THE EDGE OF DARKNESS SERİSİ

TAKINTI

BİRİNCİ KİTAP

LEIGH RIVERS

EĞER ONA SAHİP OLAMAZSA,
BAŞKA HİÇ KİMSE DE OLAMAZDI.

KADE MITCHELL NEFRET ETTİĞİ KADINA SAPLANTILIYDI. MELEK TENİNE BÜRÜNMÜŞ BİR YILAN OLAN STACEY RHODES, KADE'İN UNUTAMADIĞI HER ŞEYDİ. KALBİNİ PARAMPARÇA EDEN VE ONU YERALTI DÜNYASININ KARANLIĞINA SÜRÜKLEYEN O KIZDI.

KADE YILLARCA STACEY'Yİ UZAKTAN İZLEMİŞ, ONA YAKLAŞAN HERKESİ ÖLDÜRMÜŞTÜ. AMA ŞİMDİ, İÇİNE HAPSOLDUĞU HAYATTAN KISA SÜRELİĞİNE DE OLSA KURTULMA FIRSATI BULMUŞTU. EVİNE DÖNMÜŞTÜ VE KENDİNE KOYDUĞU BÜTÜN KURALLARI ÇİĞNEYEREK STACEY'YE YENİDEN SAHİP OLACAKTI. ÇÜNKÜ ONA DUYDUĞU NEFRET BİLE ARALARINDAKİ ÇEKİMİ DURDURMAYA YETMİYORDU.

YİNE DE ONU ASLA AFFETMEYECEKTİ... ÖYLE DEĞİL Mİ?

0809982 ZRR
THG
0809982
ZRR

/onyxyayinlari
Çeviren: Dila Öz
ONYX YAYINLARI
ISBN 978-625-8718-31-7
9 786258 718317

YETİŞKİN OKURLAR İÇİNDİR

THE EDGE OF DARKNESS SERİSİ

TAKINTI

BİRİNCİ KİTAP

LEIGH RIVERS

TAKINTI
LEIGH RIVERS

Orjinal Adı: Insatiable
Çevirmen: Dila Öz

Yayın Yönetmeni: Derya Sevim
Editör: Gülsena Karaca
Düzelti: İrem Şimşek
Son Okuma: Zeynep Hilal Kahraman
Kapak Tasarım: Ashlee O'Brien
Sahne Kartı İllüstrasyon: Güneş Ataoğlan
Sayfa Tasarım: Şeyma Çebi

1. Baskı: Temmuz 2026
ISBN: 978-625-8718-31-7
Sertifika No: 73186

Copyright © 2023 by Leigh Rivers
Bu kitabın Türkçe yayın hakları Kayı Ajans aracılığıyla satın alınmıştır.
Yayıncının yazılı izni olmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

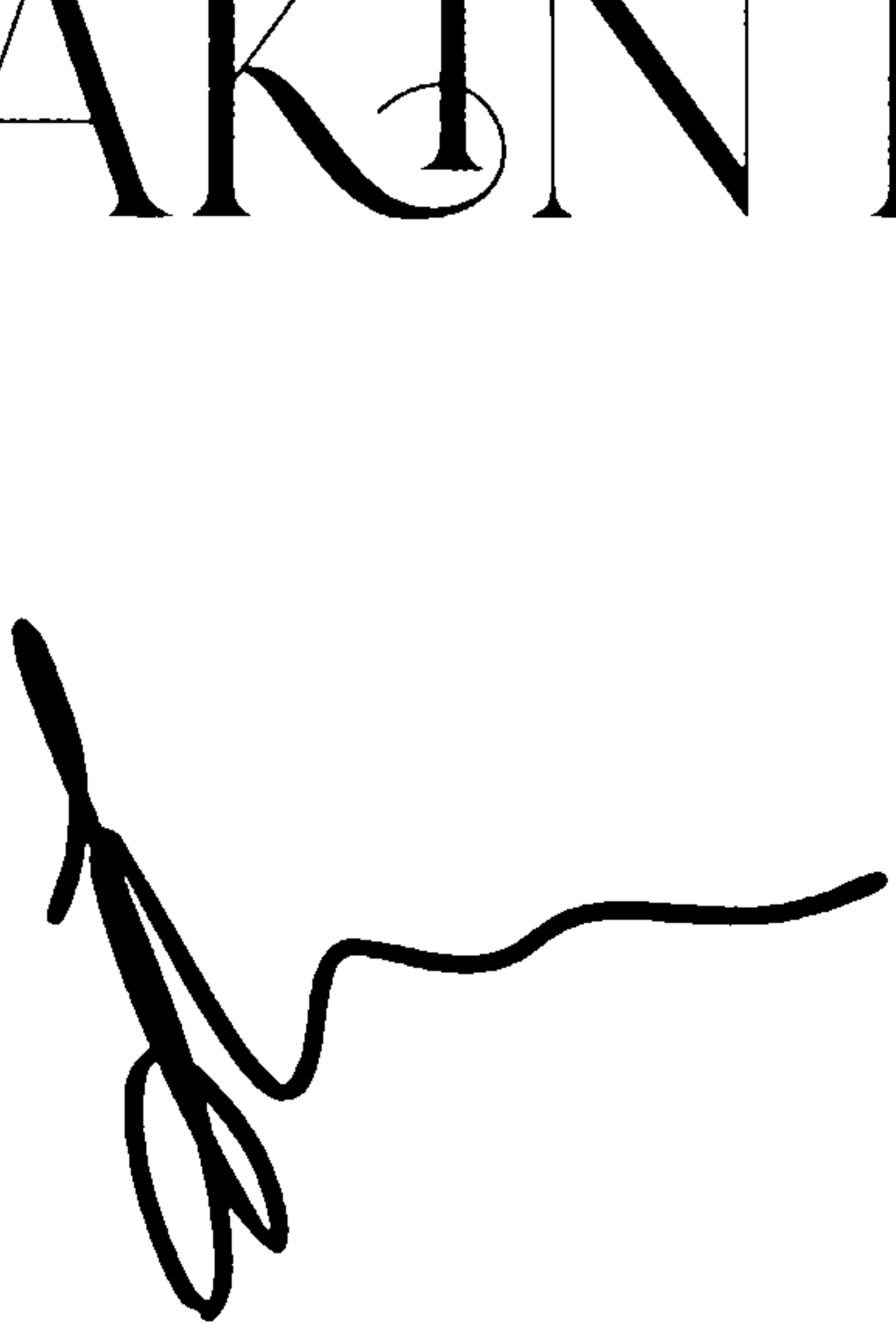
ONYX YAYINLARI
Mahmutbey Mah. 2567 Sok.
No: 1 Daire: 21 Bağcılar/İstanbul
info@onyxyayinlari.com

BASKI ve CİLT
Utopia Kağıt Ambalaj Matbaacılık Sanayi Ticared LTD. ŞTİ.
Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Odin Topkapı Center
Blok No: 28 İç Kapı No:161
Zeytinburnu/İstanbul
Sertifa No: 80122

Onyx Yayınları, Pukka Yayınları'nın tescilli markasıdır.

THE EDGE OF DARKNESS SERİSİ

TAKINTI

LEIGH RIVERS

ÇALMA LİSTESİ

Digital Bath – Deftones
Spiracle – Flower Face
Party Monster – The Weeknd
Skin – Rihanna
The Hills – The Weeknd
broken – lovelytheband
Waste Love (Madison Love) – Machine Gun Kelly THE
DEATH OF PEACE OF MIND – Bad Omens Take Me
Back To Eden – Sleep Token
From Now On – The Greatest Showman
Do I Wanna Know? – Arctic Monkeys 4runner – Brenn!

İÇERİK UYARISI

Bu üçleme, cehennemin çukurlarından bile daha karanlık olabilir. Bu kitap teşhircilik, sahiplenici ve toksik davranışlar içeren sahneler, övgü ve aşağılama, nefes ve silah fantezileri bulunduran cinsel oyunlar, muhtemelen gereğinden fazla gerçekleşen sert bir şekilde boğaz kavrama ve bir cesedin yanında seks yapmak gibi birçok fantezi içermektedir. Bununla beraber sansürlenmemiş cinsel ve şiddet içerikli sahneler, tecavüz, gebelik kaybı ve intihar girişimi gibi unsurlara da yer verilmektedir. Ayrıca başka tetikleyici olabilecek unsurlar da bulunmaktadır.

Detaylı içerik uyarılarının yer aldığı listeye aşağıdaki siteden ulaşabilirsiniz:

https://www.authorleighrivers.com/

Mental sağlığınız benim için oldukça önemli. Eğer sıralanan uyarılardan herhangi biri sizi tetikleyebilecek nitelikteyse, bu hikâyeye devam etmemenizi şiddetle tavsiye ederim.

Karanlıkta şeytan tarafından izlenirken
dans etmeyi seven uslu kızlar için.

1

GİRİŞ

KADE

Altı Yıl Önce

İnsanlardan kahrolası derecede nefret ediyordum.

Özellikle de partilerden.

On beşinci yaş günüm kutlanıyor olabilirdi ama bu ikiz kız kardeşimin ısrar ettiği gibi partiye katılacağım anlamına gelmiyordu. Genellikle dikkatleri üzerime çekmeyi ya da kalabalık içinde bulunmayı sevmiyordum.

Annem ortak bir parti düzenleyebileceğimizi söylemişti. Aslında yıllardır bu şekilde yapıyorduk. Yine de... *sikerler.* Bundan nefret ediyordum. Eğer *Single Ladies* şarkısını bir kez daha duyarsam aklımı kaçırabilirdim. Buradaki insanların çoğu henüz on dört yaşındaydı ve Tanrı aşkına, anime karakterlerine âşıklardı.

Her zaman yaptığım gibi odama kaçmak zorunda kalmıştım.

Kapıyı kilitledim çünkü kimsenin anneme balkonda sigara içtiğimi söylemesini istemiyordum. Geçen hafta üvey babam Ewan beni havuz evinde sigara içerken görmüştü ve bir daha yakalarsa annemle konuşacağını söylemişti.

Kimse annemin kendisine bağırdığını duymak istemezdi, kadın korkunç bir canavardı.

Kişisel bir alana sahip olmayı seviyordum. Anahtarımı deliğe sıkıştırıp mandalı taktım ve kapının arkasına bir sandalye yerleştirdim. Bu şekilde herhangi birinin huzurumu bozma şansı yoktu.

Ciğerlerimi dumanla doldurmak kulağa çok daha cazip geliyordu.

Dürüst olmak gerekirse, bu tuhaf hissettiriyordu. İnsanlar bir odaya girdiklerinde ilgi odağı olmanın harika bir şey olduğunu düşünebilirlerdi ama bu benim için katlanılmazdı. Görünmez olmayı tercih ederdim. Kimsenin beni tanımamasını, aile geçmişimi bilmemesini veya benimle konuşmak için ellerinden geleni yapmamasını isterdim.

Aslında gerçekten kim olduğumu bilmek istemiyorlardı.

İskoçya'nın batısındaki en büyük malikânelerden birinde yaşarken odamı ve bana ait olan kanadı bulmakta zorlanacaklarını düşünebilirdiniz ancak ne yazık ki, öyle olmamıştı. Eğer bir kişi daha kapımı çalarsa sigaramı gözünde söndürecektim.

Annem ya da Ewan kapıya dayanıp saçmalıklarına başlamadan önce partiye dönmeliydim fakat balkondan ayrılamıyordum.

Çünkü aklım başka yerdeydi.

Onu izlediğimden haberi yoktu.

Herkesin, hatta partinin bile uzağındaydı. Kısa, siyah bir elbise giymişti. Uzun ve koyu renkte saçları vardı. Ayaklarını suyun içine sokmuş, havuzun kenarında oturuyordu.

Onda beni kendine çeken bir şey vardı, işte bu yüzden gözlerimi üzerinden ayıramadım.

İnsanları uzaktan izlemeyi severdim. Spesifik durumlardaki davranışlarını, yüz ifadelerini, beden dillerini ve ses tonlarını analiz ederdim. Bazen sırf nasıl tepki vereceklerini görmek için insanları bilerek rahatsız ederdim. Öğretmenlerim bu durumdan hoşlanmadıkları için ailemi sürekli okula çağırıyorlardı.

Annem buna bir son vermemi söylemişti ama bu, zaman geçirmek ve bana doğal gelmeyen şeyleri anlamaya çalışmak için harika bir yoldu.

Başımı yana eğip büyük bir hayranlıkla kıza baktım.

Bu kahrolası kız kimdi ve neden diğerleri gibi eğlenmiyordu? Onu daha önce görmemiştim.

Ona bakmaktan kendimi alamıyordum. Zaten durmak istediğim de söylenemezdi. O, yıldızlı gökyüzünü seyrederken gözlerim üzerine yapışmış gibiydi. Üşüdüğünden emindim, eylül ayı lanet derecede soğuk geçiyordu.

Belki de kapüşonlumun fermuarını indirip ona...

Ne? Sikik çeneni kapa, Kade.

Sigaramı söndürdükten sonra balkonun kenarına gizlediğim küllüğe fırlattım. Bu sırada gözlerimi gizemli kızdan ayırmadan spor ayakkabılarımı giyiyordum.

Annemin pasta kesmek için beni aramaya başlaması an meselesiydi. İçeri yayılan sigara kokusunu dağıtmak için oda spreyi sıkarak kokuyu bastırdım.

Cebimdeki telefonum titredi, dişlerimi fırçalarken onu elime aldım. Ekranda en yakın iki arkadaşımın yer aldığı grup sohbetimiz belirdi. Dez burada olmadığı için öfkeliydi. Base ise gerçek bir partiye gitmek isteyip istemediğimi soruyordu. Ardından da anlamadığım Rusça kelimeler yazmıştı.

Evet cevabını yazamadan ayak seslerini duydum.

Omuzlarım çöktü. *İşte başlıyorduk.*

Annem kapının diğer tarafından, "Kade!" diye gürledi.

Gözlerimi devirdim, diş fırçamı tekrar yerine koyup telefonumun ekranını kapattım.

"İçerìde misin?"

Sandalyeyi kenara itip kapının mandalını kaldırdım. "Evet."

Kapıyı açtığımda kaşlarını çatmış bir şekilde bana baktığını gördüm. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, ayağını yere vuruyordu. Minyon bir kadındı. Benden daha kısaydı ve sarı saçları benim koyu renk saçlarıma hiç benzemiyordu. Benzer gözlere, mavi ve uykulu bakışlara sahiptik. Yine de benim gözlerim bıkkınlıkla doluyken onunkiler öfkeyle parlıyordu.

"Yine mi sigara içiyordun? Kokusu merdivenlere kadar geliyor."

Üvey babam Ewan'ın benim için tasarladığı sarmal merdivenlerden inerken yanından sıyrıldım. "Hayır."

"Kız kardeşin seni arıyordu. Pasta kısmını kaçırdın."

Kapüşonumu başıma çekip iplerini sıktım. Homurdanarak ellerimi önümdeki cebe yerleştirdim. Luciella her zaman ailenin parlayan yıldızı, gözde evladı olmuştu. Anneme ya da Ewan'a sorun çıkarmazdı. Bu yüzden ebeveynlerimiz neredeyse bastığı yere tapıyorlardı. Bunu anlayabiliyordum. Ben onlar gibi değildim. İkiz kız kardeşimle de hiçbir ortak yanım yoktu.

Luciella asla on üç yaşında sigara ya da alkol içerken yakalanmazdı. Ayrıca bir polis memuruna yumruk attıktan sonra polis tarafından eve getirilmesi söz konusu bile olamazdı.

Eh, gerçi o polis bunu hak etmişti.

Herkesin beni ailenin sorunlu çocuğu olarak gördüğünden emindim. Ailemiz bir araya geldiğinde onları dehşete düşürüyordum. Eskiden bunun üzerine kafa yorup ortama ayak uydurmaya çalışırdım. Şimdiyse kendi başıma kalmayı tercih ediyordum. Her iki taraf da mesafesini koruyordu.

Tüm bunlara rağmen annemin çabaladığını inkâr edemezdim. Doğrusunu söylemek gerekirse *fazla* çabalıyordu.

Babamla telefonda *ruh hali değişimlerim* hakkında konuşurken ağladığını ya da *duygusuz* ergen oğullarıyla başa çıkması için ondan yardım dilendiğini duymadığımı sanıyordu. Fakat tamamen duygusuz bir robot sayılmazdım. Dez'i, Base'i

ve başıma bela olmadığı zamanlarda Luciella'yı önemsiyordum. Sadece aptal kurallara uymanın ya da gerçekten anlamadığım duygular hakkında konuşmanın mantıklı bir tarafı olduğunu düşünmüyordum.

Olduğum kişinin yanlış bir yanı yoktu. Babam bile bana özel olduğumu ve başkalarının beni nasıl gördüğüne asla kafa yormamam gerektiğini söylerdi.

Muhtemelen yeryüzünde beni gerçekten anlayan tek kişi oydu. Ancak binlerce kilometre uzakta, bir akıl hastanesinde yaşıyordu. İşlediği suçların haddi hesabı yoktu. Halkın arasında yaşayamayacak kadar tehlikeli bulunmuştu.

Bir zamanlar benimle aynı şeyleri hissettiğini hatırlıyor olması geleceğim için epey umut vericiydi.

Ünlü Tobias Mitchell. Amerikalı psikopat. Dünyanın dört bir yanındaki haber kanallarını ele geçiren delirmiş katil. Onu acımasız ve dengesiz olarak tanımlıyorlardı. *Tehlikeli*. Toplum için bir tehdit olarak görülüyordu. Yine de bu, onu ziyaret ettiğimizde hayatımızda olup biten her şeyi bilmek isteyen şefkatli bir baba olduğu gerçeğini değiştirmiyordu. Elinden geldiğince hayatımıza dahil olmaya çalışıyordu. Anneme de sanki dünyadaki tek kadın oymuş gibi hayranlıkla bakıyordu.

Onu öldürmeye çalışmış olmasına rağmen.

Eh, ikimizin de kendine özgü delilikleri vardı.

Üvey babam doğduğumdan beri hayatımdaydı. Bizim için elinden geleni yaptığını görebiliyordum. Tıpkı üvey abim Jason ile olduğu gibi, benimle de bir tür baba-oğul ilişkisi kurmak amacıyla beni boks derslerine götürüyordu. Ne yazık ki, Jason artık büyümüş ve kendi hayatını kurmuştu. Bu yüzden Ewan'ın tüm ilgisi şimdi benim üzerimdeydi.

Meyve suyumu doldurmayı bitirip masanın etrafından dolaştım. Kız kardeşimin arkadaşlarından bazıları kıkırdıyor, beni izlerken kendi aralarında fısıldaşıyorlardı. Bunu saklama gereği bile duymamaları hoşuma gitmemişti. Rahatsız ediciydi. Havuz kenarındaki gizemli kız ise ortalıkta yoktu.

Tabii onu arıyor falan değildim.

Kalabalığın arasından geçip dışarı çıktım ve bahçeye yöneldim. Projektörlerin ışığı havuz evine giden yolu aydınlatıyordu. Yolun sonuna vardığımda ilerlemeden önce omzumun üzerinden geriye baktım. Kimsenin beni takip etmediğinden emin olmak istiyordum. Suyun dalgalanmaları havuz evinin cam kapısına yansıyordu. Kapıya yaslanıp bir sigara çıkardıktan sonra gözlerimi göle çevirdim. Ay, uzaktaki Munroların hemen üzerinde asılı duruyordu. Malikânenin etrafını sular ve yemyeşil ormanlar çevreliyordu. Bir bakıma huzur vericiydi.

Nikotin ciğerlerimi yakarken gözlerimi kapatıp dumanı ağır ağır dışarı üfledim.

Sudan gelen sıçrama sesi kaşlarımı çatmama neden oldu. Gizemli kızın hâlâ burada olduğunu fark ettiğim anda neredeyse sigarayı ağzımdan düşürüyordum. Dirseklerinin üzerine yaslanmış, havuzun kenarında oyalanıyordu. Bakışlarıysa hâlâ gökyüzündeki yıldızlardaydı.

Heyecanlanmamam gerekiyordu ama kendime engel olamıyordum.

Ne yapacaktım ki? Onunla konuşacak mıydım? Çekip gidecek miydim? Yoksa saklanacak mıydım?

Yanına yürürken sigaramdan bir nefes daha çektim. "Kimsin sen?"

Varlığımın farkında değilmiş gibi davranıyordu. Bana bakmasını gerçekten istiyordum, bu yüzden tekrar denedim. "Hey. Sen kimsin?"

Görmezden gelinmekten hoşlanmıyordum. *Özellikle de yüzüne ve vücuduna yayılmış çilleriyle hayaleti andıran yabancı biri tarafından.* Normalde insanlarla konuşmaya çalışmazdım ama kahretsin, merakımı fena halde uyandırmıştı.

Profiline baktım, güzel olduğunu inkâr etmem mümkün değildi. Bu düşünce yüzüme bir tokat gibi çarptı çünkü daha önce hiç kimseyi güzel olarak tanımlamamıştım.

Daha önce sırf bu yüzden bende bir terslik olduğunu bile düşünmüştüm ama onun görünüşünü beğendiğime göre belki de öyle değildi. Onu, diğer insanları incelediğim gibi incelemek zordu ama... ona bakmaktan fazlasıyla keyif alıyordum.

Sessizlik canımı sıkmaya başlayınca, "İçeri dönsen iyi olur," diye homurdandım. "Burası senin için fazla soğuk, Çilli."

Yüzümü buruşturup içimden kendime sağlam bir küfür savurdum. *Çilli mi? Gerçekten mi, Kade?*

Hâlâ sessizdi.

Beni bir kez daha görmezden gelirse onu lanet havuza itecektim.

Başımı iki yana salladım.

Dalış tahtasının yanındaki banka oturdum ve neden konuşmaya devam ettiğimi bilmeden derin bir nefes aldım. Normalde bu kadar konuşan biri değildim.

"Benim okulumda okumuyorsun."

Bana baktığında olduğum yerde donakaldım. Kahretsin, gözleri akılalmaz derecede güzeldi. Dumanın geri kalanını öksürerek dışarı verdim ve o ayağa kalkarken dirseklerimi dizlerime yasladım. Bacaklarındaki suyu silkeleyip ayakkabılarını giyerken gözlerim hâlâ üzerindeydi.

Hiçbir şey anlamıyordum. Ne onu ne de neden havuzun etrafından dolaşıp bana doğru geldiğini.

Bir dakika.

Bana doğru yürüyordu.

Lanet olsun. Ne halt ediyordu böyle? *Git buradan.*

Yaklaştıkça nefesim yavaş yavaş ciğerlerimden çekilip alınıyormuş gibi hissetmeye başladım. Hatta nefes alıp almadığımdan bile emin değildim.

Saçları bukleler halinde sırtına dökülüyordu. Çilleri tenine serpilmişti ve gözleri beni mahvediyordu. Mavi değillerdi. Belki gümüşle karışmış açık bir yeşildi. Kış ortasındaki bir ormanı andırıyorlardı.

Bana ne sikim oluyordu böyle?

Yanıma oturup sigarayı dudaklarımın arasından aldı. Ardından kendi dudaklarının arasına yerleştirdi. Parmaklarının dudaklarıma değmesi beni rahatsız etmemişti.

Ondan ne kadar etkilendiğimi belli etmemeye çalışarak gözlerimi başka tarafa çevirdim ama içten içe mahvoluyordum.

O, sigaramı kendi sigarasıymış gibi içerken boğazımı temizledim. Hafif bir rüzgâr esti ve kahretsin, tatlı vanilya kokusunu içime çektim. Çok güzel kokuyordu.

Başımı çevirip arkasına yaslanışını izledim. Sigaranın ucu parlak, turuncu rengindeydi. Sonra gözleri kapalı halde dumanı üzerimize doğru üfledi ve duman havada usulca dağılıp gitti.

Gözlerini açtığında bu sefer bakışlarının hedefi bendim.

Güzelliğine bakakalmıştım.

Kahretsin.

İşi bitince sigaranın kalan kısmını tekrar dudaklarımın arasına yerleştirdi. Parmak uçları dudaklarımı sıyırıp geçti ve göğsüme bir kıvılcım gönderdi. Bunun ne anlama geldiğinden emin değildim. Bitmiş izmariti bir kenara attım.

"Ben Stacey." Sesi yumuşak, sakin ve huzur vericiydi. Artık merakım katlanılmaz bir hal almıştı. "Birkaç ay önce Luciel-la'nın dans sınıfına katıldım."

Onu dans ederken izlemek hiç fena olmazdı, kendi dünyasındayken nasıl olduğunu görmek isterdim. Hareketlerinin ne kadar güzel olduğuna dair bahse bile girerdim.

Kes şunu.

Sigaramı bitirdiği için bir tane daha yaktım ve sessizce otururken birkaç saniyede bir ona göz attım.

Stacey.

Gizemli kızın bir adı vardı.

"Kaç yaşındasın?" diye sordum.

Bana gülümsedi ve lanet olsun ki, daha önce kimsenin gülümsemesinin bu kadar hoşuma gittiği olmamıştı. Kendimi ona hafifçe gülümserken buldum.

"On beş yaşına yeni girdim. Seninle aynı yaştayım."

Seninle aynı yaştayım.

Bu üç kelime onun hakkında daha fazlasını öğrenmek istememe neden oldu.

Mırıldandığımda gülümsemesi genişledi. Yanağında derin bir gamze belirdi. Sonra bakışlarını kaçırıp saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı.

Kelebekler, diye düşündüm.

Acaba o da hissediyor muydu?

Hasta olmuş olmalıydım. Anneme bana ne olduğunu sormam gerekecekti.

"Hem Amerikalı *hem de* İskoç gibi konuşuyorsun," dedi. "Luciella da öyle konuşuyor."

Babamızı ziyaret etmek için Amerika'da çok zaman geçiriyorduk. Bu yılların bir sonucu olarak aksan edinmemiz oldukça doğaldı. Ancak benimki daha belirgin, daha yoğundu.

Birilerinin Stacey'ye seslendiğini duyunca iç geçirdim. Bu konuşmanın birazdan sona ereceğini biliyordum. Her ne kadar burada oturup ona bir sapık gibi bakmaya devam etmek istesem de beni, tanımadığı bir kızın peşine takılan bir ucube sanmadan önce gitmem gerekiyordu.

"Seni önceden uyarayım," dedim ve kız kardeşimin sarı saçlarını görür görmez sigarayı çimlere fırlattım. Gözlerimi kıstım. Ağzımdan çıkacak sonraki sözleri söylemek istemesem de dürtüselliğim galip geldi. "Kız kardeşimin arkadaşı olman benimle konuşabileceğin anlamına gelmiyor. Benden uzak dur."

Ben dönüp gitmeye hazırlanırken alaycı bir kahkaha attı. "Komikmiş."

Olduğum yerde durdum. Kaşlarım çatıldı ve omzumun üzerinden ona baktım. Vücudunu hafifçe yana eğerken kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ayrıca sevimli de. Ben de tam aynısını sana söyleyecektim. O yüzden sen de benim yolumdan uzak dur, *Kade*."

Adımın dilinden dökülüş şekli hoşuma gitmişti.
Sırıttım, bu haline bayılmıştım. "Yoksa ne olur?"
Ah, siktir. Çilli kız öfkelendiğinde daha da güzelleşiyordu. İçimdeki kelebekler çılgına dönmüştü, bu hissi nasıl bastıracağım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Geçerken omzunu benimkine çarptı. Kız kardeşimle birlikte uzaklaşırken dudaklarıma yerleşen sırıtışı durduramadım.

Kokusu hâlâ havada asılıydı. Koyu renk saçları sırtında salınarak hareket ediyordu. Bakışlarını ileride tutmaya devam etti. Bana, umutsuzca ihtiyaç duyduğum o son bakışı vermedi. Ta ki ağaçların arasındaki patikada gözden kaybolmak üzereyken dönüp bana ortaparmağını gösterene kadar.

Lanet olsun. Neden gülümsüyordum?

1.BÖLÜM

STACEY

Altı Yıl Sonra

Yorganı üzerimden yavaş ve sessizce çektim, ardından bacaklarımı yataktan sarkıttım. Yanımdaki adam kıpırdanarak elini uzattığında bana dokunmasına fırsat vermeden ayağa kalktım.

Elbisemle iç çamaşırım odanın zeminine fırlatılmıştı. Topuklu ayakkabılarım muhtemelen merdivenlerde ya da salondaydı. Bir *Tinder* buluşmasının ertesi günündeydik. Barda buluşmuştuk, sadece oyalanmam içindi. Birkaç içki ve bitmek bilmeyen flörtleşmenin ardından beni buraya davet etmişti.

Adamın adını tam olarak hatırlayamamam kötü bir şey miydi? Ya Bryan'dı ya da Byron. Zaten kulağa neredeyse aynı geliyorlardı. Uygulamayı silmeden önce profiline tekrar bakmam gerekecekti.

Telefonumda en yakın arkadaşım Lu'dan birkaç cevapsız arama, diğer en yakın arkadaşım Tyler'dan bir arama ve üvey erkek kardeşimden nerede olduğumu soran bir sürü mesaj olduğunu fark ettim.

İnleyip şakaklarımı ovalayarak baş ağrımı hafifletmeye çalıştım. Sonra Luciella'ya bir mesaj yazdım.

Ben: *Beni almaya gelebilir misin? Branchton'dayım. Kilisenin karşısında sıralanmış evler var. Orayı biliyor musun?*

Topuklularımla ceketimi elime alıp merdivenlerden parmak uçlarımın üzerinde sessizce aşağı indim. En alt basamağa ulaştığımda oturup bekledim.

Telefonum titredi.

Lu: *Yoldayım. Beş dakikaya gelmiş olurum.*
Tanrı'ya şükür.

Arkadaşlarımın bütün ayrıntıları öğrenmek isteyeceğini biliyordum. Aylarca kimseye en ufak bir ilgi duymadıktan sonra en sonunda biriyle seks yaptığımı öğrendiklerinde atacakları tiz çığlıklar şimdiden kulaklarımda yankılanıyordu.

Yattığım son kişi, ne kadar *hoş bir kız* olsam da benimle tekrar görüşemeyeceğini söylemişti. İşin tuhaf yanı, birkaç gün sonra ortadan kaybolmuştu ve hâlâ bulunamamıştı.

Yirmi bir yaşında *hoş bir kız* olarak anılmak sinirimi bozuyordu.

Dışarıdan korna sesi duyulduğunda rahatlamış bir şekilde iç çektim. Luciella üniversiteye kabul edildiği için üvey babası ona araba almıştı. Ty ise ailesinin dans stüdyosunu devralmayı planlıyordu.

Bense hâlâ kendimi bulma aşamasındaydım ve bununla bir sorunum yoktu. Hayatımı yoluna koymak için acele

etmiyordum. Dansçı ve hava akrobasisi sanatçısıydım. Haftada üç gece çocuklara ve yetişkinlere eğitmenlik yapıyor, ayrıca gösterilerle yarışmalar için antrenman yapıyordum.

Ben on üç yaşındayken annem ölmüştü. Babam da Nora Fields'a âşık olunca bizi bu kasabaya taşımıştı. Sonrasında Nora ve iki oğlu, Kyle ve Chris'le birlikte yaşamaya başlamıştık.

Babam iki yıl önce ölmüştü ama Nora ve oğulları, taşınacak kadar para biriktirene kadar orada kalmam konusunda ısrar ediyorlardı. Aslında bana kalması gereken mirasın tamamını Nora almıştı.

O evde yaşamak tam bir kâbus olsa da kira ödemek zorunda olmamam iyi bir şeydi. En azından bu sayede hedeflerime odaklanabiliyordum.

Dışarı çıktığımda neredeyse şafak sökmek üzereydi. Bekleyen siyah Audi R8'i görünce olduğum yerde duraksadım. Koyu renk camlar sürücüyü gizliyordu ama onun kim olduğunu çok iyi biliyordum.

Ensemdeki tüyler diken diken oldu. Kalp atışlarım hızlandı.

Jantlar yeni parlatılmış gibi ışıl ışıldı, farlar da neredeyse gözlerimi kamaştırıyordu. Yüzümü buruşturarak buradan uzaklaşıp uzaklaşmamam gerektiğini düşündüm.

Lu'yla görüştüğümüz zaman ona bunun bedelini ödetecektim. Korna bir kez daha çalınca omuzlarım gerildi.

"İnanılmaz," diye mırıldandım. Eve dönmenin başka bir yolu olduğunu sanmıyordum çünkü bu tarafa *Uber*'ın gelmesi sonsuza dek sürebilirdi.

Topuklu ayakkabılarım parmaklarımda sallanıyordu, saçlarım birbirine dolanmıştı ve makyajım çoktan dağılmıştı. Gergin hissediyordum. Tek gecelik bir ilişkinin ardından beni almaya gelebilecek onca insan varken görmek istediğim son kişi oydu.

Ağır adımlarla arabaya yürüdüm. Yolcu kapısını açıp koltuğa yerleştiğimde ona bakmadım. Bakışlarımı önümde tuttum. Topuklu ayakkabılarımı önüme bırakırken emniyet kemerimi

takınaya çalıştım. Kemer iki kez geri çekildi. Sonunda yerine oturtmayı başardığımda derin bir nefes verdim.

Nane, sigara ve *Tom Ford Noir* karışımı o bağımlılık yaratan kokuyu görmezden gelmeye çalıştım. Yıllardır aynı parfümü kullanıyordu. *Onu* görmezden gelmeye çalıştım ama aramızdaki iki yıllık sessizliğe rağmen varlığı her yere sinmiş gibiydi.

Kollarımı göğsümde kavuşturup ona yan gözle baktım. "Lu beni almaya kendisinin geleceğini söylemişti."

Cevap vermedi. Dirseği aramızdaki deri bölmenin üzerine yaslanmış halde telefonunda yazışırken sıkılmış görünüyordu. Elinde yeni bir dövme vardı ve bu, damarlarının daha da belirginleşmesine neden olmuştu.

Yutkundum. Bakışlarımın vücudunu kaplayan yeni dövmelere kaydığını fark edince hızla başka tarafa baktım.

Dizleri ayrık duruyordu. Spor şortu bacaklarını açıkça ortaya çıkarıyordu. Sürücü koltuğuna yaslanmış bir halde mesajlaşmayı sürdürüyordu. Beni eve götürmek yerine mesaj yazmasını izlerken kaşlarım daha da çatıldı.

Malikânedeki spor salonunda antrenman yapmış olmalıydı. Üstündeki tişört göğsünü sıkıca sarmıştı. Gergin kasları antrenmanın etkisiyle hâlâ şişkin görünüyordu. Kulağının arkasına sıkıştırılmış bir sigara vardı. Ruhu kadar karanlık olan dalgalı siyah saçları alnına dökülüyordu.

Güneşte bronzlaşmış teni, yanında hayalet gibi görünmemi sağlıyordu.

Kade Mitchell hakkında her şeyi unuttuğumu söylemek isterdim ama berbat bir yalancıydım.

Camı aşağı indirdim ve içimi ele geçiren soğuğu umursamadan kokusunun kafamı bulandırmasını engellemeye çalıştım. Evet, Kade yakışıklı bir adamdı. Bir zamanlar hoşlandığım her şeyin karşılığıydı ama aynı zamanda en yakın arkadaşımın ikiz kardeşiydi. Kesinlikle yasak bölgedeydi.

Artık bunu biliyordum.

TAKINTI

Son konuşmamızın üzerinden iki yıl geçmişti. O zamandan beri bir kere bile gözlerimin içine bakmamıştı. Beni almaya gelmesi için Lu ona epey baskı yapmış olmalıydı.

Bunu kendi isteğiyle asla yapmazdı.

Lanet olası Luciella. Birbirimize ne kadar tahammül edemediğimizin farkındaydı. Onunla karşılaşmamak için her fırsatta yolumu değiştirmeye çalıştığımı biliyordu. Yani, *tam olarak* sebebini bilmiyor olabilirdi ama yine de...

Yaklaşık üç dakika boyunca kısık sesli bir *rock* müzik çaldı. Kade de mesaj yazmaya devam etti. Bu sırada güneş yükselmeye başlamıştı. Çenemi sıktım. Bakışlarım direksiyonla ayrıldığım evin ön kapısı arasında gidip geldi.

"Arabayı sürecek misin, yoksa burada öylece oturacak mıyız?"

Her zamanki gibi sessizlikle karşılaştım. Ekranına dokunmaya devam ederken dudaklarının bir köşesi yukarı kıvrıldı.

Şeytanın yeniden vücut bulmuş hali olsa da ne kadar yakışıklı olduğuna bakmamaya çalıştım. Siyah dövmelerinin altında teni inanılmaz derecede yumuşak görünüyordu. Çok sık gülümsemezdi. O halde kiminle konuşuyordu?

Can sıkıcı bir şekilde, hain kalbim daha hızlı atmaya başladı. Böyle gülümsemesini sağlayan kimdi?

Hayır. Kes şunu, Stacey. Onu kimin gülümsettiği neden umurunda olsun?

Bu arabada daha fazla kalamazdım. Buradan hemen defolup gitmem gerekiyordu.

"*Uber* çağıracağım." Kemerimi çözdüm ama Kade geri çekilmesine fırsat vermeden kemeri yakaladı. Tek kelime etmeden çekip tekrar yerine yerleştirdi. Gözleri hâlâ ekrandaydı. Bir eliyle yazmaya devam ederken diğeriyle kemerimi yerinde tutuyordu.

En sonunda ekranı kapatıp arabayı yeniden çalıştırdı. Motorun titreşimi altımızda yankılandı. Gaza gereğinden fazla bir hızla yüklenince koltuğa yapıştım.

Müziğin sesini açtığında bakışlarımı ona çevirdim ve keskin, kusursuz yüz hatlarını inceledim. Gümüşe çalan mavi gözleri yola kilitlenmişti. Saçlarımın çılgınca savrulmasını engellemek için camı kapattım.

Telefonumu elime alıp mesajlarımı açtım ve gözümden kaçan mesaja baktım.

Lu: *Benim yerime Kade geliyor.*

Ben: *Senden nefret ediyorum.*

Anında cevap verdi.

Lu: *Özür dilerim! Arkadaşını eve bırakıyordu.*
Lütfen birbirinizi öldürmeyin.

Ben: *Senden gerçekten nefret ediyorum.*

Ekranı kapatıp sessizce camdan dışarı bakarak hızla geride kalan ağaçları izledim.

Telefonum elimde durmadan titremeye başladı. Üvey erkek kardeşim art arda mesaj atıyordu.

SakınAçma: *Hangi cehennemdesin?*

SakınAçma: *Eve geçiyorum,*
geldiğimde orada olsan iyi olur.

SakınAçma: *Ciddiyim, Stacey.*

Gözlerimi devirdim ve onu görmezden gelerek iç çektim. Bunun bedelini sonra ödeyeceğimi biliyordum ama şu an onunla uğraşamazdım. Özellikle de lanet olası Kade Mitchell ile aynı arabada otururken ve onunla aynı havayı solumamaya çalışırken.

En sonunda müziği bastıracak kadar yüksek sesle, "Luciella'ya hayır demeliydin," dedim.

Kade'in çenesi gerildi ve hızı arttırdı.

Homurdanarak dirseğimi cama dayayıp avucumu başımın yanına yasladım. "*Uber* bekler ya da yürürdüm."

Beklediğim gibi cevap vermedi. Bunun yerine kulağının arkasındaki sigarayı alıp yaktı ve çakmağını aramızdaki bölmeye attı. Dudaklarını yaladı, uykulu gözleri yola odaklanmıştı. Sigaradan bir nefes çekerken ağız hareketlerini izledim.

Sen hiçbir şeysin. Benim için çoktan öldün.

Sesi zihnimde yankılandı. Son konuştuğumuz güne ait bir anıydı. Kelimeleri sanki elle tutulur nesnelermiş gibi yüzüme fırlatmıştı. O sözleri unutmayı tercih ederdim. Bakışlarımı ondan kaçırıp yanan gözlerimi dışarıdaki manzaraya çevirdim. O sırada arabayı yaşadığım sitenin içine sürüyordu.

Güvenlik sıkıydı. Tüm evlerin bulunduğu alana girmek için şifre gerekiyordu. Nora ben büyürken doğum günlerimde yatılı misafir çağırmak, kutlama partileri düzenlemek ya da arkadaşlarımı buraya getirmek isteyip istemediğimi sorardı ama cevabım hep hayır olurdu.

Hiç kimsenin o duvarların ardında yaşayan canavarın yanına yaklaşmasını istemiyordum.

Kade aralarında en büyük olan evin önünde durdu. Üç katlı beyaz tuğlalı yapı ve arka taraftaki kullanılmayan at ahırları buraya ürkütücü bir hava veriyordu. Boş havuz ve yabani otlarla kaplanmış bahçe de bu görüntüyü tamamlıyordu.

Motoru kapattı ve bana dönüp bakmadan sigarasını camdan dışarı attı. Parmağı bacağının üzerinde ritim tutuyordu, çenesindeki kas belirginleşmişti.

Bir şey söyle, diye bağırmak istedim. *Bana bağır. Herhangi bir şey söyle!*

Bakışlarımı üzerinden ayırıp topuklu ayakkabılarımı aldım. Emniyet kemerimi çözerken de, kapıyı açıp arabadan inerken de sessizliğimi korudum.

Kapıya ulaşıp şifreyi girmeye hazırlanıyordum ki, motorun yeniden çalıştığını duydum. Omzumun üzerinden baktığımda bakışlarımız kesişti. İçimde bir fırtına kopmuş gibi hissediyordum. Tenim ürperdi, damarlarımda elektrik dolaştı. Gözleri hatırladığım kadar çarpıcıydı ama artık onların ardında başka bir şey vardı.

Daha önce olmayan karanlık bir şey.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım. "Beni eve bıraktığın için."

Bir anlığına gerçekten cevap vereceğini düşündüm. Ama onun yerine bakışları üzerimde gezindi. Tek gecelik ilişkinin izlerini taşıyan halimi baştan aşağı süzdü, ardından başını hafifçe iki yana sallayıp gözlerini üzerimden çekti.

Hayal kırıklığına uğramıştı.

Bir sigara daha yakıp müziğinin sesini üvey ailemi uyandıracak kadar açtı. Sonra bana tekrar bakmadan hızla uzaklaştı.

Evet. Benden hâlâ nefret ediyordu.

Ve ona yaptığım onca şeyden sonra bunun için fazlasıyla geçerli sebepleri vardı.

Hızla malikânenin en üst katındaki yatak odama geçtim ve kapıyı arkamdan kapattığım anda rahat bir nefes verdim. Sırtımı ahşaba yaslayıp gözlerimi kapattım. Gözlerim yanıyordu, gözyaşlarım dökülmeye ne kadar istekli olsa da onlara karşı koyuyordum.

Kendimi ilk kez onunla tanıştığım gün böyle hissetmiştim. İçimi saran bu yoğun duyguyu ilk kez o zaman tatmıştım. Malikânesindeki havuzun başında otururken yanıma gelmişti. Bana bakışını ve bunun göğsümde yarattığı sıcaklığı hatırlıyordum. Gözleri hayat doluydu. Bir pisliğe dönüşmeden önce, rahat ve huzurlu bir sessizlik içinde birlikte bir sigara içmiştik.

TAKINTI

Yıllarca onu görmezden gelmeye çalışmıştım. Ancak en yakın arkadaşımın ikiz kardeşinin etrafında olmak çok zordu. Aramızdaki çekim fazla güçlüydü.

Her şeyin değiştiği *o geceye* kadar.

O günün ardından Kade Mitchell, hayatımın üzerine çöken bir gölgeden farksızdı. *Acı ve suçluluğun yansıması olan bir gölge.* Üstelik bunun tek sorumlusu bendim.

Topuklu ayakkabılarım zemine düştü. Dudaklarımı yaladım ve bunu her yaptığımda naneyle hafif tütün tadını alabildiğim zamanları hatırladım.

Başımı iki yana sallayarak yanağımdan aşağı süzülen tek bir gözyaşını elimin tersiyle sildim.

Işığı açmadan elbisemi çıkardım ve iç çamaşırlarımı çıkarmaya hazır bir şekilde sutyenimin kopçasını açtım. Ancak başka bir şey yapamadan önce boğazım bir el tarafından sertçe kavrandı. O elin sahibi beni kapıdan uzaklaştırıp yatağa fırlatırken nefesim kesildi.

Darbenin etkisiyle boğuluyormuş gibi hissederek öksürdüm. Ona korkuyla bakarken gözlerimin arkasında bir basınç oluştu. Bedenimin hemen üzerinde şeytandan farksız olan, delüzyon sahibi üvey kardeşim Chris vardı. Can yakıcı tutuşundan kurtulabilmek için kollarına mümkün olduğunca sert darbeler indirmeye çalıştım. Ancak bu sadece tutuşunu sıklaştırmasına, hatta çıplak vücudumu kendisiyle yatak arasında sıkıştırarak üzerime daha çok eğilmesine neden oldu.

"O siktiğimin herifi kimdi?"

2.BÖLÜM

STACEY

Karanlıkta dans etmeyi seviyordum.

Etrafım yıkımla çevriliyken -ki bu sık sık olurdu- her şey huzurlu geliyordu. Dans bir kaçıştı. Sadece bir anlığına da olsa varlığımın farkında olmamaktan, silinip gitmekten hoşlanıyordum.

Bazen gözlerimi kapatıp her şeyi dışarıda bırakıyordum. Çemberin etrafında dönerken ya da havada asılı duran ipek kumaşlar uzuvlarıma dolanırken bedenim kendiliğinden hareket ediyordu. Genellikle rutinimin ortalarına geldiğimde kendimi akışa bırakıyordum. Başım ritme uyum sağlayarak hafifçe geriye düşüyor ve gözlerini benden ayıramayan sessiz bir seyirci kitlesi hayal ediyordum.

Çalan müziğin sesi tamamen ruh halime bağlıydı. Kendime kaygının ve gereksiz seslerin var olmadığını söylüyordum. Kendimi onların huzurumu bozmaya çalışan boş düşüncelerden ibaret olduğuna ikna etmeye çalışıyordum. Yankılanan her akorla kalbimin etrafına dolanmış o karanlık düğümler biraz daha gevşeyip parçalanıyordu.

Bir zamanlar içimdeki o tarafı susturmamı sağlayan biri vardı. Onun kendi karanlığıyla baş etmesine yardım etmiştim. O da nazik dokunuşları, yumuşak sözleri, kimsenin bilmediği çalınmış öpücükleri ve yatağında geçirdiğimiz gecelerle bana kendimi canlı hissettirmişti. Mutluydum.

Güvende, özgür olduğumu sanmıştım.

Ta ki öyle olmadığı ortaya çıkana kadar.

Ama geçmiş geçmişte kalmıştı. Biraz müziğin geçici olarak düzeltemeyeceği hiçbir şey yoktu.

Flower Face'in *Spiracle* şarkısı ergenliğimden beri dans ettiğim stüdyoda yankılandı. Bu şarkı her çaldığında onu düşünürdüm.

Lu'nun karşısındaki koltukta otururken nasıl hissettiğimi hatırladım. Gergindim. Sanki içimde bir yangın varmış gibi hissediyordum. Ona dokunabilecek kadar cesur olmayı dilemiştim. Eli benimkine o kadar yakındı ki onu tutmak istemiştim. Avucunu avucumun içinde hissetmek, ne kadar yumuşak olduğunu öğrenmek istemiştim ama beni reddetmesi fikrine dayanamıyordum.

Dokunulmaktan nefret ederdi. Birisi ona dokunduğunda irkilir, acı çekiyormuş gibi görünürdü. Sonra birlikte üzerimize çektiğimiz battaniyenin altında serçeparmağı benimkine değmişti. Gözleri televizyondaydı ve o anda gülümsememek için kendimi zor tutmuştum.

İşte her şey o andan sonra başlamıştı. Bu bir meydan okuma değil, gerçeğin ta kendisiydi.

Stüdyo dersler bittikten sonra her zaman olduğu gibi boştu. Renkli led ışıklar kısılmıştı ama bazen onları tamamen

kapatıyordum. Zihnimi bu dünyaya kapatıp kendi dünyamda olmak huzur vericiydi. Eksenim kayıyor, ben dans ederken her şey duruyordu.

Ama birkaç saat içinde Chris beni almaya gelecekti ve kurduğum her şey üzerime yıkılacaktı. O yıkımla gerçek hayatımı yeniden hatırlayacaktım.

Müziğin aniden kesilmesiyle durdum. Baş aşağı asılı dururken çembere sıkıca tutundum, dengemi korumak için bir bacağımı üzerine dolamıştım. Gözlerimi kısarak telefonumun ekranına baktım. Gelen mesaj şarkımı yarıda kesmiş ve *bluetooth* bağlantısını koparmıştı.

Kendimi aşağı bırakıp koruma minderinin üzerine indim. Odanın diğer tarafına yürürken çıplak ayaklarım zemine hafifçe vuruyordu. Saçımı tutan tokayı sıkılaştırıp tamamı aynalarla kaplı duvara yaslandım ve grup sohbetimizdeki mesajları açtım.

Lu: *Annemle Ewan az önce evden çıktılar.*
Sanırım Kade ve arkadaşları da dışarı çıkacaklar.
Bu da bütün malikânenin parti için bize ait
olacağı anlamına geliyor.

Ty: *Hâlâ teyzemin evindeyim. Ama sonra görüşürüz!*

Lu'nun annesiyle üvey babası Ewan birkaç haftalığına Amerika'ya gidiyorlardı. Biyolojik babasının terapistiyle yapılacak görüşmeyle alakalı bir şeydi. Belki kamuya açık alanlarda belirli süreler geçirebilmesi için izin çıkabilirdi. Şu ana kadar yaptığı bütün başvurular reddedilmişti.

Açıkçası, ona kurumun dışında zaman geçirme izni verileceğini sanmıyordum. Korkutucuydu. Bir keresinde Lu banyodan aceleyle çıkarken onunla telefonda konuşmuştum ve sadece sesi bile tüylerimi diken diken etmeye yetmişti. Adımı

biliyordu ve sanki *ben* bir canavarmışım gibi oğlunu incitmemem konusunda beni uyarmıştı.

Sesi o kadar derin ve tehlikeliydi ki, onunla gerçekten karşılaşsam muhtemelen bayılırdım. Her ne kadar oğlu ona benziyor olsa da Tobias Mitchell'ı gördüğüm anda arkama bakmadan kaçardım.

O, teşhis konmuş bir psikopattı.

Bir katildi.

Sabırsızlıkla beklediğime dair bir karşılık verdikten sonra Chris'e beni almaya gelmemesini söyleyen kısa bir mesaj attım. Bu gece giyeceğim elbise yanımdaydı ve Lu'nun evinde duş alabilirdim.

Üvey erkek kardeşimin öfkeleneceği kesindi ama zaten bana karşı her zaman böyle hissediyordu.

Birkaç gün önce, Kade beni eve bıraktıktan sonra beni rahat bırakması için ona yalvarmış ve beni eve Luciella'nın getirdiği yalanını söylemiştim.

Üzerimde bıraktığı soluk morlukları kapatıcıyla gizliyordum.

Bluetooth bağlantısını tekrar salonu çevreleyen hoparlörlere bağladım, şarkıyı yeniden başlattım ve gözlerimi aynaya çevirip terli yansımama baktım. Bakışlarım göğsüme kayıp sternumumun üzerindeki küçük yara izine takıldı. Morarmıştı ve derindi. Memelerim onu büyük ölçüde gizlese de oradaydı. Chris bu izi bir anahtarı tenime sürterek bırakmıştı. Kendisine ait olduğunu düşündüğü şeyi işaretlemek ve başkalarını uzak tutmak istemişti.

Nora'ya bunu kendi kendime yaptığımı söylemem için beni zorlamıştı. Elbette Nora da buna inanmıştı, hatta kendime zarar verdiğimi düşündüğü için bir terapiste görünmemi istemişti.

Hayır. Senin oğlun tam anlamıyla bir canavar, Nora.

Parmaklarımı titanyum direklerin üzerinde gezdirdim. Salona aralıklarla yerleştirilmiş yedi direk, tavandan sarkan

bir çember ve arkada koyu pembe kumaşlar vardı. Yan odada çocukların ders aldığı devasa bir dans alanı bulunuyordu. Binanın sahibi Tylar'ın ailesiydi ve kendisi geçen yıldan beri daha büyük bir yere taşınmayı planlıyordu. Ama anne ve babası Roma'da bir proje üzerinde çalışırken o da bütün ilgisini eğitimine yöneltmişti.

Kumaşı bileğime dolayarak sıkıca kavradım, sonra aynısını ayağımla da yapıp kendimi yukarı çektim. Baş aşağı döndüğümde kumaş uyluklarıma dolandı ve ben saçlarımı hızla düzeltirken ağırlığımı güvenle taşıdı. Bununla birlikte kendimi müziğin akışına bıraktım. Cadılar Bayramı'ndaki Korku Gecesi Festivali'nde kullanabileceğim mükemmel koreografiyi planlamak için esnekliğimi ve ritmimi kullandım.

Şarkı sona erdiğinde tenim ince bir ter tabakasıyla kaplanmıştı ve kumaşları sürekli çekiştirmekten uzuvlarım sızlıyordu. Kendimi bir kez daha baş aşağı çevirip bacaklarımı iki yana tam açarak yerleştim ve spor sutyenimi ortaya çıkaracak şekilde üstümü çıkardım. Ancak kumaş tavandaki bağlantı noktasında dolaşıp beni yavaşça döndürmeye başlayınca bütün bedenim dondu. Biri beni izliyordu.

"Chris!" diye çıkıştım. "Buraya girmene izin yok!"

Ben dolanan kumaştan sıyrılıp yere inerken üvey kardeşim omuz silkti.

Gözlerimi ona diktim. "Ne halt ediyorsun?"

Sırıttı, yanıma yaklaşırken gözleri göğsüme kaydığında istemsizce geriye doğru bir adım attım. "Seni izlemeyi sevdiğimi biliyorsun."

Sırtımdan aşağı rahatsız edici bir ürperti yayıldı, boğazımda koca bir düğüm belirmişti. "Sana arkadaşımın evine gideceğimi söylemiştim."

"Seni ben bırakırım. Hayır cevabını kabul etmiyorum."

"Beni bırakmana ihtiyacım yok."

Chris elini bana doğru kaldırdı, yüzüme düşen saç tellerine dokunamadan önce içgüdüsel olarak geriye çekildim.

"Dediğimi yapacaksın, küçük kız kardeşim," dedi. "Yoksa seni yine odama kilitlememi mi istersin? Belki bu sefer seni yatağıma zincirlerim?"

Yüzümdeki tüm kan çekildi. "Hayır."

Gülümsedi. "O zaman seni ben bırakıyorum."

Chris'e karşı kazanamayacağımı bilerek yutkundum ve başımı salladım. Arkamı ona döndüm, hızla üzerimi giydikten sonra küçük soyunma odasına doğru ilerledim. Onun etrafındayken kendimi fazlasıyla savunmasız hissediyordum. Çoraplarımı ve ayakkabılarımı giyip yüzümü bir havluyla sildikten sonra hızla üzerime bir de kapüşonlu geçirdim, ardından da montumu giydim.

Bu gece oraya gitmeme engel olmaya çalışacaktı ama istediğini alamazdı.

Ona boyun eğmem yalnızca kendini güçlü hissetmesine neden olmakla kalmayacak, aynı zamanda Lu'nun da kesinlikle peşime düşmesine yol açacaktı. Bu gece çok uzun zamandır planlanıyordu. Lu'nun yirmi birinci yaş günü için yapılacak ikinci kutlamaydı.

Kapının çalınmasıyla irkildim.

"Seni gelip kendim giydirmek zorunda kalmadan önce hazırlanıp şu sikik odadan çık."

Sessizce gözlerimi devirdim ve çantamın askısını omzuma geçirirken başımı iki yana salladım. Kapıyı açıp yanından geçmeye çalışırken onu görmezden gelmeyi denedim.

Ne yazık ki, buna müsaade etmedi ve bileğimden yakalayıp beni geriye çekti. Sırtım göğsüne yaslandığında dudaklarını kulağıma yaklaştırdı. "Şöyle davranmayı kes." Chris kaskatı kesilmiş bedenimi kendisine bakacak şekilde çevirip kollarımı okşadı. "Uslu duruyorum, Stacey. Artık çocuk gibi davranıp beni sinirlendirmeye çalışmaktan vazgeç."

"Ben bir şey-"

Üzerimde olmasını istemediğim kaba elleri omuzlarıma doğru çıkarken sert bir hareketle beni susturdu. Başparmakları

boynumun iki yanını kavramadan önce oradaki soluk morlukların üzerinde gezindi. "Bana karşılık vermen hakkında sana ne söylemiştim? Amacın beni kızdırmak mı?"

Gözleri yüzümü tararken altdudağını ağzının içine çekip ısırdı. Sanki ona ters bir şey söylememi, beni yere fırlatmasına ya da yanağımı ısırmasına bahane olacak bir karşılık vermemi bekliyordu.

Sırtım duvara çarptı ve duvarı boydan boya kaplayan aynalar hafifçe titreşti. Chris bedenini benimkini bastırdığında yumruklarımı sıkarak mide bulantımla savaşmak için dişlerimi sıktım.

"Çok güzel ve asi." Dizini bacaklarımın arasına sokarak onları aralamam için beni zorladı. Avucu yan tarafımdan yukarı doğru ilerledi. "Senin gibi kötü, küçük kızlara ne olduğunu hatırlıyor musun?"

"Sikik bedenini üzerimden çek, Chris," diyerek onu uyardım. Göğsünden itmeme rağmen onu bir milim bile kıpırdatamamıştım.

Sırıttı. Piç kurusu beni sinirlendirmeye bayılıyordu. Bedenime dayanan sapkın arzusunu hissettiğimde boğazımda büyüyen o boğucu yumruyu yuttum. Bu aileye yıllar önce katılmıştım ve Chris o zamandan beri bana karşı böyleydi. Taşındığımız gün duş alırken banyoya dalmış, dudaklarını zorla benimkilere bastırmıştı. Bunu babama söylemeye çalışmıştım. Benden dört yaş büyük olan bir çocuğun henüz on dört yaşında olan beni defalarca soyunurken izlediğini söylediğimde dinlemeyi reddetmişti.

Maalesef. Görünüşe göre onlar için annesinin ölümüne isyan eden belalı bir ergendim. Chris onunla tartışmaya çalıştığım zamanlarda birçok kez beni öpmüştü. Ancak her seferinde karşı koymuş, ağzımın içine sızmaya çalışan diline engel olmak için dudaklarımı acı verecek kadar sıkı bir şekilde kenetlemiştim.

Bildiğim kadarıyla hiç birlikte olmamıştık. Yine de beni

ilaçla uyutmuş, dövmüş ve hayatımı cehenneme çevirmişti. Bir keresinde kaçmaya çalışmıştım ama bu işleri daha da kötüleştirmekten başka bir işe yaramamıştı.

Bu, onu şiddete daha eğilimli bir adama dönüştürmüştü. Chris Fields bir canavardı. Ondan kaçamayacakmış gibi hissediyordum ama bir gün, yeterince iyi bir planım olduğunda bunu başaracaktım.

Dudakları aralandı, muhtemelen onun için ne kadar yüksek sesle çığlık atacağımı tarif etmek üzereydi ama arkamızdan gelen ses konuşmasına engel oldu. Neyse ki stüdyonun kapısı açılmıştı, bu yüzden hızla geriye kaçmak zorunda kaldı. En sonunda rahat bir nefes alabilmiştim.

Tylar kapı eşiğinde durdu. Dudakları aralanmış, kaşları çatılmıştı. Kafasının karıştığını belli eden bir ifadeyle gözlerini ikimizin arasında gezdirdi. Chris'e bakarak, "Şey... Sen kimsin?" diye sordu. Chris'in kendisini doğru bir şekilde tanıtmamasını umarak gözlerimi yumdum.

"Sadece üyeler girebilir." Duvardaki tabelayı işaret edip ardından kenara çekildi, sessizce ona siktirip gitmesini söyleyerek kapıyı biraz daha araladı.

Şu anda ona sarılmak istiyordum.

Chris bana bakıp araba anahtarlarını parmağında çevirdi ve dudaklarını yalayarak, "Elbette," diye yanıtladı. Hareket etmeden önce dudaklarını kulağıma yaklaştırdı. "Eve gidene kadar bekle, küçük kız kardeşim." Gitmesini bekleyerek bakışlarımı üzerine diktim. Chris benden uzaklaşmadan hemen önce yüzündeki gülümseme kayboldu. "Uslu dur."

Gittiği anda Tylar tek kaşını kaldırarak bana baktı. "İsa aşkına, o herif de kimdi?"

En kötü kâbusum, hakkında hiçbir şey bilmediğiniz üvey kardeşim.

Hem kendi iyiliğim hem de arkadaşlarımın iyiliği için Chris'i bir sır olarak saklamıştım ve böyle kalması için de elimden geleni yapıyordum.

Diğer üvey abim Kyle tam bir melekti. Chris'ten daha büyüktü ve beni bir abinin sevmesi gerektiği gibi seviyordu. Ama Christopher...

Hiç düşünmeden, "Çocuğun biri işte," diye yalan söyledim. Ardından hoparlörü kapattım ve renk değiştiren ışıltıdan kurtulmak için ana ışıkları yaktım. "Teyzenlerde olduğunu sanıyordum?"

Salonun köşesinde duran küçük dolabı açıp kasanın şifresini girerken, "Annem bankaya para yatırmamı istiyor," dedi. Yaklaşık sekiz yüz sterlin değerindeki banknotları saydı, ardından desteyi çantasına tıktı. "Şu Bryan denen çocuk değildi, değil mi? Onu daha farklı tarif ettiğini hatırlıyorum. Bu çocuk hem yakışıklı hem de gülüşü çok güzel. Dağınık sarı saçları hoşuma gitti, üstelik boyu da uzun."

Chris'e yakışıklı demesine karşılık yüzümü buruşturarak homurdandım. Benim gözümde aşağılık herifin tekiydi. "Hayır, o değildi."

"Pekâlâ. O herif her kimse lütfen yatak odasında takılın," dedi başını kapıya doğru sallayarak. "Hadi, seni Lu'nun evine bırakayım."

Yol boyunca Tylar stüdyo kurallarını birbiri ardına sıraladı, ben de onaylarcasına mırıldanıp pencereden dışarıyı izledim. Ancak Branchton'da bir evin yandığını söylediğinde kaşlarımı çatarak ona döndüm. Can kaybı yoktu ama görünüşe göre ev sahibi feci şekilde dövülmüştü. İsmiyse henüz açıklanmamıştı.

Telefonum titredi, ekrana baktığım anda gözlerimi devirdim. Her zamanki tehditlerinden biriydi. Bunlar eskiden tüylerimi ürperten, eve dönme korkusu yaşamama neden olan türden mesajlardı.

Şimdiyse alıştığım bir rutinden farksızlardı.

SakınAçma: *Bu gece uslu bir kız ol.*

Hırlayarak mesaja baktım, parmaklarım ben kendimi durduramadan önce hareket etti.

Ben: *Beni rahat bırak.*

Luciella'nın evine giden yol gölün kıyısından geçiyordu ve ağaçlar, yolu iki yandan çevreliyordu. Tylar birkaç saate bize katılacağını söyledikten sonra malikânenin gösterişli elektrikli kapılarının önünde durduk ve ben arabadan indikten sonra yoluna devam etti.

Bu malikâneyi kaçıncı kez görüyor olursam olayım hâlâ nefesimi kesiyordu.

Tylar gittikten sonra zile bastım. İki köpek çılgınlar gibi havlamaya başladığında dudaklarım kıvrıldı. Ancak kapı açıldığı anda gülümsemem silindi ve kendimi Kade'in karanlık bakışlarının altında buldum. Yüzündeki nefret ve ihanet hissi yok sayılamayacak kadar belirgindi. Beni kapısının önünde görmektense motosikletinin tekerleklerinin altında görmeyi tercih edeceğini düşünüyordum.

Üniversitedeyken onunla birlikte kalan iki *doberman*'ı Milo ve Hopper, bacaklarımın etrafında dolanıp ellerimi kokladılar. Kokumu tanıyınca ikisi de heyecanlandı.

Kuyruğunu kıstırıp geri çekilen biri gibi davranmak ya da sahiplerinden korkup kaçmak yerine eğilip köpeklerle ilgilendim. Aynı anda Kade'e en az onunki kadar sert bir bakış attım.

Bakışlarını ilk kaçıran o oldu.

Köpeklerin onu takip etmesi için ıslık çaldı ve geniş, kaslı sırtını bana döndü. Üzerinde bir kapüşonlu vardı. Dağınık saçlarını gizlemek için şapkasını ters takmıştı ve elinde bir bira şişesi tutuyordu. Görünüşe göre bu gece dışarı çıkmayacaktı.

Gözlerimi devirip kapıyı arkamdan kapatırken sessizce, "Harika," diye mırıldandım.

Bu eğlenceli olacaktı.

3.BÖLÜM

STACEY

Lu, "Kırmızı elbiseyi giyersem yarın kırmızı üst giyemem," derken askıları sırayla göğsüne yaslıyordu. "Ama mavi olan da biraz kısa."

"O zaman başka bir tane giy. Tonlarca elbisen var," derken oje sürüyordum. Üzerimde sadece bir havlu vardı ve ıslak saçlarım sırtıma dökülüyordu. Yatağının üzerinde yüzüstü uzanmıştım, o ise ne giyeceği konusunda her beş dakikada bir kriz geçiriyordu.

"Ama kırmızı elbiseyi giymek istiyorum."

"O zaman onu giy."

Oje şişesinin kapağını kapatıp kurumaları için nefesimi tırnaklarıma doğru üfledim.

"Hiç yardımcı olmuyorsun, Stacey!" İki askıyı da yere fırlattı. "Kırmızı giyemem. Yarın kırmızı üst giyeceğim."

En yakın arkadaşım bazen çekilmez olabiliyordu.

"Ah, bu arada sana Kade ve arkadaşlarının bu gece dışarı çıkmayacağını söyleyecektim. Dez parti vereceğimi söyleyince planlarını iptal ettiler."

Başımı kaldırmadan, "Tahmin etmiştim," diye karşılık verdim. Chris'in cevapsız bıraktığım sinir bozucu mesajlarına bakıyordum.

En sonunda ona cevap vermem gerekecekti çünkü vermezsem buraya gelirdi. Şu anda en son ihtiyacım olan şey buydu.

Eve döndüğümde ondan kaçacaktım. Malikânede dışarıdan açılamayan beş oda vardı. Saklanacak yerleri çok iyi biliyordum.

Bir gün özgür olacaktım. Aslında bunun ancak onun boğazını kestiğim gün gerçekleşeceğini düşünüyordum çünkü ölüm dışında onu durdurabilecek bir şey olduğundan emin değildim. Tamamen ona ait olana kadar peşimi bırakmayacaktı.

Chris'e boyun eğme düşüncesi bile midemi bulandırıyordu.

Lu yuvarlanmış bir çift çorabı yüzüme fırlattı. "Beni duydun mu?"

"Ne diyordun?"

İç çekti. "Kade ve arkadaşlarından hoşlanmadığını biliyorum. Umarım bizden uzak dururlar, onlar yüzünden gitmeni istemiyorum."

Burnumdan alaycı bir ses çıktı. Beni fazlasıyla iyi tanıyordu ama gitmeme sebep olacak şey onlara tahammül edememem değildi. Asıl sorun, *Kade'in* bana attığı bakışlardı.

"Ona malikânenin kendi tarafında kalmasını söyledin mi?"

"Tanrım, evet. Base'in sürekli seks hakkında konuşma ihtiyacına daha fazla katlanabileceğimi sanmıyorum. Bir kez daha topluca seks partisi yapmaya kalkarlarsa hepsini öldürürüm."

"Orada bile değildin," dedim. "Neler olduğunu görmüş gibi davranıyorsun."

"İki gün sonra Base'in üzerinde seviştiği koltuğa oturdum," diye mırıldandı.

Kıkırdadım ve Lu'nun haberi olmadan orada bulunduğum o anıyı zihnimden uzaklaştırmaya çalıştım. Tylar, Dez'e hâlâ delicesine âşık olduğu için onu havuz evinde gizlice izlemek istemişti. Benim de onunla gelmemi istediğinde tabii ki, Kade'i bir anlığına görebilme ihtimali uğruna kabul etmiştim.

Etmemiş olmayı diliyordum.

Binaya girdiğimizde olduğumuz yerde donakalmıştık. Müzik son ses açıktı ve önümüzde tam anlamıyla bir seks partisi yapılıyordu.

Tüm bir imparatorluğun Rus vârisi olan ve gözlerini Luciella'nın üzerinden hiç ayırmayan Base, siki birinin ağzındayken bir çift memenin üzerinden kokain çekiyordu.

Dez'in aletinin üzerinde oturan biri vardı, Dez'in bakışları Tylar'ı bulduğu anda tüm bedeni hareketsiz kalmıştı.

Kade ise kaşlarını çatarak bana bakmayı sürdürmüştü. Bilardo masasının üzerine eğilmiş çıplak bir sarışının arkasında dururken kemerini dişlerimi sıkmama neden olacak bir yavaşlıkta çözüyordu.

Kadının içine girerken gözlerini benden ayırmamıştı.

Sırıttığı anda gerçek öfkenin ne demek olduğunu anlamıştım.

Piç kurusu.

"Bence Base sadece dikkatini çekmeye çalışıyor," dedim. "Seni kıskandırmak istiyor olabilir. Yıllardır bunu yapmaya çalışıyor."

Lu'nun yüzüne karanlık bir ifade yerleşti. "O da tıpkı Dez ve Tylar gibi vazgeçebilir. Sonu hiçbir zaman iyi bitmiyor."

Ty ve Dez arasında bir şeyler olmuştu. Lu bunu öğrenince çıldırmış, arkadaşlarının hiçbirinin Kade'in küçük üçlüsüne yaklaşmaması gerektiğini ilan etmişti. Lu'ya sakinleşmesini, onların zararsız olduğunu söylemeye çalışsam da Ty, Dez ile arasındaki her şeyi bitirmişti.

Ve bunu yaptığında hem kendisinin hem de Dez'in canının yandığını biliyordum.

Birkaç saat sonra Tylar ile birlikte başka insanlar da geldi. Gece, çember oluşturup göğsümü yakan *shot*'ları arka arkaya içmemizle başladı.

Neyse ki ev, Kade'in küçük buluşmasını fark edemeyeceğim kadar büyüktü. Lu'nun partisinin yanında onlarınki hiçbir şeydi.

Alkol yavaş yavaş damarlarımda dolaşmaya başladığında bir tarafım Kadelerin kızları davet edip etmediğini merak etmeye başladı.

Müziğin sesi o kadar yüksekti ki kulaklarım çınlıyordu. Birisi yanıp sönen parti ışıkları getirmişti. Işık patlamaları dans eden bedenlerin hareketlerinin kesik kesik görünmesini sağlıyordu.

Telefonum titrediğinde dilimi şaklattım.

SakınAçma: *Eğer cevap vermezsen,*
gelip her kiminle sikişiyorsan seni
onun yanından alacağım.

Gözlerimi devirdim.

"Pislik," diye mırıldandım.

"Bu da kim böyle?" Tylar kaşlarını çatarak omzumun üzerinden ekrana bakıyordu.

Telefonumu sutyenimin içine sıkıştırıp omuz silktim. Sonra elindeki bardağı alıp içindeki berbat derecede sert olan içkiyi tek seferde bitirdim.

"Hey, seni sürtük!" diye bağırsa da gülümsüyordu. Birkaç saniye sonra birisi Tylar'ı çekiştirerek doğaçlama bir şekilde oluşturulmuş dans pistine götürdü.

Ben de birinci kattaki banyoya doğru ilerledim. İşimi bitirdikten sonra lavaboya yaslandım. Yanıp sönen ışıklar yüzünden görüşüm bulanıklaşmıştı. Lavabonun yanında duran

telefonuma sert bir bakış attım. Belki yanlışlıkla suya düşürürdüm. Belki kırardım. Belki de ekranı paramparça edip mesajları okunmaz hale getirirdim.

SakınAçma: *Onun çenesini*
yüzünden sökerim. Sen benimsin.

Mesajı okuduğumda alaycı bir ses çıkardım. Nefes aldığım her saniyede üvey erkek kardeşimi uykusunda boğabilmeyi diliyordum. Üstelik bunu cinsel olarak yorumlamasına yer bırakmayacak şekilde yapmak istiyordum.

Ben: *Şunu keser misin? Arkadaşımın*
partisindeyim. Ayrıca senin de değilim.
Ben senin kahrolası üvey kardeşinim,
seni hasta pislik.

SakınAçma: *Seni almaya geliyorum.*

Öfkem büyürken telefonu hızla kapattım.

Beni bu kadar çok istemesi kesinlikle yanlış olmalıydı, değil mi?

Merdivenleri aceleyle çıkıp Lu'nun odasına gittim ve telefonu yatağının üzerine fırlattım. Bu istismarın devam etmemesi için dediklerini yapmam gerektiğini biliyordum ama artık sabrım taşmıştı. Karşılık vermek istiyordum.

Tekrar aşağı indiğimde arkadaşlarımın çoğu büyük mutfakta toplanmıştı. Bazıları tezgâhın üzerine oturmuş, bazılarıysa kahvaltı barının etrafına dizilmişti. Herkes tezahüratlar eşliğinde yerde oturan iki kişiyi izliyordu. Kızın biri adamın kucağına oturmuş, kalçalarını ritmik hareketlerle kıvırıyordu.

Ah.

Adam kızın göğsünü kavrayıp meme ucunu ağzına alırken gözlerim kocaman açıldı. Aç kalmış gibi yalayıp emiyordu.

Kızın elbisesi kalçalarının üzerine kadar sıyrılmıştı; adamın boşta kalan eliyse onu sıkıca kavramış, kendisine doğru çekerek hareket ettiriyordu.

Lu'nun üniversiteden bir sınıf arkadaşı kapıda durdu, şaşkınlıktan ağzı kocaman açılmıştı. "Sizi görebildiğimizin farkındasınız, değil mi?" İkisi de onu umursamadı, öpüşmeye ve birbirlerine sürtünmeye devam ettiler.

"Onlar şimdi..."

Kız kelimeleri bulmakta zorlanınca, "Düzüşüyorlar, evet!" diye tamamladı biri.

Tam o sırada Luciella içeri girdi. "Kesinlikle hayır! Burası annemin mutfağı, kahretsin!"

İçeceğimden bir yudum daha aldım. Ty ile omuz omuza durmuş, ayağa kalkıp mutfaktan çıkışlarını izliyorduk. Adam kızın kalçasına şaplak atıp boş odaların nerede olduğunu sorarken kız kıkırdıyordu.

Lu ellerini göğsünde kavuşturup ayağını yere vurdu. "Otuzdan fazla oda var. Dilediğinizi seçebilirsiniz."

Birisi girişte bir lambanın kırıldığını söylediğinde Lu iç çekerek gözden kayboldu.

Arkamızdan biri, "Tam bir eğlence düşmanı," dedi.

Ty sesin Dez'e ait olduğunu anlayınca inledi.

"İzlemek istiyordun, değil mi?"

Arkasına bile dönmeden, "Siktir git," diye karşılık verdi Ty. "Lu benimle konuştuğunu görmeden ait olduğun yere dön."

"Ama bedava içki ve güzel manzara için buradayız. Şeytan'ın ikizi buna da mı engel olacak?"

Dez sesini alçaltarak konuştuğunda Tylar'ın gözleri titredi. Her ne söylediyse onu görmezden geldi ama kızardığını ve Dez'in ellerinden birinin kalçasını kavrayıp onu tekrar kendisine doğru çektiğini gördüm. "Elimi elbisenden içeri soksam, amın seni nasıl siktiğimi hatırlayıp sırılsıklam olur muydu?"

Boğazımı temizledim ve bakışlarımı başka tarafa çevirerek içkimden bir yudum aldım.

Ty, "Dur," diye soludu.

Dez ise karşılık olarak homurdandı. "Geçen gece durmamı istemiyordun."

Ty'ın ne kadar yıkılmış göründüğünü fark etmediği ortadaydı. Ty onu üzerinden itip hızla uzaklaşırken Dez gülerek birasından bir yudum aldı. Gözleri benimkileri bulduğunda ona ters ters baktım.

"Bunu yapmana gerçekten gerek var mıydı?" diye sordum.

Tylar'ın aralarındaki şeyi bitirmesini pek iyi karşılamamıştı ve bunun kızı nasıl çıldırttığını görmesine rağmen sürekli onu kışkırtıyordu. Durmadan mesaj atıp arıyordu ve Tylar da Tylar olduğu için ona cevap veriyordu.

Birasından bir yudum daha aldı. "Hoşuna gidiyor."

Kaşlarımı kaldırıp uzaklaşan arkadaşımı başımla işaret ederken ona sert bir bakış attım. "Ah, belli oluyor."

Dez sırıtarak bana göz kırptı ve tezgâhın üzerine oturdu. Tylar'ın peşinden gidip onu teselli etmeye fırsat bulamadan, Dez omzumun üzerinden bir noktaya baktı. "Bir bira daha ister misin, Kade?"

Donakaldım.

Başıyla onaylamış olmalıydı çünkü Dez omzumun üzerinden bir şişe uzattı. Kade şişeyi alırken sırtıma yayılan sıcaklığı hissettim. Parmak eklemleri kan içindeydi, derisi yer yer yarılmıştı. Nefesimi tuttum, bana ihanet eden hormonlarımı ve içimde yükselen sıcaklığı görmezden gelmeye çalıştım. Kokusunu alabiliyordum. Şampuanının ve tıraş losyonunun baharatlı kokusu sarhoş ediciydi. Birden parmaklarımın dalgalı saçlarına dolandığı anılar, yastığının kokusu ve berbat şarkı söylediğimde attığı kahkaha zihnime üşüştü.

Hâlâ çok yakınımdaydı. Sadece kısa bir mırıltı çıkardı ve sesinin yaydığı o derin titreşim göğsümden aşağıya doğru yayıldı. İçimde havai fişekler patlıyormuş gibi karıncalanarak ilerledi.

Muhtemelen yanaklarım kızarmıştı. Ona bu kadar yakın olmayalı çok uzun zaman olmuştu. Alkol sağduyumu uyuşturuyor olmalıydı, bedenimin böyle tepki vermemesi gerekiyordu.

Acaba şu anda o da benim hissettiğimi hissediyor muydu? Beni yakalayıp boş bir odaya sürüklemek için yanıp tutuşuyor muydu? Muhtemelen cevap hayırdı. Sonuçta benden nefret ediyordu.

Dez içeri giren uzun boylu, kızıl saçlı kıza baktı ve başıyla onu işaret etti. "Dün gece onu sikmedin mi?"

Kade'in cevabını duyamadan oradan uzaklaştım.

"Bütün gün seni izleyebileceğimi biliyorsun, değil mi?"

"Romantik davranmayı kes, Kade. Yoksa yanlış anlayabilirim."

Kısık bir sesle güldükten sonra, "Bu bana öğrettiğin şeylerden sadece biri, Çilli," dedi. "Bu gece eve gitme. Benimle kal."

Başımı salladığımda beni yatağa doğru bastırdı ve bacaklarımı nazikçe araladı...

Hayır.

Hatırlamayı reddettim. Kade'in benim için gerçekten ne ifade ettiğini anladığım o ana geri dönmeyecektim.

O zamanlar benim için her şey ondan ibaretti.

Ve ben onu kaybetmiştim.

4.BÖLÜM

STACEY

En sonunda dans etmeyi bırakıp arkadaşlarımın yanına oturduğumda nefes alabildim. Dedikodu yapıp *hiç yapmadım* oynadık. İlk deneyimlerimizden bahsettikleri sırada soruların çoğundan tamamen kaçtım, ardından masada duran *shot*'ları kafaya diktim.

Kade'in neden aniden ortaya çıkmaya başladığından emin değildim. Son iki yıldır onu sadece birkaç kez görmüştüm. Her seferinde sessizlikle, ters bakışlarla, alaycı homurtularla ya da duyamayacağımı sandığı, dişlerinin arasından mırıldandığı yorumlarla karşılaşmıştım.

Temel duyguları anlamakta zorlanan, hissetmenin sorun

olmadığını öğrenmeye ihtiyaç duyan ve yatak odasında ne yapacağını bilmediğinde gerilen o çekingen çocuktan eser kalmamıştı. Yerini *bu* hali almıştı.

Kalabalık dağılmaya başladığında saat sabahın dördüydü. Lu yatağındaydı. Ty ile beni ve birkaç kişiyi daha içki oyunlarına devam etmemiz için yalnız bırakmıştı.

Hepimiz oldukça sarhoş ve neşeliydik. Çakırkeyifliğimizi uzatmak için *shot*'ları birbiri ardına kafaya dikiyor, kahkahalar atıyorduk.

Ta ki Kade, Dez ve Base oturma alanına girene kadar. Base'in iki kolunda da birer kız vardı.

Yanımda bağdaş kurup oturan Tylar, bir içki daha koyup sıranın kimde olduğunu sorarken dönüp onlara bakmadı.

İçimizden biri, "İçki oyunlarından birini oynuyoruz," dedi. "Katılmak ister misiniz?"

Dez, "Tabii," dediği anda Tylar, "Hayır," diye karşılık verdi.

Hepimiz onlara yer açmak için oturduğumuz yerden kaydık, bu sırada aramızdaki büyük sehpa da içkilerle doldu.

Base koltuğa oturur oturmaz iki kızı da kucağına çekti. "Benim fikrimi sorarsanız bu küçük oyunu biraz renklendirmeliyiz," dedi. "Tabii bu ne kadar maceracı olduğunuza bağlı."

Kade karşımdaki koltuğa yerleşti. Hemen sonrasındaysa Base'in kucağındaki kızlardan biri kalkıp onun kucağına oturdu. Kelimenin tam anlamıyla dehşete düşmüştüm. Kıza kafası karışmış gibi bir bakış attı. Dövmeli eli kızın kalçasını kavramadan önce bir anlığına duraksadı. Kıskançlığımı görmezden gelmeye çalışarak derin bir nefes aldım.

Böyle hissetmeye hiç ama hiç hakkım yoktu.

Hepsi başını salladığında Tylar kaşlarını çatarak, "*Ne Kadar Dayanabilirsin* oyunundan bahsediyorsun, değil mi?" diye sordu. "Stacey ile burada olduğumuzun farkında mısınız? Lu deliye döner."

"Sadece kimse Kade'e dokunmasın, böylece Lu bizi öldürmez." Dez arkadaşını dürttü ama ben tepkisini görmek

istemediğim için tırnaklarımı inceledim. Dez arkadaşına bakarak, "Base, Stacey ile eşleşebilir. Onu sikmek istediğini söylemiştin, değil mi?" diye sordu.

Ah, hadi ama.

Base başını iki yana salladı. "Pisliğin tekisin."

Kade oturduğu yerde hareketlenip bir sigara yaktı ve çakmağı aramızdaki sehpaya fırlattı.

Dez göz kırparak, "Eğer Tylar kabul ederse benimle olabilir," dedi. "Var mısın?"

Tylar yanakları alkolden kızarmış bir halde yavaşça başını salladı. "Varım."

"Tabii benimle baş edebilirsen." Sırıtıp hafifçe arkadaşının göğsüne vurdu. "Zaten Kade'in Abbie'si var. Böylece cehennemin dibinden sürüklenip çıkarılan ikizi yüzünden ortalık karışmaz."

"Şunu söylemeyi kes," dedi Base. "O kadar da kötü değil."

"Ama Şeytan'ın ikizi sayılır, değil mi? Hepimiz bu konuda anlaşmıştık."

Tylar bacağını diğerinin üzerine atıp kaşını kaldırdı. "Benimle olmak istiyorsan en yakın arkadaşım hakkında böyle konuşmayı bırak."

Gözucuyla onlara baktığımda Abbie'nin elinin Kade'in kucağında, fazlasıyla tehlikeli bölgede durduğunu gördüm. Kade sigarasından bir nefes çekip dumanı üflediğinde duman doğruca yüzüme çarptı. Dikkati kızın üzerinde bile değildi.

Abbie güzel bir kızdı. Vücudu kusursuzdu. Dalgalı kahverengi saçları, dolgun memeleri ve Kade'in kucağından aşağı sarkan uzun, pürüzsüz bacakları vardı. Elbisesi dar kesim olduğu için kıvrımları oldukça belirginleşmişti.

Ama Kade'in birinin saçlarıyla oynamasından ya da tıpkı Abbie'nin yaptığı gibi avucunu göğsüne bastırmasından nefret ettiğini biliyordum. Benim dokunuşuma alışması bile yıllar sürmüştü. Ya geri çekilme isteğine karşı koyuyordu ya da gerçekten değişmişti.

Daha önce seks yapmışlar mıydı? Yoksa seksten daha öte bir şeye mi sahiplerdi?

Ona... her şeyi anlatıyor muydu?

Tylar başını bana doğru eğdi. "Base'in bununla başa çıkabileceğini sanmıyorum." Dirseğiyle karnımı dürttü. "Gerçi son zamanlarda epey pratik yaptı."

Dizine vurdum. "Hey!"

Acıyla yüzünü buruşturdu ve yanağıma bir öpücük konduraraak özür diledi.

Base, Dez'in daha uzun ve kaslı bir versiyonuydu. Çikolata kahvesi gözlerini bize çevirip sırıtarak, "Eğer istersen bu meydan okumaya varım, Rhodes," dedi.

Aman Tanrım.

Siktir kere siktir.

Beni ikiye bölerdi.

Ayrıca birbirimizden ne kadar nefret etsek de Kade'in arkadaşlarından biriyle düzüşmeye niyetim yoktu.

Bakışlarımı Kade'e çevirdiğimde bana fazlasıyla sert baktığını gördüm. Mümkün olsaydı öfkesinin hararetiyle alev alırdım. Aslında bu oldukça saçmaydı çünkü Abbie kulağına bir şeyler fısıldayıp elini kolunun üst kısmında gezdiriyor ve Kade de buna izin veriyordu.

Bakışlarımız birkaç saniye daha birbirine kenetlendiğinde umursamazca omuz silktim. Base de onaylarcasına başını salladı. Kade'in tepkisini görmek için sadece bir dakikalığına bu oyuna ayak uyduracaktım. Ardından herhangi bir şey yaşanmadan önce de gidip yatacaktım.

Umurunda olur muydu ki? Eh, Abbie dudaklarını onunkilere bastırmaya çalışırken bu pek olası görünmüyordu. Kade kızı öpmüyordu, hatta onun olduğu tarafa bakmıyordu bile.

Bana bakıyordu.

Çocuklardan biri merakla, "Nasıl oynuyoruz?" diye sordu.

Dez kuralları açıklarken gözlerini Tylar'dan ayırmadı. "Bir partner ya da birden çok partner seçin. Sonra da devam edemeyecek hale gelene kadar sikişin."

Kade'in kucağına yerleşmiş olan Abbie bir kez daha flörtöz bir tonda kıkırdadı. Sonra kulağına bir şeyler fısıldamak için yeniden Kade'e doğru eğildi. Kade'in gözleri kıza kaydı, ardından söylediği şeye karşılık kaşları çatıldı.

"Stacey, kapıda seni soran biri var." Oturma alanının girişinden bir ses yükseldi, *Uber* bekleyen çocuklardan biriydi. "Fena durumda."

Siktir.

Ty dudaklarında beliren gülümsemeyle bana baktı. "Sabahki çocuk mu?" Etrafımızdaki herkes bizi dinliyordu. "Şu stüdyoda neredeyse düzüşeceğin çocuk? Onu içeri davet edebilirsin. Özür dilerim, Base ama çocuk çok seksiydi."

Dez gibi ben de yüzümü buruşturdum. "Öyle bir şey yapmam-" Cümlemi yarıda kesip içkimi önümüzdeki sehpaya bırakırken iç çektim. "Bensiz başlayın."

Çocuk, "Oldukça öfkeli," diye ekledi. "Dışarı çıkman için bağırıp çağırıyor."

Kade sigarasını dudaklarının arasına yerleştireceği sırada eli havada asılı kaldı.

Ty aniden ayağa kalktığında ona sorun olmadığını söyleyip burada kalmasını istedim. Aynı şeyi ayaklanan Base ve Dez'e de tekrarladım.

Dez ellerini yumruk yaparak endişeyle bana baktı. "Emin misin? Siktirip gitmesini söylemekten memnuniyet duyarım."

Base de ona katıldığını belli eden bir şekilde başını salladı.

"Evet, eminim. Sorun olmayacak."

Ayağa kalkıp elbisemi düzelttim. Odadan çıkarken Kade'in üzerimde gezinen bakışlarını görmezden geldim. Kapıya ulaştığımda havanın soğukluğundan dolayı kollarımı göğsümün önünde kavuşturdum. "Gerçekten mi, Chris?" dedim bıkkın bir sesle. "Neden buradasın?"

Üvey kardeşimin gözleri buraya gelmeden önce çok fazla içki içmiş gibi kan çanağına dönmüştü. "Mesajlarıma cevap vermiyordun." Kelimeler ağzında yuvarlanıyordu ve dudaklarının kenarından tükürük sızıyordu.

"Sarhoş musun?"

Şifresini girip açmayı reddettiğim metal kapının demir parmaklıklarını kavrayarak, "Evet dersem benimle eve gelir misin?" diye sordu.

Sola doğru sendelediğinde öfkeyle dişlerimi sıkarak başımı iki yana salladım.

"Üşümüş görünüyorsun, küçük kız kardeşim. Seni ısıtabileceğimi biliyorsun."

Göğsüm sıkıştı. "Eve git."

Hıçkırarak, "Benim evim sensin," diye karşılık verdi. "Beni kızdırma. Sana kızgın olmaktan hoşlanmıyorum. Benimle gel. Eve döneriz ve ben... seninle sevişirim."

Dengesini kaybedip yana doğru yuvarlandı. İnleyerek birkaç adım attım ve ayağa kalkmasına yardım etmek için elimi uzattım. Bu şekilde kendinden geçtiğinde istemesem bile ona yardım etmek zorunda kalıyordum. Onu böyle bırakırsam sonucu benim için daha kötü olurdu ve bu hiç yüzleşmek istemediğim bir şeydi.

Ama bu kez ona yardım etmeye çalıştığım anda bileklerimi yakalayıp beni kendine doğru çekti, vücudumu aramızdaki metal korkuluğa çarptı. Yüzüm sert yüzeye vururken tüm bedenim acıyla kasıldı.

Dudağımın içindeki kesikten gelen kanın tadını alarak, "Bırak beni," diye çıkıştım.

"İçeride kiminle sikişiyordun?" Uyuşturuculardan dolayı gözleri tamamen kararmış bir halde dudaklarıma bakarken başparmağını üzerlerinde gezdirdi. "Bu ağzın içinde kimin siki vardı?"

Bacaklarımın arasını kavramak için elini aşağıya indirdi ama temas edemeden dokunuşundan irkilerek geriledim.

Hem vahşi hem de şeytani olarak adlandırabilecek bir şekilde sırıttı. "Bunların hepsi benim. Bedeninin her santimi bana ait."

Beni öpmeye çalıştığında kendimi onun pençesinden birkaç adım da olsa kurtarmayı başararak nefesimi topladım. Kapıya çıkan taş patikanın malikâneden uzak olmasına şükrederek, "Artık buna son vermek zorundasın!" diye bağırdım. "Sen hastasın. Bunu bana yapamazsın!"

"Beni istiyorsun!" diye haykırdı.

Başımı iki yana sallayarak ona ters bir bakış baktım.

"Beni istiyorsun ama inkâr ediyorsun. Sen-"

"İstemiyorum."

Gözleri dolmuş bir halde bana dik dik baktı, ardından bakışları başka bir yöne kaydı. Öfkesinin yoğunluğu somut bir nesneye dönüşecek kadar büyüdü. "Sen de kimsin?" diye çıkıştı. Gözleri benimle arkamda duran kişi arasında gidip geliyordu. "Bu sikik herif kim, Stacey?"

Arkamı dönmeme gerek yoktu, gelenin kim olduğunu biliyordum. Onu hissedebiliyordum. Ne zaman yakınımda olsa varlığını hissederdim. İçinde uyuduğum kapüşonludan gelen o hafif baharat, duman ve nane kokusu da bunu doğruluyordu.

Kade kolunu belime doladığı anda kendimi güvende hissetmeye başladım. Diğer elinde bir bira şişesi ve parmaklarının arasında da ot vardı.

Chris'e doğru bir duman bulutu üfledi.

Belimdeki tutuşu sıkılaşırken eli kalçamı saran elbisenin kumaşını avuçladı. Derin ve tehditkâr bir ses tonuyla yavaşça konuştu. "Seni pişman bir piç kurusuna çevirmeden önce buradan siktirip git."

Chris ellerinden birini kapının demirlerinden çekti. "Kimsin sen?" diye tekrarladı.

Kade çenesini omzuma yerleştirip derin bir nefes alırken, "Lütfen git," diye yalvardım.

Muhtemelen eve döndüğümde Chris tüm bunların acısını benden çıkaracaktı. Benim yanımda sert ve tehditkâr davranıyordu ama gözleri yeniden Kade'e kaydığında içlerinde beliren korkuyu görmüştüm.

"O senin değil."

Kade alçak sesle güldü. "Senin olmadığı da ortada." Eliyle yolu işaret etti. "Defol."

Chris geri çekildi ve kesinlikle sürmemesi gereken arabaya binmeden önce yere tükürdü.

Arabanın ışıkları sisli yolda gözden kaybolurken gözlerimi kapatıp derin bir nefes aldım. Kade'in kolu hâlâ belime sarılmış durumdaydı, ben de ondan uzaklaşmamıştım.

Ağzını kulağıma yaklaştırıp, "Arkadaşın kimdi, Çilli?" diye fısıldadığında içimde uzun zamandır hissetmediğim derin bir duyguyla ürperdim.

"Hiç kimse," diye cevap vermeyi başardım. Burnunun ucu kulağımın kıvrımını takip ederken hıçkırığımı bastırmaya çalışıyordum.

Ona daha fazla alan açmak istercesine başımı yana eğdim. Narin ama güçlü dokunuşu boynumun hassas noktasına yaklaştıkça nefesim hızlandı. Titrediğimi hissedebiliyordum. Kade ne yaptığının farkındaydı. Beni nasıl baştan çıkaracağını ve aklımla nasıl oynayacağını çok iyi biliyordu.

"Hiç... Hiç kimse."

Otundan bir nefes daha çekti, ardından beni tutmaya devam ederken birasından uzun bir yudum aldı. "Emin misin? Sabah stüdyoda neredeyse düzüşeceğin çocuk o değil miydi?"

"Hayır."

Kade mırıldandı, boğuk sesi sırtımda titreşti. "Pek senin tipin gibi durmuyor. Fazla genç." Sesini alçalttı. "Hızlı bir şekilde sikişmek istediğinde senden yaşça büyük olanları tercih ediyordun, değil mi?"

Cevap vermedim. Dikkatimi düzensiz nefeslerime ve omurgamdan aşağı yayılan sıcaklığa vermeye çalışıyordum.

Kade'in parmakları çenemi kavrayıp beni omzumun üzerinden ona bakmaya zorladığında Chris'in yüzümü kapıya çarpışının bıraktığı izleri gizlemeye çalışarak dudaklarımdaki metalik tadı dilimle sildim.

Çok yakındı, hatta ağzı benimkine o kadar yakındı ki başımı hafifçe eğsem dudaklarımız birbirine değerdi.

Beni tamamen kendine çevirdiğinde gözleri üzerimde gezindi. Sanki içimi görüyormuş gibiydi. Avucunu göğsüme bastırıp beni kapıya yasladı. Ardından elini boğazıma kaydırarak beni olduğum yere sabitledi. Nabzım elinin altında deli gibi atıyordu ve boğazımı hafifçe sıktığında dudaklarımın arasından küçük bir inilti kaçtı.

Bütün vücudum dokunuşuyla alev almıştı. Bu his, Chris'in bana dokunduğu anlarda hissettiklerimin tam tersiydi.

Gözbebekleri ay ışığının altında büyüdü. Boğazımı bırakıp saçımı kavradı ve başımı geriye doğru eğmek için sertçe çekti. "İstediğin bu mu? Hızlı bir sikişme mi?"

Kade cevap vermemi bekledi, ona bu kadar yakın olmamdan dolayı tekrar inlediğimde tutuşunu sertleştirdi. Ardından beni bırakıp geriye doğru bir adım attı. "Eğer istediğin buysa..." Kaşlarımı çatarak ona baktım. Yüzündeki öfkeyi gizlemeye çalışarak elindeki şişeyle Chris'in gittiği yönü işaret etti. "İstiyorsan gidebilirsin. Ya da planlandığı gibi Base ile olabilirsin. İkimiz de ne kadar çaresiz olabileceğini biliyoruz."

Ona iğneleyici bir şekilde cevap veremeden ya da en azından ona siktirip gitmesini söyleyemeden alaycı bir ses çıkardı. Başını iki yana sallayıp benden uzaklaştıktan sonra birasının geri kalanını kafaya dikip şişeyi fırlattı. Şişe parke taşlarının üzerinde parçalanırken omuzlarım gerildi.

Hızlı bir şekilde sikişmek istediğinde senden yaşça büyük olanları tercih ediyordun, değil mi?

Pekâlâ. Belki de bunu hak etmiştim.

5.BÖLÜM

STACEY

Yüzümü yalayan bir şey vardı.

Hayır, bir değildi. *İki tanelerdi.*

Gözlerimi hafifçe araladığımda Milo ve Hopper'ın etrafımı sardığını fark ettim. Kapattığıma emin olduğum kapıya bakarken başlarını okşadım. "Siz ikiniz içeri nasıl girdiniz?"

Bana baktılar, ardından Milo başını yana eğdi. İkisi de sevilmek istercesine sırtüstü yuvarlanınca tekrar yatağa uzandım. Hopper ıslak burnuyla yüzümü dürttüğünde gülümseyerek kollarımı ona doladım.

"Beni mi özlediniz?"

Bu kez ikisi birden başını yana eğdi. Gülerek kulaklarını

kaşıdım. Kade dün gece onları partiden uzak tutmuş olmalıydı. Onlara karşı her zaman gereğinden fazla korumacıydı. Kapıyı tekmeleyerek açıp beni bırakmalarını istemediğine şaşırmıştım.

Yorganı üzerimden sıyırırken güneş ışığı yüzüme vurdu. Gözlerimi kısarak telefonumu aramaya başladım. En sonunda bulduğumda şarjı bitmişti. Dün gece partiye döndükten sonra ne kadar çok içtiğimi düşünürsek sanırım ben de pek farklı durumda değildim. Hiç enerjim yoktu.

Neyse ki, ortalık yine bir seks partisine dönmemişti.

Ayakkabılarımı giyip misafir odasından çıkarken Milo ve Hopper da koridorda koşuşturmaya başladılar. Üç kapı ileriye yürüyüp hafifçe tıklattım. "Ty?"

Kapının kolu dönerek açıldığında arkadaşım, Dez'i yatakta uyur halde bırakarak dışarı çıktı. Saçları darmadağındı ve boynunda bir ısırık izi vardı. Bana bakarken derin bir nefes verdi. "*Uber* çağıracağım. Araba kullanamayacak kadar akşamdan kalmayım."

Girişte uyuyan Base'i geride bırakıp ön kapıdan dışarı çıktık.

Malikâne tuhaf bir sessizliğe bürünmüştü. "Öğlen olduğuna inanamıyorum. Luciella çalışanlara bir günden fazla izin vermiş olmalı."

"Sanırım üç gün. Etrafta olmalarından nefret ediyor."

Dışarıdaki hava yüzümüze çarptığında ikimiz de ürperdik.

Chris'in olduğu eve dönme düşüncesiyle daha da titreyerek, "Birkaç günlüğüne sende kalacağım," dedim. "Ne zaman Roma'ya gidiyorsun?"

"Pazar günü." Arabamızı beklerken merdivenlere oturduk. "Ne sormak istediğini biliyorum, o yüzden sor."

Omuz silktim. "Dez ile her ne yapıyorsanız beni ilgilendirmez."

İç çekti. "O aptal oyun yüzündendi. Onunla yatacağımı sanıyordum, sonra Kade herkesi dışarı attı."

Dün gece malikâneye döndüğümde Kade, Base'i sehpanın üzerindeki kokainden bir nefes çekemeden yakasından tutmuş ve odadan dışarı sürüklemişti. Ardından Dez, Tylar'ı öperken nefes almak için geri çekildiğinde, Kade partinin bittiğini söylemişti.

Ben de birkaç *shot* daha atmış, sonra da Tylar ile misafir odalarından birine çıkmıştım. Uyuduğumu sandığında dışarı süzülmüştü. Kapının ardından kıkırdadığını duymuştum.

Bahçe kapısı açıldığında siyah bir motosikletin içeri girmesini ve yanımızda durmasını izledik. Sürücü doğrulup önce eldivenlerini, ardından kaskını çıkardı. Dağınık koyu saçları ve uykulu mavi gözleriyle karşımdaydı.

Kade kaskı yere bıraktı. Günlerdir uyumamış gibi görünüyordu. Motosikletten inerken omuzlarını esnetti ve bakışlarını bana çevirdiğinde yanağının altındaki morluğu fark ettim. Yutkunarak gözlerimi kaçırdım.

Tylar esneyerek, "Sanırım Base ölmüş," dedi. "Girişte *boxer*'la yatıyor."

Kade başını salladı. Ona yeniden bakmayı ne kadar arzulasam da buna karşı koydum.

Sağ tarafımdaki merdivenleri tırmandı. Bu yakınlığın bıraktığı etkiyle tenim ürperdi, ardından malikânenin içinde gözden kayboldu.

Kapıyı çarpıp kapattığında irkildim.

Tylar, "Fazla huysuz," dedi. "Acaba nereye gitti? Dez bu sabah saat yedide malikâneden çıktığını söyledi."

Bir şey söylemeden bakışlarımı ayakkabılarıma indirdim.

Uber geldiğinde doğruca kapıya koşup arabaya atladık. Tylar buradan bir saat uzaklıkta yaşıyordu. Evi biraz küçüktü; sanat eserleri, heykeller ve bitkilerle doluydu. Odasına yürümeye çalışırken kedileri bacaklarıma sürtündü. Merdivenlerde az kalsın beni düşürüyorlardı.

Duş alıp giyinmek ya da verimli herhangi bir şey yapmak yerine, ikimiz de temiz pijamalar giyip yatağa girdik.

Günün geri kalanını orada geçirdik, en sonunda telefonumu şarja taktığımda Luciella yaklaşan Amerika seyahatimiz için plan yapmak üzere bizi görüntülü aradı ve bir saat boyunca konuştuk. Annesi ve Ewan'la buluşmak, ayrıca babasını görmek için oraya gidiyordu. Beni de kısa bir tatil yapmam için davet etmişti.

Pizza yedikten sonra yeniden uyuyakaldım. Bunu bir rutin haline getirerek üç gün boyunca tekrarladık ve tüm bu süre boyunca Chris'ten gelen her mesajı görmezden geldim.

Mesajları giderek daha öfkeli ve daha tehditkâr bir hal alıyordu. Onu engelledikten sonra bile eve dönmem için yeni numaralar kullanarak yazmaya devam etmişti. Kelimenin tam anlamıyla eve dönmem için yalvarıyordu.

Tylar, Lu'nun evinden arabasını aldıktan sonra sonunda beni eve bıraktı. Bu akşam onun dersine gireceğimi hatırlatıp araçtan inerken bana uzaktan öpücük attı. Hızla yatak odama çıktım. İçeri girip kapıyı kapattığımda rahat bir nefes aldım ve Chris'in içeri girmesini engellemek için sandalyeyi kapı kolunun altına yerleştirdim.

Duş alırken dün gece kapının yanında Kade'in bana ne kadar yakın durduğunu hatırlayarak fayanslara yaslandım. Kolu belimdeydi, sonrasındaysa eli boğazıma kaymıştı. Elimi boynuma götürüp dudağımı ısırdım ve bana dokunanın o olduğunu hayal ederek gözlerimi kapattım.

Ancak yatak odamın kapısı, banyonun içinden bile duyulacak kadar sert yumruklanınca içinde bulunduğum düşüncelerden sıyrılmak zorunda kaldım.

Nora, Kyle ile tüm zamanını partilerde geçirmek yerine aileyle daha fazla ilgilenmesinin önemi hakkında tartışırken Chris yemek masasının diğer ucundan gözlerini bana dikmiş bakıyordu. Mide bulandırıcı bakışları üzerimdeyken yemeği

güçlükle yutabiliyordum. Bakışları ölümcüldü, seri katil gibi bakıyordu. Eğer yalnız olsaydık bana yapacaklarından korkardım. Elindeki çatalı biraz daha sıkarsa kıracağından emindim.

Psikopat.

"Amerika'ya ne zaman gidiyorsun?" Nora'nın sorusu, Chris'in dikkatini annesine çevirmesine neden oldu. Gideceğimden haberi yoktu. Harika. Yeni bir ceza kazanmıştım.

Yarın ayrılacağımı söylediğimde, "Peki yanınızda yetişkinler olacak mı?" diye sordu.

"Bunu yapmasak olur mu? Yirmi bir yaşındayım."

"Yaşın ne olursa olsun, en son oraya gittiğinde her yerin morluk içindeydi ve kolun kırılmıştı. Bunun tekrar yaşanmasını nasıl engelleyeceksin?"

Omuz silktim. *Oğlun delinin teki olduğu için o haldeydim.* "Belki de kafayı bulup akan trafiğin önüne atlamayarak?" Chris'in bana uydurttuğu yalan buydu.

"Gergin bir tonda konuşmana gerek yok, tatlım. Sadece senin için endişeleniyorum. Ne zaman arkadaşlarınla bir yere gitsen yaralanıp dönüyorsun."

"Oraya neden gidiyorsun?" diye sordu Chris.

Yalnız kaldığımız ilk anda, her bir ayrıntıyı zorla öğrenmek için kapımın önünde dikileceğini biliyordum.

Onlara, *"Ah, çocuklarıyla beraber Tobias Mitchell'ı görmeye gidiyorum,"* diyemezdim. İlk olarak Tobias buralarda oldukça meşhur bir adamdı. Böyle bir şey duydukları anda deliye dönerlerdi. Sonra da o aileyi bir daha asla göremeyeyim diye beni odama kilitlerlerdi.

Cevap vermediğimde masayı tekmeledi. "Kiminle gidiyorsun?"

"Arkadaşlarımla."

"Kiminle?"

"Ah, sikerler." Kyle elindeki çatalı fırlatıp attığında Nora küfrettiği için ona kaşlarını çatarak baktı. "Bir önemi var mı? Kızı bırak da biraz nefes alsın, dostum. Bazen katlanılmaz

oluyorsun." Annesine döndü. "Sen de öyle. Kız ne istiyorsa onu yapacak yaşta."

Nora yemeğini yemeye devam etmeden önce, "Pekâlâ. Ama beni her gün arayacaksın," dedi.

Sessizce Kyle'a teşekkür ettim ve şarabımı kafaya dikerken Chris'in ölümcül bakışlarını görmezden gelerek yemeğimi bitirdim. Kyle kardeşinin ne kadar katlanılmaz olduğunun farkında değildi. Büyürken hep bir kız kardeş istemişti, bu yüzden Chris'in beni böyle sahiplenmesini buna bağlıyordu. Ama onun gerçekte nasıl biri olduğunu bilseydi, hangisinin hangisini öldüreceğinden emin olamazdım.

Birçok kez bunu ona söylemeyi düşünmüştüm. Beni acil servise yetiştirdiği zamanlarda ona gerçeği anlatmayı aklımdan geçirmiştim, bana inanacağını düşünüyordum. Ama yine de babam bile bana inanmamışken bu riski almaya değmezdi. Üstelik Kyle'ın zarar görmesini istemiyordum.

Lu'ya ya da Tylar'a söylesem bavullarımı toplayıp kaçmam konusunda ısrar ederlerdi. Ama onlar sadece Chris'in gerçek yüzünden habersiz değildi. Aynı zamanda onun ne kadar psikopat olduğunu ve beni kontrol altında tutmak için ne kadar ileri gidebileceğini de anlayamazlardı. Gerçekte neler yapabileceğini bilen tek kişinin ben olduğumu düşünüyordum.

Tobias Mitchell bile Chris'in yanında aziz kalırdı.

Sanki içinde ne seks ne de duygusal bağ bulunduran, tamamen istismara dayalı bir ilişkinin ortasında sıkışıp kalmış gibiydim. Onun sevgilisi olduğum ya da onu sevdiğim için burada kalıyor değildim. Ya da bir yanım onun değişeceğini umarak bu anı beklemiyordu. Chris'in bir gün akıl sağlığına kavuşabileceğine inanacak kadar delirmemiştim. Bunlarla hiçbir ilgisi yoktu. Hâlâ buradaydım çünkü kaçmaktan çok korkuyordum ve parasızdım.

Bir şekilde kaçmayı başarsam bile, beni bulmak için dünyanın altını üstüne getirirdi. Sesimi duyurmak istiyordum ama onu nasıl kullanacağımı ya da kullanırsam Chris'in gazabını nasıl durduracağımı bilmiyordum.

Yemek yemeye devam ettik ama Chris'in tek yaptığı tabağına bakmaktı. Gözlerinde ya da sesinde saf öfkeden başka bir şey yoktu. Üstelik o öfkenin tamamı bana yönelikti. Sanki bıçağı kafatasımı delip geçecek kadar sert fırlatması için ne kadar güç harcaması gerektiğini hesaplıyormuş gibiydi.

Boğazımı temizleyip Nora'ya döndüm. "Kalkabilir miyim?"

Gülümsediğinde gözlerinin kenarları kırıştı. "Tabii ki. Şarabın kalanını da yanına al."

"Teşekkürler." Kyle ile Chris'e döndüm. "İyi geceler."

Şişeyi kapıp masadan ayrılırken Chris bana ters ters baktı. Odama giden yol sinir bozucu derecede uzundu. Daha hızlı hareket etmem mümkün değildi. Tam kapıma ulaşmıştım ki duvara savruldum.

Tanrım, çok yaklaşmıştım.

"Orada ne halt oldu?"

Eskiden, bana karşı daha saldırgan olmaya başladığı zamanlarda ağlar ve beni rahat bırakması için ona yalvarırdım. Ama artık sadece gözlerimi deviriyor ve ona bakmaktan kaçınıyordum. "Bu kez ne yaptım?"

"Neyden bahsettiğimi biliyorsun. Cumartesi gecesi. Ayrıca o zamandan beri beni görmezden geliyorsun."

Omuz silktim. Şarap şişesini elimden kapıp çenemi acıtacak kadar sert kavradı. "Kimdi o?"

Chris gerçeklikten o kadar kopmuştu ki, beni kimin tuttuğunu bile fark etmemişti. Kollarını belime dolayan kişinin Kade Mitchell olduğunu anlamamıştı. Onun kim olduğunu elbette biliyordu. Aslında tüm kasaba biliyordu. Ama sanırım uyuşturucuların etkisinden dolayı yüzünü hatırlayamıyordu.

Çenemi daha da sıkı kavrayıp vücudunu benimkine bastırdı. "Söylemeyeceksin, değil mi? Geçen sefer ne olduğunu unuttun mu?"

Kalbim parçalanıyor olsa da dişlerimi sıktım. Sanki biraz daha zorlarsam kırılacaklarmış gibi hissediyordum. Chris beni duvardan çekip yatak odama doğru itti, ardından kapıyı

arkamızdan sertçe kapattı. Şarap şişesi hâlâ elindeydi, ne yapacağını gayet iyi biliyordum.

"Uzan."

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Kesinlikle hayır."

Ondan uzaklaşmaya çalışırken beni odanın içinde sürükleyerek, "Bana kim olduğunu söyle," diye devam etti. "Hangi siktiğimin adamı sana dokundu?"

"Ben senin kız kardeşinim."

Çenemi yeniden kavrayıp başımı iyice geriye itti. Ona siktirip gitmesini söyleyemeden, hatta nefes bile alamadan dudaklarımı zorla aralayıp şarabı ağzıma boşalttı.

"*Üvey* kız kardeşim. İşte tam da bu yüzden sana ne sikim istersem yapabilirim. Sen benimsin, unuttun mu? Madem içmeyi bu kadar seviyorsun, o zaman siktiğimin şarabını iç."

Alkol boğazımdan aşağı akarken boğulur gibi oldum. Göğsüne, yüzüne ve kollarına vursam da kılını bile kıpırdatmıyordu. Şarap gözlerime, burnumun içine dolup üzerime dökülürken ve kıyafetlerimi sırılsıklam ederken öksürdüm. Ciğerlerimi havayla doldurabilmek için ağzımı kapatmaya, dişlerimi sıkmaya ya da sıvıyı öksürerek dışarı atmaya çalıştım ama tutuşu daha da sertleşti.

Bütün yüzüm acımasız tutuşundan dolayı acıyordu. Yanaklarımdan süzülen gözyaşları kırmızı şarapla birbirine karıştı. Göğsüm yanıyordu. Zorla içirdiği şarabın etkisiyle midemdeki her şey boğazıma yükselmişti.

Yanaklarından süzülen yaşlar, sanki canı yanıyormuş gibi görünmesine neden oluyordu. Oysa tüm bu istismarın sebebi kendisiydi. Yine de her zaman ağlardı.

Durdu ve bir adım geri çekilip koluyla yüzünü sildi. Derin nefesler almaya, gözlerimdeki yanmayı kırpıştırarak hafifletmeye çalıştım. Dizlerimin üzerine çöküp öğürdüm, neredeyse akşam yemeğini çıkaracaktım.

"Şimdi bana cevap verecek misin?"

Güçlükle nefes alabiliyordum, bayılmadığımdan emin olmam tam bir dakikamı aldı. Oda bulanıklaşıp dönüyordu. Gözlerimin ve başımın arkasında dayanılmaz bir baskı vardı.

"Kahretsin, cevap ver bana!"

Onu yeniden görmezden geldiğimde ayağı başımın arkasına indi ve ağzım zeminle buluştu. Böylece eve döndüğüme anında pişman oldum.

6.BÖLÜM

STACEY

"Pekâlâ, senin için bir teklifim var." Lu'nun sesi kulağa heyecanlı geliyordu.

Banyo aynasında kendime bakarken duştan kalan buğuyu elimin tersiyle sildim. Gözlerimin altında muhtemelen son birkaç gündür doğru dürüst uyumamaktan kaynaklanan koyu halkalar vardı. Yüzüm yere çarptığında yanağım yarılmıştı ve Chris üzerine bastığı için serçeparmağımın kırıldığından emindim.

Bunun artık sona ermesi gerekiyordu.

Asıl sorun, buna nasıl son vereceğimi bilmememdi.

Nora ya da Kyle'a anlattığımda bana inansalar bile, Chris'in beni bahçeye gömmesine engel olabileceklerinden emin

değildim. Birkaç yıl önce bunu Kade'e anlatmayı bile düşünmüştüm çünkü bu konuda bir şeyler yapacağını biliyordum. Ama ne zaman morlukların sebebini sorsa yalan söyleyip dans yüzünden olduklarını söylerdim.

Her zaman yalan söylerdim.

Ve bundan nefret ediyordum.

"Teklifin ne? Ve hayır, Amerika'dan döndüğünde derslerini üstlenmeyeceğim. Çok meşgulüm."

"Daha önce yapmıştın!" diye çıkıştı. Muhtemelen kolunu sallayarak odasında volta atıyordu. "Lütfen. Bir grup çocuğa öğretmenlik yapmakla gerçekten uğraşamam."

"Hayır."

İç çekti. "Pekâlâ. Bir saniye. Az önce *döndüğümüzde* değil, *döndüğünde* dedin. Gelmiyor musun?"

"Geliyorum. Sadece yorgunum. Başka kimler geliyor?" Havluyla saçlarımın nemini almaya çalışırken telefonu hoparlöre aldım ve dişlerimi fırçalamaya başladım.

"Sanırım sadece biz olacağız. Annemle Ewan zaten orada. Jason işten izin alamadı. Galiba büyükannem de babamın kaldığı kurumun yakınındaki bir otelde bizimle buluşacak. Ama tam olarak emin değilim, genellikle gelmiyor."

Hayal kırıklığına uğramamam gerekirdi ama artık Kade'in neden gelmediğini anlıyordum.

"Babanın annesi mi?"

Lu bir nefes verdi. "Maalesef. Ona katlanamıyorum. Eminim annem de onunla her konuştuğunda suratının ortasına yumruk atmak istiyordur."

Telefonuna bildirim geldiğini belli eden bir ses duyulduğunda kısa bir sessizlik oldu.

"Ah, siktir. Kade az önce bu akşam Dez ile birlikte stüdyonun tavanını tamir edeceklerini hatırlattı. Bugün dans dersin yok muydu?"

Kahretsin.

İç çekerek, "Harika," dedim. "Evet, var. Roma'dan dönene kadar Tylar'ın derslerini ben devraldım. İleri düzey sınıfı."

Telefon kapandığında saçlarım neredeyse kurumuştu. Kade'in stüdyoda olacağını düşünmek bile sinirlerimi germeye yetmişti. Vücudumdaki koyu renkli dövmelere nemlendirici sürdüm. Çoğu kollarımdaydı ama bacaklarımda ve gövdemde de birkaç tane vardı. Bazılarını Kade benim için tasarlamıştı. Birbirini tamamlayan dövmeler olmaları gerekiyordu.

Onun aksine onları kapatmayı reddediyordum.

Banyodan çıktım. Hızla kapının kilitli olduğundan emin olduktan sonra giyinip dans çantamı hazırladım. Kostümümle birlikte giymek için *Pleaser** model ayakkabılarımı ve file çoraplarımı çantaya yerleştirdim.

Kade beni en son böyle giyinmiş, asla katılamadığım bir yarışma için ateşli bir şekilde dans ederken gördüğünde kendimi sabahın üçüne kadar stüdyo zemininde sikinin üzerinde zıplarken bulmuştum.

Etrafta kimsenin olmadığından emin olduktan sonra merdivenlerden indim, olabildiğince hızlı ve sessizdim. Neyse ki Chris beni bir odaya sıkıştırmadan önce malikâneden kaçmayı başarmıştım. Tobias Mitchell ile telefonda konuşmuş olmama rağmen onun bile Chris kadar dengesiz olduğunu düşünmüyordum.

"Oğlum daha iyisini hak ediyor," demişti. *"Onu sen mahvettin."*

Aslında kısmen de olsa haklıydı. Kade kesinlikle daha iyisini hak ediyordu ama onu mahvetmiş falan değildim. Alkol, uyuşturucu ve tek gecelik ilişkilerle her zamankinden daha mutlu görünüyordu. Eskiden bu kadar sosyal değildi, partilere

* Direk dansı ve diğer performans sanatlarında sıkça tercih edilen, yüksek platformlu ve topuklu ayakkabılarıyla tanınan marka. (ç.n.)

katılıp durmazdı ama artık yaptığı tek şey bu gibiydi. Mutlu görünüyordu.

Bu yüzden hayır, onu mahvetmemiştim. Ama *engellenenler* listesinde yer edinmeyi başarmıştım.

Beni dans stüdyosuna bırakan *Uber* şoförüne teşekkür edip arabadan indim. Binanın merdivenlerinden hızla aşağı inerken gecenin ayazı tenime işliyordu. Attığım adımla birlikte bir şeye çarptığımda az kalsın yüksek sesle küfredecektim.

Daha doğrusu *birine* çarptığımda.

Koyu renk kaşlarını çatarak bana tepeden bir bakış attı. Mavi gözlerinde o kadar yoğun bir bakış vardı ki onlara bakmakta zorlandım.

Kade dans çantamı almak için eğilip onu yeniden omzuma yerleştirirken, "Şey, özür dilerim," diye mırıldandım. Koridor dar ve serindi ama bu kadar yakınımda olması burayı cehennem kadar sıcak hale getirmişti. "Dez de burada mı?"

Kulağının arkasına sıkıştırdığı sigarayı çıkarırken tek bir baş hareketiyle beni onayladı. Ardından yanımdan geçip çıkışa yöneldi.

Görünüşe göre yine sessizlikle cezalandırma düzenine dönmüştük.

"Nereye gidiyorsun?"

Merdivenlere doğru ilerlerken sigarayı ve çakmağı başının üzerinde kaldırdı. Telefonumun ekranına göz atıp saati kontrol ettim.

"Ee, dersimin başlamasına daha bir saat var," dedim aceleyle. "İstersen başka bir salona geçebilirim. Isınıp koreografinin üzerinden geçmem gerekiyor."

Kade yürümeye devam ederken başını çevirip bana baktı ve omuz silkti. Dürüst olmak gerekirse, söylediklerimin hiçbiri umurunda değilmiş gibi görünüyordu. "Seni defalarca dans ederken gördüm."

Bu sözlerin hiçbir anlamı olmasa bile benimle konuşuyor olması yanaklarımın alev almasına yetti. O gece malikânede

de benimle konuşmuştu. *Tabii ona konuşmak denirse.* Ama iki yılın ardından bana hakaret etmek için bile olsa ilk kez benimle konuşmuştu.

"Müziğin sesi yüksek olacak," diye ekledim. "Oldukça yüksek."

Tekrar omuz silkti. Bir kez daha omuz silkerse suratına bir tane çarpabilirdim.

"Yüksek sesli müziği severim."

İçeri geçerken onu izledim. Merdivenleri ikişer ikişer çıkıyordu, bana dönük olan sırtı geniş ve güçlü görünüyordu. Dez tavandaki açıklıktan başını uzattığında ona hafifçe gülümsedim.

"Hoş geldin, Rhodes."

"Selam, Desmond."

Kısık sesle güldü. "Sen de şu boktan şeye katılma." Elindeki tornavidayı bana doğru salladı. "O pisliğe gerçek adımı söylerken bunun bir sır olduğunu da eklemiştim. Ama o gidip herkese yaydı."

"Tylar kendisine pislik denmesinden hiç hoşlanmaz."

Dirseklerini merdivenin tepesine dayadı. "O zaman o, tüm pislikler arasında en pislik olan. Bunu ona aynı kelimelerle ilet." Girişe doğru baktıktan sonra sesini alçalttı. "Bu akşam gelmiyor, değil mi?"

Şu anda konuşmadıkları kesinlikle ortadaydı.

"Hayır. Hâlâ Roma'da."

Dez başını salladı. Tylar hakkında daha fazla konuşmak istediğini anlayabiliyordum ama merdivenin metaline vurup işine geri döndü ve başını yeniden tavanın içine uzattı.

Hızla eşofmanımı çıkarıp file çoraplarımı bacaklarımdan geçirdim. Kostümümün ağ kısmını ilikledikten sonra dizüstü *Pleaser* botlarımın iplerini bağladım. Daha yenilerdi ve ayak bileklerimi hareket ettirdiğimde üzerindeki deri gıcırdıyordu.

Telefonumu hoparlörlere bağladığım sırada Kade içeri girdi. Gözlerini sırtımda hissedebiliyordum. Bu da telefonumdaki

koreografi notlarını bulmaya odaklanmamı neredeyse imkânsız hale getiriyordu. Gözüm salonun bir duvarını boydan boya kaplayan aynalara kaydığında bana baktığını gördüm. Daha doğrusu bacaklarıma bakıyordu; bakışlarını yavaşça yukarı kaydırarak beni süzdü.

Dilini tenimde gezdirse ancak bu kadar tahrik olabilirdim.

Dez, Kade'in beni gözleriyle becermesini bölerek, "Düz uçlu tornavidayı uzatsana," dedi. "Bu sikik kablo tesisatı bir türlü yerine oturmuyor."

"Bir de ben deneyeyim," diye karşılık verdi boğuk bir sesle.

Telefonuma kaydettiğim, her hareketi tek tek not aldığım koreografiyi bulmaya odaklanmaya çalıştım. Salon, tavanın bir köşesi aşağı sarkıyor olsa bile dikkatimi dağıtmayacak kadar büyüktü.

Aynaların önüne oturdum, *The Weeknd*'in *Party Monster* şarkısını açtım ve notlarıma hızlıca göz attım. Ardından ayak bileklerimin altına bloklar yerleştirip düz bacak esnemesine geçtim. Normalde bunu topuklular olmadan yapardım ama Kade'in burada olması, derslere hazırlanma rutinimi tamamen altüst etmişti.

Esnekliğim benim için her zaman bir avantaj olmuştu. Bedenimi her şekilde eğip bükebiliyordum. Bu da dans etmeyi, spor yapmayı ve... evet, *onu* kolaylaştırıyordu. Kalçalarımı öne doğru iterek spagati* biraz daha derinleştirdim, ardından dirseklerim gri ahşap zemine dayanacak şekilde öne eğildim.

"Ah, kahretsin," diye söylendi Dez. Merdivenden aşağı atlarken metal gıcırdadı. "Gitmem gerek, dostum. Burayı tek başına bitirebilir misin?"

Kade muhtemelen başını onaylarcasına sallamıştı çünkü herhangi bir cevap duymamıştım.

Dez eşyalarını toplarken ona gülümsedim. İkimize birden veda etmeden önce, "Size iyi eğlenceler," dedi.

Sesindeki alaycı tonu duymamak imkânsızdı.

* Bacakların iki yana ya da öne ve arkaya tamamen açıldığı esneklik pozisyonu. (ç.n.)

Eğlenmeyeceğimiz kesindi.

Kostümüm tanga kadar küçüktü ve bu pozisyondayken kıçımın herhangi bir tarafını gizlemiyordu. File çoraplarımın görüntüyü daha da kışkırtıcı hale getirdiğinden emindim. Botlarımsa dizlerimin hemen üzerine uzanan, yirmi dokuz santimlik kırmızı deridendi.

Kade ile yalnız kalmak için bundan daha kötü bir zaman olamazdı. Kendime bunu atlatabileceğimi söyleyerek sakinleşmeye çalıştım.

Bakışlarımı telefonun ekranından ayırmadan, "Daha ne kadar işin var?" diye sordum. "Dersim başladığında hâlâ burada olacak mısın? Işıkları kapatıp led olanları açmam gerekecek."

Hemen cevap vermeyince başımı kaldırdım. Alet çantasını karıştırırken tam karşımdaki aynaların önünde duruyordu. Avucunun içindeki çekici inceledi, ardından telefonunu çıkarıp ekrana baktı. Birkaç saniye boyunca gözleri ekrana kilitli kaldıktan sonra telefonu bir kenara fırlattı.

"Ders başlamadan giderim. Ama led ışıkları şimdiden açabilirsin. Ben kafa lambası kullanırım."

Kade'i çalışırken görmek bana farklı şeyler yapıyordu. Ewan yıllardır onu şirketinde çalışmaya ikna etmeye çalışıyordu ama o sadece arada sırada ufak tefek işlerle ilgileniyordu.

Planı üniversiteye gitmekti.

Oraya gidip ortadan kaybolmuştu, sadece arada bir dönüyor ve bu süreçte de beni görmezden geliyordu. Şu an neden evde olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu.

Acaba üniversiteyi bırakmış mıydı?

Işıklar söndüğünde ve salonu yumuşak, kırmızı bir ışıltı kapladığında *Spotify*'da gezindim. *Rihanna*'nın *Skin* şarkısını bulup *oynat* tuşuna basmadan önce esneme hareketlerimi bitirdim ve merdivenin tepesinde, kafası tavana gömülü olan Kade'e döndüm.

"Kalmak istediğinden emin misin? Çünkü bu... *oldukça* yavaş ilerleyen bir dans koreografisi."

Kafasını tavandan aşağı indirdiğinde sinir uçlarımın alev aldığını hissettim, gözleri işine geri dönmeden önce bir saniyeliğine üzerimde takılı kaldı.

Tanrı aşkına, şarkının sözleri sertçe düzüşmek hakkındaydı.

Hem de eski sevgilim tam buradayken.

Çığlık atabilirdim.

Pozisyonumu alırken içimden kendime dua ettim. Utanmıyordum, derslerim başkalarının keyif almasına yönelik değildi. Kendini olduğun gibi kabul etmek, kendini iyi hissetmek, gerçek hayattan bir saatliğine uzaklaşıp her şeyden kaçabilmek içindi. Ancak birazdan Kade'in önünde nasıl dans edeceğimi, özellikle de kendimi bu işin ritmine kaptırma şeklimi düşünmek beni geriyordu. Daha önce beni dans ederken görmüştü ama aradan uzun zaman geçmişti. Kafasını o tavandan hiç çıkarmamasını diliyordum.

Vokaller başladığında arkaya doğru uzandım. Topuğumu laminant zeminde sürükleyerek bir dizimi yukarı çektim, ardından giriş kısmı için sırtımı yerden köprü kurar gibi kaldırıp aynı hareketi diğer dizimle tekrarladım. Yüzüstü döndüm, saçlarımı geriye savurdum ve ellerimi vücudumda gezdirdim. Kalçalarım durmaksızın hareket ederken acele etmeden, ağır ve şehvetli bir şekilde dizlerimin üzerinde doğruldum.

Ben hareketlerime devam ederken Kade başını tavandan çıkarmadı. Ayağa kalktığımda çoktan terlemeye başlamıştım. Yavaşça direğin etrafında döndüm. Bir elim soğuk metali kavrarken diğer elim vücudumda geziniyordu. Bu hareketi iki kez tekrarladım.

Gözlerim aynalara kaydığında neredeyse hareket etmeyi bırakacaktım.

Kade artık tavanda değildi. Dirseklerini merdivenin tepesine yaslamış, kalçalarımı kıvırarak direkten aşağı süzülüşümü izliyordu.

Uzun atkuyruğumu yumruğuma doladım. "Bana bakmayı kes."

Başını iki yana salladı.

Gözlerimi devirip yeniden koreografime odaklanmaya çalıştım ama beceremiyordum.

Vücudumun ritmi nasıl yakaladığını, şarkının her sözüyle birlikte nasıl kıvrıldığını öylece izliyordu. Bir anda durup ellerimi kalçalarıma koydum ve kaşlarımı çatarak ona döndüm. "Dikkatimi dağıtıyorsun."

Parmağıyla kendi göğsünü işaret edip iki kaşını birden kaldırdı. "Ben mi? Burada dikkat dağıtan kahrolası biri varsa, o da sensin."

"Sana bunun oldukça yavaş ilerleyeceğini söylemiştim. Hoşuna gitmiyorsa ya git ya da işine odaklan."

Bir şeyler mırıldansa da dikkatimi ona vermeden şarkıyı durdurdum ve yeniden başa sardım. Ardından yerdeki başlangıç pozisyonuma döndüm. Fazlasıyla ısınmıştım ve şu çoraplardan kurtulmak için sabırsızlanıyordum.

Birkaç saniyenin ardından müzik beni yeniden ele geçirdi. Bu kez tüm koreografiyi tamamladım, ardından da tekrarladım. Bu sırada Kade de kendini işiyle meşgul etti.

Üçüncü tekrarda homurdandığını ve merdiveni katlayıp kaldırdığını duydum. Köşeyi toplamaya başladığında dans etmeyi bırakmadım. Aynanın önündeki aletlerini toplamak için yanımdan geçip giderken ona bakmadım, direğin üzerinde havada yürüme hareketini yapmaya devam ettim.

Skin bittikten sonra otomatik olarak *The Hills* başladı. Bu sırada ben de kesik nefesler eşliğinde serinlemeye çalışarak yerde yıldız pozisyonunu almıştım. Kade lacivert tişörtü ve şortuyla gelip ayakucumda durdu. Koyu renk saçları dağınıktı, alnına dökülüyordu. Köprücükkemiğinden başlayan bir dövme yukarı doğru kıvrılıyor, kolları da eskisinden daha güçlü görünüyordu.

Mavi gözleri beni delip geçiyordu.

"Ne var?" diye çıkıştım. *The Hills* nakarata girerken hâlâ nefes nefeseydim.

"Base sana mesaj atacak."

Doğrulup dirseklerimin üzerinde durarak bacaklarımı çaprazladım. "Yani?"

Kade'in bakışları vücudumu baştan aşağı süzerken âdem-elması hareket etti.

Hımm, o boğazı daha önce yalamıştım.

"Seni sikmek istiyor. Hiç uğraşma."

Tanrım, şu an sırıtıyor olmamam gerekirdi. Ayrıca göğsüm de sıkışmamalıydı. Tüm bunların sebebi Base'in beni istemesi değil, bu durumun Kade'i rahatsız etmesiydi. Benden nefret ettiği ortada olan ve kendisi için ölü olduğumu düşünen adam bundan rahatsız olmuştu.

Başımı yana eğdim. "Öyle bir şey yapmayacaktım ama bu seni hiç ilgilendirmez."

Alaycı bir kahkaha attı. "Senin için yeterince olgun değil mi?"

İç çekip ayağa kalktım. Topuklu botlarıma rağmen hâlâ boyuna yaklaşabilmiş değildim. "Söyleyecek bir şeyin varsa, söyleyip kurtul."

Kade'in yüzündeki ifade ciddileşti ve bana doğru bir adım attı. Yüzünün keskin hatları kırmızı led ışıkları altında daha belirgin görünüyordu. Kirpikleri uzun ve koyuydu. Yaklaştıkça boynundaki damar daha da belirginleşiyordu. "Söyleyip kurtulmamı mı istiyorsun?"

Başımı salladım.

"Pekâlâ."

Aramızdaki mesafeyi yavaş yavaş kapatırken kalbim hızlandı. Kalçamı ve boğazımı kavrayıp beni arkamdaki aynalı duvara yasladığında nefesim ağırlaştı.

"Sana söyleyecek çok şeyim var. Ama düşünebildiğim tek şey, ne kadar mide bulandırıcı olduğun."

Kışkırtıcı bir şekilde gülümsedim. "Bu kadar mı?"

"Senden nefret ediyorum."

Aramızda yok denecek kadar az bir mesafe vardı. O me-

safeyi de kapatırken, "Öyle mi?" diye karşılık verdim. Göğüslerimiz neredeyse birbirine değiyordu. "Ama benim senden nefret ettiğim kadar olamaz."

Başparmağının boynumun kenarını okşamasıyla ıslandığımı hissettim. Sanki yüzünü bacaklarımın arasına gömmüş, klitorisimi emiyormuş gibi hissediyordum.

Çenesi gerildi. "Base'den uzak dur." Boğazımdaki kavrayışı sıkılaştığında gözkapaklarım titredi. "Onun aklıyla da oynamana ihtiyacım yok."

Dizlerim neredeyse yere düşmeme neden olacak şekilde titriyordu ama beni bırakacağı sırada elini boğazımda tutarak onu durdurdum. Chris'te olduğu gibi değildi, aksine iyi hissettiriyordu. Normalde hissettiğim dehşetin yerini alan bir sığınağı andırıyordu.

Boğazıma uyguladığı baskıyı artırıp oksijenimi anlık olarak kesti. "Hoşuna mı gitti?" Kelimeleri teker teker vurguluyordu.

Yapabildiğim tek şey başımı sallamak oldu. Kade'in gözlerinden karanlık ve tehlikeli bir şey geçti.

Boğazımı kavramaya devam ederken başparmağını nabzımın üzerine yerleştirdi. O sırada az önce söylediklerini hatırladım ve onunla uğraşmaya karar verdim. "İtiraf etmeliyim ki aklım çelinmiyor değil." Kelimeler ağzımdan güçlükle çıkıyordu. "Base yatakta oldukça vahşi olan tiplerden gibi görünüyor."

Yalandı ve Kade de bunu biliyordu. Birincisi, Base en yakın arkadaşımı istiyordu. İkincisi, kendisi Kade'in en yakın arkadaşıydı. Ve üçüncüsü, o Rus İskoç'a karşı en ufak bir ilgim yoktu.

Kalçamdaki eli yan tarafımdan yukarı doğru kayarken ardında yanıklar bırakıyordu. Her dokunuşu yakıcıydı. Her dokunuşu, omurgamın dibinde düğümlenen o hisse ulaşıyordu. Sessizliği bozmak için acele etmiyorduk. Birbirimizin konuşmasını beklerken göğüslerimiz aynı ritimle inip kalkıyordu. Vücutlarımız birbirinin o kadar farkındaydı ki, bir zamanlar tek bir beden olduğumuz o günleri hatırlıyormuş gibilerdi.

Dersin başlamasına on yedi dakika vardı.

Delirmiş olmalıydım çünkü hem Kade'e bir tokat atıp aklıma gelen tüm küfürleri saymak istiyor hem de beni kollarına alıp aklımı başımdan alana kadar düzmesini arzuluyordum. Tüm öfkesini içimde hissetmek istiyordum. O öfkenin şiddetine, adını haykırmamı sağlarken kulağıma fısıldayacağı o acımasız sözlere ihtiyacım vardı.

"Bir şey yapacaksan acele et."

Alnını alnıma yaslarken, "Sana yaklaşmak bile istemiyorum," diye karşılık verdi ama genişleyen gözbebekleri yalanını ele veriyordu. "Sana katlanamıyorum."

Parmakları boğazımın etrafında sıkılaşırken kadınlığım kasıldı. Elimi aramıza soktum, şortunun üzerinden aletinin sert hatlarını hissettim. Tıpkı hatırladığım gibi çok büyük ve kalındı. Alev almış bedenim de onu hatırlıyordu. İçimde yükselen sıcaklıkla birlikte aletini kavradığımda tısladı ve bedenlerimiz aynı anda gerildi.

Başımı yana eğdim, dudaklarım kulağının kıvrımında gezinirken, "Madem mideni bulandırıyorum, o zaman neden bu kadar sertsin?" diye sordum.

Boynumdaki tutuşuyla beni aynaya biraz daha sert bir şekilde itti. "Hiçbir anlam ifade etmiyor." Yüzünü yüzüme yaklaştırdı, başparmağını göğsümün hemen altına bastırırken nefesi dudaklarıma çarpıyordu. "Bu bir yalan."

Yine de şortunun üzerinden sikini sıvazlamama engel olmadı. Dokunuşumla birlikte seğiriyordu ve sertleştikçe ağırlaşan nefesi yanağıma vuruyordu. Kade'in boğazımdaki tutuşu daha da sıkılaştı. Boştaki eli kostümümün askısında durdu, parmaklarını askının altına geçirip ürpertici bir yavaşlıkla omzumdan aşağı sıyırdı. Kumaşın kaymasıyla göğsüm açığa çıktı.

Şortunun belinden içeri uzanıp sertleşmiş aletini elime aldım. Sıcaktı, pürüzsüzdü ve damarları her zamanki gibi kalındı. Bir zamanlar, dilimle o damarların üzerinden geçmiştim.

"Bu mideni bulandırıyor mu, Kade? Sana bu şekilde dokunuyor olmam? Yoksa bu da mı yalan?"

Yutkundu. Kenetlenmiş dişlerinin arasından, "Evet," diye cevap verirken kendini elime doğru itişi yalanını ele vermişti.

Onu okşamaya devam ettim, parmağımı ucundaki ıslaklıkta gezdirdim ve yaladığımı görebilmesi için başparmağımı yukarı kaldırdım. Dudakları yavaşça aralandı, dilimin başparmağımda gezinişini izlerken gözleri neredeyse kapanacak gibiydi. Anın tadını çıkarmak için gözlerimi kapattım ve elimi yeniden ikimizin arasına indirip aletini kavradım.

Meme ucumu sıktığında dudaklarımdan bir inleme döküldü, bu sızıyla iç çamaşırım sırılsıklam olmuştu. İkimiz de kesik nefesler alırken Kade kendini elime bastırdı.

Diğer elim tişörtünün önünü avuçlamıştı. "Durmamı istiyor musun?"

Burnunu benimkine sürterek derin bir iniltiyle kendisini avucuma doğru bastırırken beni öpebileceğini düşündüm. Dudakları dudaklarıma çok yakındı. Ama ona dokunuyor olsam bile bir daha beni öpmesine izin vermeyecektim. Ağızlarımızın arasına mesafe koymak için başımı yana eğdim.

Çenemi kavrayıp başparmağını ağzımın içine itti, dilime bastırdı ve ardından başını eğip meme ucumu dişlerinin arasına aldı. Öyle sert emiyordu ki boşalacağımı sandım. Göğsümü ağzının içine çekiyor, elime doğru sürtünürken diliyle meme ucumda daireler çiziyordu. Bu, kırmızı ışıklarla dolu odada yıldızları görmemi sağlayacak kadar yoğun bir histi.

Başparmağı ağzımdan kayıp çıktı. "Sen..." diye soludum.

Söylemek üzere olduğum şeyi bitiremeden stüdyonun ana girişi açıldı ve kızların koridorda yankılanan seslerini duyduk.

Kade kaskatı kesildi ve kendi kendine küfrederek benden hızla uzaklaştı. Sertleşmiş sikini şortunun içine tıkıştırıp yerden telefonunu kaparken araya mesafe koymak için geri çekildi. Sertliğinin ne kadar belirgin olduğunu görünce onu bel

lastiğinin altına doğru sıkıştırdı. Bana bakarak başını iki yana salladı ve dövmeli elini darmadağın olmuş saçlarından geçirip yüzünden aşağı indirerek homurdandı.

Aklını kaçırmış gibi görünüyordu. Aslında hayır, öfkeden deliye dönmüştü. Çenesi kasılırken koyu renk kaşları çatıldı. Göğsümü gizlemek için kostümümün askısını yeniden omzuma çekerken gözleri parmaklarımı takip etti.

İçim alev almıştı, bütün vücudum karıncalanıyordu. "Rahatla," dedim derin nefeslerimin arasından. Sanki bana yeniden hayatta olduğumu hissettirmemiş, sanki iki yıldır uykudaymışım da aramızdaki o kısa temasla yeni uyanmamışım gibi konuştum. "Bir anlamı yok, unuttun mu? Sadece yalan."

Kade başını iki yana salladı ve dışarı çıkmadan önce bana ölümcül bir bakış fırlattı.

Ekranımda Base'den gelen bir mesaj belirdi. Luciella'yı üçlü seks yapmaya ikna edip edemeyeceğimi soruyordu çünkü istediğini elde etmek için son çaresi buymuş gibi görünüyordu. Teklifini nazikçe reddettim. Sonra Kade ile olan sohbetimizi açtım ve önceki mesajlarımıza bakmamaya çalıştım.

Ben: *Tornavidan burada kalmış.*

Öğrencilerim içeri girerken aleti elime alıp avucumun içinde çevirdim. Kızlardan biri Kade Mitchell'ın kendisine baktığını söyleyerek kıkırdadı, arkadaşıysa onun ne kadar öfkeli göründüğünden ve bunun onu yalnızca daha da çekici kıldığından bahsetti. Bir diğer kız ise bayılmak üzereymiş gibi eliyle yüzünü serinletmeye çalışıyordu.

Telefonuma gelen bildirim mesajın iletilmediğini belirtiyordu. Dilimi sinirle damağımda gezdirirken gözlerimi devirdim. Görünüşe göre engelimi hâlâ kaldırmamıştı.

7.BÖLÜM

KADE

Sıktığımın elleri titreyip duruyordu. Arabama biner binmez kapıyı gereğinden fazla sert bir şekilde çarptım ve eklemlerim beyazlaşana kadar direksiyonu sıktım. Ardından yumruğum direksiyona indi. *Bir kere. İki kere. Üç kere.* Öfkem hâlâ yerli yerindeydi, zihnimdeki düşüncelerde de bir yavaşlama olmamıştı. Eskiden öfkemi dışarı yansıttığımda böyle olmazdı.

Söz konusu *o* olduğunda hiçbir şey işe yaramıyordu.

Gözüm direksiyonun derisini kavramış parmaklarımdan başka bir şey görmüyordu. Nefes almakta güçlük çekiyordum. Onu görmenin yarattığı o kör edici öfkeden başka hiçbir şeye

odaklanamıyordum. Onunla ilgili her şey beni delirtiyordu. Ses tonu, yumuşak teninin parmaklarımın altında bıraktığı his...

Stacey yanımda olmamasına rağmen kalp atışlarım normale dönemiyordu. Hiçbir şeyden etkilenmeyen zehirli bir yılan gibi o binanın içinde dans ediyordu.

Siktir.

Bu kız neyin peşindeydi ve ben neden kahrolası şekilde ona eşlik ediyordum?

Son iki yılım ondan kaçmakla geçmişti. Hafta sonları ziyarete geldiğimde aramızdaki mesafeyi korumuştum. Ama işte buradaydım. Aletim pantolonumu zorlayacak kadar sertleşmişti ve ben de kız kardeşimin en yakın arkadaşını akla gelebilecek her pozisyonda sikmeyi hayal ediyordum.

Eli koluma dolandığında yapmak istediğim tek şey üzerindeki kıyafetleri paramparça edip sikimin içinde nasıl hissettirdiğini ona yeniden hatırlatmaktı. Parmaklarımı bacaklarının arasında gezdirmek, içine gömüldüğüm sırada iniltilerinin kulaklarıma dolmasını istiyordum. Önümde eğilmesini, benim için çığlık atarken o lanet atkuyruğunu yumruğumun etrafına dolayıp çekmeyi arzuluyordum.

Kahretsin.

Eğer otoparkta olmasaydım kendimi rahatlatabilirdim.

Öğrencileri gider gitmez içeri döneceğim. Bu sadece tatmin edilmesi gereken bir arzudan ibaret. Hepsi bu kadar. Onu duvara yaslayıp becereceğim ve bu kasabadan tekrar ayrılana kadar yoluma çıkmamasını söyleyeceğim.

Ne saçmalıyordum böyle? Hayır. Bir zamanlar o küçük, duygusal bir işkenceden ibaret olan oyununa alet olmuş olurdum. Bir daha bu hataya düşmeyecektim. Bu kez olmazdı. Ancak bu gece onu görmenin, vücudunun her bir santimine dokunma ihtiyacı duyan bir yanımı uyandırdığını inkâr etmek yalan olurdu.

Aptal, boktan dürtüler.

Bastırılmaları gerekiyordu.

Evet, oldukları şey buydu. *Dürtü.* Çünkü bir daha Stacey'ye dönmek gibi bir planım yoktu.

Bunu istesem de yapamazdım.

Stacey Rhodes kılık değiştirmiş bir şeytandı. Dışarıdan bakıldığında insanı çıldırtacak kadar ateşli görünüyor olabilirdi. Sizi kendine âşık edebilen bir kişiliği vardı. Oysa içi tamamen çirkin ve sahteydi. Benim hain sikimse yılanlarla melekler arasındaki farkı kesinlikle ayırt edemiyordu ve artık kendine gelmesi gerekiyordu.

Kaskatı kesilmiş aletimi pantolonumun üzerinden düzeltip arkama yaslansam da hâlâ canımı yakıyordu.

Onu dans ederken izlememeliydim. Aptal tavanı tamir etmek için gönüllü olmamalıydım. Onu partide gördükten sonra mesafemi korumam gerektiğini bilmeliydim. Yine de buradaydım; sikim şortumun içinde zonklarken burada kalmam için adeta bana yalvarıyordu.

Base'e cevap vermiş miydi?

Stacey'nin kız kardeşimle dans ettiği videoyu gördüğünden beri haftalardır onu istediğini söyleyip duruyordu. Grubumuza ona yazıp yazmaması gerektiğini soran bir mesaj atmıştı. Elbette onu görmezden gelmiştim ama Dez, kızın onu nasıl geri çevireceğini izlemenin keyfini çıkarmasını söylemişti.

Bu da onu daha çok kışkırtmışa benziyordu.

Hafta sonu eşleşmeyi planladıklarında neredeyse kafasını yaracaktım. Kucağımdaki kızı üzerimden atıp kafatasına bir bıçak saplamama ramak kalmıştı.

Stacey tıpkı bana yaptığı gibi onun da zihnini altüst edecekti ve hiç kimse paramparça olmuş bir Base istemezdi.

Yine de sınırı aşarsa Base'i öldürürdüm. Muhtemelen bunu yaptığım anda pişman olurdum ama yine de bir saniye bile düşünmeden boğazını keserdim.

Dürtüseldim.

Gereğinden fazla bir şekilde dürtüseldim.

Tanrı'ya şükür ki, arkadaşlarımın partiden gitmelerini

sağlayabilmiştim. Stacey'nin misafir odasına gidip uyuyuşunu güvenlik kameralarından izlemiş ve ancak o zaman rahatlayabilmiştim. Ama sonra Tylar onu yalnız bırakmıştı.

Eski terapistimin de vurguladığı gibi, saplantıya yatkın bir yanım vardı ve bu da Stacey'yi sürekli kontrol etmeme neden oluyordu. Base'in ya da sarhoş bir herifin, onun rızası olmadan yatağına girmediğinden emin olmadan içim rahat etmiyordu. Aslında bunun yaşanmadığından emin olmak için kapısının önünde silahımla nöbet tutmaya bile hazırdım.

Sessizce kapıyı açmış, köpeklerimi yanına bırakmıştım çünkü köpeklerim oradayken hiç kimse o odaya girmeye cesaret edemezdi. Ayrıca sinir bozucu bir şekilde Milo ve Hopper da onu özlemişti.

Kameralardan onu izlemiş, bizim... *benim* köpeklerime sokulup uyuyuşunu izlerken önümü göremeyecek kadar sarhoş olmuştum.

Ama sonra *o* aramış ve gitmek zorunda kalmıştım.

Üzerimi giyinmiş, silahımın doluluğunu kontrol etmiş, kılıflarımı bıçaklar ve diğer silahlarla doldurduktan sonra evden çıkmıştım.

Telefonum çınlayarak biniş kartımı indirmem gerektiğini hatırlattı.

Luciella babamın benim de gelebilmem için iki ekstra bilet daha ayırttığını söylediğinde, Base yerine Dez'i çağırmayı düşünmüştüm. Ayrımcılık falan yapmıyordum. Sadece yol boyunca Base'in kaltak eski sevgilime nasıl yaklaşması gerektiğine dair saçmalıklarını dinlemek istemiyordum. Geçmişimizi bilmiyordu. Stacey, Luciella'ya anlatmaya hazır olana kadar bunun aramızda kalması için bana yalvarmıştı. İşte bu yüzden en yakın arkadaşımın onu becermek istemesi, beni lanet bir durumun içine sokmuştu.

Belki de uçağa binemeden Base'in pasaportunu yakmalıydım.

Hayır.

İşte yine o dürtüsel, kontrol manyağı herif ortaya çıkıyordu. İstedikleri şeyi yapabilirlerdi. Stacey onu mahvettiğinde aptal yerine düşecek olan kendisiydi. Çünkü Stacey'nin yaptığı şey tam olarak buydu. Sizi içine çekerdi. Yalanlarla, duygularla ve sahte umutlarla beslerdi. Sonra da hepsini elinizden çekip alırdı.

Bu konuda ne kadar kinci bir pislik olduğumu söylemek yetersiz kalırdı.

Ondan tarifi imkânsız bir şekilde nefret ediyordum.

Sigara paketimi çıkarıp bir tane yaktım ve stüdyodayken gelen mesajı tekrar okudum. Mesajla birlikte sikimin çoktan indiğini rahatlıkla söyleyebilirdim.

Bernadette: *Karmaşa yaratmaman konusunda uyarılmıştın. Görevin sadece kumarhanenin sahibini ortadan kaldırmakken neden kumarhanede sekiz ceset bulundu?*

Ben: *İlk önce onlar ateş etti. Ne sikim yapmamı bekliyordun?*

Bernadette: *Düzgün konuş. Benim için bir şey yapmanı istiyorum.*

Öfkeli bir nefes verip ciğerlerimi yakmak istercesine dumanı olabildiğince içime çektim.

Ben: *Ne?*

Bernadette: *Bu gece beni görmeye gel.*

Derin bir nefes alıp beni rahat bırakması umuduyla hemen cevap yazdım.

Ben: *Gelemem, işim var.*

Bernadette: *Bu bir soru değildi, Kade.*

"İsa aşkına." Homurdanarak izmariti camdan dışarı attım.

Ben: *Sabah Amerika'ya uçuyorum.*
Seni sikmesi için kocanın yanına gidebilirsin.

Her zamanki gibi yanıtı hızlıydı.

Bernadette: *Bir saat içinde burada ol.*
Yoksa babanın önümüzdeki yıl boyunca
görüş izni olmayacak.

Sürekli aynı şeyi önüme sürmesine karşılık gözlerimi devirdim ve telefonumu yolcu koltuğuna fırlattım. Müziği açıp verdiği adrese doğru yola çıktım. Ses, zihnimdeki her şeyi bastıracak kadar yüksekti.

Bernadette tahminimce kırk yaşındaydı ve benimle neredeyse aynı yaşta bir çocuğu olan evli bir kadındı. Kelimenin tam anlamıyla kiminle ne isterse yapabilirdi, iğrenç kocası da buna izin veriyordu. On dokuz yaşındayken bana yaklaşmış, babamın davasına yardım edebileceğine dair bir sürü yalan söylemişti. O zamandan beri onun kapanına kısılmış durumdaydım.

İlaçla uyutulduktan sonra uyandığım ilk gece oradan çekip gitmek istemiştim. Ama bana yaptırdığı onca şeyden -para uğruna öldürdüğüm tüm o insanlardan- sonra öylece arkamı dönüp gidemezdim. *Özellikle de ellerim artık bu kadar kirlenmişken.*

Bahçe kapısının ziline bastığımda onu benden uzak tutabilecek bahaneler bulmaya çalıştım. Ama hiçbirinin işe yaramayacağını biliyordum.

Tedbirli olmak adına torpidoyu açtım ve sahip olduğumu bilmediği silahımı şortumun arkasına sıkıştırdım. Ardından şapkamı takıp ters çevirdim.

Asistanım Barry'ye hızlı bir mesaj göndererek Amerika planının hâlâ geçerli olduğunu, bir buluşma noktası ayarlamasını ve gecenin geri kalanında bana ulaşamayacağını bildirdim.

Bernie'nin telefonumu karıştırmaya karar verme ihtimaline karşılık ekibimle oluşturduğum mesajlaşma uygulamasını da gizledim.

Her şey İngiltere'de Barry'yi öldürmeye çalışmamla başlamıştı. Sonrasında masum olduğunu öğrenmiştim. Benimle aynı yaştaydı ve onu öldüren kişi on bin dolarlık bir ödüle sahip olacaktı. Ölümünü sahte göstermesine yardım etmiştim. O da bana sadık kalmış, kendisi gibi diğer insanlara yardım etmek için benimle çalışmayı teklif etmişti. Zamanla, yeraltı dünyasının eline düşmüş insanları kurtarmak için kendi takımımızı kurmuştuk.

İstedikleri zaman takımdan ayrılabilirlerdi ama hiçbirinin gitmeye niyeti yoktu. Onlara sadece iyi para ödemekle kalmıyordum. Aynı zamanda seyahat ediyor, savaşıyor, hayat kurtarıyor ve bunun getirdiği adrenalin patlamasını yaşıyorlardı. Üstelik bir şekilde kurduğum bu ailenin de parçası olmuşlardı.

Yeraltı dünyası için ölü sayılan ama gerçekte hâlâ yaşayan bir hayaletler takımıydık. Ve onların lideri bendim.

Derin bir nefes alıp başımı iki yana salladıktan sonra içeri girdim.

Giriş holünde dururken Bernadette'in elinde bir kadeh şarapla bana doğru yürüyüşünü izledim. Kızıla boyanmış saçları dalgalanıyor, sahte memeleri dar siyah elbisesinden neredeyse taşıyordu. Topuklu ayakkabılarının beyaz mermerde çıkardığı

tıkırtılar tüm vücudumda yankılanıyordu. Ses neredeyse gözle görülür biçimde gerilmeme yetiyordu.

Bu kadın beni o kadar çok öfkelendiriyordu ki gözlerinin içine bakamıyordum. Bernadette şantajcı bir canavardı. Muhtemelen karşılaştıklarım arasında türünün en kötü örneğiydi. Yanımdan geçerken tırnaklarını göğsümde gezdirdiğinde onu ofise kadar takip ettim.

Bir klasör çıkarıp aramızdaki masanın üzerine sertçe bıraktı. Klasörü açıp Bryan'ın dağılmış yüzünün fotoğrafını göstererek, "Bryan Tiernan bu sabah sana karşı iki suçlamada bulundu," dedi. "Saldırı ve kundakçılık. Ona bu konuda tek bir kelime bile etmemesini söylemek ve para ödemek zorunda kaldım. Neden rasgele insanların evlerine zorla girip sonra da orayı ateşe verdiğini açıklamak ister misin?"

Sessiz kalarak parmaklarımla koltukta ritim tuttum. Stacey'nin yattığı son adamı öldürdüğüm gibi bunu da öldürmeliydim. Kimse Stacey ile yatıp işin içinden sıyrılamazdı.

Evet, ben ona sahip olamazdım ama başkasının da olmasına izin vermeyecektim.

Bernadette dişlerini sıktı. "Rotadan saptığında arkanı toplamaya devam edemem, sana hedeflerinin kim olduğunu söyleyecek kişi benim. Bu tarz şeylerin yaşanmadığından emin olmak zorunda kalmamalıyım." Evrakları işaret etti. "Böyle eğitilmedin. Adamın evine zorla girmek ve onu silah zoruyla tutmak için hiçbir nedenin yoktu. Onu neredeyse tanınmayacak hale gelene kadar dövmek için de. Bu kolayca cinayete teşebbüs davasına dönüşebilirdi. Ya bu rapor benim yerime meslektaşlarımdan birine gitseydi?"

Omuz silktim. Bu hareket dişlerini sıkarak, "Bunu. Neden. Yaptın?" diyecek kadar sinirlenmesine neden oldu.

Koltuğa iyice yerleşip ayak bileğimi dizimin üzerine attım. "Kendime göre sebeplerim vardı."

Kusursuzca şekillendirilmiş kaşlarından birini kaldırdı. "Açıklamak ister misin?"

"Hayır." Aklımı kaçırmış olmalıydım, başka bir açıklaması olamazdı. "Seni ilgilendirmez."

Öne doğru eğilerek, "Dikkatli ol, Kade," diye hırladı. "Dosyanı kolayca teslim edip hayatının geri kalanını parmaklıkların ardında geçirmeni sağlayabilirim. Seni de tıpkı baban gibi bir akıl hastanesine tıkarlar."

Öfkemi bastırmaya çalışarak ona ters bakışlar attığımda sinsice sırıttı ve klasörü kapattı. Bu kelimeleri ilk kez duyuyor değildim ama tam olarak söylediklerini yapacak güce sahipti. Sonuçta yeraltı dünyasında koskoca bir imparatorluğu yönetiyordu. Ayrıca İskoçya Polis Departmanı'nda kıdemli bir rütbeye sahipti, kaçacak hiçbir yerim yoktu.

Birkaç saniye sonra, "Her neyse, bir süreliğine buralardan uzaklaşacaksın. Amerika'da benim için çalışacak olsan da seni çok özleyeceğim," dedi. Etrafından dolanıp önümdeki masanın üzerine oturdu. "Archie bir saate kadar evde olur. Bize katılması için onu bekleyecek miyiz, yoksa yeni evcil hayvanımızı sana şimdi mi göstereyim?"

Gözüm seğirdi, söylediği şeyden hoşlanmamıştım. "Yeni evcil hayvan mı? Ne demek istiyorsun?"

Bernadette sırıttı, topuklu ayakkabılarını ayağından fırlatıp bacaklarını tam bacaklarımın arasına yerleştirdi. Elbisesi yukarı sıyrılarak altında hiçbir şey olmadığını gösterdi. İç çamaşırı, sınırı ya da kahrolası utanç duygusu yoktu. Yüzümü buruşturmamak için kendimle savaştım ve bakışlarımı kaçırdım. Masadan aşağı atlamadan önce, "Ondan hoşlanacaksın," dedi. "Beni takip et."

Üçüncü kata geldiğimizde kıkırdayarak bana döndü. "Rachel'ın bize katıldığı zamanı hatırlıyor musun? Bu kız ondan bile daha güzel, üstelik yeni maceralara daha açık."

Şu anda kafama bir kurşun sıkabilirdim. Silahım sırtımı yakıyor, sanki kullanılmak için yalvarıyordu. Ama onu ya da kendimi öldürürsem, bütün ailem yok olurdu.

Bernadette'in ona karşı geldiğim anda devreye girecek sikik bir tuzağı vardı. Belirli işleri yapmayı reddedersem beni Luciella'yla tehdit ediyordu. Birini sikmeyi reddedersem babam haftalarca annemi göremiyordu.

Ailemde hiç kimse başlarına gelen talihsizliklerin gerçek nedenini bilmiyordu. Dışarıdan bakıldığında Stirling'de yaşayan sıradan bir üniversite öğrencisiydim. Ama gerçek bundan çok uzaktı.

Bir gün ondan kurtulacak, bu hayattan kaçacaktım.

Bernadette dört direkli yatakta kendi kendini parmaklayan, kadife çarşaflar üzerinde inleyip kıvranan sarışın kızı göstermek için kapıyı açtı. Ardından elbisesinin fermuarını indirmemi istedi. Bu gecenin çabuk bitmesi için dua ediyordum. Ancak hemen sonra iğneyi boynuma sapladı ve bu ihtimal lanet olası pencereden uçup gitti.

8.BÖLÜM

KADE

GEÇMİŞE DÖNÜŞ 1

Üç Yıl Önce

Üç çadır kurulmuştu. Biri bana ve arkadaşlarıma, diğeri de Luciella ile arkadaşlarına aitti. Base ve Dez yirmi olsalar da grubumuzdaki kalan herkes on sekiz yaşındaydı. Grubun biraz uzağındaysa Annemle Ewan'ın çadırı duruyordu.

O da buradaydı.

Aslında onunla düzgünce konuşacak cesareti asla bulamamıştım. On beş yaşımızdan beri onu delirtecek bir sürü şey yapmıştım. Eh, çok olgun biri olduğumu düşündüğüne emindim.

Annemle Luciella bize bakmadığı anlarda Base bana otu uzattı. İkimiz ateşin önündeki kütükte oturuyorduk, kızlarsa kendi ateşlerini yakmaya çalışıyorlardı. Arkadaşım Moskova'daki hafta sonundan bahsederken bakışlarım o koyu saçların sahibinden ayrılmıyordu. Stacey o sırada Tylar'ın söylediği bir şeye güldü, oysa hiç de komik değildi.

Base öpüşen insanlara bakarak, "Lanet olası ilişkiler," dedi. "İnsanların sadakatinden asla emin olamıyorsun."

Stacey'nin gözleri benimkileri bulduğunda bakışlarımı kaçırıp burnumdan alaycı bir ses çıkardım. "Hem erkeklerle hem de kadınlarla sikiştiğin için aramızda en çok seçeneğe sahip olan sensin."

Dumanı dışarı üfledikten sonra otu bana uzattı. "Tam olarak öyle sayılmaz. Cinsel anlamda her iki tarafa da ilgi duyuyorum ama söz konusu duygusallık ve romantiklik olduğunda sadece bunu bir kadınla yapabilirim. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

"Evet." Base'in biseksüel olduğunu itiraf etmesi epey zaman almıştı. Ona farklı gözle bakacağımızdan endişeleniyordu ama o gün hep birlikte sarhoş olup bunu kutlamıştık.

Base, "Hem bu durum daha çok seçeneğim olduğu anlamına gelmiyor. Demek istediğim... Kalbini kırmak istemem ama sana asla yaklaşmam, dostum. Fazla uzunsun ve muhtemelen aktif olan sen olursun. Gerçi Dez ile sikişirdim ama bunu ona asla söyleme."

Alçak sesle güldüm. "Söylemem."

Ben sonraki beş dakikayı insanları izleyerek geçirirken Base de birilerine mesaj atıyordu. Çocuklar on iki kişilik çadırın dışına bira dolu soğutucular koymuşlardı ve bazıları kızlarla sohbet ediyordu.

En sonunda, "Peki ya sen?" diye sordu Base.

Kaşlarımı çatarak bir bira daha açtım. "Ben mi?"

Başını salladı. "Seni hiç kimseyle görmedim, Dez ile bu konuyu birkaç kez konuştuk. Açıkçası bakir olduğunu düşünüyoruz."

Yüzünü ekşitti. "Eh, bu kulağa hoş gelmedi. O anlamda söylemek istemedim. Bahsettiğim şey... kimseye bakmıyorsun bile."

Onu yumruklamadan ya da şimdiye kadar hiç kimseye ilgi duymadığımı, diğerleri gibi birini öpme ya da becerme isteği hissetmediğimi itiraf etmeden önce kalkıp gitmeli miyim diye düşünerek sessizliğe gömüldüm. Onların aksine, daha önce hiç tek gecelik ilişkim olmamıştı. Eskiden bundan utanırdım ama artık pek de sikimde değildi.

Cinsel dürtülerden tamamen yoksun değildim. Sadece duygulara ya da başka birinin dokunuşuna ihtiyaç duymuyordum. Elim bu konuda gerekeni yapıyordu.

Aslında... aklımda tek bir kişi vardı. Kendisi kız kardeşimin en yakın arkadaşıydı ve benden nefret ediyordu.

Gözlerim kamp alanını taradı ve en sonunda onu, içkisinden bir yudum alıp yeni tutuşan ateşi izlerken buldum.

Onu gözlemlerken hakkında pek çok şey öğrenmiştim. Sosyal biri değildi, pek konuşmazdı. Harika bir dansçı olduğunu da fark etmiştim. Bir keresinde stüdyoda esneme hareketleri yaparken ona biraz fazla yaklaşmış olabilirdim ve öne doğru eğilmiş görüntüsü zihnime kazınmıştı.

Birkaç dövmesi vardı. Abartılı sayılmazlardı ama ona yakışıyorlardı.

Dez'in söylediği bir şeye gülümsediğinde elimdeki birayı daha sıkı kavradım. Her ne kadar masum ve tatlı görünse de aslında sinir bozucuydu. Dudaklarımın arasındaki sigarayı kapıp uzaklaşır, haklı olsam bile onu düzelttiğimde gözlerini devirirdi. Benimle konuşurken kendini tutmuyordu, aksine ağzına gelen her şeyi söylüyordu ve bu günümü on kat daha güzelleştiriyordu.

Kız kardeşimin en yakın arkadaşına ilgi duymamam gerekirdi ama Stacey Rhodes bir odaya girdiğinde ona bakmamak imkânsızdı. Bakışları tekrar bana döndüğünde bu kez gözlerimi kaçırmadan ona dik dik baktım. Boynuma bir ürperti yayıldı. Base omzuma dokunduğunda bakışlarım üzerinden ayrıldı.

Yeni bir sigara yakarken, "Yani öyle misin?" diye sordu.

"Ne miyim?"

"Bakir misin?" dedi. "Bana söyleyebilirsin, biriyle yatmana yardım ederim."

Dişlerimi sıktım. "Siktir git."

Dumanların arasından güldü. "Sakin ol, seninle dalga geçmeye çalışıyor falan değilim."

Ayağa kalkarken homurdandım. "Bir daha bana bu soruyu sorma."

Ellerini kaldırdı. "Pekâlâ, her neyse. Kızlara gelip bizimle oturmalarını söylemeliyiz." Bir bira daha almak için peşimden çadıra geliyordu. "Yaktıkları ateş acınası durumda, ayrıca kız kardeşinin kıçını da beğendim. Buna izin var, değil mi? Yoksa kuralların var mı?"

Alaycı bir ses çıkardım. "Luciella ile ne yapmak istiyorsan yapabilirsin ama bana hiçbir ayrıntı verme. Ciddiyim. Ve onu incitirsen seni boğarım."

Birasını kızlara doğru kaldırmadan önce güldü. "Peki ya Stacey? Her seferinde bir öncekinden daha ateşli görünüyor. Bu nasıl yasal olabilir?"

Arkadaşımı ateşe fırlatıp bunu bir kaza gibi göstermek mümkündü, değil mi?

Kızlar gelip ateşimizin etrafında bir çember oluşturacak şekilde bize katıldıklarında derin bir nefes aldım. Müzik çalıyor, insanlar kendi aralarında sohbet ediyordu. Bense alevlere odaklanmıştım. Ateşin arkasından onu bir kez daha gördüm, bu kez çoktan bakışlarını üzerime dikmiş haldeydi. Karnımda bir kasılma, ardından bir kıpırtı hissettim. Bu hissi nasıl durduracağım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Herkes cesaret oyunu oynamaya karar verdiğinde homurdandım. Çadıra gidip uyumayı düşünüyordum. Dirseklerimi dizlerime dayadım. "Kız kardeşim buradayken cesaret oyunu oynamam."

"Haklısın," dedi Dez. "Bir kural belirleyebiliriz. Söylenen şeyi yerine getirmek için iki dakikalığına çadırlardan birine gireriz. Böylece daha gizli olur."

Base birasından bir yudum almadan önce sırıttı. "Bunu söylediğim için üzgünüm ama benim işim iki dakikadan daha uzun sürer. Gerçi o sarışın için bir istisna yapabilirim."

"Kapa çeneni, Sebastian," diye çıkıştı Luciella.

Luciella pes edene kadar tartıştılar. Ardından ilk meydan okuma Tylar'dan geldi. Birinin birasını tek dikişte bitirmesi gerekiyordu. Bir sonraki meydan okuma üstündeki kıyafeti çıkarmaktı. Üçüncüde, Dez kamp alanının etrafında çıplak koştu.

"Luciella'ya beni öpmesi için meydan okuyorum," dedi Base. Ne kadar çaresiz göründüğünü fark edince başımı öne eğdim. "Hadi ama, prenses. Umarım cennette geçireceğimiz iki dakikaya hazırsındır."

Luciella kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ya hayır dersem?" diye sordu. "Onu öpemem!" Bakışlarını bana çevirdi. "Onlara yapamayacağımı söyle!"

Omuz silktim. "İstediğini yapabilirsin."

Öfkeli bir nefes vermeden önce bana ihanete uğramış gibi bir bakış attı. Ardından ayağa kalkıp Base'i takip ederek çadıra girdi. Base çadırın fermuarını çektiğinde birisi süreyi başlattı.

Zaman geçirmek için telefonumla oyalanıp sosyal medyada gezinmeye başladım. Bu aralar sık sık ziyaret ettiğim o profile girdim. Onu takip etmek istiyordum ama büyük ihtimalle beni engellerdi. Kimsenin göremeyeceği şekilde ekranımı eğip etiketlendiği fotoğraflara baktım.

Stacey havada asılı bir çemberden baş aşağı sarkıyordu. Üzerinde tek parça kırmızı bir kostüm vardı, duruşundan ne kadar esnek olduğunu anlamak mümkündü. Ekran görüntüsü aldım ve çadırın fermuarının açılmasıyla ekranı kapattım.

Base bize bakıp başparmağını kaldırırken Luciella, birini öldürmek istiyormuş gibi görünüyordu.

Sırada Dez ve Tylar vardı. Onların ardından üç kişiye daha meydan okundu.

Meydan okumalar giderek daha samimi bir hal almaya başlayıp süreler uzandığında, içten içe paniklemeye başladığımı hissettim.

Henüz kimse Stacey'ye biriyle bir şey yapması için meydan okumamıştı. Aynı şekilde bana da.

Tylar sırıtıp bana döndü. "Kade." Bakışları beni huzursuz etmişti. "Sana Stacey ile yiyişmen için meydan okuyorum."

Neredeyse telefonumu elimden düşürecektim.

"Ne?" Luciella'nın sesi tiksintiyle yükseldi. "Dalga mı geçiyorsun?"

Tylar elini sallayıp, "Sen de az önce Base'i öptün," dedikten sonra başıyla Stacey'yi işaret etti. "Sıra onlarda."

Kız kardeşim yüzünü buruşturdu. "Ben yatmaya gidiyorum."

Base, "Seni ısıtmamı ister misin?" diye sordu.

Luciella'nın dudaklarında sahte bir gülümseme belirdi. "Cehennemde yanmayı tercih ederim ama yine de teklifin için teşekkürler."

Benim dışımdaki herkes güldü. Bense sessizliğimi korudum ve alevleri izlerken bir anlığına ortadan kaybolmanın mümkün olup olmadığını düşündüm. Burnumdan derin nefesler alırken Stacey'nin ayağa kalkışını izledim.

Siktir. İşte başlıyorduk.

Hayır... Kahretsin, onunla kesinlikle yiyişemezdim.

Kıpkırmızı kesildiğimi ve ellerimin titrediğini hissediyordum. On beş yaşımdan beri saplantı derecesinde takıntılı olduğum kız, hiçbir şey umurunda değilmiş gibi kalçalarını kıvırarak çadıra doğru yürüdü. Hareketleriyle birlikte sırtına dökülen saçları da sallanıyordu.

Base bana dokunana kadar donakaldığımın farkında değildim.

Bu sadece bir öpücüktü. Bununla başa çıkabilecek yaştaydım. Ne yapmam gerektiğini biliyordum. İşleri batırıp kendimi rezil edecek değildim. Muhtemelen daha önce bunu defalarca kez yapmıştı. Onun için bir şey ifade ettiğini sanmıyordum.

Bense bayılacakmış gibi hissediyordum.

Arkadan gelen müziğe şükrederek onu takip ettim. En azından zihnimin içinde dönüp duran kontrolsüz düşünceleri bastırmama yardımcı oluyordu.

Çadıra önce Stacey girdi. Peşinden ilerledim ve içeri girdiğim anda fermuarı çektim. Tereddüt etmeden oturarak yüzünü bana çevirdi. "İstersen rol yapabiliriz. Bunu başka herhangi biriyle yapmayı tercih edeceğini biliyorum. Kalbimin kırılacağını düşünerek endişelenmene gerek yok. Gerçekten."

Ama benim lanet olası kalbim kırılmıştı.

Elbisesinin eteği uyluklarının üzerine doğru sıyrılmıştı ve manzara fazlasıyla hoştu. Ama aletim sertleşmeye başlamadan önce eğilip göz hizasına geldim. "Korkuyorsan söyleyebilirsin." Bunu kusmadan nasıl söyleyebildiğim hakkında hiçbir fikrim yoktu. "Rol yapmak istiyor musun?"

Parmaklarıyla oynarken boğazını temizledi. "İki dakikamız var. Sanırım otuz saniyesi çoktan geçti."

Başımı salladım. "Tamam."

"Tamam," diye karşılık verdi. "Bu gerçek bir öpücük mü olacak?"

"Tylar, 'Stacey ile yiyişin,' dedi." Yüzüne düşen saç telini çekmek istememe rağmen bunun yerine, ellerimi yumruk haline getirdim.

Dudağını ısırdı. "Lütfen gülme ama..." Devam etmeden önce duraksadı. "Bunu daha önce hiç yapmadım."

İçten içe rahatlayarak derin bir nefes aldım, dizlerimiz birbirine değene kadar ona yaklaştım. "Ben de öyle." Stacey'nin gözleri şaşkınlıkla büyüdü ama o konuşamadan devam ettim. "Sadece gözlerini kapat."

"Beni rahatlatmak için yalan söyleme, hepimiz nasıl bir şöhrete sahip olduğunu biliyoruz."

Gözlerimi kısarak, "Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

Omuz silkti. "Ne demek istediğimi biliyorsun." Başını iki yana salladı. "Önemli değil."

Fenerin parlaklığını düşürerek, "Bahsedilen o şeylerin hepsi yalan," dedim. "Pek çok insan dikkat çekmek ya da bir hikâye uydurmak için arkamdan konuşuyor. Bu konuda senden bir farkım yok, tamam mı?"

Yutkunduğunda boğazının hareket edişini izledim. Kısık bir sesle, "Tamam," diye yanıt verdi.

Titreyişime engel olmaya çalışarak konuştum. "Gözlerini kapat ve gerilmeyi bırak."

Göz kapakları kapandığında kalın, uzun koyu kirpikleri yumuşak tenine bir gölge gibi düştü. "Eğer yanlış bir şey yaparsam gülme."

Bir anlığına duraksadım ve sanki bunu milyonlarca kez yapmamışım gibi çillerine, kusursuz elmacıkkemiklerine, koyu saçlarının yüzünü nasıl çevrelediğine baktım. Dudaklarını yaladığında bakışlarım istemsizce oraya kaydı. Dudakları dolgundu, koyu pembe tonundaydı ve altdudağını ısırmak gibi bir alışkanlığı vardı. Burnumdan ağır nefesler alarak öne doğru eğildim ve gözlerimi kapattım. Kalbim tehlikeli bir hızla çarparken burnum onunkinin kenarına sürttü, dudaklarımız aynı hizaya gelene kadar yaklaştım ama devam etmeden duraksadım.

Bu işi mahvedecektim.

Etrafımızdaki hava sıcaklıktan titreşiyor gibiydi, nefes alamıyordum. Göğsümde giderek büyüyen bir ağrı vardı. Paniğin kanıma karıştığını hissedebiliyordum. Bir santim kadar geri çekildim, bu sırada herkese rol yaptığımızı söylemeyi düşünüyordum. Ama Stacey öne eğildi ve dudaklarını benimkilerin üzerine bastırdı.

Dünya durdu.

Zaman akmayı bıraktı.

Lovelytheband'in Broken şarkısı, arkadaşlarımızın kahkahaları ve konuşmalarıyla birlikte arka planda eriyip gitti. Geriye sadece Stacey ve ben kaldık.

Avuç içlerini göğsümden yukarı doğru kaydırıp omuzlarıma yerleştirdi. Dokunuşuyla ürperdim, ne hissettiğimden emin olamıyordum. Öpücüğün ortasında donakaldığımı fark ettiğinde ellerini geri çekti.

"Özür dilerim. Eğer yanlış..."

Stacey geri çekilmeye fırsat bulamadan onu tutup kendime yaklaştırdım ve öpücüğüne karşılık verdim. İlki kararlı ama yu-

muşak bir öpücüktü. İkincisinde ise dudaklarına eğilirken daha rahattım. Dokunuşumla parmakları yeniden omuzlarıma sıkıca kenetlendi.

Bunu on beş yaşımdan beri yapmak istiyordum ama ona yaklaşacak cesareti hiçbir zaman kendimde bulamamıştım.

Ne kadar ateşli olursa olsun, beni akla gelebilecek her türlü kötü sıfatla adlandırırken bunu yapmak korkutucu geliyordu. Dürüst olmak gerekirse, bu meydan okuma olmasaydı muhtemelen arkasına bile bakmadan benden uzaklaşırdı. Bu düşünce canımı sıkmıştı.

Başlarımız aynı anda yana eğildiğinde öpücük derinleşti. Artık bambaşka bir yerdeydik. Dudaklarımı aralayıp dilinin tadına bakmak, ellerimle ona dokunmak, narin teninin avuçlarımın altında nasıl bir his bıraktığını keşfetmek istedim. Ama onu ürkütmek istemiyordum. Bunun yerine her defasında hafifçe emerek sırayla altdudağını ve üstdudağını öptüm. Üstümdeki tişörtün kumaşını yumruklarının arasında sıktı.

Normalde temastan hoşlanmazdım. Bu beni huzursuz ederdi. Ama o anda elim bana ait değilmiş gibiydi. Çene hattının keskinliğini hissederek parmaklarımı yukarı kaydırdım ve en sonunda gür saçlarının arasına daldırdım. Stacey kollarımın arasında titredi. Bunu tekrar yapmasını istiyordum. Bana tepki verdiğini görmek istiyordum.

Bu his bağımlılık yapıyordu.

Altdudağımı dişlerinin arasına çektiğinde bütün kanın kasıklarıma hücum ettiğini hissettim. Başparmağım gözünün altındaki yumuşak teni okşadı. Dudaklarımız ayrılıp nefeslerimizin ve birbirine karışan sıcaklığın farkına vardığımız sırada aptal Base, "Süre doldu," diye bağırdı.

İkimiz de durmadık. Stacey ellerini yüzümün iki yanına koyup beni daha sert bir şekilde öptü. Biraz daha yaklaştığında parmaklarım ensesinde kıvrıldı. Göğsüm karıncalanmaya başlamıştı ve bu içimdeki ilkel bir şeyi harekete geçirdi. Onu belinden kavrayıp kendime çekerken Stacey dudaklarıma doğru kısık bir sesle inledi. "Devam et," diye soluduğunda kesik ne-

feslerimin arasından başımı salladım. Çok sıcak ve huzur vericiydi. Zihnimde beni ondan uzaklaşmaya zorlayan tek bir kötü düşünce bile yoktu.

Her şey sakin, sessiz ve yolundaydı.

Dilimin ucu onunkine değdiğinde istemsizce inledim ve onu daha da yakınıma çektim. Bacaklarını dizlerimin iki yanına yerleştirmişti, neredeyse kucağımda oturuyordu. Tadı tam da hayal ettiğim gibiydi. Tatlı ve meyvemsi. Ara sıra içtiği sigarayı bastıran hafif bir nane aroması da vardı.

Stacey Rhodes'un tadı kahrolası derecede kusursuzdu. Hem de bağımlılık yapacak cinsten.

Aramızdaki son boşluğu da kapatıp onu kucağıma çektim. Vücudumun derinliklerinden aşağılara yayılan sıcaklığı hissediyordum. Bir kaya kadar serttim ama onu ürkütmemek için aramıza biraz mesafe koymaya çalışıyordum.

Parmakları saçlarımın arasına gömüldü, dilimiz birbirine dolanırken nazikçe saçlarımı çekti. Beni tüketiyordu. Ben de buna izin veriyordum. Açgözlülükle birbirimizin dudaklarından dökülen her nefesi içimize çekiyorduk ve sikim daha da sertleşiyordu. Kalçalarını belimin iki yanına yerleştirdiğinde sınıra ulaştığımı düşündüm.

Dudaklarımın üzerinde gülümsediğini hissedebiliyordum.

Ve sonra... Kelebekler. Tanrım, birini öperken midemde kelebekler uçuşuyordu. Lanet olası sorunum neydi benim?

Base çadırın kumaşına vurarak, "Hey," diye seslendi. "Sizsiz devam edelim mi?"

İlk geri çekilen Stacey oldu. Kucağımdan inerken ağzından küçük bir çığlık kaçtığından emindim. "Siktir," diye mırıldandı. "Geliyoruz!"

Base dışarıdan, "Çok fazla detay veriyorsun, Rhodes," diye karşılık verdi.

Görebildiğim kadarıyla gözbebekleri büyümüş, yanakları kızarmıştı. Göğsüyse kontrolsüz bir şekilde inip kalkıyordu. Onu tekrar öpmek istedim ama ayağa kalkıp tek kelime bile etmeden aceleyle dışarı çıktığında büyü bozuldu ve gerçek dünyaya döndük.

9.BÖLÜM

KADE

Telefonumun titreyişi beni hafızamdan silip atmayı dilediğim o rüyanın içinden çekip çıkardı. O geceyi yeniden yaşamak, içimde odadaki her şeyi parçalama isteği uyandırıyordu. Ama böyle anlarda beni gerçekliğe bağlı tutan da buydu. Kontrolümü kaybettiğimde, kendimden geçtiğimde ve bedenim bana ihanet ettiğinde aklım hep *ona* kayıyordu. Anılar, sahip olduklarımız ve yok ettiği tüm güzel şeyler kahrolası bir kâbus gibi gözümün önünde canlanıp benimle alay ediyordu.

Telefonum tekrar çaldığında ekranda kız kardeşimin adının yazdığını gördüm

Siktir.

Terden ve Tanrı bilir başka nelerden sırılsıklam olmuş iki bedenin arasından sıyrıldım. Bernadette homurdandı ama uyanıp yatağa dönmem için bağırmak yerine... adı her neyse o kıza doğru uzanıp göğüslerini yastık niyetine kullandı.

Ekranım Luciella ve annemden gelen mesajlarla doluydu. Tam on beş cevapsız aramam vardı.

Luciella: *Hangi cehennemdesin?*
Havaalanına gitmek için bir saatimiz kaldı!

Luciella: *Base burada ve senden haber alamadığını söyledi. Yakında eve dönmezsen, sensiz giderim!*

Luciella: *Aç şu telefonu, seni sik kafalı!*

Annem: *Baban bizimle geleceğini öğrendiğinden beri gülümsemeden duramıyor. Bu onun için çok şey ifade ediyor, tatlım. Yaşananları bir kenara bırakıp onu ziyarete gelmene sevindim. Yakında görüşürüz.*

Yalan söylemeyecektim, sonuncusu canımı yakmıştı. Son karşılaşmamız, babamın Stacey'den ve ayrılığımızdan bahsetmesinin ardından benim bir masayı devirip toplantı alanından öfkeyle çıkmamla son bulmuştu. Luciella'ya sakin olmasını söyleyen bir cevap yazarken başka bir bildirim daha geldi. Mesajı iki kez okudum ve sağ gözüm seğirdi.

Base: *Şu anda her kimin yatağındaysan ben seni bulmadan önce lanet olası kıçını kaldırıp buraya gel. Gidip Stacey'yi almam gerekiyor. (Eğer ondan bir öpücük kaparsam beni tebrik etmeyi unutma.) Ama eğer gelmezsen siktiğimin Amerika'sına sensiz gideceğim.*

Mesaja bakıp kaşlarımı çattım. Aynı kelimeleri tekrar, tekrar ve tekrar okudum. Ne halt etmeye Stacey'yi alacaktı? Parantez içindeki yazı itiraf etmek istediğimden çok daha fazla canımı sıkmıştı. Stacey sırf Base kendisini aldı diye onu öpecek değildi. Belki de Stacey'nin yanındayken sessizleşip ona bakakaldığımı fark ettiği için beni sinirlendirmeye çalışıyordu.

Belime dolanmaya çalışan eli savuşturup yatağın kenarına oturdum. Mesajı tekrar okudum ve zihnim kelimeleri idrak edemeden yazmaya koyuldum.

Ben: *Eve geçiyorum, gelirken Stacey'yi alırım.*

Bunu yazdığım için kendime öfkelensem de mesajımı geri almadım. Stacey'nin evi Bernadette'nin evinin tersinde kalıyordu, hatta şehrin öbür ucundaydı. Ama dediğim gibi, ben dürtüsel ve kontrol manyağı piçin tekiydim. Elimden geldiği sürece Base'in ona yaklaşmasına izin vermeyecektim.

Eli sikimin etrafına dolanmışken, "*Bu bir yalan,*" demiştim. Aslında yalan olan şey o üç kelimeydi.

Keşke onu hayatımdan silip atabilseydim.

Farklı ülkelerde çalışırken bile takipçi bir sapık gibi sosyal medya hesaplarını kontrol ediyor, stüdyoya ya da malikâneye girişini izlemek için kameraları *hack*'liyor veya sırf ne yaptıklarını öğrenebilmek için Luciella'ya hafta sonu planlarını soruyordum. Hatta bir keresinde ne konuştuklarını okumak için kız kardeşimin telefonunu bile *hack*'lemiştim ve bu hayatımın en büyük pişmanlığı olmuştu.

Bu kıza iki yıldır saplantılı olmam neredeyse aklımı kaçırmama neden oluyordu.

Luciella'ya yolda olduğumu söyleyen bir mesaj daha yazdım. Sonrasında kıyafetlerimi yeniden giydim ve Bernadette'nin görmemesi için yatağın altına kaydırdığım silahımı şortumun arka kısmına sıkıştırdım.

Kahrolası şapkam neredeydi?

İşemek için banyoya geçtiğimde yanağımdaki tırnak izlerini gördüm. Ayrıca boynumu ve göğsümü sayamadığım kadar çok ısırık izi kaplamıştı. Soğuk suyla yüzümü yıkarken Bernadette'i uykusunda yumruklamayı düşündüm. Belki onu bir yastıkla boğar, sonra da suçu diğer kızın üzerine atardım.

Fazla riskliydi.

Onu ortadan kaldırmayı ne kadar çok istesem de bunu yapamazdım. Sırtımda böyle bir şeyi göze alamayacak kadar fazla duygusal yük vardı. Belki de babamın izinden gitmeli ve kimseyi sikime takmamalıydım. Herkes benim de ona dönüşeceğimi düşünüyordu. İskoç yeraltı dünyasının liderini öldürerek haklı olduklarını kanıtlasam muhtemelen benim için faydalı olurdu.

Merdivenlerin ortasındayken Archie beni karşıladı. Bir elinde kahve, diğerinde haşlanmış yumurta dolu bir kâse tutarak, "Günaydın," dedi. "Seni bütün gece uykusuz bırakmadı, değil mi?"

Alaycı bir kahkaha atıp onu görmezden geldim.

Bu adam akıl hastanesine yatırılmalıydı. Hayvanlara, okullara ve her türlü istismar mağduruna yardım etmek için sayısız kuruluşla çalışan siyasi bir liderdi. Ama o hasta orospu çocuğu, ben ergenlik çağındayken bana zorla üçlü seks yaptırmakta ve bayıldıktan sonra beni istismar etmekte hiçbir sakınca görmemişti. Oradan gitmek için yalvarırken bana uyuşturucu ve alkol vermenin de bir sorun olacağını düşünmemişti.

Birini öldürdüğüm ya da kendilerine yanlış yapan insanlara işkence ettiğim sırada yanımda olmayı severdi.

Beni bir silaha dönüştürmek onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Ailesini korumak için çaresizce çırpınan öfke dolu bir çocuğu kullanmış, durmayacağımdan emin olmak için bana şantaj yapmıştı. Peşimi bırakmalarını umut ederek Stirling'e taşınmış, sözleşmelerden kazandığım parayla bir daire satın almıştım ama pençelerini hâlâ üzerimden çekmemişlerdi.

Otel odaları ve yatlar.
Arabalar ve kulüpler.
Beni, işlerine yaradıkları her yerde kullanıyorlardı.
En çok onu öldürmek istiyordum. Onun da zamanı gelecekti.

Karşımda üzerinde ipek bir sabahlıkla durmuş, gülümsüyor ve karısının beni bütün gece ayakta tutup tutmadığını soruyordu. Onu merdivenlerden aşağı itip o lanet haşlanmış yumurtalarının içinde boğulmasını istiyordum.

Yanından öfkeyle geçerken omzum koluna çarptı. Basamakları ikişer ikişer inip arabama ulaşana kadar durmadım. Nefesimi kontrol altına almam on dakikamı almıştı. Telefonumu çıkarıp gizlediğim uygulamayı açtım ve Barry'ye önümüzdeki birkaç gün boyunca bana ulaşabileceğini söyleyen bir mesaj gönderdim. O da beni dışarıda iki arabanın beklediğini haber verdi.

Her zaman olduğu gibi.

Korktuğum pek bir şey olmayabilirdi ama bu, kendi güvenlik ekibime ihtiyaç duymadığım anlamına gelmiyordu. Her zaman yanımdalardı. Göz önünde olmayabilirlerdi ama başıma gelebilecek her şeye karşı hazırlıklıydılar.

Elbette Bernadette'in onlardan haberi yoktu. Takımım beni o kadının sapkın oyunlarından korumak için oradaydı. Ne zaman onu kızdırsam bu oyunlar devreye girerdi. Rasgele birilerini gönderip beni fena halde dövdürmeye ya da ölümcül olmayan bir yerimden vurdurmaya çalışırdı. Şimdiye kadar gönderdiği herkes ekibimdeki korumaları kullanmama bile gerek kalmadan ölü bulunmuştu. Eğer adamlarının öldürülmesini istemiyorsa, o zaman beni farklı ülkelere gönderip silahlar ve dövüş sanatları konusunda ağır eğitimlerden geçirmemeleri gerekirdi.

Yine de ekibim, Bernadette ve kocasının işi ne kadar ileri götürdüğünü bilmiyordu ve elimden geldiğince de böyle kalmasını sağlamayı planlıyordum. Onlar benim askerlerimdi.

Her yeri ateşe verip onları öldürmeleri için istismara uğradığımı belli edecek tek bir kelime yeterli olurdu.

Emrim altında yüzlerce kişi olmasına rağmen Bernadette'in altında on binlerce kişi bulunuyordu. Böyle bir savaştan sağ çıkmanın pek olası olmadığının farkındaydım.

Motoru çalıştırdım. Nefesimi ve içeri dalıp oradaki herkesin iki kaşının arasına bir kurşun sıkma isteğimi bastırmaya çalışıyordum. Normalden daha öfkeliydim. Muhtemelen Base'in mesajı yüzündendi.

Cehennemin içinde, tehditlerle ve istenmeyen seksle dolu bir gecenin ardından tek düşündüğüm şey Stacey'nin Base'e ne cevap verdiğiydi. Onu almaya gideceğini söylediyse teklifini kabul etmiş olmalıydı, değil mi?

Kahretsin. Etmemiş olmasını umuyordum. Şu anda dramayla uğraşacak enerjim yoktu. Neyse ki Jason Amerika'ya gitmiyordu, en azından o sorun ortadan kalkmıştı. Onunla vakit geçirmektense kendimi boğmayı tercih ederdim.

Güneş doğmaya başlarken Stacey'nin yaşadığı site görüş alanıma girdi. Evinin önünde durduğumda silahımı tekrar torpido gözüne sakladım. Başımı kaldırıp penceresine baktım. Perdeler kapalıydı ama ortasında her zamanki gibi küçük bir aralık vardı. Güneşin onu uyandırabilmesi için orayı hep öyle bırakırdı.

Yaşananlara rağmen hâlâ kendimi ona çekilirken buluyordum. Son iki yıl içinde dört kez penceresine tırmanıp onu uyurken izlemiştim. Bir keresinde gizlice içeri girmeyi bile düşünmüştüm.

Bunu şimdi de yapabilirdim, değil mi?

Siktir, hayır. Tüm bu dürtüleri bastırmam gerekiyordu. Müziğin sesini kıstım ve telefonumu çıkarıp rehberime ters bir bakış attım.

Çilli.

Neredeyse iki yıldır numarası engelliydi. Bu süre zarfında bana mesaj atmayı denediğinden bile şüpheliydim. Muhtemelen

numaramı silmiş, zehrini bulaştırmak için kendine başka bir kurban seçmişti. Aramızdaki son mesajlara göz gezdirdim.

Çilli: Şu anda uyuyor. Havuz evinde buluşalım mı?

Ben: *Seninle yarışacağım.*

Çilli: Ben her zaman kazanırım, unuttun mu?

Aradan yalnızca birkaç saat geçtikten sonra Stacey'nin mesajları sevimli ve flörtöz olmaktan çıkmıştı. Artık kelimeler çaresizlik ve yalvarış doluydu.

Çilli: Lütfen telefonu aç, Kade. Açıklamak istiyorum.

Çilli: Bunu düzeltmek istiyorum. Lütfen.

Bir sürü cevapsız arama vardı, mesajlardan bir hafta sonraysa başka şeyler yazmıştı.

Çilli: Luciella taşındığını söyledi. Nereye gittin?
Lütfen benimle konuş. Seni seviyorum.

Son iki kelime çıldırmama neden olmuştu. O gece hayatımda ilk kez kokain çekmiş, Base ile dört günlüğüne Amerika'ya gitmiş, dört gün boyunca kendimi durmaksızın süren bir parti maratonunun içinde bulmuştum. *Seni seviyorum.* Hayır, beni sevmiyordu. Aşkın ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Ona hiçbirini göndermediğim birkaç cevap yazdıktan hemen sonra numarasını engellemiştim.

Aradan sadece birkaç gün geçtikten sonra, dans stüdyosunun dışında içeri girip girmemeyi düşünürken Bernadette yanıma gelmişti. O gün sahte teklifini kabul etmek yerine çekip gitmiş olsaydım ne olurdu diye düşünmeden edemiyordum. Siktiğimin pişmanlığını içimden atamıyordum.

Dişlerimi sıktım. Mesajları yeniden okuduğum için kendime öfkeleniyordum. Bu, kafamı uyuşturucuyla bulandırdığım ya da kendimi alkole gömdüğüm zamanlarda milyarlarca kez yaptığım bir şeydi.

Sonra asla yapmayacağımı düşündüğüm şeyi yaptım.

Engelini kaldırdım.

Kanım kulaklarımda uğulduyordu. Parmaklarım titrerken rehberdeki adını değiştirdim ve ona bir mesaj yazdım.

Ben: *Dışarıdayım.*

İşte bu kadardı. *Basit ve doğrudan.* Bunu gereğinden fazla karmaşık hale getirmeye gerek yoktu. İki yıl boyunca ondan uzak durduktan sonra kurallarımı bozmuştum. Ön kapıya kadar onu takip etmiş, dans edişini izlemiş, yanına yaklaşmış ve bana dokunmasına izin vermiştim. Benim için çıkardığı sesleri tekrar hatırlayabilmek için ona müsaade etmiştim.

Eli sikimi kavradığında -yalan olmayan o yalan sırasında- ne yaptığını unutmuştum. Ama şimdi hatırlıyordum ve bir daha aklımla oynamasına izin vermeyi reddediyordum.

Telefonum titrediği anda kalbim hızlandı. Verdiği cevapla birlikte sinirlerim paramparça oldu.

Zavallı piçin tekiydim.

Stacey: *Eh, sana da merhaba, yabancı.*

Gözlerimin önüne gelen görüntü karşısında dudaklarım istemsizce yukarı doğru kıvrıldı. Sinsice sırıtmamak için kendimi zor tuttum, yutkunurken göğsümün daraldığını hissediyordum. Tam o sırada *Waste Love* şarkısı çalmaya başladı ve müziğin sesini, ailesini uyandırmayacak şekilde açtım. Üvey annesi eve gelen ziyaretçilerden nefret eder, evde hiç kimseyi istemezdi. Odasına girmek için pencereye tırmanma sebebim de buydu.

Ben: *Gelmiyorsan gideceğim.*

Birkaç kez yazıp sildi. Neredeyse yeni bir mesaj göndereceğim sırada cevabı geldi.

Stacey: *Şu anda sana gözlerimi deviriyorum.*
Beş dakikaya oradayım.

Yatak odasının ışığı yandı ve perdeler açıldı, üzerinde sadece sutyeniyle bana bakıyordu. Dudaklarımın memesini kavradığı o taze anıyla ürperdim. Sırtımdan yukarı doğru bir sıcaklık yükselip aletimi hareketlendirdi. Gözlerimizin birbirine kenetlendiği uzun bir saniyenin ardından bana ortaparmağını gösterdi ve görüş alanımdan kayboldu.

Küçük pislik.

Numarasını tekrar engellemedim ama sohbet penceresini yukarı kaydırıp eski mesajlarımızı okurken anında kendimden nefret ettim. Çoğu flörtöz ve kışkırtıcı mesajlardı. Ailemle aynı odadayken birbirimize ne kadar sikilesi derece seksi olduğumuzu söylüyorduk. Gizlice çıktığımız gezilerden fotoğraflar vardı. Hepsini silmek istiyordum ama parmağım *tümünü sil* tuşunun üzerinde durduğunda vazgeçtim.

Yıllar önce oynadığımız bir oyunda onunla yiyişmem için bana meydan okumuşlardı ve o günün ardından yalnızca birkaç gün dayanabilmiştim. Sonra mutfakta onu köşeye sıkıştırmış, etrafta kimse yokken beni tekrar öpmeye cesaret edip edemeyeceğini sormuştum. Onu tezgâhın üzerine kaldırmış, yanlış bir şey yapacağım düşüncesiyle panik atak geçirmek üzereyken ellerimi vücudunda gezdirmeye başlamıştım.

Artık o çocuk değildim. Onun yanında çok güzel olduğu için ya da ne yapacağımı bilmediğimden dolayı kaygılanmıyordum. Aksine, şimdi onu becersem kendimi boğazını sıkıp öldürmekten alıkoyamayacağımı düşünüyordum.

Tutunduğum tek şey beni kırıp parçalara ayırmıştı.

Siktiğimin saçmalığı.

Yaklaşık on beş dakika sonra, arkasında tekerlekli bir valizle ve omzunda bir çantayla aceleyle dışarı çıktı. Arabadan inip ona yardım etmeliydim ama onun yerine bagajı açıp koltuğuma yaslandım.

Gergin olmamam gerekiyordu. Ona ne söyleyeceğimi düşünüyor olmamam gerekiyordu. Kesinlikle dün gece bana söylediklerini aklımdan geçiriyor olmamam gerekiyordu.

Sakin ol.

Bunun bir anlamı yok.

Aslında hiçbir zaman bir anlamı olmamış gibiydi. En azından Stacey için.

Üzerinde bir grubun tişörtü ve kot pantolonuyla yolcu koltuğuna oturduğunda derin bir nefes aldım. Parfümü ve şampuanının kokusu bütün duyularımı ele geçirmişti. Kokusunu bastırabilmek için camı biraz daha açıp bir sigara yaktım.

Stacey öne doğru eğilip penceresine baktı. Bakışlarını takip ettiğimde orada dikilen bir gölge gördüm ama her kimse, perdeleri hızla kapattı. Muhtemelen üvey abisi Kyle'dı. Uzakta okuduğu için onunla hiç tanışmamıştım ama onun hakkında hep iyi şeyler söylerdi.

Emniyet kemerini taktı. Telefonunu çıkarıp ekranda beliren mesajları görmezden gelerek sosyal medyada gezinmeye başladı. Hâlâ tek bir kelime bile etmemişti. Ne selam vermiş ne de nasıl olduğumu sormuştu. *Dün gece olanlar bir hataydı* tarzında kahrolası bir cümle bile kurmamıştı. *Güzel.* Ben de konuyu açmayacaktım. Bu durumun canımı bu kadar çok sıkmaması gerekirdi.

Siteden çıkarken müziğin sesini biraz daha açtım. Ancak gaza basacağım sırada sanki trafiği kontrol ediyormuş gibi ona doğru bir bakış attım ve gözlerim boynuna kaydı. Makyajla gizlemeye çalıştığı morlukları gördüğümde kaşlarım çatıldı, neredeyse yakından incelemek için arabayı durduracaktım.

İlk içgüdüm ona zarar veren her kimse onu avlayıp öldürmek olsa da sonra stüdyoda onu nasıl kavradığım aklıma geldi. Direksiyondaki tutuşum sıkılaştı. O morluklara ben sebep olmuş olamazdım, değil mi? Ben böyle bir şey... *Siktir.* Hayır, ona asla zarar vermezdim. Onu o şekilde kavramamı kendisi istemişti. Hemen kenara çekip özür dilemeliydim. Onu işaretlemek gibi bir amacım olmadığını bilmeliydi. Ben değer verdiğim insanlara zarar veren bir psikopat değildim. Evet, insanların kafasına sıktığım, yüzlerini tanınmaz hale getirdiğim zamanlar olmuştu. Bernadette'e yardım etmek için insanlara işkence edip bilgi de toplamıştım ama Stacey'ye asla zarar vermemiştim.

Siktir. Belki de yapmıştım. Belki de dün gece boğazını sandığımdan daha sıkı kavramıştım. Belki de herkes haklıydı. Belki de ben de tıpkı babam gibiydim ve gerçeklikle bağımı koparmıştım.

Boğazıma bir yumru oturdu, zihnimden ondan nasıl özür dileyebileceğime dair binlerce düşünce geçiyordu. Ama tam o sırada kız kardeşim Stacey'yi aradı, o da konuşmak için müziğin sesini kıstı. Luciella'ya yolda olduğumuzu söyleyip homurdandı ve bağırmayı kesmesini isteyip telefonu kapatmadan önce derin bir nefes aldı.

"Şimdi çıkıyorlarmış, geç kalmak istemiyorlar. Bizi havalimanında karşılayacaklar."

Bakışlarını yanağımdaki tırnak izine, boynumun kenarındaki bariz ısırık izlerine dikti. Büyük ihtimalle baştan aşağı seks kokuyordum. Eğer bunlardan herhangi biri onu rahatsız ettiyse bile telefonunda bir şeyler yazmaya geri dönerken bunu hiç belli etmedi.

Hem neden umursayacaktı ki? Sonuçta kalpsizin tekiydi.

Bir saç telini kulağının arkasına sıkıştırdı, ardından ayakucuna yerleştirdiği çantasından bir şey almak için öne doğru eğildi. Gözlerim sırtına kaydı, açıkta kalan teni birbirine

dolanmış baş harflerimizi ortaya çıkarmıştı. Başımı iki yana sallayıp bakışlarımı kaçırdım. Bir sigara daha yaktım ve *rock* müziğin sesini açtım.

Malikâneye vardığımızda ben duş alırken, o da köpekleri-mi gezdirdi. Personelle sohbet ettiği sırada ona dik dik baktım. Havalimanı yolunda ya da hiç ilerlemiyor gibi görünen trafiğe sıkıştığımızda da hiç konuşmadık.

Gözüm sürekli boğazına kayıyordu, makyajını tazelediğini ve morlukların artık neredeyse hiç görünmediğini fark ettim. Belki de stüdyodan kalma değillerdi, belki de tıpkı benim gibi o da dün gece başkasıyla sikişmişti. Bu düşünce beni öyle rahatsız etti ki çenemi sıktım. Yürüyüp konuşabilen bir çelişkiden ibarettim.

Babamı en son ziyaret ettiğimde bana, "*Ondan nefret etmiyorsun, oğlum. Sadece ona kızgınsın,*" demişti. Ama o yalancının tekiydi. Stacey'den nefret ediyordum. Gerginlikle titrememin sebebi ona öfkeli olmam değil, onu *başka* bir erkekle düzüşürken düşünmekten kafayı sıyırıyor olmamdı.

"Siktir," dedi birden. "Feci bir kaza yüzünden otoyol kapatılmış. Bu yüzden burada sıkışıp kaldık."

Kaşlarımı çattım. "Yolun ne zaman açılacağı yazıyor mu?"

Koltukta geriye yaslanarak, "Saatler sürebilirmiş," diye yanıt verdi. "Uçağa yetişmemiz imkânsız gibi. Lu'ya haber veriyorum."

Ve tabii ki, uçağı gerçekten kaçırdık. Glasgow'dan Amerika'ya olan bir sonraki uçuş ise iki gün sonraydı. Bunun yerine Edinburgh'ya sürmek, havalimanının yakınında boş odası olan tek otelde rezervasyon yaptırmak ve uçmak için yarına kadar beklemek zorunda kaldık.

Base bana şans dileyen bir mesaj attığında, Bernadette'ten gelen iş sözleşmesiyle ilgili bildirimi ekranımdan siliyordum. Her hareketimi -takip etmesine izin verdiğim hareketlerimi- izliyordu, bu yüzden de nereye gittiğimi biliyordu. Yakınlarda

arabalarımdan birinin olduğunu gördüm, Barry kucağındaki dizüstü bilgisayarıyla ön koltukta oturuyordu. İçeri girerken ona başımla selam verdim. Sivil giyimli dört koruma da arkamızdan yürüyordu; Stacey'nin neler döndüğünü anlamaması için aramızda mesafe bırakmışlardı.

Otelin resepsiyonuna vardığımızda birinin bana kesinlikle şaka yaptığından emindim. Her an birinin elinde kamerayla bir saksının arkasından fırlamasını bekliyordum. Stacey'nin yüzünün bembeyaz kesilmesiyse öfkemi daha da artırdı.

Boşta sadece tek bir lanet oda vardı.

@ayisigikitap

10.BÖLÜM

STACEY

Kyle: *O Kade Mitchell mıydı?*

Kyle: *Bir saniye... Şu anda aklımı kaçırmış olabilir miyim? Tobias Mitchell'ın çocuklarıyla mı takılıyorsun? Lucy Luciella'yla mı? Şu ikizi olan?*

Kyle: *Şu anda biraz fazla korumacı davrandığımın farkındayım ama o adamın kim olduğunu biliyor musun? İkizler sana sahte isimler vermiş olabilir mi? Lanet olsun. Eğer gelip seni almam gerekirse diye belirlediğimiz acil durum şifresini hatırlıyor musun?*

Küçük çift kişilik yatakta uzanmış, her mesajı teker teker okuyordum. Bir sonraki mesaja Tobias Mitchell'ın tutuklandığı döneme ait bazı makaleleri eklemişti. *Psikopat katilin müebbet hapis cezasını akıl hastanesinde çekmesine karar verildi.* Makalelerden birinde Kade ve Lu'nun çocukluk hallerinin, Amerika'daki akıl hastanesinin içindeki yapay bir parkta babalarıyla birlikte gülümseyen bir fotoğrafı vardı.

Efsanevi Tobias Mitchell'ın çocuklarıyla görüşmesine sonunda izin verildi.

Sayfanın alt kısmında ilgili diğer makaleler yer alıyordu. Aria hakkındaki makaleye tıkladım. *Doktor Miller aradığı gerçek sevgiyi sonunda eski aşkında buldu. Peki Tobias bu konuda ne düşünüyor?* Bir şekilde, ikizlerin yedi yaşlarında olduğu düğün fotoğrafını ele geçirmişlerdi. Lu'nun yüzünde kocaman bir tebessüm vardı, Kade kaşlarını çatmıştı ve onlardan on bir yaş büyük olan abileri Jason ise ellerini onların omuzlarına yerleştirmişti. Bir zamanlar onun da Tobias'ın oğlu olduğunu düşündüğümü hatırladım ama Ewan'a benziyordu. Aria onun öz annesi değildi ama ona da tıpkı Kade ve Lu'ya davrandığı gibi davranıyordu. Özellikle de öz annesi birkaç yıl önce aşırı dozdan öldüğünden beri.

Ancak Jason bir süredir ailedeki bir hayaletten farksızdı.

Okuduğum son makale iki ay öncesine aitti. Kade dudaklarının arasına sıkıştırdığı sigarasıyla Londra'daki bir gece kulübünden kolunda bir kızla ayrılıyordu. Esmer kız için *cesur* ifadesini kullanmışlar, ardından ikisinin bir otel odasını paylaştığını ve kızın birkaç saat sonra saçları *darmadağınık* bir halde otelden ayrıldığını uzun uzun anlatmışlardı.

Tarayıcıyı kapattım.

Kyle bunun acil durum şifresi gerektirip gerektirmediğini soran bir mesaj daha gönderdi.

Henüz cevap yazamamış, sadece mesajlarını okuyabilmiştim. Arabadayken telefonumun titremesi bir türlü durmamıştı ve yolcu koltuğunda otururken üvey kardeşimle Kade hakkında konuşmak isteyeceğim en son şeydi.

TAKINTI

Stüdyoda yaşananlardan sonra ne diyeceğimi bilemediğim için beni almaya geldiğinde garip hissetmiştim. Ancak herhangi bir kaba yorum yapmadığında kaygım yavaş yavaş azalmıştı. Bu, onunla daha önce defalarca paylaştığım rahat ve huzurlu sessizliklerden biriydi. Ya da daha doğrusu, neredeyse bir yıl boyunca yalnızca bana ait olan o haliyle.

Bu, battaniyenin altında elimi tutan ve kimse bakmazken bana gülümseyen Kade'di. Havuz evinde, arabada ya da dünyanın dört bir yanındaki rasgele otel odalarında *The Greatest Showman*'i milyarıncı kez izlerken beni öpen versiyonuydu.

Hayatımdan çıkıp gittiği -ve benim de gitmesine izin verdiğim- o günden beri her gün özlediğim o haliydi.

Saatler önce çantasını odamıza fırlatıp sessizce lanet okuyarak öfkeyle çıkıp gittiğinde o halinin yok olduğunu, hızla kabuğuna geri çekildiğini anlamıştım. Bense o küçük yatağa oturmuş, ayakkabılarımı ayağımdan fırlatmış ve yorganı üzerime çekmiştim. O andan beri de buradaydım.

Yine her zamanki pislik haline bürünmüştü. Aşağıdaki barda sarhoş olduğunu ya da taksiye atlayıp rasgele bir kızın evine doğru yola çıktığını öğrensem şaşırmazdım.

Ona mesaj atıp bir şeyler yemek isteyip istemediğini sormalı mıydım? Yoksa bana siktir olup gitmemi mi söylerdi?

Tam o sırada telefonuma bir bildirim geldi ve Kade'den olduğunu düşünmek kalbimin neredeyse durmasına sebep oldu. Ama mesaj Kyle'dandı, soru işareti yollamıştı.

Ona cevap vermeyi unutmuştum. Hiç şüphesiz şu an terliyor, odada volta atarken benim güvenliğim için endişeleniyordu. Gerçekten de küçük kardeşiyle alakası yoktu.

Ben: *Üzgünüm. Telefonum sessizdeydi! Ben iyiyim, yemin ederim. Nora'ya ya da Chris'e kim olduklarını söylemeyeceğine söz ver. Ortalığı ayağa kaldırmalarını istemiyorum. Ama evet, onlar Tobias'ın çocukları.*

Birkaç dakika daha geçtikten sonra ekranım tekrar aydınlandı.

Kyle: *Lanet olsun. Tamam, anlaşıldı. Kimseye bir şey söylemeyeceğim. Peki nasıl tipler? İyiler mi, yoksa pislikler mi? Babalarının kim olduğu konusunda hava atıyorlar mı? Kade'in o psikopatın tıpatıp aynısı olduğuna dair birkaç köşe yazısı okumuştum. Onun hakkında on iki yaşındayken çıkan haberi gördün mü? Gözlerinde ölüm olduğu yazıyordu. Bu ne anlama geliyor? Siktir. Öğrenmek istediğimden emin değilim ama onunla çıkmıyorsun, değil mi?*

Başımı iki yana sallayarak iç çektim. O köşe yazılarının bazıları gerçekten gülünçtü. Eğer bu muhabirler Kade'in benim bildiğim yönünü bilselerdi, şimdilerde nasıl davranırsa davransın onun hakkında asla bu tür şeyler söylemezlerdi. Tobias *her bir duyguyla* mücadele etmiş ve onları nasıl kontrol edeceğini asla öğrenememişti. Oysa oğlu bu duyguları bir dereceye kadar hissedebiliyor, yeterince rahat hissettiğinde de kesinlikle gösterebiliyor ve işler istediği gibi gitmediğinde bir seri katile dönüşmüyordu.

Kyle'ın mesajının son kısmını gözlerimi kısarak tekrar okudum. Ona Kade'in eski sevgilim olduğunu ya da koca bir kitap yazmaya yetecek kadar ağır bir geçmişimiz olduğunu söyleyecek değildim.

Ona, bir keresinde marketten bir şeye ihtiyacım olup olmadığını sormak için odamın kapısını çaldığında Kade'in içeride beni sertçe siktiğini anlatmayacaktım. O sırada oksijenimi neredeyse kesecek kadar sıkıca elini boğazıma dolamış, beni yere çivilemişti.

Hayır, bunu ona kesinlikle söylemeyecektim.

Bir mesaj daha geldiğinde derin bir nefes verdim.

Kyle: *Cevap vermemen hoşuma gitmedi.*
Keşke hiç sormasaydım.

Ben: *Kes sesini, onunla çıkmıyorum.*
Ayrıca gayet normal insanlar.

Kyle: *Tamam. Güzel. Uçağının saatler önce*
kalkmış olması gerekmiyor muydu?
Nasıl mesaj atabiliyorsun?

Ben: *Uçağı kaçırdım. Yarına kadar bir*
otelde kalmam gerekiyor.

Kyle: *O psikopat herifin oğluyla mı? Vay canına.*

Kyle: *Acil durum şifremizi unutma.*
Turuncu emojiyle birlikte konumu
gönderdiğin anda oraya geleceğim.

Ona anlaştığımıza dair bir mesaj gönderdikten sonra çevrimdışı oldu. Tanrı'ya şükür, Chris'i engellemiştim. Arabaya oturur oturmaz ilk hakaret içerikli mesaj serisi geldiğinde seyahatin geri kalanında bana ulaşamayacağından emin olmuştum. Vücudum dün geceki şiddet dolu *dersi* yüzünden hâlâ sızlıyordu. Morlukların ve kesiklerin çok fazla dikkat çekici olduğunu sanmıyordum ama her ihtimale karşı onları yok etmek için yoğun bir kapatıcı kullanmıştım.

Onun yumruklarını memnuniyetle karşılıyor olmam kötü bir şey miydi? Eğer canımı bu şekilde yakmasaydı cinsel saldırılara başvurabilirdi, buna izin vermektense ölmeyi tercih ederdim.

Gün ortasındaydık ama dün gece pek uyuyamamıştım. Esnedim, yorganın altında gerindim ve Kade'e uyuklayacağımı

bildiren kısa bir mesaj attım. Mesajı okudu, on dakika boyunca bir cevap yazmayınca iç çekerek telefonumu şarja taktım. Başım yastığa değdiği anda sızıp kalmıştım.

Uyanmamın üzerinden saatler geçmesine rağmen Kade'den hâlâ hiçbir iz yoktu. Televizyondaki şeyler sıkıcıydı, sosyal medyada bir hareketlilik yoktu ve ben bir romantik komedi kitabının aynı satırını, kelimeleri bir türlü idrak edemeden tekrar tekrar okuyup duruyordum. Hava kararmıştı, bir sokak lambasının ışığı pencereden içeri sızıyor ve yağmur camlara çarpıyordu. Acilen soğuk bir şeyler içmem gerekiyordu.

Ayrıca açlıktan ölüyordum. Midemin, acıktığını kanıtlamak için çıkardığı sesleri tüm otelin duyabildiğinden emindim. Ancak tembelliğim galip gelmişti, bu yüzden mini dolaptaki şişe suyla idare etmiştim.

Atıştıracak bir şeyler bulmak için de Kade'in eşyalarını karıştırıp cipslerini çalmaya karar vermiş miydim? *Evet.* Tam olarak öyle yapmıştım.

Aradan biraz zaman geçtikten sonra Luciella aramıştı. Bir saat önce iniş yaptıklarını ve Base'in suratına bir tane çakıp onu eve geri göndermeye çok yaklaştığını söylemişti. İkisini de *uçakta seks yapanlar kulübüne* dahil etmek için hızlıca düzüşmeyi teklif etmesinden hoşlanmamıştı. Gülmeye başladığımdaysa telefonu yüzüme kapattı.

Kapıdan bir ses yükseldi ve birkaç saniye sonra duvara çarpacak şekilde açıldı. İrkilmemem gerekirdi -aslında niyetim bu değildi- ama kalbim anlık bir hızla çarpmaya başladı. Sanki Chris içeri dalıp yumruğunu suratıma indirecekmiş gibi yorganı göğsüme kadar çektim.

Kade sanki burada olduğumu unutmuş gibi girişte durakladı. Yüzümdeki korku dolu ifadeyi gördüğünde kaşlarını kaldırdı, ardından kapıyı yavaşça kapattı.

Yorganı sıkmayı bırakıp onu görmezden gelmeye çalışarak kitabıma gömülmüş gibi yaptım. Ancak o yakınlardayken odanın havası değişiyordu. Daha önce okuyamadığım şeyi, şu anda hiç okuyamazdım. Yine de kitabı açık tuttum ve sayfaların üzerinden onu izledim.

Araba anahtarlarını otel odasındaki şifoniyerin üzerine fırlattı. Ceketini omuzlarından sıyırıp banyoya doğru giderken küçük sandalyenin üzerine bıraktı.

Sana da merhaba, pislik.

Şifoniyerin üzerindeki telefon çalmaya başladı. *Bir, iki, lanet olası bininci kez.*

Televizyondaki haber spikeri Edinburgh merkezinde yaşanan korkunç bir ölümü duyururken telefonu görmezden geldim. Yağmurun altında elinde mikrofonla duran kadın, birkaç saat önce Holyrood Parkı'nın ortasında başı kesilmiş bir adamın cesedinin bulunduğunu anlatıyordu. Gün ortasında işlenmiş, tüyler ürpertici bir cinayetti.

İstemsizce, "Siktir," dedim.

Kitabım kucağımdan kayıp düştü. Onu tamamen unutup televizyonun sesini açtım ve yatağın ayakucuna doğru kayarak polis memurlarının bölgeyi şeritlerle çevrelemelerini izledim. Bir başka görüntüdeyse parkın üzerinde dolaşan bir helikopter vardı.

"Bunu gördün mü?" diye seslendim Kade'e ama elbette bana cevap vermedi. "Bize çok yakın."

Hâlâ saldırganı arıyorlardı. Anlattıklarına göre uzun boylu, güçlü ve siyah kar maskesi takan biriydi. Güvenlik kamerası görüntülerinden alınan kısa bir kesit dışında henüz hiçbir kanıt bulunamamıştı ancak failin kimliğini tespit etmelerinin hiçbir yolu yoktu. Memurlar onu yakalamak için arama çalışmalarına başlamışlardı.

Bazen Chris'e yapmayı düşündüğüm şeylere rağmen bir başkasını öldürebileceğimi sanmıyordum. Bunu hayal etmek bile titrememe ve kendimi yeniden yatağa çekmeme yetti.

Televizyonun sesini kıstım ve dikkatimi tekrar kitabıma vermeye çalıştım. Ana karakter Maria, hiç tanımadığı biriyle randevuya çıkıyor ve üç yıllık *kuraklık* dönemine son vermeyi umuyordu.

En son *Bryan ya da Byron* ile seks yapmıştım. Tek gecelik bir ilişkiydi ve dürüst olmak gerekirse, pek de unutulmaz sayılmazdı. Ondan da tek bir haber alamadığıma göre sanırım bunun tek seferlik bir şey olduğu konusunda hemfikirdik.

Chris'le aynı çatı altındayken kendime dokunmayı göze alamıyordum. Belki de hazza duyduğum ihtiyaç, stüdyoda işlerin neden bu kadar ileri gittiğini açıklıyordu. Kade'in ellerinin üzerimde olması bile sinirlerimi darmadağın etmeye yetmişti. Bu da ilk hamleyi yapacak cesareti nereden bulduğumu açıklıyordu.

Ondan nefret edip aynı zamanda aletini içimde istemem *normal* miydi?

Sırf anılar yüzünden tek başıma, ter içinde ve boşalmanın eşiğindeymiş gibi uyanmak normal miydi?

Muhtemelen değildi.

Eğer kızlar dün akşam derse erken gelmemiş olsaydı, Kade'le kendimizi yine stüdyonun zemininde bulacağımızdan yüzde yüz emindim. Beni felç eden o gerilim, içten içe çığlık atmama neden olan o çekim hâlâ oralarda bir yerlerdeydi. Kilitleyip derinlere gömdüğüm tüm o duygular su yüzüne çıkmıştı. Gözlerim ne zaman onun gözleriyle buluşsa onu arzuluyordum. Ama aynı zamanda ona canını yakacak kadar sert bir tokat atmak da istiyordum.

Banyonun kapısı açılıp kapandığında başımı kaldırıp baktım.

"Yemek yedin mi?" diye sordum ama üzerinde yalnızca bir *boxer* olduğunu fark ettiğimde sesim boğuk bir hal aldı.

Yüce Tanrım.

Gözlerim vücudunda aşağı doğru gezinirken kitabımı daha sıkı kavradım.

Eskiden onu betimlemek için ince yapılı diyebilirdiniz. Ama şimdi *devasa* görünüyordu. Çantasından bir şeyler çıkarırken gözlerim güçlü sırtında gezindi. Her hareketinde sırtındaki kaslar gerilip şekil değiştiriyordu. Üzerinde tişört yokken kolları bambaşka görünüyordu, sanki kafatasımı çıplak elleriyle ezebilecekmiş gibiydi.

Doğrulup bana döndüğünde nasıl nefes alacağımı unuttum. Karın kasları, göğsü, kaslarının oluşturduğu o kusursuz V şekli ve göbeğinden aşağı uzanan ince tüy çizgisi hemen gözlerimin önündeydi.

Bronz teni koyu renk dövmelerle kaplıydı. *Benim için anlam taşıyan eski dövmelerinin üzerini örten, daha önce sahip olmadığı yeni dövmelerle.* Sayamayacağım kadar çok yılan vardı. Tam kalbinin üzerinde, bir zamanlar benim için yaptırdığı gül dövmesinin bulunduğu yerde artık arkasında kolları yükselen bir kum saati vardı.

Yine de gözlerim onun üzerindeyken bir sanat eserine bakıyormuş gibi hissediyordum. Hep öyleydi. Ama bir zamanlar yatakta birlikte yuvarlandığım, her zamanki filmimizi izlerken beraber güldüğüm Kade şimdi eskisinden bile daha seksiydi.

"Evet."

Ayrıca bacakları... O kadar iriydiler ki, insanı sadece aralarına alarak nefessiz bırakabilirlerdi. Bir bacağını saran dövmeler vardı, diğerindeyse şekilleri bilinçli olarak bozulmuş hayvan figürleri uzanıyordu. Mürekkep *boxer*'ının yukarısına doğru kayboluyordu, acaba orada-

"Bitirdin mi?"

Bakışlarım hızla kitabıma döndü, boynumdan yanaklarıma doğru bir kızarıklık tırmandı. "Sadece dalmışım. Sana bakarak göz zevkimi bozacağımı düşünüp hayal kurma. Ayrıca yerde yatabilirsin."

Öfkesini hissedebiliyordum. Eğer o benimle ayakkabısının altındaki pislikmişim gibi konuşabiliyorsa, aynısını ben de yapabilirdim.

"Neden böyle bir şey yapayım?"

"Çünkü senden nefret ediyorum," diye yanıtladım ruhsuz bir sesle. "Seninle aynı yatağı paylaşmayacağım."

Bunu kastederek söylemediğimi çok iyi biliyordu.

Hafifçe güldü, gri pamuklu şortunu giyip diş fırçasıyla macununu aldı. Dişlerini fırçalamaya başlamadan önce duraksadı. "Bilgin olsun diye söylüyorum, seninle aynı yatağı paylaşmaktansa hayalarımı ateşe vermeyi tercih ederim."

"Çok kibarsın. Kadınları yatağa genellikle bu tür laflarla mı atıyorsun?"

"Hayır. Kendiliğinden gelişiyor," dedi ağzındaki diş fırçasıyla. "İnsanları yatağa atma konusunda en deneyimli kişi sensin. Tylar ne demişti? Son zamanlarda epey *pratik* yapmıştın, değil mi?"

"Hem de çok." Kitabın bir sayfasını çevirdim ama başımı kaldırıp ona baktığımda öfkemi içimde tutamadım. "Seni yumruklamama saniyeler kaldı, Kade. Ya yatağa gir ya da siktir git."

"Bu öfkeli tavırlarının benim üzerimde hiçbir etkisi yok. Bir yavru köpek kadar korkutucusun."

Alaycı bir ses çıkardım.

Yüzünü yıkayıp banyonun ışığını kapattı ve yatağın ayakucunda durup kollarını göğsünde kavuşturdu. Birkaç saniye sonra bakışlarını üzerimde hissettim. Ona dönüp bakmamaya çalışıyordum ama tenim çoktan alev almıştı.

"Bir sorun mu var?" Gözlerimi kitaptan ayırmıyordum. Tamamen odağımı kaybetmiş halde, tek bir sayfa yerine üç sayfa birden çevirdim.

"Eğer yatağa girersem, bir daha sikimi kavramayacağına dair söz verir misin?" Yatağın diğer tarafına geçip yanıma uzanırken bakışlarım dehşetle ona kaydı. "İş e-postalarını yanıtlamam gerekiyor ve ihtiyacım olan son şey, dün geceki gibi istenmeyen bir ereksiyon."

Gözlerim yeniden kitaba dönerken boğazımdan öfkeli bir

inilti yükseldi. Bunu istemediğini iddia etmekte özgürdü ama sertleştiğini hissetmiştim. Yavaş nefesleri boynumu ısıtmıştı. Tanrı aşkına, yüzü memelerime gömülmüştü. *Her neyse.* Siktir olup gidebilirdi. Bana daha fazla hakaret etmesini engellemek için bile olsa ona yalnızca sessizliğimi sunacaktım.

Yanıma yerleşip rahat bir pozisyon aldığında yutkundum. İpek gömleğimin düğmeleri boynuma kadar ilikliydi ama altındaki şort bacaklarımı açıkta bırakıyordu. Kade öne doğru eğildiğinde sinirlerim alev aldı.

"Ne okuyorsun?"

Kitabı hızla kapattım. "Beni rahat bırak ve dikkatimi dağıtmayı kes."

Sırıttı. "Dikkatini o kadar çok mu dağıtıyorum, Çilli?"

"Bana öyle seslenmeyi bırak."

"Artık bu lakap senin için fazla mı masum kalıyor?"

"Pekâlâ." Yorganı üzerimden fırlattım. "Ben arabada uyuyorum."

Kolumu yakaladı, vücudumda dolaşan elektrik dalgası içten içe nefesimin kesilmesine neden oldu.

Dişlerimi sıktım. "Pislik gibi davranmayı bırak. Gerçekten, Kade. Bunun ne kadar tuhaf bir durum olduğunu biliyorsun ve aptal gibi davranarak her şeyi daha da kötüleştiriyorsun."

"Tamam," dedi. Bana daha yakın olduğu için bakışları şimdi biraz daha ağırlaşmış görünüyordu. "Sadece şakaydı."

Gözlerinin yarı kapalı halinden çakırkeyif olduğunu anlayabiliyordum. Gözleri her zaman çok güzeldi ve bakışları daima uykuluydu. İçtiğinde göz kapakları neredeyse tamamen kapanırdı. Buna rağmen o gümüşi mavi hâlâ fark ediliyordu.

Hâlâ nefes kesiciydi.

Ona kızgın olmam gerekirken böyle düşünmek sinirimi bozuyordu.

Aramıza bir yastık yerleştirdim. "Benim tarafıma geçme, yoksa parmağımı gözüne sokarım."

Yüzünde belli belirsiz bir sırıtış belirdi.

Ardından aramıza derin bir sessizlik çöktü. Komodinin üzerindeki lamba hâlâ yanıyordu. Bu iyi değildi. Kalbim göğsümü delip geçecekmiş gibi atıyor olmamalıydı. Gergin olmamalıydım. Biz, başka seçenekleri olmadığı için aynı yatağı paylaşan iki kişiden ibarettik.

Ama uyurken bedenimin ona doğru çekilmesinden korkuyordum. Ayrıca Kade'in benden nefret eden bu güncel versiyonunun beni yataktan itip düşürmeyeceğinden emin olamıyordum.

Kade duruşunu dikleştirerek oturdu. Telefonu elindeydi, parmakları ekranın üzerinde hızla hareket ederken gözlerim istemsizce ona takıldı. Meraklı mıydım? Belki. Ama buna engel olamıyordum. E-postalara cevap veriyordu, en azından öyle olduğunu düşünüyordum. Kullandığı uygulama hakkında hiçbir fikrim yoktu. Yanağımın içini ısırıp kendi telefonumu çıkardıktan sonra can sıkıntısıyla ekranı kaydırmaya başladım.

Geçen on dakikanın ardından, "Bu saatte neden işle ilgili e-postalara cevap veriyorsun?" diye sordum.

Kade yazmayı bırakmadı. "Çünkü bazı insanların saat kaç olursa olsun gerçekten çalışması gerekiyor."

"Peki ya sen nerede çalışıyorsun? Bildiğim kadarıyla en son hem Ewan'a yardım ediyor hem de okuyordun."

B harfiyle başlayan bir e-posta adresine tıklayıp yeni bir sayfa açtı ve yazdığı şeyi görmemem için telefonunu hafifçe çevirdi. "Seni ilgilendirmez. İki yılda çok şey değişti."

Görünüşe göre nerede çalıştığını söylemeyecekti. Tuhaftı ama üstüne gitmeyecektim.

"Haberleri gördün mü? Buraya çok uzak olmayan bir yerde biri öldürülmüş. Kafası kesilmiş ve bunu yapan kişi hâlâ yakalanmamış."

Kade gözlerini telefondan kaldırmadı. "Yazık olmuş." Sesi o kadar tekdüze ve ilgisizdi ki, söylediğim şeyin umurunda olduğunu bile sanmıyordum.

11.BÖLÜM

STACEY

Kade'in varlığını hissederek uyandım. Muhtemelen aşağıdaki bardan almış olduğu bir kadeh viskiyi yudumlayarak pencerenin kenarından dışarıyı izliyordu. İçkisinden bir yudum aldığında buz küpleri bardağa çarparak ritmik bir melodi yarattı, yutkunma sesi o kadar net duyuluyordu ki boğazının nasıl hareket ettiğini gözümün önünde canlandırabiliyordum.

Dirseğimin üzerinde doğruldum ve yorgunluğu atmak için eklemlerimle gözlerimi ovuşturdum. Esnerken uykulu bir sesle, "Sen hiç uyumaz mısın?" diye sordum.

"Hayır," dedi sertçe. Ardından bir yudum daha aldı. "Uyumaya devam et."

"Buraya geldiğimizden beri yaptığım tek şey bu zaten." Tamamen doğrularak oturdum, kollarımı esnettim ve boynuma giren krampı rahatlatmak için başımı iki yana salladım. "Uçmamıza kaç saat kaldı?"

Yavaş adımlarla başucundaki komodine yürüdü, kolunda saat olmasına rağmen saate bakmak için telefonunu kontrol etti. "Birkaç saat."

"Uzanmalısın."

"Hayır."

"Yorgun görünüyorsun."

"Değilim."

"Kade..."

Gözlerini devirdi. "Uzanırsam çeneni kapatacak mısın?"

Kendimi yatağa geri bıraktım. "Çekilmez birisin, bunu biliyorsun değil mi? Benimle bu şekilde konuşmana gerek yok. Ne olduysa oldu ve bitti. Pislik gibi davranmayı kes."

Neşeden yoksun, kuru bir kahkaha attı. "Ne olduysa oldu ve bitti, öyle mi?" Gözlerini üzerimden ayırmadan dudaklarını yaladı. "Yana kay."

Gönülsüzce yatağın en ucuna doğru kaydım.

Kade yorganın üzerine yerleşti, iç çekerek başparmağı ve işaretparmağıyla gözlerini ovuşturdu. Bitkin görünüyordu, eklemlerinde yine taze kesikler vardı.

Yan tarafıma doğru döndüm. "Kavga mı ettin?"

Birkaç saniye eline baktıktan sonra bakışlarını tavana çevirdi. Sanki bir şeyler düşünüyormuş gibi sessizdi. Ona bakarken kirpiklerinin ne kadar uzun ve koyu olduğunu düşündüm. Bir an için onlara dokunmak istemiştim.

Yatak küçüktü, yorganın altına girerken dirseklerimiz milisaniyelik bir süre için birbirine değdi. Bu temas sadece hafif bir sürtünmeden ibaret olsa da yanaklarımın ısınmasına yetmişti.

Sırtüstü uzandım, kollarımı iki yana açıp yorganı etrafıma sardım.

Kade uzanıp lambayı kapattı ve bizi karanlığa gömdü. Ancak ay ışığı, birbirimizin yüzünü seçebilmemiz için yeterliydi.

Ergenlik zamanında kullandığı tıraş losyonunun yerini daha pahalı bir koku almıştı. Kokusu burnuma dolarken parmaklarımla oynayıp derin nefesler almamaya çalıştım.

Burnunun üstünü sıktı ve kendi kendine homurdandı. Ya içinde bulunduğumuz durum yüzündendi ya da Aria'nın onu bu seyahate çıkmaya ikna etmiş olmasını ve işlerin daha şimdiden karışmasını dert ediyordu.

Sessizlik içinde, sakin kalabilmek için elimden geleni yaparken göğsüm inip kalkıyordu. Onunla aynı yatağı paylaşmakta bir sorun yoktu. Bu konuda olgun davranabilir ve durumu gereğinden büyük bir mesele haline getirmeyebilirdik.

Dün gece o meme ucumu emerken elimin sikini kavramadığını varsayabilirdik. Bir zamanlar birbirimize âşık olmadığımızı hayal edebilirdik. Hatta birbirimizden ölümüne nefret ederken aynı otel yatağını paylaşmadığımızı düşünebilirdik.

Daha önce pek çok kez aynı yatakta yatmıştık. Gerçi o zamanlar siki hep içimde olurdu ama yine de bu aynı yatağı paylaştığımız gerçeğini değiştirmiyordu. Acaba o da aramızdaki çekimi hissediyor muydu? Çünkü bu yoğun arzu, tenimde ince bir ter tabakası birikmesine neden olmuştu. Elimi sağa kaydırıp tıpkı eskiden yaptığımız gibi serçeparmaklarımızı birbirine dolamak istiyordum. O zamanlar kimsenin görmemesi için üzerimize bir battaniye örterdik.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Sesi derin ve gürdü. "Bana karşı dürüst olmanı istiyorum."

Anian Tanrım. Bu sorunun ucu pek çok farklı yere çıkabilirdi.

"Ne?"

Derin bir nefes alıp yatakta doğruldu. Bana doğru dönerek dirseğinin üzerine yaslandı.

"Yaşananlar yüzünden beni mi suçladın? Bunu sırf bu yüzden mi yaptın?"

Kalbimin, göğsümün içinde sızladığını hissettim. O kalp kırıklığını düşünmemeye çalışıyordum. Başımı iki yana salladım. "Böyle bir şey için seni nasıl suçlayabilirim ki?"

"O şeyi yaptığında-" Dudaklarını yalamadan önce durakladı, ardından başparmağını altdudağının üzerinde gezdirdi. "Kendimi bunun acımasız bir intikam planı olduğuna inandırdım."

Ona gerçeği söyleyebilmeyi deli gibi istiyordum ama gerçeğin, onda açtığım yarayı iyileştiremeyeceği bir noktaya gelmiş olmasından korkuyordum. İşin doğrusunu bilmeyi hak ediyordu, bunun farkındaydım. Ancak bu bir savaş başlatırdı ve o savaşın nasıl sonlanacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Chris gerçek bir şeytandı. Bu yüzden onunla Kade'in karşı karşıya gelmesi düşüncesi bile beni dehşete düşürüyordu. Ona anlatsam bile hiçbir şey değişmeyecekti. Çoktan her şeyi kaybetmiştik.

Gücümü ve sesimi bulmaya çalışırken olduğum yerde donakaldım.

O gece yaşananları bana iğrenç bir yaratıkmışım gibi bakmasına sebep olmadan nasıl anlatabilirdim ki?

Sadece başımı iki yana sallayarak konuyu kapatmasını umdum. "Hayır. Öyle bir şey değildi."

Yutkunma isteğimi bastırmaya çalışmamı ve gözlerimden dökülmek üzere olan yaşları inceleyerek uzun bir an boyunca yüzümü izledi. "Sorduğumu unut."

Bir zamanlar her şeye sahiptik. Şimdiyse elimizde yalanlardan ve kırgınlıklardan başka hiçbir şey kalmamıştı. Ona kızamıyordum, *gerçekten* kızamıyordum. Ama o öyle kolayca arkasını dönüp beni terk etmişti ki... ben de onun için savaşamamıştım.

Altdudağımı dişlerimin arasına aldım ve başka bir şey söylemesini beklemeden arkamı dönüp rahat bir pozisyon bulmak için dizlerimi karnıma çektim.

Omurgamda hissettiğim o hayali dokunuş vücuduma şok

dalgaları yaydı. Bir anlık dalgınlığım yüzünden üstüm sıyrılmıştı ve Chris'in sırtımda bıraktığı morluklarla yara izleri artık tamamen gözler önündeydi.

"Bunlar da ne sikim böyle?" Sesi ölümcül bir kükremeyi andırıyordu. "Sana ne oldu?"

Parmağını yaralarımın üstünde gezdirirken kanım dondu. Güçlükle yutkundum. "Dans ederken oldular."

"Bana yalan söyleme. Birini öldürmem mi gerekiyor?"

Alaycı bir ses çıkardım. "Hayır. Yalan söylemiyorum. Dans ederken oldu."

"Öyle mi?" diye sordu. "O zaman neden daha önce yoklardı?"

Üstümü daha da yukarı sıyırıp her bir yara izini ve morluğu açığa çıkardığını hissedince gözlerimi kapattım.

"Siktir. Hayır, Stacey. Bana dön."

Sessizce, "Hayır," dedim.

"Bana. Dön."

İç çekip omzumun üzerinden ona bir bakış attım. Kaşları çatılmıştı, gözleri öfkeyle parlıyordu. Kelimenin tam anlamıyla birini öldürmeye hazırmış gibi görünüyordu.

"Artık ipek kumaşlarla koreografiler yapıyorum, hatırladın mı? Tenimi tahriş ediyorlar."

Telefonum titremeye başladı. Ekranda tanımadığım bir numara vardı. Telefonun sesini kısmaya çalışırken Kade omzumdan tutup beni yatağa sırtüstü yatırdı. Üzerime eğilmişti. Beni incelediği sırada yine fazlasıyla yakındık. Ellerinden biri başımın yanındaki yastığa gömülmüştü. Diğeriyse üzerimdeki tişörtü göğüslerimin altına kadar sıyırarak, yerde sürüklenirken ve cam kırıklarıyla kesilmekten kalan, göbek deliğimin altındaki çarpık yara izini ortaya çıkardı.

"Kes şunu, Kade."

Parmağı çökük tenimin üzerinde gezindi. "Daha önce bunların hiçbirine sahip değildin."

Göğüslerimin arasını görmesine fırsat vermeden üstümü

hızla aşağı çektim. Onun dans yüzünden olduğunu söyleyemezdim. "Kes şunu."

"Peki ya boynundaki morluklar ve yüzündeki izler? Onlar da mı dans yüzünden?"

Yalan söylediğimi anlayacaktı. Bu yüzden yanıt vermeden önce dilimi ısırıp sessizce, "Hayır," dedim.

Gözleri yüzümde gezindi. "Ben mi yaptım?"

Telefonum yeniden titremeye başladı. "Hayır."

"Ben yapmış olmalıyım." Omzumdaki ve boğazımdaki bir morluğun üzerinde parmağını gezdirirken kaşları çatılmıştı.

Ürpermemem gerekirdi ama ürperdim ve o da bunu fark etti.

Bu dokunuşun beni bir girdaba sürüklememesi ya da bacaklarımın arasında bir sıcaklığın toplanmasına neden olmaması gerekirdi. Yine de Kade'in sadece yakınımda olmasından dolayı ıslanıp ona ihtiyaç duyarak burada uzanmakta bir sakınca görmüyor gibiydim.

Stüdyoda boğazımı kavrayışını taklit ettiğinde gözlerim hafifçe büyüdü. "Seni böyle tutmuştum. Bendim." Beni incelerken gözleri bir ton daha koyulaştı, dehşete düşmüş gibi görünüyordu. "Canını yaktım."

Sessizce, "Sen değildin," diye fısıldadım.

"O halde dün gece biriyle mi sikiştin?" Gözlerinden tehditkâr bir ifade gelip geçti. "Ne zamandan beri seks sırasında hırpalanmaktan hoşlanıyorsun? Kimdi o adam?"

Nabzım başparmağının altında dalgalanıyordu, bunu hissedebildiğini biliyordum. Gözlerini boynuma dikerken çenesi gerildi. Bacaklarımı beline dolama arzusu artık dayanılmaz bir hal almıştı.

"Bu şekilde sorular sormaya devam ettiğin sürece cevap vermeyeceğim." *Veremezdim.* Tek görebildiğim, bu halde hırpalanıp morarmamın ardındaki gerçek nedendi. "Konuyu kapat."

Kade burnundan nefes alarak altdudağını emdi. Bedeni

hâlâ üzerimdeydi, vücudundan yayılan sıcaklık neredeyse kıvranmama neden olacaktı.

"Kim olduğunu bilmek istiyorum." Sesi korkutucuydu, bakışlarındaki ilkel öfke onu ele veriyordu. "Sen söylemezsen, kendim öğrenirim. Eğer vücudunu bu şekilde kullanacaksa bir daha o adamın yanına bile yaklaşma."

Bir anda içim öfkeyle doldu. "İstediğim kişiyle düzüşebilirim. Tıpkı *senin* yaptığın gibi."

Kade kendini üzerime doğru bırakıp bacaklarımın arasına yerleştiğinde ve boğazımı -stüdyodakinden çok daha nazikçe- kavradığında bedenimin canlandığını hissederek nefesimi dışarı verdim.

"Doğru. İstediğimiz kişiyle, istediğimiz zaman, istediğimiz her pozisyonda sikişebiliriz. Ve ben de bunu yapacağım. Çünkü dün gece sikimi kavradığın o görüntüyü zihnimden söküp atmaktan başka hiçbir şey istemiyorum."

Aleti bacaklarımın arasında kaskatı duruyordu, kalçamı yukarı doğru kaldırma dürtüsüyle savaştım. "Öyle mi?"

Başını salladı, nane kokan nefesi yüzüme çarpıyordu. "Beni deli ediyorsun. Zihnimi bir türlü terk etmeyen kahrolası zehirli yılanın tekisin. Her yerdesin ama aslında hiçbir yerde yoksun. Sen lanet olası bir hastalıksın."

Kaşlarımı çattım. "Hastalık, ha? Yumruğumu yüzüne geçirmeme hazır ol."

Çıplak değildik ama aletini kasıklarıma bastırdığında ikimiz de kesik, derin bir nefes aldık. "Deneyebilirsin."

Garip bir şekilde, bana az önce lanet olası bir yılan ve hastalık olduğumu söylemiş olmasına rağmen bacaklarımı etrafına dolamayı arzuluyordum. Kendi dürtüleriyle savaşarak kalçasını bir kez daha kadınlığıma bastırdığında nefesim kesildi.

"Siktir. Senden nefret ediyorum. Senden *kahrolası derecede* nefret ediyorum."

Kalçamı kaldırdım. "Benden nefret ettiğini kesinlikle hissedebiliyorum."

Başını iki yana salladı, tutuşunun baskısını hissedene kadar saçlarımı avuçlayıp çekiştirdi. "Kiminle sikiştin?"

Fazlasıyla tahrik olmama, amımın sırılsıklam olduğunu hissetmeme rağmen sessiz kaldım. Sikinin bana sürtünmesiyle nefes alış verişlerim ağırlaşmıştı. "Bunu yaparken beni sorguya çekmen sana bir cevap kazandırmayacak."

Üzerimde daha hızlı hareket etmeye başladığında sikinin ucu şortumun üzerinden girişime baskı uygulayarak nefesimi kesti. O anda üstümdeki her şeyin yırtılıp kaybolmasını diledim.

Telefon dördüncü kez titrediğinde Kade sessizce küfretti ve bedenlerimizi ayırarak yanıma uzandı.

Arayan her kimse ona lanetler okuyacaktım. Yatakta doğruldum, titrek bir nefes aldım ve telefonumu kavrarken kızaran yanaklarımı gizlemeye çalıştım. "Efendim?"

"Vay canına." Chris'in sesini duyduğum anda göğsüm sıkıştı. "Birileri sonunda cevap verebildi."

Konuşmaya yeltenme ihtimaline karşılık Kade'in üzerine tırmandım ve elimle ağzını kapattım.

"Ne istiyorsun?" Belli etmemeye çalışarak telefonun sesini kısmayı denedim.

Yine de Kade bunu fark etti, dehşete düşmüş ifademi incelerken kaşları çatıldı.

"Hangi cehennemdesin?"

Chris'in sesinin ne kadar öfkeli çıktığını duyduğumda irkildim. Kade bana ters ters bakarken iki eli de dizlerimin hemen yanında, sıkı yumruklar halinde duruyordu.

"Neden Amerika'da değilsin?"

"Bazı aksilikler oldu." İçten içe Kade'in sessiz kalması için yalvarıyordum. Kurtulmaya çalıştığında avucumu ağzına biraz daha sert bir şekilde bastırdım. "Uçağı kaçırdım."

Kade'i altımda tutmaya çalışırken tüm dikkatim dağıldığı için sesimin nasıl çıktığından emin değildim. Aletinin sertliğini tam *o noktada* hissettiğimde neredeyse yatağa düşecektim.

Kalkmaya çalıştığım anda elleri belimin iki yanına dolanıp beni sıkıca kavradı.

Parmaklarını tenime gömüp beni kendine çekti. Böylece kaskatı olan aleti bacaklarımın arasındaki kumaşa baskı yaptı. Kalçamı yeniden hareket ettirmek istiyordum. Her ne kadar Chris telefonda bağırıp çağırsa da saniyeler geçtikçe bu arzu, mantığımı elimden alacak kadar yoğunlaşıyordu.

Şükürler olsun ki telefonun sesini kısmıştım. Chris'i ben bile zar zor duyabiliyordum.

Kade'in çenesinin kaskatı kesilmesinden onun da aynı şeyi hissettiğini anlayabiliyordum. Birbirimize sürtünmemek için verdiğimiz mücadeleyi, hareket etmemek ve bizi bekleyen hazzı tatmamak için verdiğimiz savaşı o da görüyordu. Kalçamı oynatıp onu hafifçe döndürürsem sikinin alt kısmı klitorisime yeniden sürtünecek ve boğazımdan kesinlikle bir inilti dökülecekti.

Elim ağzının üzerinden çekildi, sessiz olması için parmağımı dudaklarına bastırıp onu uyardım. Herhangi birinin kendisine ne yapacağını söylemesi hoşuna gitmezdi ama sanırım onu dizginleyen gözlerimdeki korku olmuştu. Çünkü telefondaki adama varlığını belli etmiyordu.

Elleri o kadar büyüktü ki belimi neredeyse tamamen sarıyordu. Parmakları belimden kayıp kalçalarıma indi ve beni kendine daha da yaklaştırdı.

Kısık bir sesle, "Kalçanı sikime doğru bastır, Çilli," diye fısıldadı. Neredeyse inleyecektim. "Sikeyim, sana meydan okuyorum."

Chris telefonda bağırmaya devam ederken bile bakışlarımız birbirlerinden ayrılmadı. Mantığımın son kırıntısı kopup kasıklarının üzerinde bir kez daha ileri geri hareket ettiğimde gözleri daha da koyulaştı.

Bu his karşısında bedenim adeta şarkı söylüyordu.

Beni kontrol altında tutmak için tutuşunu sıkılaştırdı ve kalçasını öyle bir hareket ettirdi ki, dudaklarım aralandı.

Aletinin bütün kalınlığı amımın en hassas noktalarına sürtünüyordu.

İç çamaşırım çoktan sırılsıklam olmuş, ıslaklık şortuma kadar işlemişti.

Elimi göğsüne koyup kalçamı yeniden dairesel hareketlerle kıvırdım. Kalbi avucumun altında çırpınıyor, göğsü aldığı her derin nefesle inip kalkıyordu. Chris'in ne dediğine dair hiçbir fikrim yoktu. Birbirimizi kıyafetlerimizin üzerinden delicesine becerirken telefon ikimizin de umurunda değildi.

Kade sesini alçak ve boğuk tutarak konuştu. "O da eskiden benim yaptığım gibi çığlık çığlığa kalmanı sağlıyor mu?" Büyüyen gözbebeklerinin ardında gözlerinin mavisi kaybolmuştu.

Ah... Telefondaki adamla yattığımı sanıyordu. Ama ya böyle düşünecekti ya da morluklarım ve kesiklerim hakkında beni daha fazla sorgulayacaktı. Dürüst olmak gerekirse, bana şiddet uygulayan üvey kardeşim beni tehdit edip dururken ve o yaptıklarımdan tamamen habersizken Kade'in aletine sürtünmeye devam etmeyi tercih ederdim.

Siktirip gidebilirsin, Chris.

Telefon hâlâ kulağımdayken elimi göğsünden çekip boynuna doğru kaydırdım, kalçamı oynatırken kalın sikinin alt kısmına doğru sürtündüm. Her hareketime karşılık veriyordu, eğer yakında telefonu kapatmazsam Chris iniltilerimi duyacaktı.

Boğazındaki tutuşumu sıkılaştırırken Kade'in aleti kadınlığıma baskı uyguluyordu. Kalçalarımı tutarak hareket etmemi engelledi. Gözleri kasıklarımızın birleştiği noktadaydı, sikinin yukarıdan aşağı hareket etmesini izliyordu. Sırtım karıncalanırken ayak parmaklarımdan bacaklarıma kadar bir sıcaklık tırmandı.

"Cevap ver yoksa dururum," diye uyardı.

Dışarı üflediği her bir kelimenin arasında sikinin ucu tam girişime baskı uyguluyor, ardından klitorisime doğru kayarak

kaslarımın gerilmesine neden oluyordu. Dudaklarımı ısırdım, hareketlerine devam ediyordu ve uyluklarım sırılsıklam olmuştu.

"O da eskiden benim yaptığım gibi çığlık çığlığa kalmanı sağlıyor mu?"

"Hayır," diye inledim.

Chris öfke nöbetine ara vererek şaşkınlıkla, "Hayır mı?" diye tekrarladı.

Kade artık kendini kontrol edemeyecek bir noktaya gelmişti. Telefonu elimden alıp aramayı sonlandırdı ve ellerini tekrar belime yerleştirdi. "Adımı nasıl haykıracağını hatırlıyor musun?"

Eli omzuma uzanıp beni kendine doğru çekti. Sikini kadınlığıma sürtmeye devam ederek nefessiz kalmamı sağlıyordu. Herhangi bir şey söyleyemeden, hatta bir cevap oluşturmayı aklımdan bile geçiremeden önce saçlarını avuçladım. Uzuvlarıma dolanan, derinlere gömülen ve beni patlama noktasına getiren o kıvılcımla dolmuştum.

Kade şortumu hızla aşağı sıyırıp parmaklarını içime daldırdı. Sinir uçlarım alev almıştı.

Dudaklarımdan bir inilti dökülürken avuçlarım yatak başlığını kavradı. Parmakları sert ve hızlı bir biçimde beni becerirken bacaklarım titriyordu.

Duraksadığında nefesim kesildi. Boşta kalan eliyle kalçama bir şaplak attığındaysa inledim. "Parmaklarımın seni becermesine izin ver, seni küçük sürtük. Tıpkı eskiden yaptığın gibi."

Başım geriye düşerken uzun koyu saçlarım sırtımdan aşağıya döküldü. Bacaklarım amansızca titreyene kadar emrine itaat ettim. Fakat sonra Kade kontrolü tekrar eline aldı. Artık parmakları beni daha sert bir şekilde beceriyordu. İçimde kıvrılıyor, gözlerimin bulanıklaşmasına neden olan o tatlı noktaya dokunuyordu.

"*Kade*. Bunu yapmamalıyız."

"Biliyorum. Sadece... *sikeyim*, yapmaya devam et." Diğer eliyle kalçamı kavradı. "Eğer Base seni becermeye kalkarsa bu anı hatırla. *Beni*. Adımı nasıl haykırmanı sağladığımı."

Daha derinlere ulaştığında tüm bedenim gerildi.

"Ortalığı batırıyorsun, Çilli. Senin yüzünden elim sırılsıklam oldu."

Gözlerimi sımsıkı kapatmış halde inledim. Parmakları içime enfes bir güçle girdikçe sızlanıyordum. Nefesi ağırlaşmıştı. Sırılsıklam olmuş uyluğumla aletine sürtünecek kadar kendimi aşağı kaydırdığımda onun da dudaklarından boğuk bir inleme yükseldi.

Üzerinde, dizlerimin üstünde oturmuşken bakışlarımız birbirini buldu. İkimiz de tamamen şehvetin ve damarlarımızda dolaşan o ateşin esiri olmuştuk. Ama Kade'in gözlerinden bir anlığına başka bir duygu geçti.

"Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceksin. Beni anladın mı?" Başparmağını klitorisime bastırdığında dudaklarım haz dolu bir iniltiyle aralandı. Zirveye ulaşmak üzereydim. "Sana kimin zarar verdiğini öğrendiğimde onu kahrolası haritadan sileceğim. Kanının son damlasına kadar aktığından emin olacağım. Sonra da cesedinin hemen yanında seni sikeceğim. Anlaşıldı mı?"

Parmaklarının şehvetli hareketleri ve şişmiş klitorisim üzerinde baskı kuran başparmağının etkisiyle başımı salladım.

"Bana cevap ver, Stacey." Klitorisime sertçe bastırdığında çığlık attım. "Bana siktiğimin kelimelerini ver."

"Evet! Tamam, evet. İzin vermeyeceğim... *Siktir*... Kade, bu çok yanlış."

Gözleri içime işlercesine parladı. "Pes mi ediyorsun?"

Başımı iki yana sallayıp kalçamı eline doğru dairesel hareketlerle sürttüm. "Hayır."

"Eskiden olduğu gibi inleyişini duymak istiyorum. Adımı haykırdığını duymaya ihtiyacım var."

Parmaklarını içimden çıkardığında yüzünün ortasına bir yumruk atmamak için kendimi zor tuttum.

"Yüzüme oturmanı istiyorum." Beni ağzına doğru sertçe çekti. Yatak başlığını kavrayarak dengemi korudum. "Amını yüzüme göm ve nefessiz kalmamı sağla."

Kalçalarımdan tutup bedenimi aşağı çektiğinde yüzü baldıklarımın arasına gömüldü ve dudaklarımdan yan odadakilerin dahi duyduğundan emin olduğum kadar sesli bir çığlık yükseldi.

Dili klitorisimin üzerinde kayıp o noktayı sesli bir şekilde emdi ve inledi. Birkaç saniye sonra dilinin yerini dişleri aldı. İki parmağını beklemediğim bir anda içime soktuğunda tekrar çığlık attım.

Bu sırada boştaki eliyle kendini sıvazlıyor, arzuyla kıvranan amıma karşı inliyordu. Parmaklarıyla beni becermeye devam ederken diliyle kıvrımlarımı yalamaya devam etti. Tenimin her parçasını dişlerinin arasına alıyor, dudaklarını kadınlığıma sürtüyordu. Bir ritim belirlemişti. Önce dudaklarını uyluklarımda gezdirip dişliyor, ardından bacaklarımın arasında dönerek dilini amımın üzerinde dolaştırıyordu.

Orgazm dalgaları beni ele geçirdiğinde elektrik çarpmış gibi içimdeki her şey bir anda aydınlandı. Bedenime yayılan bir orman yangınının ilk kıvılcımı gibiydi. Duvarlarım parmaklarının etrafında kasılıp zonklarken görüşüm kararmaya başlamıştı.

İki elim de saçlarının arasına gömülmüş durumdaydı, amım yüzünün üzerinde hareket ederken saçlarını çekiştiriyordum. Zirveye ulaştım ve orgazm dalgalarıyla savaşırken hem ağzına hem de parmaklarına doğru sürtündüm. Kade'in dili üzerimde bir kamçı gibi hareket ediyordu. Sıvıdan oluşmuş şehvet, dövmeli yılanlarından biri gibi omurgama dolanırken bedenim titreyip duruyordu.

"Ah, siktir."

Klitorisimi ısırdı. Boşalmaya devam ederken boğazımdan acıyla karışık bir inilti yükseldi.

"Daha yüksek sesle. O sırılsıklam amın parmaklarımı içine hapsetsin, seni küçük ahlaksız sürtük. Kahrolası adımı haykır."

Hakaretleri yüzünden ona vurmam gerekirdi. Kaslarımın parmaklarını daha sıkı sarması ve o ahlaksız kelimelerin devamını duymaya ihtiyaç duymam hiç normal değildi. Başım geriye düşerken gözlerimin önünde yıldızlar uçuştu.

Nefes alamıyordum. Zirvenin en tepesine ulaştığımda dudaklarımdan bir dizi küfürle birlikte Kade'in adı döküldü. Ama bu yalnızca bir fısıltıdan, nefes nefese söylenmiş bir isimden ibaretti.

"Daha yüksek sesle."

Klitorisimi öyle sert emdi ki neredeyse bayılacaktım. Bir kez daha adını haykırdım ve ona tam olarak eskiden nasıl olduğunu hatırlatmış oldum.

@ayisigikitap

12.BÖLÜM

KADE

Beş kuralım vardı ve iki yıl boyunca bu kurallara bağlı kalmıştım.

Birinci kural: *Toksik eski sevgilinden uzak dur.*

İkinci kural: *Numarasının engelini kaldırma.*

Üçüncü kural: *Aynı odadaysanız ona dönüp bakma. Bu bir tuzak.*

Dördüncü kural: *Hiçbir koşulda onunla cinsel bir yakınlık yaşama.*

Beşinci kural: *Stacey Rhodes'u asla affetme.*

Ama işte buradaydım. İki parmağım eski sevgilimin içindeydi. Islaklığı çeneme doğru süzülürken adımı öyle yüksek sesle inliyordu ki sesi çatlıyordu.

Birinci kuralı ilk kez Afrika'daki yorucu bir görevin ardından Bernadette'in verdiği eve dönüş izninde çiğnemiştim. Stacey'yi tek gecelik bir ilişki yaşadığı adamın evinden gidip almıştım. Tam bir aptalın yapacağı türden bir hareketti.

Uyuşturucunun körüklediği öfkem, o adamı öldüresiye dövmek ve evini ateşe vermek için beni o eve geri sürüklemişti. O piçin ölmesi gerekiyordu. Stacey'nin karşısına çıkan her adam için aynısı geçerliydi. Bu yüzden bu herifi nasıl gözden kaçırdığımı anlayamıyordum.

Luciella'nın evde bir parti verdiğini ve Stacey'nin de orada olacağını öğrendiğimde üçüncü kural da yerle bir olmuştu. Onu tekrar arabama almıştım. Kahrolası vanilya kokusu yüzünden işkence çekmiştim ve böylece gölgelerin arasından onu izlemek yetersiz kalmaya başlamıştı. Bu yüzden Dez ve Base'e partiyi basacağımızı söylemiştim.

Onu ön kapıya kadar takip etmiştim. Onunla baş başa kalabilmek ve kiminle sikiştiğini öğrenebilmek için kendi kurallarıma karşı gelmiştim. Kimlerle konuştuğunu, kimlerle görüştüğünü ve hangi sikik pisliğin ona dokunduğunu bilecek kadar uzun süredir onu takip ediyordum. Ama kapıdaki herif hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Hâlâ da hiçbir fikrim yoktu. Barry bu konuyu araştırmaya devam ediyordu.

Stüdyoda sikimi kavramasına izin verdiğim an dördüncü kural da unutulmuştu. Avucunu üzerimde hissettiğim anda içimdeki öfke biraz olsun yatışmıştı. Tamamen değildi, sadece birinin kafasını koparma isteğimi bastıracak kadardı.

Zaten son zamanlarda öfkem kontrolden çıkmıştı. *Özellikle de konu Stacey Rhodes adındaki o koyu saçlı, güzel, küçük dansçı olduğunda.*

Sonra numarasının engelini kaldırmıştım. Böylece bir kural daha çiğnenmiş oldu.

Ama beşinci kurala hâlâ bağlıydım. Onu affetme fikri midemi bulandırıyordu. Bir daha asla onun büyüsüne kapılmayacaktım.

Yanlış anlaşılmak istemiyordum. Evet, Stacey'nin bedenini üzerimde görmek harika bir şeydi. Her zaman inanılmaz derecede seksiydi. Adeta ıslak bir rüya gibiydi ve damarlarımda sıcak bir sıvının dolaşmasına neden oluyordu. Ağzımın üzerinde hareket ederken memeleri sallanıyor, kalçaları başımı sıkıca kavrarken yüzümün üzerinde kendi ritmini buluyordu. Tadı dilimde kaldığı için onu açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi yalamaya devam ediyordum.

Ben güzel şeyleri hak eden bir adam değildim. Bana lanet olası Tanrı'sıymışım gibi bakmasını da hak etmiyordum. Ama Stacey de beni hak etmiyordu. Onun bir yılan olduğunu söylediğimde ciddiydim. Yine de dilimde hazzının tadı varken zonklayan aletimi sıvazlamaya devam ediyordum.

Dürüst olmak gerekirse, bu halim hoşuma gitmemişti. Acımasız da olsa gerçek buydu. O beş kuralı koymamın bir sebebi vardı. Bu kız zamanında kalbimi paramparça etmişti. Bense burada zevkten kıvranmasına neden oluyordum.

Orgazmının son kalıntılarını emerken Stacey yüksek sesle inledi. Avucumun içindeki aletim daha da sertleşti.

Tıpkı bir kaya kadar serttim. Bu yüzden onu altıma alıp akını başından alana kadar sikme arzusu dayanılmazdı. Ağzıma doğru sürtünürken elleri saçlarıma dolandı. Başını geriye atıp defalarca, "*Kade*," diye inledi. Sesindeki titreme ve uyluklarının sarsılışı yüzünden aletimin ucunda zevk suyu belirmişti. Fazlasıyla hassaslaşmıştım.

"Yapamıyorum, bu çok fazla," diye soludu.

Şişmiş, pespembe amı her gün ziyafet çekmek isteyeceğim tüm o kirli, günahkâr zevklerin tadını taşıyordu.

Yıllardır birine zevk vermekten bu kadar keyif almamıştım. Üstelik birini yalamak aletimi hiç bu kadar sertleştirmemişti. Aslında çok uzun zamandır biriyle kendi isteğimle cinsel olarak yakınlaşmamıştım. Birinin sesi ya da tadı beni böylesine tahrik etmemişti.

Ondan sonraki herkes ya onu kıskandırmak için kullandığım bir tür dikkat dağıtıcıydı ya da yerine getirilmesi gereken istenmeyen bir görevdi.

Söz konusu seks olduğunda hiçbir zaman aziz olduğumu iddia etmemiştim. Artık güzel sözler ve güller sunabilecek bir beyefendi de değildim. Ben, kullanılmanın ve istismara uğramanın yarattığı bir varlıktım. Bunu değiştirmek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Artık hayatım böyleydi ve onu yaşamak dışında yapabileceğim bir şey yoktu.

Bu yüzden biraz daha altında kalıp onu boşaltmayı amaçladığım için beni siktiğimin mahkemesine bile verebilirdiniz.

Bu doğru geliyordu. Böyle hissettirmesiyse beni kahrolası derecede öfkelendiriyordu. Stacey bunun bir hata olduğunu söyleyecekti. Bundan emindim. Ama sonuçlarıyla daha sonra uğraşmak istiyordum.

Klitorisini biraz daha sert bir şekilde emdim. Dudaklarından derin, akılalmaz bir ses döküldü. Ardından onu, ıslaklığının çenemden aşağı süzülmesine neden olan başka bir orgazma sürükledim.

Hayalarım gerildi, onu yalarken boşalabilirdim.

Zonklayan amı parmaklarımın etrafında kasılırken benim için nasıl ıslandığını hissedebiliyordum. Parmaklarımı tekrar içine sokup kanca haline getirdiğimde dudakları aralandı.

Bedeni sarsılırken zirveye ulaştı, gözleri kocaman açıldı. Sessizce, "Siktir," dediğinde aletimin etrafındaki tutuşumu sıkılaştırdım.

Pozisyonlarımızı değiştirirken gerçekliğe dönmesi için ona bir saniye bile tanımadım. Altımda yatarken yüzüme vuran nefesleri kesik kesikti. Aletim uyluğunun iç kısmına baskı yapıyordu.

Elimi aramıza götürüp klitorisi üzerinde daireler çizerken, "Bir kez daha boşalacaksın," diye emrettim. "Bir orgazm daha, Çilli. Sonra seni sikeceğim."

Onu öyle sert ve hızlı bir şekilde becerecektim ki, beni unutması imkânsız hale gelecekti.

Hayatındaki her kimse, o adama geri döndüğünde beni düşünmeden boşalamayacaktı. *Tabii önce o herifi bulup öldürmezsem.*

Bu düşünceyle birlikte daha da öfkelendim.

Parmaklarını çarşaflara dolayarak, "Durma," diye soludu.

Onu yeniden zirveye ulaştırırken bacaklarını kapatmaya çalıştı. Ama duvarları kasılıp parmaklarımı ezerken bir dizimi aramıza sokup bacaklarını açık tuttum.

Bileğimi yakaladı, yalvaran bakışları artık bunun dayanabileceğinden çok daha fazlası olduğunu söylüyor ve durmamı emrediyordu. Parmaklarımı amcığından çıkardım ve bakışları üzerimdeyken elimdeki ıslaklığı yaladım. Bağımlılık yaratan tadı yüzünden neredeyse göğsümden bir inilti kopacaktı.

Dudaklarım onunkilere uzandığında başını yana çevirdi. "Hayır. Beni öpme."

O adamı öpmüştü.

Öfkeden burun deliklerim genişledi. Onu ters çevirip dilimde zehir tadı bırakan kelimelerle, "Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök, sana bakmak istemiyorum," dedim. Karşı çıkmadan dediğimi yaptı, ardından tek kaşını kaldırarak omzunun üzerinden bana baktı. "Böylece seni başkası olarak hayal edebilirim."

Gözlerini devirip bedeninin altına bir yastık çekti. "Adi herifin tekisin."

Tabii ki söylediğim şeyi umursamamıştı bile. Stacey'nin burada olma sebebi sikişmekti.

Kıçını yukarı doğru kaldırdığında arkadaki deliğine tükürdüm. Başparmağımın ucunu o noktada gezdirirken irkildi ve bana ters bir bakış attı.

"Ne var?"

Dişlerinin arasından tıslayıp elimi itmeye çalıştı. "Oraya bir şey sokmayı *denersen* hayalarını koparırım."

Kalçasına bir şaplak atarak kahkahamı bastırmaya çalıştım fakat Stacey acıyla inlediğinde aletim seğirdi. Her şey

gözlerimin önündeydi. Islaklığıyla parıldayan amcığını ve dilimi sokmak istediğim o yasak deliği net bir şekilde görüyordum. Stacey'nin vücudundaki her noktayı ilk keşfeden adam olmanın verdiği hazla dolmuştum.

Aletimin başını uyluğunun üzerinde gezdirerek ıslaklığını topladım ve sikimi önce amına, ardından kıçına sürttüm. Yüzü acıyla buruştu. Hayalarımı koparma tehdidini görmezden gelerek o yasak deliğe girmeyi denemeden önce kendimi geri çektim.

Sırılsıklamdı. Başparmaklarımı bacaklarının iç kısmına bastırarak zevk suyunu yaydım. Ardından saçlarını elime dolayıp başını öne doğru iterek yüzünü yastığa gömdüm.

Sırtında, kollarındaki ve bacaklarındaki dövmelerle uyumlu birkaç dövme daha vardı. Benim tasarımlarımdan oluşan lanet bir sanat eseri gibiydi. Mürekkebi, dövme çizmeyi seviyordum. Özellikle de onun için çizmeye bayılıyordum.

Londra'daki bir otelde, birbirimize bekâretimizi verdiğimiz gece çizdiğim dövmesini fark ettim. En sevdiğim dövmesi oydu, aynısı bende de vardı. Anlamlı kutsal metinlerin, güllerin ve sarmaşıkların içine gizlenmiş *K* ve *S* harflerinden oluşan karmaşık bir tasarımdı. Bu yüzden baş harflerimizi fark etmek zordu.

Luciella'nın ya da Tylar'ın bunu görmesini istememişti. Çünkü ben onun kirli, küçük sırrıydım ve öyle kalmasını istiyordu.

Göğsümün sıkıştığını hissetsem de bu duyguyu görmezden gelmeyi seçtim.

İki parmağımı yeniden içine soktuğumda hazır olduğunu anladım. Zihnimde her zaman savaşmaya çalıştığım o karanlık perde aşağı inmeye başladı. Ama hayır, şu anda olamazdı. Her an olabilirdi ama şu anda buna izin veremezdim. Gözlerim irademdışında hızla kırpıştı ve oda birden bulanıklaştı.

Bernadette'in sesi zihnimde yankılandı. Sanki sol omzumun üzerinden eğilmiş gibiydi; bana uslu bir çocuk olduğumu, harika bir iş çıkardığımı ve altımdaki kızın, ben onu aklını başından alana kadar sikerken bundan ne kadar keyif aldığını fısıldıyordu.

Tırnaklar sırtımı tırmalıyor, tenimi yırtıyordu.

Tanımadığım bir kadının daha sert olmam için çıkardığı iniltiler kulaklarımda yankılanıyordu.

Sonra bir silah sesi yükseldi.

Kan gördüm.

Kadın ölmüştü.

Bernadette devam etmemi istiyordu ama yapamıyordum.

O anda Stacey'nin sesi beni bu girdaptan çekip çıkardı. "Neyi bekliyorsun?"

Parmaklarım içinde hareketsiz kalmıştı.

Siktir. Yine mi o karanlıkta kaybolmuştum?

Yutkundum. "Görünüşe göre yeniden içinde olmak için biraz cesaret toplamam gerekiyormuş."

Parmaklarımı tekrar içinde hareket ettirmeye başladığım anda tüm bedeni gerildi. Omzunu kavrayıp yüzünü yeniden yastığa bastırırken içinde hızla hareket ettim. "Bu deliğe kaç erkek aletini soktu?"

Cevap vermesine ihtiyacım yoktu çünkü zaten vereceği yanıtı biliyordum.

Yine de kalbim lanet olası derecede hızlı atmayı bırakmıyor, başım dönüyordu. Asla unutamadığım o kız önümde eğilmiş dururken aletim avucumun içinde zonkluyordu.

Eski sevgilimi becermeme saniyeler kalmıştı ve ben delirmek üzereydim.

Bu utanç vericiydi.

Artık normal bir şekilde seks yapmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyordum. En son havuz evindeyken bir kızı tıpkı böyle eğmiş ve aletimi içine sokarken Stacey'nin üzerimdeki yakıcı bakışlarını hissetmiştim.

Öfkelenmişti ama umurumda bile olmamıştı. Bu, onun bana yaşattığı şeylerin yanında hiçbir şeydi.

"Eğer bunu yaparsak, hiçbir anlamı olmayacak. Sadece seks olacak. Daha fazlası değil."

Koyu saçları sırtından aşağı dökülürken omzunun üzerinden bana öfkeyle baktı. "Eğer böyle olmasını istiyorsan, o

halde en yakın arkadaşını hayal ettiğimden ve onun adını sayıkladığımdan emin olacağım."

Çenem acıyana kadar dişlerimi sıktım ve elimi boğazına sardım. "Kes sesini." Base bu fırsatı yakalayamadan onun öldüğünden emin olurdum. "Ondan uzak duracaksın."

Yutkunduğunda boğazı elimin altında hareket etti. "Hadi, beni durdurabileceğini düşünüyorsan durdur."

Sikeyim.

Boğazını bırakıp kalçalarını kavrayarak onu kendime çektim.

Dudaklarımın kıvrılmasına yetecek kadar bulaşıcı olan kıkırtısını görmezden geldim. Kendimi girişine hizaladım ve aletimi sırılsıklam sıcaklığının içine kaydırdım.

Sikimin şişmiş ucunu Stacey'nin hevesle kasılan girişine yerleştirirken elleri yastığı kavradı. Sıcaklığı, sanki evime tekrar dönmüşüm gibi aletimi sardı.

Kahretsin, beklediğimden daha dardı.

O adam için de böyle miydi?

"Hareket edecek misin?"

Stacey'nin sesi uyuşturucudan bulanmış zihnime gösterdiği sabra rağmen beni boğmasına saniyeler kalmış gibi çıkmıştı. "Yoksa manzaranın tadını mı çıkarıyorsun?"

Lanet olsun, yine karanlığa dalmıştım.

O tozu burnuma doldurmamalıydım. Artık uyuşturucuların varlığı da işlev göstermeme yetmiyordu. Stacey bir şeyler kullandığımı bilseydi kıçıma tekmeyi basıp beni odadan kovar ve gidip kendimi becermemi söylerdi.

Prezervatif takmamış olmam bile umurumda değildi. Onu menimin her damlasıyla doldurmak, amından süzülüşünü izlemek istiyordum.

Eğer onu hamile bırakırsam, sonsuza kadar bana bağlı kalırdı.

Ne halt ediyordum böyle?

Geriye çekilerek aletimi şortumun içine soktum ve yataktan uzaklaştım.

Arkasına döndü. Doğrulurken memelerini gizlemek için askılısını düzeltti ve amını kapatacak şekilde aşağı çekti.

Kafasının karıştığı yüzünden belli oluyordu, bana bakarken gözlerinde sorgulayıcı bir bakış vardı.

Düşünmeye fırsat bulamadan kelimeler ağzımdan döküldü. "Hiç değişmiyorsun, değil mi?"

Sinir bozucu olan şuydu ki Stacey gerçekten çok güzeldi. Seksiydi. Her şeyin mükemmel bir karışımıydı.

Ama aynı zamanda şeytandı. Sinsi bir yılandı.

Stacey bir görev değildi. Kimse onunla yatmam için bana para ödemiyordu. Ben boşalana kadar başıma silah dayamıyorlardı.

Yine de bu onun masum olduğu anlamına gelmezdi.

Kaşları çatıldı. Beni terslemesini bekliyordum fakat bunun yerine, "Sorun ne?" diye sordu.

Bir parçam ona her şeyi anlatmak istiyordu. O yanım bana ait olan Stacey'yi, eskiden nasıl olduğumuzu görüyordu. Ama sonra Stacey'nin kim olduğunu hatırladım ve video zihnimde tıpkı bir şimşek gibi çakarak belirdi.

"Bembeyaz oldun."

Telefonumu alıp banyoya girdim ve kapıyı kilitledim. Sırtım ahşaba çarptı. Kapıdan aşağı kayarken nefesimi kontrol etmeye çalışıyordum. Başım sanki gözlerimin arkasına asit dökülmüş gibi zonkluyordu. Aletim artık sert değildi.

İçeri.

Dışarı.

Sadece nefes al.

Nefes ver.

Stacey kapıya vurdu ama yumuşak sesini ya da söylediklerini seçemiyordum.

Ellerim titriyor, saçlarımı kavrarken dizlerim sarsılıyordu. Yüzümde biriken ter tabakasını hissedebiliyordum. Görüşüm bulanıklaştı. Bilincimi kaybetmek üzereydim.

Siktir. Yine oluyordu.

Kahretsin.

13.BÖLÜM

KADE

GEÇMİŞE DÖNÜŞ 2

Üvey abim Jason, "Yavaşla, seni lanet olası!" diye kükredi. Ellerini uzatıp avuçlarını sertçe torpidoya vurdu. "Söylediğim tek bir kelimeyi bile dinlemeyeceksen sana neden araba kullanmayı öğretiyorum ki? Altı aydır bununla uğraşıyoruz!"

Dilimi şaklatıp başımı iki yana salladım. "Otuzla gidiyorum, seni dramatik piç."

Koltuğuna geri yaslanıp derin bir nefes verdi. "Ama döner kavşakta." Kendini serinletmek için camı açtı. "Siktir. Giana'ya mesaj atıp bu akşam yemeğe yetişemeyeceğimi söylesem iyi olacak."

"O zaman da benim peşime düşer. Tasmasını sıkı tuttuğundan emin ol."

Koluma vurduğunda kahkahamı bastırdım. "Artık on yaşında değilsin. Gözlerim kapalı halde bile kıçını tekmelerim."

"Denediğini görmeyi çok isterim."

"O halde ben de Aria'ya havuz evinde ot içtiğini söylerim."

Gözlerimi devirdim. "Daha ne kadar babana benzemeyi düşünüyorsun?"

Alaycı bir kahkaha attı. "Bana göre de sen babana fazlasıyla benziyorsun."

Gözlerimi kısarak ona baktım. Üvey olabilirdi ama yine de abimdi. Birbirimizle her zaman dalga geçerdik. Bu yüzden baba muhabbetlerine ve ara sıra çıkan kavgalara alışkındım. Ewan iyi bir adamdı. Luciella ile benim için ikinci bir baba gibiydi.

"Kasıtlı olarak kaza yapacağım," dediğimde gözleri irileşti. Konuşmasına fırsat vermeden devam ettim. "Ayrıca bir ağaca çarpmadan hemen önce emniyet kemerini de çıkaracağım." Gaz pedalına biraz daha bastım. "Tabii özür dilemezsen."

Hızlandığımda yüzünün rengi soldu. Boş sokağa bakmıyor, gözlerimi ondan ayırmıyordum. Hız sınırını aşarken adrenalin damarlarımda dolaşmaya başladı. Yolun biraz ilerisinde viraj olduğunu biliyordum.

"Kahretsin. Tamam, tamam!" Jason derin bir nefes verdi. "Özür dilerim."

Gülümsedim, hızımı düşürüp müziğin sesini açtım. "Korkak."

Yüzündeki teri sildi. "Kapa çeneni, seni dürtüsel psikopat. Bir kez daha paralel park et."

Aylardır bana araba kullanmayı öğretiyordu. Geçici ehliyetimi alıp teorik sınavı geçtiğimden beri kız arkadaşının onunla planı olmadığı zamanlarda iş çıkışında birlikte dışarı çıkıyorduk.

Jason'ın seçtiği yere geri geri park edip üç hamlede döndükten sonra Loch Lomond'a doğru sürmeye başladım.

"Giana'ya birlikte yaşamayı teklif etmeyi düşünüyorum," dedi birden. "Yıllardır birlikteyiz. Artık bu adım için hazırım, değil mi?"

Omuz silktim. "Bunu, bu konular hakkında hiçbir fikri olmayan birine soruyorsun."

"Ah, doğru. Sen duygusuz bir bakirdin. Şimdi hatırladım."

Derin bir nefes verdim. "Her neyse." Dudaklarımı ıslatırken ondan bahsetmeli miyim diye düşündüm. Kız kardeşimin en yakın arkadaşını öpmüş olmam umurunda olur muydu? Bu gerçekten kötü bir şey miydi? "Gelmediğin şu kamp..."

Duraksadım. İlk öpücüğüm olduğunu söylersem bana güleceğini biliyordum. Sadece bakir olduğumu biliyordu, hepsi bu kadardı. "Cesaret oyunu oynadık."

Jason yüzünü buruşturdu. "Gelmediğime sevindim. Luciella orada mıydı?"

"Oyun başladıktan beş dakika sonra gitti."

Başını salladı. "Güzel."

Luciella'nın ne yaptığı benim zerre umurumda olmayabilirdi ama Jason, olması gerektiği gibi korumacı bir abiydi. Gerçi bazen tam bir kontrol manyağı oluyordu. Luciella'yı pamuklara sarıp dünyadaki bütün erkeklerden uzak tutmak gibi bir arzusu vardı.

"B-bana... birini öpmem için meydan okudular." Kekelemiş olmama sinirlenerek yutkundum. "Birini öptüm."

Jason kafası karışmış bir ifadeyle bana baktı. "Tamam. Bu büyük bir olay mı?"

"Bunu ilk kez yaptım."

İnanmaz bir ses çıkarıp başını yana eğdi. "On sekiz yaşındasın, dostum. Bu zamana kadar ne halt ettin?"

Omuz silktim. "Kimse ilgimi çekmiyordu."

Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Peki öptüğün kızdan hoşlanıyor musun?"

Bana, "Lütfen gülme ama... bunu daha önce hiç yapmadım," demişti. Bu cümle on sekiz yıllık hayatım boyunca duyduğum en güzel şeydi.

"Evet."

Omzuma vurduğunda gerildim, elini çekene kadar kaskatı kaldım. "Pekâlâ, en azından küçük kardeşim ilk adımını attı. İşi pişirdiniz mi?"

Güldüm. "Kimse artık buna işi pişirmek demiyor, Jason. Yaşlı herifin tekisin."

"Yirmi dokuz yaşındayım, seni pislik."

İç çektim. "Şey, Stacey-"

"Siktir. Bekle bir dakika. Stacey'yi mi öptün? O kız senden nefret etmiyor muydu?"

Malikânenin önünde durup güvenliğin kapıyı açmasını beklerken nefes verdim. "Evet."

Jason derin bir nefes aldı. "Bol şans."

Şansa ihtiyacım olacağını biliyordum çünkü eve girdiğimde odama saklanmam gerekecekti. Luciella arkadaşlarıyla kapalı havuzda parti veriyordu. Stacey'yi sayısız kez bikiniyle görmüş olmama rağmen artık onu öpmenin nasıl bir his olduğunu bildiğim için ona bakmaya dayanabileceğimi sanmıyordum.

Ve bunu tekrar yapacaktım.

Luciella benden kahrolası derecede nefret edecekti.

Stacey çadırda, kucağımda oturup dilini boğazıma kadar sokmuşken bana, "Devam et," demişti.

Ben de tam olarak bunu yapmayı planlıyordum.

"Buz bitti!" diye bağırdı Tylar. "Stacey, senin sıran."

Stacey başını sallayıp havuzdan çıktığında gözlerimi başka yöne çevirdim. Islak vücudunu görmek, ona duyduğum saplantıyı daha da kötüleştirecekti. Arkadaşlarım beni aşağı inmeye zorlamadan bir saat önce Tylar'ın sosyal medyada paylaştığı fotoğrafın ekran görüntüsünü alıp çoktan kırpmıştım bile.

Görünüşe göre yıllarca ona sataşmanın bedelini ödeme vaktim gelmişti. İlgi duyduğum ilk kızın, on beş yaşımdan beri

hayatını zorlaştırdığım kız çıkması tam bana göreydi. Arkadaşlarım, Tylar ve Luciella'yı hedef alarak bana eşlik etmişti ama benim tek hedefim Stacey olmuştu.

Hem de hiçbir sebep yokken.

Bana kaç kez el hareketi çektiğini, beni ittiğini ya da lanet bir pislik olduğumu söylediğini hatırlamıyordum bile.

Elbette hepsini hak etmiştim.

Kesik nefeslerinin sesi zihnimin içinde yankılanırken bira şişesini daha sıkı kavradım. Ses, lanet bir mantra gibiydi. Beni sürekli içine çekiyor, dürtülerimin peşinden gitmem için yalvarıyordu. Yine o kahrolası çadırdaydım ve o da kucağımda oturuyordu.

Devam et. Devam et. Devam et. Devam et. Devam et.

Devam et. Devam et. Devam et. Devam et. Devam et.

Devam etmek istiyordum.

Siktir.

Havuz evinden çıkarken kimse nereye gittiğimi sormadı. Mutfağa doğru ilerlerken üzerimden halılara su damlıyordu. Çalışanlar bana ters ters baksa da onları görmezden geldim. Üzerime bir tişört geçirme zahmetine bile girmemiştim.

Sadece bunu içimden söküp atmam gerekiyordu.

Onu öpmeliydim. En azından o öpücüğün sonunu getirmeliydim. Sonra daha fazlasını istemeyi bırakabilirdim.

Kendime bir şeyler atıştırmaya gittiğimi söylüyordum ve teknik olarak da doğruydu. Atıştırmak istediğim şey malikânede yankılanan Wrecking Ball'a korkunç bir şekilde eşlik eden, yüz altmış üç santim boyunda, dövmeli, hava akrobatı olan bir kızdı.

Şarkının her kelimesine avazı çıktığı kadar eşlik ederken kapı pervazına yaslanmış halde onu izlediğimden tamamen habersizdi.

Berbat bir şarkıcıydı.

Eh, kimse mükemmel olamazdı ama Tanrım, Stacey o sesiyle bir ölüyü bile diriltebilirdi.

Üzerindeki bikini -küçücük siyah bir şeydi- vücudunu kusursuz bir şekilde sarıyordu. Attığı her adımla birlikte görüntüsü zihnime kazınıyordu. Dolap kapaklarını sertçe kapatıyor, şarkı nakarata ulaştığında bile eşlik etmeyi sürdürüyordu.

Önce derin dondurucuyu karıştırdı, sonra köşedeki sandık tipi dondurucuya yöneldi. Burada olduğumu hâlâ fark etmemişti.

Orada da buz bulamayacaktı ama devam etmesine izin verdim.

İzlemesi fazlasıyla keyifliydi.

Üst dolaba uzanmak için gerindiğinde yetişemeyip hayal kırıklığıyla inledi. Bakışlarım utanç verici bir şekilde kıçına kayarken, "Buz, bodrumdaki büyük soğuk hava deposunda," dedim.

Şaşkınlıkla sıçrayıp arkasına döndüğünde sırıttım. "Tanrı aşkına, Kade!" Elini son derece çıplak ve ıslak göğsüne bastırdı. "Sanırım az önce kalbim patladı."

Alçak sesle güldüm, sonra hızla kendimi toparladım. Birlikteyken rahat hissetmediğim insanların yanında gülmezdim. Ve Stacey, beni rahat hissettirebilecek son kişiydi.

Başımı döndürüyor, beni delirtiyor ve lanet olası şekilde heyecanlandırıyordu.

Bunun yerine gözlerimi kırpıştırdım, kapı pervazından ayrılıp mutfağın ortasına kadar yürüdüm.

"Ona kalp patlaması değil, kalp yırtılması denir," dedim. "Ve genellikle kalp krizinden birkaç gün ya da birkaç hafta sonra görülür."

"Mecaz yapıyordum, pislik," diye tersledi.

Kendimi gülmekten alıkoyamadım. Dondurucunun kapağını sertçe kapatarak ellerini kalçalarına yerleştirdi.

Avuçlarımın arasında tuttuğum kalçalara.

Yeniden tutmak istediğim kalçalara.

Dudaklarını ıslattığında bakışlarım ağzına kaydı.

Siktir.

O geceden beri sürekli Stacey'yi düşünüyordum ve bu durum beni sinirlendirmeye başlamıştı.

Bunu bana o yapmıştı, dolayısıyla bunu düzeltmesi gereken de oydu.

Kollarını göğsünde kavuşturarak, "Ne istiyorsun?" diye sordu. "Eğer buraya beni öptüğün için ya da bu konuda ne kadar kötü olduğumla dalga geçmeye geldiysen hiç uğraşma. Bu gece senin saçmalıklarını çekecek havada değilim, Kade."

Adımı söyleyiş şekli tenimde huzursuz bir karıncalanma yarattı. Ona, onu yeniden öpmek istediğimi doğrudan söylemek istiyordum ama bunun yerine ağzımdan aptalca bir kelime çıktı. "Buz."

Kaşları çatıldı. "Buz mu? Şişeden bira içiyorsun. Buza neden ihtiyacın olsun ki?"

Siktir.

Pekâlâ. Düşün, Kade. Aptal piçin tekisin.

Dirseğimi mutfak tezgâhına yasladım. "Çok uzun sürdü. Hem yanlış yerde arıyordun."

"Her neyse."

Bodruma inen merdivenlere yönelmeden önce yolunu kesmek için yana doğru bir adım attım. "Bekle."

Gizlemeye çalışıyordu ama az önce bana baktığından emindim. Tıpkı onunki gibi benim vücudum da ıslaktı.

Bir adım geri çekilmeden önce yutkundu. "Ne var?"

"Öpücük..." Ne halt ettiğim ne söylediğim ya da ne düşündüğüm hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ellerimin titrediğinden emindim. "Öpücük hakkında ne düşündün?"

Tam bir aptaldım. Lanet olası, utanç verici bir aptal. Aslında konuyu açmışken neden daha on iki saat bile olmadan onu düşünerek kendimi tatmin ettiğimi de söylemiyordum ki?

Umursamazca omuz silkti. En azından bana gülmüyordu. "Büyük konuştuğun için beklentim biraz yüksekti ama açıkçası daha iyilerini görmüştüm."

Sikerler, yalan söylüyordu.

Yüzünü avuçlarımın arasına alıp dudaklarımı onunkilere bastırdığımı hayal ederek, "Yalancı. Ben senin ilk öpücüğündüm," dedim. Anahtar kelime hayal etmekti. Çünkü bunu gerçekten yapamayacak kadar korkaktım. "Sen de benim ilk öpücüğümdün."

"İşte buna inanmakta zorlanıyorum. Eğer ne kadar berbat olduğun gerçeğini örtmek için bir bahane arıyorsan kendini yorma. En azından senin de o oyundan benim kadar tiksindiğini biliyorum."

Bu sözün canımı yakmaması gerekiyordu. Ama yakmıştı.

"Tiksinmedim."

Tek kaşını kaldırdı.

Sabrım tükendiğinde yavaşça ona doğru ilerledim. Her ne kadar ukala davranıp etkilenmemiş gibi görünmeye çalışsa da boynuna baktığımda nabzının hızlandığını görebiliyordum. Boğazının kenarındaki derinin titreyişini fark edecek kadar yakındım.

Orayı dişlerimin arasına almak istiyordum. "Tiksinmediğimi kanıtlamamı ister misin?" Bunun nereden çıktığı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama kelimeler çoktan ağzımdan dökülmüştü.

Ve bunu gerçekten kastetmiştim.

Ben, Kade Mitchell, az önce Stacey Rhodes'a öpücükten tiksinmediğimi kanıtlamamı isteyip istemediğini sormuştum.

Yani... onu tekrar öpeceğimi mi ima ediyordum?

Hiçbir fikrim yoktu.

Dudağını gergince ısırdığını ve o ukala kız maskesinin çatlamaya başladığını görünce, "Çilli?" diye üsteledim.

İçimde yükselen panikle bedenim ısınırken biraz daha yaklaştım. Anlden, "Islağım," diye çıkıştı.

Başımı yana eğdim. "Oldukça açık sözlüsün. Bilip bilmediğinden emin değilim ama ben de öyleyim."

Saçlarım onunki gibi ıslaktı. Vücudundan aşağı küçük damlalar süzülüyordu ve onları görmek zihnimi altüst ediyordu.

Sessiz kaldı ama gözleri öfkesini ele veriyordu. Tanrım, bu onu daha da seksi hale getiriyordu.

Aramızdaki mesafeyi biraz daha kapatarak bir adım attım. "Bana devam etmemi söylemiştin," dedim. Tıpkı onunki gibi benim de kalbim hızlanmıştı. "Yoksa bu konuda da mı yalan söyleyeceksin? İkimiz de bundan tiksinmediğimizi biliyoruz."

Gözleri parıldadı. Titreyen ellerimi yaslandığı tezgâha yerleştirdiğimde boğazı hareket etti.

Çenesini kaldırarak, "Sadece bir meydan okumaydı," dedi.

Dudağımın kenarı kıvrıldı. "O zaman ben de sana beni tekrar öpmen için meydan okuyorum."

"Kız kardeşin içeri girebilir," dedi titrek bir sesle. Bakışları kapıya, ardından arka girişe kaydı.

Ortada çalışan yoktu. Kimse yoktu.

Sadece ikimiz vardık.

Kız kardeşim buraya gelmezdi. Tembelin tekiydi ve mutfak onun için fazla uzaktaydı. Üstelik Base büyük ihtimalle flörtöz tavırlarıyla dikkatini dağıtıyordu. Muhtemelen şimdiye kadar onu çoktan havuza itmişti.

Göğsünden aşağı süzülen damlaların memelerinin kıvrımında nasıl yer edindiğini izlememeye çalıştım. "O zaman geldiği gibi arkasını dönüp gitse iyi olur."

"Beni öldürür."

İkimiz de aramızdaki bu çekimin kıyısında sallanıp duruyorduk. Aramızdaki ip geriliyor, sonra yeniden gevşiyordu. Ne o ne de ben ilk adımı atıyorduk ve kahretsin, bunu onun yapmasını öyle çok istiyordum ki... Çünkü beni reddederse ne yapacağım hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Onu öpmeye kalkar, beceriksizce dişlerimizi çarpıştırır ya da canını yakardım.

Hadi ama, Kade. O da istiyor. Sadece onu öp ve aklını kaybetmek üzere olduğun gerçeğini unut.

"Seni öldüreceğini pek sanmıyorum."

Alaycı bir kahkaha attı. "Şaka mı yapıyorsun? Sırf o oyun yüzünden ne kadar sinirlendiğini görmedin mi?"

"Umurumda bile değil," dedim. Ciğerlerim baskıdan yanıyordu. "Seni öpeceğim ve sonra da partiye geri döneceğiz, tamam mı?"

Bakışları dudaklarıma kaydı, ardından yeniden gözlerimle buluştu. "Beni neden öpmek istiyorsun?"

"Çünkü hoşuma gitti." Bunu itiraf etmek şaşırtıcı derecede kolay olmuştu. Stacey'nin gözleri büyüdü. Sesimi alçaltarak, "Bu yüzden tadına bir kez daha bakmam gerekiyor, Çilli," diye devam ettim. Ellerim ona dokunmak için yanıp tutuşuyordu. Saçlarının arasında dolaşmak, başını geriye yatırana kadar onları çekmek ve boynunu doya doya öpmek istiyordum. "Sonrasında seni rahat bırakacağım."

Tek söylediği şey, "Pekâlâ," oldu.

Göğsüm onunkiyle aynı ritimde inip kalkıyordu. Parmaklarım tezgâhın üzerinde kasılıyordu.

"Pekâlâ," diye tekrarladım.

Yutkunup içimden üçe kadar saydım ama eğilip dudaklarımızı birleştirmedim.

Onu takıntı haline getirmemin üzerinden epey bir zaman geçmişti. Çadırdaki o geceden beri başka hiçbir şeyi doğru düzgün düşünemez olmuştum. Bu yanlıştı ve her ne kadar babam gibi olmak istemesem de galiba ona dönüşüyordum.

Tek bir öpücükten sonra kim böyle olurdu ki?

Babam da anneme karşı aynı şeyleri mi hissetmişti?

Bu kızı sonsuza kadar özlemekle mi cezalandırılacaktım?

O sırada Stacey, "Ama..." diye başladı. Tüm bu düşünceleri zihnimden kovup onu izledim. Bakışları yeniden kapıya kaydı. "Lu..."

Yakalanmaktan korkuyordu. Bu iyi bir şeydi, değil mi? Onu öpmemi istiyordu. Sanırım.

Dürüst olmak gerekirse, kız kardeşimin içeri dalması umurumda bile değildi. Defolup gidebilir ve aramızdaki bu şeyin dışında kalabilirdi. Tabii bu şey her neyse...

Devam et, diye düşündüm.

Parmağımla çenesini kaldırıp başımı eğdim. Burnum hafifçe onunkine sürtündü. "Devam etmemi sen söyledin."

"Evet... evet, söyledim," diye soludu.

Başparmağım çenesinde gezindi, ardından yumuşak alt-dudağının dolgunluğuna dokundu. "Devam etmemi istiyor musun?"

Birkaç saniye geçti. Sanki göğsümün içinde bir şeyler tırnak-larını bana geçiriyordu.

En sonunda, "Evet," diye fısıldadı.

Dudaklarına yönelmek yerine ağzımı çenesine bastırdım ve çene hattı boyunca öpücükler bırakırken teninin tadının key-fini çıkardım. Nefesinin düzensizleştiğini hissettiğimde tenini hafifçe dişledim, ardından dudaklarımı boynundaki gözümü üzerinden alamadığım o çılgınca atan nabza doğru kaydırdım.

Avucu çıplak göğsümün üzerinde yukarı doğru kayıp irkil-meme sebep oldu. Nazik dokunuşunun altında kaslarım gerildi. Çadırdaki gece yaptığı gibi geri çekilmeye çalıştı ama boştaki elimle bileğini yakalayıp olduğu yerde tuttum.

Temas benim için itici ve gereksiz bir şeydi. Kendi anneme bile doğru dürüst sarılmazdım. Bir insanın bana açıkça dokun-mak, sarılmak ve benimle yakınlık kurmak istemesi tüylerimi ürpertirdi. Bu hep böyle olmuştu.

Ama Stacey bana dokunduğunda her şey daha farklı hisset-tiriyordu. Göğsüme dokunabilir, elini omzuma yerleştirebilirdi.

Beni huzursuz etmiyordu.

Yine de yabancı bir duyguydu, bilmediğim türden bir şeydi. Ancak daha fazlasını keşfetmek istiyordum.

Avucunu göğsüme bastırarak orada kalmasını sağladım. Muhtemelen tuhaf olduğumu düşünüyordu ama dokunuşu ho-şuma gidiyordu. Tadını, boynunu öptüğümde nefesinin kesilme-sini seviyordum.

Boğazını emip tenini dişlerimin arasına aldığımda çıkardı-ğı ses neredeyse sendelememe neden oldu. Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Daha önce hiçbir kızın boynunu öpmemiştim. Çenesini bırakıp saçlarını kavradığımda bana daha fazla alan açmak için başını yana eğdi. Bunu nasıl yapacağımı nereden bildiğime dair en ufak fikrim yoktu. Sadece içgüdülerime göre

ilerliyordum.

Parmaklarını saçlarımın arasından geçirdiğinde gözlerimi sıkıca kapattım. Bu his fazlasıyla mahrem ve istilacıydı. Tepkimi fark ederek ellerini saçlarımdan çekip omuzlarıma yerleştirdi. Ben de boynunu öpmeye devam ettim.

Artık yavaş, tempolu bir rock şarkısı çalıyordu ama benim duyabildiğim tek şey Stacey'nin çıkardığı seslerdi. Tenini emdiğimde usulca inledi ve kendini bana doğru yasladı. O sırada adımı lanet olası bir dua gibi fısıldadığını duyduğuma emindim.

Başımı kaldırdım, yüzünü ellerimin arasına alıp en sonunda dudaklarımı olması gerektiği gibi dudaklarına bastırdım.

Nefes nefeseydik. İkimiz de öpücüğün etkisine kapılmıştık. Ellerimi kalçalarına indirip onları kavrarken Stacey'nin parmakları iyice omuzlarıma gömüldü. Dudaklarını aralayarak dilimin onunkiyle dans etmesine izin verdi.

Bu hem aynı hem de farklıydı.

Daha önce bunu yapmak zorunda olduğumuz için yapmıştık. Bu kez ise kendi isteğimizle yapıyorduk. Öpücüğü derinleştiriyor, onu tezgâha biraz daha sert bastırıyordum çünkü bunu istiyordum. O da altdudağımı ağzının içine çekip hafifçe ısırıyordu çünkü bunu istiyordu.

Dilinde alkol tadı yoktu. Meyveli bir içeceği andırıyordu ama kesinlikle alkol değildi. Dilimi emdiğinde istemsizce inledim ve düşünmeden uyluklarının arkasından kavrayıp onu tezgâhın üzerine oturttum.

Yeniden öpüşmeye başladık. Bu seferki daha ilkeldi. Bacaklarını ayırdığında aralarına geçtim. Ardından ayak bileklerini belimin arkasında kenetleyip kollarını boynuma doladı.

"Dikkatli olmamız gerekiyor," diye fısıldadı dili hâlâ dilime sürtünürken. "Herhangi biri..." Dili yeniden benimkine dolandı. "İçeri girebilir."

Ellerimin altındaki çıplak teni sıcaktı, yumuşaktı ve bağımlılık yapıcıydı. Eğer bu kabul edilebilir bir şey olsaydı uyluklarını öper, üzerinde kalıcı izler bırakana kadar tenini emerdim. Son-

ra da dilimi yavaş yavaş yukarı doğru...

Hayır. Fazla ileri gitmiş olurdum. Kendimi durdurmazsam onu korkutup kaçırabilirdim.

İlk geri çekilen ben oldum. Ne kadar sertleştiğimi gizlemek için elimle şortumun önünü kapattım. "Buzu unuttun, Çilli."

Tezgâhtan aşağı indi. Dudağını ısırırken gülümsedi. Bu kahrolası derecede hoşuma gitmişti. O dudaklar az önce dişlerimin arasındaydı.

"Bana nerede olduklarını göster."

Mutfaktan çıkarken peşine takıldım ve arkasından yürürken sırıtıp kalçalarını izledim.

Onu rahat bırakacağımı söylerken yalan söylemiştim. Stacey takıntımı besliyordu ve bu his giderek daha da kötüleşecekti.

Ve bu sadece başlangıçtı.

14.BÖLÜM

KADE

Banyonun kapısına yaslanmış halde otururken gözlerimdeki bulanıklığı kırpıştırarak dağıtmaya çalıştım. Işık gözlerimi yakıyordu, başımdaki ağrıysa dayanılmaz bir hal almıştı.

Kapıya vuruldu. "Kade?"

Şakaklarımdaki zonklama şiddetlenirken gözlerimi kapatıp onu duymazdan geldim. Öne eğilip derin bir nefes aldıktan sonra telefonumu çıkarıp mesajlarımı açtım.

Titreyen parmaklarımla ekrana dokunup anneme mesaj attım.

Ben: *Hâlâ babamla mısın?*

Mesajı hemen gördü ama görüşüm o kadar bulanıktı ki, iki gözümü birden ovuşturmak zorunda kaldım. Kokainden sadece iki çizgi çekmiştim, paketin tamamını bitirmiş değildim. Buna rağmen başka bir doz aşımından bayılmama saniyeler kalmış gibi hissediyordum.

Eğer bilincimi kaybeder ve yine Stacey'yi düşünmeye başlarsam, hissettiğim şey öfkeden çok daha fazlası olacaktı.

Annem: *Evet, tatlım. Onunla konuşmak ister misin? Her şey yolunda mı?*

Ben: *Evet. On dakikaya ararım.*

Kapının yeniden vurulmasını görmezden gelerek yüzümü gereğinden sert bir şekilde yıkadım. Ciğerlerime hava dolmuyor gibiydi. Kulaklarımdaki çınlama o kadar şiddetliydi ki kan gelmemesine şaşırıyordum.

Lavabonun kenarını kavradım ve dizlerim titrerken başımı öne eğdim. Göğsümün üzerine görünmez bir ağırlık çökmüştü. Bastırıyor, sanki kaburgalarımı ezip geçecekmiş gibi hissettiriyordu.

Araba anahtarlarım kişisel bakım eşyalarımı tıkıştırdığım çantamın yanında duruyordu. Onları almaya çalıştım ama elimden kayıp mermer zemine düştüler.

"Siktir," diye mırıldandım.

Stacey'nin yumuşak sesi sinir bozucu bir şekilde beni sakinleştiriyordu. "Kade? İyi misin? Benimle konuşabilirsin." Kapının diğer tarafına yaslanmıştı. "Özür dilerim."

Avuçlarımın içine doğru inledim.

Keşke defolup gitseydi.

Saçlarımı buz gibi suyla ıslatmak için başımı musluğun altına soktum. Sonra bir havluyla kurulayıp doğruldum ama bu da işe yaramamıştı.

Vücudumda dolaşan şey her neyse beni felç ediyordu. Ellerime kramp giriyordu. Yüzümün her yanı karıncalanıyordu.

Yine de yapacağım son şey *ondan* yardım istemekti.

"Bunu garip bir şeye dönüştürmeyeceğiz. Hiçbir anlamı olmadığını biliyorum, tamam mı? Eğer seni daha iyi hissettirecekse yaşananları unutabiliriz. İçeri gel, istersen film falan izleriz."

Tanrım.

Neden siktiğimin nefesini alamıyordum?

Ekrana dokunup Bernadette'ten gelen son mesajlara tekrar baktım.

Bernadette: *Uçağını beklediğin sırada*
ilgilenmen için sana bir iş gönderdim.
Sorun çıkarmak yok, anlaşıldı mı?

Bernadette: *Otelde yalnız mısın?*

Ben: *Evet.*

Bernadette: *İki saatin var, Kade*
Bu iş ikimiz için de büyük para demek,
o yüzden sakın batırma

Ona bir saat bile geçmeden verdiğim yanıt, işin tamamlandığını bildiren kısa bir mesaj ve adamın kafasının fotoğrafıydı. Aslında temizlemesi için ona özellikle büyük bir pislik bırakmıştım. Bu seferki hedef istismarcı bir pislikti. Bu sonu hak etmişti.

Ama şimdi, içimi kemiren huzursuzlukla birlikte midemdeki her şey boğazıma doğru yükseliyordu.

Banyodan çıktığımda Stacey'nin yatakta bağdaş kurup oturduğunu gördüm, yüzünde endişeli bir ifade vardı. Çantamı kapıp omzuma attım.

"Kade."

Ayağa kalkmıştı ve bana doğru geliyordu. Dokunmaya çalıştığında geri çekildim.

"Kahrolası ellerini benden uzak tut." Kelimeler ağzımdan boğuk ve zoraki bir şekilde döküldü.

"Nereye gidiyorsun?" Odanın ortasında durdu. "Benimle konuş. Durumu garipleştirme."

Cevap vermedim, kapıyı çarpıp çıkarken kilitlendiğinden emin oldum. Barry'ye hızlıca mesaj atıp odanın önüne bir koruma dikmesini söyledim ve o da anında cevap vererek halledeceğini söyledi.

Otel resepsiyonundan geçerken ekibimden birine başımla selam verdim. Dışarıdaki siyah SUV'nin içinde talimat bekleyen birkaç adam daha vardı. Nereye gidersem gideyim beni takip ederlerdi. Her zaman arkamı kollar, daima tetikte olurlardı.

R8'imin sürücü koltuğuna yerleştiğimde Stacey'nin içeri sinmiş kokusu yüzünden başımı iki yana salladım.

Ondan kaçamayacak mıydım?

Öncelikle eski sevgilimdi ve kız kardeşimin en yakın arkadaşı olduğu için sürekli etrafımdaydı. Bizimle Amerika'ya geliyordu. Bir de üstüne onunla lanet bir otel odasında sıkışıp kalmıştım.

Ama beynimi siken en önemli şey geri dönüp onu aklını başından alana kadar öpmek, adımı yeniden sayıklayışını duymak, tenini ellerimin altında hissetmek ve tadına tekrar bakmak istememdi.

Bu düşüncelerden kurtulmak için alnımı direksiyona yasladım ve tüm bunları başlatan o videoyu düşündüm. Neyse ki yarı sertleşmiş aletim tamamen eski haline döndü.

Annem ikinci çalışta telefonu açtı. "Merhaba, tatlım. Görüş süremizin bitmesine on dakika kaldı."

Kendimi toparlamaya çalışırken her zamanki gibi gündelik şeylerden konuştuk. Orada havanın güneşli, buradaysa

yağmurlu olmasından. Luciella'nın bütün sabah Base ile tartışması ve bizi görmek için sabırsızlanmasından.

Ardından annem, babama fısıltıyla bir şeyler söyledi. "Ben lavaboya gidip sizi baş başa bırakayım."

Lanet ciğerlerim hâlâ yanıyordu. "Teşekkürler, anne."

Birkaç saniyelik sessizliğin ardından telefondan o derin, tehditkâr ses yükseldi. "Kade?"

Dünya Tobias Mitchell'dan ne kadar korkarsa korksun, o benim babamdı. Sorunları ve dehşet verici bir geçmişi vardı. Ama ben de ondan iyi sayılmazdım. Sadece iki yıl içinde yüzün üzerinde insan öldürmüştüm. Babamın skoru ise dörttü.

Ayrıca onun doğruyla yanlışı ayırt edememek gibi bir bahanesi vardı. Benimse kendimi savunmak için sunabileceğim bir şey yoktu. Bir insanın peşine düşerken, kanını akıtırken ve merhamet için yalvarmasını sağlarken ne yaptığımı gayet iyi biliyordum.

"Baba..." Duraksadım, boğazımdaki yumru nefes almamı zorlaştırıyordu. Kaldırabileceğimden daha fazlasını hissediyordum.

"Oğlum?"

Gözlerimi kapattım. "Beni... beni duyan biri var mı?"

"Sadece ben."

Ne kadarını anlatabileceğimi bile bilmiyordum. Bernadette'e ve onun o boktan dünyasına bağlı olduğumu bilmiyordu. Öğrenirse, akıl hastanesinde olmasının bile bir önemi kalmazdı. İşe Archie'den başlar, Bernie dehşet içinde onları izlerken kafasını uçururdu. Yine de Bernie'nin sonunu ben getirmek istiyordum.

Göğsümdeki ezici baskı daha da arttı. Otoparkın karşısındaki SUV'de oturan adamlarımın direksiyonun üzerine kapanmış halimi gördüklerinden emindim.

İçime derin bir nefes çekmeye çalıştım. "Uçağımızı kaçırdık. Bir sonraki uçuş yarın." Devam etmeden önce duraksayıp yutkundum. Sırtımdan aşağı ter akıyordu. "Ve tek yatağı olan sikik bir otel odasını paylaşmak zorundayız."

"Konuşmana dikkat et." İç çekti. "Ne yaptın?"

"Çok fazla şey." Yüzümün kenarından ter damlaları süzülürken bir kez daha yutkunmayı başardım. "Baba... nefes alamıyorum ve... göğsüm ağrıyor. Dudaklarım, ellerim karıncalanıyor. Tıpkı çocukken olduğu gibi."

Uzun zamandır konuşmamıştık. Neredeyse iki yıl olmuştu. Ama beni bu durumdan çekip çıkarabileceğini biliyordum. Eskiden bunu becerebilen tek kişi oydu.

Babam bir şeyler mırıldandı ve birkaç saniye boyunca ikimiz de sessiz kaldık. Düzensiz kalp atışlarımın uğultusu kulaklarımda yankılanıyordu.

"Görebiliyor musun?"

Çenem defalarca kasılıp gevşedi. Parmaklarımı direksiyona rasgele şekilde vuruyordum. Kokainin etkisinin yavaş yavaş azalıyor olması gerekiyordu.

"Evet. Görebiliyorum."

"Bana görebildiğin beş şeyi söyle."

Nefesimi yavaşça verdikten sonra bakışlarımı etrafta gezdirdim. "Başka arabalar var. Bir sokak lambası. Otel otoparkının tabelası."

"Güzel. Devam et."

Odaklanmaya çalışırken babam sessiz kaldı. Göğsümdeki ağrı hafiflemeye başlamıştı ama tamamen kaybolmamıştı. "Önümdeki küçük tepeden az önce bir tilki geçti."

"Luciella'nın on yaşındayken evcil hayvan olarak tilki istediğini hatırlıyor musun?"

Dudaklarımın kenarı kıvrıldı. "Evet."

"Bir tane daha söyle, oğlum."

Zihnimdeki saldırı gerçek değildi. Panik atak geçirmiyordum, her şey kafamın içinde olup bitiyordu. "Arabaya kokusu sinmiş. Hâlâ aynı parfümü kullanıyor."

Babamın başını salladığını hayal edebiliyordum. "Ona aldığın parfüm mü?"

"Evet." Yolcu koltuğuna baktım. Arabayı son sürat kulla-

nırken yanımda oturduğunu hayal ettim. Yıllarca dans etmiş olmanın verdiği sıkılıkla şekillenmiş yumuşak bacaklarını, yüzünün etrafında savrulan saçlarını düşündüm. Gülüyor ve ardından kucağıma yerleşiyordu. "Aynısı. *Flowerbomb*."

"Onunla vakit geçirmek zorunda kaldın."

Yanımdaki hayali görüntüden gözlerimi kaçırdım. "Evet."

"Peki bu sana ne hissettiriyor?"

"İlk dört kuralı çiğnemek konusunda bir sorunum yoktu. Ama artık bundan pişmanım. Çünkü günün sonunda Stacey, beşinci kuralı çiğnememi hak etmiyor."

Babam bu beş kuralı belirlerken bana yardım etmişti. Ayrılığımızın hemen ardından kontrolden çıkmıştım ve o da delirmeme ramak kaldığını biliyordu. Kullandığım bütün uyuşturuculardan habersizdi. Bu kuralların alkolü bırakmama yardımcı olacağını sanmıştı.

İçimdeki boşluğu dolduracak bir şeye ihtiyacım vardı. Bernadette ensemde belirip beni kesime götürülen bir hayvan gibi yeraltı dünyasına sürüklüyordu. O noktada bilincimi yitirecek hale gelene kadar partilemek en iyi seçenek gibi görünmüştü.

"Onu izliyorum," diye itiraf ettim. "Malikânedeyken, stüdyodayken ya da alışveriş merkezinde dolaşırken. Eğer onu günde en az bir kez görmezsem aklımı kaçırıyorum. Nasıl uyuduğunu izlemek için penceresine tırmandım. Geçen yıldan beri de telefonunu *hack*'lemeye çalışıyorum. Luciella'nınkini *hack*'lemeyi başardım."

Yattığı adamların peşine düşünüp onları ortadan kaldırdığımı söylemedim.

"Tüm bunlar çok fazla," dedi babam. "Ama seni anlıyorum."

Elbette anlıyordu. "Yine de ondan nefret etmekten vazgeçemiyorum."

"Kendini açıklamasına izin verirsen bu yardımcı olabilir."

Kulağımdaki telefonu neredeyse ezecek kadar sıktım. "Hayır. Bunu zaten konuştuk. O iki sikik onları dinlememi hak etmiyor."

"Küfretmeyi kes." Babam bir anlığına sustu. "Başka ne oldu? Annen senin için endişeleniyor."

Konuyu değiştirdim. "Stacey'nin vücudunda çok fazla morluk var," dedim. "Yeni oluşmuş gibi duruyorlar. Sorduğumda çoğunun stüdyodan olduğunu söyledi." Uzun bir sessizlik oldu. "O morlukları düşünmeden duramıyorum."

Bir sigara yaktım. Ciğerlerimin ihtiyacım olan nikotini kabul edebilecek kadar çalışıyor olmasına sevinmiştim. Derin bir nefes çektiğimde dalın ucundaki kor arabanın içine solgun bir ışık yaydı.

"Aklında ne var?" diye sordu babam.

Dumanı camdan dışarı üfledim. "İyi bir yalancı. Ama Luciella da aynı eğitimi alıyor ve onun vücudu morluk içinde değil. Birisi Stacey'nin canını yakmış."

Stacey muhtemelen tanıdığım en iyi yalancılardan biriydi. En tehlikeli ve en manipülatif türdendi. Bunu biliyordum çünkü bir zamanlar yalanlarının hedefi bendim.

"Onu sapık bir eski sevgili gibi gizlice takip ederken hiçbir şey fark etmedin mi?"

Ses tonu gözümün seğirmesine neden oldu. "Hayır."

"Şu anda Stacey nerede?"

"Otel odasında. Kapı kilitli, bu yüzden ona ulaşamaz."

Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz içimden kendime küfrettim.

"Kim ulaşamaz?" Babamın sesi bir anda tehditkâr bir tona büründü.

"Hiç kimse."

"Kade. *Kim* ona ulaşamaz?"

"Önemli değil."

Bir şeye sertçe vurduğunu duydum. "Benden böyle bir şeyi saklama. Başın nasıl bir belada?"

Sigaramdan bir nefes daha çektim. Her nefes alışımda ciğerlerimin yandığını hissediyordum. "Eğer sana söylersem kaçmaya çalışırsın. Bilmemen senin için daha iyi. Ben hallederim."

Güldü ve gülüşü sırtımdan aşağı bir ürperti yayılmasına neden oldu. "Burada kapana kısıldığımı mı sanıyorsun? Böyle düşünmen çok aşağılayıcı, oğlum. Buradan çıkıp İskoçya yolunun yarısına varmam bir günden kısa sürer."

Tek kaşımı kaldırdım. "İstesen kaçabilir miydin?"

"Saniyeler içinde. Şimdi bana neler döndüğünü anlat."

İkinci kısmı görmezden geldim. "O zaman neden kaçmadın?"

Bir süre sessiz kaldı. "Ailem mutlu. Bunu neden mahvedeyim ki? Anneni ihtiyacı olan şekilde sevmeye çalışırken ona zarar verdim. O benim her şeyim, hep de öyle olacak ama ona istediği hayatı hiçbir zaman vermeyi beceremedim."

Bu konunun üstünde durmaya karar verdim. Söz konusu annem olduğunda gerçeklikten kopup bu konunun üzerinde duracağını biliyordum. "Bence seni hâlâ seviyor. Yanındayken nasıl değiştiğini görüyorum."

Bu doğruydu. Babamı gördüğü ya da onunla konuştuğu anda annemin yüzü ışıldıyordu. Ewan'ı sevdiğini biliyordum; bundan hiç şüphem yoktu. Ama babamın yanındayken başka birine dönüşüyordu. Daha *canlı*, daha parlak birine.

Yirmili yaşlarındayken ona cehennemi yaşatan psikopat bir herif olmasaydı belki bir şansları daha olabilirdi. Açıkçası, haklarında okuduğum raporlara bakılırsa birbirlerinin felaketi haline gelmişlerdi.

Ayrıca Ewan'ı seviyordum.

Babam konuşmadan önce uzun süre sustu. "Keşke bu doğru olsaydı, oğlum. Ewan annenin hayatının aşkı. Annen de benimkinin. Bu gerçeğin ta kendisi."

"Kulağa acınası geliyor." Sönen sigaramı pencereden dışarı attım ve düğmeye basıp camı yeniden kapattım. "Yirmi yıldan uzun süredir kilit altındasın ve onu hâlâ seviyor musun?"

"Sevgimin eksildiği tek bir an bile olmadı."

Evet... dediğim gibi.

Acınası.

Ve tamamen yanılgı içinde.

"Daha iyi hissediyor gibisin. Güzel." Sesi biraz yumuşadı. "Hepimizin kötü günleri olur. Saat geç oldu. Uçuşundan önce biraz uyumayı denesen nasıl olur?"

Başımı koltuğun başlığına yaslayıp gözlerimi kapattım. "Stacey de odada, unuttun mu?"

Kısa bir sessizliğin ardından alaycı bir kahkaha attı. "O zaman onun yanındayken kendine sahip çıkmaya çalış."

Arka planda annemin her şeyin yolunda olup olmadığını sorduğunu duydum. Babam ona her şeyin iyi olduğunu ve birazdan geleceğini söyledi.

"Gitmeden önce annenle vakit geçireceğim. Odaya gidip uyu. Ayrıca... Tanrı aşkına oğlum, sikine sahip çık ve beladan uzak dur."

Annem babamı kelime seçimlerinden dolayı azarladı.

Alçak sesle güldüm. "Tamam."

Konuşmadan önce tereddüt ettiğini hissettim. "Ve Kade? Buraya son gelişinde yaşananlar için özür dilerim. Onun senin için bu kadar çok şey ifade ettiğini bilmiyordum."

Arama sonlandı.

Ağzımdaki acı tatla ekrana dik dik baktım. Babam sahip olamayacağın birini istemenin nasıl bir şey olduğunu herkesten daha iyi bilirdi. Onun önünde duran engel kendisiydi, benimkiyse Stacey'nin saçındaki tek bir tele bile güvenmiyor oluşumdu.

Uçuşumuza altı saat vardı. O odada hayatta kalabilmemin bir yolu yoktu. Kendime Stacey ile tekrar baş başa kalmaktan korktuğumu söyleyecek kadar dürüsttüm.

Barry'nin arabasına doğru yürürken telefonum titredi.

Şeytandan bahsetmişken...

Stacey: *Gerçekten arabada uyumayı düşünmüyorsun, değil mi? Ortalıkta bir katil dolaşıyor! Ben yerde ya da küvette uyurum. Ayrıca kapıda bir adam var. Seni aramaya çıkmaya çalıştığımda geri dönmeni beklemem söyledi. Ne haltlar dönüyor?*

Geceleri ortaya çıkan o korkunç canavarın ben olduğumdan tamamen habersizdi.

Telefonum yeniden titreyip bir mesaj daha geldiğini bildirince dudağımı ısırdım. Yüzümü defalarca sertçe yıkamama rağmen ağzımda hâlâ onun tadı vardı.

SUV'nin yolcu koltuğuna yerleşirken Barry her zamanki gibi sessizliğini koruyordu.

Stacey: *Anlıyorum, benden nefret ediyorsun. Bu gece ikimiz de bir anlığına mantığımızı devre dışı bıraktık ama olgun insanlar gibi davranmamız gerekiyor. Birbirimize, her ne kadar istesek de yaklaşmayacağımıza dair anlaşalım. Ne dersin?*

Ben: *Bana mesaj atmayı kes.*

Mesajı okuduğunu görür görmez gönderdiğime pişman olduğum dürtüsel bir yanıttı.

Ortaparmak emojisi yolladığında gülümsememek için kendimi zor tuttum. Bu onun savaş ilanıydı.

Parmakları dizüstü bilgisayarının üzerinde dolaşan Barry'ye baktım. Tek kaşı kalkmış bir şekilde konuşmamı bekliyordu. "*Gülümsüyor* musun?" diye sordu. "Şunu yapmayı kes. Tuhaf duruyor."

"Siktir git." Koltuğumda geriye yaslandım. "Yaklaşık bir saat önce onu kimin aradığını bulabilir misin?"

"Deneyebilirim. Telefon hâlâ kilitli. O lanet şeyin içine bir türlü sızamıyorum."

"Vücudunda morluklar var." Yüzümü ovuşturdum. "Bana göre onu arayan kişiyle morlukların bir bağlantısı var. Bunu araştırabilir misin? Stacey'nin yanındayken hiçbir şey yapamıyorum."

Barry başını salladı. "Ne yapabileceğime bakarım. Biraz uyumalısın."

Esnedim. "Haklısın."

Sırf onu görmek için otele geri dönmek cazipti ama bu, onun her lanet adımını takip eden o sahiplenici tarafımı daha da beslemekten başka bir işe yaramazdı.

Kendimin en büyük düşmanı bendim.

Ondan nefret ediyordum.

Ama ne yaptığını bilmeden de yaşayamıyordum.

On dakikanın ve bir sigaranın ardından telefonumdaki gizli uygulamayı açtım. Hesaba para aktararak farklı seyahat planlamaları yaptım.

Anlaşmalardan, müşterilerden ve ticari hisselerden fazlasıyla para kazanıyordum. Bu yüzden konu seyahat olduğunda para hiçbir zaman sorun olmuyordu. Son iki yılda üstlendiğim işlerin sayısıyla birlikte banka hesabımdaki miktar, annemle Ewan'ın toplam servetiyle yarışabilecek seviyeye gelmişti.

Bu geceki iş bana üç yüz bin kazandırmıştı. Üstelik işi bitirmem bir saatten kısa sürmüştü. Eskiden bundan nefret ederdim ama artık o kadar da etmediğimi kabul etmek zorundaydım.

Bu iş içimde kana ve kaosa karşı derin bir açlık uyandırmıştı. İnsanlara zarar verdiğimde adrenalin patlaması yaşıyordum. Yanlış olduğunu biliyordum ama artık içime işlemişti.

Bu gece kafasını uçurduğum adamın kanı hâlâ gözlerimin önündeydi. Yüzümde kayak maskesi ve elimde palayla onu kovaladığım sırada attığı yardım çığlıkları hâlâ kulaklarımda yankılanıyordu.

Jetimin inişi ve yakıt ikmali için gerekli düzenlemeleri yaptıktan sonra Stacey'ye mesaj attım.

Ben: *Hazırlan. Jet birkaç saat içinde kalkıyor.*

Ben: *Ayrıca anlaştık. Ellerini kendine saklamaya çalış.*

15.BÖLÜM

STACEY

Vücudum alev almıştı.

Kade'in geride bıraktığı dokunuşlar tenimde birer hayalet gibi dolaşıyordu. Ne olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu. Bir an için dizlerimin ve ellerimin üzerinde hazırdım. Kade'in beni arkadan becermesini bekliyordum. Kalbim göğsümü delecek bir hızla atarken yeniden birbirimize bu kadar yakın olmak göğsümde kıvılcımlar çakmasına neden oluyordu.

Bir an sonraysa yüzü bembeyaz kesilmişti. Her zamanki berbat cümlelerinden birini ortaya atıp banyoya kaçmıştı.

Hiç değişmiyorsun, değil mi?

Görünüşe göre cevap hayırdı. Söz konusu Kade olduğunda kesinlikle hayırdı.

Nasıl olur da iki yıl ayrı kaldıktan sonra yeniden aynı noktaya dönebilirdik? Eskiden birbirimizin bedenlerini tanır, birbirimize nasıl iyi hissettireceğimizi keşfederdik. Denerdik, yaşardık, severdik ve sonra birbirimizin kollarında uzanırdık. Kaba sözler, kırıcı aşağılamalar olmazdı.

Chris'in bende bıraktığı morlukları ve izleri fark etmiş olması... Benden nefret ettiğini iddia eden bir adamın beni *defalarca* orgazma ulaştırmasına izin vermiş olmam... Tüm bunlar çok fazlaydı, utanç içimi kemiriyordu.

Kade benden nefret ediyordu, bunun farkındaydım fakat aynı zamanda kafamı da karıştırıyordu. Az önce neredeyse düzüşeceğimizden eminken, şimdi bana özel jetle seyahat edeceğimizi söylüyordu.

Bir de odamın önündeki güvenlik görevlisi meselesi vardı. Kade odaya gelip çantalarımı toplamadan önce güvenliği göndermişti. Özel jete nasıl bineceğimize dair sorduğum hiçbir soruyu da cevaplamamıştı.

Üzerime elime geçen ilk şeyi geçirmiştim. Uyluğumun ortasında biten siyah, yazlık bir elbiseydi. Kade beni gördüğünde tek kaşını kaldırmıştı, Amerika için mükemmel bir seçim olabilirdi ama şu anda İskoçya kışının ortasındaydık.

Şimdiyse sessizlik içinde arabada ilerliyorduk ve aramızdaki yoğun gerilim yüzünden elbisemin eteğini avuçlayıp duruyordum.

Uçuştan önce yirmi dört saat açık olan bir *McDonalds*'a gidiyorduk. Sessizliği bozup bozmayacağını merak ederek ona baktım ama üçüncü sigarasını içiyordu ve müziğin sesini sonuna kadar açmıştı. Yani... bozacağını hiç sanmıyordum.

Bad Omens'ın *The Death of Peace of Mind* şarkısı kulaklarımı ağrıtacak kadar yüksek bir sesle arabada yankılanıyordu. Sesini kısmaya çalıştığım anda yüzüme bile bakmadan bileğimi yakaladı.

"Kahrolası radyoma sakın dokunma."

Kolumu hemen geri çektim. Dokunuşuyla birlikte tenime yine o tanıdık kıvılcımlar yayılmıştı. Derin bir nefes verip koltuğa yaslandım. "Eski Kade'i tercih ederim. Bu yeni halin

sadece keyfimi kaçırıyor. Huysuz bir pisliğe dönüşmüşsün. Bana bok gibi davranmak zorunda değilsin."

Cevap vermedi. Hakaret bile savurmamıştı.

McDonalds'a vardığımızda bana ne istediğimi sorma zahmetine girmeyerek ikimize de *Big Mac* menü ve yanında peynir çubukları söyledi.

"Ya başka bir şey isteseydim?"

Kade arabayı paket servis şeridinden çıkarıp park etti. "Bunlar dışında sevdiğin bir şey yok."

Gözlerimi kırpıştırdım. "Bana katlanamayan birine göre hakkımda epey şey hatırlıyor gibisin."

Alaycı bir şekilde gülümsedikten sonra emniyet kemerini çözüp koltuğa iyice yerleşti ve bacaklarını iki yana açtı. "Maalesef."

Yemeklerimizi yerken ikimiz de tek kelime etmedik. Radyo hâlâ açıktı ama en azından sesini kısmıştı. Telefonuysa durmaksızın gelen mesajlarla titreşip duruyordu.

Gelen bir aramayı reddederek telefonu orta konsola fırlattığında, "Önemli bir şey olabilirdi," dedim.

"Sadece yemeğini ye, Çilli."

"Bana öyle seslenme."

Yanaklarımın ısındığını hissedip gözlerimi kaçırana kadar bana baktı.

Birkaç dakikalık sessizliğin ardından bütün çöpleri toplayıp yan taraftaki çöp kutusuna attı. Tam o sırada radyoda haberler başladı. Gündemde vahşi bir cinayet vardı. Muhabir bir kişinin gözaltına alındığını ancak ikinci şüphelinin hâlâ firari olduğunu söylüyordu.

"İskoçya Emniyet Müdürü Bernadette Sawyer şu anda yanımızda. Son birkaç saattir bu dava üzerinde çalışıyor. Kamuoyuna söylemek istediğiniz bir şey var mı, efendim?"

Kade yavaşlayıp nefesini tuttu.

"Elbette. Kamuoyuna, arama çalışmalarında alanının en iyileriyle çalıştığımız konusunda güvence vermek isterim. Ayrıca bilgisi olan herkesi bizimle iletişime geçmeye davet ediyorum.

İki saldırgan olduğuna inanıyoruz. Birini gözaltına aldık. Holyrood Parkı yeni bir duyuruya kadar kapalı kalacak."

"Hayatını kaybeden masum adam hakkında söylemek istediğiniz bir şey var mı?"

"Bunu sormak biraz garip değil-"

"Şşt."

Kade sesi sonuna kadar açarken gözlerimi devirdim.

"Hayatını kaybeden kişinin işten sonra evine dönmekte olan otuz yaşındaki Matthew Barnwell olduğu tespit edildi. Ailesine haber verildi. Toplumun bu saygın bireyi için sosyal medyadaki destek paylaşımları büyüyor. Onun için dua eden yüzlerce kişi var."

Kade dilini damağına vururken, "Saygın," diye tekrarladı. Ardından başını iki yana salladı. "Siktiğimin saçmalığı."

Şaşkınlıkla ona döndüm. "Onu tanıyor muydun? Öldürülen adamı?"

"Tabii ki hayır."

Gözlerimi kıstım, kaşlarım kafa karışıklığıyla çatılmıştı. "O zaman saçma olan ne?"

"Kadın onu tanımıyor. Nasıl saygın biri olduğunu söyleyebilir ki? Tamamen saçmalıyor."

"En azından seksi bir sesi var," dedim. "Şarkı söyler gibi konuşuyor."

Bir şey söylemek yerine sadece gaza biraz daha yüklendi, onu izlerken gözünün seğirdiğini fark etmiştim. Sonrasında bizi iki tarafı ağaçlarla çevrili, sokak lambası olmayan, havalimanına uzanan uzun bir yola soktu.

Başka bir *Bad Omens* şarkısı çalmaya başladığında ayağımla ritim tuttum.

Saat kaçta kalkacağımızı sorduğumda cevap vermedi.

Neden aptal bir herif gibi davrandığını sorduğumda cevap vermedi.

Daha önce olanlar hakkında konuşmak isteyip istemediğini sorduğumda beni şaşırtmayarak yine sessiz kaldı.

Ona tokat atmam için makul sebeplerim vardı, değil mi?

"Hadi ama, Kade. *Tüm* yol boyunca beni sessizlikle mi cezalandıracaksın?"

"Bu yolculuk boyunca varlığını *yok saymayı* planlıyorum," dedi tekdüze bir sesle. "İndiğimiz an bu kâbus son bulacak."

Damarlarımda dolaşan öfkeyle dişlerimi sıktım.

Evet, Kade'in bana kızgın olmak için sebepleri vardı ama beni terk eden de hâlâ benden nefret ettiğini iddia eden de oydu.

Tüm bunlara rağmen şu anda üşüdüğüm için üzerimde onun ceketi vardı. Eğer Kade gerçekten benden nefret ediyorsa, neden beni kendi jetiyle götürüyordu? Neden stüdyoda beni duvara hapsetmişti? Kapıda kiminle konuştuğumu görmek için neden peşimden dışarı gelmişti? Neden beni tatmin etmişti? Neden beni nefessiz bırakana kadar öpmüştü?

Aklımdaki soru işaretleriyle birlikte konuşacak cesareti toplayıp ona döndüm. Sessizliği bozmak ve içimdeki düğümü çözmek zorundaydım.

"Ne yaptığımı bilmiyordum," derken parmaklarımı birbirine kenetledim. Bu konuşmayı zihnimde milyonlarca kez tekrarlamıştım, kafamın içindeyken olanları açıklamak çok daha kolaydı. Peki gerçekte, yaşananları itiraf etmek neden bu kadar zordu?

Kade'in hızını artırıp beni görmezden gelmesi de devam etmem konusunda yardımcı olmuyordu.

"O gece ben..." *Tecavüze uğradım.*

Kelimeler boğazıma takılı kaldı. O iki kelimeyi yüksek sesle söyleyemedim.

"Öyle değildi..." *Düşündüğün gibi değildi.* "Ben..." *Bunu ben istemedim.*

Ama bütün bunları söylemek isterken ağzımdan çıkan tek şey, "Özür dilerim," oldu. Pencereye dönüp gözlerimde biriken yaşları saklamaya çalıştım.

Şu anda beni kirlenmiş görüyordu fakat ona olanları anlatırsam beni daha da kirli görecekti. *Kullanılmış. Değersiz.*

Bana yalancı diyebilirdi. İnanmama ihtimali de vardı. O zaman da ilgi peşinde koşan, manipülatif ve toksik biri olarak adlandırılırdım. Gerçeği söylemeyi ne kadar istesem de kelimeler dudaklarımdan bir türlü çıkmıyordu.

Aramızdaki sessizliği bir kez daha, "Özür dilerim," diyerek bozdum.

Kade alaycı bir kahkaha attı. "Nefesini boşa harcama. Gerçekten sikimde bile değil."

Başımı iki yana salladım. "Umursadığın ortada, yoksa bu kadar berbat davranmayı çoktan bırakırdın."

Dudağım titredi, yanağımdan süzülen gözyaşını silmeden yeniden ona döndüm. "Sana *âşıktım*. Seninle her şeyi yaşamak istiyordum. Bunu neden mahvedeyim ki? Asla bilerek-"

Kade aniden frene yüklendiğinde lastikler asfaltın üzerinde çığlık attı ve vücudum öne savruldu. Araba durduğunda ellerim ön konsola yaslanmış, saçlarım yüzüme yapışmış haldeydi.

Nefes nefese ona döndüğümde çakmağını alarak arabadan aşağı indi.

"Nereye gidiyor-"

Kapıyı çarpmasıyla cümlem yarıda kaldı. Arabanın arkasına doğru yürüdüğünü görebiliyordum. Ellerini saçlarının arasından geçirdi.

Kapıyı açıp peşinden gittim. "Ne var, biliyor musun? Siktir git, Kade!" Uykulu, öfkeden kararmış gözleri üzerimdeydi. Elindeki ottan bir duman çekerken tam önünde durdum. "Beni terk eden sendin. Sana ihtiyacım vardı ve benim için savaşmayı denemedin bile. Öylece gittin!"

"Bir de senin için savaşacak mıydım?" Sesi alaycıydı. "O videoyu izledim ve bu senin gerçek yüzünü görmemi sağladı. *Artık olan oldu*, değil mi? Şimdi siktiğimin arabasına bin, seni görmek istemiyorum."

Elindeki sigarayı kapıp uzağa fırlattım. "Ne yaptığımı bilmiyordum! Seni istiyordum-"

"Siktir, Stacey. İsa aşkına, artık sesini kes." Daha da yaklaştı. "Bunu neden yaptığını açıklamak için sana fırsat tanımamı hak etmiyorsun. Üstelik umurumda da değil. Senden kurtularak ölümcül bir hatanın ucundan döndüm."

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken dişlerimi sıktım.

"Sana geri dönmek istemiştim. Evime dönmek istemiştim. *Senin* için ağladım."

"Benim için ağladın, öyle mi?" Sesi sertleşti. "Ne zaman? Onun üstündeyken mi?" Kade bana doğru bir adım attı. Aramızda yalnızca birkaç santim kalmıştı. Çenemi kavradığında geri çekilmedim, tutuşu sert değildi ya da canımı yakmıyordu. Ama yine de beni tek bir hareketle kontrolü altına alabileceğini göstermeye yetiyordu.

Söylediklerinin aksine, gözlerindeki kırgınlığı görebiliyordum. "Onunla olduğunun kanıtını gördüm." Çenemi bıraktıktan sonra omzuma çarparak yanımdan geçti. "Jette bizi bekliyorlar. Hareket etmezsen seni burada bırakırım."

Yenilmiş hissederek olduğum yerde kaldım ve seçeneklerimi düşündüm. Ya çantalarımı alıp beni ana terminale götürecek bir *Uber* çağıracaktım ve uçağa binecektim... Ya da Kade ile birlikte bu absürd derecede pahalı jete binerek bütün yol boyunca sessizliğe mahkûm olacaktım.

Sikerler.

Herkese karşı sesini kaybetmek kötüydü. Ama sevdiğin ve güvendiğin birinin karşısında sesini kaybetmek... Bu tarif edilemez bir şeydi.

Hayatım boyunca beni dinleyen kimse olmamıştı. Babam bile Chris'in bana zarar verdiğini söylediğimde bu gerçeğe karşı kulaklarını tıkamıştı. Sessiz kalmak zihinsel bir hapishanede yaşamak gibiydi.

Soğuk bir ürperti elbisemin altından içeri sızdı. Sonunda arabaya geri dönüp yolcu koltuğuna oturarak kapıyı ardımdan kapattım.

"Senden nefret ediyorum," dedim çocukça bir inatla. "Bir daha bana asla dokunamayacaksın."

"Aklımın bir köşesine not ettim."

Dirseğini kapıya dayamış, yolda ilerlemeye devam ediyordu. Bir çitin yanındaki kart okuyucuya rozetini okutmasıyla çit yana kaydı ve Kade arabayı doğrudan hangara sürdü.

Orada sivri uçlu, küçük ve gümüş renginde bir jet vardı. Daha

önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Nora zengindi ama ülke dışına çıktığımızda her zaman ekonomi sınıfını tercih ederdik.

Aşağı indirilmiş merdivenlerin başında takım elbiseli bir adam duruyordu. Kade jete doğru yürürken ona başıyla selam verdi. "Barry."

"Efendim," diye karşılık verdi adam. "İzninizle çantalarınızı alacağız." Bakışları bana kaydı. "Bayan Rhodes."

Başımı hafifçe eğdim. "Merhaba."

Kade beni merdivenlere doğru yönlendirirken, "Barry benim asistanım," diye açıkladı.

Gözbebeklerim büyüdü, bakışlarım hayranlıkla etrafta dolanırken ona döndüm. "Tüm bunları nasıl karşılayabiliyorsun?"

Kade elbette cevap vermedi. Tek tepkisi, merdivenlerin tepesinde tökezlediğim anda parmaklarını bileğime dolamak oldu.

Jetin krem rengi deri koltukları ve meşe kaplama iç tasarımıyla dikkatim dağılmış olabilirdi ama bileğimdeki dokunuşunu hissetmemek mümkün değildi. "Hayır, ciddiyim. Tüm bunları nasıl karşılayabiliyorsun?"

Şaraplar, şampanyalar ve türlü pahalı içkilerle dolu minibara bakakaldım. Kanepesi, karşılıklı dizilmiş sekiz koltuğu ve aralarındaki masalarıyla burası bir uçaktan çok küçük bir eve benziyordu. Ailesinin zengin olduğunu biliyordum ama bu bambaşka bir seviyedeydi.

Bütün bunları karşılayabilmek için ne yapıyordu? Kafam çok karışmıştı.

Ayaklarım hareket etmeyi reddedince Kade beni hafifçe itekledi ve kapı arkamızdan kapandı. İngiliz aksanlı genç adam -Kade'in *asistanı* Barry- uçuş planını anlatmaya başladı. Amerika'da planlanan bir toplantı olduğunu hatırlattı. Kade'in köpeklerinin şu anda malikânede personelle birlikte olduğunu ve gün içinde ileri seviye eğitimlerine katılacaklarını da ekledi.

Kade dizüstü bilgisayarını çıkarınca tek kaşımı kaldırdım. Az önce ona bağırdığımı tamamen unutmuş bir halde karşısındaki koltuğa oturdum. Etrafı hayranlıkla incelerken aklımdan geçen tek şey hâlâ *siktir* ve *Tanrım* kelimeleriydi.

"Luciella'ya bundan bahsetme," dedi Kade. Barry ikimize

de birer içki koyup beş dakika içinde havalanacağımızı bildirdi. "Luciella öğrenirse anneme söyler. Ben de onun bitmek bilmeyen sorularıyla uğraşamam."

Başımı yana eğdim. "Sorularımdan herhangi birine cevap verecek misin?"

İçkisinden büyük bir yudum aldı. Sonra bardağı aramızdaki küçük masaya bırakarak yeniden dizüstü bilgisayarına döndü. "Hayır."

Ortamı yumuşatmaya çalışarak gülümsedim. "Kiralık katil falan değilsin, değil mi?" Duraksadım. "Hayır, bekle. Seks karşılığında para alıyorsun." Bir anlığına düşünür gibi yaptım. "Yoksa uyuşturucu ticaretiyle mi ilgileniyorsun?"

Bakışlarını yüzüme çevirdi. "Sesin başımı ağrıtıyor."

Jet hangardan çıkarken gözlerimi devirip pencereye döndüm. Chris'in, telefonunu yüzüne kapattığım ya da en başta bu yolculuğa çıktığım için bana nasıl bedel ödeteceğini düşününce içime huzursuzluk çökmüştü.

Sırf aletine sürtünebilmek için Kade'in psikopat üvey kardeşimin yüzüne telefonu kapatmasına izin vermiştim. Ardından kendimi onun yüzüne otururken bulmuştum. Hemen sonrasında beni becereceğinden emindim ama şimdi... Lüks bir jetin içindeydik ve hemen karşımda oturuyordu. Bir asistanı vardı, ayrıca açıklayamadığım kadar zengindi. Benimse aklımdan geçen tek şey, otelde yarım kalan şeyi tamamlamaktı.

Tanrım, ondan nefret ediyordum. Midemi bulandırıyordu. Hatta yüzüne yumruğumu geçirebileceğimi ve on dakika boyunca bundan pişmanlık duymayacağımı düşünüyordum.

Yine de onun tarafından büyülenmeye de devam ediyordum. Özellikle de dizüstü bilgisayarında sinir bozucu bir şeye bakarken başparmağını ağzının kenarında gezdirmesi...

Koltuğunda kıpırdanıp bacaklarını biraz daha araladığında dizi yanlışlıkla benimkine çarptı. Başımı kaldırdığımda bana baktığını fark ettim, onu izlerken yakalanmıştım. Bakışlarımı hemen kucağımda durmaksızın hareket eden ellerime indirdim.

Görünüşe göre oldukça uzun bir uçuş bizi bekliyordu.

16.BÖLÜM

STACEY

Altı saatin sonunda özel jette olmanın verdiği ilk heyecan tamamen kaybolmuştu. Bir şeyler içmiş ve sarhoşluğumu da uyuyarak atmıştım. Hatta yanımdaki aptal herife benimle bir tahmin oyunu oynaması için yalvarmıştım bile. Elbette beni şaşırtmayarak teklifimi reddetmişti.

Bu çocuk ne yazıyordu böyle? Ekrana odaklanırken kaşları çatılmıştı, bu fırsatı değerlendirerek onu izledim. Esnediğinde bunu yaparken bile çekici görünmeyi başarması sinirlerimi bozdu.

Dirseklerimi aramızdaki masaya dayayarak, "Hiç uyumuyor musun?" diye sordum. "Berbat görünüyorsun."

Gözlerinin altı çökmüştü. Saçları da pek iyi durumda sayılmazdı. Yirmi dört saatten uzun bir süredir uykusuzdu. Yazı yazmadığı anlarda parmaklarını masaya vuruyor, dizlerinden biri durmaksızın sallanıyordu.

O... farklı görünüyordu. Chris'in uyuşturucu kullanıp yatak odamın zemininde sızdığı zamanlardan ya da boğazımdan aşağı zorla hap tıktığı gecelerin sabahlarından hatırladığım gibiydi.

Kade'e baktığımda sanki ağır bir uyuşturucunun etkisinden çıkıyormuş gibi göründüğünü düşündüm. Ama bu onun karakterine hiç uymuyordu. Kade spora takıntılıydı, uyarıcı maddeler kullanmazdı.

Dudağımı ısırdım. Esrar içtiğini biliyordum ama daha ağır şeylere bulaşmazdı. Eskiden uyuşturucudan ne kadar nefret ettiğini hatırlıyordum. Zihnindeki karmaşayı kontrol altında tutabilmek için ilaç kullanırdı. Bunu biliyordum çünkü çoğu zaman lavabo tezgâhına oturur, haplarını yuttuğu sırada ona su verirdim. O ilaçlardan nefret ederdi.

Aslında Kade kontrolü elinden alan her şeyden nefret ederdi.

Tüm bunlar değişmiş miydi?

"Uçağın arkasında bir kanepe var. Neden gidip biraz uzanmıyorsun?"

Mavi gözleri ekrandan ayrılmadı. "Yorgun değilim."

İç çektim. "Zengin, kaba ve görünüşe göre uykuya ihtiyaç duymayan bir ölümsüzsün. Dünyada senin gibi birisi daha yok."

Dudaklarının kenarı hafifçe kıvrıldı. Elini hızla yüzüne götürüp gülümsemesini gizleyerek devam etti. "Gidip uyumaya devam et. Eskiden arkadaşlığın daha çekilir olurdu. Şu anda fazla meşgulüm."

"Neyle?"

"İşle." Konu kapanmıştı.

Esneyerek Barry'ye döndüm. "Burada yapacak başka ne var?"

Televizyonu işaret ettiğinde başımı iki yana salladım.

"İsterseniz masa oyunlarımız da var," dediğinde tekrar Kade'e döndüm. "Benimle oynar mısın?" Gözlerini ekrandan kaldırmadan homurdandı ve başını iki yana salladı.

Barry'ye baktım. "Peki ya sen?"

Barry endişeli bir ifadeyle Kade'e baktı. "Ne yapmamı istersiniz, efendim?"

"Ne istiyorsa yap." Kade beni başından savar gibi elini salladı. "Eğer rica edersen sikini bile emebilir."

"Kade!" Dehşetle ona baktım.

Barry'den özür dilemeye hazırlanırken adam bana sadece kısa bir baş selamı verdi ve her zamanki köşesine geri döndü. Pislik herifin bilgisayarının kapağını sertçe kapattım. "Bu gerçekten gerekli miydi?"

Neredeyse gümüşü andıran gözleri yavaşça benimkilere döndü. Beni öfkesiyle sindirmeye çalışırken gamzeleri belirginleşmişti. Tek kaşımı kaldırdım. Öfkesi umurumda değildi.

Dişlerinin arasından, "Bir şey yapıyordum," diye tısladı.

Dirseğimi bilgisayarına dayayıp çenemi avucuma yasladım ve gülümsedim. "Artık yapmıyorsun."

"Siktir." Koltuğuna yaslanırken başını iki yana salladı, sanki bana inanamıyormuş gibi görünüyordu. "Resmen *katlanılmazsın*. Benden ne istiyorsun?"

Bilgisayarını yan tarafa bırakıp aramızdaki masayı iterek yerine yerleştirdi. Ardından dirseklerini dizlerine dayayarak öne eğildi. İç çekerek iri, dövmeli elleriyle yüzünü sıvazladı. Sanki gerekliymiş gibi o ellerin birkaç saat önce nerede olduğunu hatırladım.

Vücudum resmen çığlık atıyordu.

Kucağına tırmanmamı, Kade'in bana teslim olduğunu görene kadar onu sikmemi istiyordu.

Kısa bir süre önce dili içimdeydi. Yüzünün üzerinde otururken hissettiğim o rahatlamayı hatırladım. Saçlarını kavrayıp ağzının üzerinde bir ritim yakalamak bana kendimi

fazlasıyla güçlü hissettirmişti. Adının dudaklarımdan dökülüşü öylesine doğaldı ki... Sertliğini kıçıma bastırışını, beni tamamen doldurması için geriye yaslanmak istediğimi net bir şekilde hatırlıyordum.

Sanırım o da aynı şeyi düşünüyordu. Çünkü bir anda koltuğunda geriye yaslanıp eliyle önünü düzeltti. "Bana öyle bakmayı kes."

"Nasıl?"

Gözleri koyulaştı. "Neyden bahsettiğimi biliyorsun. Senden hoşlanmıyorum. Sen de benden hoşlanmıyorsun. O yüzden neden durmadan sikime bakıyorsun? Sanki seni onu yalamaya davet ediyormuşum gibi bir halin var."

Yanaklarım alev aldığında dilimi damağıma vurdum.

Barry bunu kesinlikle duymuştu.

"Her şeyi bir kenara bırakıp sadece arkadaş olamaz mıyız?"

Bana öyle bir bakış attı ki bacaklarımı birbirine bastırmak zorunda kaldım. Davetini kabul edip sikini ağzıma alma arzusunun içimde alevlendiğini hissedebiliyordum. O beni tatmin etmişti, aynısını ona yapmak istemem adil sayılırdı.

Görünüşe göre Kade'in öfkeli hali beni fazlasıyla tahrik ediyordu.

"Birlikte seyahat etmek zorunda kalmayı biz seçmedik. O yüzden arkadaş olabileceğimiz *fikrini* kafandan çıkar. Benimle konuşmaya çalışmayı-" Cümlesinin ortasında durdu. "Ne halt ediyorsun?"

Koltuktan kayıp dizlerimin üzerine çöktüm. Uyluklarını kavrayıp tırnaklarımı hafifçe etine geçirdim. "Asistanına gitmesini söyle."

Kade yutkundu. "Buradan siktir olup git, Barry."

Barry sırıtsa da Kade'in bunu görmesine izin vermeyerek hızla toparlandı. "Peki, efendim. Bir şeye ihtiyacınız olursa haber verin." Bana dönüp başıyla selam verdi. "Bayan Rhodes."

Dizlerimin üzerindeyken ona gülümsedim.

Kade çenemi kavradı. "Ona öyle bakmayı kes."

Barry'nin dizüstü bilgisayarını çantasına yerleştirmesini izlemeyi bırakıp tekrar Kade'e döndüm. "Yoksa ne olur?"

"Beni kışkırtmak iyi bir fikir değil, Stacey." Koltuğunda huzursuzca kıpırdandı. "Çalışanlarıma bakma. Asla. Anlaşıldı mı?"

Gözlerimi devirdim.

Kapının kapandığına dair bir *klik* sesi duyuldu. Bacaklarının arasına daha rahat bir pozisyonda yerleşip elimi kabarıklığının üzerinde gezdirirken gözleri hâlâ üzerimdeydi. Çoktan sertleşmişti. Şortunu yavaşça aşağı çektiğimde kalçasını kaldırdı. Beyaz *Calvin Klein boxer*'ı ortaya çıktı. Sertliği ince kumaşı geriyordu.

Onu okşadığımda dişlerinin arasından tısladı.

Baygın bakışlarımı yüzüne çevirerek, "Beni arzulamaktan nefret ediyorsun, değil mi?" diye sordum. "Bunu gizleyemiyorsun."

Avucumu yavaşça aletinin üzerinde gezdirirken gözlerini kapatıp başını koltuğa yasladı. Bu onu daha da sertleştirmişti. Sikinin kabarmış ucu *boxer*'ın üzerinden belirginleşmiş, kumaşı ıslatmıştı.

"Devam edeyim mi?" *Boxer*'ını yavaşça aşağı çekerken alçak sesle konuşmayı sürdürdüm. "Yoksa durmamı mı istersin?"

Gözlerini açtı. *Boxer*'ını aşağı sıyırışımı izlerken kalçası hafifçe yükseldi. Çenesini sıkarak, "Eğer durursan seni bu jetten aşağı atarım," diye homurdandı.

Bu boş bir tehditti ve beni tahrik etmemeliydi ama bacaklarımın arasındaki sızı daha da yoğunlaştı. Tam o sırada *Sleep Token*'dan *Take Me Back To Eden* çalmaya başladı ve bu, durumu daha da kötüleştirdi.

Gülümsedim, aletini tamamen özgür bırakırken gülüşümü gizlemek için dudağımı ısırdım. Kalın, uzun ve damarlarla kaplıydı. Parmaklarımı etrafına dolamaya çalışsam da avucuma zor sığıyordu. Sikini yavaşça okşayıp ucuna ulaştığımda bileğimi hafifçe döndürdüm.

Gözleri gözlerimdeydi. Kaslarının gerilişini izlemekten keyif alarak elimi yukarı aşağı hareket ettirmeyi sürdürdüm. "Ağzını kullan."

"Lütfen de."

Başparmağımla aletinin ucundaki ıslaklığı dağıtıp tadına bakmak için ağzıma götürdüğümde kaşları kalktı.

Tüm vücudu gerilmişti, göğsü hızla inip kalkarken bakışları dudaklarıma takıldı. "Ben yalvarmam."

Omuz silkip ayağa kalkmaya yeltendim ama omzumdan tutup beni yeniden aşağı itti. Burnundan sert bir nefes verip saçlarımı avuçladı. "Sikimi ağzına alacak mısın, Çilli? Eğer alacaksan, onunla oynamayı bırak ve kahrolası dudaklarını etrafına sar."

Sesinin karanlık tonuna karşılık kasıklarım sızladı. "Almamı sağla."

Çenemi kavrayıp dudaklarımı araladı. Aletinin ucundaki sıvıyı dudaklarıma değdirdiğinde tırnaklarımı uyluklarından birine geçirdim. Islaklığını altdudağıma bulaştırdı, ardından saçlarımı serbest bırakıp iki parmağını ağzıma sokarak dilime bastırdı. Gözlerim yaşarırken parmaklarının ağırlığıyla öğürdüm.

"Boğazını becereceğim. Sen de uslu bir kız olup menimin her bir damlasını yutacaksın."

Cevap vermemi beklemeden parmaklarını çekip aletini ağzıma itti. Ensemden kavrayarak onu daha derine almam için başımı aşağı bastırdı. Kalınlığı karşısında boğulur gibi oldum, havaya ihtiyacım vardı. Yine de onu emmek, boğazımdan içeri girip çıkışını hissetmek istiyordum.

Saçlarımı kavrayıp başımın hareketini kontrol ederken yüzündeki o yoğun arzuyu ve dudağını ısırdığını görmek için bakışlarımı yukarı kaldırdım. Aleti hafifçe dışarı çıkıyor, ardından tekrar derine inerek öğürmeme neden oluyordu.

Kade kalçasını hareket ettirip ağzımı sikerken dudaklarımın kenarından tükürükler süzüldü.

Bacaklarım onları aralamam için adeta yalvarıyorlardı. Kendimi biraz olsun rahatlatmak adına kadınlığıma uzanmak istiyordum. Ya da en azından bir sürtünme yaratmak için bacaklarımı birbirine bastırmayı arzuluyordum. Bir erkeğin zevkten dört köşe olarak gözlerini kapatmasını ve küfürler savurmasını izlemenin tahrik edici bir yanı vardı.

Hareketlerini durdurmak için karın kaslarına bastırdım ve dilimi aletinin hassas ucunda gezdirerek o noktayı emdim. "*Siktir,*" diye mırıldandı. Uzunluğunu ağzımdan çıkarıp yeniden ellerimle okşamaya başladığımda bana öfkeli bir bakış fırlattı.

Dizginler benim elimdeydi. Güçlü olan taraf bendim, kontrol bendeydi. Onun altında, dizlerimin üzerinde olmama rağmen ondan üstündüm.

Kendi isteğimle onu yeniden boğazıma almaya yeltendiğimde yüzümü kavrayıp beni kendisine bakmaya zorladı. "Gözlerin bende olsun," diye emretti. "Onları benden ayırma."

Yeniden dudaklarımı sikinin etrafına sararken ve ağzımı geriye çekip onu biraz daha kışkırtırken son derece rahattım. Dilimi aletinin alt kısmında gezdirip hayalarını avuçlarken bu oyundan ne kadar keyif aldığımı düşündüm. Emmeyi bir kez daha bırakıp zirveye ulaşmasını engelleyişimi izlerken gözlerimi onunkilerden ayırmama konusunda kesinlikle kararlıydım.

Birbirimize duyduğumuz arzuya karşı koymak üzerine yaptığımız anlaşmadan eser yoktu.

Dudaklarımı ucuna bastırarak, "Devam etmem için bana yalvar," diye fısıldadım.

Kade saçlarımı yumruğunun etrafına doladı. "*Lütfen* aletimi o lanet olası ağzına geri al."

Kalçalarını hızla yukarı kaldırarak sikinin ucunu tekrar ağzıma soktu ve bana harekete geçme fırsatı tanımadan boğazımı yeniden becermeye başladı. Aletinin etrafında öğürüyordum ama bu durum onu boğazımın daha da derinlerine

inmeye zorlamaktan başka bir işe yaramıyordu. Gözlerim yaşarırken beni nefessiz bırakıyordu.

Nefes almama izin vermek için aletini ağzımdan çıkarırken saçlarımı çekti. Gergin bir sesle, "Neden?" diye sordu.

Gözyaşları yanaklarımdan süzülürken kesik nefesler alıyordum. "Ne neden?"

Aletini işaret etti.

Hafifçe gülümseyerek omuz silktim. "Sana borçlanmıştım."

Cevabımın hoşuna gitmediği belliydi. Gözleri karardı, sikini kavrayıp altdudağıma vurdu ve gözyaşlarımı silmek için yanağıma sürttü.

"Bu hiçbir şeyi değiştirmez." Elini saçlarımın arasına geçirip hafif bir acı hissetmeme neden olana kadar çekti, her hareketiyle kadınlığım kasılıyordu. "Bana ihanet ettin. Seni affedemem, Stacey. Benden hiçbir şey bekleme. Eğer sikimi yalamak istiyorsan yap ama herhangi bir beklenti-"

"O zaman beni durdurmayı kes, seni aptal."

Onu yeniden boğazımın derinliklerine alıp yutkundum. Parmakları saçlarımın arasında sıkılaşırken gözleri geriye doğru kaydı.

İnledi. "Siktir, Stacey."

Onu birkaç saniye orada tutarak hem emdim hem de yaladım. Dudaklarım etrafında gezindikçe aleti seğirip daha da kalınlaşıyordu. Onu tamamen aldığımda göğsünden derin, titreşimli bir inilti yükseldi. Gözlerim biraz daha yaşardı ancak nefes almak için onu ağzımdan çıkarmadan önce birkaç saniye bekleyerek onu izlemeye devam ettim. Meme uçlarım elbisemin altında sertleşmişti, kumaşı yırtıp atma ve sızlayan memelerimi okşama dürtüsüyle savaştım.

Şişmiş, ucundan zevk suyu sızan sikine dudaklarımı yaklaştırdım. "Hâlâ benden nefret ediyor musun?"

Tekrardan inledi, hırlamamak için kendini zor tuttuğu belliydi. "Konuşmayı kes."

Kade iki elini de saçlarımın arasına sokup başımı tekrar aşağı çekti. Bu beni tamamen susturmuştu. Tükürüğümün

dudaklarımın kenarında birikmesine neden olacak şekilde ağzımı sikerken hareketleri daha hızlı ve daha sert bir hal aldı. Hava almak için çırpınmaya başlamıştım. Asistanının, Kade'in aleti tarafından boğulduğumu duyabildiğinden emindim.

Uçaktaki hoparlörlerden yükselen müziğin sesini neredeyse bastıracak kadar yoğun hırıltılı iniltileri ve nefes nefese savurduğu küfürler havada uçuşuyordu.

Kade altdudağını ısırdı. Hareket edip onu yaladıkça ve elimle onu okşadıkça aleti zonkluyordu. Boşalmak üzereydi. Elleri saçlarıma dolanmıştı, hırçın hareketlerle kalçasını kaldırırken beni yerimde sabit tutuyordu. Bense onun kalınlığı karşısında öğürüyor, boğuluyor ve inliyordum. Hareketleri yavaşladığında dudaklarımdan boğuk sesler dökülmeye başladı.

"Bunu seviyorsun, değil mi?" diye soludu. "Ne kadar tahrik olduğunu görebiliyorum. Sürtüğün tekisin, Çilli'm."

Dudaklarım aletinin tamamını alacak kadar aralanmıştı. Gözlerimin yaşarmasını izleyerek kendini tamamen ağzımın içine hapsetti. Koyu renk saç tutamlarını yüzümden çekerken başparmağı gözyaşlarımı siliyordu. "Bu gözyaşlarını istiyorum. Diğer dramaların hiçbiri umurumda değil. Tek istediğim sikimi emerken döktüğün gözyaşları. Kendine dokunmak için ölüyorsun, değil mi?"

Ağzım sikiyle dolu olmasına rağmen bir şekilde başımı sallamayı başardım. Eğer birkaç dakika içinde rahatlayamazsam çığlık atacaktım. Bacaklarımın arası sızlıyordu, memelerim ağırlaşmıştı ve farkında olmadan uyluklarımı birbirine sürtüyordum.

Kade derin bir nefes verdi, göğsü hızla inip kalkıyordu. Kalçasını bir kez daha yavaşça ağzıma doğru itti. "Bana ne kadar ıslak olduğunu göster."

Tereddütsüz bir şekilde ne kadar ıslandığımı hissetmek için elimi elbisemin altına uzattım. Çamaşırımı kenara çekip orta-parmağımın ucuyla klitorisimin etrafında daireler çizdim. En sonunda ihtiyacım olan baskıyı elde etmenin etkisiyle aletinin etrafında inledim. Parmaklarımı içime daldırdım ve sonra ne kadar ıslak olduklarını göstermek için yukarı kaldırdım.

Ağzımı becermeye ara vermedi. "Kendine dokunmaya devam et. Ben ağzına boşalırken parmaklarının amının derinliklerinde olmasını istiyorum."

İki parmağımı içime sokup diğer elimle klitorisimi ovuştururken inledim.

Kade başını arkaya attı. "Sikeyim. Ağzını çok özlemişim."

Bir parmak daha eklediğimde boşalmaya çok yakın olduğumu anladım. İçimde biriken sıcaklıkla birlikte iç duvarlarımın parmaklarımın etrafında kasılması harika hissettiriyordu. Bu gerçeküstü his yüzünden hıçkırarak ağlamamak için kendimi zor tutuyordum.

"Daha fazlasını yapabilirsin. Beni boğazının derinliklerine al." Kendini sertçe ağzımın içine doğru ittiğinde şişmiş ucu boğazımın arkasına çarpıp aşağı doğru kaydı. "İşte böyle. Hepsini, her bir lanet santimi al. Şimdi sikimin etrafında yutkun. *Siktir*!"

Zevk dalgasının bir yılan gibi sırtıma dolandığını ve bedenimin derinliklerine işlediğini şimdiden hissedebiliyordum. Kade'in göğsünden derin bir inilti yükseldi. Tam boşalırken başımın hareketini durdurmak istercesine iki elini de yeniden saçlarıma geçirdi.

Aleti her kasılmayla birlikte nabız gibi atıp kalınlaşıyordu. Onu henüz ağzımdan çıkarmamışken kendi orgazmım da beni yakaladı. Islak ve kör edici derecede sıcak bir dalga tüm vücuduma yayılırken Kade, saçlarımı canımı acıtacak kadar sert bir şekilde kavrayıp küfretti.

Artık dayanamayacak noktaya gelene kadar klitorisimi ovuşturdum. Dudaklarım hâlâ üzerindeyken dikkatli bir şekilde çığlık atışımı izliyordu. Kalp atışlarım tehlikeli bir hıza ulaşmıştı. Uyluklarım sırılsıklam, saçlarımsa darmadağındı.

Parmaklarımı içimden çıkardığım anda Kade parmaklarımdaki sıvıyı emebilmek için hemen bileğimi yakaladı. Dilinin sıcaklığının parmaklarımda gezinmesi ve bakışlarını gözlerimden bir an olsun ayırmaması, kalbimin daha da hızlı çarpmasına neden oldu.

Havasız kalmış ciğerlerimi yavaşça hayata döndürürken dudaklarımın kenarından ıslaklık süzülüyordu. Aletinin ucuyla dudaklarım arasında bir tükürük ipliği oluşmuştu. Başparmağını ağzımın kenarına sürttü. "Aferin kızıma. Bizimle ilgili özlediğim tek şey aletimi bu kadar iyi yalıyor olman." Sertliği hâlâ inmemişken çenemi kavradı. "Şimdi kucağıma çık ve beni sertçe becer."

Kendini toplama süresi her zaman etkileyici olmuştu.

Hiç tereddüt etmedim, doğrudan kucağına geçip elbisemi kalçama kadar sıyırdım. Kade aletini bacaklarımın arasında yönlendirirken bir kolunu belime doladı.

Kendimi üzerine bırakmak üzereydim ki, Barry'nin kapıdan içeri girip iniş için koltuklarımıza geçmemiz gerektiğini söylemesiyle şaşkınlıkla çığlık attım. Üzerime bir kova buzlu su dökülmüş gibiydi. Ellerimi Kade'in tişörtüne dolayarak utanç içinde yüzümü göğsüne gömdüm.

Kade çıplak kıçımı gizlemek istercesine elbisemi aşağı çekerken çantasından bir şey almak için koridorda yanımızdan geçen Barry'ye omzumun üzerinden sert bir bakış attı.

Gözlerimi kapattım. İkimiz de hâlâ aynı pozisyondaydık.

Sert sikinin ucunun girişimi dürttüğünü hissedebiliyordum. Ucunu ıslak kıvrımlarımda gezdirdi. Titreyerek kendimi hafifçe aşağı bıraktım. Başı kadınlığımdan içeri süzüldüğü anda titredi. Tek bir hareketle tamamen içimde olacaktı.

Kade'in ürperdiğini hissederek kulağına, "Barry'yi öldürebilirim," diye fısıldadım.

Kade iç çekerek başını omzuma düşürdü, bu özel bağı koparmaya yetecek kadar beni yukarı kaldırmadan önce kalçalarımı kavradı. "Senin için bunu ben yaparım. Çantamda bir silah var."

Güldüm ancak *boxer*'ını yukarı çekmeden önce ayağa kalkmama yardım edip elbisemi düzeltirken Barry'ye kaşlarını çatarak baktığını gördüğümde, içimde şaka yapmadığına dair bir his belirdi.

17.BÖLÜM

STACEY

Zavallı Barry iniş boyunca Kade'in ölümcül bakışlarına maruz kalmak zorunda kaldı.

Bize su teklif etti. Kade bu nazik jesti görmezden gelse de gözlerini ondan ayırmadı. Sırf kendini daha iyi hissetmesi için suyu alarak teşekkür ettim. Kade'in yanında uzun zamandır çalıştığı ve onun ruh hali değişimlerine alışkın olduğu belliydi. Sert tavrından etkilenmemişti. Kade, Barry'ye bizi yalnız bırakmasını söylediğinde Barry ona anlamlı bir bakış attı, sonra bana bakıp sırıtmamaya çalışarak yerine geçti ve emniyet kemerini taktı.

Gözlerimin altındaki akmış maskarayı silip saçlarımı düzeltirken alaycı bir ses çıkarmamaya çalıştım. Kade dışarıdan bakıldığında korkutucu ve yaklaşılmaz görünebilirdi ama aslında öyle *değildi*.

Dirseğini kolçağa dayamış, parmak ucunu şakağına yaslamış ve bacaklarını iki yana açmış şekilde oturuyordu. Üzerindeki beyaz tişört geniş göğsünü sımsıkı sarmıştı. Ellerim kumaşı kavrayıp buruşturduğu için omuzlarının üzerinde kırışıklıklar oluşmuştu. Yapılı vücuduna, dövmelerine, kaslı ve damarları belirgin kollarına bakmamaya çalıştım.

Bacak bacak üstüne atıp yutkundum, onu incelemeyi bir türlü bırakamıyordum.

Koyu renk kaşlarından biri havaya kalktı.

Yine ona bakarken yakalanmıştım.

Kızarıp bakışlarımı kaçırmak yerine gözlerimi kıstım. Barry'nin burada oluşunu ya da hâlâ alçalıyor olmamızı görmezden gelip gelemeyeceğimizi düşünüyordum. Bu gerilimi ve cinsel hüsranı hızlı bir düzüşmeyle üzerimizden atabilirdik. Belki o zaman bu atmosferi geride bırakıp ilkel insanlar gibi davranmayı kesebilirdik.

Gözlerini kaçırana kadar bakışlarımı üzerinden ayırmadım. Alçalmanın yarattığı basınç kulaklarımı tıkıyor, midemi altüst ediyordu. Kade hiçbir şey olmamış gibi telefonunda gezinirken ben de uçağın düşeceğini düşünmemeye çalışıyordum.

Jet piste yerleşirken sertçe sarsıldı. Lastikler zeminde çığlık atar gibi sürtünürken uçak yavaşlayıp sabit bir hıza ulaştı. Derin bir nefes alıp rahatladım. Uçmaktan nefret ederdim ama en kötü kısmı her zaman inişti. Yolculuk boyunca türbülans yaşamamıştık ancak biraz önce uzakta çakan bir şimşek bile ensemdeki tüylerin diken diken olmasına yetmişti.

Eğer şimşek bize çarparsa ne olur diye sorduğumda Kade sadece yüzünü buruşturmuştu.

Küçük pencereden dışarı baktım. Bardaktan boşanırcasına

yağan yağmuru ve rüzgârın ağaçları nasıl savurduğunu izledim. Dudaklarımı birbirine bastırıp üzerimdeki ince yazlık elbiseye baktım.

Uçak bizi özel bir hangara doğru konumlandırırken Kade sonunda sessizliği bozdu. "Bu akşama kadar inmiş olmamamız gerekiyordu. Şu anda saat sabahın beşi."

"Yani Amerika'da fazladan bir günümüz var."

Telefonu çaldı. Arayan kişiyi görmemek için telefonu ters çevirirken, "Anlamıyorsun," dedi. "Ailem uçağımızın ne zaman iniş yapacağını kontrol edecek. Bu kadar param olduğunu bilmiyorlar. Görünüşe göre ekonomi sınıfı inene kadar bir yerde oyalanmamız gerekecek."

"Epey gizemli işler çeviriyorsun, değil mi? Onlara başka bir yerden daha erken bir uçuş bulduğumuzu söyle." Omuz silktim. "Bu kadar büyütülecek bir şey değil."

"Zorluk çıkarmayı kesip beni dinle." Dudaklarımı *tamam* dercesine oynatıp koltuğuma iyice gömüldüm. "Bir işimi halletmem gerekiyor. Seni bir otele bırakacağım."

Belimdeki kemeri çözerken gözlerim büyüdü. "İnmemiz gereken saat geldiği anda babanı ziyaret etmeye gideceksin. Robot değilsin, Kade. Uyumak zorundasın."

Elini beni başından savar gibi havada salladı.

Barry çıkabileceğimizi söyleyince ayağa kalktım. Kapıyı açıp merdivenleri indirdi. Bana gülümsedi ama Kade ona bakar bakmaz bakışlarını hemen kaçırdı.

Barry'ye, "Sana tüm detayları göndereceğim," dedi. "Yakınlarda kal." Sonra bana bir bakış attı. "Ve ona gülümsemeyi kes."

Yanakları kızaran adam, "Özür dilerim, efendim," diye karşılık verdi.

Kade'e dik dik baktım. "Böyle davranmayı kes."

Kade kaşını kaldırıp beni merdivenlere doğru yönlendirdi, ardından arkamdan indi. "Nasıl? Barry beni neyin delirteceğini bilecek kadar uzun süredir sağ kolum."

Kalbim hızlandı. Barry'nin bana bakmasının onu delirttiğini mi kastetmişti?

"Kim olduğumu nereden biliyor?"

Kade sanki ne sorduğumu duymamış gibi bir sigara yaktı, ardından valizlerimizi takım elbiseli bir adama uzatıp teşekkür etti.

Hava karanlıktı. Yağmurun altında hafif bir serinlik vardı ama İskoçya'nın soğuğuyla kıyaslanamazdı. Kade ceketini yeniden bana uzattığında memnuniyetle kabul ettim. Ceketi omuzlarıma geçirirken kokusunu içime çekmemeye çalışıyordum.

Benden nefret ettiğini iddia ediyor olabilirdi ama davranışları bunun tam tersini söylüyordu.

Bir adam Kade'e başıyla selam verip ona bir anahtar takımı uzattığında gözlerim yerinden fırlayacaktı.

"Tanrı aşkına," dedim bir anda. "Bir Bentley..." Ayna gibi parlayan jantlarını, füme rengi gövdesini, siyah ve beyazın hâkim olduğu içini inceledim. "Hem de spor bir Bentley mi?"

Sıkılmış bir tavırla, "Bu bir *Bentley Continental GT*," dedi.

"Daha *normal* bir araba kiralayamaz mıydın?"

"Kiralık değil."

Gözlerim daha da büyüdü. "Para kazanmak için tam olarak ne iş yapıyorsun, Kade?"

Bu soru onu daha da sinirlendirdi. "Lanet olası çeneni kapa ve arabaya bin."

Kade'in çalma listesi eşliğinde geçen ilk iki saat, en hafif tabirle rahatlatıcıydı. Koltuklar hem rahat hem de ısıtmalıydı. *Deftones*'tan *Digital Bath* çalarken araba yolda kusursuz bir şekilde ilerliyordu.

Farkında olmadan gözüm sürekli ona kayıyordu. Direksiyonu avucunun altıyla çevirişini, hızlandığında onu daha sıkı

kavrayışını ve sigara içerken dirseğini aramızdaki konsola dayayışını izliyordum.

Bir yerde durup bize yiyecek bir şeyler aldı. Benim için bir şişe su, kendisi içinse bir enerji içeceği. Yolun sonlarına doğru uyuyakalmışım. Ancak eski bir deponun otoparkına girdiğimizde gözlerim aralandı.

"Neredeyiz?" Uykulu gözlerimi ovuşturdum. Maskaramın mahvolduğundan emindim. "Otelde miyiz?"

"Hayır. Yapmam gereken bir şey var, sonra seni götüreceğim. Yolumuzun üzerinde olduğu için buraya uğradık." Bana baktı. "Burada kal. Kapıları kilitli tut ve sakın peşimden gelmeye kalkma."

Göğsüm anında sıkıştı. "Neredeyiz?"

"Halletmem gereken bir iş var. Gidip arka koltuğa uzan, böylece kimse seni göremez."

Camıma vurulmasıyla irkildim. Başımı çevirdiğimde kaşında *piercing* olan, yüzünün yan tarafına tabanca dövmesi işlenmiş bir adam gördüm. Ön dişlerinin neredeyse tamamı çürüyüp dökülmüştü; görüntüsü hem korkunç hem de iğrençti. Üzerinde türlü arma ve rozetlerle kaplı bir kot ceket vardı.

Kade camı indirirken dudaklarını oynatarak sessizce, "*Sessiz ol*," dedi.

Adam doğrulup Kade'in tarafına geçti. Hemen ardından ikinci bir adam daha yanlarına geldi. "Bay Mitchell. Tekrar hoş geldiniz." Yanındaki adamın omzuna vurdu. "Diğer ülkelerde ona *Nâve* derler. Çünkü onun kalbi yoktur. Ölümcüldür, acımasızdır ve başladığı işi her zaman bitirir."

Kade canı sıkılmış gibi eliyle yüzünü sıvazladı. "Tabii."

Ne?

"Sizi yarına kadar beklemiyorduk."

Neler olup bittiği hakkında en ufak bir fikrim bile yoktu.

Adam arkasındaki birine el salladığında deponun kapıları açıldı. İçeride daha fazla adam vardı. Neredeyse motosiklet çetesini andırıyorlardı.

"Görüyorum ki bu kez kendine farklı bir sürtük bulmuşsun. Daha önce getirdiğin sarışın nerede?"

Pardon, ne? Sürtük mü?

Kade cevap verme zahmetine bile girmedi. Konuyu değiştirerek, "Hadi şu işi bitirelim artık," dedi ve bana döndü. "Burada kal."

"Ve tüm o akbabaların onu kapması riskini göze alalım, öyle mi?" Adam elini arabanın tavanına vurarak gürültülü bir kahkaha attı. "Gülünç olma. Ne kadar fazla olursak o kadar iyi." Dişsiz adam arkasını dönüp arkadaşlarına el salladı. "Nāve burada. Crawley'ye haber verin."

Arabanın yanında dört kişi daha belirdiğinde Kade homurdandı. Beni, "Lanet olsun. Arkamda kal," diye uyardı. "Hiçbiriyle konuşma. Gözlerinin içine bakma. Başını eğik tut. Anlaşıldı mı?"

Yutkundum. "Beni korkutuyorsun."

"Güzel," dedi ters bir sesle. "Bu adamlara bulaşmak istemezsin. Seni bir otele bırakmalıydım."

"Hâlâ bırakabilirsin." Sesimdeki panik gizlenemeyecek kadar belirgindi. Kalbim deli gibi çarpıyordu. İçeri girmek istemiyordum. *Özellikle arkamdan hiç düşünmeden karnıma bir bıçak saplayacakmış gibi görünen bu insanlarla birlikte.* "Lütfen beni bir otele bırak, Kade. *Lütfen.*"

Kade arabayı durdurup camı yavaşça kapattı. "Bizi oraya kadar takip ederler ve başına birini dikerler. Sadece tek kelime etmeden arkamda kal. Ekibimin gelip seni almasını sağlayacak kadar vaktim yok."

Arabadan indikten sonra benim tarafıma gelip kapıyı açtı. Ardından torpido gözünü açmak için içeri uzandı.

Elimle ağzımı kapatıp ona baktım. "Neden silahın var? Silahım var derken şaka yaptığını sanmıştım!"

Tişörtünü hafifçe kaldırmasıyla bronz teni ve karın kasları ortaya çıktı. Elindeki ölümcül silahı beline yerleştirdiğinde, "En azından kullanmayı bildiğini söyle," diye fısıldadım.

Kemerimi çözerken bana kısa bir bakış attı. Sonra nereden çıktığını bilmediğim bir bıçağı uyluğumun dış kısmından yukarı doğru kaydırıp kabzasını iç çamaşırımın yan tarafına sıkıştırdı. Soğuk metali bacağımda hissedince ürperdim. Sesi alçaktı ve korkuyor olmama rağmen elinin üzerimde dolaşması nabzımı hızlandırıyordu. "Sadece önlem amaçlı."

"Kade. Gerçekten korkuyorum," diye itiraf ettim sessizce. Eli uyluğumdan çekilirken yanağımdan süzülen bir damla yaşı sildi. "Bu insanları tanıyor musun?"

Elini uzatıp arabadan inmeme yardım etti. "Evet. Artık soru sormayı kes."

Kısa bir elbise giydiğim için anında pişman olmuştum. Neyse ki, iç çamaşırımın bel bandına sıkıştırılmış o küçük bıçağı gizleyecek kadar uzundu.

Ceketini bir kez daha omuzlarıma bıraktı. Depoya doğru yürürken kolunu sıkıca kavradım. İçeri girdiğimizde daha fazla adamın ortaya çıkmasıyla birlikte ekonomi sınıfı olan uçağı beklemiş olmayı diledim.

Titreyen ışıkların zar zor aydınlattığı metal merdivenlerden inerken onlarca gözün üzerimde olmasından rahatsızlık duyuyordum.

Kameralar her hareketimizi takip ediyordu ve buz gibi hava tenime işliyordu.

Kade'e doğru, "Burası hiç hoşuma gitmedi," diye fısıldadım. "Arabaya dönebilir miyim? Lütfen?"

Asansöre bindiğimizde arkamda rahatsız edici derecede yakınımda duran bir adam vardı.

Kade adama sert bir bakış atıp beni önüne çekti. Sırtım göğsüne yaslanırken kolunu belime doladı. "Sakin ol." Kulağımın dibindeki mırıltısı kalbimin atışlarını yatıştırmaya yetmemişti. "Onlara korktuğunu gösterirsen bundan beslenirler."

Başımı sallamayı başardım. Kolunun etrafımda olması normalde olması gerektiği gibi içimde kıvılcımlar çaktırmıyordu ama iyi hissettiriyordu. Güvende olduğumu düşünmemi

sağlıyordu. Asansör aşağı inerken boynuma değen nefesinin, birbirine dolanan parmaklarımızın ve bedeninin beni çevrelemiş halinin sonsuza kadar sürmesini istiyordum. Bunun sadece beni kendi kadınıymışım gibi göstermek ve korumak için yapılan bir oyun olduğunu bilsem bile yine de bu hisse engel olamıyordum.

"Nefes al, Çilli," diye fısıldadı. "Benim yanımda güvendesin."

Beline sıkıştırdığı silah sırtıma batıyor, bıçağın kör tarafıysa uyluğuma baskı yapıyordu. Kollarının arasında titreyerek dehşete kapıldım.

Daha önce Chris'le böyle yerlere gitmiştim ama hiçbirinde silahlar ya da ölüm tehdidi yoktu. Alkol, uyuşturucu ve seks vardı. O mekânlar acı, zorla alınan öpücükler ve parayla satın alınan hazlardan ibaretti.

O partilerin şeytanın ininden farksız olduğunu sanıyordum. Görünüşe göre cehennemin çukurlarından daha derin yerler de vardı.

En alt kata ulaştığımızda bizi pis bir koku karşıladı. Kutularla ve tavandan sarkan lambalarla dolu bir odaya girdiğimizde masanın etrafında bekleyen daha fazla çete üyesi gördüm. Yasadışı bitkiler. Beyaz tozlar. Haplar. Ve bir sorgu odasının ortasındaki tek sandalyeye bakan cam bir bölme.

Korkunun pençeleri arasına hapsolduğumu hissedebiliyordum. Kanıma sızıp organlarımı durdurmakla tehdit ediyordu.

"*Nāve*," dedi çete üyelerinden biri. Uzun beyaz sakalları ve altın dişleri vardı. Ellerini aramızdaki masaya dayamıştı. Masanın üzerinde, Kade'in lakabının yazılı olduğu kahverengi bir zarf duruyordu. "Seni yarına kadar beklemiyorduk."

"Farkındayım, Crawley."

Arkasında durmaya devam ettim. Kollarımı göğsümde kavuşturmuş, gözlerimi yere dikmiştim.

"Sözleşme ve elli için geldim."

"Sadece elli mi?" Adam kaşlarını kaldırdı. "Geçen sefer üç yüz istemiştin."

Kade, "Elli," diye tekrarladı. "Bir valize koyun."

Bira kokan iki adam yanıma yaklaştığında tüylerim ürperdi. Biri, "Sürtüğün buraya eğlence olsun diye mi geldi?" dediğinde diğeri, "Tadına bakmak isterdim," diye homurdandı.

Kıçıma şaplak atmasıyla çığlık attım.

"Ben-"

Sözleri yarıda kesildi.

Kade'in kolu bir anda fırladı ve dirseği, bana en yakın duran adamın burnuna çarptı. Kanlı bir çatırdamayla burnunu kırdı. Silahını da diğer adama doğrultmuştu ve şu anda kendisine çevrilmiş sayısız silahtan en ufak bir rahatsızlık duyuyor gibi görünmüyordu.

"Ona bir daha dokunursan lanet olası kafanı uçururum."

Tanrım. Ölecektik.

Kade gözünü kırpmadı, silahını indirmeye bile yeltenmemişti.

Elimi sırtına koydum. "Lütfen..."

Lütfen dur.

Burada ne işiniz var?

Neden silahın var?

Birlikte büyüdüğüm Kade nerede?

"Senin hakkında anlatılanları duyduk. Senden korkmuyorum. Sürtüğünü kirli ellerinden alacağım ve onu bir daha asla göremeyeceksin."

Kade iç çekti. Sanki yaşananların hiçbiri travmatik ya da korkutucu değilmiş gibi davranıyordu. "Son şansın." Sesi keskinleşti. "Geri çekil."

Adam güldü, ardından dişlerini gösterdi. "Yoksa ne olacak? Buradaki beş liderden biriyim ve ben-"

Kade tetiği çekti.

Patlama kulaklarımda çınlarken boğuk bir nefesle irkildim. Adamın bedeni cansız bir şekilde yere yığıldı. *Ölmüştü.* İki kaşının arasındaki delikten kan süzülüyordu.

Çığlığımı bastırmak için avucumu ağzıma kapattım. Midem bulanıyor, boğazıma safra yükseliyordu.

Kade hiç etkilenmemiş gibi görünerek silahını tekrar beline sıkıştırdı. "Hiçbiriniz ona parmağınızı bile sürmeyeceksiniz. Anlaşıldı mı?"

Sesi karanlık ve ürkütücüydü. Buz tutmuş bir okun göğsüme saplanıp damarlarıma sıvı bir korku enjekte etmesi gibi hissettiriyordu.

"Benimle iş yapmak istiyorsanız hiçbiriniz ona dokunmayacak, ona bakmayacak, hatta o yok gibi davranacaksınız."

Şaşırtıcı bir şekilde hepsi kabul etti. Ellerini teslim olur gibi kaldırıp silahlarını indirdiler.

Onlar işlerine devam etmeyi sürdürürken şok içinde kalakaldım. Tanımadığım bir adamın kanı ayaklarımın dibinde birikirken kusmamaya çalışıyordum.

Kaçsam bile gidecek hiçbir yerim yoktu.

Uyuşturucular, bavullara doldurulan paketlerin ağırlıkları ve Kade'in tecrübesi düşünüldüğünde *kolay* olması gereken bir sözleşme hakkında konuştukları sırada Kade'in sol koluna daha sıkı tutundum.

Gözlerim yanıyordu ve yanımda yatan ölü adama bakmamak için kendimi zorluyordum.

18.BÖLÜM

KADE

GEÇMİŞE DÖNÜŞ 3

Stacey'yi üç gündür görmemiştim ve kız kardeşimden numarasını isteyip istememek konusunda kararsızdım. Kendimle adeta savaş içindeydim.

Eğer numarası olsaydı her şey çok daha kolay olurdu. Ya da... beni görmezden gelir, bunun bir hata olduğunu ve onu beni öpmeye zorladığımı söylerdi.

Bir dakika... Onu zorlamış mıydım? Teknik olarak, onu mutfak tezgâhına yaslayıp sıkıştırmış ve beni tekrar öpmesi için ona meydan okumuştum. Siktir. Bu hiç iyi değildi.

Belki de özür dilemeliydim. Beni dinler miydi ki?

Babam birkaç gece önce sakinleşmemi söylemişti çünkü öpücüğü hayal ettiğimi düşünüp duruyordum. Derin bir nefes almamı; görebildiğim üç şeyi, dokunabildiğim iki şeyi ve kokusunu alabildiğim bir şeyi saymamı söylemişti. İşe yaramıştı.

Ciğerlerim yeniden havayla dolmuş, bulanıklaşan görüşüm düzelmişti. Sonra da bana kafamın içinden çıkıp Stacey'yle konuşmamı söylemişti.

Dürüst olmak gerekirse, hâlâ kafamın içinden çıkamamıştım.

Gölün dalgalanan sularını, ahşap iskeleye çarpıp iki yana sallanan küçük tekneyi ve açık hava havuzunu aydınlatan ışıkların yumuşak parıltısını izlerken nikotin ciğerlerime doluyordu.

Neredeyse her gün yağmur yağan, şanslıysak yılda sadece bir hafta yaz günü yaşadığımız İskoçya'da bahçede bir havuz bulunmasını hâlâ gülünç buluyordum. O havuza sadece dört kez girmiştim. Her seferinde de hayalarım büzüşmüş, kahrolası zatürreye yakalanmanın eşiğine gelmiştim.

Luciella ve arkadaşları ise havuzdan neredeyse hiç çıkmıyorlardı. Tabii ki o anlarda tam şu an durduğum yerde bilerek dikilip siyah saçları olan o güzel kızı saatlerce izlemiyordum.

Bir keresinde Base yanıma oturmuştu. O an yine kendi zihnime gömülmüş haldeydim ve onun da Stacey'yi izlediğini düşünmüştüm. Her ne olursa olsun Stacey'ye sahip olamazdı. Onu sahiplenmiştim ve benden başka hiç kimse ona sahip olamazdı.

Yani, bir bakıma öyleydi. Sanırım?

Aslında muhtemelen öyle değildi ama öyle olmasını isterdim.

Bir dakika. Bir insan birini nasıl sahiplenebilirdi ki?

Aklımdakileri sesli bir şekilde dile getirsem Stacey beni ülkeden sınır dışı eder, sonra da babamın yanına kapatılmamı sağlardı. Buna izin veremezdim çünkü onu yeniden öpmem gerekiyordu. Konuşsak da yeterdi. Ya da hâlâ kimseye dokunmamış ellerim titrerken dikkatini bir dakikadan daha uzun süre üzerimde tutması da kabul edilebilirdi.

Mutfaktaki o anı ne zaman hatırlasam sikim kaskatı kesiliyordu. Bunun artık biyolojik bir tehlike oluşturmaya başladığını düşünüyordum.

Telefonumu çıkarıp baktığımda Luciella'nın televizyonun olduğu ana salonumuzda bir fotoğraf paylaştığını gördüm. Fotoğrafın altında Stacey, annem ve Ewan ile film gecesi yazıyordu.

Sigara neredeyse parmaklarımın arasından düşecekti.

Aşağıdaydı.

Aşağıda olduğunu bilmek hızla duşa girmeme, dişlerimi fırçalamama ve üzerime bir boxer'la eşofman altı geçirmeme yetti. Üstüme başka bir şey giyme zahmetine girmedim. İçerisi boğucu derecede sıcaktı.

Odamdan çıkmadan önce ayaklarım zemine çakılı kalmış gibi duraksadım. Derin bir nefes verdim, ellerimi saçlarımdan geçirip telefonumu çıkardım ve Jason'a bir mesaj attım.

Ben: *Stacey burada. Ne yapmalıyım?*

Jason: *Giana sakin olmanı ve hiçbir şey olmamış gibi davranmanı söyledi.*

Kaşlarımı çattım. Bu kulağa berbat bir tavsiye gibi geliyordu.

Ben: *Neden?*

Jason: *Ne demek istediğini ancak Tanrı bilir. Sorduğumda göz kırptı. Sadece rahat ol ve babanın Aria'ya yaptığı gibi onu bıçaklama.*

Gözlerimi devirdim, bir yandan gülümsememi bastırmak için dudağımı ısırırken bir yandan da hızlıca cevap yazdım.

Ben: *Onu babam değil arkadaşı bıçakladı, seni geri zekâlı. Günün birinde babam sen ve babanın peşine düştüğünde, arkama yaslanıp sadece olanları izleyeceğim.*

Jason: *Haha! Şimdi siktir git ve kendini rezil etme. İyi şanslar. Bu suratla buna ihtiyacın olacak.*

Pislik.

Telefonu cebime yerleştirip biraz parfüm sıkarak aşağı kata yöneldim. Stacey küçük kırmızı bir elbise ve pofuduk çoraplarla kanepede otururken gözlerimi ona çevirmemeye çalışıyordum.

Luciella ona bakarak, "Bu kez geliyorsun, değil mi?" diye sordu.

"Gelemem."

"Neden?"

Omuz silkti. "Bir sebebi yok, gelemem."

İki ana kanepenin ortasındaki tekli koltuğa oturdum. Kanepelerden birinde kız kardeşimle Stacey, diğerinde Ewan ile annem vardı.

Annem televizyonu sessize alıp, "Ne izleyeceğiz?" diye sordu.

"The Greatest Showman var mı?" diye sordum.

Luciella inledi. "Onu en az bin kere izledik!"

Omuz silktim. "Ama güzel bir film."

Stacey, "Konusu ne?" diye sordu. Doğrudan bana baktığında vücudumdaki her bir damla kan buz kesti.

Neyse ki kız kardeşim hemen araya girip, "Paraya aç bir adam ve bir müzikal," diye cevap verdi. "Karısını aldatıyor ama yine de mutlu sonla bitiyor. Boktan bir film."

Annemin dudakları aralandı. "Kelimelerine dikkat et!"

Hafifçe gülüp başımı iki yana salladım. "Gayet güzel bir film."

Kız kardeşim kumandayı kaldırdı. "Ben korku filmi izlemek istiyorum."

Işıkları kıstık ve filmi başlattık. Ancak benim aklım hâlâ Stacey'ye filmin konusunu anlatma işini kız kardeşime bırakmamam gerektiğindeydi. Ben filmi çok daha iyi açıklardım.

Yine de merakım ağır bastığı için odama kaçmak yerine aşağıda kalmayı tercih ettim.

Film başlayalı en az bir saat olmuştu ve ben tek bir sahnesine bile dikkat etmemiştim. Luciella durmadan çığlık atıp yerinden sıçrıyor, Ewan ise her an uyuyakalacakmış gibi görünüyordu.

Bedenim ürperdi ama gidip üzerime bir şey almakla uğraşacak halde değildim. Bunun yerine koltuğun yanındaki sepetten bir battaniye aldım.

"Kade, onu Stacey ile paylaşır mısın, tatlım?" diye seslendi annem. "Üşümüş gibi görünüyor."

Yanındaki yer boştu. Diğer tarafındaysa Luciella oturuyordu ama gidip oraya oturacağıma gözlerime iğne batırmayı tercih ederdim.

Stacey'yi öpmek sorun değildi ama aynı battaniyenin altına girmek kulağa tam bir kâbus gibi geliyordu. Yakınında olmak bile zaten yeterince korkutucuydu. Ona biraz daha yaklaşacak olursam muhtemelen kalbim yerinden fırlardı. Rahat koltuğumdan kalkıp yanına yerleştim ve battaniyenin yarısını ona uzattım.

Ailemin odadan çıkmaya karar vermesi sadece on dakika sürmüştü. Ewan ve annem bir şeyler atıştırmak için mutfağa gitmiş, Luciella da babamızla telefonda konuşmak için dışarı çıkmıştı.

Odada Stacey ile lanet battaniyenin altında yalnız kalmıştık.

Harika.

Kollarını göğsünde kavuşturarak, "Bu film berbat," dedi Stacey. "İnsanların her iki saniyede bir korkmaktan nasıl keyif aldığını anlamıyorum."

Yutkundum. "Kesinlikle."

"Senin bahsettiğin filmi izlemeyi tercih ederdim. The Great Man miydi?"

Sırıtıp dirseğimi koltuğun kenarına yasladım. "The Greatest Showman," diyerek düzelttim. "Ama yaklaşmıştın."

Dudağını ısırdığında gözlerim istemsizce ağzına kaydı. "Sence filmi onunla değiştirsek fark ederler mi?"

"Luciella filmi beş saniye ileri sarsak bile fark eder."

"Eh, doğru."

Bakışlarımız buluştu. Elimi atkuyruğuna geçirip onu kendime çekme isteği her geçen saniye biraz daha büyüyordu. Ona

sonsuza kadar bakabilirdim. Üzerimdeki o yeşil gözlerinin farklı tonlarına... Elimi farkında olmadan uzatıp saçının koyu renk bir tutamını parmağıma doladığımda gözbebeklerinin büyümesine...

"Neden seni öpmene izin verdin?" diye sordum. Zihnimde birkaç gün önce mutfakta dudaklarının dudaklarıma değdiği an belirdi. "Yıllarca seninle uğraştım. Yüzüme bir tane geçirmeliydim."

Stacey'nin yanakları kızardı. "Ben... şey... istedim."

Parmaklarımın arasındaki saçı elimden kayıp gitti. "Yüzüme geçirmeyi mi?"

Battaniyenin kenarıyla oynarken iç çekti. Sesi yanağımı okşayan yumuşak bir dokunuş gibiydi. "Benimle oyun mu oynuyorsun? Amacın bir kızın senden hoşlanmasını sağlayıp sonra onu bir kenara atmak mı? Bu şekilde herkesin seni alkışlayacağını falan mı sanıyorsun?"

"Kimse seni ikinci kez öptüğümü görmedi. Neden alkışlasınlar ki?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

Boğuk bir ses çıkardım. "Bildiğimi sanmıyorum."

Kapı kolu oynadı.

Koltuğun arkasından kapıya bakmak için döndüm. Annem başını içeri uzatıp pizza yaptığını söyledi. Başımı salladım ve kapı yeniden kapanırken elimle saçlarımı geriye ittirdim. Ne yazık ki, bu hareket battaniyenin kaymasına neden olmuştu.

Hayır. Bir dakika...

Battaniyeyi kaydıran ben değildim.

Stacey onu üzerinden itip kucağıma çıktı, bacaklarını kalçalarımın iki yanına yerleştirerek üzerime yerleşti. "Eğer söylediklerinde ciddiysen..." Yüzümü ellerinin arasına alıp ona bakmamı sağladı. Orman yeşili gözlerindeki ihtiyaç neredeyse can yakıyordu. "O zaman beni tekrar öp."

Tam anlamıyla donakaldım. Boğazımda büyüyen yumruyu bastırmak için yutkunmak dışında bir şey yapamıyordum.

Onu öpmek istiyordum.

Siktir, onu fena halde öpmek istiyordum.

Ama hazırlıksız yakalanmak beni huzursuz ediyordu. Düşünmek, ona nasıl dokunacağımı ya da ne söyleyeceğimi planlamak için zamanım olmamıştı. Ben kontrolü elinde tutmayı seven biriydim. Bu yüzden onu böyle karşımda bulmak bütün dengemi altüst etmişti.

Beni hazırlıksız yakalayarak ellerini vücudumda gezdirmesi kanımın kulaklarımda uğuldamasına yetti. Kalbim neredeyse yerinden çıkacaktı ve ellerim iki yanımda yumruk olmuştu. Kalçalarını kavrayıp onu kendime çekmek, dudaklarının tadını almak istiyordum. Sesini duymalı, bedenini üzerimde hissetmeliydim.

Ama hareket etmeme engel olan bir şey vardı.

Stacey gerginliğimi fark etmişçesine kaşlarını çattı fakat ne olduğunu anlaması sadece bir saniyesini aldı. Dizlerinin üzerinde doğrulduğunda sanki iki kafası varmış gibi ona bakıyordum. Beynimin, içinde bulunduğumuz durumu algılaması nedense gereğinden fazla uzun sürmüştü.

Güzel bir kız kucağımda oturuyordu ve ben kocaman açılmış gözleriyle dikilen bir heykelden farksızdım.

Sikeyim, neden böyle olmak zorundaydım? Neden normal biri gibi davranamıyor, panikleyerek donakalıyor ve her şeyi mahvediyordum?

Ellerini yüzümden çektiğinde göğsümdeki baskı azaldı. "Ben..." Sesi titredi. "Tanrım. Ne kadar aptalım." Yüzü kıpkırmızıydı. Utanç içinde üzerimden inmeye çalıştı.

Ellerim düşünmeme fırsat vermeden hareket etti ve kalçalarını tutup onu yeniden kucağıma çektim.

"Gitme."

Tek kelime.

Sesim kalınlaşmıştı, kulağa ona yalvarıyormuşum gibi geliyordu. "Gitme."

"Ne yapmamı istiyorsun?" diye fısıldadı.

Sadece, "Bana karşı biraz sabırlı ol," diyerek dudaklarımı dudaklarına bastırdım.

Dudaklarımız birbiriyle buluştu ve Stacey kollarını omuzlarıma dolayarak öpücüğüme karşılık verdiğinde endişelerimin bir kısmı dağıldı. Kendimi biraz gergin hissediyordum ama bununla başa çıkabilirdim.

Dilimi dudaklarının arasından içeri kaydırdım. Göğsümden bir inilti yükseldiğinde beni engellemedi. Kontrolü elinde tutmak isteyen Stacey, öpücüğü derinleştirmek için başını hafifçe eğdiğinde parmaklarım belindeki kumaşa gömüldü. Çıplak tenine dokunma isteği dayanılmazdı. Lanet elbiseyi üzerinden çıkarıp teninin her santimini öpmek, yalamak ve dişlemek istiyordum.

Bu saçma bir dürtüydü, özellikle de hiç deneyimim olmadığı düşünüldüğünde. Büyük ihtimalle heyecandan ne yapacağımı şaşırırdım.

Altdudağımı dişlerinin arasına aldığında tısladım. Dudağımı önce emdi, sonra yaladı ve ardından başımı yana çevirerek ıslak dudaklarını boynuma indirdi.

Aletim acı verici derecede sertleşmişti ve şortum bunu gizlemeye yardımcı olmuyordu. Neredeyse bacaklarının arasına yerleşmişken sikim, üzerindeki baskıdan kurtulmak istercesine geriliyordu ama bu onu ürkütebilirdi.

O da benim gibi daha önce kimseyi öpmemişti, biliyordum. İkimiz de deneyimsizdik.

Boynumu öptüğü sırada dişlerimi sıktım. Ellerini çıplak göğsümde gezdirdi, sonra yeniden omuzlarıma çıkardı. Sol kolumdaki dövmeleri takip ettiğini hissettiğimde ürperdim. Bedenimin hangi noktalarına dokunabileceğini anlamaya çalışıyordu. Gerilmeme neden olmayacak noktaları keşfederken dudakları benimkilerin üzerinde gezinmeye devam etti.

Sonra ellerimi tutup belinden çekti. Kaşlarım çatıldığında yavaşça avuçlarımı çıplak dizlerinin hemen üzerine yerleştirdi. "Böyle iyi mi?" Ellerimi yavaş yavaş yukarı taşıdı, elbisesinin altına kaydırıyordu. "Yoksa fazla mı?"

Hafifçe gülümsedim, Stacey beni anlıyordu. Neden yavaş olmamıza ihtiyaç duyduğumu görebiliyordu. "Gayet iyi."

"Fazla gelmeye başlarsa bana söyle, tamam mı?"

Göğsümden derin bir ses yükseldi. Burnumu burnuna sürtüp dudaklarına kısa bir öpücük kondurdum. Ardından Stacey beni yeniden öpmeye başladı.

Ellerimi yavaşça kalçalarına doğru kaydırıp kendime iç çamaşırını hissetmek için izin verdim. Danteldi ve muhtemelen beyazdı.

Masum...

Dokunuşum karşısında ağzından çıkan o küçük iniltiyle nefesim kesildi. Ellerini saçlarıma geçirip sıkıca kavrarken dilini ağzımın içine sürdü. Saçımı çekince kalçalarını daha sıkı tuttum. Onu kendime çekip aletime sürtünmesini istememek için kendimi zor tutuyordum.

Çok erkendi.

Fazlasıyla erkendi.

"Numaranı Lu'nun telefonundan aldım," dedi dudaklarıma doğru. Dilimi dudaklarının arasına çekip sertçe emerken bir yandan da konuşuyordu. "Sana mesaj atarsam cevap verir misin?"

Sırıttım. Ellerim kendi kendine hareket edip kalçasını kavradı. Bu arada kızı gerçekten inanılmazdı. Yaptığı danslar ve hava akrobasisinin karşılığını fazlasıyla aldığı belliydi. Stacey'yi biraz daha kendime çeksem onun için ne kadar sertleştiğimi hissedecekti ve ikimizin de buna hazır olmadığından emindim.

"Sanırım bunu kendin öğrenmek zorunda kalacaksın." Çenesi boyunca küçük öpücükler bırakırken usulca inledi. "Seni küçük sinsi, Çilli. En yakın arkadaşının telefonundan numaramı çalmak, ha?"

Kıkırdadı. O sesi yeniden duymak istemem, bedenimin her bir noktasının alev almasına neden oldu.

Ani bir hareketle yerlerimizi değiştirdim, bu kez ben üstteydim. Bir elim başının yanındayken ağırlığımı üzerine vermemeye çalışıyordum.

Dudaklarım yeniden dudaklarına kavuştu. Dillerimiz birbirine dolanırken elim bir kalçasına sarılıyor, bir saçlarına dolanıyordu. Öpücüklerimiz giderek derinleşti. Nefessiz kalana kadar birbirimizin dudaklarını keşfetmeye devam ettik.

Bacaklarını araladığında yeniden gerildiğimi hissettim.

Sertleşmiştim ve canım yanıyordu.

Öpücüklerimiz giderek daha talepkâr daha yakın bir hal alırken ayak bileklerini bacaklarımın arkasına doladı. Beni kendisine daha da yaklaştırmak için tırnaklarını sırtıma geçirdi. Tam şu anda biri içeri girse beni Stacey'nin üzerinde görürdü. Buna rağmen göğsümdeki baskı her geçen saniyeyle biraz daha ağırlaşırken elbisesini kalçasında topladım ve elimi sırtının altından geçirip onu daha sıkı tuttum.

Dilim hâlâ tadına bakarken farkında olmadan kalçalarım hareket etti ve onu kendime çekerken aletim ona sürtündü.

Tam o anda zihnim gerçekliğe döndü.

Donakaldım.

Önce dudaklarımızı ayırdım, ardından ellerimi bedeninden çektim. Vücudum şaşkınlıkla kasılmıştı. İrileşmiş gözlerle kızarmış yüzüne baktım. "Özür dilerim," derken kelimeler dudaklarımdan zorla dökülüyordu.

Kalbimin göğsümü parçalayıp çıkmasından korkuyordum.

Kendimi ondan uzaklaştırırken, "Özür dilerim," dedim tekrar. Yutkunarak kendimi köşeye, eski yerime çektim. Stacey doğrulup dudaklarını silerken konuşmaya çalıştım. "Öyle yapmak iste-"

Kapı açıldığında cümlemi yarıda kestim ama battaniye çoktan üzerimize çekilmişti.

İçeri ilk giren Ewan oldu, elinde bir kutu pizza tutuyordu. Tanrı'ya şükür zamanında geri çekilmiştim, yoksa Luciella'nın en yakın arkadaşını koltukta sıkıştırıp aletimi ona sürttüğümü görecekti. Ewan'ın ardından annem iki kâse yiyecekle içeri girdi, arkasından gelen Luciella da içeceklerle dolu bir tepsi taşıyordu.

Bakışlarımı Stacey'ye çevirdim, gerginlikle tırnağını kemiriyordu. Gözlerini durdurulmuş filme dikmişti. Boynundan yanaklarına doğru yayılan kızarıklık hâlâ olduğu yerdeydi.

Luciella yarın babamın beni arayacağını söylerken ikimiz de nefesimizi kontrol etmeye çalışıyorduk. Ardından filmin ne anlattığını tamamen unuttuğunu söyledi.

Film yeniden başladı.

Ekrandaki kız hayatı pahasına çığlık atarken hâlâ Stacey'nin tadını dudaklarımda hissedebiliyordum. Dudaklarım onun ısırıkları ve öpücükleri yüzünden hassaslaşmıştı.

Ama kıvılcımlar hâlâ yerli yerindeydi.

Battaniyenin altından parmaklarım onunkileri bulduğunda ve Stacey de elimi tuttuğunda sıcaklık daha da arttı. Başka bir durumda olsaydık, bu tarz fiziksel temaslardan kaçınır ve o kişiyi milyonlarca parçaya bölünmüş halde hayal ederdim. Ellerim acırdı.

Ancak söz konusu Stacey olduğunda parmaklarımızı birbirine daha sıkı doluyor, bu hisse karşılık veriyordum.

Ben. Kade Mitchell. On sekiz yaşında, ilk kez bir kızın elini tutuyordum ve bu hoşuma gidiyordu.

Film bitip de ayrılmamız gerektiğinde yatağıma geçtim ve tam o sırada bilinmeyen bir numaradan mesaj geldiğini gördüm.

Bilinmeyen Numara: *Yapmaya çalıştığın şeyin... bilirsin işte, o olmadığını biliyorum. İkimiz de kendimizi kaptırdık. Sorun değil. Bu konuyu düşünüp kendini yorma.*

Bilinmeyen Numara: *Ve seninle o Great Man filmini izlemek istiyorum.*

Alçak sesle gülüp numarasını kaydettim, sonra bir cevap yazdım.

Ben: Eğer filmin adını yanlış söylemeye devam edersen olmaz. O şaheser için kullanabileceğim saygısızlığın da bir sınırı var.

Çilli: The Greatest Showman! Ama evet, seninle izlemek istiyorum. Hayır da diyebilirsin. Kendini ZORUNDA hissetmeni istemiyorum.

Ben: Gerçekten bir seçim şansım var mı?

Çilli: Elbette hayır. Çarşamba günü antrenmandan sonra burada kalacağım. Evde olacak mısın?

Annemin bağırdığı zamanları saymazsak odama daha önce hiçbir kız girmemişti. Hatta Dez, Base, Jason ve Ewan hariç giren başka kimse de olmamıştı. Kendi alanıma sahip olma fikri hoşuma gidiyordu ancak Stacey'nin orada olması... Tanrım, tuhaf hissettiriyordu.

Ben: Luciella uyuduğunda odama gel. Eğer filmin adını bir kez daha yanlış söylersen seni dışarı atarım ve kız kardeşime ne kadar berbat öpüştüğünü söylerim.

Çilli: SAKIN BUNU YAPMA!

Ben: Çarşamba günü görüşürüz, Çilli.

19.BÖLÜM

STACEY

Durdurulamayacak kadar büyük bir şok içindeydim. Ayaklarım ben farkına varmadan beni depodan dışarı taşıdı. Kade adımı seslendi ama ben duramıyordum, konuşamıyordum, hatta nefes bile alamıyordum. Bıçağı iç çamaşırımdan çekip çıkardım ve yere fırlattım. Tek görebildiğim ayakkabılarımın deponun zemininde bıraktığı kırmızı ayak izleriydi.

"Stacey."

Arabayı teğet geçip ana kapılara doğru yöneldim. Durmadan kendime her şeyin düzeleceğini söylüyordum. Yapmam gereken tek şey, otele giden bir araç bulup Lu'nun odasına

ulaşmaktı. Orada güvende olurdum. Yarattığı tüm bu kaostan ve tehlikeden uzaklaşmaya ihtiyacım vardı.

Bir zamanlar ürkekliğiyle tanıdığım o genç adam, az önce sanki hiçbir şey olmamış gibi birini kafasından vurarak öldürmüştü. Ondan uzaklaşmam gerekiyordu.

"Stacey."

Ben yaklaştıkça kapı yana doğru kayarak açıldı ancak daha ona ulaşamadan Kade kolumu yakalayıp beni kendisine bakmaya zorlayacak şekilde çevirdi.

"Bu konudan kimseye bahsetmeyeceksin."

Dişlerimi canımı yakacak kadar sertçe sıktım. "Siktir git."

Kendimi tutuşundan kurtarsam da önüme geçip yolumu kesti. "Bana istediğin kadar kız, umurumda değil. Ama kız kardeşime tek bir kelime bile edemezsin."

"Sadece senden uzaklaşmak istiyorum. Hiçbir şey söylemeyeceğim ama bu delilik." Hıçkırığımı bastırmak için ağzımı kapattım. "Onu gözümün önünde öldürdün!"

Kade gözünü bile kırpmadı. Göz temasını bir an olsun kesmeden elindeki bıçağı ters çevirirken son derece rahattı. "Olur böyle şeyler."

Buna nasıl cevap vereceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu. Vücudum hâlâ titriyordu. Kalbim göğsümü tekmeliyor, başımın içinde zonklayan bir ağrı büyüyordu. Elbiseme kan sıçramış, tenimde lekeler bırakmıştı. Eğer bunu hemen yıkamazsam son yirmi dört saat içinde yediğim her şeyi kusabilirdim.

"Seni bir otele götüreceğim. Diğerleriyle daha sonra buluşabiliriz."

"*Uber* çağıracağım," diye karşılık verdim. "Seninle hiçbir yere gelmiyorum."

İç çekti. "Hadi ama, Çilli."

"Hayır! Bana öyle seslenemezsin!" Kafamdaki zonklama daha da arttı. "Birini öldürdün!" diye bağırdım. "Sana ne oldu böyle?"

"Seni bir otele götürmeme izin ver, her tarafın kan içinde."

"*Sana ne oldu?*" Görüşüm bulanıklaşırken olduğum yerde kaldım. "Şu anda kim olduğun hakkında hiçbir fikrim yok. Sen âşık olduğum Kade değilsin."

Gözlerini yere sabitlemeden önce başını salladı. "Sanırım değilim."

Yüzümdeki tüm kanın çekildiğinden emindim. Kade başını kaldırarak bana doğru dikkatli bir adım attı. Eli kan yüzünden yapış yapış olmuş saçlarımı yüzümden uzaklaştırmaya çalıştığında dokunuşu karşısında irkildim. Eli havada donakaldı, ardından yanına düştü. "Benden korkuyorsun."

Bakışlarımı kaçırdım.

"Bu dünyada canını yakmayacağım tek kişi olduğunun farkındasın, değil mi?"

"Eğer öyle olsaydı sana en çok ihtiyaç duyduğum anda hayatımdan çıkıp gitmezdin." Başımı iki yana salladım. "Çoktan canımı yaktın."

"Bunu yapmayacağız." Nefesini dışarı vererek ellerini cebine soktu. "Seninle konuşuyor olmam bile hata."

Alaycı bir şekilde güldüm. "Ah, doğru. Birkaç saat önce de durum tam olarak buydu, değil mi?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Hayır. Ne demek istediğin hakkında hiçbir fikrim yok. Arkadaşlarından biri uyuşturucu kullandığında bundan nefret eden o adama ne oldu? Şimdiyse elli bin dolar değerinde mal satın alıyorsun, birden fazla sürtüğün var ve *insanları öldürüyorsun.*"

Çenesi kasıldı. "Tüm bunların seninle hiçbir ilgisi yok. Kendi kahrolası işine bak ve konuyu kapat, tamam mı?"

"Kapatamam..." Ona arkamı döndüm. "Kapatamam. Senin kim olduğunu biliyorlardı ve neden yanında diğer sürtüğünün olmadığını sordular. Onu... onu vurmana gerek yoktu."

Kade burnunu çekti, sigaranın kokusu havaya yayılıp burnuma dolmadan önce bir çakmak sesi duyuldu. "Vurduğum son kişinin o olmayacağından emin olabilirsin."

Sözlerini idrak etmek zordu. Bir zamanlar ona âşık olmuştum. En yakın arkadaşımın benimle uğraşmayı seven o baş belası kardeşiydi ama bunun kimseye bir zararı yoktu ve eğlenceliydi. O günlere geri dönebilmek için her şeyimi verirdim.

Tanrım, geri dönebilseydim her şey çok farklı olurdu. Yalanlara bulaşmazdım. Sırlar olmazdı. Birlikte olduğumuzu kimseden saklamazdım.

Yeniden yürüyüp uzaklaşmaya çalıştım ama Kade bileğimi yakaladı. "Fazla dramatik davranıyorsun ama burada olmaz. Şu lanet arabaya bin."

Elinden kurtulup döndüm ama daha iki adım atmıştım ki, dişlerinin arasından bir küfür savurarak beni ayaklarımı yerden kesecek şekilde kavrayıp omzuna attı. Dünyam anında tersine döndü. Yumruklarımı sırtına vurup bacaklarımı savururken kesik nefesler alıyordum.

"İndir beni, seni pislik!"

Kade'in gücü karşısında çırpınmamın hiçbir anlamı yoktu.

"Saçmalıklarına ayıracak vaktim yok, Stacey."

Bir ses, "Ne kadar güzel bir isim," dediği anda Kade'in adımları durdu.

Kime baktığını görmeye çalışsam da kıçından başka bir şey göremiyordum.

"Patronuna onun kaç para ettiğini sormam gerekecek. Onunla geçirdiğin süre ne zaman doluyor?"

"Yolumdan çekil, Crawley."

Korkudan donakalmış halde Kade'in tişörtünün arkasını kavradım. O sırada yanımıza iki adam daha geldi.

Kade, "*Dvigatsya*," dedi. Hangi dilde konuştuğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Devam ettiğinde sesi daha kısıktı. "*Ona ne prodayetsya.*"

Adam alçak sesle güldü. "*Ona seichas.*"

Diğer adam gözlerimizi buluşturmak için eğildi ve sırıtarak, "Stacey..." dedi. "Senin uğruna bir servet harcardım."

Kade'in bacaklarımı kavrayan ellerinden biri uzaklaştı, yine de beni omzunda güvenli bir şekilde tutmaya devam ediyordu. Bir silahın kurulma sesini duydum. "Bana bunu tekrar söyletme. Yolumdan çekil."

Bana bakan adam doğrulduktan sonra gözden kayboldu.

Crawley yeniden İngilizceye dönerek, "Sakin ol," dedi. "Buraya barış için geldik. Sadece küçük kuzgununu merak etmiştik."

Kade bacaklarımın etrafındaki tutuşunu sıkılaştırdı. "Yolumdan çekil yoksa birazdan kendini iki gözünün arasına bir kurşun saplanmış halde bulursun."

İnleyip kulaklarımı kapattım, patlama sesi duymayı bekliyordum. Elbisem bir şekilde hâlâ kıçımı örtmeyi başarıyordu. Belki de Kade'in beni taşıma şekli sayesindeydi, emin değildim. Çakıl taşlarının üzerinde yankılanan ayak seslerini duydum. Kade parmağı hâlâ tetikteyken arabaya doğru ilerledi. Eski lider Crawley ise beni izliyordu.

Beni omzundan indirdiğinde sırtım arabanın soğuk metaline yaslandı. Yolcu kapısını açarak, "Onlara bakmayı kes," diye tısladı. "Hey..." Çenemi kaldırdı. "Gözlerini benden ayırma. Sakin ol. Çok hızlı nefes alıyorsun, şu anda bayılmanla uğraşacak durumda değilim."

O ana kadar paniğimin ne derece ileri olduğunun farkında bile değildim. Ancak sözleri kulaklarıma ulaşınca kalbimin rahatsız edici bir hızla çarptığını ve gözlerimin yandığını fark ettim. Arabaya nasıl bindiğimi ya da emniyet kemerimi ne zaman taktığımı hatırlamıyordum. Sanırım bunu o yapmıştı.

Kade yerine yerleşip kapıyı kapattığında motor hırıldayarak çalıştı. Sanki birileri peşimizdeymiş gibi arabayı hızla sola kırıp yolda hızlanınca boynumu incitmemek için tutunmak zorunda kaldım.

"Bana en sevdiğin üç şeyi söyle."

Bakışlarımı yüzüne çevirdim. "N-ne?"

"En sevdiğin üç şey. Hadi."

Nefeslerime odaklanmaya çalıştım. "Dans etmek."
Köşeyi dönerken gözünü yoldan ayırmadı. "Devam et."
"*The Greatest Showman* izlemek."
Bir anlığına duraksadı. "Bir tane daha."

"Şey..." Derin bir nefes verdim. "Köpekler. Milo ve Hopper. Onları özledim."

Kade gaza biraz daha yüklendiğinde sırtım koltuğa yapıştı. O anda bu sorularla dikkatimi dağıtmaya çalıştığını fark ettim. Artık kontrollü bir şekilde nefes alabiliyordum.

Araba hızla ilerlerken birkaç dakika boyunca sessiz kaldık. En sonunda koltuğuma iyice yerleşip kollarımı göğsümde kavuşturdum.

Kade yavaşlayarak trafik ışıklarında durdu. "Sana ilk söylediğimde o arabaya binmeliydin. Artık adını biliyorlar."

Cevap vermek yerine pencereden dışarı baktım. Mağazaların ve sokak lambalarının ışıkları birleşmiş, tek bir parlak renge dönüşerek birbirlerine karışmışlardı. Gözlerim sızlıyordu ama söylediği hiçbir şeyi algılayamayacak halde pencereden dışarı bakmaya devam ettim.

Mutlu olmadığını anlayabiliyordum. Söylenip duruyordu ama onu görmezden geliyordum. Bu da onu daha çok delirtiyordu. Beni o tür insanlarla dolu bir binaya sokarken aklından ne geçiyordu ki?

Güneş ufukta belirmişti ancak turuncu ve sarı tonların güzelliğine rağmen odaklanamıyordum. Gözlerimi kapatıp uyumaya çalıştım. Ellerim hâlâ titriyordu ve gözlerimi her kapattığımda adamın cansız bedeninin yere yığılışını görüyordum. Tetiği çektiğinde silahın çıkardığı o sesi duyuyor, birinin cinayete kurban gidişine tanık olduğumu hatırlayarak kalbimin tekrar durduğunu hissediyordum. Crawley ve adamlarının bakışları zihnime kazınmıştı. *Kade'in sürtüğü...*

Daha önce Chris'in insanları feci şekilde dövüşüne tanık olmuş, yasadışı kafes dövüşleri izlemiş, insanları şişelerle ve bıçaklarla yaraladığını görmüştüm. Ama birini öldürmemişti. Cinayete karıştığına şahit olmamıştım.

Kade tutuklanabilir ve çok, çok uzun bir süre hapiste kalabilirdi.

"Kafanın içinden çık."

Kahrolası aptal herif.

Otele vardığımızda Kade valizlerimizi resepsiyona taşıyıp bir oda tutmak istediğini söyledi.

"İki oda," diyerek düzelttim.

Dikkat çekici gümüşi mavi gözleri üzerimdeydi ama onu tamamen dışarıda bırakıyordum. Alana ihtiyacım vardı ve bir parçam ondan korkarken Kade'in yanında olmak istemiyordum.

Kadın Kade'e bakarak, "İki mi?" diye tekrarladı. Tanrı'ya şükür yüzümdeki kanı fark etmemişti.

Başını sallayıp iç çekti. "Evet." Daha sonrasında iki odanın da ücretini ödeyip kadına teşekkür etti.

Asansörün gelmesi birkaç dakika sürdü. Kade bizi on birinci kata çıkarmak için bir kart okuttu. Odam onunkinin tam karşısındaydı. Kapımın kilidini açtığında kapıyı itip içeri girdim. Arkamdan gelerek çantamı ve valizimi yatağın yanına bıraktı.

"Halletmem gereken birkaç şey var," dedi. "İyi olacak mısın?"

Hayır. Gözlerimi kırmızı halıdan ayırmadan, "Evet," diye yanıtladım. Rengi neredeyse ayaklarımın dibinde biriken kanla aynı tondaydı. "Lütfen git. Birkaç saat sonra Luciella'nın yanına geçmek için *Uber* çağıracağım."

"Bana bak."

Başımı iki yana salladım.

Kade kapı eşiğinde durmuş, parmaklarıyla kapı çerçevesinin üst kısmına vuruyordu. Bana doğru bir adım atmaya yeltendiğinde irkildim. Olduğu yerde donakaldı. "Benden korkma, Çilli. Bazen insanların hayatta kalabilmek için değişmesi gerekir."

Parmaklarıma bakıp onları birbirine doladım. "Oradayken hangi dilde konuştun?"

Kulağının arkasına sıkıştırdığı taze sarılmış esrarla oynarken başparmağını dudaklarının kenarında gezdirdi. "Rusça."

Başımı salladım. Başka bir şey soracak durumda değildim.

Gitmeden önce bir dakika boyunca bekledi, ardından kapı hafif bir tıkırtıyla kapandı. Kendi odasının kapısını açtığını duymadım ama banyoya geçip musluğu açarken ayak seslerinin giderek uzaklaştığını işittim.

Yüzümdeki kanı temizlemem birkaç dakikamı aldı. Ardından elbisemi titreyen bedenimden sıyırıp çıkardım ve aynadaki bitkin, darmadağın yansımama baktım. Gözlerim cansızdı, bomboşlardı. Sadece bir zamanlar tanıdığım o çocuk için döktüğüm gözyaşları vardı.

Yüzümü bir kez daha yıkasam da bu yeterli değildi. Kendimi kirli hissediyordum. Duş almak bile sırtımdaki ürpertiyi dindirmeye yetmemişti. Bir battaniyeye sarınıp güneşin gökyüzündeki hareketini izlemek de öyle...

Birkaç saat sonra siren sesleri duydum. Polisler Kade'i tutuklamak için mi geliyordu?

Dudaklarım tekrar titremeye başladığında bu kadar zayıf olduğum için kendime kızdım. Henüz genç bir kızken kalbimi Kade'in ellerine bırakmıştım. Yıllar geçmesine rağmen kalbim hâlâ avuçlarının içindeydi. Ama bu kez, kontrolüm dışındaki şeylerin intikamını alırcasına onu parmakları arasında eziyordu.

Olanların benim suçum olmadığını söylerken yalan söylemiyordum. Ne yaptığım ya da hangi lanet olası gerçekliğin içine düştüğüm hakkında hiçbir fikrim yoktu. Tek bildiğim, daha önce hiç bu derece yoğun bir panik hissetmediğimdi. O anda tek istediğim sevgilimin yanında olmaktı ancak ertesi sabah onun yatağında olmadığımı fark etmiştim.

Ayrılığımızın ardından ne yaşadığı, nasıl bu kadar değiştiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Âşık olduğum Kade'in hâlâ var olup olmadığından da emin değildim.

Yatağa kıvrılıp düşüncelerimi sakinleştirmeye çalıştım. Sinirlerimi yatıştırmam neredeyse dört saatimi almıştı. Kendime geldiğimde deri sırt çantamdan telefonumu çıkarıp açtım. Yüzlerce bildirim vardı. Çoğu bilinmeyen bir numaradan gelmişti. Chris *kullan-at* telefonlarından birini kullanıyor olmalıydı.

Mesajlardan birinde, eve döndüğümde bana ne yapacağını rahatsız edici ayrıntılarla anlatmıştı. Ama korku hissetmek yerine ekranı kaydırıp konuşma geçmişini sildim ve numarayı engelledim.

Kyle bana iyi uçuşlar dilemişti. Lu ise Base'le bu yolculuktan asla sağ çıkamayacağını haber veriyordu. Dün gece annesi ve Ewan'la içmeye çıkmışlardı. Base onların odasının yanındaki odada grup seks yapmış, ardından Lu'ya katılmak isteyip istemediğini sormuştu.

Stüdyoda çekilen birkaç videoya ve fotoğrafa da etiketlenmiştim. Kızlarım yakında çıkacak olan yarışma için pratik yapıyorlardı. Diğer birkaç gönderiyse direk ve çember gösterileri, esneme hareketleri ve dans figürleriydi. Öğrencilerimin bazılarına yanıt verdikten sonra telefonum Kade'den gelen anlaşılmaz mesajlarla titredi.

***Kade**: Stcy uyamnık mısın?*

***Kade**: İyti ggeceler çillli.*

20.BÖLÜM

KADE

"İçeride kaç kişi olduğunu düşünüyorsun?"

Barry arabada, yanımda oturuyordu. İki saat önce Stacey'yle ayrıldığımız binanın tam karşısına park etmiştik. Çevreyi gözetleyen üç SUV de oradaydı. Mermi kemerini belime dolayıp bölmeleri şarjörler ve hançerlerle doldurdum.

Bakışlarımı ona çevirip biraz düşündükten sonra başımı yana eğdim. "Elli olabilir."

Geordie aksanıyla, "O zaman çocuk oyuncağı," dedi.

Alaycılığına karşılık hafifçe güldüm. "Hepsinin silahlı olduğunu hesaba katarsak pek kolay olacağını sanmıyorum."

"Stacey'nin adını bildiklerinden emin misin?"

Ona ters bir bakış atarak, "Beni dinlemiyor musun?" diye çıkıştım. "En az beş kez aynı şeyi anlattım."

"Sadece bir isim yüzünden bunu yapıyor olmamızı biraz dramatik buluyorum."

"Bir yıldan uzun süredir benim için çalışıyorsun ve *bunun* dramatik olduğunu mu düşünüyorsun?"

Yüzünü buruşturdu. "Bir keresinde birinin evini yakmaya çalıştığını hatırlıyorum. Üstelik bunu yine o kız yüzünden yapmıştım. Bu ayrıntıyı unutmamamız gerek. Fazla ileri gitmiyor musun?"

Kemerimi doldurmayı bırakıp burun kemiğimi sıktım. "Eğer Bernadette'e onun adını söylerlerse, Stacey'nin izini bulur. Muhtemelen yapacağı ilk iş de geçmişimizi araştırmak olur. Beni daha itaatkâr bir hale getirmek için Stacey'ye neler yapacağını hayal bile etmek istemiyorum."

Barry her şeyi biliyordu, ona anlatmak zorunda kalmıştım. Eğer anlatmazsam düşündüğü tek şey masum bir kızı takıntı haline getirdiğim olurdu. Barry, Stacey'yi izlemeye vaktim olmadığında bana raporlar gönderirdi. Yirmi bir yaşında bir adam olarak, beni cinayete sürüklemeyecek başka bir takıntı bulmam gerektiğine inanıyordu.

Tüm bunlar aşırıya mı kaçıyordu? *Evet.* Ama kahrolası akıl sağlığım için Stacey'nin ne yaptığını bilmeye ihtiyacım vardı. Ondan nefret edip yine de ne yaptığını bilmeye ihtiyaç duymam tuhaf mıydı? Üstelik yılanın teki olduğunu biliyordum.

Yine de hâlâ bana ait olan bir yılandı.

"Yani seni aldatan bir kız için bütün bir çeteyi öldürmeyi planlıyorsun. Doğru mu anladım?"

Dişlerimi gıcırdattım, yüzüne bir yumruk indirmemek için kendimi zor tutuyordum.

"Evet." Arabanın kapısını gereğinden fazla hızlı açtım. "Oteldeyken onu kimin aradığını bulabildin mi?"

"Hayır. Sanki telefonunun etrafında lanet olası bir çelik bariyer var."

"Araştırmaya devam et."

Barry cevap vermedi. Benimle birlikte arabadan inip takım elbisesinin altına gizlediği mermi kemerini kontrol etti. Kumaş, kurşunların etkisinin büyük kısmını emdiği için ona da benimkinin aynısını vermiştim.

Bizimle gelen on beş adamımız olsa da hazırda bekleyen üç kişi daha vardı. Ayrıca deponun karşısındaki binanın çatısında keskin nişancı bulunuyordu.

Kapıyı *hack*'leyerek içeri girdiğimizde *heavy* metalin sesi kulaklarımızı doldurdu. Sessizce ilerleyip merdivenleri çıkarken silahlarımızı çoktan doğrultmuştuk. Adamların bir kısmını sol tarafa, diğerlerini ise sağa gönderdim. Barry'yle beraber üç kişi de beni takip etti.

Kulaklığımdan, "Temiz," diye bir ses yükseldi.

Başka bir adamımsa, "Birini hallettik," diye bildirdi.

Silahımı havada tutmaya devam ettim. Köşeyi dönerken yana doğru bir adım atıp önümdeki hedefe nişan aldım, susturucu atışın sesini boğdu ve kurşun adamın kafatasına saplandı. Saniyeler içinde ölmüştü. Onun ardından dört kişi daha yere yığılırken duvarlara patlayıcı yerleştirmeye başladık.

Bernadette yoğun bir eğitimden geçmem için beni Rusya'ya göndermişti. Orada paralı askerlerinden oluşan bir grup bana dövüşmeyi, ateş etmeyi, bıçak kullanmayı ve sorgu taktiklerine nasıl direneceğimi öğretirken işkence etmekten de geri kalmamıştı.

Barry yanımda dururken silahımı indirip elime iki bıçak aldım. Kabzalarını kavrayıp ekibime beni takip etmeleri için işaret verdim.

Bıçaklardan birini karşıma çıkan adamın çenesinin altına sapladım. Ardından parçalanmış ağzını avucumla kapatarak bıçağı gözüne soktum.

Bıçağı gözünden çekip çıkardığımda sıra boğazına gelmişti. Kulağına eğilerek, "Uyku vakti," diye fısıldadım.

Bedeni ayaklarımın dibine yığılırken bıçağımı kot yeleğiyle temizleyip üzerinden atladım.

"Liderler bodrum katında olacak," dedim Barry'ye dönerek. "Crawley'yi bana bırak."

Asansör aşağı inerken ekibimin geri kalanı merdivenleri kullandı. Tabancamın dolu olduğundan emin olduktan sonra elimdeki bıçağı çevirdim. Daha birkaç saat önce bu asansörde Stacey ile birlikteydim ve sakinleşmesi için onu kollarımın arasında tutuyordum.

Şimdiyse her tarafım kan içinde kalmıştı. Damarlarımda Noel sabahını bekleyen bir çocuğun heyecanı dolaşıyordu.

Asansör en alt kata ulaştığı anda metal kapılar gıcırdayarak açıldı ve anında her iki taraftan da ateş edilmeye başlandı. Zırhlı yeleğime isabet eden bir kurşunun etkisiyle duvara savruldum. Göğsüme yayılan yakıcı acı nefesimi kesti. Adi pislik işimi bitiremeden önce yüzüne bir bıçak fırlattım. Aynı anda Barry de adamın boynunu kırmıştı.

Bodrumda ilerlerken önümüze çıkan herkese ve her şeye ateş ettik. Bir yandan da duvarlara patlayıcı yerleştirmeye devam ediyorduk.

Doğrudan göğsüme savrulan baltadan son anda sıyrıldım.

Kulaklığımdan tekrar ses yükseldi. "Fuller yaralandı."

İçimden küfrederek onlara doğru yöneldiğimde Fuller'ı göğsünden vurulmuş halde buldum.

Yeni adamlarımdan birine dönerek, "Vurulduğu noktaya baskı uygulamaya devam et," dedim. "Onu sağlık görevlimize götür. Hastaneye *gidilmeyecek*."

Başını salladı. Onlar uzaklaşırken Barry ve diğer üç kişi solumda kaldı. Kurşunlardan sıyrılıp ateş ederek ilerledik, son patlayıcıyı yerleştirmeden önce en az yirmi çete üyesini indirmiştik.

Heavy metal hâlâ ortalığı inletiyordu. Silahıma yeni bir şarjör takarken dalgınca başımla ritim tutuyor, parçaya ıslık çalarak eşlik ediyordum.

Barry'ye dönüp delirmiş bir adam gibi sırıttım. "Hazır mısın?"

"Aklını kaçırdığının farkındasın, değil mi?"

"Evet."

Yüzüm kana bulanmıştı, Barry'nin yüzü ise üzerine sıçrayan koyu kırmızı kan lekeleri yüzünden neredeyse tanınmaz haldeydi. Herkese bizi takip etmeleri için işaret verdim. Asansör bizi yeniden yukarı çıkardıktan sonra -metal kapılar kurşunların içeri işlemesini güçlükle engelleyebilmişti- elektriği kestim.

Arkamdan savrulan bir yumruk yanağıma indi. Damarlarımda dolaşan adrenalin yüzünden yüzümdeki darbenin etkisini birkaç saniye sonra fark ettim.

Crawley yalpalayarak duvara tutundu. Adamlarını geride bırakıp kaçmaya çalıştığı hissine kapılmıştım. Ekibime silahlarını indirmelerini emrettim.

"Efendim?"

Barry'ye baktım. "Gidin. Hepiniz."

Barry bir anlığına tereddüt etti. Ardından diğer adamlara araçlarına dönmelerini söyledi.

İç çekerek kulağımın arkasına sıkıştırdığım esrarı çıkardım. Çatışmadan etkilenmemiş olmasına şaşırmıştım.

"Bana vurup buradan kaçabileceğini düşünmen bir hataydı. Ama en büyük yanlışın *onun* olduğu tarafa bakmandı."

Crawley kanın parmaklarının arasından sızdığı uyluğunu tutarken alayla güldü. "Sürtüğünden mi bahsediyorsun?"

Ona bakarken çenem kasıldı. Sabrım tükenmek üzereydi.

"O benim sürtüğüm değil." Sigarayı yakıp öfkemi biraz olsun bastırması umuduyla içime derin bir nefes çektim. Şu anda bu herifle uzun uzun uğraşacak ya da ona işkence edecek kadar keyifli hissetmiyordum. "Ben gittikten sonra patronumla irtibata geçtin mi?"

Yaralı bacağını daha sıkı kavradı. Duvara çarpıp kafasını kaldırırken yüzünde şaşkın bir ifade belirmişti. "Bayan Sawyer ile neden iletişime geçeyim ki?" Sonunda duvardan aşağı kayıp koçının üzerine düştü. "O kız Bayan Sawyer'ın kızı mıydı?"

Yüzümü buruşturup dumanı dışarı üfledim. "Hayır. Cassie çok daha çekilmez biridir."

"Burada olma sebebin bu mu? Sürtüğün yüzünden mi buradasın?" Güldü. "Paylaşmak güzeldir, Nâve."

Gözlerimi devirdim. "Bana öyle seslenmeyi kes. Benim adım..." Çenesini acı verici bir şekilde kavradım, tutuşum çırpınmasına neden olacak kadar sertti. Sigaramın kor gibi yanan ucunu yanağına bastırırken, "Benim adım kahrolası Nâve değil," dedim.

Teninin yanmasıyla birlikte çığlık attı, gözlerinde biriken yaşları görebiliyordum.

Çenesini bırakıp mermi kemerimdeki bıçaklardan birine uzandım ve bıçağı havaya kaldırdım. "Benim adım Kade. Kade Mitchell. Tobias Mitchell'ın oğlu. Belki de bu ismi tenine kazımalıyım. O zaman da bana *Nâve* diye hitap etmeye devam edebilecek misin?"

"S-siktir git."

Bedeni zayıf düşmüştü, vurulmuş olmalıydı. Neredeyse kan kaybından ölecek olmasına rağmen bana vurmaya çalıştığında elini ittim.

Alnının ortasına bir kurşun sıkıp işini çabucak bitirmek yerine, adımın her harfini terden sırılsıklam olmuş alnına kocaman harflerle tek tek kazıdım. Çenesinden salyalar akmaya, bedeni tamamen hareketsiz kalmaya ve bilincini yitirmeye başlayana dek durmadım.

"İşte oldu," dedim alnına kazılı dört kırmızı harfe hayranlıkla bakıp gülümseyerek. "Artık kim olduğumu asla unutmayacaksın."

Kısık, anlaşılmaz bir mırıltıyla, "Sen *Ölümsün*," dedi. "Senin de zamanın gelecek. Hem senin hem de sürtüğünün."

Bıkkın bir tavırla ellerimi iki yana açtım. "O benim lanet olası sürtüğüm değil." Dirseklerimi dizlerime dayadım. "Aslına bakarsan sürtük olmakla alakası yok. O sadece uzaktan izlediğim, aklımı kaçırmama neden olacak kadar takıntı

yaptığım bir kız. Bir zamanlar ona kalbim vermiştim. Peki ya o ne yaptı biliyor musun? Onu *paramparça* etti. O zehirli bir yılan. Bekle bir saniye. Söylediğim herhangi bir kelimeyi bile anlıyor musun, Crawley?"

Bilinci kapanıyordu. Artık beni dinlemiyordu.

Gözlerindeki ışık söndü. Gözlerimi devirip gerçekten öldüğünden emin olmak için bıçağımın keskin tarafını boğazına sürttüm. Boynundan akan kan elimi sırılsıklam etti. Ayağa kalkmadan önce başparmağımla parmaklarımın arasındaki o sıcak sıvıyı ovuşturdum.

Stacey kanlar içinde harika görünürdü.

Tabii o kan kendisine ait olmadığı sürece.

Bu düşünceyi hızla zihnimden uzaklaştırıp, "Patlatın," diye emir verdim.

Kulaklığımdan Barry'nin sesi geldi. "Hâlâ menzildesiniz, efendim. Bölgeden uzaklaşmanız gerekiyor."

Sırıttım ve Crawley'nin adamlarının yüzüme bulaşan, çoktan kurumaya yüz tutmuş kanını sildim. Ardından asansör boşluğuna bir bakış attım. "Bana bir şey olmayacak. Sadece patlatın."

Aşağıda hâlâ mahsur kalmış, yaralı ve çıkış yolu arayan bir dolu adam vardı. Merdiven boşluğu tıkanmış haldeydi. Elektrikler kesildiği için asansör de çalışmıyordu. Hepsi deponun bodrum katına gömülecekti çünkü hepsi Stacey'ye bakmıştı. Hepsi ona sahip olmak istemişti. Ama ona hiç kimse sahip olamazdı. *Ben bile.*

Takım elbisemin ceketini çıkarıp bir kenara attım. Bıçağım hâlâ elimdeyken kollarımı dirseklerime kadar sıvadım. Otoparka doğru yürürken lekeli gömleğimin düğmelerini açtım ve zırhlı yeleğime saplanan kurşunu çekip çıkardım.

Geride morluk bırakacağı kesindi. Kurşunun çarptığı yerdeki hassasiyeti ve sızıyı şimdiden hissedebiliyordum.

Arabaya ulaştığımda Barry'yi yolcu koltuğunda otururken buldum. "Sana patlatmanı söylemiştim."

"Kendinizi ölümsüz olarak görebilirsiniz ama hayatınızı tehlikeye atmayacağım, efendim."

"Bu bir emirdi."

İç çekti. "Güvenliğiniz için bu emre uymamayı tercih ettim."

"Sen *ve* Stacey, şu her şeye karşılık verme huyunuzla beni daha çok sinir etmeye başladınız."

Hafifçe güldü. Ardından telefonunun ekranına dokunarak tüm patlayıcıları birbirine bağlayan ve onları tetikleyen uygulamayı açtı. Önce bir parlama geldi. Ardından dünya parçalanıyormuş gibi hissettiren o gök gürültülü ses kulak zarlarımı neredeyse patlatıyordu. Alev topu bir yanardağ gibi gökyüzüne yükseldi. Ben de yarattığımız bu sanat eserine gülümseyerek baktım.

Eğer söylediğim anda patlatsaydı şimdi paramparça olmuş olurdum.

"Hepiniz iyi iş çıkardınız, çocuklar. Toparlanın ve biraz dinlenin."

Bakışlarımı asistanıma çevirdim. "İlgilenmem gereken bir şey var. Burayı temizleyip oteline geçmeye ve benden haber beklemeye hazır mısın?"

Barry başını salladı ve arabanın ön kısmına hafifçe vurup dışarı çıktı.

Bir zamanlar çete üyeleriyle dolu olan depoya baktım. Şimdiyse geriye yalnızca yıkıntılar, küller ve ölü bedenler kalmıştı.

Bernadette motorculardan oluşan bir çeteyi tamamen haritadan sildiğimi öğrenirse çıldırırdı. Onun saçmalıklarıyla uğraşamazdım, bu yüzden ona yalan söylemem gerekecekti. Aramızda bir sürtüşme çıktığını, bizi ifşa etmekle tehdit ettiklerini ve bu yüzden onları havaya uçurmaktan başka çarem kalmadığını anlatacaktım.

Kaçınılmazdı. Tam bir felaketti. Yazık olmuştu.

Belki de böylece insanlar bana ait olan şeylerle oyun oynanmaması gerektiğini öğrenirdi.

21.BÖLÜM

KADE

Uzakta yankılanan siren sesleri acil servise değil, Barry'nin temizlik ekibine aitti. Herkesin ayrıldığından emin olduktan sonra hedefimin konumuna baktım ve güvenlikle dolu bir malikâne olduğunu görünce homurdandım.

Haritayı takip edip ağaçlık bir alanda durdum. Kıyafetlerimi yakıp üzerime temiz bir takım elbise geçirdim. Yeni kıyafetlerimle içeri sızmak için kullanacağım uyuşturucuları bir valize koymuştum.

Valizi kapatmadan önce kendimden daha fazla nefret etmemi sağlayacak iki çizgi kokain çektim. Kemiklerimdeki titremeyi bastırmam gerekiyordu. Eğer uzun bir süre uyarıcı madde almazsam böyle oluyordu. Yine de artık uyuşturucuya

zorlanmıyordum. Sanırım bu durum, maddenin hissettirdiği o hissi arzulamaya başladığım gün sona ermişti.

Valizi arabadan indirdikten sonra elektrikli kapılara çıkan yolda yürürken arkamdan sürükledim. Zile bastım ve kendimi Bay Lennox'ın distribütörlerinden biri olarak tanıttım. Karşımdaki kişi içeri girmeme izin verdi.

Güvenlik ekibine karşılık gözlerimi devirdim. Tamamen hazırlıklı bir halde buraya kimseye hesap vermeden *kolayca* girebilmiştim.

Büyük bir odaya yönlendirildim. Masasının arkasına kurulmuş, aşırı kilolu ve yağlı görünümlü bir adam puro içiyordu. Parmaklarına geçirdiği altın yüzüklerin parıltısı gözümü almıştı.

Dumanın arasından öksürerek, "Benim için ne getirdin?" diye sordu.

Valizi masasına fırlatıp açtım. İçindeki beyaz tozu görünce arkasına yaslandı, sırıtarak boğazından iğrenç bir ses çıkardı.

Ancak çantalardan birine uzanmaya bile fırsatı olmadı. Belimdeki silahı çekip göğsünün tam ortasına dört el ateş ettim. Susturucu gürültüyü büyük ölçüde bastırmıştı. Bedeni yere yığıldığı anda fotoğrafını çekip Bernadette'e gönderdim ve ödemenin geri kalanını yollamasını söyledim.

Çıkışa ilerlemeden önce valizi geride bıraktım. Ancak daha ana merdivenlere ulaşamadan iki el ateş sesi duyuldu. Kendimi devrilmiş bir masanın arkasına attım. Şansıma güleрek ikinci silahımı da çıkardım. Kurşunlar başımın yanından vızıldayarak geçerken iki silahla birden ateş edip bir sütuna doğru ilerledim.

Kokain nişan alma yeteneğime pek yardımcı olmuyordu. Bu yüzden silahlarımdan birini bırakıp bıçağımı çıkardım. Bir adamı arkasından yakalayarak bıçağı boynuna sapladım. Ardından arka çıkışa doğru ilerlerken bedenini kalkan olarak kullandım.

Arabama nasıl ulaştığım ya da *Bentley*'mi bir hendeğe

sürüp mahvedene kadar beni ne kadar kovaladıkları hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bir şekilde yara almadan kurtulmuştum. Ama yeni arabamı hurdaya çevirdiğim ve peşimdekilerden kurtulana kadar yaya olarak koşmak zorunda kaldığım için öfkeliydim.

Gözlerime kan doldu, görüşümü kırmızıya boyarken çatlamış telefonumu çıkarıp asistanıma mesaj yazdım.

Barry beni yakındaki bir benzinlikten aldı. Otele dönene kadar da daha dikkatli olmam gerektiğine dair söylenip durdu. Yüzümü silmem için bana bir mendil uzattığında reddettim ve teşekkür ederek arabadan indim.

Neyse ki, resepsiyon görevlisi önünden hızla geçip asansöre yöneldiğimde iyi olup olmadığımı sormamıştı. İkinci katta asansöre bir çift bindi. Ama benden mümkün olduğunca uzak durmaya çalışıyorlardı. Sonuçta her tarafım kan içindeydi ve mermi kemerim tamamen ortadaydı.

Sanırım dudağım da patlamıştı, sızladığını hissedebiliyordum.

Asansörden indiğimde adımlarım sakar ve dengesizdi. Parlak ışıklar gözlerimi kısmama neden olduğunda elimi gözlerime siper ettim. Odalarımızın olduğu koridorda ulaştığımda Stacey'ye okunaksız olduğunu tahmin ettiğim bir mesaj gönderdim. Yanıt gelmeyince kendi odamı boş verip onun kapısının önüne oturdum ve telefonumla oyalanmaya başladım.

Kaydettiğim ilk video, Yunanistan'daki son tatilimizdendi. Karaoke barındaki görüntülerimizi izledim. Balkonda çekilmiş bir video vardı. Sonrasında Stacey'nin güneşlediği bir anı kaydediyordum. Kamerayı yüzüne, bronzlaşmış ve çilli tenine doğru yaklaştırıp duruyordum.

Bir başka videoda el ele tutuşup sahilde yürüyorduk. Yanağımı öptüğü anı durdurdum ve yüzündeki gülümsemeyi inceledim. Tıpkı benimkine benziyordu.

Tonlarca video ve fotoğraf vardı. Beni esir almışlardı. Yine de hiçbirini silemiyordum. O klasörü açtığım için kendimden

nefret ettim. Normalde meraklı gözlerden uzak kalması için onları kilit altında, güvenli bir klasörde saklardım. Onları görmek işkence çekiyormuşum gibi hissettiriyordu.

Çocukluğumdan beri duygularımla mücadele edip durmuştum. Hayatımda ilk kez Stacey'yle birlikteyken gerçekten yaşadığımı hissetmiştim. Şimdiyse içimdeki her şey kapkaraydı.

İçten içe ölmüştüm.

Fotoğrafları kaydıran başparmağım kurumuş kana bulanmıştı. Her bir kare, zaten bomboş olan göğsümde yeni bir delik açıyordu.

O gerçekliğe geri dönmeyi, dönüştüğüm bu adamdan saklanmayı çok isterdim. Ama o gerçeklik artık yoktu. O, tanıdığım Stacey değildi. Ben de kesinlikle o zamanki Kade değildim.

Sohbetimizi birbirimize gönderdiğimiz ilk mesajlara gelene kadar yukarı kaydırdım.

Birlikte çekildiğimiz *ilk* fotoğrafa denk geldim. Geceyi yanlışlıkla benimle geçirdiği sabahtan kalma bir kareydi. Kollarım ona dolanmış halde uyuyordum. O ise kameraya gülümsüyordu. Her zamanki gibi ortaparmağı havadaydı. Fotoğrafın altındaki yazı istemesem de dudaklarımın kenarının yukarı kıvrılmasına neden oldu.

Çok sesli horluyorsun, pislik.

O zamanlar duyguların kör ettiği çocuklardan başka bir şey değildik. Bir zamanlar her şeye sahiptik ve Stacey bunu mahvetmişti.

Önemli insanları öldürmekle, uyuşturucu baronlarıyla iş yapmakla, akılalmaz miktarda alkol tüketmekle, birilerinin kafasını koparmakla, cesetleri parçalamakla, hatta ortalığı cehenneme çevirmek uğruna bir çetenin bölgesine dalmakla başa çıkabilirdim.

Ama aldatılmakla? Asla.

Bana hayatımda bir yeri varmış gibi hissettiren, oysa aslında öyle olmayan lanet olası bir yalancıyla başa çıkamazdım.

TAKINTI

Bir insanın, birinin gözlerinin içine bakıp onu sevdiğini söyledikten sadece birkaç saat sonra gidip bir başkasını becermesi fikrini kabullenemiyordum.

İki saattir Stacey'nin otel odasının kapısında oturuyordum. Kafam olması gerekenden daha güzeldi. Belki de sebebi on dakika önce içtiğim, ağzına kadar otla doldurulmuş sigaraydı. Ya da sadece yorgundum ki, bu oldukça güçlü bir ihtimaldi. Belki de o motorcu çetesinden aldığım kokain sahteydi ve içine bir şeyler karıştırılmıştı.

Odama gitmek istemiyordum. Birileri hayatta kalıp peşime düştüyse tetikte olmam gerekiyordu. Stacey'nin odasına girebilirlerdi.

Birinin canını daha almak benim için sorun değildi. Ölümü hak eden insanları öldürmeyi seviyordum. Son nefeslerini verirken gözlerindeki ışığın sönüşünü izlemek bana büyük bir haz veriyordu.

Saat öğleden sonra ikiydi ve ben şimdiden en az altmış kişi öldürmüş, yüz elli bin dolar kazanmıştım. Stacey bunu bilse benden tiksinirdi.

Mesajıma cevap vermemişti, muhtemelen uyuyordu.

Güzel. Şu anda ona pişman olacağım şeyler söyleyebilirdim. Uyuşturucu etkisi altındayken keyfinizin yerinde olacağını düşünürdünüz ama ben kendimi asmak isteyecek kadar kötü hissediyordum. Yine de bunu yapmazdım. Ortada bir ceset ve ardımda uğraşılması gereken bir sürü bok bırakmış olurdum. Kimsenin buna ihtiyacı yoktu.

Ölsem Stacey'nin umurunda olur muydu?

Korkmuyordum, eğer olacaksa olurdu. Ama bir yanım Stacey'nin ne hissedeceğini bilmek istiyordu. Pişmanlık mı? Üzüntü mü? Rahatlama mı? Jette olduğu gibi yanaklarından yaşlar süzülür müydü?

Önümde, dizlerinin üzerinde durduğu an gözümün önüne gelince başımı kapıya yasladım. Hain aletim rahatsız edici bir şekilde seğirdi, onu tokatlamak istiyordum.

Aletimin etrafına sarılmış dudaklarını hâlâ hissedebiliyordum. Sikim yüzünden boğulduğu için yanaklarından süzülen gözyaşları ve menimin her damlasını yutuşu gözlerimin önündeydi. Delirmek üzereydim, içine girmeme saniyeler kalmıştı ve lanet olası Barry olmasaydı bunu yapmış olacaktım.

Daha önce hiç asistanımı öldürmek istememiştim. Çoğu zaman beni çileden çıkarıyor olabilirdi ama onu ölü olarak hayal ettiğim olmamıştı.

Base, Stacey'nin seksi olduğunu söylediğinde ona bile vurmak istemiştim.

Stacey beni olduğumdan daha tehlikeli birine dönüştürüyordu.

Rasgele birini gösterip vurmamı söylese tek bir soru sormadan tetiği çekerdim. Yine de aynı havayı solumamıza tahammül edemiyordum. Bir iki kez onu öldürdüğümü hayal etmiş, ardından bunu düşündüğüm anda pişman olmuştum.

Luciella'yla ne kadar çabuk buluşursa o kadar iyiydi.

Siktir. Başım zonkluyordu. Koridor fazla aydınlıktı ve gözlerim odaklanmakta güçlük çekiyordu. Duvarlar birbirinin içine geçiyor gibiydi. Altımdaki zemin hem cehennem kadar sıcak hem de avuçlarımın altında yumuşacıktı.

Kesinlikle kokainin içine bir şey karıştırmışlardı.

Yaslandığım kapının açılmasıyla geriye doğru düşerek Stacey'nin otel odasına yuvarlandım.

Önce koyu renk saçları görüş alanıma girdi. Yeşil gözlerine baktığımda kafasının karıştığını ve benim için endişelendiğini görebiliyordum.

Kaşlarını çatmış bir halde kıyafetlerimin ve bedenimin üzerindeki koyu kırmızı lekelere bakmadan önce, "Bu da ne?" diye tısladı. "Sana ne oldu böyle?"

Bir şeyler mırıldanıp gözlerimi başparmağım ve işaretparmağımla ovuşturdum. Zihnimin içindeki kelimeler birbirini kovalıyordu ama o kadar kafam güzeldi ki düzgün konuşamıyordum. Aslında işimin bittiğini söylemek ve hâlâ benden korkup korkmadığını sormak istiyordum. Ama ağzımdan sadece anlamsız heceler çıkabilmişti.

Ayağa kalkmaya çalıştığımda bedenim bana karşı çıktı. Kokain çekip ters dönmüş bir kaplumbağaya benziyordum.

Koridora hızlıca göz gezdirdikten sonra kapısını biraz daha açtı. "Neden kan içindesin?"

Üzerimdeki kan bana ait değildi. Ben kahrolası şekilde iyiydim.

"İçeri gir."

Emir veren Stacey inanılmaz seksiydi.

Ancak hareket edemiyordum.

"Tanrı aşkına."

Bir şekilde beni odasına sürüklemeyi başardı. Kapıyı kapatmadan önce yanımda taşıdığım bıçağı aldı.

"Ne yaptın?" Öfkelendiğinde çok güzel görünüyordu. "Sarhoş musun?"

Tek bir damla bile içmemiştim ama bunu ona söylemeyecektim. Aslında istesem de söyleyemezdim, oda etrafımda dönüp duruyordu ve kendimi havada süzülüyormuş gibi hissediyordum. Gözlerimi ovuşturdum. Hayır, sadece görme yetimi kaybediyordum.

Bu yeni bir şeydi.

Oda kararmıştı. Belki de kör olmuştum. Bilmiyordum.

Yüzüme ıslak ve yumuşak bir şeyin değdiğini hissettim. Stacey yanımda diz çökmüş, sıcak suya batırdığı küçük bir havluyla üzerimdeki kanı temizliyordu. Parmakları saçlarımı düzeltirken tutamlara takılıp çektiğinde yüzümü buruşturdum.

Dik oturabilmek için kalçalarını tuttuğumda bana engel olmadı.

"Saçlarına nasıl kan bulaştı?"

Ah, Çilli. Sevgilim... Ben sikik bir canavarım. Bugün beni görmeliydin, kahrolası Jackie Chan gibiydim.*

"Bana cevap verecek misin?"

"Benden..." Duraksadım. Damarlarımda dolaşan kokain yüzünden düşüncelerimi toparlamaya çalışıyordum. Uykusuzluktan yanan gözlerimi araladım. "B-benden korkma."

Stacey alnımı bir bezle silmeye devam ederken görüşüm yeniden bulanıklaştı.

"Benden nefret etmene katlanabilirim, Kade." Bezi sıkıp saçlarımı ıslattı. Boynumun arkasını silerken başım omzuna düştü. Su damlacıkları sırtımdan aşağı süzülüyordu. "Ama her neyin içine bulaştıysan, onun yüzünden hayatını mahvetmene katlanamam."

Zayıf bir homurtuyla güldüm.

Eğer beni aldatmasaydın, o gece stüdyonun dışında durup içeri girerek seni görmeyi düşünüyor olmazdım ve Bernadette de beni bulamazdı.

İç sesim bencillik yapıyordu.

Ama dönüştüğüm canavar için onu suçlayamazdım. *Hayır.* Tüm bunlar benim suçumdu. Görüşüm bulanıklaşıp bilincimi kaybetmeden önce gördüğüm son şey onun yüzü oldu.

---

* Hong Konglu oyuncu, dövüş sanatçısı ve aksiyon filmi yıldızı. Özellikle akrobatik dövüş sahneleri ve tehlikeli hareketleriyle tanınır. (e.n.)

22.BÖLÜM

KADE

GEÇMİŞE DÖNÜŞ 4

İki gün önce ehliyet sınavını geçmiştim ve bu yüzden Jason beni dışarı çıkarmıştı. Sonra da sarhoş olup Stacey'ye odama film izlemeye gelip gelmeyeceğini sormuştum.

Cevabı evet olmuştu.

Odamı yüzüncü kez toplarken mahvolmuş durumdaydım, çok gergindim. Annem biraz önce bir yığın temiz çamaşırı yukarı getirmiş ve gece saat on birde neden perdelerimi elektrik süpürgesiyle temizlediğimi sormuştu.

Elektrik süpürgesini elimden alarak gidip uyumamı söylediğinden bahsetmeme gerek bile yoktu.

Bu gece her şeyi fazla düşünüyordum. Televizyonumun bile tozunu almıştım.

Bütün gün Stacey'yle mesajlaşmıştık ve birkaç şey fark etmiştim. Evdeyken ya telefon çekmiyordu ya da telefonunu kontrol etmeye zahmet etmiyordu. Bugün ilgisini bu kadar üzerimde tutabilmemin tek sebebi, babasıyla birlikte bir etkinlik için dışarıda olmasıydı.

Bana sıkıldığı için mesaj atmadığını düşünmek istiyordum. Diğer zamanlarda benimle konuşmamayı isteyerek tercih ettiği fikriyse içimi huzursuz ediyor, rahatsız hissettiriyordu.

Belki bir kez daha duş almalıydım.

Zaman geçirmek için son mesajlarımızı tekrar okudum.

Çilli: *Beni gerçekten görmek istediğinden emin misin?*

Çilli: *İstemiyorsan sorun değil.*

Ben: *Kapa çeneni.*

Çilli: *İletişim becerilerin berbat.*
Kapa çeneni ne demek oluyor?

Ben: *Eğer birazdan odama gelmezsen,*
seni yatağından kaçırıp sürükleyerek
buraya getireceğim demek.

Çilli: *Ah, tamam. Bu biraz tehditkâr*
ama tatlı olduğunu inkâr edemem.

Ben tatlı biri değildim. Nasıl olunacağını da bilmiyordum. O mesajı ilk okuduğumda tam beş dakika boyunca ekrana bakakalmış, sonra gidip bir sigara daha yakmıştım.

İçimi kemiren huzursuzlukla beklemeye devam ettim. Tekrar sigara yaktım, dişlerimi yeniden fırçaladım ve gözümden

kaçmış olabilecek herhangi bir dağınıklık var mı diye odamı bir kez daha kontrol ettim.

Telefonum bildirim sesiyle titrediğinde üzerine atlamamak için kendimi zor tuttum. Çaresizlik insanı pek çekici kılmıyordu ve Jason'ın kız arkadaşına göre cevap vermeden önce en az on dakika beklemem gerekiyordu.

Mesajı okuyup cevap vermeden önce sadece otuz saniye dayanabildim.

Çilli: *Luciella uyudu.*

Ben: *Yukarı gel.*

Kapım çalınmadan önce odanın içinde o kadar çok volta atmıştım ki halımdan duman çıkmıyor oluşuna şaşırıyordum. Kapıyı hızla açarak Stacey'nin içeri girmesi için gergin bir şekilde kenara çekildim.

Üzerinde kot pantolon ve örgü bir kazak vardı. Saçlarını da arkadan toplamıştı.

"Merhaba."

Utangaç bir şekilde, "Merhaba," diye karşılık verdikten sonra kapıyı kapatıp kilitledim.

Başka ne söyleyeceğimi bilmiyordum. Görünüşe göre onun da bir fikri yoktu. Gözlerini odada gezdirdi, o etrafı keşfederken peşinden ilerledim. Odam büyüktü. Çoğu yatak odasından daha büyüktü.

Balkona açılan çift kanatlı kapılar ilgisini çekti. "Burada sık sık ayakta durduğunu görüyorum." Soğuk havaya çıkıp malikânenin arazisine baktı. "Hep sigara içiyorsun."

"Odamda sigara içemem." Korkuluğa yaslandım. "Annem beni öldürür."

Gülümsedi, kusursuz dişleri beyaz ve düzgündü.

İçeri döndüğümüzde titrediğini fark ettim. Üşümüş olmalıydı. Balkon kapılarını kapattım ve filmi izlerken rahat olabilmesi

için kendi kıyafetlerimden vermeyi teklif ettim. Kot pantolonu üzerinde güzel duruyordu ama benim kıyafetlerimi giymesi düşüncesi daha çok hoşuma gitmişti.

Dürüst olmak gerekirse, ne teklifimi kabul etmesini bekliyordum ne de ona verdiğim tişörtle şortu alıp üzerini değiştirmek için banyoya gitmesini.

Yatağıma uzanıp filmi hazırladım. Kalbimin nasıl deli gibi çarptığını ve kaşlarımın arasında biriken ince ter tabakasını düşünmemeye çalışıyordum.

Banyo kapısını açarken, "Bu üzerimde kocaman durdu," dedi Stacey. Tişörtüm neredeyse dizlerine kadar iniyordu. "Şorta ihtiyacım olacağını sanmıyorum."

Ah, siktir.

Şortu şifoniyerin üzerine bıraktı. Yatağıma doğru yürürken yutkundum. "Babam sabah gelip beni alacak. Filmden sonra Luciella'nın odasına döneceğim." Dizini yatağın kenarına koydu. "Burada olduğumu gerçekten öğrenmemeli. Birine söyledin mi?"

"Hayır," diye yalan söyledim. Jason ve babam her şeyi biliyordu. "Biri öğrense ne olur ki?"

"Ciddi misin?" Başlığa yaslanmak için yanıma çıkarken gözlerim onu takip etti. "Luciella burada olduğumu öğrense ülkeden kaçmam gerekirdi."

"Kulağa fazla dramatik geliyor."

Konuyu değiştirerek, "Bu film gerçekten güzel mi?" diye sordu.

Kollarını göğsünde kavuşturdu. İtiraf etmeliydim ki, onu siyah tişörtümün içinde görmek lanet filmi başlatmak istememe neden oluyordu.

"En iyilerinden biri. Eğer beğenmezsen, korkarım aramızdaki bu küçük şey yürümeyecek."

Alaycı bir ses çıkardı. "Üzerimde baskı kurmayı bırak, seni pislik."

Aramızda bir şey olduğunu söylemiştim ve beni düzeltmemişti. Bu iyi bir şeydi, değil mi?

Çıplak bacakları benimkilere değecek kadar yakınıma oturmuştu. Pozisyonu yüzünden üzerindeki tişört uyluklarına doğru sıyrılmıştı. Başka tarafa bakıp filmi başlatmamı söyleyen mantığıma karşı gelerek, "Eğer beni tekrar hırpalamayı planlıyorsan bunu filmi izlerken yapmamanı tavsiye ederim," dedim.

Stacey bacağıma vurdu. "Kapa çeneni, yoksa giderim."

Hayır. Gitmiyordu. Jenerik akana ve ben onu en az on kez öpene kadar hiçbir yere gitmeyecekti. Endişe göğsümü tırmalamaya ve aşırı düşünmeye başlamadan önce ilkini aradan çıkarmalıydım.

Öne doğru eğilip parmak boğumlarımı çenesine dayadım. Başını geriye yatırıp dudaklarını öptüğümde gerginliğim bana engel olmadı. Dudaklarımızın o kısa teması ve hafifçe mırıldanışı... O kadar yumuşak, lanet derece bağımlılık yapıcıydı ki. Öpüşmeye başladığımız anda avucu yanağımı kavramıştı.

Onu sonsuza dek öpebilirdim.

Bunu yapmak için neden bu kadar uzun süre beklediğimi bilmiyordum. Bu, yıllar önce yapmam gereken bir şeydi. Belki Stacey'yi yıllar önce öpseydim ona daha uzun süre sahip olurdum. Şimdiye kadar kız arkadaşım olurdu. Herkes onun benim, benim de onun olduğumu bilirdi.

Dudaklarımız ayrıldıktan sonra öpücüğü derinleştirmek için ikimiz de başımızı yana eğdik. Parmaklarımı saçlarına dolayıp onu kendime çektim. Yeterince yakındı. Boştaki elim utanç verici bir şekilde yatak başlığına tutundu.

Onu öpmeye devam etmek istiyordum. Dilimin onun dilinde gezinmesini, derin nefeslerini duymayı ve altdudağımı dişlerinin arasına alışını hissetmeyi istiyordum. Tenine dokunmak ve üzerine çıkmak istiyordum. Hayal ettiğim her şeyin gerçek olmasını istiyordum.

Ama yapmadım.

Geri çekilmeden önce altdudağını dişlerimin arasına alarak meyveli dudak nemlendiricisinin tadına baktım. İkimizin göğsü de hızla inip kalkıyordu. Alınlarımız birbirine yaslanmıştı.

Ondan tamamen uzaklaşmak yerine onu tekrar öptüm. Bu kez öpücüğümüz daha derin ve daha vahşiydi. Stacey elimi beline yerleştirirken dilimin her hareketine karşılık veriyordu. Omuzlarımdan tutup beni kendine doğru çekti. Kontrolü ele alması hoşuma gitmişti çünkü ne yaptığım hakkında gerçekten en ufak bir fikrim bile yoktu.

Saçlarımı çekiştirirken dudaklarının tatlı tadı aklımı başımdan aldı. Ne kadar süre bu şekilde kaldığımızı bilmiyordum ama dudaklarım tahriş olmuş, aletim kaya gibi sertleşmiş ve Stacey'nin üzerindeki tişörtüm yukarı sıyrılmıştı. Artık iç çamaşırını ve sutyeninin alt kısmını görebiliyordum.

Bu görüntü zihnime kazınıp sonsuza dek benimle kalacaktı. Üstelik bunun kötü bir tarafı olduğunu düşünmüyordum.

Öpücüğü sonlandırıp dizlerimin üzerinde doğruldum. Bakışlarım vücudunun kıvrımlarında gezindi. Mürekkeple işlenmiş her deseni içime çektim. Bedeninin her noktasına dokunmak istiyordum.

"Sen gerçek değilsin, Çilli." Elimi karnına yerleştirip yukarı doğru kaydırdım. "Tanrım, çok güzelsin. Benim için yaratılmışsın."

Hafifçe güldü. "Egonu tatmin etmek istemesem de sen de hiç fena sayılmazsın." Kelimeleri söyleyiş şekli sikimin seğirmesini sağladı. Ne kadar tahrik olduğumu gizlemenin hiçbir yolu yoktu. Aletim küçük değildi ve şortum, kumaşın çadır gibi gerilmesini saklamakta yetersiz kalıyordu.

Bakışları sürekli oraya kayıyordu.

"Yavaştan alıyoruz," dedi. "Değil mi?"

Biz.

Başımı sallayıp elimi çektim. "Doğru. Ama eğer bir şey istersen..." Bakışlarım yeniden vücudunun kıvrımlarında dolandı. "Bana söyle."

Elimi kaburgalarının üzerine yerleştirdi. "Beni tekrar öpmeni istiyorum."

Ah, Tanrı'ya şükür.

Eğer benden amını yalamamı ya da kendisini becermemi isteseydi olduğum yerde dağılıp giderdim.

Üzerine eğilip dudaklarımı onunkilere yapıştırdığımda dilimi emdi. Ayak bileğini bacağımın arkasına doladığında ağzının içine doğru inledim.

"Sana güveniyorum," diye fısıldamadan önce çenemi kavrayıp bakışlarımı yeniden onunkilerle buluşturdu. Saçları yastığa yayılmıştı. Yeşil gözleri ve dolgun dudaklarıyla nefes kesiciydi. "Senin de bana güvenmeni istiyorum."

Kaburgalarındaki elimi tuttu ve yavaşça sutyeninin altına kaydırdı. Külotuyla uyumlu, üzerine gül desenleri işlenmiş ince siyah bir danteldi.

Dişlerimi sıktım. Teninin yumuşaklığını hissederken nefeslerimi kontrol etmeye çalışıyordum.

"Sana güveniyorum," dedi tekrar.

Elim donakaldı, nefesim kesildi. Ben ne halt ediyordum? Burada oturup onu okşayamazdım. Bunların hiçbirini her şeyi mahvetmeden yapamazdım. Bir noktada yanlış yapacaktım.

Tereddüdümü fark etti. "Canımı yakmayacaksın."

"Yakabilirim."

Yanağımı nazikçe okşadı. Konuştuğunda sesi kısıktı. "Hayır, yapamazsın ve yapmayacaksın."

Onay alma ihtiyacıyla memesini avuçlarken, "Bunu yapmamı gerçekten istiyor musun?" diye sordum. Ellerimi üzerine koyan oydu ama şu an o dört harfli kelimeyi ağzından duymaya ihtiyacım vardı.

"Evet," diye fısıldadı. "İstiyorum. Ama seni rahatsız edecek hiçbir şey yapmanı istemem. Durabiliriz ya da yavaşlayabiliriz. Sadece söylemen yeterli."

Bir kez daha düşünmeden boştaki elimi de sutyenin altına kaydırıp diğer memesini avuçladım. Zihnim henüz bedenime yetişemiyordu. Onları daha net görebilmek için sutyenini yukarı doğru sıyırırken okşamaya devam ettim. Göğüsleri avuçlarımı dolduruyordu. Dolgun ve diklerdi. Dudaklarımın üzerindeyken

nasıl hissettireceklerini merak ediyordum. Onları öpsem ne kadar hoşuna giderdi?

Başparmağımı meme ucuna değdirdiğim anda sertleşti ve Stacey kısık bir inilti çıkardı.

"Siktir," diye kaçırdım ağzımdan.

Stacey altdudağını dişlerinin arasına aldı, nefesi daha da ağırlaşmıştı. "Büyük değiller, pek övülecek bir yanları da yok."

"Sessiz ol."

Gülümsedi. Ama meme ucunu başparmağımla işaretparmağımın arasında yuvarladığımda dudakları aralandı ve gülümsemesi yüzünde donakaldı. Onu tekrar öpmek için eğildim. Bir yandan memelerini okşarken bir yandan da onu iştahla öpüyor, küçük iniltilerini dudaklarımın arasına hapsediyordum.

En sonunda memelerini bırakıp sırtüstü uzandım ve onu üzerime çektim. Üzerindeki tişörtü çekiştirerek, "Şunu çıkar," dedim. Tişörtü üzerinden sıyırıp arkasına fırlattığında aletim boxer'ımın içinde patlayacakmış gibi hissediyordum. "Kahrolası derecede kusursuzsun."

Yukarı uzanıp göğüslerini yeniden avuçladığımda kesik nefesler aldı. Sikim şortumu zorluyordu ve Stacey'nin yalnızca birkaç santim ötemde oturuyor olmasının hiç yardımı dokunmuyordu. Daha önce hiç birine bakıp onu becermek istememiştim. Evet, Stacey'yi akla gelebilecek her pozisyonda hayal etmiştim ama bu senaryoları gerçeğe dönüştürmeyi hiç düşünmemiştim. Bunun arzulanmayacak türden bir kız olmasıyla alakası yoktu. Sadece ben bu tür şeylere meraklı olanlardan değildim.

Ama Stacey gözbebekleri büyümüş ve teni kızarmış halde iç çamaşırlarıyla yatağımın üzerinde oturmuşken sikimi, bir daha içinden çıkması mümkün olmayacak şekilde derinlerine gömmek istiyordum.

Yeniden öpüşmeye başladık. Ellerimin çıplak bedenini keşfetmesine izin verdikçe kendime olan güvenim artıyordu. Çıplak kalçalarını kavrıyor, elimi sırtında gezdiriyor ve o adımı inlerken meme uçlarını okşamaya devam ediyordum.

Meme uçlarını biraz daha sert bir şekilde çekiştirdiğimde ağzımın içine doğru inledi. Dudaklarım, dilimin altında hızla atan nabzını hissedebilmek için boğazına kaydı. Devam etmek, meme ucunu dişlerimin arasına almak istiyordum ama bunun yerine tekrar dudaklarına döndüm.

Saçlarını çekip bizi tekrar ters çevirerek bacaklarının arasına yerleştiğimde derin bir nefes aldı.

"Bu lanet filmi asla izleyemeyeceğiz."

Çenesini hafifçe ısırıp saçlarını yüzünden çektiğimde gülümsedi. Alaycı bir tavırla, "Ah, bu arada filmin adı neydi?" diye sordu.

Yanına uzandım. Bir elimle elini tutarken diğer elimle siyah saçlarından bir tutamı parmağıma doladım. "Uslu bir kız olacağını söylemiştin."

Geçen gece sarhoşken ona mesaj atmıştım ve o da artık ehliyetim olduğu için onu her hafta McDonalds'a götürmem gerektiğini söylemişti. Ben de yalnızca uslu bir kız olursa bunu yapacağımı söylemiştim.

Verdiği cevap ne mi olmuştu?

"Ben her zaman uslu bir kızım, Kade."

Az kalsın ölüyordum.

Nefesini tutar gibi yaptı. "Yani bu yaramaz bir kız olduğum anlamına mı geliyor?"

Yalnızca iç çamaşırlarıyla kalan bedenine bakarken içten içe inledim. "Hem de çok."

"O zaman filmi başlatsan iyi edersin." Stacey muzipçe parmak eklemlerimi ısırdı, ardından -maalesef- tişörtümü yeniden üzerine geçirdi. "Yoksa gidip Luciella'yla izlerim."

"Yalan söylüyorsun. Luciella bu filmi asla kendi isteğiyle izlemez."

Stacey yanıma sokulduğunda kolumu omuzlarına doladım. Film başladı ve o bana filmle ilgili sorular sormadığı sürece ikimiz de sessizce izledik. Sürekli gülümsüyor, gözleri sık sık irileşiyordu. Parmaklarını parmaklarıma dolamıştı ve bulduğu her fırsatta onları sıkıyordu.

Bu güzel bir histi.

Opera sanatçısı şarkı söylemeye başladığında kucağımda iyice gevşediğini hissettim. Gözlerim televizyonda değildi, Stacey'yi izlemekle meşguldüm. Onun gözleriyse filme kilitlenmişti. Kızıl saçlı kadının dudaklarından dökülen her kelimeyi, her şarkı sözünü can kulağıyla dinliyordu.

Çenesi titrerken, "Bu neden bu kadar üzücü?" diye sordu. "Karısı onun nasıl tepki verdiğini görebiliyor. Ona sarılmak istiyorum."

"Biliyorum."

"Ama şarkı kalp kırıcı derecede güzel."

"Biliyorum."

Filmin geri kalanını izledik. Jenerik akmaya başladığında ikimiz de esniyorduk. Bacaklarımız birbirine dolanmıştı ve dağınık saçları yüzüme değiyordu.

Yeniden esneyerek, "Buna bayıldım," dedi. "Tekrar izlemeliyiz."

"Ne zaman istersen."

Uykuya dalmama saniyeler kalmıştı. Daha önce hiç kimseyle aynı yatağı paylaşmamıştım. Çocukken Luciella karanlıktan korktuğunda bile tek yaptığım o sakinleşene kadar odasının zemininde uyumak olmuştu. Biriyle yan yana uyuma fikri aklımın ucundan bile geçmemişti. Bunu hiç istememiştim. Hayal dahi etmemiştim.

Yine de Stacey yanıma sokulmuş, dizini üzerime atmışken gözlerimi mutlu bir şekilde kapatıp uykuya dalabilirdim.

Burnum saçlarının arasında dolanıyordu. Elim uyluğunun üzerindeydi. Kalıp kalmayacağını sorma gereği duymadım.

Jason haklıydı. Ondan gerçekten hoşlanıyordum.

Onu yalnızca birkaç kez öptüğümü düşünürsek bu tuhaf mıydı?

Duyguların ve bütün o duygusal saçmalıkların bir zaman çizelgesi var mıydı?

Henüz bilmiyordu ama artık bir bakıma bana mahkûm

kalmıştı. Bunu onu korkutup kaçırmadan yüksek sesle söyleyemezdim. Ama onu görene kadar başka hiçbir kıza ilgiyle bakmamış olmam ya da hiçbirini güzel bulmamış olmam çok şey anlatıyordu. Yine de onunla ne yapacağım hakkında en ufak bir fikrim yoktu.

Stacey yanımda kıpırdanıp başını göğsüme yasladı. Muhtemelen kalbimin ne kadar hızlı ve sert çarptığını duyabiliyordu. Bana karşı sabırlıydı. Tüm bunlara alışmam için bana zaman tanıyacaktı.

Avucunu başının hemen yanına, göğsüme koyarken bile çok nazikti. Şampuanının kokusu ve derin nefeslerinin sesi, uykuya dalmadan önce hatırladığım son şeylerdi. Birbirimize sokulduk ve yıllar sonra ilk kez huzur içinde uykuya daldım.

Sabah uyandığımda ona verdiğim tişört şifoniyerin üzerinde özenle katlanmış bir halde duruyordu. Stacey ise gitmişti.

Telefonuma uzandığımda ondan gelen bir mesaj olduğunu gördüm. Bir saat önce gönderilmiş bir fotoğraftı. Yüzüm saçlarına gömülmüş halde arkasından ona sarılmıştım ve derin bir uykuda gibi görünüyordum. O ise uykulu bir şekilde sırıtıyor ve ortaparmağını gösteriyordu.

Fotoğrafın altında şu yazıyordu: Çok sesli horluyorsun, pislik.

23.BÖLÜM

KADE

Otelden çıktığımız sırada gözlerim ışığa alışmaya çalışıyordu. Stacey hemen arkamdaydı ve kahrolası tek kelime bile etmemişti. Uyandığımda onun yatağındaydım. Stacey ise yerde, bir battaniyenin altında yatıyordu. Üşüdüğü belliydi. Yorganı üzerine örtmüş, uyanmadan önce kendi odama kaçmıştım.

Ellerimdeki, kollarımdaki ve yüzümdeki tüm kanı temizlemişti. Saçlarımdakiler bile gitmişti. Sonra da sert zemine uzanıp uyumuştu.

Ona özür mesajı atmıştım. Verdiği tek cevap, on beş dakika içinde çıkmamız gerektiği olmuştu.

Bu sessizlik artık sinirimi bozmaya başlıyordu.

Bir şeyler yemek isteyip istemediğini sorduğumda sadece mırıldanmıştı. *Mırıldanmıştı*. Bu ne anlama geliyordu böyle? Evet mi, yoksa lanet olası hayır mıydı?

Otoparka bakınırken, "Araban nerede?" diye sordu.

Bir an için ne dediğini idrak edemeyerek etrafa baktım. Sonra neyi kastettiğini anlayıp derin bir nefes verdim. Arabayı mahvetmiş olmam ayrıca sinirlerimi germişti. "*Uber* çağırmamız gerekecek."

"Arabana ne oldu?"

Omuz silkip sigaramı çıkardım. Barry icabına bakmadıysa muhtemelen hâlâ bir hendekteydi. Henüz ondan haber almamıştım.

Stacey kollarını göğsünde kavuşturup duvara yaslandı ve parmaklarını telefonunun ekranında gezdirdi. Ardından saatine bakıp ayağıyla sabırsızca yerde ritim tutmaya başladı. Eğlenmiş bir şekilde korkuluğa yaslandım ve ciğerlerimi, onun kadar zehirli olmayan dumanla doldurdum.

Yan tarafım fena şekilde morarmıştı ama ağrıyı memnuniyetle karşılıyordum. Acı Stacey'ye bakıp durmamı, onunla konuşmak istememi, gülümsemesini görmeyi ya da yeniden yanımda olmasını düşünmemi engelliyordu.

Sanırım ben uyurken morluğa dokunmuştu ya da sadece halüsinasyon görmüştüm. Gözlerimi açtığımı hatırlıyordum. Parmak uçları moraran tenimin üzerinde gezinirken yüzü gerilmişti. Her şey yeniden karanlığa gömülmeden önce gördüğüm son şey altdudağının titriyor oluşuydu.

Tam bunu soracağım sırada o kadar hızlı bir şekilde *Uber*'a doğru yürüdü ki ona yetişmek için hızlanmak zorunda kaldım. En azından ben konuşamayacak haldeyken benimle ilgilendiği için teşekkür etmeliydim.

"Dün olanlar-"

"Yapma," diye uyardı. "Sadece arabaya bin, Kade."

İsmimi söyleyiş şekline karşılık kaşlarımı çattım. "Pekâlâ. Luciella uçaktan yeni indiğimizi sanıyor," dedim *Uber*'a binerken. "Bir yerde durup bir şeyler yeriz, sonra da yanlarına

gideriz. Büyükannem orada olmayacak. Ne yazık ki grip olmuş." Son kısmı alaycı bir şekilde söylemiştim.

Karşılığında aldığım cevap koca bir sessizlik oldu. Yüzünde tek bir mimik bile oynamamıştı.

Eğer karşımdaki Stacey olmasaydı, içimdeki o şiddet dürtüsüyle, beni görmezden geldiği için başını cama geçirirdim. Onu kanatır, sonra da bağırarak özür dilemesini sağlardım.

Benim Stacey'yi sessizlikle cezalandırmamın tek sebebi onu iyiliğini düşünüyor olmamdı. Ama Stacey'nin beni yok sayması düpedüz çocukçaydı.

Bana bakmıyor oluşunu umursamamalıydım ama sanki varlığımdan tamamen habersizmiş gibi davranması içimi huzursuzlaştırıyor, hatta biraz da gerilmeme sebep oluyordu. Dünyada bana böyle hissettirebilen tek kişi oydu ve bunun karşısında sadece öfkeden ellerimi yumruk haline getirebiliyordum.

Ben Kade Mitchell'dım. Duygularla işim olmazdı. İnsanları, özellikle de bana kazık atanları umursamazdım. Öyleyse neden gözlerimi onun üzerinden çekemiyordum?

O sırada telefonuma sıradaki işimle ilgili bir bildirim geldi. *Yarım milyon.* Kalacağımız yerdeki bir gece kulübünün sahibiydi. Dosyada çocukları istismar etmeye meyilli bir adam olduğu da yazıyordu. *Eh, bu keyifli bir iş olacaktı.*

Stacey camdan dışarıyı izlerken dosyayı okumaya başladım.

Adam tecavüz suçlamasından aklanmıştı. Yaşlı bir kadından binlerce dolar çalmış, reşit olmayan bir kıza uyuşturucu verip ardından onu istismar etmişti.

Bu herifi elime geçirdiğim anda canının yandığından emin olacaktım.

Genç kızın ailesi adamın iyi bir işkence görmesi için Bernadette'e ve bana fazlasıyla para ödüyordu. İskoçya'daki akrabalarından Bernadette'i duymuşlar, birkaç hafta önce ona ulaşmışlar ve özellikle bu konuda usta olan birini istemişlerdi.

İnsanları asla hayal kırıklığına uğratmazdım.

Kaldığımız otelin arka tarafında, şezlonglarla çevrili bir havuz vardı. Base elinde birayla uzandığı şezlongdan fotoğraflar gönderip duruyordu. Annemle Ewan barın tadını çıkarıyordu. Luciella ise sabırsızlıkla en yakın arkadaşını bekliyordu. O arkadaşı da şu anda kaşlarını çatmış halde telefonuna bakıp bir şeyler yazarken tırnağını kemiriyordu.

Bu sessizlik beni gittikçe huzursuz etmeye başlamıştı. *Sikerler.* "Özür dilerim," dedim kollarımı göğsümde kavuşturarak. "Seni uyandırdığım için. Ben sadece..." *Bilincimi kaybetmiştim.* "Sarhoştum."

Gözlerini telefonundan ayırmadı. "Önemli değil."

Sikeyim, önemliydi. Bana bak. Bağır. Kahrolası bir şey yap.

Son yirmi dört saatimizi tartışarak ve birbirimizi delirterek geçirmiştik. Ve şimdi onu cinsel bir obje olarak gören birini vurduğum için bana bakmak istemiyordu, öyle mi? Elbette günün geri kalanında ne yaşandığı hakkında hiçbir fikri yoktu, tek yaptığım işimle ilgilenmek olmuştu.

Yapmak istemediğim sikik işimle.

Ama Bernadette'e bu tür işleri bıraktığımı söylersem, büyük ihtimalle hem kendimin hem de babamın ölüm fermanını imzalamış olurdum. Ailemin geri kalanı daha da kötü şeyler yaşardı.

Çok uzun zaman önce reddettiğim bir iş olmuştu ve o da beni köpeklerimle tehdit etmişti.

Lanet olası *köpeklerimle.*

Başımı iki yana sallayıp dirseklerimi dizlerime dayadım. "Peki." *Aptalın tekiydim.* "Son yirmi dört saati unut gitsin."

"Çoktan unuttum."

Ellerim gereksiz bir öfkeyle yumruk haline gelirken çenemi sıktım. "Güzel."

Otele vardığımızda Stacey beni tamamen yok saymaya devam ederek arabadan indi. Sinirimi ve onu odaya sürükleyip dizlerimin üzerine yatırma arzumu bastırmam gerekiyordu. Bu tavrı saçmalıktan başka bir şey değildi.

Anneme sarıldıktan sonra Base'e beni takip etmesi için başımla işaret verdim. O sırada Luciella heyecanla çığlık atıp arkadaşına sarılmıştı.

"Dostum, sana anlatacak çok şeyim var," dedi Base otel odasının kapısını açarken. "Bu gece dışarı çıkıyoruz, değil mi? Dün gece üçlü seks yaptım ve ikisinin de numarasını aldım!"

Luciella birkaç kapı ötede Stacey'yle birlikte dururken yüzünü buruşturmuştu. *Harika.* Bu tam da ihtiyacım olan şeydi.

"Lütfen, Sebastian. Bu kadar kaba olma."

O an ne kadar öfkeli olursam olayım, Base'in ona ters bakışlar attığını görünce sırıtışımı bastırmak zorunda kaldım. "Bana öyle seslenme."

"Adın bu değil mi?" dedi Luciella. Kapısını açtığında Stacey tek kelime etmeden içeri girdi. Sonra kız kardeşimin alev almış bakışları bana döndü. "Bir saat içinde hazır ol ve sakın babam için bugünü mahvetmeye kalkma."

Kaşlarımı çattım. "Kiminle konuştuğunu sanıyorsun sen?"

Başını iki yana salladı. "Eskiden kardeşim saydığım biriyle. Şimdiyse dayak yemiş kahrolası bir iblis gibi davranıyorsun. Kendine gel, Kade. En son ne zaman uyudun?"

Sessizce ona baktım.

Base homurdanarak kollarını göğsünde kavuşturdu ve araya girdi. "Bana Sebastian deme."

Luciella kapıyı suratımıza kapatmadan önce, "Anlaşıldı, Sebastian!" diye bağırdı.

Base, "Kız kardeşini öldürebilirim," dedi başını iki yana sallayıp çantalarımdan birini alarak. "Malikâneden ayrıldığımız andan beri beynimi sikiyor. Ona katılmak isteyip istemediğini..." Duraksadı. "Her neyse."

Harika.

Oda büyüktü. İki adet tek kişilik yatağı, duşu ve küveti bulunan bir banyoyla havuza bakan bir balkonu vardı.

"Sence onlar da bu gece dışarı çıkar mı?" diye sordu yatağın üzerine kendini bırakırken. "Luciella bana yüz vermiyor. Belki hedefimi en yakın arkadaşına çeviririm."

"Kulağa oldukça toksik geliyor."

"Çünkü ben -Sebastian Ivanovich Prince- *toksik* bir adamım." Bana göz kırptı, ardından Rusça konuştu. "Kız kardeşine hayatının aşkının ben olduğumu, en yakın arkadaşını becererek göstereceğim."

Gözüm seğirirken *bir kez daha* duş almak için banyoya yöneldim.

"Dur bir dakika. Ne dediğimi anladın mı?" Base yatakta doğruldu, yüzüne şaşkın bir ifade yerleşmişti. Birden fazla dil bildiğimden haberi yoktu. "Hey, sana ne oldu? Luciella'dan hoşlanmamla bir sorunun olmadığını söylemiştin."

"Sorunum yok." Kapıyı kapatmadan önce durdum. "Sadece yorgunum."

Homurdandı. "Pekâlâ, o halde akşam için plan yapayım. Telefonunu ver, benimkinin şarjı bitti."

Telefonumu ona fırlattım. İşlerimle ilgili her şey şifrelerle korunuyordu. İhtiyacım olan son şey, yaşadığım gizli hayatı öğrenmesiydi. Onun gözünde sadece sıradan bir mühendislik öğrencisiydim.

Ama telefonu açar açmaz başını eğdi. "Ah, Kade?" Yataktan kalkıp ekranı bana çevirdiğinde göğsüm kasıldı. "Telefonunda neden ultrason fotoğrafı var? Birini hamile mi bıraktın?"

Ultrasonun üstündeki kadının adını görmeden önce telefonu elinden çekip aldım. "Lanet telefonunu şarj et ve onu kullan. Ayrıca hayır, kimseyi hamile bırakmadım."

"O ultrason bir bebeğe aitti."

Başımı iki yana salladım. "Ciddiyim, Base. Konuyu kapat."

"Ben senin en yakın arkadaşınım. Bana anlatabilirsin. Kimi hamile bıraktın? Ne zaman baba oluyorsun? Bunları bilmem lazım! Ben de Base amca olacağım!"

Keşke bu görüntünün ne kadar eski olduğunu bilseydi.

Telefonumu sıkıca kavrayıp ona sertçe baktım. "Kes şunu."

İki elini de havaya kaldırarak geri çekildi. Cevabıma inanmamıştı ama konuyu uzatmadan banyoya geri girdim ve kalbimin atışlarından dolayı bayılmamaya çalıştım.

Kapıyı kilitledikten sonra duşu açtım. Ellerim başımın üzerindeyken banyonun buharla dolmasını bekledim. Migrenim berbat bir hal almak üzereydi. Üzerimde hâlâ kan ve bağırsak parçaları varmış gibi hissediyordum. İnanılmaz derecede rahatsız ediciydi.

On dakika boyunca kaynar suyun altında durmuştum. İşim bittiğinde suyu kapatıp giyindim. Annem, Ewan ve kız kardeşimle buluşmaya hazır olduğumda resepsiyona indim.

Base ve Stacey babamı görmeye gelmiyordu. Annem bizi beklerken bir şeyler içmelerini önermişti. Bu da daha çok sinirimi bozdu çünkü Base'in bulduğu her fırsatta Stacey'yle flört edeceğini çok iyi biliyordum.

Babamın kaldığı tesise gitmemiz yarım saat sürdü. Yol boyunca Ewan yeni projesinden ve ona nasıl yardımcı olabileceğimden bahsetmişti. Bir süredir beni yeniden inşaat işlerine çekmeye çalışıyordu. Muhtemelen kontrolü kaybettiğimin farkındaydı. Ona yardım etmeyi her zaman sevmiştim, zihnimin daha berrak kalmasına yardımcı oluyordu. Ama şu an ne vaktim ne de zihinsel olarak böyle bir şeye odaklanabilecek durumum vardı.

Ewan binadaki biriyle müteahhit hakkında görüşeceğini, bir saat sonra bize katılacağını söyledi. Annemle babama her zaman yalnız kalabilecekleri bir zaman yaratmaya çalışırdı. Bu, babama iyi geliyordu. Geçmişleri düşünüldüğünde aralarındaki bağ gerçekten sıra dışıydı.

Onlarınki çarpık bir aşk hikâyesiydi ve babamın zihnini öylesine şekillendirmişti ki, annemle kıyaslamadan ya da yeniden takıntı geliştirmeden başka kimseye odaklanamıyordu.

Babam teşhis konmuş bir psikopattı ama kendi bildiği şekilde annemi seviyordu. Sevmeyi öğrenmiş, incelemiş, üzerinde çalışmıştı. Elbette nörotipik bir insanın sevgisiyle aynı değildi. Hissettikleri sınırlıydı ama yine de aralarındaki bağı koparmaya yetmeyecek kadar güçlüydü.

Düşününce, gerçekten üzücüydü. Yirmi yıla aşkın süredir

aynı kadına âşık olmak ve hiçbir zaman mutlu sona ulaşamayacağını bilmek zor olmalıydı. Bazen onların hikâyesini bizimkiyle kıyaslıyor ve yirmi yıl sonra da Stacey'yi izliyor olup olmayacağımı merak ediyordum.

Muhtemelen cevap evetti.

Kahretsin. Gerçekten de babama benziyordum.

Tesisin ana bölümüne, yapay göletin bulunduğu kapalı parka girdiğimizde bakışlarımızın babamı bulması çok sürmedi. Her ziyaretimizde olduğu gibi piknik masasında bizi bekliyordu.

Omzunun üzerinden bize baktığında gözleri ışıldadı. Ayağa kalkıp anneme sarılırken, "Merhaba, tatlım," dedi. Dün saatlerce birlikte vakit geçirmiş olmalarına rağmen sanki uzun süredir görüşmüyorlarmış gibi birbirlerine sımsıkı sarılıyorlardı. "İyi uyudun mu?"

Annem, "Uyudum," diyerek babamın yüzünü iki eli arasına alıp başparmaklarını teninde gezdirdi. "Tıraş olmuşsun. Luciella'nın sakalındaki beyazlarla ilgili yorumuna mı takıldın?"

Babam sırıttığında annem de gülümseyip hafifçe kızardı. Bu sırada Luciella ile tek yaptığımız arkada sessizce durmak oldu.

Karanlık ve tehditkâr gözleri beni buldu. Tanrı biliyordu ki, aradan çok uzun zaman geçmiş olmasına rağmen ilk kez bana vurabileceğini düşündüm. Göğsüm huzursuzlukla doldu. Hareket edip yüzümü, gözlerimi ve son iki yılda yaptırdığım dövmeleri incelerken bakışlarını üzerimden çekmedi. "Merhaba, oğlum."

Dudaklarım düz bir çizgi halini alırken başımı salladım. "Baba."

Normalde onu ziyaret ettiğimde beni kucaklar ya da ne kadar iyi göründüğümü, sporun bana ne kadar yaradığını söylerdi. Ancak bu kez sadece bakmakla yetindi, beni okumaya çalışıyordu.

Pek uyumamıştım, vurulduğum yerler hâlâ ağrıyordu.

Crawley'nin yumruğunun geride bıraktığı morluğu yüzümde taşıyordum. Vücudum kötü durumdaydı ve son üç gündür sağlığımla doğru düzgün ilgilenmemiştim. Şu an normal görünmem bir mucize olurdu. Muhtemelen çökmüş ve bitkin görünüyordum. Ayrıca saçımı düzeltmeyi unuttuğumdan da emindim. Alnıma dökülen, her yöne dağılmış bukle ve dalgalardan oluşan bir felaketti.

Luciella ortamın gerginliğini yok ederek babama sarıldı. Ancak o zaman babamın yüzündeki ifade yumuşamıştı. Ardından bizi göletin olduğu tarafa götürdü.

Yürürken annemin elini tutuyordu, Luciella da koluna girmişti. Bense sessizce onları takip ediyordum. Önümüzdeki birkaç günü nasıl geçirecekleriyle ilgili konuşurken muhabbete dahil olabilecek tek bir şey bile aklıma gelmiyordu.

Burada olmamam gerekiyordu.

Olmam için hiçbir sebep yoktu.

Bir itiraz başvurusu daha reddedilmişti ama zaten aksini beklemiyordum. Hafta sonunu İskoçya'da geçirmek istemişti fakat ben söyleneni yapmadığım için Bernadette babamın bu itirazının reddedilmesini sağlamıştı. Artık Birleşik Krallık'a giriş yapması sonsuza dek yasaktı.

Aslında herhangi bir ülkenin onu kabul edeceğinden de şüpheliydim. Dünya çapında aklını kaçırmış bir psikopat olarak tanınıyordu.

Luciella yavaş adımlarla yanıma yaklaştı. "Senin neyin var? Konuş onunla."

Omuz silktim. "Ne demem gerektiğini bilmiyorum."

Babamı neredeyse iki yıldır ziyaret etmemiştim. Son görüşmemizde büyük bir kavga etmiş, hatta piknik masalarından birini devirmiştim. O zamandan bu yana saçlarının birkaç teli daha beyazlamıştı ama buradaki spor salonuna gitmeye ve sağlıklı beslenmeye devam ettiği belliydi.

Kırklı yaşlarındaki bir adamın en azından kırk yaşında görünmesini beklerdiniz ama babam, sadece benim biraz daha

yaşlı bir versiyonumdu. İkimizin de vücudu aynı derecede sıkıydı. Muhtemelen hiç zorlanmadan beni dövebilirdi.

"Belki de önce özür dilemelisin," dedi Luciella. Annem başını babamın omzuna yaslamıştı ve gülerek bir şey söylüyordu. Luciella gözlerini onların üzerinden ayırmadı. "Son görüşmenizde ona deli ve oksijen israfı olduğunu, annemize yaptıklarından sonra ölmesinin daha iyi olacağını söylediğini hatırlıyorum. Sonra da arkana bakmadan çekip gitmiştin."

O sözler ağzımdan çıkar çıkmaz pişman olmuştum. Ama ona o kadar çok öfkelenmiştim ki dönüp özür dileyememiş, söylediklerimi geri alamamıştım. Sözlerim onu incitmişti, hayatımda ilk kez babamın ağladığını görmüştüm.

Benimle aynı fikirde olduğunu söylemeye çalışmıştı. Annemin, kendisi olmadan daha iyi bir hayatı hak ettiğini söylemişti. Ama açıklamasını dinlememiştim bile. Çıkıp gitmiş, kurumun numarasını engellemiş ve hayatıma devam etmiştim.

Tüm bunların hepsi sadece Stacey hakkında konuşmaya çalıştığı içindi.

"*Ondan nefret etmiyorsun, oğlum. Sadece ona kızgınsın.*" Bizimle ilgili her şeyi biliyordu. "*Böyle davranmasının bir sebebi olmalı.*" Ona her seyahatimizden bahsederdim. "*Hiç kimse bir gecede değişmez.*" Mutlu olduğun her anı onunla paylaşırdım. Ona çıkma teklifi ettiğim zamanı bile biliyordu. "*Onu dinlemen gerekiyor, Kade. Eğer onu seviyorsan açıklamasına izin ver.*"

Tobias Mitchell ilişki tavsiyesi verebilecek son kişiydi. İsa aşkına, bu mümkün olabilir miydi? İlaçlarını bırakıp annemi kaçırarak onu kendisiyle yaşamaya zorlamış bir adamdan bahsediyorduk.

Takıntının her tonunu taşıyan bir adamdı. Yine de garip bir şekilde, Stacey'ye âşık olmaya başladığımı ilk fark etmemi sağlayan da o olmuştu.

Kız kardeşim, "Biraz sonra geri geliriz," diye fısıldadı annemle babam akşam planlarını konuşurken. "Belki birer kahve alırız."

Babam bana baktığında yüzümdeki tüm kanın çekildiğini hissettim. "Evet. İyi fikir."

Onları baş başa bırakıp kafeteryaya gittik. Masalardan birine oturduğumda Luciella sipariş vermeye gitti ve elinde kendisi için büyük bir çay, benim için de bir *latte*'yle geri döndü.

"Az önce söylediklerim için özür dilerim. Şey, yani artık kardeşim değilmişsin gibi davrandığını söylediğim zamandan bahsediyorum."

Homurdandım. "Önemli değil. Zaten pek ortalarda olduğum söylenemez."

"Sen... gerçekten iyi misin?" diye sordu tereddütle. "Benimle her şeyi konuşabilirsin."

Bir zamanlar birbirimizle her şeyi paylaşacak kadar çok yakındık. Ama en yakın arkadaşı hayatımı mahvettikten sonra ikisinin de yüzüne bakmaya dayanamaz olmuştum. Sarhoşken evi arayıp ona defalarca kez her şeyi anlatmanın eşiğine gelmiştim. Stacey ile gizlice görüştüğümüzü söylemek, özür dilemek istemiştim. Ama bunu hiç yapamamıştım.

Çünkü o özür bir yalandan ibaret olurdu.

"Bir sorum var," dedim. Barry'ye daha fazla bilgi verebilmek için hızla bir yalan uydurdum. "Uçaktayken Stacey *sweatshirt*'ünü çıkarmaya çalışıyordu. Vücudunda birkaç morluk vardı." Dilimi yakmasını umursamadan kahvemden bir yudum aldım. "Dans sırasında olduğunu söyledi."

Onları kimin yaptığını öğrenmem gerekiyordu.

Kız kardeşim bana Stacey'nin biriyle görüştüğünü söyleseydi, o adamı öldürmeden önce kalan günlerini cehenneme çevirirdim. Onu kör eder, parmak uçlarını keser, kulaklarına tornavida sokar ve sikini ağzına tıkıp boğulmasını sağlardım.

Luciella kaşlarını çattı. "Hepimiz Stacey'yi teni kolay kolay morarmadığı için kıskanırız. Gördüklerinin morluk olduğundan emin misin?"

"Kesinlikle. Ayrıca yara izleri de vardı."

Kız kardeşim gözlerini karton bardağa çevirdi "Yara izlerini

ben de fark ettim. Çoğunun düşmesiyle ya da sakarlığının sebep olduğu saçma kazalarla ilgisi olduğunu söylüyor. Ama herhangi bir morluk fark etmemiştim. Bu gece biz de sizinle geleceğiz. Belki ona biraz daha açık bir elbise giymesini söyleyip ne cevap vereceğine bakarım."

Bardağımı masaya koydum. "Stacey ile birlikte bize mi katılacaksınız? Bu plan tam olarak ne zaman yapıldı?"

"Base az önce sordu." Omuz silkti. "Ben de kabul ettim."

Bu gece Stacey'yle dışarı çıkmak istemiyordum. Planlarım vardı ve en geç sabah üçte işin tamamlanmış olması gerekiyordu.

"İstersen ona morlukların nasıl olduğunu doğrudan sorabilirim," dedi hamur işinden bir ısırık alırken.

"Üstüne gitme."

Tek kaşını kaldırıp bana baktı. Gözleri üzerimde o kadar uzun süre oyalandı ki huzursuz olmaya başlamıştım. "Bu seni neden bu kadar ilgilendiriyor? Birbirinizden nefret ettiğinizi sanıyordum."

"Umurumda değil. Sadece dikkatimi çekti. Kimse bir başkasını dayak yemiş gibi görmek istemez."

İçeceğini bitirmeden önce beni onaylıyormuş gibi mırıldandı. "Gözüm üzerinde olur," dedikten sonra gözleri aniden büyüdü. "Ah, kasadaki görevli dışarıda tonla muhabir olduğunu söyledi. Babamı ziyarete geldiğimizi öğrenmiş olmalılar."

"Harika," dedim alayla. "Bu gece nereye gidiyoruz?"

Base'in çoktan plan yaptığını biliyordum. Yanlarından sessizce ayrılıp işimi halledecek, sonra da kimse fark etmeden geri dönecektim.

"Sahil tarafında, kumarhanenin karşısındaki yere. Yanlış hatırlamıyorsam adı M ile başlıyordu."

Zihnimin içinde bir çığlık yükseldi. Gün daha da kötüleşemezdi. Gidebileceğimiz onca kulüp arasından öldürmem gereken kahrolası adamın sahibi olduğu yeri seçmişlerdi.

"Baban seninle konuşmak istiyor." Bakışlarımı sesin geldiği

tarafa çevirdiğimde annemin kafeteryanın girişinde belirdiğini gördüm. Başını koridora doğru eğdi. "Yalnız."

İç çekip tabelaları takip ederek yeniden görüş alanına doğru yürüdüm. Yol boyunca derin nefesler almaya çalışmıştım.

İçeri girer girmez babam öfke dolu bakışlarını üzerime dikti. "Şu lanet sandalyeye otur."

En ufak bir tereddüt göstermeden dediğini yaptım.

"Her şeyi en başından anlat." Bakışlarının yoğunluğundan kaçmamaya çalışıyordum. "Ne haltlar karıştırdığını söyle. Her şeyi anlatmanı istiyorum, Kade. En başından itibaren."

Omuz silktim. "Neyden bahsettiğini bilmiyorum."

"Aptalı oynama."

"Hiçbir şey olduğu yok." Başımı sallayıp ona ciddi bir ifadeyle baktım. "Hayatıma karışamazsın."

Kararan gözleriyle bana sanki bu hikâyenin kötü adamı benmişim gibi baktı. "Uyuşturucu mu kullanıyorsun?"

Gözümün beyazında hâlâ hafif kızarıklıklar olduğundan emindim. Dalgınca burnumu çektim ve masanın altında durmaksızın sallanan dizlerime baktım. "Hayır."

Verdiğim cevap o kadar yapmacıktı ki, bunun ona söylediğim en büyük yalan olduğuna dair hiçbir şüphesi olmayacaktı. Ancak bunların hiçbiriyle uğraşacak vaktim yoktu.

"Tekrar soracağım. Uyuşturucu mu-"

Bir anda ayağa kalktım. "Bu saçmalıkla uğraşmayacağım," diyerek çıkışa doğru yürümeye başladım.

Babam arkamdan bağırsa da onu duymazdan geldim. Kapıdaki görevliye çıkmama izin vermesi için işaret ettim. Bir şey kullandığımı anlamıştı ve bu da demek oluyordu ki yakında annem de bundan haberdar olacaktı.

Ve bu da onların dikkatini çekmeden yaşamaya dair bütün planımı mahvedecekti.

24.BÖLÜM

STACEY

Luciella'yı seviyordum ama otele dönmeden önce beni sürüklediği sayısız mağazadan sonra onu hızla gelen bir arabanın önüne itmeyi ciddi olarak düşünmüştüm.

Anlaşılan bu gece gideceğimiz kulüp oldukça lüks ve pahalı bir yerdi. Bu yüzden de oradaki şık kızların arasına karışabilmemiz için üzerimize gördüğüm en kısa lanet elbiseleri geçirmemizi istiyordu.

Seçtiği kumaş parçalarına bakılırsa etrafta çıplak dolaşmam gerektiği fikrine kapılmıştı. Normalde vücudunu sergilemeyi sevmezdi. Peki bu gecenin diğerlerinden farkı neydi?

Önüme attığı her elbiseyi reddedip sonunda en fazla kumaşa sahip olanı seçtim.

Bu gece iyi hissetmiyordum. Base ile saatler geçirip Luciella'yla neden evlenmeleri gerektiğine dair sıraladığı bitmek bilmeyen sebepleri dinlemek başımı ağrıtmıştı. Üstelik Kade ile de vakit geçirmek istemiyordum. Yüzünü görmek bile gerilmeme neden oluyordu.

Sabah yine babasıyla tartışmıştı. Lu'nun anlattığına göre tesisi öfkeyle terk etmişti. Bu, iki yılın ardından ilk yüz yüze gelişleriydi. Arada telefonda kısa konuşmalar yapmalarına rağmen Tobias'ın oğlunu karşısında görmekten hoşlanmadığı ortadaydı.

Luciella banyoda saatlerini geçirirken ben yatağa uzanmış, kitap okuyordum. Tylar'la mesajlaşıyor, Kyle'a iyi vakit geçirdiğimi ve döndüğümde beni Glasgow Havalimanı'ndan alması gerekebileceğini yazıyor ve Chris'in tonlarca farklı numaradan yazdığı o tanıdık mesajları hiç düşünmeden siliyordum.

Bir saat önce Kade'den iki mesaj gelmişti ve cevap vermeyi kesinlikle reddediyordum.

Kade: *Keyfin yerine geldi mi?*

Kade: *Sessizliğini lanet olası bir*
hayır olarak kabul ediyorum.

Cehennemin dibine gidebilirdi. Bana aramızda yaşananları unutmamı söylemişti ve şimdi de onu görmezden geldiğim için sinirleniyor muydu?

Kapı açılınca ekranımı hızla kapattım. En yakın arkadaşım yüzünde kocaman bir gülümsemeyle banyodan çıktı. Üzerindeki lacivert elbise vücudunun her kıvrımını sarıyor, göğüslerini belirginleştiriyordu. Maşa yaptığı sarı saçlarını arkadan toplamıştı. Muhteşem görünüyordu.

Kade ile ikiz olmalarına rağmen birbirlerine hiç benzemiyorlardı. Luciella güzelliğini annesinden almıştı, Kade ise görünüşünü de kişiliğini de -ne yazık ki- Tobias'tan.

Luciella'nın gülümsemesi bir anda kaybolurken elleri beline gitti. "Neden hâlâ hazır değilsin?"

"Duş almam lazım."

Abartılı bir şekilde iç çekti. "Annemin odasında ya da Kade'in odasında da duş alabilirdin."

Kade'in odasını es geçecektim.

Duşumu alıp hazır olduğumda Lu bana, sanki ilk kez şık bir şeyler giymişim gibi bakıyordu. "Lanet olsun, çok seksi görünüyorsun. Bu gece birbirimizin *wingwoman*'ı* olmamız gerekecek."

"Eğer ikizin ve Base'le dışarı çıkmayı kabul etmeseydin, bu mümkün olabilirdi."

Homurdandı. "Anlık gelişen bir şeydi."

Aynanın karşısına yürürken siyah, ipekten elbisem pürüzsüz bacaklarımın üzerinde usulca süzüldü. Kalçama kadar uzanan derin bir yırtmacı vardı. Ön kısmındaki V kesim o kadar derindi ki dekoltem tamamen ortaya çıkıyordu. Neyse ki file detayı ve birbirine değen göğüslerim, oradaki izi büyük ölçüde gizliyordu.

Bacağımı saran ejderha dövmesi adeta kelimelerle işlenmiş bir sanat eseriydi. Dizimden uyluğumun başladığı noktaya kadar uzanıyordu. En sevdiğim kitaplardan, filmlerden, şarkı sözlerinden ve Kade'le birbirimize söyleyip durduğumuz aptalca cümlelerden oluşuyordu. Yazılar o kadar küçüktü ki, yakından bakmadıkça yalnızca gölgelendirme ve çizgilerden ibaret sanılırdı. Bu yüzden tamamlanması beş seans sürmüştü.

Bu dövmeyi Kade benim için tasarlamıştı.

The Greatest Showman filmindeki *From Now On* şarkısının sözleriyse dövmenin en özel kısmıydı. İlk kez odasına gittiğim gün filmi birlikte izlemiştik ve kısa sürede ikimizin de favorisi haline gelmişti. Hatta favoriden çok ortak bir takıntıya dönüşmüştü.

---

* Birinin flört etmesine, biriyle tanışmasına veya ilişki kurmasına yardımcı olan yakın kadın arkadaş. (ç.n.)

Kade benim için yaptırdığı dövmeleri kapatmış olabilirdi ama ben kendi dövmelerimi sonsuza kadar üzerimde taşıyacaktım.

Lu'dan kolyemi takmasını istediğimde bakışları boğazıma takıldı. "Bunlar da ne?" Kaşları çatıldı. "Her tarafın morarmış."

Yüzümdeki bütün kan çekildi. İzler artık koyu mor ve mavi değildi, sararmaya başlamışlardı. Şimdiye kadar daha az belli olacaklarını sanmıştım.

"Şey... ben..." *Düşün. Düşün, Stacey.* "Merdivenlerden düştüm."

"Hımm. Epey kötü düşmüş olmalısın." Telefonundan başını kaldırmadan hızlı hızlı bir şeyler yazmaya devam etti. "Kendi evindeki merdivenlerden mi?"

Dudağımın içini kemirdim. "Evet."

Bana düşünceli bir şekilde baktı. "Bana güvenebilirsin. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Sadece düştüm, Lu."

"Eğer biri sana zarar veriyorsa-"

"Şunu yapmayı kes, Lu. Ciddiyim. Ben iyiyim. Geçen gün derse geç kaldığım için acele ederken merdivenlerden düştüm, tamam mı?"

Birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra aynaya dönüp rujunu sürmeye başladı. "Sadece benimle konuşabileceğini bilmeni istiyorum."

Tanrı'ya şükür konuyu kapatmıştı.

En azından ben öyle sanıyordum.

Luciella tam kapıyı kapatırken Aria koridorda göründü ve kolunu Ewan'ın koluna doladı. Sıcak bir gülümsemeyle, "Ah, kızlar, harika görünüyorsunuz," dedi. "Sana söylediğimi unutma, tatlım. Kaybolursan ya da fazla içersen beni ara."

Lu iç çekti. "Yirmi bir yaşındayım, anne. On iki değil."

"O zaman çocuk gibi davranmayı bırak." Kade'in tok sesi arkamızdan yükseldi. Yakınlığını hissettiğim anda damarlarım uğuldasa da ona döndüğümde yüzüme kayıtsız bir ifade

yerleştirdim. Kapı pervazına yaslanmış, ayak bileklerini çaprazlamış halde duruyordu.

Bakışları beni bulduğu anda gözlerimi kaçırdım. Bana çok uzun süredir soğuk davranıyordu ve ben de aynısını yapma konusunda kararlıydım. *Her ne kadar bu gece başarılı olabileceğimden pek emin olmasam da.*

Gözlerim istemsizce yeniden ona kaydı. O ise bakışlarını annesine çevirdi.

Kade'i ilk tanıştığımız günden beri ateşli buluyordum. *Havuz evinde karşılaşıp bana kaba davrandığı o ilk andan itibaren.* On beş yaşındaki Stacey ne zaman onu görse göğsünde kelebekler uçuşurdu.

Ama bu...

Bu, onun en sevdiğim haliydi. Üzerinde siyah kumaş pantolonu vardı. Ceketi ya da kravatı yoktu. Kollarını dirseklerine kadar sıyırdığı bembeyaz ütülü gömleği, pahalı saatini ortaya çıkarıyordu. Koyu renk saçlarıysa her zamanki gibi dağınıktı. *Tam da sevdiği gibi.*

Gömleğini kaldırsam yan tarafındaki kocaman morluğu göreceğimi biliyordum ve dokunuşumun altında bir kez daha ürpermesini hissetmek istiyordum.

Ona dokunmam uygunsuz bir davranış olurdu ama tenini kaplayan koyu morluk, merakıma engel olamayacağım kadar dikkat çekiciydi.

Kade gözlerini ikiz kardeşine çevirdi. "Ayırttığımız locaya geç kaldık."

"Biliyorum," dedi Lu aksi bir sesle. Ardından annesine döndü. "Çantamı senin bavulunda unuttum."

Ewan kolunu Aria'nın kolundan çekti. "Hadi," dedi Luciella'yı koridor boyunca yönlendirirken. "Benim de cüzdanımı almam gerekiyor."

Gözden kaybolduklarında koridorda sadece ben, Kade ve annesi kalmıştık. Üzerimdeki elbisenin içinde kendimi fazlasıyla çıplak hissediyordum.

Aria gülümseyerek Kade'e baktı. "Çok şık görünüyorsun. Umarım kendini daha iyi hissediyorsundur."

Kade cevap vermeyince Aria hafifçe dilini şaklattı ve saatine baktı. "Onlara bakıp geleyim," dedi. "Belki sen birkaç kelime etmesini sağlayabilirsin, Stacey."

Başımı öne eğdim.

Koridoru ağır bir sessizlik kapladı.

En sonunda, "Beni görmezden gelmenin özel bir sebebi mi var?" diye sordu Kade.

Dürtüselliğim ve aptallığım yüzünden topukları delicesine yüksek ayakkabılarımın üzerinde dönüp ona baktım. "Lu'ya başka bir yere gidip gidemeyeceğimizi soracağım. Mümkünse senden ve Base'den olabildiğince uzağa."

"Base'in kalbinin kırılacağına eminim." Arkasına yaslanıp iki elini cebine soktu. Gözlerini üzerimden ayırmadan dilini dudaklarında gezdirdi. "Kız kardeşim onun yüzüne bakmadığı için bu gece seninle flörtleşmeyi planlıyordu. Ama Base'in senin tipin olmadığını biliyordum. Sen daha çok yaşça büyük adamları ve boş odaları tercih ediyorsun."

"Siktir git," diye tısladım. *O* geceye ait parçalanmış anılar göğsümü pençeleri arasına aldı. "Bir gün Base'le birlikte olursam tıpkı havuz evinde başka bir kızla seni izlemek zorunda kaldığım gibi senin de bizi izlemek zorunda kalmanı sağlayacağım."

"Ne kadar çocukça." Kade boğuk bir kahkaha attı. "Senden de fazlasını beklemiyordum."

"Neyin fazlasını beklemiyordun?" Lu arkamda belirdi. Başını yana eğmiş, kafası karışmış bir halde bize bakıyordu. "Her neyse. Gitmemiz lazım!" Sonra kardeşine döndü. "Base nerede?"

"Buradayım, prenses." Yanımızdaki otel odasından çıkıp bize katıldı. Ve o anda aklıma korkunç bir ihtimal düştü. Söylediklerimizin hepsini duymuş olabilirdi.

Sırıtarak, "Pardon," dedi. "Hayalarımı tıraş etmem gerekiyordu."

Lu yüzünü buruşturdu. "Harika," diye karşılık verdi. "Hadi gidelim."

Yürümeye başladığında Base de peşine takıldı ve birkaç saniye sonra ikisi de köşeyi dönüp gözden kayboldu.

Kade yaslandığı duvardan ayrılıp bana yaklaştı. Kulağıma eğilerek, "Bu kadar zehirli bir yılan olmasaydın sana bu gece ne kadar ateşli göründüğünü söylerdim," diye fısıldadı.

Gözlerimi devirdim ama asansöre doğru yürürken sinir uçlarım alev almıştı. "Hakaretlerin eskisi kadar güçlü değil."

"Tıpkı senin gibi."

Dişlerimi sıktım. "Öyle mi? Hadi, bana tekrar zayıf de. Sana meydan okuyorum."

"Meydan okumalar konusunda pek parlak bir geçmişimiz yok, değil mi Çilli?"

Başımı hızla ona çevirip olduğum yerde durdum. Az kalsın bana çarpıyordu. "Bana öyle seslenme. Unutacağımızı söylemiştik, hatırladın mı?"

Gözleri muzip bir şekilde parlarken, "Neyi unutacaktık?" diye sordu. Birkaç saat önceki haliyle kıyaslandığında fazlasıyla neşeli görünüyordu.

Üzerinden alkol kokusu gelmiyordu ama gözbebekleri her zamankinden biraz daha büyüktü. Bakışlarımı ondan ayırdım. "Benimle konuşmayı kes. Sinirimi bozuyorsun."

Kade burnundan alaycı bir ses çıkardı. "Seni sikmeye değil, sadece sohbet etmeye çalışıyorum," dedi koridorda yürümeye devam ederken.

"Tanrı'ya şükür. Seninleyken orgazm taklidi yapmaktan yorulmuştum."

Kade bir anda boğazımdan yakalayıp beni duvara yasladığında nefesim kesildi. Göğsü ve boynumu kavrayış şekli kaçmama izin vermiyordu. Sıcak nefesi kulağıma vururken, "Base'e bizsiz gitmelerini söylerim. Sonra da sana o kahrolası sözünün ne kadar büyük bir yalan olduğunu kanıtlarım," dedi alçak sesle.

Sırtımdan aşağı bir ürperti yayıldı. Avucunun altında nabzım kontrolsüzce atıyordu.

"Yapmamanı tercih ederim." Hafifçe omzuna dokundum. Hem kendine bu kadar güvenmesini istemiyor hem de üzerimde bıraktığı etkiyi gizlemeye çalışıyordum. "Ama teklifin için teşekkürler."

Bir adım geri çekilip boğazımı bıraktığı sırada gözleri kararmış, çenesi kilitlenmişti. Elleri iki yanında yumruk haline geldi ama hâlâ üzerimdeki dokunuşunu hissedebiliyordum. İçimdeki arzuyu altüst eden bir gölge gibiydi.

"Keşke Luciella'yla hiç tanışmasaydın." Kelimeleri üzerime dökülen bir kova buzlu su gibi beni kendime getirdi. "Keşke o gece seni öpmeseydim."

Muhtemelen yumruğumu yüzüne indirmek kötü bir fikirdi ama lanet olsun, bunu yapmayı çok istiyordum. "Keşke hiç sikini emmeseydim." Sırtımı ona döndüm. "Ama *olur böyle şeyler.*" O dehşet verici deponun dışında kullandığı sözlerin aynısını yüzüne çarpmıştım.

"Keşke yüzümü hiç becermeseydin." Base ve Lu asansörün önünde bizi beklemesine rağmen sesinin kısıklığı sayesinde onu sadece ben duyabiliyordum. "Ama insan sıkılınca bazı fedakârlıklar yapmak zorunda kalıyor."

"Hayatımın en berbat deneyimiydi."

"Adımı ne kadar yüksek sesle inlediğini düşününce, bu pek inandırıcı gelmiyor."

Asansöre vardığımızda tırnaklarım avuçlarıma gömülmüştü. İçeri girerken bilerek ayağına bastım. Sırıtışını zor bastırdığına dair yemin edebilirdim. Parmaklarımla sayısız kez izini sürdüğüm gamzeleri belirginleşince Lu'nun beni kardeşini gözlerimle soyarken yakalamaması için bakışlarımı başka yöne çevirmek zorunda kaldım.

Kapılar kapanırken yanımda durdu. Asansörün dört bir yanı aynalarla kaplıydı, başımı kaldırdığımda yansımaların arasından bana baktığını gördüm.

Lu telefonuyla ilgileniyordu, Base'in gözleriyse ondan ayrılmıyordu.

Ben de tıpkı yetişkin bir kadının yapacağı gibi ona orta-parmağımı gösterdim. Gülümsemesini bastırmaya çalışarak başını iki yana salladı.

Base'in bakışları bana kaydı ve gözlerini vücudumun dört bir yanında gezdirdi. Ardından bakışlarını yeniden Lu'ya çevirdi. "Lanet olsun," diye homurdandı. "Kade, kız kardeşinle ve en yakın arkadaşıyla üçlü seks yapacak olsam beni öldürür müsün?"

Gürültülü bir kahkaha attığımda Kade'in yüzündeki asık ifade bir anda ölümcül bir hal aldı.

Luciella ise Base'in kafasına çantasıyla vurup ona çenesini kapamasını söyledi.

25.BÖLÜM

STACEY

Kalabalık kulüp o kadar büyüktü ki neredeyse birbirimizi göremeyecektik. Kade ve Base barda takılırken Base gördüğü herkesle flört ediyordu. Biz de Lu'yla locada oturuyorduk. Yanılmıyorsam masadaki bütün *shot*'ları ben bitirmiştim.

Luciella müziğin gürültüsünü bastırmaya çalışarak Tylar'ın buraya gelmek üzere yolda olduğunu söyledi. İşten erken çıkmıştı ve bir haftalık izni vardı. Ama Lu onun yalan söylediğini düşünüyordu çünkü Dez de arkadaşlarıyla buluşmak için buraya geliyordu.

Luciella'nın bu durumdan pek de hoşnut olduğu söylenemezdi.

"Birlikte olmalarını neden istemiyorsun?"

Dehşete düşmüş bir ifadeyle bana baktı. "Base ile o noktada olduğumuzu düşünsene! O, kardeşimin en yakın arkadaşı."

"Tamam, bunu anlayabiliyorum ama Dez senin kardeşin değil."

Yanağının içini kemirdi. "Sadece işlerin karışmasını istemiyorum. Ya ayrılırlarsa ve olaylar çirkinleşirse? Ortam gerilir. Eğer Dez, Tylar'ı aldatırsa onu öldürürüm. Ona evimden uzak durmasını söylerim, sonra da bu Kade ile aramızın açılmasına neden olur." Omuz silkti. "Bunların hiçbirini istemiyorum."

Bir noktada onu anlıyordum. Tylar ile Dez konusunda böyle hissediyorsa, Kade'le olan geçmişimizi ve geldiğimiz noktayı öğrense çılgına dönerdi.

Base gelip Lu'nun yanına yerleşerek kolunu omzuna attı. "Pekâlâ hanımlar, üçlü fikrine hâlâ sıcak bakmıyor musunuz?"

Luciella, Base'in kolunu itmeden önce gülümsemesini gizlemeye çalışarak başını iki yana salladı. "Rüyanda görürsün."

Base göz kırptı. "Rüyalar gerçek olabilir, prenses."

Bunu yanlarından uzaklaşmak için bir işaret olarak algıladım. "Ben kendime daha sert bir şeyler almaya gidiyorum."

Base'in ciddi olmadığını biliyordum. Onun istediği ben değildim, Luciella'ydı.

Kendime bir votka söylediğim sırada genç bir adam yaklaştı. Üzerinde sadece kendisi için dikilmiş gibi görünen siyah bir takım elbise vardı. Altın sarısı saçları kusursuzca şekillendirilmişti. Bakışlarını bir kez daha bana çevirip gülümsedi ve bara yaslanarak beni baştan aşağı süzdü.

Barmene teşekkür edip içkimden bir yudum aldım ve onu görmezden geldim.

"Gerald," dedi belirgin Amerikan aksanıyla. "Bu hanımefendinin içkilerini benim hesabıma yazabilirsin."

İçkim boğazıma kaçtı, neredeyse boğulacaktım. "Ne? Hayır."

"Ben kulübün sahibiyim. Senin kadar güzel bir kadın içki için para ödememeli."

Kaşlarımı kaldırdım. "Bunu neden yapasın ki?"

Omuz silkip bakışlarını bir kez daha bedenimde gezdirdi. "Çünkü ben nazik ve *cömert* bir adamım." İçkisini alırken göz kırptı, ardından dans pistine doğru ilerleyerek gözden kayboldu.

Kalçama yerleşen güçlü bir el içimde bir kıpırtı uyandırırken kulağıma fısıldayan o tanıdık sesle irkildim. "Yarım milyon dolarlık hedefimle flört etmeyi bırak."

Ona bakmadım. Sadece başımı hafifçe yana eğdim ve bir grup kızla kahkaha atmakta olan kulüp sahibine baktım. "Yarım milyon dolar mı ediyor?"

Sırtımdan tutarak beni kendine çektiğinde nefesim kesildi. Elbisemin yırtmacı tenime doğrudan dokunmasına izin verirken eli daha da aşağı kaydı. "Ne kadar tehlikeliyse, o kadar fazla para alıyorum."

Dans pistinde aptalca bir sırıtışla sağa sola salınan adama baktım. "Pek tehlikeli görünmüyor."

Kade çenesini omzuma yasladı. Gözlerim hızla Lu'nun az önce oturduğu locaya kaydı ama ne o ne de Base yerindeydi.

"Görünüş aldatıcı olabilir," dedi Kade. Parmak eklemleri kaburgalarımın üzerinde dolanırken diğer eli elbisemin yırtmacı boyunca tehlikeli bir şekilde ilerliyordu. Parmakları tenime değdikçe içimde kıvılcımlar dolaşıyor, bedenimin en hassas yerlerine kadar yayılıyordu. "Ondan uzak dur. İşimi yapmam gerekiyor ve araya girmeni istemiyorum."

Yutkundum. *DJ* kabininden yükselen lazer gösterisi, çalan parçanın yoğun temposuyla birlikte giderek şiddetlenirken Kade'in dokunuşu yumuşak ve şefkatliydi.

Nefes nefese bir halde bedenimi çevirip aramızdaki teması kestim ve başımı kaldırıp ona sertçe baktım. "Bana ne yapacağımı söyleme."

Kade sırıtarak dilini yanağının iç kısmına bastırdı. Yüzündeki gülümseme tenimi karıncalandırıyordu. "Ama emir alma konusunda çok iyisin." Koyu renk saçlarımdan ince bir tutamı parmaklarının arasına aldı. "Öyle değil mi, Çilli?"

"Bana öyle seslenme." Kaşlarımı çattım, bacaklarımın arasına yayılan sıcaklığı ve zonklamayı görmezden gelmeye çalışıyordum. "Söyle bakalım, *Kade*. Emirleri yeterince iyi uyguluyor muyum?"

Onunla böyle flört etmek -tabii buna flört denirse- saçma ve aptalcaydı. Luciella her an çıkıp gelebilir, ne kadar yakın olduğumuzu görebilirdi. Kade saçımı bırakıp avucunu yanağıma yasladı ve diğer kulağıma eğildi. "Seni sikmenin en sevdiğim kısımlarından biriydi."

Kanımda dolaşan uğultu ve alev almış gibi yanan sinirlerim, bacaklarımı birbirine bastırma dürtüsüne karşı verdiğim savaşın şiddetini artırıyordu. Bacaklarımın arasındaki o yoğun ihtiyaca rağmen bana söylediği onca berbat şeyi hatırlayarak elini yüzümden uzaklaştırdım. "Yanlış hatırlamıyorsam bir kadını nasıl orgazma ulaştıracağına dair talimatlara ihtiyacı olan sendin. Kendini daha iyi göstermek için ilişkimizdeki yerimi küçümsemeyi bırak."

Hafifçe gülerek içkisinden bir yudum aldı. "Şu öfke nöbetlerin çok tatlı."

"Tatlı mı? Sen resmen insanın dengesini bozan, yürüyen bir tutarsızlıksın. Bir dakika önce benden nefret ediyormuş gibi davranıyorsun, sonraki dakika beni becermeye çalışıyor ya da bana mesaj atıyorsun. Umurumda değil, Kade. Eminim ki elin sana yardımcı olacaktır."

Ardından dudaklarımın kenarında bir gülümseme belirdi. Onu öfkelendirmek istiyordum. Son iki yıldır sınırlarımı nasıl zorladıysa, ben de onunkileri zorlamak istiyordum. "Şimdi gidip hedefinle dans edeceğim. Sonra da beni eve götürmesini söyleyip seni zihnimden sonsuza dek silmemi sağlayana kadar beni sikmesini isteyeceğim. Bu beklentilerini karşılıyor mu?"

Bardağı dudaklarına götürmek üzereyken donakaldı. "Beni kıskandırmaya çalışıyorsan, işe yaramayacak. Seni unutmak için iki yılım oldu."

Bardaki bardağımı kaptım. "O zaman izninle gideceğim."

Bar taburesinden indiğim sırada, "Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Hedefinin bir kadına adını inlettirecek kadar iyi olup olmadığını öğrenmeye."

"Yerinde olsam bunu yapmazdım."

"O halde iyi ki benim yerimde değilsin."

Geri geri uzaklaştığım sırada gözlerini bir an bile üzerimden ayırmadı. Yüzü ölümcül bir sakinlik içindeydi. Şu anda nefes almadığına yemin edebilirdim. Dans eden kalabalığın arasına karışırken bakışlarının üzerimde dolaştığını hissediyordum.

Kade'i havuz evinde bir kızla gördüğümde içimde yakıcı bir öfke yükselmişti. Evet, dergilerde ve gazete köşelerinde onun birden fazla kadınla geçirdiği o çılgın hafta sonlarını sürekli yazan haberleri görüyordum. Ama orada olmak, bunu kendi gözlerimle görmek çok daha kötüydü.

Kade ise benim istismara uğradığım anların kısa bir kesitini izlemişti ve görüntüler kurgulanış şekli yüzünden başka biriyle kendi isteğimle birlikte oluyormuşum gibi görünüyordu.

Video öylesine iyi düzenlenmişti ki olanlardan zevk alıyormuş gibi görünüyordum. Gitmeye çalıştığım ya da erkek arkadaşımın yanına gitmek için yalvardığım anlar çıkarılmıştı. Kade'in tek düşündüğü de onu aldattığım olmuştu.

Çekip gitmesini, beni dinlemeyi reddetmesini anlayabiliyordum. Videoyu ben de izlemiştim, korkunç göründüğünün farkındaydım.

Chris'in bizi izlediğini ya da bana saldıran diğer insanların varlığını kanıtlayan hiçbir şey yoktu.

O gece başıma gelen hiçbir şeye rıza göstermemiştim.

Sürtük.

Senden yaşça büyük olanları tercih ediyordun, değil mi?

Benim için ölüsün.

Kendim için de ölüydüm.

Ona yaklaştığım anda Kade'in hedefinin yüzü aydınlandı.

Dans ederken kollarımı boynuna doladım, o da açgözlü ellerini hiç vakit kaybetmeden kalçalarıma yerleştirdi. Müziğin ritmini damarlarımda hissederken kulağıma ne kadar ateşli olduğumu fısıldamasını, dişlerini hafifçe tenimde gezdirmesini ve ellerini bedenimde dolaştırmasını görmezden geldim.

Dokunuşları alev alev yanmama neden olmuyordu. Midemde kelebekler uçuşmuyor, üzerindekileri parçalayacak kadar onu arzulamıyordum.

Ne kadar tehlikeliyse, o kadar fazla para alıyorum. Saçmalıktan ibaretti. Bu adam zararsız, neşeli biriydi. Hatta iyi kalpli birine benziyordu. Beni kendi etrafında döndürdükten sonra yeniden kendine çekti. Omzumun üzerinden Kade'in bizi izleyip izlemediğine bakmak istiyordum. Öfkelenip öfkelenmediğini görmek istiyordum.

Çünkü öfkeleneceğini biliyordum.

Beni boğazlamak istediği kadar sikmek de istiyordu ve işin en sinir bozucu yanı da hislerimizin karşılıklı olmasıydı.

Döndük. İsimsiz Adam'ın sırtı bara dönüktü, benim ellerimse göğsündeydi. Adamın boyu kısa olduğu için omzunun üzerinden Kade'i görebiliyordum.

İfadesiz bir yüzle içkisini yudumlarken gözlerini bir an olsun benimkilerden ayırmıyordu.

Başını hafifçe eğip bardağını bana doğru kaldırdı.

Göğsüm öfkeyle kabardı ve İsimsiz Adam dudaklarını dudaklarıma bastırdığında onu itmedim. *Canın cehenneme, Kade.*

Bana berbat davranmış, beni aşağılamıştı. Çok kısa bir süre önce önünde diz çökmüş ve yüzüne oturmuş olabilirdim ama şimdi tam da benden istediği şeyi yapıyordum.

Yaşananları unutuyordum.

İsimsiz Adam'ın dudakları benimkilerin üzerindeyken hiçbir şey hissetmedim. Öpücüğü artık daha özensizdi ve eli kalçamı sıkıca kavramıştı.

Bu adamı ölmeden önce buradan çıkarmam gerekiyordu. Onun iyiliğini düşünüyor değildim, sadece Kade'in siciline bir cinayet daha dahil olsun istemiyordum.

Adamın dili dudaklarımı aralamaya çalıştığında buna izin vermedim. Geri çekilip onunla dans etmeye devam ettim.

Kade'in öfkeden deliye dönmüş olmasını diliyordum. Geldiğim noktaya bakılırsa, çocukça davranışlarım zirveye ulaşmıştı.

Ona baktığımda içkisini bitirdiğini gördüm. Bara yaslanmış bir halde dururken ellerini tezgâha yerleştirmiş, gözlerini üzerime dikmişti. Biraz daha çocukluk etmek adına ona orta-parmağımı gösterdim ve İsimsiz Adam'ın kulağına eğilip beni arka tarafa götürmesini fısıldadım.

Kade'in dudaklarımdan dökülen kelimeleri okuyabildiğini biliyordum.

İsimsiz Adam elimi sıkıca kavrayıp beni dans pistinden çıkardı. Tuvaletlerin bulunduğu dar koridordan geçip arka kapıdan dışarı, karanlık ve ıslak bir ara sokağa çıktık. Etrafımız yüksek duvarlarla çevriliydi, neredeyse hiç ışık yoktu. Bir anda kendimi huzursuz ve üşümüş hissettim.

Ben rasgele adamlarla eve giden biri değildim. Yaşadıklarımdan sonra *Tinder*'a üye olabilmek için bile bütün cesaretimi toplamam gerekmişti. Şu anda bunu onun hayatını kurtarmak için yapıyordum.

Kapıyı arkasından kapatırken, "Gitmen gerekiyor," dedim.

Beni dinlemek yerine bedenimi kendine çekip iki eliyle yüzümü okşadı. "Ama eğlence daha yeni başladı, tatlım."

Sakin kalmaya çalışarak göğsünü ittim ama bir milim bile kıpırdamasını sağlayamamıştım. "Bırak beni."

Dudaklarını canımı acıtacak kadar sert bir şekilde dudaklarıma bastırdığında paniğe kapıldım. Bakır tadını hissedene kadar dudağını sertçe ısırdım, ardından topuğumla ayağına bastım.

İsimsiz Adam dudağındaki kanı silip şaşkınlıkla bana baktı, sonra üzerime atıldı. "Lanet olası sürtük, beni tahri-"

Yüzüne inen yumruk sözünü yarıda kesti. Darbenin şiddetiyle duvara savruldu, kafatasının çatlamaması şaşırtıcıydı.

Kade çenemi kavradı ve yaralanıp yaralanmadığımı anlamak için beni baştan aşağı süzdü. Başparmağı altdudağımdaki kanı sildi. "Sana vurdu mu?"

Çenemi tutuşundan kurtardım. "Hayır. Kan ona ait."

"Ne halt ediyorsun? Adamın *tehlikeli* olduğunu söylediğimde tam olarak hangi kısmı anlamadın?"

İsimsiz Adam güçsüzce Kade'e saldırmaya kalkışınca Kade dirseğini sertçe yüzüne geçirdi. Adam yeniden yere yığıldı. Ağzını tutuyor, durmaksızın akan kan yüzünden acıyla inliyordu.

Eski erkek arkadaşım onu işaret etti. "Kahrolası yerinde kal. Seninle birazdan ilgileneceğim."

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Sana ne yapacağımı söylemiştim." İçimdeki büyük bir parça kulübe geri dönmek, o adamdan ve iğrenç dokunuşlarından uzaklaşmak istiyordu. Ama Kade'in birini daha öldürmesini istemiyordum. "Bırak gitsin."

Karşımdaki duran Kade gerçek değildi. Olamazdı.

"Bu benim kahrolası işim."

İsimsiz Adam yeniden ayağa kalkınca Kade dişlerini sıktı ve onu boğazından yakalayıp sertçe duvara çarptı. "Hoşuna gitti mi?" diye hırladı. "Onun kahrolası ilgisini üzerine çekmek hoşuna gitti mi?"

"Dostum, hadi ama." Adam güldü. Kırmızıya bulanmış dişlerinin arasından yere tükürdü. "Eğer kaliteli bir şey arıyorsan ondan çok daha iyilerine sahibim."

Bu söz karşısında kaşlarımı çattım.

Kade başını sertçe adamın yüzüne geçirdi. Adamın burnu kanlar içinde kaldı, kafası duvara çarparak geride tok bir ses bıraktı. Gömleğini pantolonunun içinden çıkarıp silahını kavradı. Namluyu hedefinin çenesinin altına dayadığında hızla öne atıldım. "Kade, yapma! Bunu gerçekten yapmak istemiyorsun."

"Yapma mı?" Adamın saçlarını yumruğunun arasına almıştı. "Neden onu öldürmekle görevlendirildiğimi biliyor musun?"

Adamın gözleri korkuyla açıldı. Sessizce yalvarıyordu ama Kade'in dikkati tamamen benim üzerimdeydi. "Bir baba, patronumla iletişime geçti. Bu pisliğin reşit olmayan kızına uyuşturucu verip ona tecavüz ettiğini söyledi ve ortadan kaldırılmasını istedi."

Nefesim kesildi, bir anlığına kusacakmış gibi hissettim.

"Orospu çocuğunun teki." Konuşurken adamı sarsıyordu. "Öyle değil mi, seni aşağılık herif? Kaç kız senin kurbanın oldu?"

İsimsiz Adam gülümsediğinde dudaklarımı çamaşır suyuyla yıkama ihtiyacı hissettim. "O halde güzel bir pazarlık yapabileceğimiz kadar çok fahişem olduğunu biliyorsundur."

Birine uyuşturucu vermiş ve ona tecavüz etmişti.

Artık karşımda genç, Amerikalı bir adam yoktu.

Kade'in pençesinde Chris'i ve o gece etrafımı saran diğer adamları görüyordum. Bana yapmak istediklerini konuşurken ne kadar umursamaz olduklarını... Chris'in onları daha da kışkırtmasını... Her biri için para almasını... Olanları videoya çekmesini...

Halüsinasyonlar görürken üvey abimin üzerime eğilişini görüyordum. Beni eve götürmesi için ona yalvarıyor, erkek arkadaşımı istediğimi söyleyerek ağlıyordum.

Bir başkası ağzıyla bana saldırırken üvey abimin alnıma dokunan dudaklarını hatırlıyordum.

Göğsüme gömülen dişler, haftalarca iyileşmeyen yaralar...

İsimsiz Adam artık isimsiz değildi. O kızlara uyuşturucu veren, hayatlarını mahveden, onları kırıp manipüle eden başka bir Chris'ti. Bir canavardı.

Ellerim yumruk halini aldı. Kulağa ne kadar delice geleceğini umursamadan, "Ona tekrar vur," dedim.

26.BÖLÜM

STACEY

Kade yumruğunu adamın karnına geçirdiğinde darbenin etkisiyle adamın ciğerlerindeki hava boşaldı. "Tekrar mı?"

Yaşlar gözlerimi acıtıyordu. "Evet. Canını yak."

Silahın kabzası üç kez adamın kafasına indi. İsimsiz Adam saç çizgisinden süzülen kanlarla birlikte duvar boyunca yere kaydı.

"On yıl yatması gerekiyordu," dedi Kade. Adam ayağa kalkmaya çalışınca bacağına sert bir tekme savurdu. "Dosyanı okudum. Mide bulandırıcı bir orospu çocuğusun."

Onu sikmek mi istiyorsun? Üç yüz dolar verdiğin anda senin olur.

Ben de hizmetlerim için para ödemek zorunda mıyım?
Kardeş indirimi yok mu?
Kade bana döndü. "Şimdi ne yapmamı istiyorsun?"
Damarlarımda dolanan adrenalini bir şekilde dışarı atmam gerekiyordu. Derin nefesler alıp gözlerimi Kade'e diktim. Bakışlarımız buluştuğunda göğsüm sıkıştı. Bir anlığına onunla birlikte otel odasında ya da jetinde olmak istedim. Belki tatilde herhangi bir kumsalda yan yana da uzanabilirdik.

Bu his benim için fazlasıyla yoğun ve yabancıydı. Sanki Kade'i böyle görmek içimde uzun süredir kilitli duran bir kutuyu açmıştı. *Bir kez.* Sadece bir kez buna teslim olabilirdim. Sonra da onu içimden tamamen söküp atardım.

Başımı İsimsiz Adam'a doğru eğdim. "İşini bitir."

Kade hiç tereddüt etmeden dizini adamın yüzüne geçirdi. Adam yere yığılıp hareketsiz kaldığında Kade elindeki silahla bana döndü. Ne istediğimi söylememi bekliyordu. "Peki ya şimdi?"

Tenim derin bir ihtiyaçla yanıp tutuşuyordu. Meme uçlarım sertleşmiş, onu üzerimden söküp atmam için yalvaran elbiseme sürtünüyordu.

Kade'in şiddetinden etkilenmemeliydim.

O bir makineydi ve ben şu an onu istiyordum.

"Başladığın şeyi bitir."

Dikkatli bir adımla bana doğru yaklaştığında kalbim tekledi. "Başladığım şey mi?"

Tek kaşımı kaldırdım.

"İzleyici mi istiyorsun?"

Cevap vermediğimde aramızdaki mesafeyi kapattı. Bedenim enerjiyle dolup taşarken yapabildiğim tek şey bana dokunmasını beklemekti. "Sana bir soru sordum."

Çenemi kaldırdım, kalbim hızla çarpıyordu. Kade'in gözleri vücudumu baştan aşağı süzerken kadınlığım kasıldı. "Benden nefret ediyor musun?"

Kaşları çatıldı. "Ne?"

"Benden nefret edip etmediğini sordum."

"Evet."

"Canımı yakmak istiyor musun?"

"Bazen. Ama düşündüğün şekilde değil."

Bakışlarım silaha kaydı. Parmaklarımı bileğine dolayıp elini yüzüme doğru kaldırdım. Tutuşunu yönlendirerek namluyu alnıma dayadım ve tahmin ettiğim gibi, tehlikenin verdiği hazzı klitorisimde hissettim. "Bu daha iyi hissetmeni sağlıyor mu? Benden nefret ediyorsun. İstersen şimdi tüm bunlara bir son verebilirsin."

Hafif bir *klik* sesi tetiği kilitlediğini ele verdi ama silahı geri çekmedi.

"Beni şu anda öldürebilirsin."

Yutkundu ve kabzayı daha sıkı kavradı.

Bedenimin her bir noktası karıncalanıyor ve titriyordu. Kade susturuculu silahın namlusunu alnıma biraz daha bastırınca duvara yaslandım. "Beni vurmak hoşuna giderdi, değil mi?"

En sonunda, "Çekeceğim eziyete değmez," diye cevap verdi dudaklarını yalayarak.

"Geriye temizlemen gereken bir pislik kalacağı için mi?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Çünkü seni izleyemezsem deliririm. Senden nefret ediyorum. Olduğun kişiden nefret ediyorum ama ellerim boğazını kavramışken amının sikimi nasıl kavradığını düşünmeden duramıyorum. Seni, sana ait olmayan kanlar içinde hayal ediyorum. Adımın dudaklarından dökülüşünü duymak istiyorum. Sen defalarca özür dileyip çığlıklar atarken seni *durmaksızın* sikmek istiyorum." Namluyu alnıma biraz daha sert bastırdı. "Konu sen olunca kullanacağım kelime nefret değil."

Sırıttım. "Her zamanki gibi çok romantiksin, Kade."

Mırıldandı, ardından silahın namlusunu hafifçe yüzümün kenarından aşağı kaydırdı. Metali dudaklarımda gezdirdi, altdudağımı aşağı doğru çekerken metali memelerimin arasına

doğru indirdi. Isınmış tenime değen metalin soğukluğu nefesimi kesmişti.

"Birlikte geçirdiğimiz o yıl, hayatımın en berbat yılıydı," dedi. "Her bir anı, her bir *yalanı* geri alabilmeyi diliyorum."

Bunları canımı acıtmak için söylemediğini biliyordum çünkü gözleri baygın bakıyordu, aleti sertleşmiş halde uyluğuma baskı yapıyordu ve nefesi düzensizdi.

"Görünüşe göre o iki yılda beni tamamen unuttun."

Kade bana sertçe baktı. Gözlerinde giderek büyüyen bir boşluk vardı; ruhu, içine dalmak istediğim bir girdap gibi dalgalanıyordu.

Silahı yavaş yavaş aşağı indirirken nefesim kesildi. *Biraz daha aşağı.* Elbisemin yırtmacına ulaşana kadar durmadı. "Sen beni nasıl kolay bir şekilde unuttuysan, ben de seni o kadar kolay bir şekilde unuttum."

Kade saçlarımdan kavrayıp başımı geriye çekince boynum gerildi. Susturucunun ucu bacaklarımın arasına kaydı. Kesik bir nefes aldım. Silahı amıma bastırırken dili boynum boyunca yukarı kaydı, dişleri çenemi hafifçe yokladı.

"Silahımın üzerine boşalmanı istiyorum." İç çamaşırımın üzerinden silahı amıma sürttüğünde inledim. Hareketlerini durdurarak çenemi emdi. "Devam et. Kendini ona sürt."

Daha fazla baskıya ihtiyaç duyarak kalçalarımı silaha doğru ittim. Kade'in dudaklarının tenime, silahınınsa iç çamaşırımın üzerinden kadınlığıma baskı yapması içimde öyle yoğun bir his uyandırıyordu ki...

Sırtımdan aşağı bir ürperti yayıldı. Kasıklarımda bir sıcaklık birikti.

"Hoşuna gitti mi?" Sesi kısıktı, konuşurken dili kulakmememi gıdıklıyordu. Aletini avuçladığımda kulağıma çarpan nefesi kesildi ve inledi. "Siktir."

İnleyerek kalçamı daha sert bastırdım. Saçlarımın çekilmesi, kürekkemiğime geçirilen dişler ve onun enerjisinin benimkiyle birleşme şekli, beni şimdiden hazza doğru sürüklerken titrememe neden oluyordu.

Merkezimde biriken sıcaklıkla birlikte boğazımdan inilti-ler yükselliyordu, silah klitorisimden girişime doğru kayarken sürtünmeye devam ettim. Bacaklarım titriyor, ayak parmak-larımın kasılmasına ve ellerimin omuzlarını kavramasına ne-den oluyordu.

İç çamaşırımı çekip çıkararak silahını tekrar bacaklarımın arasına kaydırdığında ve namluyu içime sokmadan kadınlığı-ma bastırdığında çığlık attım. Haz yoğunlaşırken, "*Kade*," diye soludum.

Orgazm bir tsunami gibi üzerime çöktü. Ben metale doğru kasılırken Kade, derisini tırmalamamla tısladı ve silahı amıma biraz daha bastırdı. Nabzımın attığı yeri emerken hissettiğim haz katlanarak büyüdü. "İşte böyle," diye tısladı. "Kahrolası si-lahımın üzerine boşal."

Sokakta yankılanacak kadar yüksek sesle inledim. Ba-caklarım titrerken başımı geriye attığımda Kade beni ayakta tutmak zorunda kaldı. Boşalırken kalbim göğsümde çılgınlar gibi atıyordu. Nefes nefese kaldığım anda beni kendi etrafım-da döndürdü, göğsünü sırtıma bastırdı ve parmaklarını içime daldırdı. Elbisemi yukarı sıyırırken sertleşmiş aleti kalçama dayanmıştı. Parmaklarını kadınlığımın içinde kıvırıp beni sert ve hızlı hareketlerle becerirken dudağımı ısırdım.

Hazırdım. Parmaklarının yerini aletinin alması için can atıyordum ama parmaklarını içimden çıkardığında irkildim.

Beni öne doğru itip eğilmemi sağladı. "Bu amın içine gir-mem gerek." Aletinin ucundaki ıslaklık klitorisime ve girişime sürtünüyordu. Silahı bilincini kaybetmek üzere olan İsimsiz Adam'a doğrulttu ve sanki beni cezalandırıyormuş gibi sert bir hamleyle içime girdi. Tek bir hareketiyle tamamen olma-sı gereken yere yerleşmişti. Ağzımdan çıkan çığlığa, ellerimle dudaklarımı kapatmaya çalışmama rağmen engel olamadım.

Bedenim onun varlığını memnuniyetle karşılayıp etra-fını sıkıca sardı. Kade'in aleti büyük ve kalındı. İçimden ya-vaşça çıkıyor, ardından her bir santimiyle beni bir kez daha

dolduruyordu. Her hareketinde duvarlarım aletinin etrafında kasılıyordu.

İçim tamamen doluydu. Başımı yana çevirmem için saçlarımı çekti ve beni İsimsiz Adam'a bakmaya zorladı. "Çok güzel, değil mi? Sen de bana katılıyor olmalısın. Yoksa onu öyle öpmezdin." Aletini sertçe içime itip daha da derine gömüldüğünde nefesim kesildi. Gözlerim omzumun üzerinden doğrulttuğu silaha kilitlendi. "Ona ne yapacağımı izle. Sen orada yatıp ölümünü beklerken sikimi nasıl güzel kavradığını izle. Duyacağın son şey, daha fazlası için attığı çığlıklar olacak."

İsimsiz Adam gözlerini zar zor açık tutabiliyordu. Başı yana düşüyordu ama bu umurumda değildi. Kendimi hiç olmadığım kadar dolu hissediyordum. Kade'in aletinin içimde yarattığı sıkışıklık hissi, kalçalarımı geriye doğru itmemi ve hareketlerine karşılık vermemi sağlıyordu. Şeytani bir nedenden dolayı, önümüzde Chris'in bir yansıması yatarken en yakın arkadaşımın kardeşinin beni sikmesi daha da tahrik olmamı sağlıyordu.

Namlunun ucundaydı. Ölmek üzereydi ve göreceği son şey, Kade Mitchell'ın beni sertçe sikişi olacaktı. Amım durmaksızın hareket eden aletini sımsıkı kavramıştı. Kulüpte çalan müziğin hafif sesi bile ıslaklığımın neden olduğu sesleri bastıramıyordu.

Yavaşladığında, "Hayır. Nazik olma," diye yalvardım.

Saçlarımı yumruğuna dolayıp kafamı geriye doğru çekti. "Sana karşı nazik olmamı hak etmiyorsun, Çilli." Bununla birlikte sanki karşısındaki düşmanıymış gibi beni sertçe sikti. Darbeleri neredeyse topuklularımın ayağımdan kaymasına neden olacaktı.

O içime sertçe girip çıkarken çığlık attım. Elbisem belimde toplanmıştı, memelerim hareketlerimizle sallanıyor, klitorisim dokunulmak için zonkluyordu.

Kade beni döndürüp kucağına aldı. Aleti içimden kayarak çıktıktan sonra sırtımı duvara bastırdı. Parmaklarımı saç-

larına doladım. Aletinin ucu sırılsıklam olmuş kadınlığıma sürtündü ve yeniden içime girdiğinde, "Aman Tanrım," diye inledim.

Birden kalçamda keskin bir sızı hissettim. Dişlerinin arasından, "Başka bir piçin adını sayıklaman için bu kadar uğraşmıyorum," diye tısladı. Hareketleri daha da sertleşti. "Kahrolası *adımı* söyle."

Kendini tamamen içime gömdüğünde duyulması imkânsız bir fısıltıyla, "Kade," diye soludum. Öyle haz dolu, öyle boğuk bir sesle inledi ki kemiklerimin titrediğini hissettim.

Silahı kaldırıp susturucuyu dudaklarıma bastırırken, "Ağzını aç," diye emretti. "Ben seni sikerken onu em." Bir saniyelik tereddüdün ardından metal dudaklarımı dürttüğünde onları araladım. Ben silahını emerken Kade içimde hareket etmeye devam ediyordu. Her an ateş edip beni öldürebileceği düşüncesiyle korku ve zevk birbirine karıştı, sırtım kavislendi. Her şey olabilirdi, ne de olsa parmağı tetiğin üzerindeydi.

"Bu silah yüzünden kaç kişinin öldüğünü biliyor musun?" Kalçamı kavrayıp silahı ağzımın derinliklerine ittiğinde boğulur gibi oldum. Gerçek olamayacak kadar yoğun bir hazla aletinin etrafında sıkılaştım ve ağzımdaki metalle inledim. "Sırf seni sonrasında öldürmek için kaç kez bu silahla seni siktiğimi hayal ettiğim hakkında bir fikrin var mı?"

Duvarlarım aletinin etrafında kasılıp duruyordu. Vücudumdaki her sinir ucu adeta alev almıştı. Gözlerimin önünde yıldızlar uçuşurken tüm bedenim sarsılıyordu. Adını haykırmaya çalıştım ama dudaklarımdan sadece anlamsız kelimeler döküldü. Silahı ağzımdan çekti ve ben nefesimi toplamaya çalışırken çenemi yukarı kaldırdı. İçimde hareket etmeye devam ederken dudaklarımdan çaresiz iniltiler dökülüyordu.

"Sen benim uslu kızımsın, değil mi?" Dudaklarımdaki salyayı sildikten sonra hırlayarak içime gömüldü ve sırtım sertçe duvara çarptı. "Ama bazen fazla yaramazlık yapıyorsun ve bu beni *kahrolası derecede* sinirlendiriyor."

Yandan gelen bir mırıltı içinde bulunduğumuz anı böldü, Kade'in hareketleri gitgide yavaşlarken çenesi kasıldı. Silahı yere bırakmadan önce İsimsiz Adam'a dört kurşun sıkmasıyla irkilerek kulaklarımı kapattım.

"İzleyiciyle işim bitti," dedi içimden çıkarken. Sonra beni duvara doğru çevirip bir kez daha öne eğdi. "Sana tahammül edemiyorum. Kulüpte gidip rasgele adamları öpüyorsun." Tekrar içime girdi. Dengemi korumak için avuçlarımı duvara yasladım. Memelerimden birini kavrarken, "Seni de vurmalıyım," diye tısladı. Kalçaları durmaksızın hareket ediyordu. Beni sert ve acımasız darbelerle tekrar tekrar dolduruyor, amımın sikinin etrafında zonklamasına ve kasılmasına neden oluyordu.

"Daha sert," diye inledim.

Kalçama canımı yakacak şekilde bir şaplak attığında kadınlığım kasılarak aletini sıkıştırdı. Her sert darbesiyle vücudum duvara çarpıyordu. Kollarıma rağmen dengede kalmakta zorlanıyordum. "Bedenin bana karşı her zaman kusursuz şekilde karşılık verdi. Lanet. Olası. Bir. Kusursuzlukla."

Aletini içime itip geri çekildikçe dudaklarımdan bir inilti dökülüyordu. Saçlarımdaki tutuşunu sıkılaştırdı. İkimiz de hareket ederken inlemelerimiz ve ağzımızdan kaçan küfürler kusursuz bir uyum içinde birbirine karışıyordu.

Gözucuyla bize doğru uzanan kan birikintisini gördüm.

Bir cesedin yanında düzüşüyorduk.

Meme ucumu çimdikleyip ardından kıvırdığında duvardaki ellerim yumruk halini aldı. "Siktir, *Kade*."

Yine boşalacaktım. *Kahretsin*, çok yakındım. Ayak parmaklarım kıvrıldı ve gözlerimi sımsıkı yumdum. Sinir uçlarım alev almıştı. Kade çenemi kavrayıp başımı omzumun üzerinden kendine doğru çevirdi. "Kahrolası gözlerini aç. Boşalırken bana bak."

Dediğini yaptım. Aleti içimde hareket ettikçe dudakları aralanıyor, aralarından kesik nefesler kaçıyordu.

Yakıcı arzu omurgamın dibinden yükselip beni parampar-
ça etti. Kade'in eli boğazımı kavradı, boşalırken beni kendine
çekip nefesimi neredeyse tamamen kesti. Tutuşu, bedenimin
aletini sıkışı kadar sertti. Gözlerimin önünde siyah noktalar
uçuşmaya başladı ama bu, hissettiğim hazzı daha da yoğun-
laştırmaktan başka bir işe yaramadı.

"İşte böyle. Tam orası. Siktir. Amının aletimi kavrayışını hissedebiliyorum. İçine boşalacağım, Çilli. Kulüpte yürürken bacaklarından aşağı menimin sızmasını istiyorum. Böylece herkes ne kadar ahlaksız bir kız olduğunu anlar."

Duvarlarım onun etrafında defalarca kasılıp sıkılaştı. Or-
gazmım o yakıcı zirveye ulaşırken kalbim tehlikeli bir hızla
çarpmaya başladı. Görüşüm kararardı. Müziğin uzaktan gelen
boğuk sesi bile silinip gitti. Geriye yalnızca ben, Kade ve nefe-
simi kesen tutuşu kalmıştı.

İnleyerek duraksadı, aleti duvarlarımın arasında seğirirken içime boşaldı. Dişleri omzuma gömülmüştü ama onun adını haykıramıyordum. Boynumdaki baskıyı gevşetene kadar tek yapabildiğim sessiz çığlıklar atmaktı.

İkimiz de titriyor, nefes nefese kalmış halde kendimizi top-
lamaya çalışıyorduk. Bedenlerimiz terden sırılsıklamdı. Kalp
atışını sırtımda hissedebiliyordum, benimkinin ritmine karı-
şıyordu.

"Bunun böyle hissettirmesini ne kadar zamandır istediğim hakkında hiçbir fikrin yok."

Çaresiz ciğerlerimi en sonunda havayla doldurup derin bir nefes verdim. Tam anlamıyla tatmin olmuştum ama yine de uzaklaşmasını istemiyordum. "Ben de aynı şeyi istiyordum."

Başını eğip yanağını yanağıma yasladı. İkimizin de nefesle-
ri hâlâ düzensizdi. "Canını acıttım mı?"

"Hayır," demeyi başardım.

Yana baktığımda gözleri kapalıydı, burnunu nazik bir şekilde yanağıma sürtüyordu. Başını biraz daha çevirdi, du-
daklarını benimkilerin köşesine yaklaştırdı. Ben de başımı

tamamen ona doğru çevirdim. Gözlerini açıp bana baktı, göz-bebekleri büyümüştü ve dudakları aralıktı. Bakışları ağzıma kaydı. Yüzümün kenarını tutmak için elini uzattı, boğazımı kavrayışından ötürü süzülen gözyaşının tenimde bıraktığı ıslaklığı başparmağıyla okşadı. Bu yumuşak, davetkâr, sevgi dolu dokunuş kafamı karıştırmıştı.

Baygın bakışları yeniden ağzıma yöneldi. Onu öpmeyi, beni öpmesine izin vermeyi deliler gibi istiyordum. Ama bu çok fazla olurdu. İşler daha da karmaşıklaşmadan önce bakışlarımı kaçırdım. Öpüşmek onun için -bizim için- her zaman büyük bir şey olmuştu. Kade rasgele, gereksiz sevgi gösterilerinden nefret ederdi. Şu an dudaklarımızı birleştirmemiz, ileride yüzüme vuracağı anlık bir hata olurdu. Üstelik onun gözünde bir sürtükten başka bir şey değildim.

İçimden çıktığında irkildim. Geri çekilip aletini pantolonuna tıkıştırırken gecenin soğukluğu tenime dokundu. Saçlarını düzeltirken göğsü hızla inip kalkıyordu. Silahını almadan önce İsimsiz Adam'ın ölüp ölmediğini kontrol etti.

Elbisemi düzelttiğim sırada -iç çamaşırım mahvolmuştu- Kade birini aradı. Bir anlığına panikledim. Az önce yaptığım şey... insanlık dışıydı. Sapkınlıktı. Yanlıştı. Yine de kendimi canlı hissetmiştim.

Birine cesedin yerini söyledi, ardından İsimsiz Adam'ın fotoğrafını çekmeden önce bir dakika kadar durup biriyle mesajlaştı. Az önce yaptığı ve şu an yapmakta olduğu şeye karşı bu kadar kayıtsız kalması karşısında gözlerim öfkeyle doldu. Saçlarımı düzeltirken aramıza mesafe koyarak geriye doğru bir adım attım. Kade telefonunu kaldırırken hiçbir şey söylemedi, sadece önünde sikiştiğimiz o cesetten uzaklaşmamı izledi.

Kendimi kirlenmiş hissediyordum.

Benim için ölüsün.

"Buna değdi mi?" Cesedi işaret ettim. "Sırf banka hesabında yarım milyon dolar olması için birini öldürmene değdi mi?"

Kade sessizce güldü ve silahı yeniden beline sıkıştırdı. "Banka hesabımda yarım milyon dolardan çok daha fazlası var."

"Kendinle bu kadar gurur duyuyor olman midemi bulandırıyor." Gözlerimi bir kez daha sildim. Duygusallaştığım için kendime kızıyordum.

"Üzgünsün." Kaşlarını çattı. "Neden?"

Bana dokunmaya çalıştığında geri çekildim. "Hey. Benimle konuş, Çilli."

Bu isim çok fazla anıyı tetikliyordu. *Sesini sonsuza kadar dinleyebilirim, Çilli. O sinir bozucu yüzünü özledim. Yakında görüşürüz, Çilli. Sana dokunabilir miyim, Çilli? Sormayacağım, Çilli. Benimle randevuya çıkıyorsun.*

Çilli. Çilli. Çilli.

"Keşke senden, senin benden nefret ettiğin gibi nefret edebilseydim," diyebildim. Islak gözlerimi ondan kaçırıp yerdeki kan izlerinin üzerinden atladım. "Böyle bir adama dönüşmemiş olmanı dilerdim."

Derin bir nefes alıp gözlerimi kapattım. Dokunuşunun izleri hâlâ bedenimdeyken kapıya doğru yürüdüm ama sonra duraksadım. "Benim suçum olmayan bir şey yüzünden bana kendimi değersiz hissettiriyorsun. Son birkaç gündür seninle oynamak her ne kadar eğlenceli olsa da artık seni sistemimden attım."

Kapıyı ardına kadar açtım ve ona son bir kez bile bakmadım. "Yakalanmadan önce pisliğini temizle. İyi geceler, Kade."

27.BÖLÜM

KADE

GEÇMİŞE DÖNÜŞ 5

Çilli: Jason'ın arabası hâlâ sende mi? Beni daha sonra alman mümkün mü? Alıştırmaları bitirmem sabahın ikisini bulur. Gelemezsen de sorun değil, Uber çağırabilirim.

***Ben:** Seni alabilirim. Sabah iki mi?*

Çilli: Evet. Yüzümde makyaj yok, o yüzden bana bakma.

Ben: *On beş yaşımızdan beri seni makyajsız gördüğümü unuttun mu? İkide görüşürüz.*

Çevrimdışı olduğunda ben de fazla kaçırdığım otun etkisini üzerimden atmak için hızlıca duşa girdim. Gerçekten kafam fena halde güzeldi. Son sardığım sigaranın kötü bir fikir olduğunu kabul ediyordum.

Dez ve Base gün doğana kadar havuz evinde olacaktı. Bir an için bir saatliğine oraya geri dönüp dönmemeyi düşündüm. Base kız kardeşim hakkında Rusça konuşmaya başladıktan ve Dez telefonumun ekranını görüp Çilli'nin kim olduğunu sorduktan sonra oradan ayrılmak zorunda kalmıştım.

Artık o kadar da mesafeli olmadığıma fazlasıyla sevindiklerini söylemek yanlış olmazdı.

Saat biri biraz geçmişti.

Uyuklamak için yatağa uzanıp alarmı otuz dakikalığına kursaydım onu almaya gitmeyi kesin kaçırırdım. Ama arkadaşlarımın yanına dönsem de araba kullanamayacak kadar kafam güzel olurdu. Jason, Giana'nın arabasını kullanırken kendi aracını bana bırakmıştı. İçinde sigara içtiğimi ya da bu halde Stacey'yi almaya gitmeyi planladığımı bilse bundan hiç hoşlanmazdı.

Saçlarım hâlâ nemliyken yatağa uzandım ve neredeyse içine gömülmüş gibi hissettim. Çarşaflar her zamankinden daha rahattı, yastığımsa devasa bir lokum gibiydi.

Gözlerim ağırlaştı.

Birkaç dakika sonra uyuyakalmıştım.

Yataktan doğruldum. Garip bir pozisyonda uyuduğum için her yerim ağrıyordu.

İnleyerek yüzümü ovuşturdum, ayağa kalkıp boynumu sağa sola hareket ettirdim. Ardından kollarımı başımın üzerine

uzatıp gerindim ve derin bir nefes verdim. Bakışlarım yatağımın yanındaki saate kaydı.

Sabahın yedisiydi. O an göğsüme ani ve yırtıcı bir sancı saplandı.

"Siktir!"

Şifoniyere doğru atıldım. Kıyafetlerimi kaptım, çoraplarımı ayağıma geçirip spor ayakkabılarımdan birini giydim. Diğer tekini ayağıma geçirmeye çalışırken odanın içinde sekerek dolaştım ve komodinin üzerindeki Jason'ın anahtarlarını aldım.

Sonra birden durdum, bütün vücudum kaskatı kesildi.

Saat yediydi. Bu da onu beş saat önce almam gerektiği anlamına geliyordu. Orada kalmış olamazdı. Evi stüdyoya ne kadar uzaktı? Yürümek zorunda kalmış olabilir miydi?

Telefonumda iki mesaj ve bir cevapsız arama vardı.

Çilli: *Hava çok soğuk. İçeride bekleyeceğim.*
Geldiğinde haber ver.

Çilli: *Özür dilerim. Sınırı aşmak istememiştim.*
Aramızdaki şeyin adını koymadık, bu yüzden
sadece... Bilmiyorum işte. Son bir aydır gizlice
buluştuğumuz için sevgili olduk diyemem ama
öylesine bir ilişki yaşadığımızı düşünmüyordum.
Bir daha böyle bir şey istemeyeceğim. Yaptığım yanlıştı.

Ben: *Siktir, çok özür dilerim! Uyuyakalmışım.*
Eve sorunsuz varabildin mi? Özür dilemene
gerek yok, yanlış bir şey yapmadın.
Uyandığında bana mesaj at.

Telefonumu yatağa fırlattım. Sessizliği beni gitgide daha da kaygılandırırken kendimi tokatlamak istiyordum. Hâlâ orada olabilir miydi? Siktir. Aptalın tekiydim.

Hızla odamdan çıktığımda neredeyse koridordaki annemi

yere seriyordum. "Bunları senin banyona götürüyordum. Nereye gidiyorsun?"

"Şey... Bir işim var."

Tek eliyle yüzümü yakaladı. "Gözlerin kan çanağı gibi. Yine sigara mı içtin?"

"Hayır," diyerek yalan söyledim. "Sadece yeni uyandım." Duruşumu dikleştirdim ve konuyu değiştirmek için, "Bugün çalıştığını sanıyordum," dedim.

"Çalışmam gerekiyordu. Ama dün gece hastam olan küçük kız öldü." Buruk bir şekilde gülümsedi, bitkin görünüyordu. "Bana öyle bakma. Hadi git."

Başımı salladım. "Üzgünüm. Biraz uyu, berbat görünüyorsun.

Annem gözlerini kıstı. "Seni havuzu benimle birlikte temizlemeye zorlamadan önce git." Tam arkamı dönecekken, "Kade?" diye seslendi. "Ewan'ın seninle bu konu hakkında daha önce konuştuğunu biliyorum ama eğer onunla yatıyorsan, lütfen korun."

Yüzüm bembeyaz kesildi. "Bunu senden duymaya ihtiyacım yok. Ayrıca onunla yatmıyorum, tamam mı?"

"O zaman ona karşı sabırlı ol. Stacey hazır olduğu zaman bunu anlayacaksın."

Durdum. "Bana karşı sabırlı olan taraf o."

Annem bir saniye boyunca bana bakakaldı, ardından dudakları aralandı. "Ah."

Evet, ah.

Herkesin gördüğüm her kızı beceriyormuşum gibi davranması artık sinirlerimi bozmaya başlıyordu. Onun yanındayken ürkek bir pislik olduğum için kendime kızmam yetmiyormuş gibi bir de arkadaşlarımın ve şimdi de annemin Stacey'yi becerdiğimi düşünmesiyle uğraşmam gerekiyordu.

Bir dakika...

"Nasıl anladın? Babam mı söyledi?"

Uzaklaşmaya başladı. "Baban bana her şeyi anlatır. Şimdi git, eve döndüğünde görüşürüz."

Malikâneden çıktığımda bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Otoyola çıkar çıkmaz gaza yüklendim. Mesajıma hâlâ cevap vermemişti. Bu yüzden arabayı sürerken evde olup olmadığını sormak için onu aradım.

"Merhaba, Stacey'ye ulaştınız. Mesaj bırakın."

Telefonu kapatıp biraz daha hızlandım. Doğrudan stüdyoya gittim, oraya ulaşmam yarım saat sürmüştü. Ancak kapılar kilitliydi. İçeride olup olmadığını görmek için kapıyı tekmeleyip kırmayı bile düşünmüştüm.

Sonra onu tekrar aradım.

Cevap vermedi.

Belki içeride uyuyakalmıştı.

Kapıya üç kez sertçe vurdum.

"Stacey? İçeride misin?"

Ses gelmiyordu. Arabaya dönüp bir sigara yaktım. Sırf hâlâ eve yürüyüp yürümediğinden emin olmak için Luciella'dan Stacey'nin adresini isteyip istememeyi bile düşünmüştüm.

İçimde kötü bir his vardı ve bu hissi tanıyordum. Çocukken annemle babamın bir yalanımı yakalayacağını düşündüğümde ya da başımın derde gireceğini hissettiğimde böyle olurdu.

Yaklaşan bir felaketin belirsizliği gibiydi.

Yine de bunun farklı olduğunu biliyordum.

Arabanın kapısını açtım. Midem bulanıyor, kusacakmış gibi hissediyordum. Başım dönüyordu. Nefeslerimin ne kadar hızlandığını o an fark ettim.

Benim sorunum neydi böyle?

Tekrar arabadan indim. Yağmur kıyafetlerimi sırılsıklam ederken stüdyo binasına bakıp durdum. Soğuk hava biraz olsun kendime gelmemi sağlıyordu ama midemdeki o düğüm çözülmüyordu. Binanın yan tarafına yürüdüm. Diğer kapıları ve pencereleri kontrol etmeye başladım.

Bir tanesi açılınca rahatlayarak nefes verdim ve içeri süzüldüm. Kapı arkamdan kapandığında tamamen karanlığın içine gömülmüştüm.

Led ışıklar her zaman açık olurdu. Bu yüzden koridordaki kapılardan birinin altından sızan pembe ışığı görünce doğruca oraya yöneldim.

Stacey burada değildi. İçerisi bomboştu ve çam kokuyordu. Stacey arkasını toplayıp stüdyodan çıktığında içerisi böyle kokardı.

Direkler ve çemberler etrafımı sarmıştı. Sağ tarafa koruyucu minderler yığılmıştı. Sol taraftaysa aynadan duvarlar vardı. Tüm üyelerin bilgilerinin bulunduğu klasörü açıp Stacey'nin adını aradım.

Beş dakika geçmesine rağmen hiçbir şey bulamamıştım. Burada kaç öğrenci vardı?

Sonra çalışanların bilgilerinin olduğu dosyayı açtım ve işte karşımdaydı.

Stacey Rhodes.

Direk jimnastiği, direk dansı, erotik dans, hava çemberi, disko dansı, çocuk dansı, çağdaş dans, ipek kumaş dansı ve ateş dansı alanlarında öğretmenlik yeterlilikleri ve eğitimleri vardı.

Vay canına. Benim kızım gerçekten inanılmazdı.

Adresini bulur bulmaz stüdyodan ayrıldım. Stacey lüks bir mülkte yaşıyordu. Evi büyük, üç katlı, beyaz tuğlalı ve güvenlikliydi. Sağ üst kattaki tek bir ışık dışında bütün ev karanlığa gömülmüştü. Perdeler kapalı olsa da içeride hareket eden gölgeyi seçebiliyordum.

Sigaramı bitirip camdan dışarı attıktan sonra ne diyeceğimi düşünmeye başladım. Elbette özür dileyecek, açıklama yapacaktım. Sonra da beni affedip içeri davet etmesini umut edecektim. Belki onu öper, yanına uzanır ve bunu düzeltebilirdim.

Öyleyse ellerim neden bu kadar titriyordu?

Kapının zilini çaldıktan sonra birkaç dakika bekledim. Kimse kapıyı açmayınca duvardan tırmandım. Alarmları harekete geçirmek umurumda bile değildi. Stacey'yi görmem gerekiyordu.

Ancak hiçbir şey olmadı, alarmlar ötmedi. Ailesinin o güvenlik ekibini kesinlikle kovması gerekiyordu. Ön basamakların yanındaki küçük fıskiyenin etrafından dolanıp kapıyı çaldım.

Bir kez. İki kez. Sonra bir kez daha.

Kalbim sağlıksız bir hızla çarpıyordu. Kapının kilidinin açıldığını duyduğumda ellerimin titrediğini belli etmemek için onları cebime soktum.

Gri sakallı bir adam kapıyı araladı. "Yardımcı olabilir miyim?"

Yağmur damlaları yüzümden aşağı süzülüyordu. "Stacey burada mı?"

"Sen kimsin?" diye sordu şüpheci bir tavırla. Bana sanki evine zorla girmişim ve kızını kaçırmak istiyormuşum gibi bakıyordu. "İçeri nasıl girdin?"

Omuz silktim. "Duvardan tırmandım. Stacey burada mı?"

"Sen..." Gözlüğünü burnunun üzerine doğru iterken ne diyeceğini bilemeyerek duraksadı. "Sana kim olduğunu sordum!"

Ona dik dik bakıp kahrolası ses tonuna dikkat etmesini söyleyemeden yumuşak bir ses beni durdurdu. "Baba, sorun yok." Küçük bir el adamın omzuna yerleştiğinde kapı biraz daha aralandı. Stacey pijama takımıyla görüş alanıma girince nihayet nefes almayı başardım. "O benim arkadaşım."

Sikerler. Arkadaş mı? Bu kelimenin beni nasıl altüst ettiğini belli eden en ufak bir açık vermeden ellerimi cebimde tutarak babasının siktirip gitmesini bekledim. Stacey adamın uzaklaşmasını bekledi ve ardından bana döndü. "Neden-"

Ona doğru temkinli bir adım atıp, "Uyuyakalmışım," diyerek sözünü kestim. "İsteyerek olmadı. İyi misin? Yürümek zorunda kaldın mı? Uber mı çağırdın?"

"Babam almaya geldi. Buraya kadar gelmene gerek yoktu." Sonra kaşlarını çattı. "Nerede oturduğumu nereden biliyorsun?"

Stüdyoya gizlice girdim.

Gizliliğini ihlal ettim.

Kapı açılmayınca da duvardan tırmandım.

"Araştırmacıyımdır."

"Ah..." Dudaklarını ısırarak hafifçe kapıya vurdu. "Gitmen gerek."

Göğsüm sıkıştı. "Neden? Özür dilerim. Gelip seni görmek istedim. Gerçekten istedim."

Arkasına bakındı, ardından gözleri yeniden beni buldu. "Sonra görüşürüz, tamam mı? Telefonumu getirdiğin için teşekkürler."

Kaşlarım çatıldı. "Ha?"

Kapıyı kapatırken buruk bir şekilde gülümsedi ve bir süre orada öylece durdum. Bunu mahvedeceğimi biliyordum. Elimi saçlarımın arasından geçirdim, oradan ayrılacağım sırada telefonumu çıkarıp bir özür mesajı daha yazdım.

Benim için açılan kapıdan geçip arabama yerleştim. Kalbim göğsümden çıkmak üzereydi. Henüz arabayı hareket ettiremeden kapı aniden açıldı ve başımı çevirdiğimde yeşil gözlerle karşılaştım. "Selam."

Koltuğa yerleşmesini izledim. "Selam."

"Telefonumun şarjı bitmişti, o yüzden mesaj atamadım. Gerçekten buraya kadar gelmene gerek yoktu. Babam biraz gergindir ve evde erkek görmekten pek hoşlanmaz." Emniyet kemerini taktı. "Elbette eve erkek çağırıyor falan değilim. Sadece... bazen fazla korumacı olabiliyor."

"Pekâlâ," diye yanıt verdim. "Eve yürüyerek dönmüş olabileceğini düşündüm. Sana yetişmek istedim."

"Sabahın sekizinde mi?"

Omuz silktim. "Bana... kızgın mısın?"

"Tabii ki hayır." Kafam karışmıştı, ona öylece bakakaldım.

İç geçirdi. "Babamı korkuttun, hazırlıksız yakalandı. Normalde gerçekten çok kibar bir adamdır."

"Yani bana kızgın değil misin?"

"Kesinlikle değilim. Sadece sınırı aştığımı düşünmüştüm. Biraz dolaşabilir miyiz?"

Motoru çalıştırdım. "Sınırı aştığın yok. Benden seni kahrolası Avustralya'ya götürmemi istesen bile bunu yapmanın bir yolunu bulurum. Nereye gitmek istersin? Luciella hâlâ Stranraer'da."

"Herhangi bir yer olabilir, çok fazla zamanım yok."

Başımı salladım, huzurlu bir sessizlik içinde arabayı Loch Thom'a doğru sürdüm ve suyun kenarına park ettim. Elimi tutup parmaklarımızı birbirine kenetlemesine ve ellerimizi kucağına yerleştirmesine izin verdim. Çok masum, tatlı ve kahrolası şekilde sevimli görünüyordu.

İki haftalığına Amerika'ya gittiğimde onu çok özleyecektim.

Stacey emniyet kemerini çözüp vücudunu bana doğru çevirirken elimi bırakmadı, ben de aynısını yaptım. "Her ne kadar önce stüdyoya, ardından bahçeme gizlice girdiğin için sana hesap sormam gerekse de benim için bu kadar ileri gitmeni çok tatlı buldum."

Başımı yana eğdim: "Stüdyoda olduğumu biliyor muydun?"

Başını sallayarak kıkırdadı. "Telefonuma bildirim geldi, oradan gördüm. Şanslısın ki bildirim Tylar'a gitmedi, yoksa polisi arardı."

"Şanslıyım, öyle mi?"

"Hımm."

"Hımm," diye tekrarladım. "Bana kızgın olmadığına emin misin? Gerçekten uyuyakalmıştım."

"Sana inanıyorum." Gözleri parlıyordu. "Hem sadece arkadaşımsın."

Gözlerimi kısarak ona baktım. "Bunu bir kez daha söylersen seni bu arabadan aşağı atar, arkama bile bakmadan giderim."

"Gitmeden önce en azından beni öpecek misin?"

"Belki." Elini bırakıp bir tutam saçı kulağının arkasına sıkıştırdım. "Belki de sadece seni aşağı atar ve giderim."

Yumuşak bir sesle güldü. "Beni görmek için bu kadar çaba sarf ettikten sonra beni burada bırakacağına inanacağımı mı sanıyorsun?"

"Göreceğiz."

"Peki, arkadaşım."

Kapıyı açtığımda çığlık atıp yolcu koltuğunun olduğu taraftan uzaklaşmaya çalıştı. Bacağını yakalamaya çalıştığım

sıradaysa kendini arka koltuğa attı. Ben de peşinden arka koltuğa geçtim. Onu dışarı sürüklemek yerine altıma hapsederek iki elini de başının üzerinde tuttum. Nefes nefeseydik ve ikimiz de gülümsüyorduk. Kıkırdayışı dudaklarımdaki gülümsemeyi büyütüyordu.

Radyoda kısık sesle Arctic Monkeys'in Do I Wanna Know? şarkısı çalarken gözleri dudaklarıma kaydı. Parmakları benimkilere kenetlendi, başımı yavaşça indirirken burnum burnuna sürtündü. "Ben senin arkadaşın değilim, Çilli. Neden biliyor musun?" Dudaklarını öptüm. "Çünkü arkadaşlar böyle şeyler yapmaz."

Onu tekrar öptüm. Dudaklarımı önce üst sonra altdudağında, ardından da çenesinin keskin hatlarında gezdirdim. "Eğer arkadaşın olsaydım, günün her saniyesinde seni düşünüyor olmazdım. Seni hissetmek istemezdim." Tenini dişlerimin arasına alıp emdiğimde nefesi kesildi. "Her bir zerreni."

Bunu söylerken ciddiydim. Onu istiyordum, onu o kadar çok istiyordum ki aletim lanet bir acıyla sızlıyordu. Dez ve Base'in diğer kızlara yaptığı gibi onu becerip ortadan kaybolmak istemiyordum. Her bir ilki onunla paylaşmak ve hayatında kalıcı olmak istiyordum.

Yine de aramızdaki her şey yavaş olacaktı. Sonuçta küçük de olsa adım atıyordum. İşleri ağırdan almam gerektiği için onun benden uzaklaşmayacağına gerçekten inanıyordum.

Ona bakmak için başımı uzaklaştırdım. "Ben senin arkadaşın mıyım?"

"Hayır."

Bileklerini tek elimle yakalayıp diğer elimle saçlarını yüzünden çektim, ardından avucumu boynuna doladım. Nabzı avucumun altında hızla atıyor, gözbebekleri geçen her saniyeyle daha da büyüyordu. Boynuna dolanan parmaklarımı izlemek bana daha önce varlığından bile haberdar olmadığım bir haz veriyordu.

Eğilip onu yeniden öptüm, altdudağını emdikten sonra

dilimi ağzının içine yerleştirdim. Geri çekilmeye çalıştığımda Stacey dudaklarımı takip etti ve bileklerini tutuşumdan kurtardı. İki elini de saçlarımın arasına daldırıp öpücüğü derinleştirdi. Stacey'nin tadını almak, altımdaki varlığını hissetmek, hatta parfümünün kokusunu içime çekmek dizimle bacaklarını ayırmama ve aralarına iyice yerleşmeme neden oldu.

Aletimin kasıklarına değdiğini hissettiğimde ya da bacaklarını belime dolayıp ayak bileklerini sırtımda kenetlediğinde kaskatı kesilmemiştim.

"Böyle iyi mi?"

"Evet," diye fısıldadım dudaklarına karşı. Dillerimiz birbirine dolanırken dudaklarımız yeniden buluştu. Başlarımızı yana eğmiş, birbirimizi öpmeye devam ediyorduk.

Aletim farkında olmadan ona doğru sürtündü. İkimizin de nefesi kesildi.

Bunu bir kez daha yaptım.

Sonra bir kez daha.

Siktir...

Ve bir kez daha.

Uyluğunu kavrayıp onu öptüğüm sırada o da saçlarımı çekiştiriyordu. "Sana dokunmak istiyorum," dedim. "Dokunabilir miyim?"

Aralık dudakları ve büyümüş gözbebekleriyle başını salladı. Yan döndüm. Parmaklarım yavaşça yanağından çene hattına, oradan boynunun kıvrımına süzüldü. Elim kürekkemiğinde durduğunda ağzını yeniden benimkine yaklaştırdım. Sikeyim, sutyen giymemişti...

Elim göğsünde, sertleşmiş meme ucunun üzerinde gezinirken, "Stüdyoya gizlice girmemeliydim," dedim.

Pantolonunun bel bandı boyunca parmaklarımı dolaştırıp onu kışkırtırken dilini altdudağıma sürttü, sonra da dudağımı dişlerinin arasına aldı. "Girdiğine sevindim," diye soludu. "Ayrıca uyuyakaldığına da."

"Öyle mi?"

"Evet. Yoksa burada olmazdın." Elini aşağı indirip aletimi kavradığında nefes almayı bıraktım. "Bunu yapamazdım."

Dudaklarımı onununkilere daha sert bir şekilde bastırdım, ardından geri çekilip pantolonunun belini çekiştirdim. "Bunu çıkaracağım."

Kalçasını kaldırıp kumaşı pürüzsüz bacaklarından aşağı doğru hızla çektim ve dizinin kenarına bir öpücük kondurdum. Kumaş ayakkabılarına takıldığında o ayakkabıları yakmak istedim. Ayakkabılarını çıkarıp arabanın içinde bir yerlere fırlattıktan birkaç saniye sonra pantolonu da onların yanındaki yerini aldı. Üzerinde yalnızca iç çamaşırı ve pembe bir kapüşonlu vardı.

Stacey Rhodes altımda nefes nefese yatıyordu. Dudakları şişmişti ve bana onları yeniden kavramam için yalvarır gibi bakıyorlardı.

Ben de öyle yaptım. Ellerim vücudunu keşfederken dudaklarından dökülen her iniltiyi, her nefesi yuttum. Elimi aşağı indirdiğimde inleyerek tırnaklarını koluma geçirdi. Parmaklarım yumuşak teninde gezindi, azimle çalıştığı yılların ödülü olarak şekillenmiş kaslarının üzerinden kaydı ve iç çamaşırının bel bandında durdu.

Ortaparmağımın ucuyla külotuna dokundum. Kumaş sırılsıklam olmuştu. Base bir kadını ne kadar ıslatabildiğiyle övündüğünde bunun o kadar da büyük bir mesele olmadığını düşünmüştüm ama belli ki yanılıyordum. Onu öpüp kışkırtırken ve iç çamaşırının üzerinden klitorisine baskı uygularken Stacey benim için fazlasıyla ıslanmıştı.

Parmağım kumaşın üzerinde yavaş daireler çizerken, "Bu iyi mi?" diye sordum.

İnleyerek kalçasını yukarı doğru kaldırdı. "Evet."

En ufak bir utanç bile duymadan, "Bana ne yapmam gerektiğini söylemelisin," dedim. "Kendine dokunurken boşalmak için ne yapıyorsun?"

Stacey dudaklarını ıslattı, bir elini bileğime yerleştirirken

diğer eliyle onu örten üçgen kumaş parçasını kenara çekti. "Az önce yaptığın şeyi... şimdi yap."

Dediğini yaptığımda kıvrımlarının kayganlığını, parmaklarıma bulaşan ıslaklığı ve başparmağımı orada gezdirdiğimde inlemesine neden olan şişmiş klitorisini hissettim. Dokunuşumla başını arkaya attı. Sıcaktı, ıslaktı ve gözlerinde vahşi bir parıltı vardı. Dudaklarını yeniden öpmek için eğilirken aletim daha da sertleşti. "Siktir, fazla mükemmelsin."

Parmağımdan birini yavaşça içine ittiğimde dudakları kesik bir nefesle benimkilerden ayrıldı. Sabırla bekledim. Sıkılığını hissedebiliyordum ama o kadar ıslaktı ki muhtemelen içine ikinci parmağımı kaydırabilirdim.

Ancak alışmasını bekleyecektim.

"Canın acıyor mu?"

"Hayır," diye yanıtladı ve yüzümü yeniden kendisine doğru çekti. "Devam et."

Ortaparmağımı eklem yerine kadar yavaşça içine kaydırdım. Sonra geri çekip yeniden içeri ittirdim. Her hareketimde bedeni titriyordu. Canını yakmamaya dikkat ederek ikinci parmağımı da ekledim. Nefes nefese kalırken dudakları boynuma indi ve tenimi emdi. Hindistancevizli şampuanının kokusunu içime çekerek yüzümü boynuna gömdüm.

Başparmağım klitorisinde daireler çizmeye devam ederken içindeki parmaklarımı kıvırdım. Hareketlerim hızlanıp biraz daha sert bir hal almıştı. İki parmağım da eklem noktalarına kadar içine gömülmüştü ve nefesini boynumda hissedebiliyordum.

Bana dokunmaya çalışırken elinden uzaklaşarak, "Eğer yanlış bir şey yapıyorsam söyle," dedim. "Ve hayır, bu seninle ilgili."

Stacey'nin tenini ince bir ter tabakası kaplamıştı. Yanakları kızarmış, saçları dağılmıştı ama bakışlarında vahşi bir parıltı vardı. "Sanırım ben-" dediğinde aletim neredeyse patlayacaktı.

Cümlesini tamamlayamadı. Bunun sebebi onu susturmam değildi. Parmaklarımın etrafında ansızın sıkılaştığında içinden yükselen hazla konuşamaz hale geldi.

İnleyerek tırnaklarını tenime geçirdi. Altdudağını dişlerinin arasına almıştı. Onu parmaklarımla becermeye devam ederken sert bir nefes verdim. Kasılmalarını hissedebiliyordum. Orgazm bedenine dalgalar halinde yayılırken kalçaları hareket ediyor, sıcak ıslaklığı elimi kaplıyordu.

Parmaklarımı yavaşça dışarı çektiğimde hafifçe irkildi. Elimi uyluğuna yerleştirdim. "İyi misin?"

Başını salladı, ardından gülümsedi. "Bu inanılmazdı. Bunu... ch, bunu hep yapmalıyız."

Hafifçe gülerek parmaklarımı gri eşofmanıma sildim. Ardından sırıtarak, "Bana uyar," dedim. "Arkadaşlar randevuya çıkar mı?" diye sordum gülerek. "Ya da Amerika'ya gitmeden önce seni randevuya çıkarırsam sınırı aşmış mı olurum?"

Stacey kollarını boynuma dolayıp, "Biz arkadaşız," dediğinde onu göle fırlatmak istedim. "Ama aynı zamanda daha fazlasıyız."

"Hımm..."

O da mırıldanarak karşılık verdi. "Ayrıca henüz seninle randevuya çıkıp çıkmayacağımı sormadın."

Gözlerimi kıstım. "Sormayacağım, Çilli. Benimle randevuya çıkıyorsun."

28.BÖLÜM

STACEY

Dez ve Tylar dün gelmişlerdi ama onları karşılamaya Luciella, Aria ve Base'le birlikte gidecek kadar enerjim yoktu. O gece dışarı çıktıktan sonra migrenim tutmuştu ve kendimi yataktan sürükleyerek kaldırabildiğim ana kadar neredeyse iki gün boyunca odadan çıkmamıştım.

Kade'e ulaşmaya çalışmamıştım.

Zaten o da uzak duruyordu. Onu hiç görmemiştim. Ne aramış ne de mesaj atmıştı.

Gerçi onun içimdeki varlığını hissetmeyi daha yeni bırakabilmiştim. Bacaklarımın arasındaki sızı, bedenimin ona duyduğu açlığın acımasız bir hatırlatıcısıydı.

Tylar beni düşüncelerimden çekip çıkardı. "Bara geliyor musun? Bilardo masaları var!"

Havuzun kenarında otururken kokteylinden bir yudum aldı. Güneş tepemizde bütün gücüyle parlıyordu. Base ve Dez bir yandan biralarını içerken bir yandan da aralarında top atıp tutuyor, Lu ise ikisinin arasında durup topu yakalamaya çalışırken adil oynamadıklarından şikâyet ediyordu.

Aria yüzünü açık bir kitapla kapatmış, güneşleniyordu. Ewan da Tobias'ın kaldığı kurumun yakınlarında, bir süredir hazırlığını yaptığı işlerden biri için yüklenicilerinden biriyle çalışıyordu.

Ve dediğim gibi, Kade ortalarda yoktu.

"Şey... iyi misin?" diye sordu Ty cevap vermediğimi fark edince.

"Ah, pardon." İçimi kemiren huzursuzluğu üzerimden atmaya çalıştım. "İyiyim. Tabii."

Başını yana eğdi. Neredeyse yüzünden daha büyük duran güneş gözlüğünde kendi yansımamı görebiliyordum. "Gerçekten iyi olduğuna emin misin?"

Başımı bir kez salladım.

Doğrusunu söylemek gerekirse, fazlasıyla gergindim. Kade'in annesinden beni Tobias'ı ziyaret edebilecekler listesine eklemesini istemiştim ve yarın sabah onunla yüz yüze oturacaktım.

Eskiden hakkında takıntılı şekilde araştırmalar yaptığım o psikopatla.

Onunla ilgili yazılmış her makaleyi, çekilmiş her belgeseli, hatta tutuklandığı gün yapılan ve sonradan sızdırılan röportajı bile defalarca incelemiştim. Zihninden, düşünme biçiminden ve Aria Miller'ın adı her geçtiğinde hiçbir şey hissetmiyormuş gibi görünen gözlerinin kararmasından büyülenmiştim.

O zamanlar bir gün oğluyla yatacağım aklımın ucundan bile geçmezdi. *Hem de defalarca.*

Tobias'ı göreceğim için gergin olduğumu aslında söylemek hafif kalıyordu, dehşete kapılmış durumdaydım.

Eşyalarımızı toplayıp otele yürürken telefonum titredi. Koridora ulaştığımızda Dez yanımızdan geçip Tylar'ın kalçasına şaplak attı ve Tylar bunu fark edip etmediğimi merak edercesine bana yan gözle baktı.

Açıkçası pek de gizli saklı davranmıyorlardı. Geldikleri andan beri gözlerini birbirlerinden ayırmamışlardı. Boğazındaki küçük kırmızı izin de Dez'in dişlerinin eseri olduğunu biliyordum.

Dez odasına girerken ona göz kırptı. Base de peşinden içeri girdi. Ama ben kendi odama ulaşamadan önce duyduklarım yüzünden olduğum yerde kaldım.

Dez, arkadaşına Kade'in yakında sevgilisinin evinden çıkacağını ve daha sonra onlarla buluşacağını söylüyordu.

Sevgilisi...

Yani Kade'in bir sevgilisi vardı.

Bir ilişkisi vardı.

Ve biz bu sırada birlikte oluyorduk.

Birkaç gece önce benimleydi. Sonra da ortadan kaybolmuştu.

Otel odasının kapısını sertçe kapatırken öfkemi güçlükle kontrol ediyordum. Tylar'ın endişeli bakışlarını görmezden gelip doğruca banyoya yürüdüm ve kapıyı kilitledim.

Aynadaki yansımama bakarken derin derin nefes aldım.

Kade'in bir sevgilisi vardı. *Siktir.* Ne zamandan beri? Bana neden söylememişti?

Onun önünde diz çöküp aletini ağzıma almak üzereyken bunun hiçbir anlam ifade etmediğini söylemişti ve ben de öyle kalmasına razı olmuştum. Ama bu alçaklıktı. Ben böyle biri değildim. Başkasıyla birlikte olan bir adamla yatacak biri değildim.

Kendimi kirlenmiş ve kullanılmış hissediyordum.

O benim değildi ve o aptal üzerinde hiçbir hak iddia etmiyordum.

Ama ona, *sevgilisinin* yüzündeki el izinin kime ait olacağını sormasına neden olacak kadar sert bir tokat atmak istiyordum.

Yüzüme sahte bir gülümseme yerleştirip ellerimi yıkadım ve banyodan çıktım. Tylar yatakta mesajlaşırken Luciella kıyafet seçiyordu.

Yatağa, arkadaşımın yanına otururken o geceyi düşünmemeye çalıştım. Üzerimdeki ellerini, kalçalarının bana sertçe çarpışını ve büyük aletinin dar amımı nasıl esnettiğini hatırlamamaya çalıştım. Yanaklarımdaki sıcaklık ve bacaklarımdaki gerginlik sinir bozucu derecede belirgindi.

Her zamanki gibi kavga etmiş ve sikişmiştik. Sonra da Kade'e özgü o klasik hareketle ortadan kaybolmuştu. Şimdiyse görünüşe göre bir sevgilisi vardı.

Luciella telefonuna bildirim geldiğinde iç çekti. "Base durmadan beni bir randevuya çıkarmayı teklif ediyor."

Ben, "Öyleyse çık onunla," derken Tylar da aynı anda, "Bence kabul et," dedi.

"Kesinlikle hayır."

Omuz silktim. "Ama ondan hoşlanıyorsun."

"Ne? Hayır, hoşlanmıyorum."

Yalan söylediği o kadar belliydi ki...

Ama sorun yoktu, Luciella her zaman böyleydi. Ailesinin kötü bir ünü olmasına rağmen o iyi biri olmaya, çizgiyi aşmamaya ve beladan uzak durmaya kararlıydı.

Ve buna Sebastian Prince'den uzak durmak da dahildi.

Odayı toparlayıp hazırlandıktan sonra Lu annesini görmeye gitti, Ty da tırnaklarıma oje sürmeye başladı.

"Yine Dez'le görüşüyorsun," dedim sessizce. "Senin adına sevindim."

Yanakları kızardı. "Lütfen bir şey söyleme. Lu'ya anlatacağım ama şu an sadece ikimizin olduğu bu küçük dünyanın içinde kalmayı seviyorum. Öğrenirse kızacak ve ondan ayrılmam için uğraşacak. Bunun düşüncesine bile henüz hazır değilim."

"Anlıyorum." Her bir tırnağımı dikkatle renklendirmesini izledim. "Ondan ayrılmayacaksın. Söz ver."

"Söz veriyorum." Gülümseyerek başparmağımı boyadı. "Dez'den uzak durmaya çalıştım ama onsuz kendimi o kadar kaybolmuş hissettim ki, Stacey." Oje şişesinin kapağını kapatıp tırnaklarıma üfledi. "Yakında Lu'ya söyleyeceğim."

"Eğer o zamana kadar yakalanmak istemiyorsan biraz daha dikkatli olmayı deneyebilirsin," dedim kıkırdayarak. "Havuz kenarındaki barda eli kıçındaydı, sonra da yanağından öptü."

"Lu havuzda Base'le tartışmakla fazla meşguldü. Fark etmedi."

Alaycı bir şekilde güldüm. "Doğru. O ikisi bütün tatil boyunca didişip durdu."

"Peki ya sen ve Kade?"

Başımı kaldırıp ona baktım. "Ne?"

Ayağa kalkıp yaptığı işi incelerken bana her şeyi biliyormuş gibi baktı. "Koyu renk oje sana yakışıyor," dedi konuyu değiştirerek. "Ruhuna uyuyor."

"Az önce neyi kastettin? Ben ve Ka-"

"Bu renk ona yakışmış, değil mi Lu?"

Luciella geri dönmüştü. Aynanın karşısında durmuş, dudaklarına kırmızı ruj sürüyordu. "Soğuk kalbi kadar karanlık."

"İkinizin de canı cehenneme."

"Base ve Dez de bu akşam bizimle geliyorlar ve bundan hiç memnun *değilim*."

Tylar bakışlarını kaçırırken dudaklarının kenarı yukarı kıvrıldı. Ben de gülmemek için kendimi zor tutuyordum. Base'in onun derisinin altına ne kadar işlediğinden haberi bile yoktu.

Üzerime kot pantolon ve bir tişört geçirdim. Tam o sırada telefonumdan bir bildirim sesi yükselince ekrana baktım.

Kade: *Bu akşam Luciella ve Tylar'la çıkacak mısın?*

Hızla başımı kaldırıp arkadaşlarıma baktım, ikisi de aynanın karşısında saçlarını ve makyajlarını düzeltiyordu. Öfke

içimde kabardı, kalp atışlarımın sesi kulaklarımda yankılanırken cevap yazdım.

Ben: *Neden? Sevgilin artık seninle takılmak istemiyor mu?*

Gönder tuşuna basar basmaz o çocukça, kıskanç ve düpedüz olgunluktan uzak cevaptan pişman oldum. Neden onu görmezden gelip tatilimin tadını çıkarmaya devam edemiyordum?

"Tamam. Hadi gidelim!" diye bağırdı Lu gülümseyerek.

Kapıyı açtığında Base ve Dez'in koridorda duvara yaslanmış beklediğini gördük. İkisi de kusursuz giyinmişti. Base Luciella'yı baştan aşağı süzdü, yüzünde kocaman bir gülümseme belirdiğinde Luciella homurdanıp omzuyla ona çarparak yanından geçti. Ardından dönüp bize baktı. "Artık yarın akşam İskoçya'ya dönmeden önce biraz kız kıza vakit geçirebiliriz. Şu *dangalaklardan* uzakta."

Bunu özellikle onun duyacağı şekilde söylemişti.

Base, "Bence kesinlikle bana âşık," diye mırıldandığında Luciella hızla dirseğini karnına geçirdi.

Uber'a bindiğimizde telefonum titredi ama görmezden geldim. Bara vardığımızdaysa telefon avucumun içinde adeta yanıp tutuşuyordu. Mesajlar büyük ihtimalle Kade'den geliyordu ve onları okumak için sabırsızlanıyordum ama kendimi tuttum.

Mekân küçüktü, çok kalabalık değildi ve en önemlisi kötü kokmuyordu. Etrafı doğru düzgün inceleyemeden gözlerim barın önünde duran uzun boylu, kaslı bir adama takıldı. Boynuna doğru uzanan dövmeleri vardı ve koyu renk saçları her zamanki gibi dağınıktı.

Kade bize döndü ve elindeki bira şişesini hafifçe kaldırdı. Arkadaşları onun yanına doğru ilerlemeye başlamıştı bile.

Bakışlarımı hemen kaçırdım ve çocukların seçtiği bilardo masasından en uzak sandalyeye gidip oturdum. Tylar içkilerimizi sipariş etti.

Telefonum yine titredi. Kade ekrana dokunurken gözlerim istemsizce ona kaydı. Ardından bir bildirim daha geldi.

İç geçirerek sonunda pes ettim ve mesajlara baktım.

Kade: *Ne sikimden bahsediyorsun sen?*

Kade: *Benim sevgilim falan yok. Sence bunun için vaktim mi var? Başka biriyle birlikteyken seni siktiğimi mi düşündün?*

Kade: *Eh, yine de kıskançlık sana yakışıyor.*

Gözlerimi kısarak ekrana baktım. Sessiz bir şekilde, "*Pislik*," diye homurdandım ve arkadaşlarım görmeden hızlıca cevap yazmaya başladım.

Ben: *Ama maalesef ukalalık sana yakışmıyor. Ayrıca kıskanmadım. Bana yalan söyleme, Kade. Dez onlarla buluşmak için sevgilinin evinden çıktığını söyledi. Umurumda değil ama bir daha bana yaklaşma.*

Başımı kaldırdığımda başparmaklarının telefon ekranında hızla hareket ettiğini gördüm. Kaşları öfkeyle çatılmıştı. Nedense içimde hafif bir rahatlama hissettim çünkü ona inanıyordum.

Altdudağını ısırarak yazmaya devam edişini izledim. Mesajı gönderdiğinde başını kaldırıp bana baktı, göz göze geldik. Bakışlarımız bir süre ayrılmadı. Omurgam boyunca sinsice yükselen o tehlikeli sıcaklığı hissedene kadar ikimiz de gözlerimizi kaçırmadık.

Kade: *Kahrolası bir sevgilim falan yok. Onlara yalan söylemek zorundaydım. Bu oyunu bitirince dışarı çıkacağım. Yürümeye başladığımda sen de tuvalete git. Konuşmak daha kolay olur*

Ben: *Ne yani, şimdi konuşmak mı istiyorsun? Teşekkürler, kalsın.*

"Telefona öyle ters ters bakmana sebep olan kim?" diye sordu Ty.

Hızla ekranı kapattım. "Kimse."

Gözleri çocukların olduğu tarafa kaydı.

Kırmızı kokteyli işaret ederek, "Bu benim içkim mi?" diye sordum. Başını sallayınca büyük bir yudum aldım. "Lütfen bütün gece burada kalmayacağımızı söyleyin."

Ty ve Lu aynı anda birbirinin tam tersi cevaplar verdiğinde Luciella homurdanıp yüzünü ellerinin arasına gömdü. Ardından eve döndüğümüzde neler yapacağımız hakkında konuşmaya başladık. Lu, Base'den uzaklaşmak için can atıyor ve tatili erken bitirmeyi düşünüyordu.

Sohbet saatlerce devam etti. Bu sırada Tylar ve Dez birkaç kez barda yan yana gelmişlerdi. Gizlice birbirlerine bakıp gülümsüyorlardı.

Luciella onları fark etmişti. Ona dudaklarımı kıpırdatarak, "*boş ver,*" dediğimdeyse omuz silkmiş ve Base'in ona aldığı içkiyi tek seferde bitirmişti.

Pek içki içen biri değildi. Bu yüzden yakında dönmek isteyeceğini tahmin ediyordum. Ya Aria gelip onu alacaktı ya ben götürecektim. Belki de geçen sefer olduğu gibi Base onunla *Uber*'a binip otele dönecekti. O gece Luciella'yı odasına kadar götürmüş, yatağına yatırmış ve uyuyana kadar yanında kalmıştı.

Bir içki daha içtikten sonra Ty ve Dez ortadan kayboldu. Biz de Lu'yla birlikte Kade ve Base'in bilardo oynadığı masanın karşısına oturduk.

Kade'i görmezden gelmeye çalışarak Lu'ya bir şişe su uzattım. Ne yazık ki, onun varlığını unutmak sandığımdan daha zordu. *Özellikle de içkimi küçük masaya bırakmak için yanından geçerken parmakları sırtım boyunca kaydığında.*

Luciella kardeşinin en yakın arkadaşı toplardan birini deliğe sokunca abartılı bir şekilde bağırdı. "İnanılmaz derecede *kötüsün*, Sebastian."

Sebastian alçak sesle güldü ve birasından bir yudum alıp kalçasını masaya yasladı. "Seni sikimle masaya sabitlediğimde de adımı bağırarak söyleyecek misin?"

Kade neredeyse içkisiyle boğuluyordu. "Hadi ama, dostum."

"Ben tuvalete gidiyorum," diyerek kalktım.

Mekân neredeyse bomboştu. Bu yüzden küçük koridordan ilerleyip üç kapılı dar geçide yönelirken arkamdaki ayak seslerini net bir şekilde duyabiliyordum.

"Stacey."

Tenim karıncalandı. Durup derin bir nefes aldım. "Ne?"

Dirseğimden tuttu. "Sevgilim yok."

"Mesajını gördüm. Farkındayım."

Mavi gözleri üzerimdeydi. Bir şey söylemek istediğini anlayabiliyordum. Belki de bunun bir hata olduğunu söyleyecekti çünkü öyleydi.

Kollarımı göğsümde kavuşturup, "Konuşmak istediğini söylemiştin," dedim. "O halde konuşmaya başla."

Arkamızda yaşlı bir adam belirdiğinde yol vermek için kenara çekildik. Ardından başka biri daha çıkınca Kade küfredip malzeme odasının kapısını açtı ve beni içeri çekti.

Kapı kapanır kapanmaz içeriden tiz bir çığlık yükseldi. Ses Tylar'a aitti. İkisi de tamamen çıplaktı, Dez onun içinden çıkarken hava seks koyuyordu.

Gözlerimi kapatıp arkamı döndüm. "Özür dilerim!"

Kade söylenerek küfretti. "Siktir. Sikini gözümüzün önünden çek."

"Siz neden buradasınız?" diye sordu Ty. Dönüp baktığımda ikisinin de örtündüğünü gördüm. *Tanrı'ya şükür.* Tylar memelerini Dez'in tişörtüyle kapatmıştı. "Bizi mi arıyordunuz?"

"Stacey'yle konuşmak istiyordum," dedi Kade. "Siktirip gidebilir misiniz?"

"Buraya önce biz geldik, aptal!" dedi Dez. Kot pantolonunun fermuarını çekip Tylar'ın önüne geçti. Tylar da hâlâ kendine çekidüzen vermeye çalışıyordu. "Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz? Yoksa yine mi sikişiyorsunuz?"

Tylar duydukları karşısında gözünü bile kırpmadı. Hiç de şaşkın görünmüyordu. Bakışlarımı ona çevirdiğimde bana gergin bir şekilde gülümsedi.

Tabii ki biliyordu.

Harika.

Odadan çıkarken yanağıma bir öpücük kondurdu. Dez ise son derece iğrenç bir şekilde kullandığı prezervatifi çöp kutusuna fırlattı.

Kapı nihayet kapandığında odada sadece ikimiz kalmıştık.

Aramızdaki çekim yeniden alevleniyordu ama yükselen sıcaklığa kapılmayı reddettim. Birbirimize ne kadar kusursuz derecede uyduğumuzu ya da bunun ne kadar bağımlılık yarattığını düşünmeyecektim.

"Olanlardan sonra ortadan kaybolmak gibi bir planım yoktu." Elleri cebindeyken bana doğru bir adım attı. "Benim saygısız biri olduğumu düşündüğünü, hakkımda aklından geçen her şeyi biliyorum ama ertesi gün kesinlikle seninle konuşacaktım."

"Peki konuşsaydın ne diyecektin? *Seni hızlıca düzmeme izin verdiğin için teşekkürler, yılan* mı? Yoksa beni bir cesedin yanında becerdiğin için özür mü dileyecektin?"

"Bunun için özür dilememi ister misin?"

Yutkundum. "Hayır, sadece beni rahat bırakmanı istiyorum."

"Gerçekten mi?" Bir adım daha attı. "Katil olduğum için mi?"

"Varlığıma bile dayanamayan eski sevgilim olduğun için."

Kade hafifçe başını eğip bir adım daha yaklaştı. "Ya kötü bir amacım olmadığını söylesem? Ya seni becermeyi değil de arkadaşın olmak istediğimi söylesem?"

"Seninle asla arkadaş olamam." Kade bana doğru bir adım daha atıp tamamen kişisel alanımı işgal ederken yerimden kıpırdayamadım. Kaslı bedeni üzerime bir gölge gibi düşüyordu. Ona ters ters bakabilmek için başımı kaldırmak zorunda kaldım. "Ben senin için sadece bir sürtüğüm, unuttun mu?"

Gözleri karanlık ruhumun içine işliyordu. "Ve ben de senin gözünde pisliğin tekiyim. Sanırım bizi birbirimize çeken şey, birbirimizden nefret ediyor oluşumuz."

"Sana çekilmiyorum," diye yalan söyledim.

Elini kaldırıp saçımın bir tutamını kulağımın arkasına iterken geri çekilmedim. Başparmağı yanağımı okşadı. "Ama ben sana çekiliyorum, Çilli. Ve bu beni deliye çeviriyor. Şu anda başka birinin içinde olabilirdim ama gözümün gördüğü tek şey sensin."

Kaşlarım çatıldı. "Bunu söylerken amacın romantik olmak mıydı bilmiyorum ama kulağa çok boktan geldi."

"Ben romantik bir adam değilim. Belki eskiden, bastığın toprağa taptığım zamanlar öyleydim ama şimdi... kıyafetlerini parçalamak ve dişlerimi tenine geçirmek istiyorum."

Üzerime gelmeye devam ettikçe nefesim kesiliyordu.

"Sikimin üzerinde otururken seni aşağılamak, sen menimin her bir damlasını yutarken sana ne kadar uslu bir kız olduğunu söylemek istiyorum. Teninin her bir santimini ağzımla mühürlemek ve başka bir adama bakamayacak hale geldiğinden emin olmayı arzuluyorum."

Alnını benimkine yaslarken derin bir nefes alıp onu ciğerlerimde tuttum. "Seni istiyorum ama sana sahip olamam," diye devam etti. "Benden çok daha iyilerine layıksın. Yapmak zorunda kaldığım o boktan şeylerin yarısını bile bilseydin, şu an benimle bu küçücük alanda sıkışıp kalmak aklını kaçırmana neden olurdu."

"Ne yaptın?"

Geriye doğru bir adım atmadan önce iç çekti. "Bilmen gereken tek şey, çalıştığım şirketin beni avuçlarının içine hapsetmiş olduğu."

"Senden ne yapmanı istiyorlar?"

"*Mani pārdod seksam un nāvei, lai aizsargātu visus, kurus mīlu.*" Geriye doğru attığı adımı aşarak bana biraz daha sokuldu ve aramızdaki elini havaya kaldırıp saçlarımdan bir tutamı daha kulağımın arkasına sıkıştırdı. Ne dediği hakkında hiçbir fikrim yoktu, tamamen kafam karışmış halde başımı yana eğdim.

Dudaklarını yaladı. "*Tajā skaitā jūs, vasaras raibumi.*"

"Yine başka bir dilde konuşuyorsun..."

"Letonca. Altı aylığına oraya gönderildiğim zaman öğrenmiştim. Şu anda dört dil biliyorum. Çok iyi sayılmam ama üzerlerinde çalışıyorum. Bu da işimin bir parçası."

Başımı yana eğdim. "Ne anlama geliyorlar?"

Ellerini üzerimden çekip bana nefes alacak kadar alan bırakmadan önce hafifçe gülümsedi. Kapıyı açtığı sırada duraksadı. "Umarım asla öğrenmezsin."

29.BÖLÜM

KADE

GEÇMİŞE DÖNÜŞ 6

Luciella'nın beni Amerika'da bir gece kulübüne gelmeye nasıl ikna ettiği hakkında en ufak bir fikrim yoktu, yine de kendisi biyosentez hakkında hararetli bir sohbete dalmışken ben barda tek başıma oturuyordum.

Teknik olarak burada reşit sayılmazdım ancak geçen yıl Base bize sahte kimlikler ayarlamıştı ve sonunda işe yaramışlardı.

Ben üçüncü biramı bitirmek üzereyken Luciella hâlâ kızlarla konuşuyordu.

"Ah! Bu benim erkek kardeşim," derken beni kıza doğru itti. "Kade, bu Annika."

Biramı selam verir gibi kaldırıp, "Selam," dedikten sonra bara yaslandım.

Sarışın kız gülümseyip uzaklaşmak üzere hamle yapınca Luciella dirseğiyle beni dürttü. "Onunla konuşsana, seni aptal!"

Sırıttım. "Kız kardeşimin bana birini ayarlamaya çalışmasına asla izin vermem."

Barmenden bir bardak daha kola istemeden önce, "Çok sinir bozucusun," diye karşılık verdi. "Base bir saatlik uzaklıkta. Büyükbabası ve iki korumasıyla birlikte bir toplantı için kendi jetiyle gelmiş. Bizi görmeye geleceğini söyledi."

"Buraya gelmek istemenin ve saçına bu kadar özen göstermenin sebebi bu mu?"

"Ben her zaman kendime özen gösteririm!"

Alaycı bir şekilde güldüm. "Çok hızlı inkâr ettin. Ben sigara içmeye çıkıyorum, benimle gel."

"Hayır," diye karşılık verip Annika'ya döndü. "Ben burada kalacağım."

"Hiçbir yere ayrılma."

Dışarı çıkar çıkmaz soğuk hava yüzüme çarptı. Bir sigara yakıp etrafa baktım. Müziğin sesi dışarı taşıyordu, içime tuhaf bir his doğunca Luciella'ya mesaj atıp dışarı çıkmasını ve yanında durmasını söyledim.

***Luciella:** Abartılı davranışlar*
sergilemeyi bırak. Ben iyiyim.

***Ben:** Eğer biri seni kaçırırsa,*
peşinden gelmeyeceğim.

***Luciella:** Eğer biri beni senden uzağa kaçırırsa,*
ona minnettar olurum.

Gözlerim Tylar'dan gelen mesaja takıldı. Ona numaramı verdiğimi hatırlamıyordum.

Tylar Spence: *Ben Stacey. Konuşabilecek durumda mısın?*

Kendime düşünme fırsatı tanımadan arama tuşuna bastım. Daha önce hiç telefonda konuşmadığımız için bu tuhaftı. Üstelik Stacey'den uzun süredir haber alamadığımı göz önünde bulundurursak, belki de beni aramasının kötü bir sebebi vardı.

İlk çalışta açtı. "Selam."

Gözlerimi kapatıp başımı arkamdaki duvara yasladım. "Siktir. Sesini duymak iyi geldi."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Neden Tylar'ın telefonunu kullanıyorsun?"

"Stüdyoda bırakmış. Benimki bozuk, ekranı kırıldı. Tamir edilmesini bekliyorum."

"Beni kasten görmezden geldiğini düşünmüştüm."

Kıkırdadı. "Seni görmezden gelmeyi düşünmüyor değilim."

Tek kaşımı kaldırdım. "Gerçekten mi?"

"Evet. Gitmeden önce beni randevuya çıkarman gerekiyordu."

Gülümseyerek, "Bunu telafi edeceğim," diye karşılık verdim. "Bana gününün nasıl geçtiğini anlat."

"Sakin," diye başladı. "Hayır, dur. Ben senin geceni duymak istiyorum. Luciella grup sohbetimizde güzel bir kızla konuştuğunu ve ikinizin arasında harika bir çekim olduğunu düşündüğünü yazdı. Sizi tanıştıracağını söyledi."

Sırıttım. "Yoksa Çilli'm kıskandı mı?"

"İstediğini yapmakta özgürsün, birbirimize bir söz vermedik. Kız iyi biri miydi? Tanrım. Ya da hayır, bana anlatma. Bu başkalarıyla da görüştüğümüz anlamına mı geliyor? Başkalarıyla görüşmek istiyor musun? İstiyorsan bu sorun değil." Duraksadı. "Kendimi küçük düşürüyorum, beni bu azaptan kurtarmak için istediğin anda telefonu kapatabilirsin."

Yüksek sesli bir kahkaha attım. "Öyle bir şey olduğu yok. Barda onunla konuşurken durup benim de kızla flört etmemi istedi, ben de doğal olarak hayır dedim. Ayrıca telefonu asla senin yüzüne kapatmam."

"Ben olsam kendi yüzüme kapatırdım," diye mırıldandı. "Sorularıma cevap vermedin ama vermek zorunda da hissetme. Sadece hangi noktada olduğumuzu bilmek istiyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Başkalarıyla görüşüyor muyuz? Sevgili olmayı teklif etmiyorum. Demek istediğim sadece takılıyor muyuz, yoksa ciddi miyiz?" Şu an yüzünü elleriyle kapattığını tahmin edebiliyordum. "Tanrım, yine yapıyorum. Özür dilerim. Henüz altı hafta oldu, artık çenemi kapatacağım."

"Bu konularda yeniyim, dolayısıyla işlerin nasıl yürüdüğü hakkında hiçbir fikrim yok. Eğer başkalarıyla görüşmek istiyorsan bu konuda özgürsün." Bu kelimeler ağzımda zehir gibi bir tat bırakmıştı. "Yine de o kişilerin cesetlerinin Clyde Nehri'nde bulunmayacağına dair söz veremem."

Cevap vermeden önce duraksadı. "Eh, bu tatlıydı."

Derin bir nefes alıp sigaramın dumanını üfledim. "Eğer biraz olsun rahatlamanı sağlayacaksa, senin dışında kimseye ilgi duymuyorum."

Sessizce, "Tamam," dedi. "Şey... bu güzel."

"Ve bilgin olsun diye söylüyorum, seni gördüğümde sana yeniden dokunacağım."

"Bu hoşuma gider. Ama sadece sen de sana dokunmama izin verirsen."

Bu sözleri duyunca sikim seğirdi ama tam o sırada, "Bu arada Lu gruba seni bulamadığına dair bir mesaj atmış," dediğinde sikim eski haline döndü.

"Lanet olsun," dedim. "Telefonunu aldığında konuşuruz."

"Tamam."

Telefonu kapatmak istemiyordum ama yine de, "Görüşürüz, Çilli," dedim.

"Görüşürüz."

Arama sona erdiğinde keyfim yerine gelmişti. Hatta öyle iyi hissediyordum ki sonunda Base yanımıza geldiğinde iyice sarhoş olmuş ve sabah altıya kadar, kendimi kaybedene dek onlarla kulüpte elektro müzik eşliğinde dans etmiştim.

Malikânenin bana ait tarafındaki koridorda yürüdüğünü gördüğüm an, saatler süren yolculuğun ardından üzerime çöken o huysuzluk kaybolmuştu. Merdivenlerin son basamağına geldiğimde Stacey'nin gözleri benimkileri buldu ve tıpkı bir filmdeymişiz gibi koşmaya başladı. Uzun saçları arkasından savruluyor, sabahlığının önü açılarak Grinch deseni pijama takımını gözler önüne seriyordu. Kendini kollarıma bıraktığında onu uyluğundan yakalayıp kendime çektim.

"Biraz dramatik olacak ama seni özledim. Gerçekten çok özledim."

Gülümsedim. Sabahlığı bedeninden aşağı sarkarken çıplak omzuna bir öpücük kondurup, "Ben de seni özledim," diye karşılık verdim ve bir adım attım. "Benimle mutfağa gel."

Başını iki yana salladı, geriye doğru yaslanıp parmaklarını saçlarımın arasından geçirdi. "Önce beni öp, ardından da odana götür."

Dudaklarımı dudaklarına bastırdığımda Stacey'nin dilimde bıraktığı tat meyvemsi ve hafif naneliydi. Yumuşak dudakları hareketlerime uyum sağlarken bacakları belime daha sıkı dolandı ve böylece uyluğundaki tutuşum kalçasına doğru kaydı.

Onu merdivenlerden yukarı çıkarıp odama götürürken bir şekilde öpmeye devam etmeyi başarabilmiştim. Yatağa doğru eğildiğimizde onu bırakmadım, bedenlerimiz birbirine yapışmış durumdaydı.

Dudaklarımız birbirine kenetlendi, başlarımız eğildi ve birbirimizi tüketircesine öptük. Ellerimiz birbirimizin saçları arasında kayboluyor, dudaklarımız dişlerimiz arasında eziliyor, birbirimizi ne kadar özlediğimizi belli edercesine inliyorduk.

"Başkalarıyla görüşebileceğini söylerken ciddiydim," diye fısıldadı dudaklarıma karşı. "Ama görüşmemeni tercih ederim."

Dizimle bacaklarını ayırıp uyluklarının arasına yerleştim. "Neden?"

Aletimi ona yasladığımda nefesi kesildi. "Senden hoşlanıyorum," diye itiraf etti. "Bunu söylemek için çok mu erken? Özür dilerim."

"Özür dilemeyi bırak."

"Ama bunu söylemek için çok mu erken? Bu sürecin nasıl ilerlediğini hiç bilmiyorum."

Onu arka arkaya üç defa öptüm. "Kendi zaman çizelgemizi kendimiz çizeriz. Bir şey hissediyorsan, hissediyorsundur. Eğer bunu duymak seni rahatlatacaksa, ben de senden hoşlanıyorum."

Yüzü aydınlandı. Öyle içten bir şekilde gülümsedi ki onu nefesi kesilene kadar kucaklayabileceğimi düşündüm. "İçimdeki kelebekleri hissedebiliyorum."

"Ben de."

Stacey elini aramıza sokup tişörtümün ucunu yukarı doğru çekiştirdi. Geri çekilip elimi başımın arkasına uzattım ve tişörtü çıkarıp odanın bir köşesine fırlattım.

Elini Ewan ile çalışmaya başladığımdan beri şekillenmeye başlayan göğsümden aşağı kaydırdı fakat şortumun bel bandına ulaşınca duraksadı.

Yeşil gözleri ruhuma, onun için parçalayabileceğim o kahrolası ruhuma saplanmıştı. "Biraz gerginim."

"Ben de öyle." Parmakları şortumu çıkarmak yerine bel bandıyla oynarken kalbim biraz daha hızlandı. "Şu anda gergin misin?"

"Evet ama..." Şortumu hafifçe çekiştirdi. "Sana dokunmak istiyorum."

Siktir.

Elimi sayamayacağım kadar çok kez sikimin etrafına dolamıştım ama Stacey'nin parmaklarını üzerimde hissetme düşüncesi bile aklımı başımdan almaya yetiyordu. En azından öyle bir his olduğunu tahmin ediyordum. Base ve Dez ile birkaç kez ot içmek dışında hiç uyuşturucu kullanmamıştım.

"Yanıma uzan," dedim kısık bir sesle. "Yan dön."

Ben de hemen sırtüstü uzandım. Gerçekten ne kadar gergin olduğunu hissedebiliyordum.

Şortumu çıkarmasını söylemek yerine onu kendime çektim. Dudaklarımı ağzında, burnunda ve alnında gezdirdim. Yüzündeki her noktayı tek tek öpüyordum. "Gergin olmamıza gerek yok." Bunu ikimize de söylüyordum. "Birbirimizden hoşlanıyoruz. İnsanlar birbirlerinden hoşlandıklarında böyle şeyler yapar."

"Sana bir şey söyleyebilir miyim?"

Siktir. "Elbette."

Başını iki yana salladı. "Sana karşı ne hissettiğimi söylemek istiyorum ama kelimelere dökemiyorum." Başını göğsüme yasladı. "Tanrım, çok utanıyorum."

Parmaklarımızı birbirine doladım. "Söyleyebilirsin. Sana yemin ederim ki hislerimiz ya karşılıklıdır ya da ben çok daha fazlasını hissediyorumdur."

"Bir şarkı dinledim ve aklıma sen geldin." Yanakları kızardı. "Şu anı bana durmamı söyleyebilirsin."

"Hangi şarkı?"

Boştaki eliyle yüzünü kapattı. "Flower Face'in Spiracle şarkısı. Sözleri..." İnledi. "Çok yoğundu, çok güzeldi ve... sana karşı olan hislerimi özetliyordu." Yataktan kalkmaya yeltendi. "Şimdi gidip dünyanın öteki ucunda saklanacağım."

"Utanmayı bırak." Gülerek onu yeniden yanıma çektim. "Daha sonra dinleyeceğim."

"Şu anda aramızdaki bu şeyi bitirmek istersen seni anlarım."

"Kapa çeneni."

Bana dik dik baktı. "Çok kabasın."

"Bana kendin hakkında üç şey söyle."

Başını yana eğdi ve tam beş saniye boyunca sessiz kaldı. "Dans etmeyi severim."

"Şüphesiz."

"Sandviçleri severim."

"Tavuklu olanları," dedim. "Seni hep onları yerken görüyorum."

Stacey gülümsedi. "Köpekleri severim."

"Hangi türdekileri?"

Omuz silkti. "Büyük olanları. Küçük olanların üzerine basarım diye hep çok korkuyorum. Sen köpekleri sever misin?"

"Evet. İki tane Dobermen istiyorum."

"Doberman."

Kaşlarımı çattım. "Ne?"

"Doberman... Öyle söyleniyor."

"Ciddi olup olmadığını anlayamıyorum."

Gülümseyerek iç çekti. "Biraz kafanı çalıştır!"

Kesinlikle çalıştırmayacaktım.

"Öyle söylemen gerekiyor. Yani- Kade!" Pijamasının üstünün düğmelerini açmaya başladığımda cümlesi yarıda kaldı.

Parmaklarım çıplak teninde süzüldüğünde titredi. Dudaklarımı boynuna götürdüm. "Şimdi konuşmayı bırakıp bana ne hissettiğini gösterecek misin?"

Dramatik bir şekilde başını sallayıp beni öptüğünde battaniyeyi üzerimize çektim. Ardından saçlarımı çekiştirene ve nefesi kesilene dek, öpüşüne onu tüketen bir tutkuyla karşılık verdim.

Dudaklarım boğazındayken, "Şortumu çıkar," diye emrettim. Ellerim vücudunu keşfederken düzensiz atan nabzını emiyordum. Göğüslerini avuçladım, meme uçlarını parmaklarımın arasında yuvarladım ve nihayet şortumu çıkardığında baskının azalmasıyla rahatladım.

Dişlerimi tenine geçirdim, yumuşak iniltileri beni daha da sertleştiriyordu. Aramızdaki teması koparmadan tekrar sırtüstü döndüm ve elini tutarak aletimin yakınına yerleştirdim.

Boğazından yukarıya, çene hattı boyunca dudaklarına ulaşana kadar öpücükler kondurdum. "Bunun nasıl bir şey olduğunu göster bana, Çilli. Elinle beni becer ve nasıl hissettirdiğini göster."

Yavaşça -tehlikeli bir yavaşlıkla- Stacey elini aletimin üzerine yerleştirirken dili de aralık dudaklarımdan içeri sızdı.

Sikimi avuçladığında ağzının içine doğru tısladım. Parmaklarını sıcak tenim üzerinde yavaşça aşağı yukarı gezdirdi. Her

hareketiyle birlikte aletim zonklayıp titriyordu. Zihnim bir duygu sisine gömülülerken kendimi eline doğru itmemeye çalıştım.

Parmaklarını etrafıma doladığında gözlerim sıkıca kapandı. Kalbim yeniden hızlanmıştı. Başparmağını yukarı kaydırıp şişmiş ucumdaki zevk suyunu sildiğinde omurgamın dibinde hafif bir sızı hissettim.

Ağzımı kendine doğru çekerken gözleri yüzümde geziniyordu. Belki de amacı dikkatimi dağıtmaktı çünkü memesini avuçladığımda kalbinin ne kadar hızlı attığını hissedebilmiştim.

"Sakin ol," diye fısıldadım. "Sorun yok. Bu biziz."

"Biz... Bu kulağa hoş geliyor," diye yanıtladı sessizce. Elini uzunluğum boyunca yukarı aşağı hareket ettirmeye başlayarak, "Böyle iyi mi?" diye sordu. "Yoksa çok mu sıkıyorum?"

Aletimi avucunun içinde eziyor gibiydi. "Biraz gevşet."

Stacey dediğimi yaptı. Aletimin ucuna ulaştığında bileğini bükerek dudaklarını benimkine bastırdı. Gözlerimin geriye kaymasına engel olamadım.

Hareketlerine devam ettikçe hayalarım kasıldı, vücudumdaki tüm kan bacaklarımın arasına hücum etmişti. Vücudum karıncalanmaya başladığında inledim.

"Daha hızlı," dedim. Hızlandığında dişlerimi birbirine bastırdım. Altından elimi uzatıp kalçasını kavradım, sertliğimi avucuna doğru itmek için kalçamı kaldırdım. Boştaki elim çenesini tuttu ve boynunu öpebilmek için başını yana eğdim.

Bileğini döndürerek hareketlerini daha da hızlandırdı. Köprücükkemiğinin üzerindeki tenini emdiğimde ise inledi. Tüm kaslarım gerilmişti, boşalmaya şimdiden tehlikeli derecede çok yaklaşmıştım.

Dişlerimi hafifçe boğazına geçirirken nefeslerim kesik kesikti ve görüşüm bulanıklaşmıştı. Hayalarımdaki çekilmeyi hissettiğimde içimde biriken baskıyla inledim. "Yavaşla. Siktir, yavaş."

Altdudağımı dişlerinin arasına aldığı anda içimde yükselen hazzın peşinden gittim ve aynı anda her şey üzerime çöktü. Başımın arkası yastığa gömüldü. Stacey daha yavaş ama aynı

sıkılıkla beni sıvazlamaya devam ederken beni izlemek için biraz geri çekilmişti.

Kalbim sıkıştı, gözlerim kapandı, uyluklarımdaki kaslar gerildi. Ellerimi yumruk yapıp dişlerimin arasından küfürler savurarak adını fısıldadım. Nefesim tamamen kesilmişti.

Hayatımda hiç bu kadar sert boşalmamıştım. Orgazmın dalgaları bedenimi sarsarken kalbimin atışları kontrolden çıkmış, zihnim bomboş bir hale gelmişti. Ciğerlerim çaresizce hava arıyordu. Tatmin olmuş ve gevşemiş bir halde gerçekliğe geri dönerken boştaki elini tuttum.

Gözlerimi tamamen açtığımda aletimi bıraktı ve bana bakıp sırıttı. "Bu kesinlikle tekrar yapmamız gereken bir şey."

Yüzüne düşen bukleleri çekip kulağının arkasına sıkıştırırken hafifçe güldüm. "Sadece senden hoşlandığım için."

Stacey'nin sırıtışı biraz daha büyürken eğilip yanağıma bir öpücük kondurdu. "Ben de senden hoşlanıyorum. Eh, havlularının nerede? Elim meninle kaplı ve senin de her yerine bulaşmış durumda."

Banyoma gidip bir havlu aldı ve bana doğru fırlattı.

"Lu'nun odasına dönmem gerekiyor. Sonra görüşürüz, değil mi?"

Kendimi temizlerken başımı yana eğdim. "Az önce beni kullandın mı?"

"Evet. Ayrıca randevumuzu ayarla, pislik." Bunun ardından sabahlığını giydi ve odadan kaybolmadan önce dudaklarıma küçük bir öpücük kondurmak için yatağa tırmandı.

Yüzümde şapşal bir gülümsemeyle uzun bir süre kapıya baktım, sonra kulaklığımı alıp bahsettiği şarkıyı dinledim.

Görünüşe göre ikimiz de aynı noktadaydık.

Şarkı biter bitmez gidip onu bulmamı ve yatağıma geri sürüklememi engelleyen tek şey, fark edilmeyeceğimiz bir yer arıyor olmamdı. Hem kız kardeşimin aramızda olanları öğrenmesini istememesi hem de insanların sürekli ellerinde bir kamera ve uydurma hikâyelerle peşimde dolaşması yüzünden onu burada dışarı çıkaramazdım.

Mükemmel bir yer bulmuştum. Ertesi gün babama söylediğimde her şeyin parasını ödemişti. Paraya ya da banka hesabına nasıl eriştiğini bilmiyordum ama sayısız bağlantısı vardı. Eğlenmem için bana fazladan para gönderdi ve iyi bir hafta sonu geçirmemi söyledi.

Daha sonra Stacey telefonunun tamir edildiğini söyleyen bir mesaj attığında havuz evinde buluştuk. Önce öpüşüp birbirimize dokunduk ve ardından biraz daha öpüştük. Sonrasında da akşam yemeği için içeri geçip birbirimize bakmamaya çalıştık.

Ertesi gün onu kucaklayıp boş bir odaya sürükledim. Parmaklarım kadınlığında dolanırken yeniden kendinden geçişini hissettim. Orgazmın bedenini sarsışını izlemek, haz içinde sürüklenirken gözlerinin buğulanışını görmek ve bana geri dönüşüne tanık olmak en sevdiğim şeylerden biri haline geliyordu. Bu hisse sadece parmaklarını aletimin etrafına dolaması rakip olabilirdi.

Ertesi gün mutfakta yanından geçerken kalçasına hafifçe vurdum ve gelecek hafta sonu için plan yapmamasını söyledim. Daha sonra bana boş olduğunu söyleyen bir mesaj atıp nereye gideceğimizi öğrenmek için beni sıkıştırdı. Ama ona bunun bir sürpriz olduğunu söyledim.

Çilli'yi hayatının ilk ve en iyi randevusuna çıkaracaktım.

30.BÖLÜM

STACEY

Bekleme odasında oturmuş, çağrılmayı beklerken saate bir kez daha baktım.

Kucağımda Kade'le ilgili tuttuğum notların bulunduğu bir defter vardı. Son zamanlardaki davranışları, uyuşturucu kullandığına işaret eden belirtiler ve söylediği şeyler... Hepsini tek tek not almıştım.

Babasına vereceğim her şey hazırdı, sadece ne yapması gerektiğini biliyor olmasını umuyordum.

Tek amacım yardım edebilmekti.

"Tobias Mitchell'ın ziyaretçisi."

Ayağa kalkıp topuklularının sert tıkırtıları koridorda yankılanan kadını takip ettim.

Nefesimi tutmaktan göğsüm ağrıyordu.

Kadın beni küçük bir odaya götürdüğünde içeri göz attım. Odanın köşesinde tek kişilik bir yatak vardı. Ortadaysa iki sandalyenin eşlik ettiği bir masa duruyordu. Masanın üzerinde iki bardak su ve iki elma vardı.

Kade'in babasıyla yapay bir parkta buluştuklarını söylediğini sanıyordum.

Masanın başına oturup önümdeki defterle oynadım. Hayatımın en uzun dakikasıymış gibi gelen süre boyunca yerimde kıpırdanıp durdum.

Kapı açıldığında sinirlerim neredeyse kopma noktasına gelmişti.

Uzun ve kaslı bedeniyle Tobias içeri girer girmez odadaki bütün enerji değişti. Ya ciğerlerimdeki hava çekilip alınmıştı ya da nefes almayı unutmuştum. Tobias Mitchell'ın vahşi bakışları hızla beni buldu.

"Sen." Söylediği tek şey buydu.

Yutkundum. Tanrım, bu bir hataydı.

Yine de bedenimi kontrol edemiyor, ayağa kalkıp odadan kaçamıyordum. Özellikle de dikkatli adımlarla bana yaklaşırken ve karşımdaki sandalyeye otururken bunu yapmam imkânsızdı.

Boynundaki damar belirginleşmişti. Kahretsin, tıpkı Kade'inkine benziyordu.

Fotoğraflardan ve videolardan gördüğüm kadarıyla yakışıklı olduğunu biliyordum ama yakından... Yakından bakınca onun hakkında böyle şeyler düşünmek bile yasak bir bölgeye adım atıyormuşum gibi hissettiriyordu.

"Ne sikim istiyorsun?" dedi ters bir sesle ve aniden onu çekici bulduğuma dair bütün düşünceler yok oldu. "Aria nerede?"

"Kim olduğumu biliyor musun?"

"Fotoğraflarını gördüm," diye hırladı. "Burada ne işin var?"

"Kade hakkında konuşmamız gerekiyor." Defteri masanın üzerine bırakırken ellerimin titrediğini fark ettim.

Gözleri üzerimden ayrılmadı. "Buraya gelmeye cüret etmen bile başlı başına şaşırtıcı."

Boğazımdaki yumruyu bastırmaya çalışarak yutkundum. "Sadece ona yardım etmek istiyorum."

"Yardım mı?" Dudakları küçümseyici bir şekilde kıvrıldı. "Onu mahvederek yeterince yardım etmediğini mi düşünüyorsun?"

"Onu ben mahvetmedim," diye çıkıştım.

Sözler ağzımdan çıkar çıkmaz pişman olmuştum.

Tobias sandalyesine yaslandı. "Olanları anlatmana izin vermesi için çok uğraştım. Ama oğlum, o mükemmel lanet sevgilisinin onu aldattığını söyledikten sonra bir daha eskisi gibi olmadı. Yıkıcı birine dönüştü. Bu özelliğini benden almış."

"Ama sana benzemiyor," dedim içtenlikle. "Onun duyguları-"

"Kade'inkiler öğrenilmiş ve kontrol altında tutulan türden duygular," diye sözümü kesti Tobias. "Ama seninle çıkmaya başladığında sürekli beni arıyor ya da Aria'yla oturup konuşuyordu. Kendisinde neyin yanlış olduğunu anlamaya çalışıyordu. Neden mantıklı gelmeyen bir şey hissettiğini bilmek istiyordu. Oğlum annesine yaptığım şeyi sana yapmamak için dürtülerini ve düşüncesiz davranışlarını bastıracak ilaçlar kullanmak istedi. Oysa hissettiği tek şey aşktı ve bunun farkında bile değildi."

Boğazımdaki düğümü yuttum.

Kade'in ilişkimizin başında zorlandığını biliyordum. Hisleri onun için yeni, yoğun ve kişiseldi. Bana birkaç kez kötü ya da manipülatif biri olup olmadığını sormuştu. Beni ilişkiye zorladığını düşünüp düşünmediğimi öğrenmek istemişti. Ben de elimden geldiğince onunla birlikte olmayı kendi isteğimle seçtiğimi anlatmaya çalışmıştım.

O zamanlar Kade bir melekti. Şimdiyse Tobias'ın bir yansımasına dönüşmüş gibiydi.

Sessiz kaldığım için Tobias konuşmaya devam etti. "Senin

yalnızca kendisine ait olmanı istemesinin saplantılı bir şey olduğunu düşünüyordu. Bunu anlayabiliyordum. Ona bu konuda yardım edebiliyordum. Hikâyemizi bildiğini varsayıyorum? Benim ve Aria'nın hikâyesini."

Onların hikâyesini bütün dünya biliyordu. "Okuduğum haberlerde birçok şey yazıyordu."

"Kontrolümü kaybettim ve Aria'yı mahvettim. Demek istediğim ona zor zamanlar yaşatmadım, onu *cehennemin* dibine götürdüm, küçük kız. İlaçlarımı da terapiye gitmeyi de bırakmıştım çünkü onun normal bir erkek arkadaşı hak ettiğini düşünüyordum. O dönemin büyük kısmı zihnimde bulanık. Ama beni terk ettiğinde ne hissettiğimi hatırlıyorum. Alkol bağımlılığına sürüklenişini ve işini kaybetmenin eşiğine gelişini izlerken ne hissettiğimi de. Ona kendi ilaçlarımı verdiğimi biliyor muydun? O zamanlar ona yardım ettiğimi sanıyordum."

"Okuduğum kadarıyla ikizlere hamile kalması için doğum kontrol haplarını kendi ilaçlarınla değiştirmişsin."

Bana sert bir bakış attı. "Bu doğru değil. Hiçbir zaman onu hamile bırakmak gibi bir amacım yoktu. Neden genlerimi bir başkasına aktarmak isteyeyim ki?"

Omuz silktim. "Ayrıca onu ve en yakın arkadaşı Gabriella McGhee'yi köpek kafeslerine kilitlemişsin. Gabriella senin yüzünden ölmüş. Sonra da Aria'nın sevgililerinden birinin boğazını onun gözleri önünde kesmişsin. Adamın kanı üzerine sıçramış."

"Çok kötü bir dönemdi," dedi tekdüze ve temkinli bir sesle. "Bunların çoğunu hatırlamıyorum. Yıllarca onun için daha iyi biri olmaya çalıştıktan sonra, Aria'nın beni affetmiş olmasına sadece şükredebilirim."

"Aria'yı bıçakladığın doğru mu?"

"Hayır. Onu ben bıçaklamadım." Gözlerinden biri hafifçe seğirdiğinde bu konuyu açtığım için pişman oldum. Bir gün ağzımı kapalı tutmayı öğrenmem gerekiyordu. "Bunlar *asla*

geri alamayacağım hatalar. Bazı yönlerim üzerindeki kontrolü kaybettim. Ama senin de dediğin gibi, oğlum bana benzemiyor. Normal bir hayat yaşamak için önünde bütün fırsatlar var."

Bundan pek emin değildim.

"Burada biri bizi duyabilir mi?"

Dudaklarının bir kenarı hafifçe kıvrıldı. "Kamera yok. Mikrofon yok. Hiçbir şey yok. Sadece ikimiz varız, küçük kız. Ama dikkatli ol. Benim tek bir tipim var ve onun adı da Aria. Aslında Kade senin daha olgun erkeklerden hoşlandığını söylemişti."

Gözlerimi devirdim. "İnsanları öldürüp uyuşturucu kullanırken nasıl normal bir şekilde yaşama fırsatı bulacak?"

Tobias olduğu yerde donakaldı, gözleri kararmıştı. Parmak uçlarını birbirine bastırmış, ellerini önünde birleştirmişti. Dikkatini üzerimden ayırmadan, "Anlatmaya başla," dedi.

"İki kişiyi vurduğunu gördüm." Kelimeler dudaklarımdan zar zor döküldü. "Birini para için vurdu. Diğerini de bana dokunduğu için." Yutkunup başparmaklarımı birbirine doladım. Sanki Kade'e ihanet ediyormuşum gibi hissediyordum ama bunu tek başına halledemezdi. Yardıma ihtiyacı vardı ve Tobias'ın elinden geleni yapacağını biliyordum. "Uyuşturucu kullandığından eminim. Ayrıca aşırı derecede alkol tüketiyor."

"Başka?"

Duygularımı bastırmak için dişlerimi sıktım.

Gözlerim dökülmeyen yaşlar yüzünden yanıyor, göğsüm sıkışıyordu. Sorun babasına başının belada olduğunu anlatmam değildi. Sorun bu versiyonunun gerçek Kade olmamasıydı.

Bu durumda olmamızdan nefret ediyordum.

Benim tanıdığım Kade ateş etmek bir kenara, silah tutmayı bile bilmezdi.

Şimdiyse psikopat babasının karşısında oturmuş, ağlamamaya çalışarak depoda yaşananları anlatıyordum. Lakabını,

farklı diller konuşabilmesini, parayı ve beyaz tozla dolu bavulu... Anlattığım her yeni ayrıntıda Tobias başını biraz daha öne eğiyor, ellerindeki eklemler beyazlaşana kadar yumruklarını sıkıyordu.

Bunları annesine anlatmam gerekirdi ama Aria oğlunu ne kadar severse sevsin, durduramazdı. Aslında babasının da bunu başarabileceğinden emin değildim.

Yine de denemeye değerdi.

Her şeyi olabildiğince en ince ayrıntısına kadar anlattıktan sonra, "Peki ya sen?" diye sordu. "Ona ne zaman yeniden önem vermeye başladın?"

Kaşlarım çatıldı. "Kade'i önemsemeyi hiç bırakmadım."

Başını iki yana salladı. "Bu bir yalan." Sesi sertleşmişti. "Yaptıklarından sonra oğlumun parçalanışını izlemek zorunda kalmanın ne kadar korkunç olduğunu biliyor musun? Kaç kez beni arayıp kendini boğma isteğinin, bir köprüden atlama arzusunun giderek güçlendiğini ve bundan korktuğunu söylediğini biliyor musun? Gerçek aşkın, güvenin ve sadakatin nasıl işlediğini tam olarak anlamıyor olabilirim. Birinin kalbinin sökülüp alınmasının nasıl hissettirdiğini de bilmiyor olabilirim. Ama oğlumun bunları tecrübe etmesine şahit oldum. Duygularının teker teker parçalanışını izledim. Şimdi karşıma geçip onu önemsediğini söylemeye nasıl cüret edersin?"

Konuşmak için ağzımı açsam da gözlerini kısınca sustum.

"Aria onu teknesinde, aşırı dozun eşiğindeyken buldu. Konumunu ona göndermeyi başaramasaydı büyük ihtimalle şu anda ölü olurdu."

Ne?

"Bunu bilmiyordum," diye fısıldadım. Zihnimde bir görüntü canlandı. *Telefonuna ulaşmaya çalışan Kade. Bedeni yavaş yavaş iflas ederken öksürmesi. Titremesi.* Ayağa kalktım. "Ben... bilmiyordum."

"Bilmen gerekmiyordu."

Adımlarımı durdurup ona döndüm. "Bilmem gerekmiyor muydu? Neden? *Sözde* onu aldattığım için mi?"

"*Evet!* Seninle tanışana kadar bazı duyguların ne olduğunu bile bilmiyordu." O kadar hızlı ayağa kalktı ki sandalyesi devrilip yere düştü. "Negatif olanları öğrenmesini ise fazlasıyla sağladın. Öyle ki sırf bunun yüzünden *hayatına son vermeye* hazırdı."

"Oğlunun bunları yaşamış olmasına gerçekten üzgünüm," dedim. "Gerçekten üzgünüm. Ama bir kez olsun oturup beni dinleseydi kendisine gönderilen o on saniyelik videonun, uyuşturulduğum ve rızam olmadan yaşanan üç saatin içinden kesilip alınmış olduğunu öğrenirdi."

Sonunda bunu söyleyebilmiş olmak kalbimi durdurmuş gibiydi. Yaşlar yanaklarımdan süzüldü, sesim titrerken onları sildim. "Bana yardım et. Kade ölmeden önce yardım et. Yoksa ikimiz de onu kaybedeceğiz."

Defteri ona doğru ittiğimde sessizce bana baktı. Düşünüyordu.

"Kade'in benden daha iyisini hak ettiğini düşündüğünü biliyorum ve buna itirazım yok. Ama onu sevmeyi *hiç* bırakmadım. Bir an bile." Deftere dokunurken gözlerimiz hâlâ birbirine kilitliydi. "Ama şu an daha önemli bir konu var. Ona yardım edebilecek tek kişinin sen olduğunu biliyorum. Senin için daha fazla bilgi edinmeye çalışacağım ama lütfen, patronunun kim olduğunu öğrenene kadar hiçbir şey yapma."

"Burada oturup hiçbir şey yapmamamı mı bekliyorsun?"

Altdudağım titredi. "Lütfen. Seninle iletişimde kalacağım."

"Aria'yla kullandığımız özel bir hat var. Numarayı sana vermesini söylerim."

"Teşekkür ederim."

Bunun ardından yüzümü kolumla silip çantamı omzuma astım.

Tobias gözlerini üzerimden ayırmadan büyük elini defterin üzerine koydu. "Onu mahvetti. Gördüğünü sandığı şey... onu paramparça etti."

Kapıya yöneldim. "Birçoğumuz bir şekilde kırığız, Tobias," dedim çıkmadan önce. "Ama tamir edilebiliriz."

Elim kapı koluna uzandığında derin sesiyle duraksadım. "Stüdyodaki merdivenlerden düşmedin, değil mi?"

Bir anlığına kalbim paramparça oldu. Kendimi toparlama çabam yerle bir olmuştu. Ağlamamak için kendimi zor tutuyordum. Ona sarılmak, başımı geniş göğsüne yaslamak istedim.

Lu her zaman babasının ona sarılmasının dünyadaki en güzel şey olduğunu söylerdi.

Başımı iki yana salladım. "Hayır."

"Bebeği aldırdın mı?"

Gözlerimi kapattım. "Hayır."

"Oğlum gerçeği biliyor mu?"

Dişlerimi sıktım ve çenem seğirirken ona döndüm. "Bilseydi her şey daha da kötü olurdu. Hazır olduğumda ona anlatacağım. Şu an daha önemli şeyler var."

"Biri sana saldırdı."

Başımı salladım.

"Kim yaptı?"

"Lütfen." Titriyordum. "Önce Kade'e odaklanmamız gerekiyor. Olan oldu."

Tobias ayağa kalkıp yavaş adımlarla yanıma yaklaşarak önümde durdu. Elini omzuma koyduğunda geri çekilmedim.

"O benim torunumdu. Benden bir şey alıp da bunun bedelini ödemeden kurtulan kimse olamaz. Kade meselesini hallettikten sonra bunu yapanın peşine düşüp onu bulacağım. Sana söz veriyorum, küçük kız."

Zayıf bir şekilde gülümseyip, "Onu aramana gerek yok," dedim ve bakışlarımı kaçırdım. "Çünkü aynı çatı altında yaşıyoruz."

31.BÖLÜM

STACEY

Eve dönüş uçuşumuzun *check-in* uyarısı üstümüzdeki ekranda belirdi.

Aria'nın bana verdiği, Tobias'ın gizli hattının numarası cebimde duruyordu. Tam o sırada telefonum titremeye başladı.

Çantamı kolumdan indirip telefonu çıkardım. Ekranda Kade'in adı yazıyordu.

Başımı kaldırıp kız kardeşine baktım. Olanlardan habersizdi. Önümüzdeki yolcular bagaj ağırlıkları yüzünden tartışırken kendi kendine ıslık çalıyordu.

Aramayı açmadım ama yanlışlıkla arayıp aramadığını sormak için ona mesaj attım.

Ardından telefon yeniden çaldı.

Bir kez daha.

Bir kez daha.

Üçüncü aramadan sonra sonunda Tylar'a telefonu açmam gerektiğini söyledim ve bavulumu sıradan çıkardım. *Check-in* sırasında sarhoş bir Kade'le konuşmaya çalışmanın anlamı yoktu. Konuşmamız bittiğinde sıraya geri dönerdim.

Aramayı açar açmaz karşılaştığım sessizlikle kaşlarım çatıldı. Diğer kulağımı kapatarak, "Kade?" diye seslendim.

"Çalışmak... çalışmak istemiyorum." Çok sarhoş olduğu belliydi. "Benimle konuş, Çilli."

"Buradayım," dedim saçlarımı kulağımın arkasına iterken. "Dez ve Base'le dışarıda değil miydiniz? Kulüpten ayrıldın mı?"

"Çalışmak istemiyorum," diye tekrarladı. Sesi tuhaftı. Sanki uyanık kalabilmek için mücadele ediyormuş gibi bir hali vardı. "İstemiyorum."

"Neredesin?"

Öksürdü.

Ardından çakmağının sesi geldi. Derin bir nefes çektiğini, sonra dumanı dışarı verdiğini duydum. "Seni uyandırdım mı?"

İç çektim. "Hayır. Neredesin?"

"Bir ara sokaktayım." Ellerini birbirine sürttüğünü duyabiliyordum. "Ellerimdeki kanı çıkaramıyorum. Avuçlarım kıpkırmızı."

Gözlerim büyüdü. "Kanaman mı var?"

Güldü, kahkahası alçak ve ürkütücüydü. "Benim kanım değil. Burası çok karanlık... Tuhaf bir şekilde hoşuma gidiyor."

"Dez ve Base nerede?" Sabırsızlıkla bekleyen Tylar ve Lu'ya baktım. Havaalanı inanılmaz gürültülüydü. Onu daha iyi duyabilmek için aceleyle dışarı çıktım. "Kade?"

"Kulüpte." Devam etmeden önce içine bir nefes daha çekti. "Halletmem gereken boktan bir iş vardı."

Giriş kapısının yanındaki duvara yaslandım, duvarın soğukluğu tenimi ısırıyordu. "Beni neden aradın?"

"Aramak istedim." Sigarasından bir nefes çektiğini duydum. "Sigarayı bırakmak için anlaşma yaptığımız zamanı hatırlıyor musun?"

"Evet." O günden beri tek bir sigara bile içmemiştim.

"Senden gizli bir şekilde içiyordum."

Yanaklarım ısınırken güldüm. "Biliyordum. Sigaralarını saklamakta hiçbir zaman iyi değildin."

Bir süre o günlerden konuştuk. Ayrılığımızın ardından intihar etmeye çalıştığını düşünmemeye çalışıyordum.

On beş dakika geçti.

Belki daha da fazlasıydı.

Arkadaşlarından birinin onu bulmasını ya da bir *Uber* çağırıp otele dönmesini umuyordum. Barry'nin yolda olduğunu söyleyip sonra da onun ölmüş olabileceğini eklediğinde nefesim kesildi.

"Şaka yapıyorum."

"Komik değil, Kade. Birazdan kapıları kapatacaklar. O yüzden telefonu kapatmam gerekiyor."

"Sanırım son duyduğum sesin seninkisi olmasını istedim..."

Bir anda dikleştim. "Ne? Ne demek istiyorsun?"

"Almamam gereken bir şey aldım ve... ondan önce sesini duymaya ihtiyacım vardı..." Kelimeleri birbirine dolanıyordu. Sonra duraksadı. "Bir dakika. Halüsinasyon görmüyorum, değil mi? Gerçekten benimle konuşuyor musun?"

"Ne aldın? Ne tür bir uyuşturucu?"

Bavulumun kolunu kaldırıp hızla havaalanının içine geri koştum. Ama *check-in* kontuarını boş görünce olduğum yerde kalakaldım. Kapılar kapanmıştı, görevli yoktu.

Arkadaşlarım neredeydi?

Tylar'dan bir mesaj geldiğini gördüm, sinyalin kesilmek üzere olduğunu ve acele etmem gerektiğini söylüyordu.

"Çilli, lütfen benimle konuş."

"Dez ve Base nerede?" diye sordum bir kez daha. "Onları bulman gerekiyor. Kulübe geri dön."

Cevap vermedi.

"Neredesin?" dedim. "Bana nerede olduğunu söyle."

"Sana..." Derin bir nefes aldı. "Sana... ara sokakta olduğumu söylemiştim."

"Konumunu gönder. Seni almaya geliyorum."

Kade inledi ama o sırada ekranıma bir bildirim düştü ve karşıma çıkan ilk *Uber*'a koştum.

Yaşlı bir adam beni karşılayarak eşyalarımı bagaja yerleştirdi. Ona telefonumdaki konumu gösterdim. Kade hâlâ hattaydı.

Adam adresi sisteme girince rota ekrandaki yerini aldı.

"Yoruldum."

"Uyanık kal."

Şoförden hızlanmasını rica ettim.

Kade ise aynı şeyi tekrar edip duruyordu. *Sesimi duymak istediğini. Gerçekten benim olduğuma inanmadığını. Birinin ona oyun oynadığını düşündüğünü.*

Yol uzadıkça kafası daha da karışıyordu.

Onu kısa süreliğine beklemeye aldım. Lu ve Ty'ı aradığımda hat doğrudan sesli mesaja düşüyordu. Base ve Dez'de de durumlar farklı değildi.

"Hâlâ orada mısın? Sesin eski sevgiliminkine benziyor. Adı Stacey'ydi."

Alnımı dizlerime dayadım. "Ben *Stacey'yim*."

"Hımm," diye mırıldandı. "Keşke."

Gözlerimi kapattım. "İyi misin? Nasıl hissediyorsun?"

"Ellerimdeki kanı çıkaramıyorum. Bir de biri önümde takla atıyor." Burnundan nefes verdi. "Biraz ürkütücü. Hey! Siktir olup gider misin?"

"Sakin ol. Gelmek üzereyim."

Telefondan başka bir ses duyuldu, Barry'ye aitti. "Ne halt ediyorsun sen?"

Kade esnedi. "Sadece kendi kendime takılıyorum."

Barry telefonu aldı. "Kimsiniz?"

Araba ara sokağa ulaşır ulaşmaz telefonu kapattım. Sürücü çantalarımı kaldırıma bıraktı. Ben de Barry'nin Kade'in başında dikildiğini, telefonunun ışığını onun üzerine tuttuğunu görünce hızla aşağı indim.

İki büyük çöp kutusunun arasında, sırtını duvara yaslamış halde yere yığılmıştı. Parmaklarının arasında yarısı içilmiş bir ot duruyordu. Onu öyle görmek nefesimi kesti. Gözlerini kör edici ışığa karşı kısmış, kendini korumak istercesine kıpkırmızı olmuş elini havaya kaldırmıştı.

"Siz ikiniz beni öldürmek için mi buradasınız?"

Barry iç geçirdi.

Bacaklarının arasına eğildim ve beni görebilmesi için telefonumun ışığını yüzüme tuttum. "Benim. Stacey. Hadi." Elimi uzattım. Kıyafetindeki kırmızı lekeleri gördüğümde yüzümdeki bütün kanın çekildiğini hissettim. "Kolunu boynuma dola."

"Fazla hızlı ilerliyoruz gibi görünüyor ama tamam."

Elimi tuttu. Tenindeki kırmızılığa ya da bir o yana bir bu yana kayan gözlerine bakmamaya çalışıyordum. Barry ile ayağa kalkmasına yardım ettik. Kade bir kolunu benim omzuma, diğerini Barry'ninkine atmışken tökezledi.

"Araba şurada," dedi Barry.

Hızla arabaya doğru ilerlerken Kade yüzümü inceledi. "Eski sevgilime benziyorsun."

"Biliyorum," diyerek Barry'ye baktım. "Gidebileceği bir otel var mı?"

Barry başıyla onayladı. Arabaya binip Kade'in yanına oturduğum sırada, Kade birden benden uzaklaşarak başını iki yana salladı.

"Hayır. Çalışmak istemiyorum."

Arabanın kapısını açmaya çalışmasını engelledim. O kadar bitkin durumdaydı ki bana karşı koyamadı.

"Sikeyim, çalışmayacağım diyorum!"

"Çalışmıyorsun," diye karşılık verdim. "Lütfen sakinleş, Kade."

Barry'nin oteline vardığımızda hâlâ sırtını okşuyordum. Kade ise koltukta, başı bacaklarının arasına düşmüş halde öne doğru yığılmıştı.

Onu içeri sokmayı başardık. Resepsiyonist, bir adamın neden lobinin duvarına başını yaslayıp çikolata aromalarından bahsettiğini sormadı. Bana su ikram etti ve ihtiyacım olursa temizlik servisini yönlendirebileceğini söyledi.

Kade'i asansöre bindirmeye çalışmak başlı başına bir mücadeleydi. Onu hapishaneye tıktığımı sanıyordu. Kafese kapatılabilecek bir hayvan olmadığını söylemişti, bu yüzden Barry ile onu merdivenlerden yukarı çıkarmak zorunda kalmıştık. Bu sırada dört kez merdivenlerden aşağı yuvarlanmıştı.

Sonuncusunda düşerken bir şekilde kolumu yakalamayı başardı. Üzerine düştüğümde güldü. Bana sadece eski sevgilisine benzemekle kalmadığımı, onun kadar sakar olduğumu da söyledi.

Odaya vardığımızda Barry buzdolabından su alırken Kade çoktan pantolonunun düğmelerini açmış, bana ne kadar ödediğimi soruyordu.

"Gidip bu pisliği temizlemem gerekiyor. Birkaç gün ortalarda olmayacağım. Burada kal. Bol bol su içtiğinden ve dinlendiğinden emin ol."

"Nereye gidiyorsun?"

Kade'e baktı. "Eğer bunu çözmezsem, Kade büyük ihtimalle hayatının geri kalanını hapiste geçirecek. Birçok şahidin önünde siyasi bir lideri vurdu."

Barry çıkarken Kade'e baktım. Odanın içinde sallanıyor, *The Greatest Showman*'nin *From Now On* şarkısını mırıldanıyordu.

"Bunu iç." Suyu ona uzattım. "Ve kendini kusturmaya çalış."

Yüzünü buruşturdu. "Kusmak mı? İstemem, teşekkürler."

Suyu tek dikişte bitirip şişeyi bir kenara fırlattı. Ardından bana geri dönüşüm hakkında bir şeyler anlatmaya başladı.

Bir süre sonra yatağa uzanıp gözlerini tavana dikti. "Seks yapmışız gibi davranabilir misin?"

Kaşlarımı çattım. "Ne?"

"Sadece... ona öyle yaptığımızı söyle. Çalışmak istemiyorum." Kelimeleri kulağa giderek daha da anlaşılmaz hale geliyordu.

Yavaş ve beceriksiz hareketlerle kıyafetlerini çıkarmaya başladı. Önce üstünü çıkardı, sonra pantolonunu indirmeye çalıştı. En sonunda ona yardım ettim. Her yeri çamur ve kan içindeydi. Çorapları ve saçları da buna dahildi.

"Muhtemelen sertleşmeyeceğim."

"Bu gece birini mi öldürdün?"

"Evet, birkaç kişiyi." Kulağının arkasından bir dal çıkarıp görünmez bir çakmakla onu yakmaya çalıştı. "Siktir." İki eli de yanına düşünce inledi. "Bundan nefret ediyorum."

Banyoya gidip bir bez ıslattım. Geri döndüğümde onu yatağın kenarında oturmuş, dirseklerini dizlerine dayamış halde buldum. Üzerinde yalnızca *boxer*'ı vardı.

Yüzünü sildikten sonra bezi duruladım. Kollarını, göğsünü ve ensesini temizlemek için tekrar harekete geçtim. Bacaklarının arasında durmuş, saçlarını temizlerken beni aniden kollarının arasına çekti. Vücudum bu sahiplenici dokunuşa karşı istemsizce tepki vermişti. Güçlü kolları etrafımda sıkılaşınca onu temizlemeyi bırakıp ellerimi omuzlarına yerleştirdim.

Kade alnını karnıma yaslayınca, "İyi misin?" diye sordum sessizce.

"Sana sarılıp senin o olduğunu hayal edebilir miyim?"

Başımı yana eğip kaşlarımı çatarak aşağı baktım. "Kim?"

"Eski sevgilim."

Bezi bir kenara fırlatıp parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim. Yumuşak bir sesle, "Tamam," dedim. "Uzan."

"Ona seks yaptığımızı söyleyecek misin? Senden para almayacağım, söz veriyorum."

"Stacey'ye mi? Sana para ödediğimi mi söyleyeceğim... *seks* için?"

"Siktir, hayır. Benden daha da çok nefret eder." Kafası karışmış halde kaşlarını çattı. "Elbette seks için. Başka neden burada olasın ki?"

"Ah." Midem bulanıyordu. "Özür dilerim."

"Dileme. Ona ödeme yaptın mı?"

"Hayır. Sadece..." Yutkundum. "Uzan."

Yatağa boylu boyunca uzanıp gözlerini yüzüme çevirdi. "Yine de çok güzel olduğunu inkâr edemem."

Yanağımın içini ısırdım. "Teşekkürler."

Gözleri kapalıydı, teni sıcacıktı. O yüzden yorganın üzerinde kalmasını söyledim. Yanında bekleyip beklememem gerektiğini düşündüm. Ben olmadan uyuyup uyuyamayacağını merak ediyordum.

Yarın uyanıp bana buradan siktirip gitmemi söyleyecekti. En azından öyle olacağını düşünüyordum. Benden iğrendiğini açıkça belli ettiği halde yine de bana yaklaşıyordu. Hayatımda hiç bu kadar kafam karışmamıştı.

Bu gece onunla kalacak, yarın da eve uçacaktım. Arkadaşlarımın meraktan deliye döneceğini tahmin edebiliyordum.

Kapüşonlumu çıkardım ama diğer kıyafetlerimi üzerimde bırakarak yanına uzandım. Güçlü kolları hemen etrafıma dolandı. Yüzüme yayılmak isteyen gülümsemeyi bastırmaya çalışıyordum. Bu yanlıştı. Hem de çok yanlıştı. Üstelik benim kim olduğumun farkında bile değildi.

Derin bir nefes aldım. "Seninle seks yapmak için kime para ödemem gerekiyordu?"

"İblisin ta kendisine." Esnedi. "Henüz o pislik kadınla tanışmadıysan söyleyeyim, kendisi korkunç biridir."

"Adı ne?"

Başını iki yana salladı. "Bunu söylemeye iznim yok."

"Sen... seks işçisi misin?"

"Öyle de diyebilirsin, evet. Ekstra getirileri olan bir seks işçisi..." Sesi yavaşça kısıldı.

Ortamı sessizlik kapladığında içimdeki huzursuzlukla mücadele etmeye çalıştım.

"Bana eski sevgilinden bahsetsene."

Aptaldım, şansını zorlayan aptalın tekiydim.

Cevap verirken sırıttığını hissedebiliyordum. "Her yerinde çilleri var. Eskiden o uyurken onları parmaklarımla takip ederdim, hatta sen de onun parfümünü sıkmışsın."

Tutuşunu sıkılaştırdı, ben de parmaklarımızı birbirine kenetleyip ellerimizi göğsümün üstünde sabitledim.

"Ayrıca onun gibi hissettiriyorsun. Sana sarılmam senin için sorun olmaz, değil mi? Kafam tamamen güzel olduğunda hep onu düşünüyorum ve bunun yardımı oluyor."

Başımı sallayıp gözyaşımı sildim. "Sorun yok."

"Teşekkür ederim."

Kalp atışlarım hızlanmıştı ama anladıysa bile bir şey söylemedi. "O benim ilk öpücüğümdü. Tüm ilklerim... ona ait. Kendisi kız kardeşimin en yakın arkadaşı. Bu beni kötü biri yapar mı?"

Başımı iki yana salladım. "Hayır."

Kısık sesle güldü. "Komik biridir. Eğer burada olsaydı ve keyfi yerinde olsaydı... Muhtemelen *hadi yatakta dans edelim. Tercihen çıplak olarak*, gibi bir şeyler söylerdi."

Sesimi taklit etme çabası berbattı ancak bu beni güldürdü. "Komik birine benziyor," dedim. "Başka?"

"Onu motosikletimin üzerinde sikmek istiyorum."

Gözlerim büyüdü. "Bence buna bayılırdı."

Sıcak bir dalga içimi sardı, yarı çıplak bedenini benimkine yaslayıp böyle şeyler söylemesi kalbimin ritmini daha da hızlandırıyordu. "Eve döndüğümüzde bana vakit ayırırsa belki onu motosikletle dolaştırmaya çıkarırım."

Sırtüstü döndüğümde Kade başını göğsüme indirdi. Bir kolunu belime dolarken diğerini kalçama yerleştirerek bana iyice sokuldu.

"Onu Stirling'deki daireme götüreceğim." Göğsüme yaslı başını sallayıp ekledi. "Belki gece bende kalır."

"Kendine ait bir evin mi var?" Üniversitedeyken öğrenci yurdunda kaldığını düşünmüştüm.

Kade güldü, sesi içimi ısıtıyordu. "Ben yetişkin bir adamım, seni şapşal. Elbette kendi evim var."

Gülümsedim, uykusu geldikçe ses tonu çok daha sevimli bir hal alıyordu. Bana daha da sokuldu, ben de saçlarının yukarı doğru dikilen koyu renk tutamlarıyla oynadım.

"Şimdi nasıl hissediyorsun?"

İç çekti, cevap verirken hafifçe kekeledi. "İ-iyi. Onun sesini duymak istedim ama telefonu açmadı."

Kaşlarımı çattım.

Aniden, "Çok param var ama üzerine kan bulanmış türden," diye itiraf etti gözleri kapalıyken. "O parayı onun için harcamama asla izin vermez, değil mi?"

"Peki ya sen istiyor musun? Eğer o senin eski sevgilinse..."

Beni duymazdan geldi, vücudu gevşemişti. "Onu özledim," diye mırıldandı. "Ama eskiden sahip olduğumuz noktaya geri dönme şansımız yok."

Gözlerimin yanmasına engel olmaya çalıştım. "Biliyorum."

"Hamileydi. Bir kızımız olacaktı, onu kaybettik."

Kalbim paramparça oldu. "Çok üzgünüm."

"Boktan bir durum."

Kade'in vücut ısısı düşmüştü ve tenini hafif bir ter tabakası kaplamıştı. Oda sıcaktı, bu yüzden altımdakini çıkardım.

Onu özledim, demişti.

Ben de onu özlemiştim.

Ancak Kade haklıydı, artık birlikte olmamız imkânsızdı. Çok fazla şey yaşanmıştı. Chris yine araya girip her şeyi mahvederdi. Üstelik Kade sakladığı o karanlık sırlarla ilişki yürütebilecek kadar dengeli değildi. Yardıma ihtiyacı vardı. Hem de acilen.

Yastık kaydı ve Kade beni biraz daha çektiğinde nefesim kesildi. Ona, yapbozun eksik bir parçası yerini bulmuş gibi kusursuzca uyum sağlıyordum. Kollarının arasında kendimi evimdeymiş gibi hissediyordum. İçimde kabaran duyguların yoğunluğundan neredeyse ağlayacaktım. Ona dönüp başımı

göğsüne yasladım. Düzenli nefes alış verişlerini dinlerken kokusunu içime çektim.

Gözlerim ancak gün doğmaya başladığında kapandı ve uzun zamandır ilk kez, Kade'in kollarında kendimi hiç olmadığı kadar güvende hissederek uykuya daldım.

32.BÖLÜM

KADE

GEÇMİŞE DÖNÜŞ 7

Stacey benim için her zaman ulaşılamaz olan o kızdı. İstediğim ama asla sahip olamayacağım kız. Kız kardeşimin en yakın arkadaşı olan ve benden varlığının her zerresiyle nefret eden o kız.

Bense herkesin bildiği o dengesiz çocuktum. Zihinsel olarak darmadağın, en temel duygularla bile mücadele eden o çocuk.

Ama ne zaman onun yanında olsam, hissedilebilecek her şeyi öğrenmek istiyordum. Onun için yeterince iyi olmak

istiyordum. Böyle hissedebilmeyi ve tıpkı annemle babamın ilişkisinde olduğu gibi bunun karanlık, uğursuz bir şeye dönüşmesinden korkmamayı istiyordum.

Stacey'yi incitmek beni mahvederdi.

Onun duştan çıkmasını beklerken bir şeyler karalıyordum. Londra'da bir oteldeydik. The Greatest Showman'i tiyatroda canlı bir şekilde izledikten hemen sonra odaya dönmüştük. Stacey gösteri boyunca ağlamıştı ve bu, içimde varlığından bile haberdar olmadığım korumacı bir duyguyu tetiklemişti.

Farkında olmadan, ikimizin baş harflerinin birbirine geçtiği kaba bir taslak çizmiştim. Ne aradığınızı bilmediğiniz sürece anlaması imkânsız bir çizimdi. Bunu onun için güzelleştirmek istiyordum. Tasarıma sarmaşık ve birkaç gül ekleyebilir, belki anlamlı bir söz yazabilirdim. Ama ne olması gerektiğine dair en ufak bir fikrim yoktu. O kısmı boş bırakıp detaylar üzerinde çalışmaya devam ettim.

Kapının kilidi açıldığında kâğıdı hızla cebime tıkıştırıp ayağa kalktım.

Islak vücuduna bir havlu sarmış halde odanın ortasında durdu. "Selam."

Sırıttım. "Selam."

"Uyuyakalmak istememiştim," dedi. "Uyandığımda gitmiştin, ben de sandım ki..." Dudağını dişlerinin arasına aldı.

Aramızdaki mesafeyi yavaşça kapatarak ona yaklaştım. Anını bütünüyle tatmış olmanın etkisiyle hâlâ serttim, Stacey ise o anın hemen ardından uyuyakalmıştı. "Ne sandın?"

Parmak eklemlerimi kolundan aşağıya doğru kaydırdığımda titredi. "Ben..." Sesi kısıldı, ben daha da yaklaşıp hızla atan nabzının üzerine masum öpücükler kondururken başını yana eğdi. Parmaklarım havlusunun üzerinde gezinerek tepkisini ölçüyordu, tereddüt ettiğini hissettiğimde durdum.

"Bu konularda çok deneyimsizim, Kade."

"Buraya gelmeden önce stüdyoda sikimi ağzına aldığın sırada neredeyse bayılacaktım."

Oda etrafımda dönüyordu ve yere yığılıp kendime gelmek için bir saniye beklemek zorunda kaldığımı itiraf etmekten utanmıyordum. Arabayı buraya sürerken beni bir kez daha boşaltmıştı ve kaza yapmamayı nasıl başardığım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Kızardı. "Diğer konularda hâlâ deneyimsizim."

Yanağını nazikçe avuçlayıp sesimi alçalttım. "Ben de öyleyim."

"Ne yaptığımı bilmemem seni rahatsız etmiyor mu?"

İnanamayarak hafifçe güldüm. "Stacey, benim de ne halt ettiğim hakkında hiçbir fikrim yok." Başparmağımla yanağını okşadım. "İkimiz de aynı durumdayız. Hazır olduğumuzda her şeyi birbirimizden öğreneceğiz. Acele etmek yok, tamam mı?"

Bana baktığında gözlerinin ardındaki bir kalkanın indiğini gördüğüme dair yemin edebilirdim. Kollarını boynuma dolayıp parmak uçlarında yükselirken havlusu hâlâ üzerindeydi, gözleri dudaklarıma kaydı. "Beklemek istiyor musun?" diye sordu kısık bir sesle. "Daha fazlası için?"

"Eğer sen istiyorsan."

Burnunu benimkine sürterken, "Sanırım şu anda sana ihtiyacım var," dedi. "Her şeyi yaşamak istiyorum." Sesi dudaklarıma karşı bir fısıltıya dönüştü. "Seninle. Şimdi."

İlk önce dudakları benimkileri buldu. Ardından onu kollarıma aldığımda bedeni benimkine kenetlendi ve havlu yere düştü. Sırtı yatağa değdiğinde dudaklarından tatmin dolu bir mırıltı yükseldi. Üzerine yerleşerek bedenini keşfetmeye başladım. Bu sırada o da gömleğimin düğmelerini açıyordu. Parmaklarını kalçasına yerleştirip sertleşen erkekliğimi bacaklarının arasına bastırdım.

Sonra geri çekilip kemerimi çözdüm ve deri kemeri hızla çıkarıp odanın diğer ucuna fırlattım. Elini boxer'ımın içine kaydırıp sikimi avuçladı, tırnaklarını aletimin alt kısmı boyunca ritmik hareketlerle gezdirmeye başladı.

Üstümdeki diğer kıyafetleri tekmeleyerek çıkarıp yataktan

aşağı fırlattım ve boğazının kıvrımlarını öperek yeniden bacaklarının arasına yerleştim.

Meme uçları sertti, aletimin ucunu uyluğunun iç kısmına sürterken göğsüme sürtünüyorlardı. Parmaklarımı içine soktuğumda dudaklarından dökülen iniltileri ağzıma hapsettim.

Çok ıslak, sıcak ve hazırdı.

Benimmiş gibi hissettiriyordu.

Stacey Rhodes benimdi.

Parmaklarımla amıyla oynarken meme ucunu ağzıma almamla vücudu titremeye başladı. Boştaki elimle diğer göğsünü avuçladım ve meme ucunu parmaklarımın arasında yuvarladım.

Adım dudaklarından döküldüğünde inledim, köprücükkemiği ve boğazı boyunca öpücükler kondurup yeniden ağzına döndüm.

Parmaklarım hızlandı, gözlerinin geriye kaymasına neden olan o hassas noktayı bulduğumda, "Bu sorun değil, değil mi?" diye sordum. "Cevap ver bana, Stacey."

"Değil!" Nefesini ağzımın içine doğru bıraktığında iniltilerini dilimle tattım. Aramıza uzanıp, "Bunu... yapabilir miyim?" diye sordu aletimi avuçlayarak.

"Evet." İçine bir parmak daha kaydırırken kendimi eline doğru ittim.

Öpüşürken ve ellerimizle birbirimizi tüketirken oda giderek ısınıyordu. Birbirimizin ağzına karşı inleyip duruyorduk. Dudağımı ısırıp emerken vücudumdaki tüm kan erkekliğime hücum etti. Ben de boynundan yukarı doğru öpücükler bıraktım.

Avuçlarının arasındaki aletim zonkluyordu. Öpücüklerimiz giderek daha aç, daha sabırsız bir hal aldı.

Sikimi bırakıp beni kendine çekmek için ayak bileklerini bacaklarıma doladı. "Seni istiyorum," dedi dudaklarıma karşı. "Her şeyini."

Ona baktım ve altımdaki varlığını hissettim. Güzelliğini seyrederken göğsümde deli gibi atan kalbimin ritmine kulak

verdim. Koyu renk saçları yastığa dağılmıştı. Dürüst olmak gerekirse çilleri, yanaklarındaki pembelik, uzun kirpikleri ve dolgun dudaklarıyla tüm bunları birlikte yaşayabileceğim ondan daha kusursuz birini hayal bile edemezdim. Stacey güzelliğin vücut bulmuş haliydi ve beni istiyordu.

Stacey bana aitti.

Ona kapılmış durumdaydım ve henüz sevgilim bile değildi.

Onu incitebilirdim. Tanrım, onu incitecektim. Bir şekilde her şeyi mahvedecek, bunu onun için kâbusa dönüştürecektim.

"Ya canını yakarsam?"

Stacey yüzümü ellerinin arasına aldı. "İlk seferin acılı olabileceğini duymuştum. Ama hazırım, Kade."

Kaşlarımı çattım. "Seni incitmek istemiyorum."

"Yavaştan alırız. Parmaklarını kullandığında canım acımıyor... Eğer rahatsız olursam sana söylerim, tamam mı?"

Başımı salladım. "Prezervatif getirmedim."

Aptallığım yüzünden kendimi boğabilirdim.

Gülümsedi. "Valizimin ön gözünde var."

"Unuttuğum için utanmam gerekir ama bir yandan bunu yanına almış olman fazla etkileyici."

Valizin önüne eğilip açılmamış bir prezervatif paketi çıkarırken Stacey sırıttı.

"Büyük boy almayı bile akıl etmişsin." Hafifçe gülüp dışındaki plastiğini yırttım. "Aferin kızıma."

Yatağın kenarına doğru emeklediğinde tüm dikkatim dağıldı. Önünü işaret ederek, "Burada dur," dedi.

Tereddüt etmeden dediğini yaptım. Yerimi aldığımda kutuyu açmamı söyledi ama sikimi ağzının içine aldığı an kutuyu neredeyse kafasına düşürüyordum.

Geriye çekilip sikimi dudaklarının arasından çıkarırken, "Kutuyu aç ve bir tane çıkar," dedi.

Ağzı yeniden sikimle buluşup dili zonklayan erkekliğimin üzerinde yukarı doğru kayarken yutkundum, paketi hızla parçalara ayırdım.

"Nasıl takılacağını biliyor musun, yoksa benim mi denememi istersin?"

Odamda sıkıntıdan patlarken akla gelebilecek her prezervatifi denediğimi itiraf etmek istemiyordum. Bu yüzden başımı iki yana sallayıp bunu onun yapmasını söyledim. Prezervatifi aletime geçirip aşağı doğru yuvarlarken gözlerini üzerimden ayırmadı. Ardından yatağın ortasındaki yerini alıp başını yastığa koydu.

Üzerine çıkıp aletimin ucunu girişine hizaladığımda göğsümde yükselen paniği bastırarak yalnızca ona odaklanmaya çalıştım. Eğer yanlış yaparsam canını yakabilirdim. Eğer başarısız olur ve bunu beceremezsem, bir daha asla seks yapmayacaktım.

Onu incitirsem sikimi kesip atardım.

Ya bu konuda iyi değilsem?

Dez ve Base'in pek çok kez birini becermek hakkında konuştuklarını duymuştum, hatta Base'den birinin içinde olmanın ne kadar sıcak, ne kadar sıkı ve ne kadar muazzam hissettirdiğine dair ayrıntılı bir tasvir bile dinlemiştim.

Ama şu an düşündüğüm şey bu değildi.

Aklımdan geçen tek şey, çoğu konuda beceriksiz olduğumdu. Bu işin onun için kaçınılmaz bir şekilde berbat geçeceğini düşünüyordum.

Kahretsin, kız bana kendisini nasıl tatmin edeceğimi tarif etmek zorunda kalmıştı.

"Hey." Yumuşak sesi düşüncelerimi böldü. Ellerini yüzüme koydu. "Benimle kal."

"Buradayım." Sesim titredi. "Özür dilerim."

Eli göğsümden aşağı kaydı. "Dileme."

Kendimi durdurmak için dilimi ısırdığımda bunu fark etti. O işlevsiz kalbimi ısıtan güzel gülümsemesi dudaklarında belirdi, ardından bana doğru yükselip dudaklarını benimkilere bastırdı.

Öpüşürken hiçbir şeyi aceleye getirmedik. Aletimin ucu ya-

vaşça içine sızarken kollarım kahrolası şekilde titriyordu. Sanki amı beni dışarı itmeye çalışıyor, aletimi kendisinden uzaklaştırmak istiyormuş gibiydi.

Kalçamı ileriye doğru itmeyi bıraktım. Derin bir nefes aldım. Alnından öpüp iyi olup olmadığını sordum, başıyla onaylayıp topuklarını kalçama bastırdığında da yavaşça içine doğru ilerledim.

Gözlerimizi ayırmadan, dudaklarımız aralanmış bir halde her santimiyle birbirimizin ilki olduk.

Ve umarım sonuncusu.

"Siktir. Beni çok sıkı kavrıyorsun." Aletimi biraz daha derinlere gömmeye çalıştığımda yüzünü ekşitti, anında hareketsiz kaldım. "Eğer canın yanıyorsa bunu yapmak zorunda değiliz."

Geriye doğru çekildim, kadınlığının duvarları etrafımda sıkışıyordu. Aletimin başı hâlâ içindeyken konuşmasını bekledim.

"Hayır." Ayak bileklerini uyluklarımın arkasına daha sıkı doladı. "Canım acımıyor, daha çok baskı gibi. Sadece..." Kalçasını nazikçe döndürdüğünde tısladım. "Devam et."

Bedenimi bedenine yasladım, onu öperken dirseklerim başının iki yanına yaslanmıştı. Stacey dilimi emerken yavaşça birkaç santim geri çekilip sonra yeniden kendimi içine ittim. Bu dudaklarının arasından hafif bir inilti kaçmasına neden oldu.

Her kontrollü hareketimde karın kaslarım biraz daha geriliyordu ama gözlerimi Stacey'den ayırmıyordum. En ufak bir rahatsızlık belirtisini bile kaçırmamaya çalışıyordum. Tüm dikkatimin onun üzerinde olduğunu görmesini istiyordum. Bu sadece seks olabilirdi ama duygularımı böylesine altüst eden şeyin bedeninden çok kendisi, ruhu ve o kahrolası kalbi olduğunu bilmesini istiyordum.

Parmaklarını pazılarıma geçirdiğinde aramızdaki sessizlik, iniltiler ve düzensiz nefeslerle yer değiştirdi. Alnımı onunkine yasladım. "Nasıl hissettiriyor?"

Stacey kalçasını benimkine doğru sallayıp neredeyse aletimin tamamını içine alırken inledi. "Daha fazlasını istiyorum."

"Daha fazlasını mı?"

Başını salladı. "Evet. Bana daha fazlasını ver, Kade."

Nasıl hissettirdiğini ölçmek için daha sert bir şekilde içine girdiğimde dişlerimi birbirine bastırdım.

Siktir.

Gözbebekleri tamamen büyümüştü. Hazdan sersemlemiş gibiydi ve kendimi içine her itişimde bedeni altımda titriyordu. Onu kendinden geçiren o noktayı buldum. Dizinin arkasına kolumu dolayarak bacağını biraz daha kaldırdım ve aynı ritimde devam ettim.

Sıcaklığını hissedebiliyordum. Hızlı değildim, yavaş ve kontrollüydüm. Hareketlerimle birlikte amının aletimi sıkıca sarması boğazımdan bir inilti kaçmasına neden oluyordu. Bu yüzden onu soluksuzca öptüm.

Onu öptükçe öpmek istiyordum.

Stacey bana doğru kıvrıldı, nefeslerimiz birbirine karışıyordu.

Onunla tanıştığımda on beş yaşındaydım ve saplantım tam da o gün başlamıştı. Şimdi, bedeninin altımda titrediğini hissederken ve dudaklarımdan adım dökülürken bundan asla vazgeçemeyeceğimi biliyordum.

Haz içimde filizlenip vücudumdaki her kası harekete geçirirken hayalarım kasıldı ve prezervatifin içine boşaldım.

Nefesimi toparlamaya çalışırken onu ezmemeye dikkat ederek üzerine yığıldım, ardından geriye çekilip içinden yavaşça çıktım. Prezervatifi yatağın yanındaki çöp kutusuna fırlattıktan sonra yanağını okşadım. "Konuş benimle, Çilli. Nasıl hissediyorsun?"

Sırıttı. "Harika."

"Ağrın var mı?"

"Birazcık." Aşağıya göz attığımızda aramızdaki çarşafta beliren kan lekelerini gördük.

Elleriyle yüzünü kapatmasını engelledim. "Böyle şeyler için utanmana gerek yok. Benimleyken asla utanma, tamam mı?"

"Bu seni iğrendirmiyor mu?"

Başımı iki yana salladım. "Sen iyi olduğun sürece başka hiçbir şey umurumda değil."

"İyiyim."

Burnunun ucunu öptüm. "O zaman ben de iyiyim."

Orgazm sarhoşluğuyla yukarı uzanıp beni öptü. Masum bir öpücüktü ancak geçen bir saat boyunca birbirimize kondurduğumuz diğer tüm öpücüklerden çok daha anlamlıydı.

Onu banyoya taşıyıp ikimizi de temizlerken adını ancak yeni yeni koyabildiğim bir duygu hissediyor olabileceğimi fark ettim. Daha önce varlığından bile haberdar olmadığım, hissedebileceğimi hiç düşünmediğim bir duyguydu.

İnsana dünyadaki herkesi kör etme isteği veren türdendi, böylece kimse onun ne kadar güzel olduğunu asla göremezdi. Kulak zarlarına tornavida saplama isteği uyandıran bir duyguydu, böylece gülüşünü kimse duyamazdı. Benden sonra herhangi birinin ona sahip olabileceği düşüncesi bile aklımı kaçıracakmış gibi hissetmeme neden oluyordu.

Tehlikeliydi.

Hem de fazlasıyla tehlikeliydi.

Sanırım Stacey Rhodes'a âşık oluyordum.

33.BÖLÜM

KADE

Rüya -ya da kâbus- her zamanki yerinde son buldu. Gerçekliğe dönebilmek için birkaç dakika beklemek zorunda kaldım.

Saçlarım dağılmış durumdaydı. Uyuşmuş sol kolumun üzerinde bir baş duruyordu ve parmaklarımız birbirine kenetlenmişti. Diğer elim sıcak bir göğse yaslanmıştı. Bir kol beni iki göğsünün arasına hapsetmişti.

İşimi bitirdikten sonra hızla toparlanır ve giderdim. Geceyi onlarla geçirmezdim. Onları siker, ortamı terk ederdim. Sonra da Bernadette'e rapor verirdim.

Gözlerimi açtığımda o tanıdık hindistancevizi şampuanının kokusu ve içimi kaplayan o tuhaf tatmin hissi anlam kazandı. Koyu saçları, çilleri ve dövmeli teniyle Stacey kollarımın arasındaydı.

Birkaç kez göz kırptım.

Stacey...

Kollarımın arasında yatıyordu. Uzun, çıplak bacakları bacaklarıma dolanmıştı ve benim üzerimde yalnızca *boxer* vardı.

Eğer Stacey'yi becerdiysem ve bunu hatırlamıyorsam kendime fena halde öfkelenecektim.

Kımıldandı. İçimdeki bir parça -*devasa* bir parça- uyanmasını istemiyordu. Böylece biraz daha bu şekilde kalabilirdik. Gözlerim yeniden kapanırken onu biraz daha kendime çektim. Dizlerimiz bükülü haldeydi. İri bedenim onunkini tamamen sarıyordu ama yine de kendimi rahat ve... Eh, tuhaf hissediyordum.

Dün geceye dair pek bir şey hatırlamıyordum. Beş adam tarafından yere bastırıldığım ve koluma bir iğne saplandığını hissettiğim andan sonra her şey kararmıştı.

Stacey'nin kız kardeşim ve Tylar'la evde olması gerekiyordu. Neden buradaydı? Neden rasgele bir otel odasında bana sokulmuş halde yatıyordu?

Uykunun bulanıklığı içinde gözlerimi tekrar kapattım. Kendini bana daha da yasladığında kalp atışlarım hızlandı.

Bir kez daha kımıldandı ve kalçası sabah ereksiyonuma sürtündü. Dudaklarımdan bir inilti döküldüğünde hareketleri durdu. Olduğum yerde kalıp yüzümü saçlarının arasına gömdüm, kolumu beline doladım. Aramızdaki o derin, sessiz çekim neredeyse katlanılamayacak kadar yoğundu.

Uyandığını biliyordum. Muhtemelen kendi içinde ne haltlar döndüğünü sorguluyordu. Başını yastıktan hafifçe kaldırırken karın kasları gerildi.

Stacey'nin nefesinin ağırlaşması ve kalbinin göğsüme karşı deli gibi çarpması beni tahrik etmemeliydi ama kontrolümü

kaybediyordum. Arkasını dönmesini sağlamak, *boxer*ımı aşağıya sıyırmak ve sikimi derinlerine itmek istiyordum.

Son iki yıldır kaç kez böyle, o kollarımın arasındayken uyanmak istediğimi biliyor muydu? Bunu bu kadar çok istediğim için kendimden nefret etmiştim ama bu pozisyonda olabilmek için bütün kurallarımı çiğnerdim.

Ve işte buradaydım.

Bernadette eğer bunu öğrenirse Stacey'yi öldürtürdü. Sadece burada bulunarak bile onu tehlikeye atıyordum.

Bacaklarını hafifçe araladığında göğsümden bir inilti yükseldi, böylece *boxer*'ımın kumaşı içinde zorlanan sikim amının üzerine yerleşmiş oldu. "Neden benimle aynı yataktasın?" diye fısıldadım.

Cevap vermedi, sadece bana doğru sürtünmeye devam etti. Yıpranmış kenarları olan iki yapbozun parçası gibi kusursuz bir uyum içindeydik. Parmaklarımın etrafındaki parmakları sıkılaştı, nefesi ağırlaştı ve aramızdaki o sonsuz küçük mesafeyi kapatmak için kalçamı ileriye doğru ittim.

Elimi belinden çekip parmaklarımı kaburgalarında dolaştırdım. Başparmağım tenini okşarken, "Sutyen giymemişsin," dedim.

Avucum yavaşça, ağır ağır aşağı kaydı. Tenimin teniyle buluştuğu noktaya kadar ilerlediğimde, "Evet," diye soludu.

Parmaklarım uyluğunun içine doğru süzüldü. Aletimin ucunu kavradım ve, "Eğer bunu yaparsam benim için tamamen çıplak olduğunu mu göreceğim?" diye sorarken onu kadınlığından ayıran kumaşın ardında biriken sıcak ıslaklığa doğru usulca yaklaştırdım. "Hımm... Yaramaz kız." Orta parmağımı tangasının ince ipine takıp yavaşça yana çektim. Ardından parmaklarımı kaygan teninde gezdirerek klitorisini okşadım.

Benim için fena halde ıslanmıştı.

Tam adımı inleyeceğini düşündüğüm anda aniden, "Kade! Hayır! Tuvalete gitmem lazım!" diye bağırdı. Ardından elimi

bacaklarının arasından çekip teması kesti. Cevap vermeme fırsat bile kalmadan, hatta ağzımı açamadan banyoya koştu ve kapıyı arkasından çarparak kapattı.

Ortaparmağıma baktıktan sonra onu ağzıma götürdüm. Tadını alırken kafam iyice karışmıştı.

Dışarı çıkması beş dakikasını aldı. Gergin bir şekilde sessizce kolunu ovuşturmasını izledim.

"Neden burada olduğumuz hakkında pek bir fikrim yok," dedim başımı yana eğip onu incelerken. Yatağa doğru birkaç adım atmış, ardından durmuştu. Sanki yatağa geri dönmek istiyor ama benim buna nasıl tepki vereceğimi kestiremiyor gibiydi.

Onu yeniden yanıma çekmek fazlasıyla hoşuma giderdi. Ama bunu gerçekten yapıp yapmamayı düşünecek kadar zamanım olamadan konuştu.

"Sarhoş Kade uyuşturucu almanın iyi bir fikir olduğuna karar verip beni aradı. Durumunun çok kötü olduğunu ve hiçbir arkadaşına ulaşamadığını söyledi. Ben de havaalanından çıkıp seni almak için o ara sokağa geldim. Barry de oradaydı ve seninle burada kalmamı söyledi."

Dün gece Barry'yi gördüğümü hatırlamasam bile davette öfkelendiğimi ve önemli birini vurduğumu hatırlıyordum.

Kalbimin düzensiz ritmini yatıştırmaya çalışarak bir şeyler mırıldandım. Ancak bakışlarım vücudunun kusursuz kıvrımlarından aşağıya kaydıkça kalp atışlarım daha da hızlandı. "Çok naziksin. Beni kurtarmak için eve dönmekten vazgeçmişsin."

Stacey alaycı bir şekilde güldüğünde sikim sertleşti. "Kapa çeneni, eve döneceğim. Burası Barry'nin odası, sadece gitmeden önce iyi olduğundan emin olmak istedim."

İki elimi de başımın arkasına kenetledim. "Düzüştük mü?"

Bir kez daha o alaycı tavrıyla güldü. "Yatağındaki kişinin ben olduğunu bile bilmiyordun. Neden düzüşelim ki? Ayrıca, sadece sarılmak istediğini açıkça belirttin."

Dudağımın kenarı hafifçe kıvrıldı. "Sadece sarılmak istedim, öyle mi?"

"Evet. Görünüşe göre bazı şeyler hiç değişmiyor."

"Yani yatakta benimle, üzerinde sadece tişörtünle uyudun ve elimi memelerine mi bastırdın?"

Çenesini sıktı. "Eğer bariz olanı yüzüme vurmaya devam edeceksen kendime başka bir oda tutacağım."

Tek kaşımı kaldırdım. "Biraz daha kalmak istiyor musun?"

"Öyle bir şey söylemedim."

"Doğru," dedim. "Ben isteyip istemediğini soruyorum."

Evet de.

Kahretsin, evet de.

Eğer istemiyorsa burada kalmasını söylemeyecektim ama gitmesini de istemiyordum.

"Almaman gereken bir şey aldığını söyledin ve seninle seks yapmak için para ödediğimi sandın." Başını iki yana salladı. "Seni hiç böyle görmemiştim. Benim tanıdığım Kade uyuşturucudan nefret ederdi ve kendini asla bu hale düşürmezdi."

"Tanıdığın Kade iki yıl önce öldü," dedim. "Onu unut."

Dudağını ısırdı. "Ölmedi."

Ölmemiş olsam bile yakında öleceğim.

Ya da sen öleceksin.

Konuşmak istiyordum ama o kadar üzgün görünüyordu ki kelimeler dudaklarımı bir türlü terk edemedi.

"Dün gece beni korkuttun."

Dişlerini fırçalamak ve yüzünü yıkamak için yeniden banyoya girdi, ben de kapı aralığından onu izledim. Duraksayıp lavaboya tutunarak başını eğdi, derin bir nefes aldıktan sonra tekrar yanıma döndü.

"Kullanabileceğin yedek bir diş fırçam var, kıyafetlerin de yakında burada olur. Her tarafın kan içindeydi, bu yüzden onları kuru temizlemeye vermek zorunda kaldım."

Yüzümü yıkayıp banyodaki işimi hallettiğimde üzerimdeki kanı yine onun temizlediğini fark ettim. Çöp kutusunda kana

bulanmış bir bez duruyordu.

Banyodan çıktığımda hâlâ burada olmasını umursamamaya çalıştım. Beni aldatmıştı ve bu gerçeği yavaş yavaş göz ardı etmeye başlamam canımı sıkıyordu.

Tanrı'ya şükür telefonum kapalı olduğu için kimse bana ulaşamıyordu. Barry'nin de ben buradayken kimsenin izimi süremeyeceğinden emin olduğunu düşünüyordum.

Teknik olarak burada güvendeydim.

"Birazdan *Uber* çağırırım," dedi Stacey yatağın kenarına otururken. "Henüz saat erken."

"*Uber* mi?"

Başını sallayarak, "Seninle burada kalamam," dedi. "Az önce başka bir uçuş için rezervasyon yaptım ama uçuşum iki gün sonra. O zamana kadar başka bir yerde kalacağım."

Gitmesini istemiyordum. Telefonumun şarjının bitmiş olmasından ve onunla burada olmaktan... bir şekilde hoşlanıyordum.

Onu çok büyük bir tehlikenin içine attığımın farkındaydım. Her ne kadar Bernadette'in beni burada bulamayacağını düşünsem de böyle bir ihtimal vardı.

Beni bulduğu anda Stacey'yi de bulurdu. İşte o zaman eski sevgilimi onun radarından uzak tutmak imkânsız hale gelirdi. Bernie, Stacey ya da benim için ne ifade ettiği hakkında hiçbir şey öğrenmemeliydi. *Daha doğrusu, bir zamanlar benim için ne ifade ettiği hakkında.*

"Kendimi hasta hissediyorum," diye yalan söyleyerek yatağa uzandım. "Yanımda kal, sonra gidersin." Başımı kaldırıp bir cesaretle şansımı denedim. "Yatağa geri dön."

Stacey yatağın ucundan kalktı ve irileşmiş gözlerle bana döndü. "Ne? Hayır. Kanepeye geçebilirim." Pencerenin önündeki, kesinlikle rahatsız görünen küçük kanepeyi işaret etti. "Sen uyu. Uyandığında *Uber* çağırırım."

Gözlerimi kapattım. "Nasıl istersen."

Birkaç kez iç çekip mırıldandı. Ardından kanepeye uzan-

mayı deneyip bir süre telefonuyla oyalandı. En sonunda pes ederek yorganı kenara çekti, yatağa yerleştiğinde sırıttım. "Bana karşı koyamayacağını biliyordum."

Göğsüme hafifçe vurdu. "Senden nefret ediyorum."

Yan dönüp onu yeniden göğsüme çektim. Böylece uyandığımız pozisyona geri dönmüş olduk. Ancak bu kez uyanıktım ve tamamen kendimdeydim. "Ben de senden nefret ediyorum."

Yine de bedenlerimizin kahrolası şekilde birbirine uyum sağlamasına bayılıyordum.

"Sertleşiyorsun," dedi sanki bunun farkında değilmişim gibi. "Kes şunu."

Güldüm. Uzun zamandır dudaklarımdan dökülmeyen, gerçek ve içten bir gülüştü bu. "Elimde değil."

Kıkırdadığında aklım durdu. Kahretsin, bu sesi çok özlemiştim.

"Bana dön," diye emrettikten sonra dişlerimi teninde usulca gezdirdim. Nefesi kesilirken omuzları gerildi.

"Neden?"

"Sana bakabilmem için."

"Beni milyarlarca kez gördün," diye karşılık verdi yüzünü bana çevirmek için arkasını dönerken. "Ayrıca bu kulağa biraz ürkütücü-"

Onu kalçasından yakalayıp kendime doğru çekerek sözünü kestim. "O cümleyi tamamlama, Çilli," diye uyardım.

"Yoksa ne olur?" diye sataşıp dizini yukarı çekerek kalçama doladı. Tişörtü beline kadar sıyrılmışken elim çıplak kalçasındaydı.

Bakışları aramıza, sertleşen sikimi ona yaslandığı noktaya kaydı. *Tanrı aşkına, ne olmasını bekliyordu?*

"Vay canına. Gerçekten *çok* sertsin."

Sıcaklığını hissederken sırıttım. "Ve sen de gerçekten çok ıslaksın."

Başını iki yana salladı. "Hayır."

Gözlerimi kıstım, onu sırtüstü yatırıp tek elimle bileklerini kavrayarak başının üzerinde sabitlediğimde çığlık attı. Elimi tangasının içine sokup ne kadar ıslak olduğunu hissettiğimde göğsümden bir inilti yükseldi. Parmaklarım klitorisini okşadı, ardından işaret ve yüzükparmağımla kıvrımlarını aralayıp ortaparmağımı içine soktum. "Seni küçük yalancı."

Elimi geri çektiğimde sızlansa da ortaparmağımı ağzına doğru bastırdığımda gözleri büyüdü.

"Aç."

Dudakları aralandı, parmağımı diline doğru sürterek Stacey'nin kendi tadını almasını sağladım. "Tadın hâlâ benimmiş gibi, Çilli."

Kendini sikime bastırdığında kasıldım.

"Bunu yapmaya devam edersen seni sikebilirim."

"Tabii ben izin verirsem."

Bileklerini yatağa daha da bastırdığında nefesinin kesildiğini duydum. "İzin verecek misin?"

Stacey cevap vermek yerine beni kışkırtmayı seçti ve kendini yeniden bana doğru sürttü. Boştaki elimi boğazına sarıp inledim, Stacey bu yanımı seviyordu. Kontrolü ele alan, sert ama arzuyla dolu yanım hoşuma gidiyordu. Aramızdaki öfke, birbirimizi aklımızı yitirene kadar becerme ihtiyacıyla iç içe geçmişti.

Erkekliğimin ucu girişine baskı yapıyordu ama aramızdaki tek engel iç çamaşırlarımızdı. Hayatımda hiçbir kumaş parçasından bu kadar nefret etmemiştim.

"Amın sırılsıklam. Meme uçların sertleşmiş, gözbebeklerin büyümüş ve nefesin ağırlaşmış durumda. Eğer bana seni sikmemi söylemezsen, bunları işaret olarak algılayıp yine de seni sikeceğim."

"Beni sikmek istiyor musun?"

"Tabii ki kahrolası şekilde istiyorum." Aramızdaki tüm engelleri yırtmak isteyerek üstünde yükseldim. Kalbi tenini delecek bir kuvvetle atıyordu, başparmağımı çenesinde gez-

dirdikten sonra altdudağını aşağıya doğru çektim. "Boşuna sertleşmedim."

"Eğer beni istiyorsan..." Kendini güçlü hissetmesini sağlayacak olan o kelimeyi fısıldamadan önce sırıttı. "*Yalvar.*"

"Yalvarmamı mı istiyorsun? Amına sahip olmak için nasıl yakarmamı istersin? Sözlerle mi, yoksa dizlerimin üzerine çökerek mi?"

Gözleri parıldadı. "İkisini de istiyorum."

Boğazındaki tutuşumu gevşettim. "Pekâlâ."

Stacey'yi uyluklarından yakalayıp yatağın kenarına doğru hızla çektiğimde çığlık attı. Aralarına geçip diz çökerken bacakları aşağıya sarktı. "Ama sakıncası yoksa, önce biraz tadına bakmak istiyorum."

Dirseklerinin üzerinde doğrularak bacaklarını kavrayıp iki yana açışımı izledi. Tangasının üzerinden bile ne kadar tahrik olduğunu anlayabiliyordum. Yeniden tadını alabilecek olmanın heyecanıyla yutkundum.

Yaptığı şey yüzünden ondan hâlâ nefret ediyordum ancak nedense onunla vakit geçirdikçe bu duygu köreliyordu. Bu, onu yavaş yavaş affettiğim anlamına mı geliyordu?

Beşinci kuralı mı çiğniyordum?

Hayır.

Sol uyluğunun iç kısmına bir öpücük kondurdum. Gözlerimizi birbirimizden ayırmadan, öpücükler ve yavaş dokunuşlarla iç çamaşırına doğru ilerledim. Soluk pembe tangasının, klitorisinin hemen yanına ulaştığım anda bacakları titredi. Birkaç saniye sıcak nefesimi tenine üfleyerek oyalandıktan sonra sağ uyluğuna doğru öpücükler bırakarak ilerledim.

Göğsü hızla inip kalkarken yorganı avuçlarının içine hapsetmişti. "Senden nefret ediyorum, Kade," diye tısladı. "Senden *gerçekten* nefret ediyorum."

Kumaş dudaklarıma sürtünürken klitorisinin üzerine doğru eğilip, "Gerçekten mi?" diye fısıldadım. Nefesi kesildi. "Bunu yaptığımda bile mi?"

Dilimin ucunu kadınlığının kenarından usulca yukarı kay-

dırdığımda bütün bedeni titredi. "Ya da bunu yaptığımda?" Diğer tarafını da aynı yavaşlıkla yalayınca dudaklarının arasından bir sızlanma döküldü. "Peki ya burası?"

Dilimin ucuyla girişini usulca yokladığımda başını geriye atarak inledi. O ince kumaş parçası, ıslaklığının tadını almama engel olamıyordu.

"Bacaklarını benim için araladığın ilk andan beri amcığın bana ait." Parmaklarımı tangasına geçirdim. "Havuz evinde yanıma oturduğundan beri." Kumaşı bacaklarından aşağıya doğru sıyırdım, o pürüzsüz teni beni karşılarken tangayı bir kenara fırlattım. "O kahrolası çadıra girip beni öptüğünden beri öyle."

Dilimi hızla içine daldırıp aynı hızla geri çıkardığımda uylukları kasıldı. Kendimi kontrol etmeye çalışırken gözlerim kapandı, dişlerim birbirine kenetlendi. *Siktir.* O boşalmadan önce ben boşalabilirdim.

Nefesimi kontrol etmeye çalışıp onu kendinden geçiren o noktadan bilinçli olarak uzak durdum. Oraya sıcak nefesimi üfledikten sonra yeniden uyluğunu öpmeye yöneldim. Diğer uyluğuna geçmeden önce dudaklarım teninde gezindi.

"Seni öldüreceğim," diye mırıldandı. "Ya silahını bulup seni vuracağım ya da boğacağım."

Uyluklarını sıkıca kavrayıp esnekliğinin izin verdiği kadar iki yana açtım. "Denemen için sana meydan okuyorum," dedim. "Birinin hayatına son verme konusunda oldukça yetenekliyimdir. Ama evet, kesinlikle denemelisin, Çilli. Beni öldürmeye çalışırken seni becermeyi çok isterim." Ardından yüzümü bacaklarının arasına gömdüm.

Dilimin dokunuşuyla bütün bedeni irkildi. Yavaş ve sabırlı hareketlerle onu okşamaya devam ettim. Elleri çarşafları bıraktı, parmakları saçlarımın arasına dolandı. Kendini bana doğru iterek, "Lütfen durma," diye inledi.

Sırılsıklam olmuştu, benim için resmen eriyordu. Kusursuz bir tadı vardı, bağımlılık yapıcıydı ve ben onun derinlikle-

rinde memnuniyetle boğulabilirdim. İki parmağımı yavaşça içine kaydırırken o hassas noktayı sertçe emdim, iç duvarları anında parmaklarımı sıkıca kavradı.

Bir parmağımı daha içine soktuğumda dudaklarından bir nefes daha döküldü, *boxer*'ımın içindeki aletim patlayacak kadar sertleşmişti. Uyluğunu bırakıp kendime dokunmak istiyordum ancak bunu ona bırakacaktım.

Parmaklarımı içinde kıvırıp kusursuz, kahrolası amının kasılmasına neden olan o tatlı noktaya dokunduğumda, "Ah, *siktir*, Kade!" diye inledi yüksek sesle.

Adımı onun dudaklarından duymak, bütün uyuşturuculardan daha etkiliydi. Göğsüm, elinin saçlarımın arasında sıkılaşmasıyla aynı anda daraldı. Parmakları neredeyse koyu renk tellerimi koparacaktı. Adımı daha yüksek sesle haykırmasını istiyordum. Adımın sonsuza dek dudaklarında kalmasını istiyordum.

Stacey çözülürken bacaklarını kapatmaya çalışıp parmaklarımı sıkıştırdı. Hareketlerimi hiç kesmedim. Gözleri geriye doğru kayarken bütün bedeni titriyordu.

Orgazmının her kasılışı ve her sarsılışında uylukları beni daha da sıkı sardı ama umursamadım. Yüzüm tamamen onun arzusuyla ıslanmıştı ve o an olduğum yerde kalıp bayılacak kadar kendimden geçebilirdim.

Tatlı sularının son damlasına kadar tadını çıkarırken, "Tadın çok güzel," dedim. "Çok ama çok güzel."

Nefes nefese, teninde ter damlaları birikmiş halde bana baktı. "Öyle mi?"

"Dehşet derecede." Parmaklarımı içinden çıkardığımda yüzünü buruşturdu.

Titreyen bedeninin üzerine tırmandım ve derinlerine gömülmek için yanıp tutuşarak sertliğimi amına bastırdım. "Ağzını aç." Sırf onu delirtmek için, "Seni ahlaksız küçük sürtük," diye ekledim.

Hırlayıp tırnaklarını karnıma geçirerek derimi yırttı ve her

bir kasımın kasılmasına neden oldu. "Bana öyle seslenme."

Kaya gibi sertleşmiş aletim bu acıyla ve yüzündeki öfkeli ifadeyle birlikte daha da zonkladı. Yine de beni istiyordu. Ayak bileklerini sırtıma doluyor, beni kendine biraz daha çekiyordu.

Çenesini kavrayıp dudaklarını araladım. "Dilini çıkar."

Dilime dolanan tadını almasını sağladım.

Kendi tadı boğazından aşağıya süzülürken orgazm sarhoşluğuyla dolu bakışları üzerimde kaldı. "Gördün mü?" diye mırıldandım. "Çok lezzetlisin."

Başını salladı ve bileğimi kavrayıp parmaklarımı ıslaklığını emmek için iyice ağzına yaklaştırdı. Parmaklarımı biraz daha derine ittim. Parmak eklemlerim dişlerine hafifçe çarparken nefes nefese hali beni daha da sertleştirdi.

"Aferin kızıma."

Övgümle gözleri alev aldı, altdudağımı dişlerimin arasına alırken ağzımı izledi. Parmaklarımı dışarı çıkardığımda bana sert bir bakış attı. "Bana sürtük dedin."

Başımı salladım. "Evet, dedim."

Ağzını sildikten sonra doğrulup beni yan tarafa itti. Ardından ayağa kalktı, ellerini yumruk yaparak banyoya doğru yürümeye başladı.

Doğrularak, "Ne yapıyorsun?" diye sordum. Tişörtünü çıkarıp çıplak sırtını bana döndüğünde sanki mümkünmüş gibi biraz daha sertleştim.

Omzunun üzerinden bana baktığında yutkundum. "Duşa giriyorum."

Nefesimi tuttum. Ne kadar kahrolası derecede güzel olduğunun farkında mıydı? Tamamen çıplaktı ve aletim canımı acıtacak kadar sertti.

Banyoya girdiğinde kapıyı kapatma zahmetine bile girmemişti.

Kahretsin...

Peşinden gitme.

Peşinden gitme.

Peşinden gitme.

En kötü ne olabilirdi ki? Zaten tatildeyken onu becermiştim.

"Sikerler."

34.BÖLÜM

KADE

Duşta ona katıldığım anda dönüştüğüm adam yüzünden dizlerimin üzerine çöküp ondan af dilememek için kendimi zor tuttum. Bunu yapsam ve benden yaptığım her şeyi bırakmamı istese bile bu imkânsızdı.

Onu unutmak için iki yılım olduğunu söylemiştim ama bu bir yalandı.

Yeşil gözleri sikime kaydı. Elini etrafına dolayıp beni sertçe kendine çekti. "Beni sürtük olarak mı görüyorsun?"

Altdudağımı ısırdım. "Sen *benim* sürtüğümsün."

Gözlerini kıstı. Beni izlerken elini üzerimde yavaşça yukarı aşağı hareket ettirmeye başlamıştı. "Bu daha iyi. Ama senin değilim."

"Ve ben de senin değilim."

Yine de sikimi okşamayı sürdürdü. Boşalacak kadar tahrik olmuştum. Kendimi tutamayacağımı bildiğim için bileğini kavrayıp onu durdurdum. İçine boşalmak istiyordum. Menimin amından süzülüşünü görmek, ardından onları parmaklarımla yeniden içine itmek istiyordum.

Daha önce hiç birinin içine boşalma isteği duymamıştım. Ama söz konusu Stacey olduğunda buna karşı koyamıyordum. Belki de bir zamanlar çocuğumuzu taşıdığı ve karnının büyümeye başladığını kendi gözlerimle gördüğüm içindi. Ona zaten âşıktım ama çocuğumun annesi olacağını bilmek, ona varlığından bile haberdar olmadığım şekillerde tapmama neden olmuştu.

Tanrı aşkına, henüz on dokuz yaşındayken onunla evlenmek istemiştim. Gençtik ama karşımıza çıkacak her engelin üstesinden gelmeye hazırdık.

Ta ki sonuncusuna kadar.

Düşünceleri kafamdan uzaklaştırıp önümde duran güzel kadına baktım. Çillerine, bronz tenine ve onun nefret etmesine rağmen benim hayran olduğum kıvrımlarına.

Onu yavaşça suyun altına çektim, döndürüp sırtını göğsüme yasladım. Ardından göğüslerini okşamaya başladım. İki meme ucunu da başparmağımla işaretparmağımın arasında yavaşça yuvarladım. Sikim kalçasına yaslanırken seğirdi.

"Daha fazla."

Meme ucunu hafifçe sıktığımda başını geriye atıp göğsüme yasladı.

"Daha fazla ne?" diye sordum.

"Sen. Bu. Bunun verdiği his."

Kahretsin, benim de ihtiyacım olan buydu.

"Nasıl hissettiriyor?"

"İyi." Bir eliyle ensemi kavrarken diğerini arkasına uzatıp sikimi tuttu. "Bu çok güzel hissettiriyor, Kade."

Avucunun içindeki aletimi özenle okşarken hayalarım gerildi.

"Hepsi bu kadar mı?" diye sordum. Isınmış tenindeki su damlalarını emerken dudaklarımı boynunun yanından yukarı doğru kaydırdım. "Sana sadece *iyi* hissettirmekle kalmayacağım."

Kalçamı öne itersem tek hamlede içine gömülebilirdim. Tek bir ıslak hareketle tamamen derinlerinde olacaktım. Tek bir itişle onu sikimle doldurabilecektim.

Elini aletimden uzaklaştırdım. Şimdi iki elim de kalçasını kavrıyordu. Onları iki yana açıp sikimin ucunu kıçının arasında kaydırdım. Islak girişine ulaştığımda durdum. "Bunu istiyor musun?"

"Evet," diye soludu. Saçlarımı yumruğunun içine aldı ve bana daha iyi bir açı sunabilmek için sırtını geriye doğru kavislendirdi. "Lütfen beni sik, Kade."

"Yalvarmak sana çok yakışıyor," diye fısıldayıp aletimi yavaşça içine itmeye başladım. "Çok ama *çok* güzelsin."

Kendimi sertçe ittiğimde aletim tamamıyla içine gömüldü.

İkimiz de nefesimizi tuttuk. Olduğum yerde hareketsiz kaldım. Göğsümden fırlayacakmış gibi çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyordum.

"Ellerini fayanslara yasla."

Saçlarımı bırakıp dediğimi yaptı. Ellerini fayanslara koydu ve hafifçe öne eğildi.

Elimi yüzümden aşağı kaydırırken onu izledim. *Vücudunu, içindeki sikimi ve amının onu sımsıkı sarışını.* Elimi sırtında dolaştırdım. Belinin çukurunda durup başparmağımı arkadaki sıkı deliğine bastırdığımda irkildi. "Seni buradan da sikebilir miyim?"

"Kesinlikle hayır."

Alçak sesle gülüp başparmağımı çektim. "Bir dahaki sefere."

Cevap vermediğinde ensesinden kavrayıp onu biraz daha öne eğilmeye zorladım.

Bacaklarını ayağımla biraz daha aralayıp kalçalarını kavradım. Kendimi tamamen geri çekip yeniden içine girdim.

Çok sıkıydı. Kendimi ona bastırarak yavaşça hareket etmeye başladım. Her hareketim kontrollüydü, en derinlerine kadar ulaşıyordum.

Su üzerimizden akarken bana uyum sağladı. Birlikte öyle bir ritim yakalamıştık ki sikim her seferinde biraz daha derine gömülüyordu. "Daha sert," diye yalvardı.

Sikimi tamamen dışarı çektim. Güçlü bir itişle yeniden içine girdiğimde Stacey çığlık attı. *Bir kez daha. Bir kez daha.* Nefesim kesilene, hayalarım klitorisine çarpana kadar onu daha hızlı ve daha sert bir şekilde becerdim. Dişlerimi sıktım, iki bileğini birden kavradım ve sikimi durmaksızın içine iterken bedenini fayanslara bastırdım.

Stacey durmadan inliyordu. Elini yeniden arkaya uzatıp saçlarımı kavradı ve tüm gücüyle çekti. Bu sırada ben de dudaklarımı boynunda gezdiriyor, dişlerimle tenine saldırıyordum. Acı ve haz aynı anda bedenimi sarstı. Amına gömülmüş olan sikim seğirdi.

Başını çevirip gözlerini benimkilere kilitledi. Dudaklarımı dudaklarına bastırmak istiyordum. Bana, eskiden onun için *her şey* olduğum zamanlardaki gibi bakıyordu. Bu beni daha çok öfkelendirdi ama sebebi aynı şeyi hissetmemem değildi.

Biz birbirimizin kirli küçük sırrıydık. Ve büyük ihtimalle de hep öyle kalacaktık.

Su üzerimize yağmaya devam ederken bedenlerimiz birbirine çarpıyor, ikimizin de boğazından boğuk sesler yükseliyordu. Kesik nefeslerinin arasından inlerken onu deliler gibi öpmek istiyordum. Dudaklarımız birbirine öylesine yakındı ki...

Uzun zamandır kimseyi öpmemiştim. En azından kendi isteğimle olmamıştı. Bazıları Bernie'ye fazladan para öder, beni öpüşmeye zorlardı. Kendisi bile dudaklarımı dudaklarında hissetmek için bana bin dolar ödemişti.

Stacey onu öpmeme asla izin vermeyecekti, bunu biliyordum. Yine de bu denemekten vazgeçeceğim anlamına gelmiyordu.

Kendimi biraz daha derine ittim. Gözleri hâlâ benimkilere kilitlenmiş durumdaydı. Bakışları yavaş yavaş buğulanıyor, gözbebekleri büyüyordu. Bir kez daha sınırın eşiğine gelmişti.

Muhteşemdi.

Elimi bacaklarının arasına kaydırdım ve klitorisini dairesel hareketlerle okşarken onu izledim. Bakışları dudaklarıma indi. Ardından gözlerini sımsıkı kapattı.

Dişlerim altdudağını hafifçe yakaladığı anda boşalmaya başladı. Orgazmın eşiğine geldiğinde onu sadece sınırın ötesine itmekle kalmamış, onu adeta oraya fırlatmıştım. Boşalırken amı sikimi öyle bir kuvvetle kavramıştı ki bir an için gerçekten içinde sıkışıp kaldığımı sanmıştım.

Ancak yine de durmadım. Onu daha sert bir şekilde sikmeye devam ettim. Kendimi daracık sıcaklığına her gömüşümde klitorisini okşamayı sürdürdüm. Bedeni orgazmın etkisiyle çözülüyor, titremeye devam ediyordu.

Stacey altdudağını dişlerimin arasından çekip kurtardı. Ağzımda kanının tadı vardı, dudaklarımda o sıcaklığı hissedebiliyordum. İçine girmeye devam ederken nasıl kendinden geçtiğini izledim ve dudaklarımdaki kanı yaladım.

"Bu daracık amın içinde olmaya bayılıyorum. Sanki benim için yaratılmış." Alnımı alnına yaslayıp onu sıkıca kendime çektim. "*Sen* benim için yaratılmışsın."

Gözleri geriye kaydı. Tırnakları saç derime ve bileğime gömülürken kollarımın arasında titredi.

"*Kade.*" Sesi bir iniltiyle boğulmuştu. "Ka-"

Bedeninin sarsılmasına şahit oldum, sikimin etrafında hissedebiliyordum. Bir anda tüm bedeni kasıldı ve bacakları adeta çözüldü. Attığı çığlıkla birlikte gözleri ardına kadar açıldı. Zirveye ulaşırken dudaklarında sadece benim adım vardı.

Kollarımın arasında sadece bir kas yığınından ibaretti. Nefesleri kesik kesikti. Ona hayatının en şiddetli orgazmını yaşatmış olabilirdim.

Sırıttım.

Stacey bana bakarken göğsüyle yanakları kıpkırmızı kesilmişti. Hafifçe gülerek, "Kes şunu," dedi. Bir yandan da nefesini toplamaya çalışıyordu. Ağzını sildi. "Beni ısırdın. Dudağım kesildi."

"Geri çekilen sendin." Omuz silktim. "Bunu kendi kendine yaptın."

İçinden çıktığımda yüzünü buruşturdu. Onu kendime çevirdim ve yüzünü ellerimin arasına aldım. Gözleri hâlâ orgazm yüzünden buğulu bakıyordu.

"Henüz işimiz bitmedi."

Onu kollarıma alıp kalçasından kavradım ve odaya taşıdım. Stacey kulakmememi dişlerinin arasına aldığında acıyla tıslasam da aslında bu sadece daha fazla sertleşmeme neden olmuştu.

Onu yatağın üzerine bırakıp bacaklarının arasına yerleştim. Önce çenesini emip sonra boynuna yöneldim. Elini ıslak saçlarımın arasına daldırıp sertçe çekiştirdiğinde göğsüm sikik bir öfkeyle sıkıştı ve hırladım.

Sırılsıklam bedenlerimiz yatağı ıslatsa da birbirimizi, sanki bunu milyonlarca kez yapmamışız gibi yeniden keşfediyorduk.

Sertleşen meme ucunu ağzıma aldım. Emdim, ısırdım ve öptüm. Her hareketim daha fazla inlemesini sağlıyordu. Göğüslerinin arasındaki yara izine yumuşak öpücükler bırakırken gözlerim üzerindeydi. Şimdiye kadar benden sakladığı o kabarık izi inceledim ve buna neyin sebep olduğunu öğreneceğime dair kendime söz verdim.

Eğer sorsaydım, yalan söyleyecekti. Her zaman yalan söylerdi.

Dudaklarım boynundan yukarı, çene hattına doğru ilerledi ve şansımı denedim. Ama onu öpmeye çalıştığım anda Stacey dudaklarını benden kaçırdı. Bu beni öyle öfkelendirdi ki doğrulup elimi başının yanındaki yastığa bastırdım.

Boğazını kavrayıp nefesini keserken, "Seni öpmek istiyorum," dedim. "Sikeyim, seni öpmeme izin ver."

Dudakları aralandığında konuşabilmesi için boğazındaki baskıyı biraz gevşettim. "Bu fazla samimi."

Sikimi sert bir hareketle amına gömdüm. Göğsünden bir inilti yükselirken sıcaklığı beni memnuniyetle içine çekti. "Peki bu öyle değil mi?"

Aletim içindeyken titredi, boşaldığı için hâlâ fazlasıyla hassastı.

"Sen... Sen sürekli sikişiyorsun. Ben de diğerlerinden farklı değilim."

Saçmalık. Bu doğru değildi.

Saçlarını avucuma doladım, başını geriye çektim ve sertçe içine girip çıkmaya başladım. Daha derine girebilmem için bacağını belime dolamıştı. "Bu da mı fazla samimi?" diye tıslադım dişlerimin arasından. Başını iki yana sallamaya çalıştığında artık boşalmanın eşiğindeydim. Boğuk bir sesle inledim. "Peki ya biraz daha sert olsam? Daha hızlı?"

"D-daha hızlı."

Öyle de yaptım. Onu sahip olduğum bütün güçle siktim.

Ardından içinden çıkıp onu çevirdim ve yüzüstü yatırdım. Bedenini yatağa iyice bastırdığımdan emin olduktan sonra kendimi tekrar sertçe içine ittim. Her itişimde zevkten kıvranmasına neden olan o nokta yatağa sürtünüyordu. Sinir uçlarım alev aldı, hayalarımın gerildiğini hissedebiliyordum.

Bedenim onu tamamen örtmüş durumdaydı. Bana ne veriyorsa alıyordum ve bunların hiçbiri zorla olmuyordu. İkimiz de birbirimizi istiyorduk. İkimiz de *bunu* istiyorduk. Bedenlerimizi altüst eden o kahrolası orgazmların peşinden koşuyorduk.

"Bir kez daha, Çilli. Hadi." Bir elimle parmaklarımızı kenetlerken diğeriyle boğazını kavradım. "Bir tane daha."

Dişlerimi sıkarak duvarlarının nasıl kasıldığını hissetmek için kendime izin verdim. Adımı haykırırken parmaklarımız birbirine kenetlenmiş halde çarşafları sıktı. Amı sikimi sıkıca sarıyor, boğazı avucumun altında hareket ediyordu. Görüşüm

bulanıklaşırken omurgamın dibine sıcaklık yayıldı. Uyluğumdaki kaslar gerilip düğümlendi.

Her yer kararmadan önce onunla birlikte ben de kendimi zirveden aşağı bıraktım ve menimin her damlasıyla içine boşaldım. Birkaç saniye sonra nefes nefese kalmış bir şekilde üzerine yığılmıştım. Neredeyse onu eziyordum.

Bedenlerimiz yaşadığımız hazzın etkisiyle titriyordu. Sonunda daha fazla dayanamayarak sikimi yavaşça içinden çıkardım ama olduğum yerde kalmaya devam ettim. Dudaklarımı omzuna bastırıp ciğerlerimi yeniden havayla doldurmaya çalıştım. Sonra üzerinden çekilip elimi sırtına yerleştirdim. "İyi misin?"

Stacey hafifçe başını salladı. "Evet," dedi sessizce. "Peki ya sen?"

Kaşlarımı çattım. Daha önce seks ardından hiç kimse bana bunu sormamıştı. *İyi misin?*

Siktir, evet. Fazlasıyla iyiydim. "Evet."

Söylemek istediğim o kadar çok şey vardı ki... Ama kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz pişman olacağımı biliyordum. Geçmişimiz, sırlarımız ve benim yaşadığım hayat yüzünden birlikte olmamız mümkün değildi. Sevgilim olamazdı. *Onlar* damarlarıma uyuşturucu enjekte edip beni kadınlarla ve erkeklerle sikişmeye zorlarken bunu yapamazdım.

Tüm bu düşüncelerime rağmen yine de öne eğilip onu öpmeye çalıştım ama tekrar yüzünü çevirdi.

"Kıyafetlerini kuru temizlemeden almam gerekiyor," dedi. Doğrulduğu sırada memelerini benden saklamaya çalışıyordu. "Döndüğümde *Uber* çağırırım."

Kaşlarımı çatıp bavulundan aceleyle kıyafetlerini çıkarmasını izledim, ardından kendini temizleyip giyinmek için banyoya geçti.

Yatağa sırtüstü bir şekilde uzanıp ellerimle yüzümü sıvazladım. Gerçeklik üzerimize doğru geliyor, bizi yavaş yavaş gerçek hayatın içine çekiyordu. Bense gerçek hayata bir tek-

me atıp onu geldiği yere geri göndermek istiyordum. Telefonumu şarja taktığım anda içinde yaşadığımız o baloncuk patlayacaktı.

Bu fikir hiç hoşuma gitmiyordu.

Stacey banyodan çıktığında üzerinde bir kapüşonlu ve tayt vardı. "Bir şeyler yemelisin. Oda servisini arayabiliriz."

Koltuğa oturup telefonuna bakarken onu gözucuyla izledim. Sanki az önce ona defalarca kendinden geçiren orgazmlar yaşatmamışım gibi davranıyordu. Oysa bacakları hâlâ hafifçe titriyordu.

"Uçuşunu neden iki gün sonraya aldın?"

Gözlerini telefon ekranından kaldırıp bana baktı. "Bulabildiğim ilk uçuş oydu."

"Glasgow'a mı?" Başımı iki yana salladım. "Oraya her gün uçuş var."

"Belki de hemen uçmak istememişimdir."

Sırıttım. "Ya da belki benimle biraz daha fazla vakit geçirmek istedin."

Yüzünü buruşturdu. "Kendini bu kadar önemseme, Kade. Ben başka bir otele geçeceğim, sen de ne istersen onu yaparsın."

"Olmaz. Kıyafetlerimi aldıktan sonra benimle alışveriş merkezine geleceksin. Dışarı çıkmışken bir şeyler de yeriz." Başımı hafifçe yana eğdim. "Kiralayacağım arabayı kullanmana bile izin veririm."

Kiralık araba kullanmaktan nefret ediyordum ama Bentley'imi hurdaya çevirdikten sonra yeni bir araba almaya fırsat bulamamıştım.

Stacey'nin dikkati tekrar telefonuna döndü. "Ben araba kullanamam."

İçimden homurdanırken *boxer*'ımı giyip yataktan kalktım. Yanına gidip çenesini yukarı kaldırdım ve telefonundan başını kaldırmasını sağladım. *Siktir*. Çok güzeldi. Onun hakkında bir kez bile farklı düşünmemiştim.

"Sana araba kullanmayı ben öğrettim, hatırladın mı?"

Elimi iterek telefonunu bir kenara fırlattı. "Neden? Neden benimle vakit geçirmek istiyorsun?"

Omuz silktim, bu savaşı kazandığımı biliyordum. "Çünkü eğer sen saklanıyorsan, ben de seninle birlikte saklanmak istiyorum." Yanağını okşadım ve onu hazırlıksız yakalayarak dudaklarımı alnına bastırdım. "Hadi birlikte saklanalım, Çilli."

35.BÖLÜM

STACEY

Düzgün düşünemiyordum.

Alnımı duşun fayanslarına yasladım, zihnimde kendimi yerden yere vuruyordum. İçimdeki Stacey bana akla gelebilecek en utanç verici hakaretleri savuruyordu. Ama bir yandan gülümsememeye ve kahkahalarla boğulmamaya çalışıyordu.

Tanrım.

Kade'i becermiştim.

Ya da... o beni becermişti.

Yine.

İsa aşkına, ne düşünüyorduk ki?

Su giderden aşağı süzülürken olan biten her şeyi zihnimde tekrar tekrar canlandırdım.

Kade telefonumu kullanıyordu. Muhtemelen gizli moddaydı. Dez ve Base ile konuştuğunu tahmin ediyordum. Chris'in attığı bütün mesajları tek tek sildiğimden emin olmuştum. Telefon Kade'in elindeyken bana mesaj atmaması için içimden dua ediyordum.

İçten bir kahkaha attı. Onlara yarın buluşacaklarını, birlikte dışarı çıkıp eğleneceklerini söylerken sesi sıcacıktı.

Bacaklarımın arasındaki sızı, saç kremimi durulayıp bedenimdeki teri yıkarken kendini daha da hissettiriyordu. Eski sevgilimin peş peşe yaşattığı orgazmların etkisiyle tenim hâlâ alev alevdi.

Onunla biraz daha vakit geçirmeyi kabul ettikten sonra beni kanepeye yatırıp *bir kez daha* kendimden geçirmişti. Parmaklarını kullanarak beni nasıl deliye çevireceğini biliyordu. Yeniden boşalırsam bayılacağımdan korkuyordum.

Kemiklerimdeki titreme hâlâ geçmemişti. Sabunu tenimde gezdirirken Kade kapıyı açıp beline doladığı havluyla rahat bir şekilde içeri girdi. İrkilip yerimde sıçradım. "Hey! Ben duş alırken öylece içeri giremezsin!"

Hafifçe buğulanmış duş camının ardından bana baktı, kaşları şaşkınlıkla kalkmıştı. "Az önce içindeydim."

"Yani?"

Kısa bir sessizliğin ardından Kade banyodan çıkmak için kapıyı yeniden araladı. "Çabuk ol."

Banyodan çıktığımda Kade yatağa uzanmış, tavana bakıyordu. Parmakları çıplak göğsünde daireler çiziyordu.

Giyinip ıslak saçlarımı atkuyruğu yaptım ve telefonumu alıp bildirimleri kontrol ettim.

"Rahat ol. Erkek arkadaşlarından hiçbiri sana ulaşmaya çalışmadı."

Burun kıvırıp ayakkabılarımı giydim. "Gidip kıyafetlerini alacağım."

Odadan çıkarken hiçbir şey söylemedi. Koridorda ilerleyip annesinin bana verdiği kâğıdı çıkardım ve üzerine karalanmış numarayı tuşladım.

Telefon ilk çalışta açıldı. "Aria?"

Boğazımı temizledim. "Ben Stacey."

"Ah. Senin için ne yapabilirim, küçük kız?"

Sinyali kaybetmemek için asansörü kullanmayıp merdivenlere yöneldim. "Kade ile bir otel odasındayım."

"Bütün gece oğlumu siktiğini söylemek için aramadın, değil mi?"

Şaşkınlıktan donakaldım.

Sessiz kaldığımda, "Ne istiyorsun?" diye sordu.

"Aslında Luciella'yla eve dönecektim ama Kade aradı. Bir... bir şey almıştı. Uyuşturucu. Durumu hiç iyi değildi." Basamakları teker teker inmeye devam ettim. "Asistanıyla aynı anda yanına ulaştık. Kafası o kadar iyiydi ki beni tanımadı. Benim... onunla seks yapmak için para ödediğimi sandı."

Tobias sessiz kaldı, tek duyabildiğim soluklarının sesiydi. Merdivenlerden inmeyi sürdürürken anlatmaya devam ettim. "Üzeri kan içindeydi. Asistanı, vurmaması gereken birini vurduğunu söyledi."

Tobias alçak bir sesle, "Bir asistanı mı var?" diye sordu.

Olduğum yerde durdum. "Takıldığın şey bu mu? Birini vurmuş, Tobias."

"Ne olduğunu anlattı mı?"

"Hayır. Halüsinasyon görüyordu. Sürekli kendisi için ne kadar para ödediğimi ve... seks yaptığımızı *ona* söyleyip söylemeyeceğimi soruyordu." Bunu Kade'in babasıyla konuştuğuma inanamıyordum.

"*O* kim?"

"Bilmiyorum. Ondan iblis diye bahsetti."

"Başka?"

"Sadece insanları öldürmek için para aldığını ve... sanırım seks işçiliği yaptığını söyledi ama o kısımdan tamamen emin değilim." Babasına bunları anlattığım için kendimden nefret ediyordum ama Kade'e başka nasıl yardım edebilirdim ki? Onu bütün bunların içinden çıkarabilmek için tek umudum

Tobias'tı. "Eve dönene kadar onunla kalmamı istiyor. Benimle birlikte saklanmak istediğini söyledi."

"Kimden saklanıyor?"

"Bilmiyorum." Kade'in kıyafetlerinin fişiyle birlikte kartımı resepsiyon görevlisine uzattım.

Tobias sessiz kaldı.

Altdudağımı ısırırken, "Bence eski Kade hâlâ oralarda bir yerde," dedim. "Bugün daha fazlasını öğrenmeye çalışacağım."

"Tamam. Kendine dikkat et, küçük kız."

Telefon kapandı. Resepsiyon görevlisi kıyafetleri uzatınca onları alıp odaya geri döndüm. Kade çantayı ona fırlatıp kanepeye geçtiğimde tek kelime etmedi. Ben de arkadaşlarıma mesaj atıp günlerinin nasıl geçtiğini sordum.

Gruptan konuşmaya başladık. Lu, Base'le yaptığı konuşmanın ekran görüntülerini gönderdi. Base ona *Huysuz Prenses* diye takılıyor ve onunla çıkmayı reddederek neleri kaçırdığını söylüyordu.

Lu: *Ona inanabiliyor musunuz?*

Ty: *Yine de Huysuz Prenses komikmiş.*

Lu: *Sakın gidip bunu ona söyleme,*
yoksa bir daha bundan başka bir şey söylemez.

Ben: *Aynı odadaysanız neden*
birbirinizle mesajlaşıyorsunuz?

Ty: *Çünkü saatlerdir banyoda.*

Lu: *Hey! Her neyse, sizce ne yapmalıyım?*
Onu engellemeli miyim? Kade'e söylemem
gerekir mi? Belki de babamla tehdit ederim.

Ty: *Ya da kabul edebilirsin?*

Ben: *Tylar'a katılıyorum.*

Lu: *Bunu yazmamışsınız gibi davranacağım.*
Kimin hakkında konuştuğumuzu unuttunuz mu?
Tanrı aşkına adam annem ve Ewan'la bile flört ediyor!

Ty: *Şey... Ewan'ın nasıl göründüğünün farkındasın, değil mi?*

Ben: *Hem daha önce Base'i öpmüştün.*

Lu: *Üvey babam hakkında konuşmayı kes,*
Tylar. Ayrıca o öpüşme bir meydan okumaydı, yani sayılmaz!

Ty: *Sen nasıl dersen, Huysuz Prenses.*

Lu: *Ahhh!*

İkisinin atışmasını okuyunca kıkırdadım. Onların yanında olmayı ne kadar istesem de Kade'in banyoda, kanepeden yalnızca on adım ötede olması bile karnımda kelebekler uçuşmasına yetiyordu. Bir yandan ellerini ve dudaklarını üzerimde hissedişimi hatırlayıp gülümsememek için kendimle mücadele ediyor, bir yandan da buna izin verdiğim için kendimi azarlıyordum.

Arkadaşlarım ortadan kaybolduğum için bana biraz kızgındı. Pasaportumu otelde unuttuğumu söylemiştim ama aslında Ty gerçeğin farkındaydı. Kade'le birlikte olduğumu biliyordu ve elimdeki zamanı değerlendirmemi söylemişti. İskoçya'ya döndüğümüz anda her şeyin yeniden normale döneceğini, bu büyünün bozulacağını ikimiz de biliyorduk.

Telefonum bir kez daha titredi. Chris'in yeni bir numaradan yine mesaj attığını görünce kalbim sıkıştı. Yüzümden kanın çekildiğini hissedebiliyordum.

Bilinmeyen Numara: *Özür dilerim, tamam mı? Sana öyle davrandığım için çok özür dilerim. Nasıl luyor da Kyle ona gösterdiğin sevgiyi hak ederken ben bir kenara atılıyorum? Hep böyle oldu. Öz annem bile seni ve erkek kardeşimi bana tercih ediyor. Kyle'ın sana dokunmasına izin veriyor musun? Yanında uyumasına, sana sarılmasına izin veriyor musun? Onu becerdin mi? Kyle'a gülümsüyorsun, keşke bana da öyle gülümsesen.*

Bilinmeyen Numara: *Şu an senin yatağındayım, bebeğim. Hep senin yatağında olacağım. Sen başkasıyla evlenmiş olsan bile karnına bir bebek yerleştiren ben olacağım. Sevgine sahip olacak tek kişi ben olacağım. Seninle yaşlanan ben olacağım. Bunu bir düşün, olur mu? Üvey kardeş olduğumuzu unut. Geçmişte yaptığım her şeyi unut ve... kahretsin, beni sev.*

Midem bulandı. Amerika'ya geldiğimden beri saklandığım o baloncuk sonunda patlamıştı. Benim gerçekliğim buydu. Eve döndüğüm an Chris yeniden beni kontrolü altına alacaktı. Şu anda üzerimdeki hâkimiyeti biraz gevşemişti ama kaçmaya kalkışırsam beni bulacaktı.

Eğer Kade'e söylersem, Chris ona zarar verirdi.

Hayatımı altüst eden kişi Chris'ti ve onun daha da tehlikeli hale gelmesini göze alamazdım. Bir şekilde Tobias'a gerçeğin küçük bir kısmını anlatabilmiştim ama aynı şeyleri Kade'e anlatmam imkânsızdı.

Kade'in tok sesi banyonun kapısından yükseldi. "*Uber* çağırır mısın?"

Hâlâ her santimini içimde hissediyordum. Bana defalarca orgazm yaşattığı için bitkin düşmüştüm. Bacaklarımın arasında, bana ne kadar sert girdiğinin izleri olduğuna emindim.

Tüm bunlar kafamı karıştırıyordu.

Tek düşünebildiğim bunun benim için bir anlam ifade ediyor olabileceğiydi. Ama Kade benden nefret ediyordu. Aslında en çok kendi kalbimi kırmaktan korkuyordum çünkü birlikte olamayacağımızı söylerken ciddiydim.

Bu ilişki fazla *toksik* olurdu. Hiçbir ilişkinin sırlarla dolu olmaması gerekirdi.

Kade Mitchell ile bir geleceğimiz yoktu.

Bir *Uber* çağırdım. Üzerini değiştirmiş, duşunu almış ve tehlikeli derecede yakışıklı görünen Kade odadan çıkarken ondan etkilenmemeye çalıştım. Islak saçları alnına düşüyor, gömleğinin yakasını düzeltiyordu.

Ona baktığımı fark edince olduğu yerde durdu. "Ne oldu?"

Başımı iki yana salladım, komodinin üzerindeki pahalı saatini alırken gözlerim onu takip etti. Saati bileğine taktı, ona baktı ve ardından telefonunun ekranındaki küçük çatlağı inceledi.

"Tam olarak nereye gidiyoruz? Karşı tarafta şarj cihazı satan bir yer var."

"Telefonumu şarj etmeyeceğim," dedi. Şarjı bitmiş *iPhone*'u yeniden komodinin üzerine fırlattı. "Sonra ederim. Araba kiralayacağım. Seni havaalanına ben bırakırım."

"Neden?"

Neden hâlâ buradasın? Benden nefret ediyorsun. Bana söylediğin bütün o acımasız sözler bunun kanıtı. Ben senin için öldüm, unuttun mu?

Sadece omuz sikmekle yetindi. "Eğer derdin seni tekrar sikmemse, öyle bir şey olmayacak."

Gözlerimi devirdim. "Benim derdim, birkaç hafta öncesine kadar senin gözünde kaldırımdaki bir pislikten farkımın olmaması. Şimdi ne oldu? Hâlâ sarhoş musun?" Ayakkabılarını giyerken yatağın kenarında oturan Kade'in önüne geçtim. "Bana katlanabilmenin sebebi bu mu?"

Gülüp, "Muhtemelen," diye cevap verdiğinde lambayı alıp kafasına fırlatmak istedim.

"Ne var biliyor musun? Bunu yapmayacağım." Parmaklarımla ikimizi işaret ettim. Gözlerimi ondan ayırmazken öfke iliklerime kadar işliyordu. "Aramızdaki her şey bitti. Beni terk ettiğin gün bunu açıkça belli ettin. Yani şimdi ne yapmaya çalışıyorsun, Kade?"

Ayağa kalktı, artık bana tepeden bakıyordu. "Peki o zaman *sen* neden buradasın? Neden havaalanından çıkıp beni almaya geldin?"

"Yardıma ihtiyacın vardı," dedim kollarımı göğsümde kavuşturarak. "Soruma soruyla karşılık verme."

Kade üzerime doğru bir adım attığında geriye gittim. "Cevap vermeni istiyorum. Sana bok gibi davranmama rağmen neden benim için geldin?"

Bir adım daha attı. Ben de bir adım daha geri çekildim. Derin bir nefes aldım, sırtım kapıya çarpana kadar gerilesem de Kade durmadı. Burunlarımız birbirine değecek kadar yakınımdaydı.

Elini yanağıma uzatınca irkilip gözlerimi sımsıkı kapattım. Tepkimi fark ettiğinde eli havada donakaldı. Bu Chris'in beni her fırsatta hedef almasının bana kazandırdığı bir refleksti. Defalarca beni böyle sıkıştırmıştı.

Elini yanağım yerine başımın yanındaki kapıya yasladı. "Bana cevap ver, Stacey."

Gözleri çok güzeldi, babasınınki kadar açık renkliydi. Ama aynı zamanda yorgun ve sıkıntı doluydu. "Hâlâ seni önemsiyor olmaya hakkım var," dedim sessizce.

Kade bir anlığına sustu, kaşları çatılmıştı.

Telefonum titrediğinde yanından sıyrılıp uzaklaştım. "Sandığın gibi bir yılan değilim. Ne düşünürsen düşün, seni önemsiyorum. Belki de olması gerekenden daha fazla."

Kapıyı açıp dışarı çıkarken Kade'in peşimden geldiğini hissedebiliyordum.

36.BÖLÜM

STACEY

Bir *fast food* restoranından hamburger, patates kızartması ve içecek aldık. Otelden ayrıldığımızdan beri geçen iki saat boyunca neredeyse hiç konuşmamıştık. Alışveriş merkezinde dolaşırken elimi tutmuş ama ne yaptığını fark eder etmez hemen bırakmıştı.

Yıllarca çalışsam bile paramın yetmeyeceği mağazaların önünden geçerken bana bir şey isteyip istemediğimi sordu. Sadece ona ters bir bakış atmakla yetindim. Kyle arayıp Nora'nın karaciğeri için yapılan yıllık kontrol taramasına gireceğini söylediğinde Kade, gözlerini üzerimden ayırmadan sigarasını içmeye devam etti.

Otele dönmek istiyordum. *Tek başıma*. Yatağa uzanıp hiçbir şey yapmadan öylece kalmak istiyordum. Son bir saatte ruh hali tam dört kez değişen bu aptaldan olabildiğince uzaklaşmak istiyordum.

Lu ile ikiz oldukları her hallerinden belliydi, ikisi de huysuzun tekiydi.

"Başka gitmemiz gereken bir yer var mı?"

Kade başını bir kez salladı.

"Nereye?"

"Gittiğimizde görürsün."

"Biliyor musun, büyükannenle sohbet etmek çok daha zevkli." Yürürken bilerek omzuna çarptım. "Ve bu çok şey anlatıyor."

Bir *Uber*'a daha bindik. Oturduğumuz sırada Kade'in dizi benimkine değiyordu. Ona baktım ama camdan dışarıyı seyretmekle meşguldü.

"Şurada durabilirsin."

Nerede olduğumuzu görünce gözlerim büyüdü. "Hayır."

"Evet." Arabadan indikten sonra kapımı açtı. "Hadi."

"Hayır."

Güldü ve elimi tutup beni dışarı çekerken şoföre teşekkür etti. "Bu kadar korkak olma."

Tabelayı işaret ettim. "Motosiklete *binmeyeceğim!*"

Kade beni tamamen duymazdan geldi. Bileğimi hafifçe tuttu ve ağır adımlarla binaya girdik. Suratımı asarak girişteki koltuğa oturdum. O sırada kaçıp gitsem mi yoksa beni kaçırmış gibi mi davransam diye düşünüyordum.

Sonra dehşete düşeceğim bir şey yaptı. *Bir tane satın aldı.*

Satın almıştı. Az önce bir *motosiklet* satın almıştı.

On dakika sonra elinde iki kaskla yanıma geldi. "Hadi gidelim."

"Kesinlikle hayır."

"O halde seni omzuma atmam gerekecek."

İçimde giderek büyüyen dehşeti bastırmaya çalışarak

ayağa kalktım. Arka tarafa ilerledik, kapılardan geçip otoparka çıktık. Siyah bir motosiklet bizi karşıladı. Sanki tek amacı hayatıma son vermekmiş gibi beni bekliyordu.

"Tanrım, Kade. Hayır. O koca şeye binmeyeceğim! Beni kesinlikle öldürür."

Bana imalı bir bakış attı. "Hâlâ motosikletten mi bahsediyoruz?"

"Kes sesini."

Çalışan adam kollarını göğsünde kavuşturmuş, duvara yaslanmış bir şekilde güldü. "En yeni modelimiz. Aynı zamanda da en pahalısı."

Kade'e ters bir bakış attım. "Paranı böyle saçma şeyler için harcama."

Başını iki yana sallayıp ölüm makinesini işaret etti. "Motosiklete bin."

"Hayır." Bana doğru yaklaştığında kalbim hızlanmaya başladı. Elini kaldırıp yüzüme düşen bir tutam saçı kulağımın arkasına sıkıştırdığında, "Şunu yapma," diyerek dokunuşundan uzaklaştım. "Otele taksiyle dönerim."

"Ya motosiklete binersin ya da seni üzerine eğip sikerim." Ciddi olduğu her halinden belliydi. Gözlerindeki o yakıcı bakış, kadınlığımın anında ıslanmasına yetmişti. "İkisi de bana uyar. Seçim senin."

Yanımızdaki adam boğazını temizleyip sessizce uzaklaştı.

"Kararın ne olacak, Stacey?"

Burnumdan alaycı bir ses çıkardım. "İkisi de pek gerçekçi gelmiyor."

"Şu küçük siyah elbiseni çıkarıp bunu gayet gerçekçi hale getirmeyeceğimi sanıyorsan, yanılıyorsun."

Bunu gerçekten yaptığını sadece hayal etmem bile amımın kasılmasına yetti. Zorlukla yutkundum. Kalbim hızla atmasına rağmen etkilenmemiş gibi görünmeye çalışıyordum. Dilimle dudaklarımı ıslattığımda bakışları dudaklarıma kaydı. "Her yerde kamera var."

Sırıttı. "O zaman motosiklete binsen iyi olur."

Aptal herif.

Söylediğinde ciddi olduğunu biliyordum. Şu anda beni motosikletin üzerine eğmesini isteseydim, bunu kesinlikle yapardı. Peki içimdeki o cüretkâr parça neden bunu istiyordu? Yakalanmamız kaçınılmazdı, toplum içinde cinsel ilişki ve teşhircilikten tutuklanırdık.

Gerçi daha önce de insanların içinde sikişmiştik.

Tartışmaktan vazgeçtiğimi anlayınca kendinden memnun bir ifadeyle gülümsedi. Motosikletin yanına gidip dikkatini çeken düğmelerle -ya da her neyi kontrol ediyorsa onunla- uğraşmaya başladı.

"Nereye gidiyoruz?"

Omuz silkti. "Biraz dolaşıp vakit geçirebileceğimiz bir yere."

"O iblis kadından saklandığın için mi?"

Kade motosikleti çalıştırırken bana baktı. Motorun ani kükreyişiyle yerimde sıçradım. İçim altüst oldu. Tahrik mi olmuştum, yoksa korkmuş muydum emin değildim.

Belki de ikisi birden.

"Kesinlikle. Peki *sen* kimden saklanıyorsun?"

"Neden bunları yapıyorsun?" dedim sorusunu cevapsız bırakıp uzattığı kaskı alırken. "Yani... o kötü şeyleri ve... seks işçiliğini."

Ensesini ovuşturdu. Sonra vizörü açık şekilde kaskını taktı. "Para?"

"Soruyor musun, yoksa söylüyor musun?"

Lanet kask bir türlü düzgün oturmuyordu. Dördüncü denememde yanıma gelip kaskı elimden aldı. "İyi para kazandırıyor. Seks işçisi olmanın yanlış bir tarafı yok."

"Olduğunu söylemedim. Ben direk dansçısıyım ve insanlar bizi cinsel objeler olarak görüyor. Kimseyi yaptığı iş yüzünden aşağılamam."

Cevap vermeyip kayışları gevşetmeye başladı. Koyu renk

kirpikleri imrenilecek kadar uzun ve sıktı. Gözlerim kirpiklerinde, kaşlarında ve yanağındaki küçük morlukta gezindi.

Sikeyim, seni öpmeme izin ver.

Beni öpmesini istiyordum.

Ama buna izin verirsem her şey çok daha karmaşık bir hal alacaktı. Benim ona karşı hislerim hiçbir şekilde değişmese de Kade benimle sadece zaman geçiriyordu.

Yutkundum. Ben onun ilkiydim. Bir zamanlar bana, benden başka kimseyle sevişmeyi hayal bile edemediğini söylemişti. Birbirimize âşıktık. Bir geleceğimiz vardı ve Luciella'ya birbirimiz için ne ifade ettiğimizi kabul ettirecektik. Kimse aramıza giremeyecekti. Asla giremezdi.

Ama sonra biri girmişti.

"Bu işin içine nasıl girdin?" diye sordum. *Lütfen söyle. Anlamaya ihtiyacım var. Seni anlamak istiyorum.* "Silah kullanmayı öğrenmenin sebebi de bu muydu?"

"Neredeyse her tür silahı kullanacak şekilde eğitim aldım." Arkamdan uzanıp atkuyruğumu çözdü. Tokayı bileğine takarken parmaklarını saçlarımın arasından geçirdi. Tutamlar yüzüme dökülürken sesi yumuşaktı. "Artık soru sormayı bırak."

"Tüm bunlar ne zaman başladı?"

"Onu neden becerdin?"

Gözlerim kocaman açıldı, olduğum yerde donakaldım. "Ben... Ben..."

Söyle, Stacey. Söyle ona!

Sessizliğim üzerine Kade başını iki yana salladı. "Ben de öyle düşünmüştüm. Bana soru sormayı bırakırsan ben de sana sormam."

Bakışlarımı yere indirdim. "Sadece seni anlamak istiyorum."

Kask başıma kusursuzca oturunca çenemin altındaki tokayı dikkatlice bağladı. Bana bu kadar yakın olması karnımdaki kelebekleri iyice çılgına çevirmişti. Ona sarılmak istiyordum. Bir an için bedenimi ona bastırıp sıkıca sarılma isteğiyle dolup taştım.

Ağlamak istiyordum.

Kollarının arasında hıçkıra hıçkıra ağlamak istiyordum.

Kade bir adım geri çekildi. Gözleri elbisemde, ayakkabılarımda, oradan da başımdaki büyük kaskta gezindi. "Anlamak zorunda değilsin. Bu artık benim hayatım."

"Yaptığın şeyden memnun musun? En azından bana mutlu olup olmadığını söyleyebilirsin."

Dudakları ince bir çizgi halini aldı. Vizörünü indirdi, sonra uzun bacağını motosikletin üzerine atıp arkasındaki koltuğa vurdu. "Bin."

"Bir gün tüm bunları bırakacak mısın?"

İç çekti. "Hadi ama, Stacey. Aradan iki yıl geçti. Bunları bilmene gerek yok."

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Bırakabilme *şansın* var mı peki?"

Başını sıkılmış bir ifadeyle öne eğdi. "Bir gün bunun içinden sıyrılma şansına sahip olabileceğimi sanmıyorum. Şimdi motosiklete bin, yoksa ikinci seçeneği mi tercih edersin? Üzerinde sadece bir kask varken seni sikmek kulağa fena gelmiyor."

Motosikletin yanında dikildim. "Ama-"

Vizörüme hafifçe vurdu, yüzümün önüne kapanmasıyla konuşmamız da bitmiş oldu. Koyu renkte olduğu için gözlerimi ona diktiğimi göremiyordu ama uzattığı eliyle arkasına yerleşmeme yardım etmeye çalışırken ona ters bakışlar atıyordum.

Kade omzunun üzerinden bana döndü. "Kasklar motosikletin *bluetooth*'una bağlı. Telefonunu bağla."

"Neden?"

Tek kaşını kaldırdığını tahmin edebiliyordum. "Müzik dinlemek için."

"Sürerken mi?" diye sordum dehşet içinde. "Olmaz! Yola odaklanman gerekiyor."

"Bu kadar sinir bozucu olma. Araba sürerken silah kullandığım da oldu, yine de bir kez bile kaza yapmanın eşiğine gelmedim."

Omzuna vurdum. "*Ne* yaptım dedin? Ya çok hızlanırsan ve ben de tutunamayıp düşersem?"

Motosikletin yan ayağını tekme atarak kapattığında altımda titreşti. Ardından onu duyabilmem için, "Siktiğimin telefonunu bağla artık, Stacey," dedi yüksek sesle.

Geriye yaslanıp telefonumu çıkardım. "Bu arada Luciella'nın senin gibi bir kardeşi varken Base'in ona huysuz demesi saçmalık." *Bluetooth* bağlandığında kasktan bir *bip* sesi yükseldi. Müzik listemi açtım. "Hayatımda gördüğüm en huysuz insan sensin."

"Bunu duydum." Sesi artık kaskımın içinden yankılanıyordu.

Elbette. "Tam da senden biraz olsun kurtulacağımı sanmıştım."

Ne cevap verdiğini duyamadım çünkü *Brenn!*'in *4runner* şarkısı çalmaya başladı.

Elini arkasına uzatıp kollarımı yakaladı ve beline doladı. "Sıkı tutun, Çilli."

Motosikleti hareket ettirdiği anda çığlık attım ve bunun dünyadaki son günüm olduğuna karar verdim. Fazla hızlı gidiyordu. Her an üzerinden uçup gidecekmişim gibi hissediyordum.

Sağa dönerken motosiklet yana yattı. Dizkapağımdan birini kesin olarak kaybedeceğimden emindim.

"Korkuyorum," diye itiraf ettim. Trafiğin arasından hızla ilerlerken çığlık atıp gözlerimi sımsıkı kapattım. "Yavaşla!"

"Her çığlık atışında biraz daha hızlanacağım."

"Siktir git!" diye bağırdım. Müziğin sesini bastırmaya çalışıyordum. "Siktiğimin sikik Kade Mitchell'ı!"

"Durduğumuz anda dileğini gerçekleştireceğim." Sesindeki neşeli tonu duyabiliyordum.

"Seni öldüreceğim."

Tekrar güldü.

Sağa doğru dönüş yaparken ona daha sıkı sarıldım. Rüzgâr saçlarımı savurup ikimizin etrafında dans ediyordu.

Motosikleti daha da yana yatırıp yere değecekmişiz gibi eğildiğinde onu daha sıkı kavradım.

"Çok üşüyorum," diye soludum.

Kade hemen yavaşlayıp motoru yolun kenarına çekti. "Neden söylemiyorsun?" Önce kaskını çıkardı, ardından kapüşonlusunu üzerinden çıkarıp bana uzattı. "Al."

"Ya sen üşürsen?"

Başını iki yana sallayıp kaskını yeniden taktı.

Kaskımı çıkarmama yardım etti. Sonra kapüşonluyu üzerime geçirdi ve kaskımı tekrar başıma yerleştirdi. Aniden içimi hoş bir sıcaklık kapladı. Üzerimde onun kokusu ve sıcaklığı vardı.

Motosikleti yeniden çalıştırdığında başımı ona yasladım, kaskım sırtına değiyordu. Önce sakin bir tempoda ilerledi, sonra yeniden hızlandı ve adrenalinin etkisiyle kalbim çılgınca atmaya başladı.

Bu kez gözlerimi kapatmadım, anın tadını çıkardım. Manzara etrafımızda akıp giderken ışıklar ve renkler birbirine karışıyor, ben de farkında olmadan gülümsüyordum. Öyle çok gülümsüyordum ki yanaklarım acımaya başlamıştı.

Dur levhasına yaklaşınca hızını azalttı. Kavşaktan geçen arabaların geçmesini bekledi. "Kıkırdadığını duydum, Çilli. Bence bu gizliden gizliye hoşuna gidiyor."

"Gitmiyor," dedim sırıtarak. Kollarım hâlâ beline dolanmış bir haldeydi. Duruyor olmamıza rağmen onu bırakmamıştım. "Kıkırdamadım, öksürdüm."

"Yalan söyleme."

Bacağımdaki kaslar gerildi. Elini arkaya uzatıp parmaklarını uyluğuma doladı. Dokunuşuyla bedenim ürperdi.

Bekliyorduk.

Işıklar hâlâ kırmızıydı ve bir yanım hep öyle kalmalarını istiyordu.

"Yalnız astımın varmış gibi öksürüyorsun."

Başparmağı uyluğumun üzerinde gezinirken güçlükle yutkundum. "Kes sesini."

Göğsünden bir kahkaha yükseldi.

Işık yeşile döndü, hareket ettiğimiz anda eli bacağımdan uzaklaştı.

En sonunda deniz kenarında bir yerde durduk. Güneş neredeyse tamamen denizin ardına gömülmüştü. Turuncu, kırmızı ve sarının tonları gökyüzünde birbirine karışırken insanlar sörf yapıyordu. Reşit olmayan bir grup genç ateşin etrafında içki içiyor, hoparlörden müzik sesi yükseliyordu. Bir çift de tıpkı bizim gibi kuma oturmuş gökyüzünü izliyordu.

Kasklarımız hâlâ kafamızdayken Kade'in eli yeniden bacağıma yerleşti, ben de kollarımı belinde tutmaya devam ettim.

Birkaç dakika sessizce oturduktan sonra, "Henüz eve dönmek istemiyorum," dedim.

"Başka bir yere mi gitmek istiyorsun?"

Başımı salladım, yaklaşık on dakika daha rahat bir sessizlik içinde oturduk. Ardından motosikleti çalıştırıp bizi sakin bir iskeleye götürdü. Motosiklet ahşap iskelenin üzerinde ilerleyip teknelerin arasında durdu. Motosikletin yan ayağını indirdi.

Burada bizi kimse göremezdi. Planı bu muydu? Beni burada mı becerecekti? Bütün mesele düzüşmeden mi ibaretti?

"İn," diye emrettiğinde kaşlarımı çatıp ona baktım. Kıpırdamadığımda yeniden konuştu. "Önüme otur."

Kasklarımızın içindeki hoparlörlerden *Deftones* yükseliyordu. Son zamanlarda Kade'in de sık sık dinlediğini fark ettiğim gruptu. Motosikletten inmeme yardım etti ve daha ne olduğunu soramadan beni belimden kaldırıp önüne oturttu. Artık yüz yüzeydik. Biraz geriye kayarak daha rahat oturmamızı sağladı. Bacaklarım iki yanından sarkıyordu.

Önce kendi vizörünü, ardından benimkini kaldırdı. Gözleri her zamanki gibi nefesimi kesiyordu. "Bir süre burada oturmak ister misin?"

Altdudağımı ısırdım. Altımdaki motosiklet hâlâ sıcaktı. "Burada ne yapacağız?"

"Aklımda birkaç şey var."

Başımı hafifçe yana eğdim. Elini kaldırıp kaskımın tokasını çözdü, sonra başımdan çıkardı. Kask iskeleye düşerken kapüşonlum da onu takip etti. Buna rağmen müziği hâlâ duyabiliyorduk.

Rüzgâr tenimi okşadı ama meme uçlarımı sertleştiren ya da omurgam boyunca ürpertiler dolaştıran türden değildi. Buna sebep olan onun dokunuşuydu, elektrik çarpmış gibi hissetmeme neden oluyordu.

"Artık seni öpmeme izin verecek misin?"

Başımı iki yana salladığımda homurdandı.

Kalbim göğsümde deli gibi atarken parmağını köprücükkemiğim boyunca gezdirdi. Sonra elbisemin askılarından birini kolumdan aşağı sıyırdı. Diğeri de peşinden kaydı. Sutyenimin kopçasını çözüp onu bir kenara fırlattı.

Soğuk hava göğüslerime değdi. Kade parmaklarını ikisinin üzerinde gezdirmeye başladı. Nefesim hızlanmıştı.

Kade ise çoktan sertleşmişti.

Bu pozisyonda sikişmek mümkün müydü?

"Şu an sana yapmak istediğim o kadar çok şey var ki. Odaya dönene kadar bekleyebileceğimi sanmıyorum."

Bir eli göğsümü avucunun içine alıp okşarken başparmağı meme ucumun üzerinde dolaştı. Diğer eliyse çıplak uyluğumdan yukarı kaydı.

"Bana ne yapacaksın?"

Kade bana karanlık, arzuyla gölgelenmiş gözlerle baktı. "Her şeyi."

Motosiklet altımda sabit bir şekilde dururken iç çamaşırımı yana çekip ne kadar ıslandığımı hissetti.

Başım geriye düştü. Başparmağı klitorisim üzerinde daireler çizerken kaskını çıkarıp meme uçlarımdan birini ağzına aldı. Birkaç saniye sonra onu dişlerinin arasında hafifçe sıkıştırıp geri çekildi. Ardından beni tamamen kucağına oturttu.

Kalçalarımı sertleşmiş sikine doğru sürttüm. Bu yoğun his nefesimi kesiyordu.

Hareket etmeme yardımcı olmak için bir kolunu belimin kıvrımına doladı. Sonra kalçamdan tutup beni durdurdu. Kendini özgür bırakıp beni üzerinde konumlandırdı, sikinin ucu amımın girişine dayandı.

Ve duraksadı.

"Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?"

Gözlerim büyüdü. "Bunu *şimdi* mi soruyorsun? Son on günde neredeyse beş kez içime boşaldın."

"Kullanıyor musun, kullanmıyor musun?"

Başımı salladım, sikinin başını amımın girişinde gezdirirken titredim. "Kullanıyorum."

"Geçen sefer de hap kullanırken hamile kalmıştın." Beni yavaşça aşağı çekip aletinin tamamını içime soktu. Açık alanda olduğumuzdan dolayı ses çıkarmamak için altdudağımı ısırdım. Bizi göremeseler bile birileri duyabilirdi. "Bunun tekrar olmayacağını kim söyleyebilir?"

"Olmayacak."

"Siktir," diye mırıldandı. Yavaşça üzerinde hareket edip kontrolü ele aldığımda o da motosikletin üzerinde dengemizi koruyordu. "Bana karşı bu kadar duyarlı olmana bayılıyorum."

Sessizce inleyip onu biraz daha içime aldım. "Burası fazlasıyla tahrik edici bir ortam. Kendine pay çıkarma."

Kahkaha attı. "Elbette, Çilli."

Kalçalarını yukarı itmesiyle nefesim kesildi, hareketlerime karşılık veriyordu.

"Beni daha hızlı sik," diye emretti.

Öne eğilmemle sırtıma bir ürperti yayıldı. Üzerinde yükselip alçalırken ayak parmaklarım kıvrılıyor, her hareketimde aleti o hassas noktaya çarpıyordu. Daha şimdiden yıldızları görmeye yaklaşmıştım.

"Kade..." diye fısıldadım.

Ağzı belirsizce dudaklarıma dediğinde geri çekildim.

Dudaklarımız birbirine o kadar yakındı ki neredeyse aynı havayı soluyorduk. Bakışları ağzıma indi. Altdudağımı dişlerimin arasına alıp sakladım.

"Öp beni," dedi. "Eğer yalvarmamı istiyorsan... Sikeyim, bunun için yalvarırım. Öp beni, Stacey. *Lütfen*." Son kelimesi bir fısıltıyı andırıyordu.

Parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim. Dudaklarımı onunkileri bastırmayı düşünüyordum.

Sadece bir kez.

Onu bir defalığına öpebilirdim.

"Bölüyor muyum?"

İkimiz de irkilip hızla birbirimizden uzaklaştık. Kade'in siki içimden kaydı. Elbisemi aceleyle yukarı çekip memelerimi örttü. Kade de sertliğini gizleyip ayağa kalktı ama arkasını döndüğü anda olduğu yerde duraksadı.

"Bulunması zor bir adamsın, Kade Mitchell. Ama bundan daha akıllı olduğunu sanıyordum. Bulunmak istemediğinde *izlenemeyen* banka hesabını kullanman gerektiğini biliyorsun, değil mi?" dedi adam.

İskoçtu ve yüzünü bir yerden tanıyordum.

"Beni bu güzel hanımefendiyle tanıştırmayacak mısın?"

Aceleyle motosikletten indim ve Kade'in kapüşonlusunu alıp göğsüme bastırdım. Az önce içimde yükselen şehvet tamamen kaybolmuştu. Kalbim göğsümde deli gibi atıyordu.

Uzun boylu, yaşça büyük adam elini uzattı. "Archie Sawyer. Tanıştığımıza memnun oldum. Sen kimsin?"

"Onunla konuşma," diye çıkıştı Kade beni arkasına çekerek. "Ne sikim istiyorsun?"

Archie hafifçe mırıldandı. "Şu anda en çok merak ettiğim şey, dikkatini işinden daha fazla çeken kişinin kim olduğu. Kız kim?"

Kade sessiz kaldı.

"Çok güzel, küçük bir şeymiş," diye devam etti adam. "Müşterilerinden biri mi?"

Kade'in yanından geçmeye çalışınca Kade elini adamın göğsüne dayayıp onu durdurdu. Birkaç adım geriye gitmesini sağladıktan sonra onu sertçe itti.

"Ondan uzak dur."

"İlginç." Adam dikkatli bakışlarını üzerimde gezdirip ardından Kade'e döndüğünde olduğum yerde titredim. "Sizi yalnız bırakayım. Ama telefonunu açmanı şiddetle tavsiye ederim. Böylece adamlarıma seni bir daha buldurmak zorunda kalmam."

Arkasını dönüp bizden uzaklaştı. Birkaç adım attıktan sonra durup bana baktı. Telefonunu kaldırdı ve Kade araya girmeye fırsat bulamadan fotoğrafımı çekti.

Adam ekrana baktı, sonra başını kaldırıp bana göz kırptı. Ardından iskele yakınında park etmiş siyah SUV'ye doğru ağır ağır yürüdü.

Araba uzaklaşırken, "Gitmemiz gerekiyor," dedi Kade. Panik içindeydi. Beni motosiklete oturtup kaskımı aceleyle bağladı. "Seni büyük bir tehlikenin içine attım. Özür dilerim."

37.BÖLÜM

KADE

Bu lanet motosiklet neden daha hızlı gitmiyordu? Kanım kulaklarımda uğulduyordu. Stacey *bluetooth* üzerinden durmadan bana ne olduğunu soruyor, ben ise araçların arasından geçerken etrafı kontrol edip peşimizden gelen var mı diye aynalara bakıyordum.

Geldiklerinden emindim. Archie öylece çekip gidecek biri değildi. Bernadette'in kocası adi herifin tekiydi.

Kırmızı ışıkta yavaşladığımızda aynalara baktım. Benim araçlarımdan ikisi arkamızdaydı. Bu kadar hızlı bir şekilde burada olduklarına göre, Barry batırdığım işin icabına bakmış olmalıydı. Bütün gün peşimden gelip de Stacey ile takip edilip

edilmediğimizi kontrol etmeyi akıl edemediyse, onunla çok fena hesaplaşacaktım.

Ekibim etrafımızı sarıp bizi korumak için araçlarıyla çevremizi kapatıyordu.

Kaskımın içinde bir *bip* sesi duyuldu. Ardından Barry'nin sesi yükseldi. "Beş araç, patron. Hepsini takibe aldım."

"Silahlılar mı?"

"Evet."

Kendi kendime küfredip gaza yüklendim. "Yakınlarda olduğunu söylemek hiç aklına gelmedi mi?" diye çıkıştım. Hissettiğim öfke sesime yansımıştı. "Stacey'nin fotoğrafını çekti."

"Özür dilerim, efendim. Biz olay yerine vardığımızda ayrılıyordu. Telefonunuz da kapalıydı. Sizi banka kartınızı kullandığınız için bulabildim."

Işık yeşile döndüğünde yeniden hareket ettik. Rüzgâr Stacey'nin saçlarının savrulmasına neden oluyordu.

"Daha hızlı gitmenizi öneririm. Kızı öldürme emri almışlar. Biz dikkatlerini üzerimize çekebiliriz."

Siktir.

Neyse ki Barry sadece benim *bluetooth*'uma bağlıydı. Stacey onun söylediklerini duyamıyordu.

Ama yine de kollarını belime biraz daha sıkı doladı. İçinde bulunduğumuz duruma rağmen bunun bana bu kadar huzur vermesi sinirimi bozuyordu.

Keskin bir şekilde sağa doğru döndüm. "Otele gidip orayı tamamen güvenli hale getirin. Yakındaki herkes hazırda beklesin."

Barry'nin önden sürdüğü aracın peşine takılan üç SUV vardı. Kalabalık caddelerde hızla ilerliyorlardı. Ben motorla trafiğin arasından kıvrılarak geçebiliyordum, bu yüzden Archie'nin araçları gittikçe geride kalıyordu. Kırmızı ışıkları umursamadan sürmeye devam ettiğimde Stacey dikkatli olmam için çığlık atıyor, üzerimize korna sesleri yağıyordu.

Bizi yakalamalarına izin vermenin ne kadar büyük bir risk olduğunu bilseydi, bana daha da hızlı gitmemi söylerdi.

Onu *öldürmek* için emir almışlardı.

Kahretsin, buna izin vermeyecektim.

Uymam gereken kurallar vardı. İzin almadan kafama göre hareket edemezdim. Bir kız arkadaşım olamazdı. Ayrıca kesinlikle güzel bir kızı motosiklete bindirip onunla neredeyse randevu sayılabilecek bir geziye çıkamazdım.

Ama Stacey'nin yanındayken sahip olduğum bütün sağduyu pencereden uçup gidiyor, hatta kendime koyduğum beş kural bile geçerliliğini yitiriyordu.

Bunun olmaması gerekiyordu.

O kollarımın arasında uyurken sessizce çıkıp gitmeliydim. Ondan olabildiğince uzak durmalıydım. Kafam iyiyken, üzerim kan içindeyken ve gerçeklikten tamamen kopmuşken onu aramamalıydım. Bana hizmetlerim için para ödediğini sanacak kadar kendimden geçmiştim.

İki yıl önce onu terk edip gittiğim gün onu tamamen arkamda bırakmalıydım. Hayatımdan bütünüyle çıkarmalı, ondan uzak durmalıydım.

Ama onu izlemek zorundaydım.

Onu izlemeye *ihtiyacım* vardı.

Beni ayakta tutan, gerçek gülümsemesini görebildiğim anlardı. Malikânenin güvenlik sistemine sızıp Luciella'yla birlikteyken kahkahasını duyabilmekti. Dans stüdyosunda onu izlediğimden habersiz hareket edişini seyredebilmekti.

Eve döndüğü anda bağlantı kesiliyordu. Staceylerin evinde farklı bir şey vardı. İçine hiçbir zaman sızmayı başaramamıştım. Telefonuna bile erişemiyorduk. Ne kadar uğraşsak da Barry'yle sistemi *hack*'lemeyi başaramıyorduk.

Barry'ye göre eski sevgilime duyduğum bu saplantı sağlıksızdı.

Onunla aynı fikirde değildim, bu dünyada akıl sağlığımı korumamı sağlayan tek şey buydu.

Onu izlemek sorun değildi. Onu bu lanet ülkeden çıkardıktan sonra da büyük ihtimalle izlemeye devam edecektim. Sadece daha dikkatli olmam gerekecekti.

Onu o evden almamam gerekirdi. Ona bu kadar yaklaşmam, onunla aynı otel odasında kalmam içimde ilkel bir his uyandırmıştı. Artık onu uzaktan izlemek yetmiyordu.

Hayatına yeniden zorla girmemeliydim, o zaman güvende olurdu.

"Silah sesini duydun mu?" diye sordu Stacey. Sesi panikle titriyordu. "Kade... Sanırım silahları var!"

"Evet, var."

"Tanrım," diye bağırırken parmakları beni sıkıca kavradı. "Ölmek istemiyorum."

"Ölmeyeceksin."

Bernadette'in şartlarını kabul etmem için babamı kullanarak şantaj yapmaları yeterli olmuştu. Ama Stacey'nin benim için kim olduğunu -ya da *bir zamanlar* kim olduğunu- öğrenirlerse... Bunun sonucunu bilmek bile istemiyordum.

İçimi buz gibi bir soğuk kapladı. Her şeyin bundan çok daha kötüye gidebileceğini düşündükçe göğsüm sıkışıyordu.

Barry önden giderken başka bir araç arkamızdan geliyordu. Barry otelin tamamen boşaltıldığını söylemişti. Arka girişten içeri girecektik, bizim için hazırda bekleyen bir ekip vardı. Ayrıca Archie'nin, Stacey'nin fotoğrafını Bernadette'e gönderdiğini ve kimliğini araştırmaya başladıklarını bildirmişti.

Motosikletin gidonunu sımsıkı kavradım. "Siktir!"

Siktiğimin Archie'si.

Tek bir hamleyle hiç düşünmeden boynunu kırabilirdim. Ama bu karısını öfkelendirmekten başka bir işe yaramazdı. Eh, ben de sevdiklerimin cenazesine katılmaya henüz hazır değildim.

Öfkeden deliye dönmüş bir halde araçların arasından zikzaklar çizerek ilerledim. Arkamızdaki araçlar peşimizdekilerin dikkatini dağıtırken onların bize yetişmesine izin vermemeye çalışıyordum. O anda bir şeyin farkına vardım. Archie iskelede kendini göstermeden önce Stacey'yi çoktan görmüştü. Bedenini görmüştü. Nefes nefese çıkardığı sesleri duymuştu. Adımı nasıl inlediğine şahit olmuştu.

Kahrolası sapık herif muhtemelen bizi izlerken sikini sıvazlayıp boşalmış, ortaya çıkmak için en doğru anı beklemişti.

Sikeyim.

İşte tam olarak bundan kaçmaya çalışıyordum.

Amerika'da olursam biraz olsun mahremiyetim olur sanmıştım. Telefonumu kapalı tutarken yanlışlıkla ana banka hesabımı kullanmamın onlara sinyal göndereceğini akıl etmeliydim.

Bernadette'in arkadaşlarından birini vurduğum için çoktan başım belaya girmişti. Sanırım siyasi bir lider ya da onun gibi boktan bir şeydi.

Bir silah sesi patladığında Stacey irkilerek bana daha sıkı sarıldı. Hemen sonra bir el daha ateş edildi. Mermi omzumun üzerinden geçip bizi ıskaladı. Motosikleti ani bir manevrayla kırdım. Bacaklarımı motosikleti daha sıkı kavrayacak şekilde sıktım, ardından geriye yaslandım.

"Önüme otur," dedim. Adamlarımdan biri aracın camından sarkıp karşılık verirken sesimi olabildiğince sakin tutmaya çalışıyordum. "Bacağını öne at. Seni yakalayacağım."

"Ne?"

"Seni korumam gerekiyor."

Yerinden kıpırdamadı. Bir kurşun daha yanımızdan geçtiğinde dişlerimi sıktım. "Hadi, Stacey."

Kaskımın hemen yanından bir mermi vızıldayarak geçerken paniklememek için kendimi zor tuttum. Stacey titriyordu ama üstümü kavrayan parmakları gevşedi. Yavaşça yanıma geçti ve sanki hayatı buna bağlıymış gibi bana sıkıca tutundu.

Önce bacağını tuttum, sonra onu üzerimden geçirip önüme aldım. Motosikletin kontrolünü kaybetmemeye çalışarak kollarını boynumdan çektim ve montuma tutunmasına yardım ettim.

Bacakları uyluklarımın iki yanına yerleştiğinde sesi titredi. "Kade..."

"Kollarını boynuma dolama. Montumun ön tarafını tut."

Gaza yüklendim, bir kamyonun altında kalmaktan zor kurtulmuştuk. Mermiler yanımızdan vızıldayarak geçerken hem bedenimi siper ederek Stacey'yi korumaya çalışıyor hem de araçların arasından sıyrılıyordum.

Küçücük bedeniyle bana sığınmıştı. Stacey'nin bana kendimi evimdeymiş gibi hissettirmesi sinirlerimi bozuyordu.

Artık Stacey önümde olduğu için mermiler bana değil, korumalarıma yöneliyordu.

Beni öldürmezlerdi. Onlara fazlasıyla para kazandırıyordum. En iyi suikastçılarından biriydim. Üstelik Bernie'nin bana karşı saplantılı bir ilgisi vardı. Sahiplenici ve kontrolcüydü. Bizi yakalayan o olsaydı, Stacey şu anda ölmüş olurdu.

Kalbim deli gibi atıyordu. Durmadan Stacey'yi otele güvenle ulaştıracağımı, onlar kim olduğunu öğrenmeden önce onu bu lanet ülkeden nasıl çıkaracağımı düşünüyordum.

Ağlayıp montuma daha sıkı tutundu. Bacakları benimkilerin yanından sarkıyordu. Motosikleti her sağa kırışımda gerildiğini hissedebiliyordum. Kesik nefeslerini, araçların arasından sıyrılırken çıkardığı o küçük korku dolu sesleri duyuyordum.

Bir kırmızı ışığa daha denk gelmiştik ama bu kez önümüzden çok fazla araç geçiyordu. Aralarından geçmeye çalışmak büyük riskti. En sonunda durup etrafı kontrol ettim.

Barry ve diğer adamlarım çatışmanın içindeydi.

"O adam kimdi?" diye soludu Stacey. "Yüzü tanıdıktı."

"Bir daha asla karşılaşmanı istemediğim biri." Elimle uyluğunu okşarken aynı anda elbisesini aşağı çekip üzerini örtmeye çalıştım.

Sesli bir şekilde yutkundu. "Tehlikeli biri mi?"

"Tehlikeli demek yetersiz kalır." Vizörün ardındaki gözlerine baktım. "Onlarla işimizi bitirip güvende olduğumuzdan emin olduktan sonra seni jete götüreceğim. Doğrudan eve döneceksin ve Kyle'a bir an bile yanından ayrılmamasını söyleyeceksin. Kim olduğunu öğrenmelerine izin vermeyeceğim."

"Hayır. Hazırda bir biletim var."

"Bu konuda benimle tartışma. Sıkı tutun."

Işık yeşile döndüğü anda gaza yüklendiğim için kaskı benimkine çarptı. Arkamızdan yeniden silah sesleri yükseldi. Çember giderek daralıyor, bizi içine çekiyordu.

Yanımda bir silah olsaydı onlara karşılık verirdim. Ama kahretsin ki silahsızdım. Her şeyden önce Stacey'yi korumam gerekiyordu.

"Efendim, sola dönün. Biz sağdan gideceğiz. Otelin arka girişinden girin. Yol temiz."

"Kendine dikkat et. Eğer ölürsen seni öldürürüm."

Barry'nin hafifçe güldüğünü duydum. Bağlantı kesilmeye başlamıştı.

"Anlaşıldı, patron."

38.BÖLÜM

KADE

Otele bir saatten kısa sürede ulaştık. Barry'nin söylediği gibi etraf temizdi. Otelin içi de dışı da korumalarımla doluydu. Merdivenleri ve çevreyi devriye geziyorlardı.

Arka girişten içeri girerken Stacey'nin elini bir an olsun bırakmamıştım.

Otel bomboş olmasına rağmen ancak odaya girdiğimiz anda derin bir nefes alabildim.

Stacey kaskını çıkarıp kanepenin üzerine fırlattı ve bana döndü. "Her şeyi anlat. Hemen."

"Hayır." Bavulunu ve etrafa saçılmış kıyafetlerini işaret ettim. "Toplan."

Korumalarımdan biri bana bir şarj aleti vermişti. Telefonumu prize takıp sabırsızca ekranın açılmasını bekledim. Odadaki sessizliğe karşılık başımı kaldırdığımda Stacey'nin hâlâ odanın ortasında dikildiğini gördüm. Gözleri öfkeyle parlıyordu.

Homurdanıp burun kemerimi sıktım. "Hadi, Stacey. Toplan. Eşyalarını hazırla. Oyalanacak vaktimiz yok."

Telefon açılır açılmaz ekranıma bir sürü bildirim düştü. Hepsi Base'dendi. Muhtemelen sarhoştu ve her zamanki gibi beni rahatsız etmek istemişti. Yatağın kenarına çöküp dirseklerimi dizlerime dayadım.

Gözucuyla Stacey'nin hareket ettiğini gördüm. Kanepeye oturup kollarını kendine doladı. "Kade... Lütfen." Sesi yumuşadı. "Neler olduğunu bana anlatmana ihtiyacım var."

Bilmeyi hak ediyordu ama aynı zamanda öğrenmesini de istemiyordum. Her şeyi anlatırsam bana farklı gözle mi bakardı? O zaman benden uzak durması gerektiğini anlayabilir miydi?

Eve dönmüştüm çünkü Bernadette bana yaşattığı vahşet dolu bir ayın ardından tasmamı biraz gevşetmişti. O anda boynunu kırmamamın tek sebebi, babamı öldürtmekle ve bunu intihar gibi göstermekle tehdit etmesiydi. Eski sevgilimle yaşadığımız şeylerse... öylece oluvermişti.

Aramızdaki bağ fazlasıyla güçlüydü, ona karşı koymaya çalışmak bile istememiştim. Aksine, o çekime teslim olmuştum.

Onu o evden aldığım andan beri içimde uzun zamandır kıpırdamayan bir şey yeniden canlanmıştı. Karanlığımın içinde, üzerinde onun adı yazan küçücük bir ışık belirmişti.

Bir zamanlar Stacey kalbimi kırmıştı ama geçmişe takılı kalamayacak kadar çok sorunum vardı. Onunla evlenmeyecek, çocuk sahibi olmayacaktım. Mutlu sonlar bana göre değildi. O yüzden biraz eğlenmemizin ne zararı olabilirdi? Birlikte vakit geçirip oyalanmıştık. Hepsi bu kadardı.

Uçakta dizlerinin üzerine çökmüşken tüm bunların hiçbir anlam taşımadığını açıkça söylemiştim.

Ama galiba bunu ona değil, kendime söylüyordum. Sonunda ya onu incitecek ya da ölümüne sebep olacaktım. O kadar çok insanın canını almıştım ki artık ölüme karşı tamamen hissizdim.

Bu beni nasıl biri yapıyordu?

Hayatımdaki hiçbir güzel şeyi hak etmiyordum, Stacey ise çok daha iyisini hak ediyordu.

"Kade." Adımı söyleyişi yumuşak ve şefkat doluydu. Düşüncelerimin karmaşasını bir anda dağıttı. Önümde diz çöktü. Base'e cevap yazmamı engellemek istercesine bileklerimi nazikçe tuttu. "O adam kimdi? Ve neden beni olabildiğince hızlı bir şekilde ülkeden çıkarmaya çalışıyorsun?"

Tenim karıncalanmaya başladı. Bakışlarım parmaklarının tenime değdiği yere takıldı ama sanki onu yakmışım gibi elini hemen geri çekti.

Gözlerimi kapattım. Avuçlarımla yüzümü ovuşturup derin bir nefes aldım. Sonra yeniden ona baktım. "O ve karısıyla çalışıyorum."

Daha doğrusu Bernadette Sawyer için çalışıyordum. Archie ise sadece onun çürümüş gölgesinde dolaşan iğrenç bir hastalıktan ibaretti.

Kaşlarını çattığında aralarında derin bir çizgi belirdi. *Öfkeli, şaşkın, mutlu, tahrik olmuş ya da üzgün...* Stacey ne yaparsa yapsın, güzelliğin vücut bulmuş haliydi.

"Sana bu tür işleri onlar mı ayarlıyor?"

Başımla onayladım. "Diğer bazı şeylerle birlikte, evet."

Gözleri büyüleyiciydi. Yüzümdeki endişeyi dikkatle incelerken bakışlarını üzerimden ayırmıyordu. Onu biraz daha kendime çekebilseydim gözlerindeki her tonu, gözbebeklerinin etrafını saran o küçük altın halkaları görebilirdim.

Hamile olduğunu öğrendiğimiz günü hatırladım. Çocuğumuzun gözlerinin onunkilere benzemesini istemiştim. Stacey'yi Stacey yapan her şeye sahip olmasını istemiştim.

Aklına.

Cesaretine.

Özgüvenine.

Güzelliğine.

Kollarımın arasındaki kız arkadaşını sıkıca sararken yanağındaki bir damla yaşı sildim. "Bir daha deneyebiliriz, tamam mı? Bizim anne ve baba olmamız gerekiyordu. Bir ailemiz olacaktı. Seni seviyorum, Çilli. Seni o kadar çok seviyorum ki."

Stacey göğsüme kapanıp hıçkıra hıçkıra ağladı. Her hıçkırıkta bedeni sarsılıyor, başını iki yana sallıyordu. "Yapamam. Bunu bir kez daha yaşayamam, Kade."

Stacey buradayken ona dair her şeyi içime çekmek istiyordum çünkü bunun onu son görüşüm olacağından emindim.

Bu kadar yakınımda olması benim gibi bir adamın bile hak etmediği türden bir işkenceydi.

"Peki neden peşime düştüler?"

Lanet olsun.

Bunu ona nasıl anlatacaktım?

Kalbi kırılmış genç bir adamdım. Bernadette beni kandırarak evine götürdü. Beni yatağına sokana kadar manipülatif oyunlar oynadı ve o günden beri bana şantaj yapıyor. Tam olarak böyle mi söylemeliydim? Bir de beni uyuşturucuya bağımlı hale getirdiklerini mi ekleyecektim?

Yoksa Archie'nin verdikleri bir işi üç saat geç bitirdiğim için ben baygınken bana ne isterse onu yaptığını mı anlatacaktım?

Kendi kanımın ve idrarımın içinde uyandıktan sonra haftalarca ölmek için dua etmiştim. Hiç kimse -özellikle de çaresiz ve korkmuş on dokuz yaşındaki bir çocuk- bunları yaşamamalıydı.

Bir süredir Archie'nin ölümünü planlıyordum. Bu zincirlerden kurtulduğum gün, ona yaptıklarının bedelini en acı şekilde ödetecektim.

Yanağıma dokunan bir el beni yeniden ana döndürdü. "Az önce nereye dalıp gittin?"

Her zaman gittiğim yere.

Kafamın içindeki o karanlık boşluğa.

Yutkundum. Stacey durmadan bacağımın yanını ovuşturan elimi yakaladı.

"Benim... Benim iş dışında ilişki yaşamama izin yok."

Stacey hafifçe başını yana eğdi. Yanağımdan çektiği elini huzursuzca hareket eden elimin üzerine yerleştirdi. "Neden?"

İçimi bir utanç dalgası kapladı. "Çünkü onlara aitim. Söylediklerini yapmazsam bedelini etrafımdaki insanlar ödüyor."

"Ne?" Gözleri büyüdü. "Polise git!"

Kendimi gülmeye zorladım. "Polisler de onların avucunun içinde."

Teknik olarak İskoçya'nın ve yeraltı dünyasının yarısından fazlasının kontrolü onlardaydı.

İç çekip ona baktım. Benim için endişeleniyordu ve yüzünün her bir kıvrımından bunu anlamak mümkündü. Ellerimi onunkilerden çekip yüzünü avuçlarımın arasına aldım. Gözlerinde biriken yaşların altını başparmaklarımla okşadım.

"Benim için endişelenme, Çilli. Sana söylemiştim, benim hayatım bu. Seni de bunun içine sürüklemeyeceğim."

"Birine anlatman gerekiyor." Ellerimi yüzüne bastırdı. "Lütfen."

"Ailem birer birer ortadan kaybolsun ve aylar sonra cesetleri bulunsun diye mi?" Ellerimi yüzünden çektim. "Hayır, kalsın."

"Ben... babanla konuştum."

Gözlerim büyüdü. "Ne?"

"Onu ziyarete gittim. Senin için endişelenmiştim ve yardım istemem gerekiyordu."

Öfkemi bastırıp gözlerimi kapattım, ellerim yumruk halini almıştı. "Bunu yapmamalıydın, Stacey. Eğer bunu öğrenirlerse ya da babam bir şey yapmaya kalkarsa, her şey daha da kötüleşir. Bir daha onunla konuşma, tamam mı? Benim hakkımda kimseyle konuşma. Böyle yaparsan işin içinden asla çıkamam."

Altdudağı titredi. "Ama..." Devam edemedi. "Sana nasıl yardım edebilirim?"

"Buradan giderek."

Stacey bu tavrım karşısında duruşunu dikleştirdi. "Gittiğimde ne olacak?"

"Gerisi için endişelenmene gerek yok. Sen güvende olduğun sürece hiçbir şeyin önemi yok."

Bir süre sessiz kaldı ve sonra beni hazırlıksız yakalayarak kucağıma çıktı. Başını omzuma gömdüğünde bir anlığına ne yapacağımı bilemedim. Bacaklarını iki yanıma yerleştirmiş, beni sımsıkı kavramıştı. Bense dengemi koruyabilmek için avuçlarımı yatağa bastırıyordum. Yutkundum. Boynumda gözyaşlarının sıcaklığını hissedince bir kolumu beline dolayıp diğer elimle saçlarını okşamaya başladım.

Kollarının arasındayken dingin bir denizin ortasına bırakılmış gibi hissediyordum. Kafamın içindeki sesler susuyor, kemiklerim titremiyordu. Ciğerlerimi kokusuyla doldururken bu anın sonsuza dek sürmesini diledim.

Gözlerimi kapatıp onu kendime biraz daha sıkı bastırdım. Bedeni bana iyice sokuldu. Bir eli saçlarımın arasındaydı, diğeri de sıkıca tişörtümü kavramıştı. Sessizce ağlarken sıcak nefesi boynuma vuruyordu.

Duygularımı kontrol altında tutmaya çalışarak parmaklarımı saçlarının arasında usulca gezdirdim. "Lütfen ağlama."

"Bunları yaşamaman gerekiyordu." Kollarımın arasında titredi. "Planladığımız zaman taşınmalıydık. Hamile olduğumu öğrendiğimde kaçmalı, bir daha da arkamıza bakmamalıydık."

Kalbimde bir sızı hissettim. "Biliyorum."

Sırtını orada küçük daireler çizerek okşadım. Çok uzun zamandır kimse bana böyle sarılmamıştı. Bana bu kadar yaklaşmasına izin verdiğim tek kişi oydu. Elimdeki bu anın her saniyesinin tadını çıkarmam gerekiyordu.

Yavaşça geri çekildim, elimi saçlarından ayırıp nazikçe çenesini kaldırdım. Gözlerimizi buluşturduğumda, "Yaptığımız

şey çok tehlikeliydi," dedim. "Biz..." Derin bir nefes verdim. *Siktir.* Söyleyeceklerimden nefret ediyordum. "Buna devam edemeyiz."

Hiçbir şey söylemedi. Gözleri yaşlarla parlıyordu. Bir damla daha yanağından aşağı süzüldü. Alnına bir öpücük kondurduğumda bana engel olmadı.

"Lütfen eşyalarını topla."

Kucağımdan indiğinde telefonuma baktım ve o anda vücudumdaki tüm kan çekildi.

Beş cevapsız arama. Bernadette.

Bir sesli mesaj.

Bernadette: *Sebastian Ivanovich Prince.*
Yirmi üç yaşında. Koyu saçlı. Kahverengi gözlü.
Bir seksen beş boyunda. Babası Rus ve başarılı
bir CEO. Annesi de İskoç bir muhasebeci. Biseksüel.
Kırmızı bir Aston Martin kullanıyor. On yedi
yaşındayken başının arkasına cam şişeyle vurulduğu
için orada bir izi var. Devam edeyim mi, yoksa
ne demek istediğimi anladın mı?

Siktir. Bu tek bir anlama geliyordu.

Base hedef haline gelmişti.

Hayatımın bu bölümünü en yakın arkadaşlarımdan saklamak hiç kolay olmamıştı. Peşime takılmamaları için onlara defalarca kez yalan söylemem gerekmişti. Ama eğer Bernadette onları hedef almaya başlayacaksa artık gerçeği anlatmam gerekiyordu. Base'in Rusya'da onu koruyabilecek güçlü bir ailesi vardı. Bernadette onu öldürürse lanet olası bir savaş çıkarmış olurdu.

Barry içeri girdiğinde içimi bir rahatlama kapladı. Hayattaydı.

Ben odanın içinde volta atarken Stacey bavulunun fermuarını çekti.

"Şimdi çıkmamız gerekiyor."

Stacey'ye baktım.

Tanrım, ne kadar da sarsılmış ve mahvolmuş görünüyordu. Bütün bunların sebebi bendim.

"Ona çelik bir yelek getirin," diye emrettim. Silahımın dolu olduğundan emin olup belime sıkıştırdım, ardından birkaç silah daha aldım.

Stacey elindeki kurşungeçirmez yeleğe bakıyordu. Kaşları çatılmıştı.

İç çektim. "Buraya gel."

Yeleği elinden aldıktan sonra kayışlarını çözüp başından geçirerek üzerine giydirdim. Olduğu yerde donakalmıştı. Kayışları bedenine göre sıkılaştırırken gözlerini kırpmadan göğsüme bakıyordu.

"Nefes al," dediğimde gözlerini kırpıştırıp bana baktı.

"Korkuyorum."

Ona baktım. *Tenine serpilmiş çillere... Her saniye biraz daha solan yüzüne... Rüzgârın dağıttığı saçlarına... Sağlıksız denecek kadar çok kez zihnimde canlandırdığım orman yeşili gözlerine...*

"İyi olacaksın."

Barry'den bir tüfek alıp otel odasından çıktığımda bu kez itiraz etmedi.

Koridorda yavaşça ilerlerken Stacey tam ortamızdaydı. Yanımıza birkaç adamım daha katıldı. Onu çemberin içine alıp bedenlerimizle koruyarak dikkatlice yürümeye devam ettik. Archie'nin önümüzü kesme ihtimaline karşı attığımız her adım temkinliydi.

Merdivenlerin altına ulaştığımızda korumalarımdan biri arka kapıyı açtı ve dışarı süzüldük. O anda havayı yaran silahın sesi kulaklarımı sağır etti.

Adamlarımdan biri başından vurulup yere yığılmıştı.

Stacey çığlık attı. Kollarımı etrafına dolayıp ona siper olurken arabaya doğru koştum. Her iki taraftan da mermiler yağıyordu.

Stacey'yi arabanın içine itip kapıyı sertçe kapattım, ardından tüfeğimdeki mermiler bitene kadar art arda ateş ettim.

Tüfek boşaldığında onu yere fırlattım. Belimdeki tabancayı çekip yolcu kapısını siper alarak yeniden ateş açtım.

"Gitmeniz gerekiyor, efendim," dedi korumalarımdan biri. "Onları biz oyalarız."

Kendi kendime küfrettim, adamlarımı asla geride bırakmazdım ama Stacey'yi buradan çıkarmak zorundaydım. Barry sürücü koltuğuna atladı. Ben camları indirip ateş etmeyi sürdürürken o da aracı hızla geri çıkardı ve yola kırıp gaza yüklendi.

Stacey şaşkınlıkla bana bakıyordu. "Hayatım dediğin şey bu mu?" diye sordu kesik bir nefesle.

Omuz silktiğimde yanağındaki bir yaşı sildi. "Peki şimdi ne olacak?"

Çelik yeleği çıkarmasına engel oldum. "Sen eve gideceksin. Ben de peşine düşmediklerinden emin olmak için bir süre seni izleteceğim. Sonra da hayatına eskisi gibi devam edeceksin."

Aptallık ediyor olabilirdim ancak bunun mümkün olduğuna inanmak zorundaydım. Bütün bunlardan hasar almadan çıkabileceğine inanmak zorundaydım.

Stacey sessiz kaldı ve bir süre sonra esneyerek başını dizlerime yasladı.

Barry bizi iki saatten uzun sürecek hangar yoluna çıkarırken bu kadar rahat bir şekilde uykuya dalması beni şaşkına çevirdi. Uykuya daldığında parmaklarımızı birbirine geçirdim. Diğer elimle de usulca saçlarını okşadım.

"Hayatımdan uzak durmalıydın," diye fısıldadım. "Ama hep oradaydın. Hep."

"Ne yaptığınızın farkında mısınız?" Başımı kaldırdığımda gözlerim asistanımla buluştu.

"Ne?"

"Onunla ne kadar fazla vakit geçirirseniz hayatı o kadar büyük tehlikeye girer."

"Bunu biliyorum, Barry. Onu neden bu kadar hızlı bir şekilde ülkeden çıkarmaya çalıştığımı sanıyorsun?"

"Affedersiniz, efendim ama o masum. Siz ise..."

"Biliyorum," diyerek sözünü kestim. "Kahretsin, biliyorum."

Yol bir yandan sonsuzluk kadar uzun gelirken bir yandan da göz açıp kapayıncaya kadar bitmişti. Gözlerimi bir an olsun ondan ayırmamıştım.

Hangara vardığımızda Barry kapıları açmak için kartını okuttu. Terk edilmiş binanın köşesini döndüğümüzde jet karşımızdaydı.

Saçlarını okşayarak, "Uyan, Çilli," dedim yumuşak bir sesle. Önce kıpırdandı, sonra da gözlerini araladı. Dudaklarımın kenarı istemsizce yukarı kıvrılsa da hemen kendimi toparlayıp yüzümü yeniden ifadesizleştirdim. "Geldik."

Araç dururken gözlerini ovuşturarak ayılmaya çalıştı. Camdan dışarı baktı, jet hazır bekliyordu. Ekibim hem onun güvenli bir şekilde kaçmasını sağlayacak hem de birazdan kaçınılmaz olarak başlayacak çatışmaya dahil olacaktı.

"Bekle. Gittiğimde ne olacak? Sen nereye gideceksin?"

Merdivenler aşağı doğru uzanırken pilot göründü. Dağınık gri saçları onu yataktan apar topar kaldırdığımızı ele veriyordu.

Stacey'ye baktım. "Sana benim için endişelenmemen gerektiğini söylemiştim."

"Ama endişeleneceğim!"

Birinin telsizi cızırdayarak dört SUV'nin bölgeye girmeye çalıştığı bildirdi.

Gözlerimi kısa bir an için kapattım, ekibimdeki herkesin teker teker ölmesinden nefret ediyordum. "Gitmen gerekiyor. Hemen."

Barry Stacey'nin eşyalarını alıp yanına geçti. "Bayan Rhodes, lütfen jete binin."

Bir telsiz daha cızırdadı.

Bir kayıp daha.

Sonra ikinci.

Ardından üçüncü.

Bernadette'in ordusu son sürat üzerimize geliyordu.

Stacey gitmek üzere bir adım geri attığında bileğinden yakaladım. Onu kendime çektim ve iki elimle yüzünü kavrayıp dudaklarımı dudaklarına bastırdım.

Öpücük ne derindi ne de tutkuluydu. Sadece onu hiç öpmeden çekip gidişini izlediğim için pişman olmayacağım kadardı.

Lanet olsun.

Dudaklarını dudaklarımda hissetmek bir rüya gibiydi. Üstelik bana karşılık verince dünya tamamen yok oldu.

Artık hangarda değildim.

On beş yaşımdan beri hoşlandığım kızla bir çadırın içinde cesaret oyunu oynadığımız güne dönmüştüm.

Artık karanlığın içinde, işlediğim günahların gölgelerine gömülü değildim.

Karnımdaki kelebekler hâlâ uçuşuyordu.

Heyecanım tıpkı o günkü gibiydi, ellerim de yine titriyordu.

Onu öpmememi söylemiş olmasına rağmen beni itmiyordu. Dudaklarıma doğru inlediğinde gözyaşlarının tadını aldım. "Benimle gel."

Onu yavaşça bıraktım. Aramıza mesafe koyup başımı iki yana salladım. "Yapamam."

Bir silah sesi daha duyuldu.

Barry'ye döndüm. "Herkes jete binsin. Sen de."

Kaşlarını çattı. "Neden?"

"Çünkü hepinizi öldürecekler ve buna izin vermeyeceğim. Kahrolası jete bin. Bu bir emir, Barry."

Başını salladı ama beni geride bırakmak istemediği belliydi. Barry, "Bayan Rhodes," diye tekrarladı ve onu nazikçe jete yönlendirmeye çalıştı.

Stacey başını iki yana salladı. "Lütfen, Kade."

"Git," dedim Stacey'ye. "Benimle iletişime geçmeye çalışma. Telefonuma el koyacaklar."

Başını sessizce sallarken tamamen yıkılmış görünüyordu.

Merdivenlere doğru birkaç adım attı fakat sonra durdu ve arkasına dönüp bana doğru koşmaya başladı.

Zaman durdu.

Kendini kollarıma atarken dudaklarımız çaresizlik ve özlemle birbirine kavuştu. Onu kendime çektiğimde dudakları kıpırdanıp aralandı. Dillerimiz birbirinin tadına vardı. Onu yerden kaldırıp merdivenlere doğru yürümeye başladığımda bacaklarını belime doladı. Dudaklarının yumuşaklığını içime çektim.

Cehennemin ortasında yaşarken cennete kısa bir yolculuk yapmışım gibi hissediyordum.

Tanrım, onu çalmak istiyordum. Onu kendi kaosumun içine sürüklemek, dünyasını küle çevirmek ve sonsuza kadar benim dünyamda yaşamasını sağlamak istiyordum.

Bu anı şeytanın ta kendisi bile elimden alamazdı.

Daha önce yapmak istediğim şey buydu. İnleyişlerini tatmak, dilini emmek ve içine girerken nefeslerini dudaklarımın arasına hapsetmek istemiştim.

Ama şimdi dudaklarımda gözyaşlarının tadı vardı. Onunla jete binmem için yalvarırken hıçkırıkları dudaklarıma çarpıyordu. "Sana her şeyi anlatacağım," dedi. "Yemin ederim... sana her şeyi anlatacağım."

Ne demek istediğini anlayamıyordum. *Her şey* derken neyi kastediyordu?

"Bunu yürütebiliriz," diye devam etti. "Birbirimize yardım edebiliriz."

"Efendim, hemen gitmemiz gerekiyor."

Burnumu onunkine sürttüm. "Bitti. İki yıl önce bitmişti. Bunu sürdürmeye devam edersek seni öldürecekler."

Hıçkırarak başını iki yana salladı. "Hayır."

Onu yavaşça ayaklarının üzerine indirirken dudaklarımı bir kez daha dudaklarına bastırdım. "Bencil olamam."

Stacey bir adım geri çekilip elinin tersiyle ağzını kapattı. Gözyaşları yanaklarından durmaksızın süzülüyordu. Tanrım,

diğer elini de bırakmak istemiyordum. Boğazımda bir yumru vardı, göğsüm sıkışıyordu. Onu öpmeye devam etmek istiyor, onunla birlikte gitmek istiyordum. Ama sonra parmaklarımız birbirinden ayrıldı ve Stacey arkasını döndü.

Her şey başladığı gibi bitmişti. Onu sonsuza dek arkamda bırakmıştım. Arkasını dönmüş, bana son bir kez bakmaya bile cesaret edemeden jete doğru ilerlemeye başlamıştı. Artık her şey bitmişti. Biz diye bir şey yoktu ve olması gereken de buydu. Ondan uzak duracak, Bernadette'in onu bulamaması için ne gerekiyorsa yapacaktım.

Barry metal merdivenlerin en üst basamağında duruyordu. Bakışları arkamdaki noktaya kayınca işimin bittiğini anladım.

"Onu koru," dedim. "Benim için endişelenme."

Jetin kapısı kapandığında derin bir nefes verip elimi saçlarımın arasından geçirdim.

Artık bütün araçların sesini duyabiliyordum, hızla buraya doğru geliyorlardı. Görünüşe göre giriş kapısında bıraktığım ekip ölmüştü.

Nöbette olup da jete ulaşamayan herkes ölmüştü.

Bunca masum insan, sırf bana sadık oldukları için hayatını kaybetmişti.

Ama en azından Stacey güvendeydi.

Bir esrar sardım. Jet pistte geri manevra yapıp kalkış için ilerlerken onu izledim. Havalandığı anda içimi tarifsiz bir rahatlama kapladı.

Stacey tehlikeden uzaklaşıyordu.

Zehirli dumanı dışarı üflediğim sırada başımın arkasına bir silah dayandı ve anında kafatasıma şiddetli bir darbe indi.

Her şeyin kararması sadece birkaç saniye sürmüştü.

39.BÖLÜM

KADE

Buz gibi su üzerime boşalınca bedenim irkilerek sıçradı.

"Sikik gözlerini aç."

Kesik nefesler alarak soluklanmaya çalıştım. Bir masanın önünde sandalyeye sıkıca bağlanmıştım. Karşımda Archie oturuyordu ve elinde bir dosya vardı. Her zamanki lacivert takımını giymiş, bir ayağını diğer dizinin üzerine atmıştı. Yanımda elinde boş kova tutan bir adam duruyordu. Üzerinde kurşungeçirmez yelek vardı.

Yüzünü aklıma kazıdım çünkü onu paramparça edecektim.

"Sinsi orospu çocuğunun tekisin," dedi Archie ayağa kalkıp ellerini çelik masaya dayamadan önce.

"Babam, annem hakkında böyle konuştuğunu duysaydı

dilini keserdi," dedim ukala bir sırıtışla. "Ama bunları onun yüzüne söyleyemeyecek kadar korkaksın, değil mi?"

Archie, Tobias Mitchell'ın oğluyla uğraşmanın aptallık olduğunu söyleyip durmuştu. Babam karşılık vermeden önce beni rahat bırakmaları gerektiğini savunuyordu. Ama Bernadette... O aşağılık kaltak onu devamı etmeye ikna etmişti.

Sonra da sırası gelene kadar Bernadette'in beni başkalarıyla birlikte kullanmasını izlemişti.

Mide bulandırıcıydı. Stacey'den birkaç hafta önce ayrılmıştım ve ihanetinin acısını hâlâ içimde taşıyordum. Ayık kalmak istemiyordum. O dönemde bana ekstazi, kokain, LSD vermişlerdi. Bunlar sadece bildiklerimdi. Kanıma daha ne boktan şeylerin karıştığını ancak Tanrı bilirdi.

Daha sonrasında şiddet kısmına geçmişlerdi. Birini boğarak öldürmemi emretmişlerdi ve böylece ilk cinayetimi işlemiştim. Ardından eğitim almam için beni başka ülkelere göndermişlerdi.

Rusya.

Polonya.

Fransa.

Letonya.

İspanya.

İtalya.

Avusturya.

Brezilya.

Pekin.

Bernadette koluma girip beni özel davetlere götürdükçe diğer kadınlar da benimle ilgilenmeye başlamıştı. Banka hesabımdaki para durmadan artıyordu. Önce bir milyonu geçmişti. Sonra ikiyi. Ardından üçü. Suikast sözleşmeleri geldikçe kazandığım para sekiz haneli sayılara ulaşmıştı.

Ne kadar zengin olursam olayım, içi boş bir kabuktan ibarettim. Hâlâ da öyleydim ama son bir haftadır kendimi yeniden silah kullanmayı bilmeyen, yeraltı dünyasının pisliğinden habersiz o on dokuz yaşındaki çocuk gibi hissediyordum.

Kız kardeşinin en yakın arkadaşına âşık olan o tedirgin çocuktum.

Archie'nin yumruğu düşüncelerimi paramparça etti. "Baban aklını tamamen yitirmiş bir kukladan başka bir şey değil. Kullandığı onca ilaçtan sonra konuşabiliyor mu ki? Acaba ilaçların etkisindeyken kim olduğunu hatırlıyor mu?" Burnundan küçümseyen bir ses çıkardı. "Kahrolası Tobias Mitchell. Sen de tıpkı onun gibisin. İşe yaramaz, acınası pisliklersiniz."

Sırıttım. "Öyle mi? O zaman neden beni sandalyeye bağlıyken dövme ihtiyacı duyuyorsun? Babam gibi bir pisliksem neden benimle yalnız savaşmıyorsun? Tam bir utanç kaynağısın, Archie. Karın senin sikinden o kadar sıkılmıştı ki heyecan aramak için gidip kendine bir ergen buldu."

Sandalyeye öyle sert bir tekme attı ki geriye devrildim. Yere çakıldığım anda ciğerlerimdeki hava boşaldı. Ama yine de öksürüklerimin arasından gülmeyi sürdürdüm.

Yere, yanıma eğildi. Saçlarımdan kavrayıp başımı kaldırdı ve kulağıma sert bir sesle, "O küçük malikânene sızacağım," diye fısıldadı. "Üvey babanın boğazını keseceğim. Sonra da annenin ağzını nefes alamayana kadar sikimle dolduracağım. Cesedine tecavüz edeceğim ve videosunu sana göndereceğim. Ondan sonra da sıra kız kardeşine gelecek."

Kanım buz keserken yüzümdeki sırıtış silindi.

Yine de kendimi kontrol altına tutmayı başardım. İfadesiz bir yüzle, "Fırsatını bulduğum anda acıyı iliklerine kadar tatmanı sağlayacağım," diye tısladım.

Alnımı bütün gücümle burnuna geçirdim ve bir kemiğin kırılma sesini duydum.

Acıyla bağırıp hızla ayağa fırladı.

"Ailemin yanına yaklaşmaya kalkarsan seni gebertirim."

Kanayan burnunu tuttu. "Seni küçük-"

"İkiniz de kahrolası çenenizi kapayın." Bernadette'in sesi odada yankılandı. Archie'nin telefonunun hoparlöründen yükseliyordu. "Kade. Ne halt ettiğini sanıyorsun?"

Korumalardan biri sandalyemi yeniden dik konuma getirdi. Archie'nin yere damlayan kanına baktım. *Umarım canın yanmıştır, aşağılık herif.*

"Neyden bahsettiğini bilmiyorum."

"Seni koruyan kim? Bize kim ateş açtı?"

Nefesimi tutup sessiz kaldım.

"Kendi küçük ekibini kurdun, değil mi? Seni sinsi çocuk. Ne yazık ki yakında hepsi ölmüş olacak."

"Hiç sanmıyorum," dedim sert bir sesle. Onları asla bulamayacaktı.

"O kimdi? Onu korumak için bu kadar ileri gitmene neden olacak kadar önemli olan o kız kimdi?"

"Hiç kimse."

Archie, "Kahrolası kuralları biliyorsun, uslu çocuk," dedi tükürürcesine. Kana bulanmış o aptal bıyığı öfkeden seğiriyordu.

Dosyayı açıp fotoğrafları masanın üzerine saçtı. Kulüpte Stacey ile birlikteyken farklı açılardan çekilmiş fotoğraflarımıza baktım. Barda ayakta duruyorduk. Bazılarında ona dokunuyordum. Hedefimle dans ediyordu. Bir diğer fotoğraf onu arka tarafta becerirken çekilmişti. Hedefimin hemen yanındaydık, onu öldürmüş ve yanında Stacey'yi sikmiştim.

En altta ise onun çektiği, Stacey'nin iskeledeki halinin fotoğrafı vardı. Fotoğrafta o kadar masum, o kadar korkmuş görünüyordu ki onu bu duruma soktuğum için kalbim paramparça oldu.

"O kim?" diye sordu Archie.

Yüzüne tükürmeye fırsat bulamadan yumruğu yüzüme indi. Ardından soldan bir darbe daha geldi. Bu kez vuran, iki elinde de muşta olan adamlarından biriydi.

Dişlerim diş etlerimi keserken ağzım kanla doldu.

Güzel.

Acı istiyordum. Bana indirecekleri her lanet darbeyi iliklerime kadar hissetmek istiyordum.

Her darbe arasında gizemli kadının kim olduğunu sormuşlar, ben de sırf onları öfkelendirmek için susmuştum. Böylece bana daha çok yumruk atmış ve üzerime daha fazla buzlu su dökmüşlerdi.

Bu içimde kaynayan öfkeyi biraz olsun yatıştırıyordu. Sonunda Bernadette onlara geri çekilmelerini ve odadan çıkmalarını söylediğinde odada masanın üzerindeki telefonla yalnız kaldım.

Etrafımsa eski sevgilimin fotoğraflarıyla çevriliydi.

"Bana onun kim olduğunu söylersen, Prince hakkındaki infaz emrini iptal ederim." Yüzümdeki ifade anında değişti. "Sadece adını öğrenmek istiyorum."

"Vakit geçirmek için becerdiğim biriydi," diye yalan söyledim. "Kulüpte tanıştım. Sonra bu gece bir kez daha buluştuk."

"Kaç kez yattınız?"

Dişlerimi sıkarak ağzımdaki kanı yere tükürdüm. "İki kez. Bir daha olmayacak. İnfaz emrini iptal et."

Düşünürmüş gibi bir ses çıkardı. "O halde neden onu sakladın?"

Patlamış dudağımı yaladığımda demir tadını aldım. "Çünkü masumdu ve ona yapmayı planladığın hiçbir şeyi hak etmiyordu. Peşine sadece kıskandığın için düştün."

Kıkırdadı. "Pekâlâ. İlk uçakla eve dönmeni istiyorum. Yanıma gelip benden özür dile." Sesinden gülümsediğini anlayabiliyordum. "Seni affetmemi sağla."

Boğazıma yükselen safrayı güçlükle bastırıp yutkundum.

"Benim haberim olmadan başka insanlarla birlikte olduğunu duymaktan hoşlanmıyorum. Bir daha motosikletlere atlayıp ucuz fahişelerle gizlice kaçmak yok. Anlaşıldı mı?"

Parmak eklemlerim bembeyaz kesildi. Az önce Stacey'ye... ucuz fahişe mi demişti? İçimde kabaran öfkeyi bastırabilmek için gözlerimi kapattım. Bernie'nin onun hakkında böyle konuşması delirmemi sağlayacak kadar sinirimi bozuyordu.

Bernie, Stacey'nin güzelliğinin yanına bile yaklaşamazdı.

Ama tepki verirsem Stacey'nin benim için sıradan biri olmadığını anlardı.

"Beni anladın mı, Kade?"

Sertçe telefona baktım ve kendimi zorlayarak, "Tamam," dedim. "Ama sakın arkadaşlarıma yaklaşma."

"Onu öldürmemem için bana yalvar. O zaman yaptığın şeyi affederim."

Boynumu yana doğru esnetip başımı salladım. "Lütfen," dedim dişlerimin arasından. Başım zonklamaya başlamıştı. "Lütfen onu öldürme."

"Pekâlâ. Silahını indir, James. Eve dönün."

Görünüşe göre otele bakan bir yerde keskin bir nişancı bekliyordu.

Sonra dikkatini tekrar bana çevirdi. "Telafi etmen gereken çok şey var. Seni görmeyi sabırsızlıkla bekliyorum."

Bütün bedenim gerildi. "Anlaşıldı."

Güldü. "Bu ayın geri kalanı için hiçbir plan yapma. İtalya'dayken bana eşlik etmen gerekecek."

Arama sonlandı ve tam o sırada adamlarından biri odaya girdi. Kelepçe yerine kullanılan plastik bağlar bileklerimden kesilir kesilmez içeri beş kişi daha doluştu. İkisinin elinde beyzbol sopası vardı. Üçü muşta takmıştı. Bir diğeriyse elinde metal bir boru tutuyordu.

Her zamanki gibilerdi. Bu şerefsizler karşıma silahsız çıkmaya cesaret edemiyordu.

Ama savaşmaya hazırlandım. En yakınımdakine yumruğu savurdum, darbe isabet ettiği anda çenesi kırıldı. Parmak eklemlerimden yükselen yakıcı acı beni bir sonrakine saldırmaya itti. Kontrolümü tamamen kaybetmiş bir halde önüme gelene saldırırken birinin boynunun kırılma sesini duydum.

Buna katlanabilir, göğüsleyebilirdim. Eğer herkesi güvende tutacaksa bunu yapacaktım.

Stacey Rhodes'un benim için kim olduğunu asla öğrenmemeleri için ödemem gereken bedel buydu.

En azından onu öpebilmiştim.

ÖZEL İTHAF

Bu kitabı yayıma hazırladığım sırada köpek cennetine giden tüylü bebeğim için...

Onunla on harika yıl geçirdik. Keşke bir on yıl daha geçirebilseydik diye düşünmeden edemiyorum.

En zor zamanlarımda bana teselli olan, kucağıma kıvrılan, yazarken hep yanımda olan yol arkadaşım... Yirmili yaşlarım boyunca bana eşlik eden dört ayaklı en yakın dostum...

Bir köpeğin size gösterdiği sevgisi koşulsuzdur. Onu yıllar önce sahiplendiğimizde bize verdiği şey de tam olarak buydu. Ailemizi tamamladı ve şimdi kalbimde onun bıraktığı kocaman bir boşluk var.

İyi uykular, Charlie.